

การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรม)
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2563

การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

กฤตพล สุธีภัทรกุล

คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ ประจักษ์เนตร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ)

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์พัชรี เจริญญา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ ประจักษ์เนตร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทนต์ ตรีไศยม)

..... คนบดี
(ศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

____/____/____

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
ชื่อผู้เขียน	นายกฤตพล สุธิภัทรกุล
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการสื่อสาร)
ปีการศึกษา	2563

การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย 2) ศึกษาคุณลักษณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย 3) ศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตัวบทผ่านตัวละครชายรักชายจำนวน 20 ตัวละคร จากซีรีส์วาย 10 เรื่องที่ออกอากาศระหว่างปี 2558 – 2562 และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ชมทางสังคมที่เป็นกลุ่มชายรักชายจำนวน 15 คน

ผลการศึกษา พบว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มชายรักชายในละครหลังข่าวและภาพยนตร์ในยุคก่อนที่มีความเป็นหญิงสูง ไม่สมหวังในความรัก แสดงออกเกินจริง และบ้าผู้ชาย แต่ตัวละครในซีรีส์วายถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ที่ถูกจำกัดอยู่ในช่วงวัยเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงวัยเริ่มทำงาน มีฐานะปานกลางจนถึงดี หน้าตาและรูปร่างดี อาศัยอยู่ในเมือง โดยมีคุณลักษณะร่วมกัน 4 ประการ คือ 1) การให้คุณค่าความเป็นชาย ด้วยการให้ตัวละครมีความเป็นชายสูงทั้งรูปร่างหน้าตา ลักษณะนิสัย 2) การนำความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบทับไว้ ด้วยการกำหนดบทบาททางเพศ ส่งผลให้ตัวละครถูกแบ่งออกเป็นพระเอกที่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ และ นายเอกเป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งทำหน้าที่เป็น “นางเอก” แต่เป็นผู้ชายที่มีความเป็นหญิงสูงกว่าพระเอก เช่น รูปร่างหน้าตาที่ตัวเล็กกว่า ผิวขาวกว่า หรือนิสัยที่มีความเป็นหญิงสูงกว่าพระเอก 3) การสร้างโลกในอุดมคติของการยอมรับกลุ่มชายรักชาย ทำให้ทุกคนสามารถยอมรับการเป็นชายรักชายได้แทบจะในทันที ซึ่งผิดธรรมชาติในโลกแห่งความจริง 4) รักเดียวใจเดียว ทำให้ตัวละครชายรักชายได้ครองคู่และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำเสนอภาพชายรักชายในสื่อแขนงต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนาการผลิตซีรีส์วายให้มีความแปลกใหม่และสร้างความเข้าใจในกลุ่มชายรักชายให้มากยิ่งขึ้น ด้วยการนำเสนอตัวละครที่มีความหลากหลายมากขึ้น และให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ ตลอดจนไม่กำหนดบทบาททางเพศของตัวละคร

ABSTRACT

Title of Thesis	Construction of Gay Characters in Thai Boy Love Series
Author	Krittapol Sutheepattarakool
Degree	Master of Arts (Communication Arts and Innovation)
Year	2020

The objectives of this qualitative research “Construction of Gay Characters in Thai Boy Love Series” were; to study the construction of male-homosexual characters in boys love drama, to examine the characteristics of male-homosexual characters, and to explore the attitude of homosexual viewers toward male-homosexual characters in boys love drama. The researcher has analyzed 20 male-homosexual characters from 10 boys love dramas, which were broadcasted during 2015-2019, and conducted in-depth interviews with 15 key informants who consider themselves to be men who have sex with men.

The results showed that male-homosexual characters in boys love drama displayed different traits from those in soap operas or movies, which were often associated with feminine nature, unrequited love, overaction, and passionate interest in men. Characters in boys love drama, in contrast, were constructed with certain of age—from high school students to early workers, certain of status—from middle to upper class, good-looking, great body, and residing in urban area. Shared characteristics were described as follows: 1) holding traditional masculine values – characters were

portrayed with hyper-masculinity in both physical appearance and manner 2) transposing gender roles of male and female onto two males – characters were divided into two leading positions: hero, the one who takes the initiative, and heroine, the one who passively undergoes his partner's actions and is illustrated as more feminine in terms of smaller body, fairer skin, and personality traits than the hero 3) creating an ideal world where love between homosexuals are accepted widely and almost immediately 4) devoting to a single man – after male-homosexual characters become partners, they live happily ever after.

These research findings could be used as a guideline for the portrayal policy of male-homosexual characters in various types of media, as well as, for improving the production of boys love drama. Presenting a variety of homosexual characters, focusing mainly on creating gender identity, and not conforming to gender roles would be key to help create a better understanding of male homosexuals in the society.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ จัดทำขึ้นด้วยร่างกาย แรงใจ และองค์ความรู้ที่ข้าพเจ้ามี ซึ่งนอกจากนี้ จะต้องขอบคุณความอดทน แรงสู้ และความพยายามของข้าพเจ้าแล้ว แต่วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะไม่ สามารถสำเร็จไปได้เลย หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์ การชี้แนะ ความเมตตา จากบุคคลเหล่านี้

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ดร. พรพรรณ ประจักษ์เนตร อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ที่เอ็นดูและให้ความเมตตารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ยังคงติดตาม ชี้แนะ แก้ไขปัญหา เป็นกำลังใจและเข้าใจข้าพเจ้าเสมอ ขอขอบคุณพระคุณ ศ.พชณี เขยจรรยา และผศ. สุทธิ นิภา ศรีไสย์ ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานกรรมการและกรรมการของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ และคอยแนะนำ แนวทางในการศึกษา เพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ส่วนสำคัญที่ไม่สามารถลืมได้เลย คือ ผู้แตงนิยาย ผู้ผลิต นักแสดง คนเขียนบท และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งหมดในซีรีส์วายที่ได้ถูกนำมาเป็นหน่วยวิเคราะห์ ตลอดจนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 ที่ ยอมสละเวลาอันมีค่า มาให้สัมภาษณ์ ร่วมกันวิเคราะห์การประกอบสร้างตัวละครและประเด็นทางสังคม ในซีรีส์วาย และให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้า คุณแม่ คุณป้า คุณน้า คุณย่า และอาว่า ที่คอยถามไถ่ มอบ ความรัก ความไว้วางใจ แรงผลักดัน สนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างและเชื่อมั่นในตัวข้าพเจ้ามาโดยตลอด ขอขอบคุณ อ.ชีวิน อ.อาทิตา อ.ศิริลักษณ์ ที่คอยให้คำปรึกษาเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต และคอยเฝ้าดูการ เติบโตของข้าพเจ้าเสมอมา ขอขอบคุณ อ.ฉัตรฉวี ที่มอบโอกาสและหยิบยื่นสิ่งดี ๆ ให้เสมอมา

ขอขอบคุณพี่รอง พี่ดาว พี่เพลิน ที่ช่วยอำนวยความสะดวกจนการเรียนในนิคัาราบรื่น ไร้ ปัญหา ขอขอบคุณ แก๊งค์ “สาวประพันธ์เรื่อง” ที่ร่วมนั่งทำงานด้วยกัน ปรับทุกข์ สร้างความสุขให้เสมอ ถ้าขาดแก๊งค์นี้ไปชีวิตในนิคัาต้องเฒ่ามากแน่ ๆ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในนิเทศ นิคัา ภาคปภ รุ่น 11 ที่อยู่ ร่วมกันมาตลอด ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไม่ลืมกัน และยังคงจรในชีวิต ทุกคนมีความสำคัญกับชีวิต ข้าพเจ้าเสมอ ขอขอบคุณศิลปินทุกท่านที่สร้างบทเพลงดี ๆ มาให้ข้าพเจ้าได้ฟังและได้ร้องตามดัง ๆ

And last but not least, I have to say “Thank You Very Much” to you my lovely boyfriend. I can’t do this without your support, your pep talk, your love, and your hug. I’m so lucky to have you in my life.

กฤตพล สุธีภัทรกุล

กันยายน 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญรูปภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	7
1.3 ปัญหานำวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตการศึกษา	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.6 นิยามศัพท์	9
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	12
2.1 แนวคิดเรื่องเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชายในสังคม.....	12
2.1.1 เพศสรีระ (Genetic Sex or Chromosomal Sex).....	13
2.1.2 เพศสภาพ (Gender).....	14
2.1.3 เพศวิถี (Sexuality).....	17
2.1.4 พฤติกรรมรักเพศเดียวกัน.....	21
2.1.4.1 สาเหตุของการรักเพศเดียวกัน.....	25
2.1.4.2 ประเภทของกลุ่มชายรักชาย	29

2.1.5 รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชายในไทย	37
2.1.6 วัฒนธรรมย่อยชายรักชาย (Gay Subculture).....	38
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย	39
2.2.1 ประวัติศาสตร์ของกลุ่มชายรักชายในไทย	39
2.2.2 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อมวลชน	49
2.2.2.1 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์.....	50
2.2.2.2 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทย.....	55
2.2.2.3 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในการรายงานข่าว	58
2.2.2.4 การศึกษากลุ่มชายรักชายในสังคมไทย	63
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย	69
2.3.1 กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย	69
2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	74
2.4 แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)	76
2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	83
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย.....	86
2.5.1 ความหมายของซีรีส์	86
2.5.2 ประเภทของซีรีส์	88
2.5.3 ซีรีส์ในประเทศไทย.....	88
2.5.4 ความหมายของวาย (Yaoi).....	89
2.5.5 วัฒนธรรมวายในประเทศไทย.....	91
2.5.6 ความหมายของซีรีส์วาย	93
2.5.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	95
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์.....	97

2.6.1 ประเภทของบทละครโทรทัศน์	98
2.6.1.1 บทละครโทรทัศน์แบบดัดแปลง (Adaption)	98
2.6.1.2 บทละครโทรทัศน์แบบเขียนขึ้นใหม่ (Original)	99
2.6.2 องค์ประกอบของการเขียนบทละคร	100
2.6.3 โครงสร้างของละครโทรทัศน์	101
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร	102
2.7.1 การสร้างตัวละคร	102
2.7.2 การจำแนกตัวละคร.....	104
2.7.2.1 จำแนกตามความสำคัญของตัวละคร	104
2.7.2.2 จำแนกตามลักษณะนิสัยของตัวละคร.....	105
2.7.2.3 จำแนกตามบทบาทหรือพัฒนาการของตัวละคร.....	105
2.7.3 การวิเคราะห์ตัวละคร.....	105
2.7.3.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics)	105
2.7.3.2 คุณลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological Characteristics).....	107
2.7.4 การค้นหาตัวละคร.....	108
2.7.4.1 ชีวิตภายในตัวละคร	108
2.7.4.2 ชีวิตภายนอกตัวละคร	109
2.7.5 การตีความตัวละครผ่านการนำเสนอรูปแบบต่าง ๆ	109
2.8 กรอบแนวคิด.....	111
บทที่ 3 ระเบียบวิจัย.....	112
3.1 รูปแบบการวิจัย	112
3.2 หน่วยวิเคราะห์	114
3.2.1 ซีรีส์วาย.....	114
3.2.2 ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชาย	135

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	136
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	137
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	140
3.6 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	141
3.7 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ	142
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	143
3.8.1 การวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	143
3.8.2 การวิเคราะห์ผู้ชมทางสังคม	148
3.9 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	149
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	150
4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย	151
4.1.1 อายุ	157
4.1.2 อาชีพ	158
4.1.3 ระดับฐานะทางสังคม	159
4.1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา	161
4.1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	166
4.1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	176
4.1.7 การแต่งกาย	184
4.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย	193
4.2.1 ลักษณะการพูด	199
4.2.2 การแสดงอารมณ์	201
4.2.3 นิสัยส่วนตัว	205
4.2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต	208
4.2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ	212

4.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย.....	238
4.3.1 ภูมิหลังตัวละคร.....	238
4.3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย.....	252
4.3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย.....	262
4.3.3.1 การสับสนในตนเอง.....	268
4.3.3.2 ความทุกข์จากการที่คนในสถาบันครอบครัวไม่ยอมรับ	271
4.3.3.3 ความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากการแอบชอบ.....	273
4.3.3.4 ความทุกข์จากการโดนกลั่นแกล้ง	276
4.3.3.5 ความทุกข์ใจประเภทอื่น ๆ.....	278
4.3.4 การยอมรับตนเอง	279
4.3.5 การเปิดเผยตนเอง.....	289
4.3.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร	306
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	321
5.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย.....	323
5.1.1 อายุ.....	323
5.1.2 อาชีพ.....	330
5.1.3 ระดับฐานะทางสังคม	335
5.1.4 ที่พักอาศัยและภูมิสำเนา	339
5.1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา.....	345
5.1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ.....	351
5.1.7 การแต่งกาย	356
5.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย.....	361
5.2.1 ลักษณะการพูด	361
5.2.2 การแสดงอารมณ์.....	366

5.2.3	นิสัยส่วนตัว.....	370
5.2.4	รูปแบบการดำเนินชีวิต.....	374
5.2.5	การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ.....	377
5.2.5.1	พื้นที่ส่วนตัว.....	378
5.2.5.2	พื้นที่กึ่งสาธารณะ.....	381
5.2.5.3	พื้นที่สาธารณะ.....	384
5.3	คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย.....	391
5.3.1	ภูมิหลังตัวละคร.....	392
5.3.2	สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย.....	396
5.3.3	ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย.....	402
5.3.4	การยอมรับตนเอง.....	405
5.3.5	การเปิดเผยตนเอง.....	409
5.3.6	ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร.....	413
5.4	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อซีรีส์วาย.....	420
5.4.1	การสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย.....	420
5.4.2	ประโยชน์จากการนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยผ่านซีรีส์วาย.....	423
5.4.3	การยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย.....	426
5.4.4	การสร้างซีรีส์วายจำนวนมากในปัจจุบัน.....	429
5.4.5	ประเด็นที่ซีรีส์วายควรจะนำเสนอ.....	431
5.5	การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลจากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายและการให้ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	436
5.5.1	ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	436
5.5.2	พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย.....	438
5.5.3	คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร.....	440

บทที่ 6 สรุปผล และการอภิปราย.....	442
6.1 ผลการศึกษา.....	443
6.1.1 การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	443
6.1.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย.....	443
6.1.1.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย.....	444
6.1.1.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย.....	445
6.1.2 การให้ความเห็นของผู้ชมชายรักชาย.....	446
6.1.2.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย.....	446
6.1.2.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย.....	447
6.1.2.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย.....	448
6.2 การอภิปรายผล.....	450
6.2.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย.....	452
6.2.1.1 อายุ.....	452
6.2.1.2 อาชีพ.....	453
6.2.1.3 ระดับฐานะทางสังคม.....	454
6.2.1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา.....	454
6.2.1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา.....	455
6.2.1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ.....	456
6.2.1.7 การแต่งกาย.....	457
6.2.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย.....	460
6.2.2.1 ลักษณะการพูด.....	460
6.2.2.2 การแสดงอารมณ์.....	461
6.2.2.3 นิัยส่วนตัว.....	461
6.2.2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต.....	462

6.2.2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ.....	463
6.2.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย	466
6.2.3.1 ภูมิหลังตัวละคร	466
6.2.3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	467
6.2.3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	469
6.2.3.4 การยอมรับตนเอง.....	470
6.2.3.5 การเปิดเผยตนเอง.....	471
6.2.3.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร.....	473
6.2.4 การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	473
6.2.4.1 การให้คุณค่ากับความเป็นชายในลักษณะอุดมคติ.....	474
6.2.4.2 การนำความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบทับความสัมพันธ์ชายรักชาย.....	476
6.2.4.3 การสร้างโลกอุดมคติของการยอมรับกลุ่มชายรักชาย	477
6.2.4.4 รักเดียวใจเดียว	477
6.3 ข้อจำกัดในการศึกษา.....	480
6.4 ข้อเสนอแนะ.....	480
6.4.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	480
6.4.1.1 การกำหนดนโยบายนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชาย.....	480
6.4.1.2 การพัฒนาและแนวทางการผลิตซีรีส์วายแก่ผู้ผลิตซีรีส์วาย.....	481
6.4.1.3 กลุ่มผู้ชมและสังคม	482
6.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป	483
บรรณานุกรม.....	484
ประวัติผู้เขียน.....	500

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ภาษาและวิธีที่คิดที่มีนัยเชิงอคติของสื่อและคนในสังคมที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	60
ตารางที่ 2.2 รายชื่อซีรีส์วายที่สร้างจากนวนิยายวาย	94
ตารางที่ 3.1 วิธีที่ใช้ในการวิจัย	113
ตารางที่ 3.2 รายชื่อซีรีส์วายที่ใช้ในการศึกษา	114
ตารางที่ 3.3 รายชื่อกลุ่มชายรักชายที่อนุญาตให้สัมภาษณ์	135
ตารางที่ 3.4 แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ประกอบในแบบลงรหัส	137
ตารางที่ 3.5 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก	139
ตารางที่ 3.6 กำหนดการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน	141
ตารางที่ 4.1 รายชื่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	150
ตารางที่ 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย	152
ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ ของตัวละครชายรักชาย	178
ตารางที่ 4.4 สรุปภาพรวมของลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	191
ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย	194
ตารางที่ 4.6 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ของตัวละครชายรักชาย	213
ตารางที่ 4.7 ภาพรวมของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	236
ตารางที่ 4.8 ภูมิหลังของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	239
ตารางที่ 4.9 ภาพรวมภูมิหลังของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	251
ตารางที่ 4.10 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	253
ตารางที่ 4.11 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	263

ตารางที่ 4.12	การยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	280
ตารางที่ 4.13	กลุ่มบุคคลที่กลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายเลือกเปิดตัวด้วย ...	290
ตารางที่ 4.14	ความคาดหวังและจุดจบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	307
ตารางที่ 4.15	สรุปภาพรวมของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	318
ตารางที่ 5.1	รายชื่อและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มชายรักชายที่อนุญาตให้สัมภาษณ์.....	321
ตารางที่ 5.2	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านอายุของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	323
ตารางที่ 5.3	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านอาชีพของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	330
ตารางที่ 5.4	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านระดับฐานะทางสังคมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	335
ตารางที่ 5.5	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านที่พักอาศัยและภูมิลำเนาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	340
ตารางที่ 5.6	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นในประเด็นด้านลักษณะทางกายภาพรูปร่างหน้าตาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	345
ตารางที่ 5.7	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	351
ตารางที่ 5.8	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านการแต่งกายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	356
ตารางที่ 5.9	สรุปการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร	360
ตารางที่ 5.10	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	361
ตารางที่ 5.11	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	366
ตารางที่ 5.12	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	370

ตารางที่ 5.13 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นรูปแบบการดำเนินชีวิตของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	374
ตารางที่ 5.14 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรัก ในพื้นที่ส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	378
ตารางที่ 5.15 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	381
ตารางที่ 5.16 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	384
ตารางที่ 5.17 สรุปการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	390
ตารางที่ 5.18 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นภูมิหลังตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	392
ตารางที่ 5.19 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	396
ตารางที่ 5.20 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	402
ตารางที่ 5.21 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการยอมรับตนเองของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	405
ตารางที่ 5.22 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	409
ตารางที่ 5.23 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	414
ตารางที่ 5.24 สรุปการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	419
ตารางที่ 5.25 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย.....	420

ตารางที่ 5.26 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นประโยชน์จากการนำเสนอเรื่องราว กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยผ่านซีรีส์วาย	423
ตารางที่ 5.27 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม ชายรักชาย	426
ตารางที่ 5.28 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการสร้างซีรีส์วายจำนวนมากใน ปัจจุบัน	429
ตารางที่ 5.29 ประเด็นที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเสนอแนะให้ซีรีส์ยายนำเสนอ	431
ตารางที่ 5.30 เปรียบเทียบการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล ของแต่ละครชายรักชายในซีรีส์วาย	437
ตารางที่ 5.31 เปรียบเทียบการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่และการวิเคราะห์พฤติกรรม แสดงออกของแต่ละครชายรักชายในซีรีส์วาย	438
ตารางที่ 5.32 เปรียบเทียบการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่และการวิเคราะห์คุณลักษณะทาง จิตวิทยาของแต่ละครชายรักชายในซีรีส์วาย	440

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 วงกรอบเพศวิถี (Circles of Sexuality)	20
ภาพที่ 2.2 ประเภทของเพศภาวะ/เพศสรีระ จำแนกโดยเส้นตรงความต่อเนื่องทางเพศในสังคมไทย จากเป็นชายมากที่สุดถึงเป็นหญิงมากที่สุด โดยใช้ลูกศรแสดงสมมติฐานของการเปลี่ยนแปลง	33
ภาพที่ 2.3 Kinsey Scale ที่ใช้แสดงรสนิยมทางเพศ	35
ภาพที่ 2.4 ตัวแบบการได้มาซึ่งเอกลักษณ์ชายรักชาย (A Model of Gay Identities Acquisition)	71
ภาพที่ 2.5 กระบวนการการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนของบุคคลรักเพศเดียวกัน	72
ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริง	79
ภาพที่ 2.7 การสร้างชุดความเป็นจริงทางสังคม	80
ภาพที่ 2.8 การค้นหาตัวละคร	109
ภาพที่ 3.1 ใบปิด Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ	119
ภาพที่ 3.2 ใบปิดซีรีส์ SOTUS the Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	121
ภาพที่ 3.3 ใบปิด Make It Right the Series รักออกเดิน	122
ภาพที่ 3.4 ใบปิด Make It Right the Series รักออกเดิน 2	122
ภาพที่ 3.5 ใบปิด Together with Me ออกหักมารักกับผม	124
ภาพที่ 3.6 ใบปิด Together with Me the Next Chapter	124
ภาพที่ 3.7 ใบปิด Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	127
ภาพที่ 3.8 ใบปิด อาตี๋ของผม	128
ภาพที่ 3.9 ใบปิด บังเอิญรัก Love by Chance	129
ภาพที่ 3.10 ใบปิด เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ	130

ภาพที่ 3.11	ใบปิด ทฤษฎีจีบเธอ.....	132
ภาพที่ 3.12	ใบปิดซีรีส์ 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2.....	134
ภาพที่ 4.1	กิจกรรมการเรียนรู้ของตัวละครนักเรียน นักศึกษาในซีรีส์วาย.....	158
ภาพที่ 4.2	การทำงานของตัวละครชายรักชายในสาขาอาชีพต่าง ๆ	159
ภาพที่ 4.3	เครื่องแสดงฐานะทางสังคมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย.....	160
ภาพที่ 4.4	ภูมิสำเนาและที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชาย.....	161
ภาพที่ 4.5	พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานครในซีรีส์วาย	162
ภาพที่ 4.6	ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายฐานะปานกลาง แบบบ้านเดี่ยว	162
ภาพที่ 4.7	ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายฐานะปานกลาง แบบอาคารพาณิชย์	163
ภาพที่ 4.8	ที่อยู่อาศัยของตัวละครชายรักชายฐานะปานกลางแบบทาวน์เฮาส์	163
ภาพที่ 4.9	ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายแบบบ้านเดี่ยวหลังใหญ่.....	164
ภาพที่ 4.10	ที่อยู่อาศัยของตัวละครชายรักชายแบบหอพักและคอนโดมิเนียม	165
ภาพที่ 4.11	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์ สำหรับตัวละครระดับมัธยมปลาย	167
ภาพที่ 4.12	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์ สำหรับตัวละครนายเอก	167
ภาพที่ 4.13	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์.....	168
ภาพที่ 4.14	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบคนทั่วไป.....	168
ภาพที่ 4.15	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบจ๊อ๊ก	169
ภาพที่ 4.16	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์.....	169
ภาพที่ 4.17	ตัวละครชายรักชายที่เป็นนักกีฬาของคณะ	170
ภาพที่ 4.18	ตัวละครชายรักชายที่เดือนคณะ หรือ เดือนมหาวิทยาลัย.....	171
ภาพที่ 4.19	ตัวละครชายรักชายที่ทำกิจกรรมในฝ่ายกองกิจการนักเรียน หรือ นักศึกษา	172
ภาพที่ 4.20	ตัวละครชายรักชายที่มีตัวละครอื่นเข้ามาตามจีบอย่างเปิดเผย	173
ภาพที่ 4.21	เอ็นแอบชอบโน้มาโดยตลอด และพยายามจะเปิดเผยความรู้สึกของตน	174

ภาพที่ 4.22	ชีสพยายามตามจับและขอธีร์เป็นแฟน แต่ธีร์ได้ปฏิเสธและตกลงเป็นเพื่อนเหมือนเดิม	174
ภาพที่ 4.23	อู๋แอบชอบหมอก แต่ก็รู้ว่าหมอรักดี สุดท้ายทั้งคู่ได้ปรับความเข้าใจและเป็นเพื่อนกัน	174
ภาพที่ 4.24	โพธิ์แข่งจีบวาโยกับพนา แต่เมื่อรู้ว่าพนาชอบวาโยมาตั้งแต่มัธยม จึงเลิกทางให้...	175
ภาพที่ 4.25	รถถัง รุนนึ่งที่แอบชอบพิวส์ แต่เมื่อรู้ว่าพิวส์มีแฟนอยู่แล้วจึงได้ตัดใจ	175
ภาพที่ 4.26	ตัวละครชายรักชายตัวหนังสือให้แก่คู่รักของตน	175
ภาพที่ 4.27	ตัวละครพระเอกที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงมาก่อน	179
ภาพที่ 4.28	ตัวละครพระเอกที่ไม่เคยมีสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน และมีแฟนเก่าเป็นผู้ชาย	180
ภาพที่ 4.29	พระเอกที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงจำนวนมากแต่มีความสัมพันธ์กับผู้ชายเพียง 1 คน	180
ภาพที่ 4.30	พระเอกที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง 1 คนมาก่อนที่จะเจอกับนายเอก	181
ภาพที่ 4.31	นายเอกที่รู้อยู่แล้วว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีลักษณะภายนอกคล้ายผู้หญิง	182
ภาพที่ 4.32	นายเอกที่มีบุคลิกการแสดงออกทั้งในรูปแบบที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชาย	183
ภาพที่ 4.33	ตัวละครนายเอกที่มีบุคลิกภายนอกเหมือนผู้ชาย และเคยแอบชอบผู้หญิง	184
ภาพที่ 4.34	ตัวละครนายเอกที่มีบุคลิกภายนอกเหมือนผู้ชาย ที่เคยคบกับผู้หญิง	184
ภาพที่ 4.35	การแต่งกายในชุดนักเรียนของตัวละครวัยมัธยม	185
ภาพที่ 4.36	การแต่งกายในชุดพละของตัวละครวัยมัธยม	186
ภาพที่ 4.37	การแต่งกายในชุดนักศึกษาวิชาทหาร	186
ภาพที่ 4.38	ชุดนักศึกษาของตัวละครชายรักชาย	187
ภาพที่ 4.39	ชุดนักศึกษาแบบถูกระเบียบของตัวละครชายรักชาย	187
ภาพที่ 4.40	ตัวละครชายรักชายที่ใส่เสื้อฮู้ด	188
ภาพที่ 4.41	ตัวละครชายรักชายในชุดกีฬา	188

ภาพที่ 4.42	ตัวละครชายรักชายในชุดทำงาน.....	189
ภาพที่ 4.43	ตัวละครชายรักชายในชุดลำลอง.....	190
ภาพที่ 4.44	การแสดงออกทางอารมณ์ในอารมณ์ต่าง ๆ ของตัวละครชายรักชาย	202
ภาพที่ 4.45	การทะเลาะวิวาทและบาดเจ็บของตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นชายสูง	203
ภาพที่ 4.46	การแสดงออกทางอารมณ์ของตัวละครชายรักชายที่เก็บความรู้สึก	204
ภาพที่ 4.47	เปรียบเทียบการแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายจาก ทฤษฎีจิตเธอ	205
ภาพที่ 4.48	ตัวละครชายรักชายที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นชายสูง.....	206
ภาพที่ 4.49	ตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นผู้ใหญ่ แต่มีนิสัยเหมือนเด็ก	206
ภาพที่ 4.50	นิสัยช่างจินตนาการของตัวละครชายรักชาย ที่คิดว่าผู้ชายจะเข้ามาจูบ	207
ภาพที่ 4.51	ตัวละครชายรักชายที่ชอบดื่มมึนเมา	207
ภาพที่ 4.52	ตัวละครชายรักชายทำกิจกรรมที่สังคมมองว่าผู้ชายไม่ทำ	208
ภาพที่ 4.53	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานของสังคม	209
ภาพที่ 4.54	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบรักสงบ	209
ภาพที่ 4.55	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบรักสุขภาพ	210
ภาพที่ 4.56	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบวันไนท์สแตน	210
ภาพที่ 4.57	ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบโลกสวย	211
ภาพที่ 4.58	รูปแบบการใช้ชีวิตของตัวละครชายรักชายที่มีการผสมผสาน.....	211
ภาพที่ 4.59	การแสดงความรักของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว.....	218
ภาพที่ 4.60	การแสดงท่าทางการประกอบกิจกรรมทางเพศของตัวละครชายรักชาย	219
ภาพที่ 4.61	การใช้ภาพนอนเปลือยกายแทนการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	219
ภาพที่ 4.62	การแสดงออกถึงการมีกิจกรรมทางเพศในพื้นที่ส่วนตัวของตัวละครชายรักชาย	220
ภาพที่ 4.63	การจูบกันของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว.....	221
ภาพที่ 4.64	การจูบกันของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว.....	222

ภาพที่ 4.65	การแสดงความรักของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว	222
ภาพที่ 4.66	การจูบกันในพื้นที่ที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	223
ภาพที่ 4.67	การแสดงความสัมพันธ์ในพื้นที่ที่สาธารณะ	224
ภาพที่ 4.68	การแสดงความสัมพันธ์ในพื้นที่ที่สาธารณะ	224
ภาพที่ 4.69	การแสดงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ที่สาธารณะต่อหน้าบุคคลที่สาม	225
ภาพที่ 4.70	การแสดงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ที่สาธารณะ	226
ภาพที่ 4.71	ตัวละครชายรักชายที่กังวลกับการแสดงออกในพื้นที่ที่สาธารณะ	227
ภาพที่ 4.72	การจับมือการในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	228
ภาพที่ 4.73	การแสดงออกถึงความห่วงใยในพื้นที่สาธารณะของตัวละคร.....	228
ภาพที่ 4.74	การจูบกันในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	229
ภาพที่ 4.75	การจูบและการแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	229
ภาพที่ 4.76	การแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของตัวละครโดยที่มีการจ้องมองของคนในสังคม	230
ภาพที่ 4.77	พฤติกรรมการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	231
ภาพที่ 4.78	พฤติกรรมการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	231
ภาพที่ 4.79	การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย	232
ภาพที่ 4.80	คนทั่วไปที่มองไม่เห็นเมฆ มักจะคิดว่าฉันเป็นบ้า.....	233
ภาพที่ 4.81	ตัวละครชายรักชายที่มีการแสดงความรักบนสื่อสังคมออนไลน์.....	234
ภาพที่ 4.82	ตัวละครชายรักชายที่เป็นผู้มีชื่อเสียงในโลกออนไลน์	234
ภาพที่ 4.83	ตัวละครชายรักชายที่มีการแสดงความรักผ่านสื่อสังคมออนไลน์	235
ภาพที่ 4.84	ตัวละครชายรักชายที่มีการแสดงความรักผ่านสื่อสังคมออนไลน์	235
ภาพที่ 4.85	ฉันในวัยเด็กที่สามารถสื่อสารกับวิญญาณได้	245
ภาพที่ 4.86	ตัวละครชายรักชายที่เสียชีวิตและกลายเป็นวิญญาณอยู่ในสุสาน	245

ภาพที่ 4.87 พิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อของคนไทยเชื้อสายจีนที่นับถือศาสนาพุทธในชีรีส์วาย	246
ภาพที่ 4.88 กิจกรรมทางศาสนาในชีรีส์วาย	246
ภาพที่ 4.89 กิจกรรมกรรมทางศาสนาพุทธในชีรีส์วาย	247
ภาพที่ 4.90 จินตนาการของอาทิตย์ที่คิดว่าเพื่อนร่วมงานจะต้องเยาะเย้ยเมื่อรู้ว่าตนคบกับก้องภพ	247
ภาพที่ 4.91 ภาพชายรักชายในจินตนาการของพ่อภรรยาต้องแต่งหญิงเท่านั้น	248
ภาพที่ 4.92 ตัวละครหมวดหมู พ่อของหมอก และเหมย แม่ของดี	249
ภาพที่ 4.93 ฟังพูดคุยเรื่องชายรักชายกับพีวส์และธีร์	249
ภาพที่ 4.94 ครอบครัวของตัวละครชายรักชายที่มีทัศนคติที่ดีกับกลุ่มชายรักชาย	250
ภาพที่ 4.95 น้องสาวของปณณที่เป็นสาววาย จาก Love Sick the Series	251
ภาพที่ 4.96 ตัวละครชายรักชายที่ถูกเลี้ยงมาด้วยแม่	258
ภาพที่ 4.97 การอยู่ใกล้ชิดกับเพศเดียวกันเป็นหนึ่งในสาเหตุของการเป็นชายรักชาย	259
ภาพที่ 4.98 การใกล้ชิดกับเพศเดียวกัน เป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละคร ..	260
ภาพที่ 4.99 การมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายจนทำให้กลายเป็นกลุ่มชายรักชาย	260
ภาพที่ 4.100 การโดนกลั่นแกล้งและการโดนล้อของกลุ่มชายรักชาย	261
ภาพที่ 4.101 ตัวละครชายมาช่วยเร่งให้ตัวละครชายรักชายรู้รสนิยมของตนเอง	262
ภาพที่ 4.102 ตัวละครชายรักชายที่มีคนรักเป็นผู้หญิง	271
ภาพที่ 4.103 พยายามไม่ให้ค่าแก้มและบิ๊บไม่ให้แก้ออกจากกลุ่ม	274
ภาพที่ 4.104 ความทุกข์ของตัวละครชายรักชายจากการแอบรัก	275
ภาพที่ 4.105 พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงตัวเองของตัวละครชายรักชาย	275
ภาพที่ 4.106 ตัวละครชายรักชายที่ถูกกลั่นแกล้ง	276
ภาพที่ 4.107 ตัวละครชายรักชายแฟนเก่าทำร้ายร่างกายและชู้กรรโชกทรัพย์	277
ภาพที่ 4.108 ตัวละครชายรักชายร้องไห้เสียใจที่โดนกลั่นแกล้ง โดยมีเพื่อนและคนรักคอยปลอบใจ	277

ภาพที่ 4.109	ตัวละครชายรักชายร้องไห้จากความทุกข์ที่เกิดขึ้น.....	278
ภาพที่ 4.110	ตัวละครชายรักชายขอคำปรึกษาจากบุคคลอื่น	287
ภาพที่ 4.111	ตัวละครชายรักชายทดลองทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ว่าตนเองมีรสนิยมแบบใด	287
ภาพที่ 4.112	ตัวละครชายรักชายที่นิยามว่าตนเองเป็นผู้ชาย.....	288
ภาพที่ 4.113	ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับครอบครัว.....	298
ภาพที่ 4.114	ตัวละครชายรักและพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องที่เปิดตัวด้วย.....	300
ภาพที่ 4.115	ตัวละครชายรักชายที่ถูกต่อว่าหลังจากเปิดตัว	301
ภาพที่ 4.116	การเปิดตัวของตัวละครชายรักชายกับรุ่นน้องที่เคยคบ	302
ภาพที่ 4.117	ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับเพื่อนสนิท	303
ภาพที่ 4.118	ตัวละครชายรักชายที่โดนกลุ่มเพื่อนแฉหลังจากเปิดตัว	304
ภาพที่ 4.119	ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับที่ทำงาน	305
ภาพที่ 4.120	ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับที่ทำงาน	305
ภาพที่ 4.121	ตอนจบของ Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ.....	312
ภาพที่ 4.122	ตอนจบของ SOTUS S the Series	312
ภาพที่ 4.123	ตอนจบของ Make It Right the Series รักออกเดิน	313
ภาพที่ 4.124	ตอนจบของ Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	313
ภาพที่ 4.125	ตอนจบของ Together with Me the Next Chapter.....	314
ภาพที่ 4.126	ตอนจบของ อาต๋ของผม.....	314
ภาพที่ 4.127	ตอนจบของ บังเอิญรัก Love by Chance	315
ภาพที่ 4.128	ตอนจบของ เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ	315
ภาพที่ 4.129	ตอนจบของทฤษฎีจีบเธอ	316
ภาพที่ 4.130	ตอนจบของ 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2.....	316
ภาพที่ 4.131	ตัวละครชายรักชายจากบังเอิญรักที่มีลักษณะแตกต่างซีรีส์วายเรื่องอื่น	320
ภาพที่ 5.1	ซีรีส์เรื่อง ไต่อารี ตูตชีส์	328

ภาพที่ 5.2 ซีรีส์เรื่อง GAYOKBANGKOK.....	328
ภาพที่ 5.3 คู่รักต่างวัยใน WATERBOYY the Series.....	329
ภาพที่ 5.4 การ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง เมื่อวานเจ้านายอะไร.....	330
ภาพที่ 5.5 OURSKYY อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น.....	343
ภาพที่ 5.6 ซีรีส์ TharnType the Series เกลียตนักมาเป็นที่รักกันซะดีๆ.....	355
ภาพที่ 5.7 The Effect Series โลกออนร้าย.....	416
ภาพที่ 5.8 ซีรีส์ Glee.....	435
ภาพที่ 5.9 ซีรีส์ POSE.....	436
ภาพที่ 6.1 The Clone Fashion ในยุค 80 จากวง Village People.....	458
ภาพที่ 6.2 ตัวละครชายรักชายที่มีลักษณะ “ออกสาว”	475
ภาพที่ 6.3 ตัวละครหญิงที่ถูกทำให้กลายเป็นตัวร้าย.....	479

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนั้นถือว่าได้รับการยอมรับในวงกว้างมากขึ้นในสังคม จนประเทศไทยได้รับการยกย่องจากต่างชาติว่าเป็นประเทศที่สามารถยอมรับในความหลากหลายทางเพศได้ดี แต่ในความเป็นจริงกลุ่มชายรักชายและผู้มีความหลากหลายทางเพศในไทยยังคงเผชิญปัญหาไม่น้อยในการดำเนินชีวิตประจำวัน (Jackson & Cook, 1998) เรียกได้ว่าสังคมไทยนั้นสามารถ “ทนได้แต่ไม่ยอมรับ” (Tolerant but Unaccepting) (มหาวิทยาลัยมหิดล, องค์การแพลน อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย และ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, 2557) หรือเป็นการยอมรับแบบมีเงื่อนไข เพราะส่วนหนึ่งในประเทศไทยยังมีความเชื่อที่ถูกสั่งสอนมาเป็นระบบว่า โลกนี้มีเพียงแค่ผู้ชายและผู้หญิง เมื่อมีบุคคลหลากหลายทางเพศขึ้นมา จึงกลายเป็นกลุ่มที่ไม่มีคุณค่า นับเป็นการบิบบังคับว่าต้องพยายามทำให้มากกว่าคนรักต่างเพศ จึงจะมีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับ เช่น ต้องเรียนเก่งกว่าคนอื่น หรือทำตัวตลกให้คนอื่นรู้สึกตลก หรือมีลักษณะเหมือนกับผู้ชายอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง และสิ่งนี้มักจะตามมาด้วยวาทกรรม “เป็นอะไรไม่สำคัญ ขอให้เป็นคนดี” และ “รับได้แต่ไม่สนับสนุน” ซึ่งสิ่งนี้เป็นภาพสะท้อนของการใกล้เคียงต่อรองที่ซ้อนทับกันระหว่างการยอมรับและการปฏิเสธ (กรุณพร เชษฐพยัคฆ์, 2561; วิรดา แซ่ลิ่ม, 2561)

การนำเสนอเรื่องเพศวิถีและอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายนี้เริ่มมีมาตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2510 โดยในยุคแรกสื่อที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชายจะอยู่ในโลกวรรณกรรม ก่อนที่พัฒนาเข้าสู่วงการภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ โดยตัวละครที่ชายรักชายเข้ามามีบทบาทในสื่อกระแสหลักทั้งในละครและภาพยนตร์ แต่มักแฝงไว้ด้วยอคติหรือการเสียดสี การผลิตซ้ำของมายาคติ เกี่ยวกับชายรักชาย ในแง่ลบว่า เป็นพวกตุงตุง อ่อนแอ (Effeminate) เต็มไปด้วยตัณหา ราคะ (Lustful) ภาพลักษณ์เหล่านี้ถูกผลิตซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทั้งโดยนักแสดงที่เป็นชายรักเพศเดียวกันโดยเปิดเผย และนักแสดงชายรักต่างเพศ ที่สวมบทบาทเป็นชายรักชาย โดยเฉพาะนักแสดงตลกชาย ที่มักสวม บทบาทการ

แสดงออกทางเพศสภาพ (Gender Expressions) อย่างเกินจริง ยิ่งเป็นการตอกย้ำมายาคติเชิงลบของกลุ่มชายรักชายมากขึ้น (จเร สิงโวกวินท์, 2556)

แต่เมื่อเข้าสู่ช่วงปี 2540 ที่ความคิดด้านจิตเวชศาสตร์ของตะวันตกที่ช่วยอธิบายการยอมรับชายรักชายว่าเป็นความปกติ ส่งผลให้การนำเสนอเรื่องราวของชายรักชายเพิ่มมากขึ้น ทำให้ในปี พ.ศ. 2541 ละครโทรทัศน์เริ่มได้รับความนิยมในการใช้เป็นสื่อเสนอเรื่องราวของชายรักชาย

ปิยะชาติ ทองอ่วม ได้ให้ความเห็นสำหรับภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในละครโทรทัศน์ ทั้ง เกย์ ตุ๊ด กะเทย มักจะถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบที่ตลกเกินความเป็นจริงเสมือนหลุดออกมาจากการ์ตูน คือการนำเสนอของสื่อ ทั้ง ๆ ที่ในโลกแห่งความเป็นจริง ชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นอาจไม่ได้สวยงาม สนุกสนาน มีสีสันตระการตาอย่างที่เห็นในหน้าจอโทรทัศน์ นั่นเป็นผลพวงมาจากพื้นที่สำหรับตัวละครเหล่านั้นมีจำกัด เพราะพระเอกนางเอก ต้องเป็นคู่ผู้ชาย-ผู้หญิง ดังนั้นตัวละครเพศที่สามส่วนใหญ่จึงได้เพื่อนนางเอก หรือคนใช้ ซึ่งมีบุคลิกที่แสดงออกมาชัดเจนเป็นสีส้มไว้ก่อน (ณัชชา วงศ์ใหญ่, 2559)

สอดคล้องกับความเห็นของ เคท ครั่งพิบูลย์ เครือข่ายเพื่อนกะเทยไทย ที่วิเคราะห์ว่าแม้จะมีซีรีส์และรายการโทรทัศน์ที่มีตัวละครชายรักชายมากขึ้นจนเป็นกระแส แต่ภาพลักษณ์ของกลุ่มคนเหล่านี้ยังไม่ต่างอะไรกับภาพที่เข้าใจในอดีต มักถูกผูกติดกับความเป็นตัวตลก ถูกแกล้งให้คนอื่นหัวเราะ หรือมีชีวิตที่สุดโต่ง ประเททชีวิตรันทด มีแต่ความโศกเศร้า ยังไม่มีการนำเสนอประเด็นใหม่ เน้นแค่สีสันเป็นสายฮา ไม่ก็ผิดหวังในความรัก ต้องตายเพราะความหึงหวง หรือตายเพราะโรค (อรรถภูมิ อองกุลนะ, 2559) ซึ่งในช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการเกิดแนวคิดว่าการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายจะทำให้เกิดภาวะพฤติกรรมลอกเลียนแบบ จนทำให้กรมประชาสัมพันธ์ได้ออกประกาศไปยังสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ ให้มีความเข้มงวดเรื่องเรื่องการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายและคนข้ามเพศ หรือ “บุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ” บนหน้าจอโทรทัศน์ (พัฒนาพล วงษ์ม่วง และ มยุรี ศรีกุลวงศ์, 2556)

ต่อมาในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ละครโทรทัศน์เริ่มนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในแง่มุมที่มีความเป็นมนุษย์มากขึ้น มีบางส่วนที่เป็นรักสมหวัง แม้จะถูกกีดกัน โดยมีแม่สนับสนุนและเข้าใจ แต่พ่อจะขัดขวาง และต่อต้านความรักแบบนี้ หรือไม่สมหวัง แต่ยังมีความสุขต่อไป รวมทั้งรักไม่สมหวัง และพบกับความทุกข์ หรือตัวละครชายรักชายเปลี่ยนแปลงเพศสภาพ และเพศวิถีของตัวเอง ที่จากรักผู้ชายมาเป็นรักผู้หญิงแทน ทำให้เกิดมายาคติว่า ผู้ชายมีหน้าที่ต้องแต่งงานมีครอบครัวกับผู้หญิงที่ดี ขณะที่การเป็นกลุ่มชายรักชายยังต้องปกปิด เพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับ ส่วนกลุ่มเพศที่สามระดับล่างมักแสดงออกแบบผู้หญิงเกินจริง ทำให้เกิดการแบ่งชนชั้นของกลุ่มชายรักชายในสังคม ผ่านเครื่องแต่งกาย สิ่งของที่ใช้ ท่าทาง และลักษณะการพูด (อลงกรณ์ ปรีวุฒิพงศ์ 2553)

ในปีพ.ศ. 2557 ก็ได้ถือกำเนิดซีรีส์ที่มีตัวละครนำเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นตัวแสดงหลัก หรือที่เรียกว่า “ซีรีส์วาย” (Boyllove Series) ขึ้น โดยใช้ชื่อว่า ‘Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ’ ถูกสร้างมาจากนวนิยายในชื่อเดียวกัน นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่นของนักเรียนมัธยม

จากนั้นซีรีส์วายเริ่มเป็นที่พูดถึงและเข้าสู่กระแสหลัก เมื่อ ‘SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง’ ออกอากาศในปี 2559 เป็นเรื่องราวของระบบการรับน้องที่เรียกว่าโซตัส เนื่องจากถูกสร้างมาจากนิยายชื่อดังที่มีคนที่ติดตามอ่านเป็นจำนวนมาก สามารถทำเรตติ้งสูงสุดของซีรีส์วายจนถึงปัจจุบัน โดยมีเรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่ 0.597 (Srowch, 2562) และมียอดเข้าชมผ่าน LINE TV กว่า 100 ล้านครั้ง (LINE TV, 2563) นอกจากนี้ยังช่วยนิยายวายสามารถมาวางจำหน่ายในร้านหนังสือทั่วไปอย่างเปิดเผย ทั้งยังเป็นต้นแบบของนิยายวายและซีรีส์วายในปัจจุบันที่มีตัวละครอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ (The101.world, 2562) และสามารถทำให้นักแสดงนำของเรื่องแจ้งเกิดอย่างสวยงาม พร้อมทั้งมีแฟนคลับชาวไทยและในต่างประเทศทั่วเอเชีย นอกจากนี้ ซีรีส์วายได้ขยายฐานกลุ่มคนดูมากขึ้นจนกลายเป็นหนึ่งในสื่อกระแสหลัก

กลุ่มผู้ชมหลักของซีรีส์วายนี้ คือ ‘สาววาย’ ซึ่งเป็นผู้ที่ชื่นชอบในผลงานที่นำเสนอความสัมพันธ์ที่ตัวละครหรือตัวแสดงนำที่เป็นผู้ชายทั้งคู่นี้เป็นกลุ่มที่มีความจงรักภักดีต่อตัวนักแสดงเป็นอย่างมาก และพร้อมที่จะสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน รวมถึงเกาะกลุ่มกันเป็นชุมชน (Community) ทั้งในออนไลน์และออฟไลน์ (อรรพรรณ วิชญวรรณกุล, 2559)

กลุ่มสาววายนี้ถือกำเนิดมาตั้งแต่ปลายยุค 90 ในหมู่แฟนคลับเพลงญี่ปุ่น (J-Music) ที่ศิลปินจะมีการเซอร์วิส (Service) แฟนคลับด้วยการหอมแก้ม โอบกอดกันบ้าง ซึ่งแฟนคลับก็นำเอากิริยาเหล่านั้น มาเขียนต่อเป็น ฟิก (Short Fiction) จากที่ถ่ายเอกสารแจกกันอ่านในกลุ่มแฟนคลับ ก็พัฒนามาแต่งลงเว็บไซต์เด็กดี (dek-d.com) และถูกนำไปตีพิมพ์ตามสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน

กูรูการตลาดระดับโลกอย่าง Seth Godin เคยกล่าวไว้บนเวที TED ว่า นักการตลาดต้องตามหากลุ่ม Geek หรือคนที่หลงใหลคลั่งไคล้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วสื่อสารกับพวกเขา ถ้าหากสร้างการเข้าถึง (Engagement) กับพวกเขาได้ ก็เท่ากับเข้าถึงกลุ่มลูกค้ากลุ่มแรกได้ (Early Adopter) ได้ มันจะถูกบอกต่ออย่างกระตือรือร้นโดยที่แบรนด์ไม่ต้องหว่านเงินเพื่อจับตลาดแมสตั้งแต่แรก (Marketingoops, 2560)

ดังนั้นจึงส่งผลให้ ผู้สร้างซีรีส์สามารถต่อยอดความสำเร็จนี้ ด้วยการจัดงานรวมตัวแฟนคลับของเหล่านักแสดง หรือ แฟนมีทติ้ง (Fan Meeting) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งในเกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม สิงคโปร์ ฮองกง โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีกำลังซื้อสูง รวมตัวกันเหนียวแน่นเพื่อสนับสนุนศิลปินที่ชื่นชอบ เห็นได้จากการที่บัตรแฟนมีทติ้งที่ประเทศจีนที่ขายหมดภายในเวลา 5 นาที (ไทยรัฐออนไลน์, 2561) และหลายคนเดินทางมายังประเทศไทยเพื่อติดตามศิลปินไป

ออกงานตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้เห็นช่วงเวลาที่นักแสดงได้อยู่ด้วยกัน หรือที่เรียกว่า โมเมนต์ (Moment) ซึ่งสามารถช่วยเติมเต็มจินตนาการของแฟนคลับได้

หลังจากนั้นจึงส่งผลให้มีการผลิตซีรีส์วายและซีรีส์ชายหญิงที่มีคู่ชายรักชาย ออกมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่ออกอากาศผ่านโทรทัศน์ภาคพื้นดินระบบดิจิทัลในประเทศไทย และ ทางแพลตฟอร์มออนไลน์อย่าง LINETV เท่านั้น ส่งผลให้ในปัจจุบันเกิดคู่จิ้นออกมาอย่างมากมายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอย่างสาววาย จนทำให้ซีรีส์วายในช่องทาง LINE TV มียอดเข้าชมสูงกว่า 6,000 ล้านครั้ง (ณัดกิก จันกิเสน, 2563)

ผลการวิจัยเชิงประจักษ์ของหนังสือพิมพ์ นิสิตนักศึกษา ของนิสิตสาขาวิชาเอกและโทวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2560) พบว่า ปริมาณของซีรีส์วายมีการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2560 มีซีรีส์วายทั้งสิ้น 34 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ที่มีเพียง 5 เรื่อง เท่านั้น และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี (นัจฉรินทร์ เกตุสุวรรณ, 2560)

ด้วยกระแสบริโภคนิยม ทำให้ “ตัวละคร” กลายเป็นสินค้าทางเพศอย่างหนึ่ง ที่จำเป็นต้องขายได้ จึงไม่แปลกที่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายของไทย จึงเป็นที่รวมของกลุ่มชายรักชายในเมืองใหญ่ ที่มีทุนดี หน้าตาดี การศึกษาดี ระดับสูง ในแง่หนึ่งจึงทำให้ เรื่องเล่า ชีวิต ความเป็นอยู่ และความหลากหลายของกลุ่มชายรักชายชายขอบที่อาจอยู่ในชนบท ที่กำลังต่อสู้กับชะตากรรม ไม่ได้ได้รับการศึกษา หน้าตาไม่ดี หรือมีอายุมาก ถูกกลืนและหายไปจากสื่อกระแสหลัก และอาจจะก่อให้เกิดปัญหาการบดบังความหลากหลาย และสร้างปัญหาเรื่องการยอมรับตัวตนทางเพศให้แก่คนเหล่านั้น (เจนวิทย์ เชื้อสาระถิ, 2557)

แต่ในขณะเดียวกันซีรีส์วายได้เปิดพื้นที่ทางสังคมให้กลุ่มชายรักชายและกลุ่มคนผู้มีความหลากหลายทางเพศ ในไทย มีที่ยืนในสังคมมากกว่าเก่า ทำให้เกิดการยอมรับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศได้มากขึ้น แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมไทยเข้าใจความเป็นผู้มีความหลากหลายทางเพศ หรือ ตัวตนของกลุ่มชายรักชายอย่างแท้จริง เพราะส่วนใหญ่ซีรีส์วายที่สร้างนี้ถูกสร้างมาจากนิยายที่ถูกเขียนโดยผู้หญิง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้หญิง ดังนั้นทั้งนิยายและซีรีส์วายจึงมีความเกินจริง โดยไม่ได้เข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชาย ด้วยการนำเสนอรูปแบบการดำเนินความสัมพันธ์หรือการแสดงออกที่เกินจริง ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของกลุ่มชายรักชายในสังคม รวมถึงใส่ฉากเข้าพระเข้านาย (Love Scene) เข้ามาอย่างมากมาย ที่มากเกินไปจนความจำเป็น

จากการศึกษาของ พัฒนพล วงษ์ม่วง และ มยุรี ศรีกุลวงศ์ (2559) ในหัวข้อ ตัวละครเกย์ในละครโทรทัศน์ไทยยุคใหม่ พบว่า ปัจจุบันแม้จะมีการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครเกย์อย่างมากมาย แต่ภาพลักษณ์ส่วนใหญ่ที่ให้เกย์ปรากฏในละครโทรทัศน์ ยังคงเป็นการสะท้อนถึงผลกระทบ

ของการสร้างความคิดในแง่ลบเกี่ยวกับเกย์ในอดีต ผ่านความรู้สึกหลบซ่อน ความอับอาย โศกนาฏกรรม หรือไม่สมหวัง มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สร้างภาพลักษณ์ให้เกย์สมหวังเหมือนคู่ต่างเพศ สอดคล้อง กับการวิจัยของ Stonewall ที่พบว่า “เกย์ถูกนำเสนอในแง่บวกและตรงกับความเป็นจริง เพียง 46 นาที จาก 126 ชั่วโมงในรายการโทรทัศน์” (Lusher, 2010)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าซีรีส์วายจะมีเป็นจำนวนมากขึ้น แต่ซีรีส์ส่วนใหญ่ยังคงนำเสนอแค่เรื่องราวในวัยเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษาเท่านั้น และมักจะมีภาพเหมารวมที่ว่า นักแสดงนำจะต้องมีหน้าตาดีหล่อ ดูสะอาด หุ่นดี และต้องมีคนหนึ่งที่จะต้องมีความเป็นชาย ขณะที่อีกคนจะเป็นจะคนตัวเล็กลักษณะแทนผู้หญิง ซึ่งนั่นไม่ใช่ความเป็นจริงในสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่าง “ละครโทรทัศน์และซีรีส์” กับ “การสร้างความเป็นจริงทางสังคม” นั้น เป็นความสัมพันธ์ที่มีความแนบแน่นและลึกซึ้ง โดยละครโทรทัศน์จะมีบทบาทในฐานะการเป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกในสังคม (ผู้รับสาร) กับโลกแห่งความเป็นจริง โดยการเชื่อมโยงให้คนเราเกิดประสบการณ์ทางอารมณ์กับสรรพสิ่งและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริง กล่าวคือได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงทางสังคมตามที่ละครโทรทัศน์สร้าง (Constructed) หรือให้คำนิยามไว้ สมาชิกในสังคมสามารถรับรู้และเข้าใจสถานการณ์ความเป็นจริงของสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ได้ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีส่วนเข้าร่วมโดยตรง จึงอาจกล่าวได้ว่าละครโทรทัศน์เปรียบเสมือนหน้าต่างที่เปิดไปสู่โลกกว้าง ทำให้คนเราได้รู้ได้เห็นความเป็นจริงทางสังคมมากขึ้น (สันธิตา นุชพิทักษ์, 2552)

ละครโทรทัศน์และซีรีส์จึงถือเป็นส่วนผสมระหว่างโลกความเป็นจริงและโลกแห่งสัญลักษณ์ (โลกแห่งความฝันและจินตนาการ) ไปด้วยกัน เนื่องจากในละครโทรทัศน์และซีรีส์จะมีการบอก รายละเอียด การนำเสนอฉาก การแต่งกาย สถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งที่เสมือนกับโลกแห่งความเป็นจริงในสังคม โดยโลกแห่งสัญลักษณ์นี้ทำให้เกิดมายาคติ (Myth) (กาญจนา แก้วเทพ, 2543) และยังมีหน้าที่บ่มเพาะอุดมการณ์ในด้านต่าง ๆ นับตั้งแต่ศักดินา ทุนนิยม เพศนิยม ชาตินิยม ความรุนแรง (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545) จนกลายเป็นสถาบันหลักที่ทั้งผลิตและผลิตซ้ำเพื่อสืบทอดวัฒนธรรม (Cultural Production and Reproduction) (สมสุข หินวิมาน, 2561)

ดังนั้นหากกล่าวว่า ละครโทรทัศน์และซีรีส์เป็นการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Constructionism) แล้ว “กลุ่มชายรักชายในซีรีส์วาย” เองก็เป็นภาพที่ถูกประกอบสร้างจากการหยิบยกเอาลักษณะต่าง ๆ ทางสังคมเข้ามาประกอบกัน

ที่ผ่านมาการศึกษาเกี่ยวกับซีรีส์วาย ในประเด็นที่เกี่ยวกับการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายนั้น ยังไม่มีปรากฏ เนื่องจากซีรีส์วายเพิ่งมีมาในช่วงหลัง จากการสืบค้นของผู้วิจัยพบว่า มีเพียงแต่การศึกษาตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทย ดังนี้

จากการศึกษาของ ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553); ฐิติวัฒน์ สมิตินันท์ (2553); ธาณี ชื่นคำ (2555) พบว่า ส่วนใหญ่การนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มตัวละครชายรักชายจะเป็นตัวตลกหรือตัวร้าย และมีบุคลิกที่แตกต่างจากตัวละครปกติ มีการนำเสนอทางอารมณ์ที่หลากหลาย และมักใช้ภาษาเป็น คำดำที่หยาบคาย หรือคำพูดติดตลก หรือการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มชายรักชาย

แต่ในช่วงหลังพบว่าการสร้างตัวละครชายรักชายมีการพัฒนาและได้รับอิทธิพลของวาทกรรมความเสมอภาคและสิทธิมนุษยชนและการต่อสู้ของกลุ่มชายรักชายทำให้เกิดการสร้างคุณค่ากับความเป็นชายและพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างจากคนทั่วไป ดังเช่นในการศึกษาของ บุรินทร์ นาคสิงห์ (2555) โดยตัวละครชายรักชายจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเอง ไม่แน่ใจตัวเอง และไม่ยอมรับตัวเอง ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาถึงแม้ว่าสังคมจะยอมรับเป็นวงกว้าง แต่ขณะที่ครอบครัวยังขาดรับการยอมรับ ในการศึกษาของ วรางคณา สุขม่วง (2560)

สำหรับในการศึกษารั้งนี้ จะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยอาศัยทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) ที่มีรากฐานมาจากสำนักคิดปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) ซึ่งเชื่อว่า สิ่งที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อล้วนผ่านการประกอบสร้างที่สื่อต้องการนำเสนอมาแล้วทั้งสิ้น ซึ่งเมื่อผู้ชมรับชมสื่อในโทรทัศน์ติดต่อกันเป็นเวลานานก็จะคิดว่าสิ่งที่นำเสนอผ่านสื่อเป็นเรื่องจริง

แม้ว่าสังคมจะเปิดกว้างต่อกลุ่มชายรักชายมากขึ้น โดยส่วนใหญ่มีการยอมรับว่าเป็นเรื่องปกติ แต่การให้ความหมายและภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชาย ทั้งเพศสภาพ เพศวิถี และตัวตนของความ เป็นชายรักชายนั้น ยังคงมีการนำเสนอออกมาอย่างผิดเพี้ยน นำเสนอในทางลบและผิดไปจากความเป็นจริงที่ปรากฏในสังคม (Distortion) โดยทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจผิด ซึ่งความเข้าใจผิดนี้สามารถทำให้เกิดการสร้างภาพเหมารวมที่มีต่อกลุ่มชายรักชายแบบผิด ๆ ไม่มากก็น้อย จนปฏิบัติตัวต่อบุคคลเหล่านั้นไปในทางที่ผิด ทั้งในคำพูดที่ใช้ และการเข้าหา จนกลายเป็นพฤติกรรมเหยียดเพศ ซึ่งไม่ทำให้เกิดการยอมรับในที่สุด ซึ่งนี่จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการค้นหาคำตอบว่า ตัวตนของตัวละครชายรักชายที่ถูกซีรีส์วายประกอบสร้างขึ้นมานั้นถูกสร้างมาอย่างไร

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาถึงผู้ชมทางสังคม (Social Audience) ซึ่งในการศึกษารั้งนี้ ได้เลือกกลุ่มผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายเช่นกัน เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติที่มีต่อลักษณะตัวตนของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วาย ซึ่งผู้ชมแต่ละคนอาจมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนต้องใช้ประสบการณ์ส่วนบุคคลเข้าช่วยด้วยเช่นกัน

ดังนั้นในการศึกษาในเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” จึงเป็นการค้นหาคำตอบของการสะท้อนโลกแห่งความเป็นจริงและสื่อ นั่นคือซีรีส์ รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างสรรค์ซีรีส์ไทยต่อไป เพื่อให้เกิดการสื่อสารในทางที่ดี พร้อมสร้างภาพสะท้อนที่ดีและ

เหมาะสมแก่กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยต่อไป เพราะการเป็นกลุ่มชายรักชายไม่ใช่แค่เพศแต่เป็นตัวตน

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
- 1.2.2 เพื่อศึกษาคุณลักษณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
- 1.2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

1.3 ปัญหำวิจัย

- 1.3.1 การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายเป็นอย่างไร
- 1.3.2 ลักษณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายเป็นอย่างไร
- 1.3.3 ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีทัศนคติต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ โดยส่วนแรกคือ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย อีกส่วนคือ กลุ่มผู้ชมซีรีส์ที่เป็นกลุ่มชายรักชาย โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ซีรีส์วายที่ผู้วิจัยได้เลือกนำมาศึกษาในครั้งนี้ จะต้องเป็นซีรีส์ที่ถูกดัดแปลงมาจากนวนิยายวายที่แต่งโดยผู้หญิง ซึ่งจะต้องออกอากาศในตั้งแต่ปี 2557 และจบภายใน กันยายน 2562 เพราะเป็นช่วงที่สังคมเปิดกว้างให้แก่กลุ่มชายรักชายเข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้น และขณะเดียวกันซีรีส์วายก็เริ่มเป็นที่นิยมในหมู่ผู้ชมมากขึ้น จนได้ออกฉายในช่องทางดิจิทัลทีวีและช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ โดยซีรีส์ที่เลือกมานี้จะเป็นกลุ่มซีรีส์ที่ได้รับความนิยมเป็นวงกว้าง ซึ่งพิจารณาจากความสำเร็จของซีรีส์วาย ที่พูดถึงบนสื่อออนไลน์ จนทำให้เกิดงานแฟมมีทติ้งทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้นักแสดงได้รับการคัดเลือกเป็นพรินเซนต์อร์ลินค้า หรือได้รับรางวัลตามมา อันประกอบไปด้วย

- 1) Love Sick The Series รักงุ่น วัยรุ่นแสบ (2557 – 2558)
- 2) SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง และ SOTUS S the Series (2559 - 2561)
- 3) Make It Right the Series รักออกเดิน (2559 - 2561)
- 4) Together with Me ออกหักมารักกับผม และ Together with Me the Next Chapter (2560 – 2561)
- 5) Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง (2561)
- 6) อาตี๋ของผม (2560 - 2561)
- 7) บังเอิญรัก Love by Chance (2561)
- 8) เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ (2562)
- 9) ทฤษฎีจีบเธอ (2562)
- 10) 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 (2562)

2. ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กลุ่มผู้ชมซีรีส์วาย จำนวน 15 คน โดยกลุ่มคนเหล่านี้เป็นผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และจะต้องเคยรับชมซีรีส์เหล่านี้มาก่อน จะได้มีความคุ้นเคยและสอดคล้องกับตัวละครในซีรีส์ เพื่อศึกษาว่าผู้ชมมีการแสดงความคิดเห็นต่อตัวตลกชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วายอย่างไร โดยจะคัดเลือกผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรที่หลากหลาย ทั้งอาชีพ อายุ และประสบการณ์ เพื่อดูว่าจะการให้ความเห็นที่แตกต่างกันอย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการนำเสนอเรื่องของกลุ่มชายรักชาย และมีติความหลากหลายทางเพศในวงการบันเทิงไทย ทั้งซีรีส์วายและสื่อแขนงต่าง ๆ

1.5.2 ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตซีรีส์วายและการสร้างสรรค์การนำเสนอตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้า

1.5.3 ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจในตัวตนของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยอย่างถูกต้องแก่กลุ่มผู้ชมได้มากยิ่งขึ้น

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ซีรีส์วาย หมายถึง ซีรีส์ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากการดัดแปลงนวนิยายวายที่ถูกแต่งขึ้นโดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิงด้วยกันเอง โดยเล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย ซึ่งส่วนใหญ่เนื้อเรื่องจะเน้นฉากฉ้อฉล ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง มีระยะเวลาออกอากาศ 60 นาทีต่อตอน มีจำนวน 8 – 13 ตอน ออกอากาศสัปดาห์ละ 1 วัน ทางทีวีดิจิทัล หรือผ่านทางช่องทางออนไลน์ ในช่วงปี 2557 – 2562 อันประกอบไปด้วย 1) Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ (2557 – 2558) 2) SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง และ SOTUS S the Series (2559 - 2561) 3) Make It Right the Series รักออกเดิน (2559 - 2561) 4) Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง 5) Together with Me ออกหักมารักกับผม และ Together with Me the Next Chapter (2560 – 2561) 6) อาตี๋ของผม (2560) 7) บังเอิญรัก Love by Chance (2561) 8) เขามาเซงเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ (2562) 9) ทฤษฎีจีบเธอ (2562) 10) 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 (2562)

1.6.2 ตัวละครชายรักชาย หมายถึง ตัวละครชายในซีรีส์วายที่มีพฤติกรรมแสดงออกว่ามีรสนิยมทางเพศ ความพึงพอใจ ความปรารถนาในผู้ชายด้วยกัน

1.6.3 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร หมายถึง คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์และลักษณะที่มองเห็นได้ของตัวละครกลุ่มชายรักชาย ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ มีด้วยกัน 7 ประการ ได้แก่ 1. อายุ 2. อาชีพ 3. ระดับฐานะทางสังคม 4. ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา 5. ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6. บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7. การแต่งกาย

1.6.3.1 อายุ หมายถึง ช่วงวัยโดยประมาณที่ปรากฏในเรื่องของตัวละครชายรักชาย

1.6.3.2 อาชีพ หมายถึง สิ่งที่ตัวละครกระทำเป็นกิจวัตร หรือทำเพื่อหาเลี้ยงชีพ ในที่นี้รวมไปถึงระดับการศึกษาของตัวละครชายรักชาย

1.6.3.3 ระดับฐานะทางสังคม หมายถึง ระดับกลุ่มทางสังคม ที่ถูกแบ่งออกจากเกณฑ์หลาย ๆ อย่างมารวมกัน ได้แก่ อาชีพ ระดับฐานะทางบ้าน รายได้ ชาติกำเนิด

1.6.3.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา หมายถึง สถานที่อยู่ของตัวละครที่ปรากฏในซีรีส์ ทั้งแบบสิ่งปลูกสร้าง และ เขตบริหารราชการส่วนภูมิภาค (จังหวัด)

1.6.3.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา หมายถึง รูปลักษณ์ภายนอกของตัวละครชายรักชายที่สามารถมองเห็นได้ ทั้งหน้าตา รูปร่าง ความสูง หุ่น

1.6.3.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ หมายถึง ความพึงพอใจและลักษณะทางเพศ และหน้าที่ในกิจกรรมทางเพศของตัวละครชายรักชาย

1.6.3.7 การแต่งกาย หมายถึง ลักษณะเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มของตัวละครชายรักชาย

1.6.4 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร หมายถึง ลักษณะการแสดงออกและกิริยาท่าทางของตัวละครที่แสดงออกมาผ่านทางกาย วาจา และสีหน้าของตัวละคร ตลอดจนลักษณะนิสัย และรูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบไปด้วย 1. ลักษณะการพูด 2. การแสดงอารมณ์ 3. นิสัยส่วนตัว 4. รูปแบบการดำเนินชีวิต 5. การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ

1.6.4.1 ลักษณะการพูด หมายถึง วิธีการพูด การใช้น้ำเสียง ระดับภาษาของตัวละครชายรักชายที่ใช้พูดกับตัวละครอื่น ๆ ในซีรีส์วาย

1.6.4.2 การแสดงอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายผ่านทางสีหน้า ท่าทาง และภาษากาย

1.6.4.3 นิสัยส่วนตัว หมายถึง นิสัยอันเฉพาะตัวที่ปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่องของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

1.6.4.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง รูปแบบการใช้ชีวิต ดำเนินวิถีชีวิตและการทำกิจกรรมของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วาย

1.6.4.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ และการแสดงออกต่อตัวละครชายด้วยกันในฐานะคนรัก ได้แก่ การกอด การจูบ การมีเพศสัมพันธ์ ในพื้นที่ส่วนตัว พื้นที่กึ่งสาธารณะ และพื้นที่สาธารณะ

1.6.5 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร หมายถึง ลักษณะของสภาพจิตใจ ความเชื่อทัศนคติ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี บรรทัดฐานทางสังคม และวิถีประชาของตัวละคร ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงชีวิตภายในของตัวละคร สิ่งเหล่านี้จะค่อย ๆ ถูกเปิดเผยออกมาทีละนิด จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง และมีพัฒนาการทางตัวละคร จนนำไปสู่บทสรุปของตัวละครในตอนท้าย อันประกอบไปด้วย 1. ภูมิหลังตัวละคร 2. สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3. ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4. การยอมรับตนเอง 5. การเปิดเผยตนเอง 6. ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร

1.6.5.1 ภูมิหลังตัวละคร หมายถึง ความเป็นมาเป็นไปของตัวละครชายรักชาย อันประกอบไปด้วย ลักษณะทางสังคม ความเชื่อและทัศนคติของตัวละครชายรักชายและบุคคลรอบข้างที่มีต่อชายรักชาย

1.6.5.2 สาเหตุการเป็นกลุ่มชายรักชาย หมายถึง สิ่งที่ทำให้ตัวละครกลายเป็นกลุ่มชายรักชาย

1.6.5.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย หมายถึง อุปสรรคที่ตัวละครชายรักชายต้องเผชิญ จนทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดีแก่ตนเอง

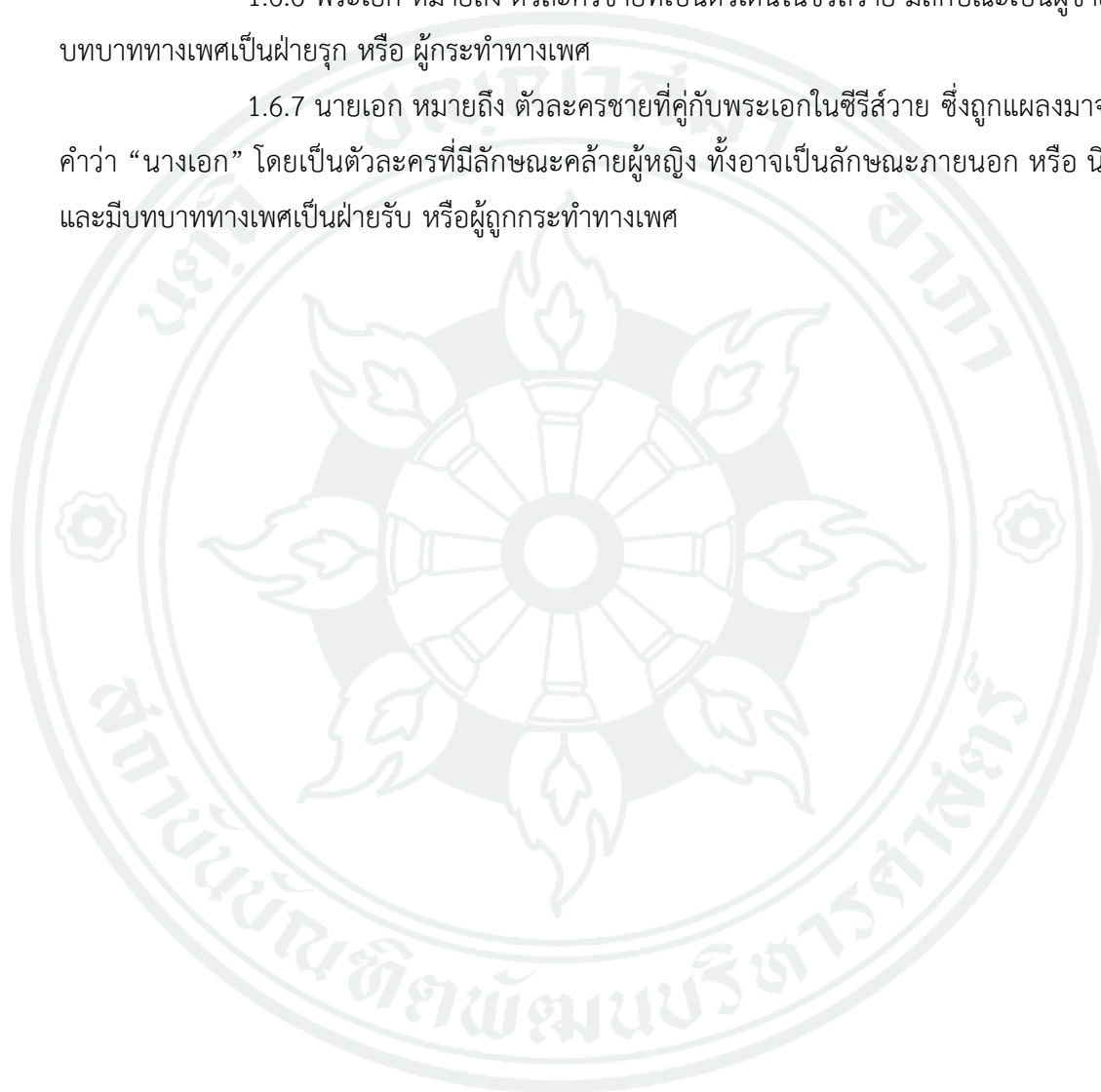
1.6.5.4 การยอมรับตนเอง หมายถึง ภาวะที่ตัวละครชายรักชายยอมรับและเข้าใจว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีความภาคภูมิใจในตนเอง

1.6.5.5 การเปิดเผยตนเอง หมายถึง การที่ตัวละครชายรักชายกล้าเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ๆ ว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย

1.6.5.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร หมายถึง เป้าหมายของตัวละคร และสิ่งที่ตัวละครชายรักชายเผชิญในตอนจบของซีรีส์วาย

1.6.6 พระเอก หมายถึง ตัวละครชายที่เป็นตัวเด่นในซีรีส์วาย มีลักษณะเป็นผู้ชาย มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุก หรือ ผู้กระทำทางเพศ

1.6.7 นายเอก หมายถึง ตัวละครชายที่คู่กับพระเอกในซีรีส์วาย ซึ่งถูกแปลงมาจากคำว่า “นางเอก” โดยเป็นตัวละครที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิง ทั้งอาจเป็นลักษณะภายนอก หรือ นิสัย และมีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรับ หรือผู้ถูกกระทำทางเพศ



บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชาย
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์
- 2.7 แนวคิดการวิเคราะห์ตัวละคร
- 2.8 กรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดเรื่องเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชายในสังคม

จากการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีพบว่า เรื่องเพศประกอบด้วยความรู้ 3 ส่วนหลัก คือ เพศสรีระ (Sex) เพศสภาพ (Gender) และเพศวิถี (Sexuality) และเรื่องเพศเป็นการประกอบสร้างความหมายผ่านรูปแบบปฏิบัติการวาทกรรม แต่เดิมที่แนวทางการศึกษาเรื่องเพศมีประวัติศาสตร์เริ่มจากการศึกษาเพศแนวสารัตถะที่เน้นการศึกษาเพศในระบบชีววิทยา หลังจากนั้นการศึกษาแนวจิตวิทยา แนวปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ แนววัฒนธรรมศึกษา และสตรีนิยมจึงเกิดขึ้นตามมา อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาเรื่องเพศมีพัฒนาการทางแนวคิดและทฤษฎีที่หลากหลายเรื่องหนึ่ง

ในหนังสือ “การสื่อสารเพื่อการจัดการองค์การชายรักชายในประเทศไทย” ของ สุรพงษ์ โสธนะเสถียร และพจนนา รูปแก้ว (2549) ได้ให้ข้อมูลการศึกษาเกี่ยวพฤติกรรมรักเพศเดียวกันไว้ว่าจะทำให้มุมมองเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมรักเพศเดียวกันนั้นมีความชัดเจนยิ่งขึ้น และได้อธิบายคุณลักษณะ

ของพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน และแนวทางการแบ่งประเภทของกลุ่มผู้รักเพศเดียวกัน ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของเพศ เพศภาวะ และเพศวิถี ดังนี้

2.1.1 เพศสรีระ (Genetic Sex or Chromosomal Sex)

Lorber & Farrell (1991) ได้ให้ความหมายของของ เพศ (Sex) ไว้ว่า เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นโดยธรรมชาติซึ่งใช้บ่งบอกความเป็นชายหรือหญิงตามลักษณะทางชีววิทยาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ บุคคลที่เกิดมา มีเพศชายหรือหญิง จะมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป โดยมีหน้าที่การให้กำเนิด (Reproductive Function) และทุกคนที่เกิดมาได้ถูกสร้างขึ้นให้มีลักษณะเหมาะสมกับแต่ละเพศของตน เช่น การมีประจำเดือน การตั้งครรภ์ การมีหน้าอกของผู้หญิง และการผลิตเชื้ออสุจิในเพศชาย เป็นต้น

เพศสรีระ หมายถึง เพศที่ได้มาตั้งแต่เกิดหรือตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิ (Fertilization) โดยทั่วไปการกำเนิดมาเป็นชีวิตมนุษย์ประกอบด้วยโครโมโซมเพศเป็นสำคัญ โดยปกติผู้หญิงจะมีโครโมโซม XX ส่วนผู้ชายจะเป็นโครโมโซม XY ทั้งนี้เกิดจากการแบ่งตัวของเซลล์เพศก่อนมาเป็นไข่และอสุจิจะมีการลดโครโมโซมลงครึ่งหนึ่ง โดยที่โครโมโซมในไข่จะมีเพียง X และในอสุจิจะเป็น X หรือ Y (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร และ พงนา รูปแก้ว, 2549)

ดังนั้นเมื่อมีการผสมกันของไข่และอสุจิ โดยมีโครโมโซมในไข่ที่ผสมแล้วถ้าเป็น XX ไข่นั้นจะเจริญเติบโตเป็นทารกเพศหญิง ถ้าไข่นั้นมีโครโมโซมเป็น XY ไข่นั้นจะเจริญเป็นทารกเพศชาย แต่ถ้าในกรณีที่ไข่ผสมแล้วและเจริญเติบโตเป็นทารกอยู่นั้น อาจเกิดจากเกิดความผิดปกติในขณะที่มีการเจริญเติบโตในระยะใดระยะหนึ่งซึ่งทำให้ทารกนั้นมีเพศไม่ตรงกับเพศกำเนิด จึงจะเกิดเป็นกะเทย (hermaphrodites) อันเป็นความพิการของอวัยวะเพศของทารกผู้นั้น โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะได้แก่

1. กะเทยแท้ (True Hermaphrodites) เป็นผู้มีมดอมเพศของชายและของหญิงอยู่ในบุคคลคนเดียวกัน คือมีทั้งรังไข่และอัณฑะอยู่ในบุคคลเดียวกันซึ่งมีโอกาสน้อยมาก นอกจากนี้ อวัยวะภายนอกจะพบว่ามีความคล้ายของเพศใดเพศหนึ่งอีกด้วย

2. กะเทยเทียม (Pseudo-Hermaphrodites) เป็นผู้มีมดอมเพศของเพศใดเพศหนึ่ง แต่อวัยวะเพศข้างนอกของเขาจะไปคล้ายกับเพศที่ตรงกันข้ามหรือไม่มีลักษณะของเพศที่เป็นของตนเองอย่างสมบูรณ์โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

- 2.1 กะเทยเทียมชาย (Male Pseudo-Hermaphrodites) เป็นผู้มีมดอมเพศชาย (อัณฑะ) แต่อวัยวะเพศภายนอกกลับไปคล้ายของผู้หญิง หรือเป็นผู้ที่มีอวัยวะเพศของชายที่ไม่สมบูรณ์ สำหรับผู้ชายมีอวัยวะเพศภายนอกเป็นของเพศหญิงเรียกว่า “Testicular Feminization

Syndrome” พวกนี้จะมีอวัยวะเพศภายนอกเป็นหญิง แต่ช่องคลอดตื้น ไม่มีรังไข่ ไม่มีมดลูก ลูกอัณฑะจะอยู่ในช่องท้องหรือบริเวณขาหนีบนอกจากนี้ลักษณะอาการนี้อาจจะเป็นกรรมพันธุ์อีกด้วย

2.2 กะเทยเทียมหญิง (Female Pseudo-Hermaphrodites) คนที่มีต่อมเพศหญิงหรือรังไข่ส่วนอวัยวะเพศภายนอกกลับไปของชาย หรือเป็นผู้มีอวัยวะเพศหญิงที่ไม่สมบูรณ์

ทั้งนี้เพศสรีระของบุคคลนี้ไม่ได้มีอิทธิพลที่จะทำให้บุคคลนั้น ๆ จะต้องมีความโน้มที่จะเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกัน แต่เพศกำเนิดอาจเป็นแค่เครื่องมือในการประกอบกิจกรรมทางเพศเท่านั้น โดยส่วนใหญ่กลุ่มรักเพศเดียวกันมักเป็นผู้ซึ่งไม่พึงพอใจกับเพศกำหนดของตนเอง ตรงกันข้ามกลับมีความรู้สึกที่เพศสรีระนั้นมีความขัดแย้งต่อความรู้สึกของตน อย่างไรก็ตามภาวะความเป็นผู้รักเพศเดียวกันไม่ได้ขึ้นตามเพศกำเนิดเสมอไป แม้ว่าบางคนจะมีอวัยวะเพศที่ผิดปกติที่เรียกว่า กะเทย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เขาผู้นั้นจะเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกันเสมอไป ทั้งนี้ผู้รักเพศเดียวกันกลับมีความพึงพอใจต่อเพศกำเนิดของตนเอง เพราะคิดว่าเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติทางเพศที่เหมาะสมสำหรับเขาได้มากกว่า

2.1.2 เพศสภาพ (Gender)

ปกติแล้ว เพศสภาพ (Gender) ในความหมายทั่วไป หมายถึงความแตกต่างระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงตามเพศกำเนิด ทั้งการมีรูปร่างหน้าตา อวัยวะเพศแบบใด หากแต่ทางสังคมวิทยานั้นมิได้หมายความว่าเรื่องเพศที่ถูกกำหนดโดยสภาพทางร่างกายเท่านั้น ยังรวมถึง บทบาท หน้าที่ และสิทธิของคนแต่ละเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขของแต่ละสังคมในแต่ละสมัย (เจริญวิทย์ ฐิตีวรารักษ์, 2544)

เพศสภาพ (Gender) มีความหมายครอบคลุมถึง เรื่องของความเป็นหญิงและผู้ชายที่ไม่ได้ถูกกำหนดโดยระบบทางสรีระหรือชีววิทยา แต่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคม และอื่น ๆ ทำให้สังคมเกิดความคาดหวังต่อความเป็นหญิงและชายในแง่มุมเฉพาะต่าง ๆ และมีส่วนกำหนดความเชื่อ (Belief) ทักษะคติ (Attitude) มายาคติ (Myth) รวมทั้งประเพณีปฏิบัติต่าง ๆ ที่ถูกทำให้กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคม (Social Norms) ในเรื่องของความเป็นหญิงชาย

วิลาสินี พิพิธกุล และ กิตติ กันภัย (2546) ได้ให้ความหมายของ เพศสภาพ (Gender) ว่า เรื่องของความเป็นหญิงและผู้ชายที่ไม่ได้ถูกกำหนดโดยระบบทางสรีระหรือชีววิทยา แต่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคม และอื่น ๆ ทำให้สังคมเกิดความคาดหวังต่อความเป็นหญิงและชายในแง่มุมเฉพาะต่าง ๆ

ปัจจัยทางวัฒนธรรมและสังคมยังมีส่วนกำหนดความเชื่อ (Belief) ทักษะคติ (Attitude) มายาคติ (Myth) รวมทั้งประเพณีปฏิบัติต่าง ๆ ที่ถูกทำให้กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคม (Social Norms) ในเรื่องของความเป็นหญิงและชาย เช่น ค่านิยมเรื่องการรักนวลสงวนตัวของผู้หญิง

ขณะที่ สุชาดา ทวีสิทธิ์ (2547) กล่าวว่า ลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกันระหว่างชายหญิง เป็นสาเหตุทำให้พฤติกรรมของหญิงและพฤติกรรมของชายไม่เหมือนกันนั้น เป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง และต้องการเรียกร้องกับสังคมว่า พฤติกรรมของผู้หญิงและผู้ชายไม่ได้ขึ้นอยู่กับภาวะร่างกายที่ธรรมชาติสร้าง แต่เป็นเรื่องที่มนุษย์แสวงสรบ้นแต่งกันมา

การประชุมเชิงปฏิบัติการของกองทุนประชากรสหประชาชาติในหัวข้อ “Gender, Population and Development” ในปี ค.ศ. 1996 (อ้างถึงใน ไชยสิริ บุญยกุลศรีรุ่ง, 2553, น. 9) ได้จำแนกให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนสำหรับความหมายของคำว่า “Sex” และ “Gender” ซึ่งปกติภาษาไทย มักใช้คำว่า “เพศ” แทนทั้ง 2 คำมาโดยตลอด

คำว่า “Sex” ให้ความหมายถึงเพศที่กำหนดขึ้นโดยธรรมชาติ และเป็นข้อกำหนดทางสภาวะชีววิทยา ซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้ (ยกเว้นการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้บางส่วน) ให้บุคคลเกิดมามีเพศเป็นหญิงหรือเป็นชาย มีหน้าที่ในการให้กำเนิด (Reproductive Function) และมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน อาทิ มนุษย์เพศหญิงเท่านั้นที่สามารถตั้งครรภ์และคลอดบุตรได้ ขณะที่มนุษย์เพศชายจะมีส่วนในการให้กำเนิดโดยเป็นผู้ผลิตอสุจิที่จะผสมกับไข่จากหญิงในการก่อกำเนิดทารก

ส่วนคำว่า “Gender” นั้น ให้ความหมายถึงเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรม ให้แสดงบทบาทหญิงหรือบทบาทชาย ดังนั้นเพศที่ถูกกำหนดโดยสังคมนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น สตรีอาจต้องเข้ามารับภาระต่าง ๆ ซึ่งเคยเป็นงานของชายและชายอาจต้องรับบทบาทการดูแลบ้านเรือน เลี้ยงบุตร ซึ่งเคยเป็นหน้าที่ของสตรี จริงอยู่ที่แม้ว่าบทบาทดังกล่าวส่วนใหญ่ จะถูกกำหนดขึ้นโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความแตกต่างทางสรีระของคนที่สองเพศก็ตาม แต่บทบาททางสังคมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่บุคคลได้เรียนรู้ผ่านแหล่งต่าง ๆ มาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งกลายเป็นแนวคิดที่ปลูกฝังลึกซึ้งในตัวบุคคลนั้น ๆ บทบาทเพศทางสังคม (Gender roles) ในลักษณะนี้ จึงแตกต่างกันไปในสังคมแต่ละวัฒนธรรม นอกจากนี้ บทบาทที่สังคมกำหนดยังมีความหมายเกี่ยวพันไปถึงโอกาสที่บุคคลแต่ละเพศสามารถเข้าถึง ได้ใช้ และควบคุมทรัพยากรต่าง ๆ เพราะมีสิทธิ มีอำนาจ มีความรับผิดชอบ และถูกคาดหวังจากสังคมต่างกันไป ที่สำคัญก็คือ บทบาททางเพศที่สังคมกำหนดได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อสถานะภาพของสตรีและชายในสังคมนั้น ๆ

1. ปัจจัยทางธรรมชาติและชีวภาพ ความแตกต่างของบทบาททางเพศนั้น ถูกกำหนดกำหนดขึ้นจากพื้นฐานทางธรรมชาติด้านสรีระหรือชีวภาพ กล่าวคือโครงสร้างของเพศชายโดยทั่วไป เช่น กระดูกและกล้ามเนื้อ ที่มีความแข็งแรงมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่สภาพร่างกายของสตรีมีความอ่อนแอกว่าและผูกพันใกล้ชิดกับธรรมชาติมากกว่า เช่น การมีประจำเดือน การตั้งครรภ์

การคลอดบุตร การเลี้ยงลูกด้วยนม เป็นต้น จากความแตกต่างด้านสรีระที่ธรรมชาติกำหนดมาเป็นพื้นฐานนี้เอง ทำให้สังคมต้องจัดสรร แบ่งบทบาท กำหนดความรับผิดชอบที่สมมติขึ้นและยอมรับกันว่าเหมาะสมกับสรีระของมนุษย์แต่ละเพศ รวมทั้งสังคมเองก็คาดหวังให้แต่ละเพศปฏิบัติตนตามแบบแผนที่สมาชิกสังคมได้สร้างขึ้น (Chodorow, 1971)

2. โครงสร้างครอบครัว นักสังคมวิทยากลุ่มนี้โยงแนวคิดเรื่องการกำหนดบทบาทเพศเข้าไว้ด้วยกันกับสังคมวิทยาว่าด้วยครอบครัว โดยมีการสันนิษฐานว่า โครงสร้างครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการแบ่งงานระหว่างเพศ และยังเป็นผลให้เกิดความไม่เสมอภาคกันในสถานภาพของหญิงชายในครอบครัว และความไม่ทัดเทียมกันนี้ได้ขยายออกไปเป็นวงกว้างจนถึงระดับสังคม เช่น ครอบครัวเดี่ยวขนาดเล็ก การแบ่งงานและความรับผิดชอบยังทำได้ไม่เด็ดขาดนัก เพราะหากคนใดคนหนึ่งเกิดเจ็บป่วยหรือไม่อยู่ อีกฝ่ายจำเป็นต้องเข้าทำทดแทน ซึ่งต่างจากครอบครัวขยายที่มีสมาชิกมากกว่า ทำให้เกิดการแบ่งงานระหว่างสมาชิกได้สะดวกกว่า

3. ปัจจัยทางวัฒนธรรมและบรรทัดฐานทางสังคม ในแต่ละวัฒนธรรม สมาชิกชายและหญิงเมื่อแรกเกิดจะถูกปลูกฝังให้มีอุปนิสัยที่แตกต่างกันออกไป โดยสมาชิกใหม่แต่ละเพศนั้นต้องยอมรับทัศนคติและบทบาทที่สังคมกำหนดไว้ให้ การกำหนดบทบาทบุคลิกภาพ แบบแผนภาษาพูดของแต่ละเพศทั้งหมด เมื่อผนวกเข้าด้วยกันก็กลายเป็นเพศที่กำหนดโดยสังคม (Gender) โดยอาศัยพื้นฐานสำคัญจากเพศที่กำหนดโดยธรรมชาติ โดย Mead (1963) ได้ให้ความเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า เพศที่กำหนดโดยสังคมนั้นจะมีความแตกต่างกันออกไปในเกือบทุกสังคม โดยแต่ละสังคมมีความนิยมและความเชื่อของตน ในขณะที่สังคมของสัตว์พันธุ์เดียวกันจะมีบทบาทและพฤติกรรม เช่น การสร้างรัง การผสมพันธุ์ การเลี้ยงดูลูก ฯลฯ ไปในทิศทางเดียวกันหมด นอกจากนี้วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทเพศอาจจะสับเปลี่ยนกันไปได้ตามความเหมาะสมและกาลเวลาเปลี่ยนผ่าน ทั้งนี้เพราะบทบาทที่กำหนดขึ้นเป็นของไม่จีรังยั่งยืนแต่อย่างใด

คำว่า “Gender” สำหรับสังคมไทยนี้ ค่อนข้างเป็นปัญหาในการแปลภาษาไทย เพราะมีการใช้ความหมายอยู่หลายคำ อาทิ เพศสภาพ เพศสภาวะ เพศสถานะ หรือ เพศภาวะ แต่อย่างไรก็ตามกรอบการมองดังกล่าวได้นำไปสู่ความเชื่อในระบบสองเพศอย่างเคร่งครัด (Dichotomous Gender System) คือ ความเป็นชายความเป็นหญิง มนุษย์ได้แบ่งออกเป็นเพียงสองเพศเท่านั้น ทำให้เวลาที่พูดถึงกลุ่มคนข้ามเพศ (มีอวัยวะเพศหนึ่งแต่อยากเป็นอีกเพศหนึ่ง) ได้ส่งผลสะท้อนต่อวิธีคิดที่ว่า เพศภาวะ (Gender) มีเพียงสองประเภท คือเป็นชายหรือเป็นหญิง แต่ในความเป็นจริงมีการทำสถิติพบว่า มีอวัยวะเพศมากกว่าชายและหญิง แต่เป็นองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นมนุษย์จึงสามารถมีอวัยวะเพศได้มากกว่าสองอย่าง

การแบ่งเพศภาวะ (Gender) เป็นชายและหญิงในสังคมไทยนี้ เป็นสิ่งที่มีได้ตั้งอยู่บนความเท่าเทียม แต่อยู่บนกรอบแนวคิดของระบบ “นิยมชาย” ให้คุณค่ากับความเป็นชาย อะไรที่เชื่อมโยง

กับความเป็นชายนั้น เป็นสิ่งที่สูงกว่าความเป็นหญิง เช่น ผ้าขาวม้าสูงกว่าผ้าถุง ส่งผลให้ผู้หญิงไม่สามารถพูดเรื่องเพศวิถีได้เท่าผู้ชาย หรือมีความฉลาดและปัญญาชนได้ดีเท่าผู้ชาย (ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551) ปัญหาของการทำความเข้าใจเพศภาวะ คือ ความเข้าใจผิดที่ว่า เพศสรีระเป็นตัวกำหนดเพศภาวะของบุคคล (จิตติมา ภาณุเดชะ, ญัฐยา บุญภักดี และ ธัญญา ใจดี, 2550)

2.1.3 เพศวิถี (Sexuality)

วิลาสินี พิพิธกุล และ กิตติ กันภัย (2546) ได้ให้ความหมายของ เพศวิถี (Sexuality) ว่า ระบบความคิดความเชื่อเรื่องเพศ เป็นกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมที่กำหนด จัดการกำกับ ควบคุมรวมทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ ความปรารถนา ความพึงพอใจในเรื่องเพศ การแสดงท่าทีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ไปจนถึงการออกกฎหมาย ระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ที่มาควบคุมหรือกำกับดูแลเรื่องเพศของคนในสังคม ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว สังคมจะมีการสร้างบรรทัดฐานชุดหนึ่งที่ยอมรับหรือให้ความชอบธรรมกับเพศวิถีที่กำหนดขึ้นเท่านั้น จนหลายเป็นมาตรฐานหลักเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปกติ (Normal Sex) หรือเพศที่ชอบธรรม (Legitimated Sex) อันเป็นผลให้คนในสังคมแยกแยะเรื่องเพศที่ถูกต้องซึ่งเชื่อกันว่าเป็นวิถีปฏิบัติของคนส่วนใหญ่ในสังคม

พรศรา แซ่ก้วย (2547) อธิบายไว้ว่า เพศวิถี คือ วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศ หรือที่เรียกไว้ในกฎหมายล้านนาเดิมว่า ตัณหาอาลัย โดยในแต่ละระบบสังคมนั้น ความปรารถนาทางเพศของปัจเจกบุคคลเป็นมากกว่าพฤติกรรมตามธรรมชาติ ว่าใครมีเพศสัมพันธ์กับใคร ที่ไหน อย่างไร แต่หมายรวมถึงความปรารถนาที่ดี ที่เหมาะสม การเกี้ยวพาราสี มโนทัศน์เกี่ยวกับคุณในอุดมคติ ฯลฯ จึงเป็นทั้งเรื่องการสร้าง ความหมายทางสังคม เป็นเป้าหมายของการควบคุมทางสังคมและการเมือง และเป็นพื้นที่ของการยอมจำนนและการต่อสู้ในระดับปัจเจก

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2550) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับเพศวิถี (Sexuality) ไว้ใน 6 มิติ ดังนี้

1. มิติของความปรารถนา การประพฤติ ปฏิบัติ และอัตลักษณ์ (Erotic Desires, Practices and Identity) เพศวิถีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ คือ การนิยามตัวเองในทางเพศ ซึ่งเชื่อมโยงกับเพศภาวะ (Gender) แต่อัตลักษณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการณ์นิยามตัวเองเพียงอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับการณ์ที่คนอื่นนิยามหรือมองว่าเราเป็นอย่างไรในทางเพศด้วย
2. มิติการนำเสนอร่างกาย (Appearances and Display) เราอยากให้คนอื่นเห็นเราเป็นอย่างไร เราก็นำเสนอตัวเองอย่างนั้น อาจด้วยทรงผม หรือเสื้อผ้า เพื่อนำความเป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือกอื่น ๆ
3. มิติของพฤติกรรม และกิริยามารยาท (Behaviors and Manners) ที่เกี่ยวข้อง กับการเป็นตัวตนในทางเพศ ซึ่งการกระทำแบบเดียวกันแต่อาจถูกตีความไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความรู้สึกที่มีต่อคนนั้น เป็นความรู้สึกส่วนตัว

4. มิติของการดึงดูดทางเพศ (Attraction) สังคมวางกฎกติกาของความรัก ให้รักเฉพาะเพื่อต่างเพศเท่านั้น แต่คนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่ได้หลุดออกจากกติกาของการรักต่างเพศ เพราะคนที่รักเพศเดียวกัน ก็จะรักกับคนที่มีความเพศภาวะเดียวกันเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครหลุดจากกรอบนี้ ซึ่งถ้าหลุดจากกรอบนี้ คือ สามารถสนใจหรือดึงดูดกับคนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้ความรักก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราต้องรักต่างเพศเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับ เชื้อชาติ ชนชั้น และอื่น ๆ อีกด้วย

5. มิติของความสัมพันธ์ (Relationship) กฎกติกาว่าด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิงเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และวัฒนธรรม ซึ่งบางสังคมไม่มีกติกาของการจับความสัมพันธ์

6. มิติของเพศสัมพันธ์ (Having Sex) เพศวิพินิยามว่าอะไรคือการร่วมเพศ ทำอย่างไรจึงเรียกว่าการร่วมเพศ และการร่วมเพศที่ถูกต้องเป็นอย่างไร และที่ผิดเป็นอย่างไร

เพศวิถี (Sexuality) เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงภาพรวมของบุคคลซึ่งหมายถึง รวมถึงการตอบคำถามว่า เราคือใคร มีความเชื่ออย่างไร รู้สึกอย่างไร และเราจะตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการพูด การแสดงกริยาท่าทาง การแต่งตัว การแสดงความรู้สึก และรวมตลอดถึงลักษณะความสัมพันธ์ อย่างลึกซึ้งกับบุคคลต่าง ๆ มีผู้พยายามนำประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี มาจัดกลุ่มเพื่อแสดงให้เห็นองค์ประกอบของเพศวิถีว่าหมายถึงอัตลักษณ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ (White, Bondurant, & Travis, 2000)

งานวิจัยชิ้นสำคัญของ Foucault (1978) ชี้ให้เห็นเรื่องเพศ คือ History of Sexuality ซึ่งได้ระบุไว้ว่า เรื่องของเพศวิถี (Sexuality) ไม่ใช่เรื่องของธรรมชาติแต่เป็นเรื่องของประสบการณ์ที่ถูกสร้างจากความเป็นประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรม ที่เกี่ยวเนื่องกันกับความสัมพันธ์ของอำนาจและความรู้ การที่สังคมตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 17 มีกฎหมายต่าง ๆ ในการห้ามและปฏิเสธการมีอยู่ของเพศ (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554) โดยมีความคิดว่าเรื่องของเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิด ไม่เหมาะสมที่จะนำมาพูดในที่สาธารณะ แต่จากปรากฏการณ์นี้แทนที่จะทำให้เรื่องของเพศดูขบเซ้าหรือเจียบหายไปจากสังคม กลับยิ่งทำให้เรื่องของเพศมีการแพร่หลายมากยิ่งขึ้นซึ่งเหมือนกับว่าเป็นการขยายขอบเขตของอำนาจออกไปในเวลาเดียวกันด้วย เพราะตามแนวคิดของฟูโก เชื่อว่าเรื่องของเพศนั้น เป็นวาทกรรม (Discourse) หรือเป็นองค์ความรู้ที่ถูกสถาปนาผ่านปฏิบัติการทางภาษา ถูกผลิตถ่ายทอด และเป็นความรู้เฉพาะทางที่ใช้ในความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการใช้ความรู้ นั้น เช่น นักวิชาการ นักกฎหมาย หรือแม้แต่ในส่วนของแพทย์

ความซับซ้อนของเพศวิถีถูกนำมาเสนอในรูปของวงกลมที่ซ้อน กันของมิติต่าง ๆ ของเพศวิถี ซึ่งเรียกว่า วงกรอบเพศวิถี (Circles of Sexual ประกอบด้วยมิติต่างของเพศวิถี ได้แก่ ความปรารถนาทางเพศ (Sensual) ความผูกพันทางเพศ (Sexual Intimacy) อัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual

Idents) อนามัยเจริญพันธุ์และอนามัยทางเพศ (Reproductive and Sexual Health) และการนำเรื่องเพศมาควบคุมความสัมพันธ์ (Sexualization)

ภาพวงรอบเพศวิถีที่ประกอบด้วยวงกลม 5 วง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศวิถี หมายถึง ความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรม ที่เชื่อมโยงกับเพศสภาพ การมีเสน่ห์ดึงดูด การได้รับความรัก และการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในลักษณะ ของความปรารถนา ความรัก ความผูกพันทางเพศ และรวมถึงกิจกรรมทางเพศ เพศวิทยังรวมถึงความสุขหรือความพึงพอใจที่บุคคลรับรู้ได้จากประสาทสัมผัส ทางรูป รส กลิ่น เสียง วงรอบเพศวิถีประกอบด้วยวงกลม 5 วง ดังต่อไปนี้

วงกลมที่ 1: ความปรารถนาทางเพศ เป็นการตระหนักรู้และความรู้สึก เกี่ยวกับร่างกายของตนเองและของผู้อื่น โดยเฉพาะร่างกายของคู่สัมพันธ์ ทางเพศ ความปรารถนาทางเพศช่วยให้บุคคลรู้สึกดีกับการที่ตนเองมีร่างกาย ซึ่งดูดี และรู้สึกว่าควรจะมีปฏิบัติต่อร่างกายอย่างไร ความปรารถนาทางเพศส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของปัจเจกบุคคลในหลาย ๆ ด้านความปรารถนา ทางเพศอาจแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกเกี่ยวกับภาพลักษณ์ ของร่างกาย (body image) ความรู้สึกที่เกิดจากความพึงพอใจเมื่อร่างกาย บางส่วนถูกสัมผัส หรือได้รับการโอบกอดจากบุคคลอันเป็นที่รัก (พ่อแม่ เพื่อน คนรัก) ความรู้สึกที่ร่างกายตนเองดึงดูดใจผู้อื่น รวมไปถึงความเพ้อฝันเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศหรือประสบการณ์ทางเพศ เช่น การเพ้อฝันเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับดารา ซึ่งการมีความเพ้อฝันเป็นเรื่องปกติและบุคคลไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมตามความเพ้อฝันของตนเอง

วงกลมที่ 2: ความผูกพันทางเพศ เป็นสิ่งที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองสามารถ มีความผูกพันใกล้ชิดกับคนอื่น ๆ ได้ ความรู้สึกนี้อาจออกมาในรูปของการแบ่งปัน ความรักความผูกพัน การดูแลเอาใจใส่ การเข้าถึงทั้งความสุขและความเจ็บปวด ของคนที่ตนเองรัก การรู้สึกว่าตนเองรักหรือชอบใคร การที่บุคคลรู้สึกว่าสามารถ เปิดเผยความรู้สึกของตนเองแม้ว่าการเปิดเผยนั้นอาจเสี่ยงต่อการที่อีกฝ่ายจะไม่รู้สึกในแบบเดียวกันหรือไม่ยอมรับ แต่ความผูกพันใกล้ชิดจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากขาดความจริงใจและเปิดเผยความรู้สึกต่อกัน การมีความรู้สึกผูกพัน ทางเพศมีส่วนทำให้บุคคลตกอยู่ในภาวะที่อ่อนแอ เพราะบุคคลอาจถูกทำร้าย จิตใจ หรือรู้สึกว่าถูกทำร้ายจิตใจโดยคนที่ตนเองมีความผูกพันได้ง่าย

วงกลมที่ 3: อัตลักษณ์ทางเพศ หมายถึงความเข้าใจว่าตนเองมี เพศสภาพเป็นใคร เช่น เป็นผู้ชาย เป็นผู้หญิง เป็นชายรักชาย เป็นเลสเบียน เป็นกะเทย เป็นต้น ซึ่งแน่นอนว่าอัตลักษณ์เพศสภาพไม่จำเป็นต้องตรงกับเพศที่ปรากฏใน ทางชีวภาพ อัตลักษณ์ทางเพศสภาพจะเป็นสิ่งที่บอกว่าบุคคลจะมีบทบาทอย่างไร (Gender role) ทั้งนี้ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับสถานะแวดล้อมทางวัฒนธรรม และสังคมที่บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่ นอกจากนี้อัตลักษณ์ทางเพศยังหมายถึง ทิศทางทางเพศ (Sexual orientation) ของบุคคลด้วย บุคคลอาจรู้สึกดึงดูดใจกับผู้ที่มีการเพศสภาพตรงข้าม (รักต่างเพศ/

Heterosexual) หรือที่มีเพศสภาพเส. (รักเพศเดียวกัน/Homosexual) หรือทั้งสองเพศสภาพ (รักทั้งสองเพศ/Bisexual) ก็ได้

วงกลมที่ 4: อนามัยเจริญพันธุ์และอนามัยทางเพศ เป็นมิติที่เกี่ยวข้อง การเจริญพันธุ์รวมทั้งพฤติกรรมและทัศนคติที่ทำให้ความสัมพันธ์ทาง สุขอนามัยและมีความสุข ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การเจริญพันธุ์ การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ปัจเจกบุคคลเข้าใจในสิทธิ ความรู้สึก ความต้องการ รวมทั้งแรงปรารถนาทั้งของตนเองผู้อื่น

วงกลมที่ 5: การนำเรื่องเพศมาควบคุมความสัมพันธ์ เป็นมิติที่อาจมี การกล่าวถึงกันในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของเพศวิถี ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่บุคคล แสดงออกทางเพศเพื่อคุกคาม ควบคุม หรือสร้างอิทธิพล ต่อคนอื่น อันเป็น พฤติกรรมที่มักถูกเรียกว่าเป็นด้านมืดของเพศวิถี การนำเรื่องเพศมาควบคุม ความสัมพันธ์อาจมีตั้งแต่การไม่ได้ทำให้เกิดอันตราย ไปจนถึงการสร้าง ความเจ็บปวดทางเพศ ความโหดร้าย และอาชญากรรม พฤติกรรมนี้อาจหมายรวม ถึงการเล่นรัก การยั่วยวน การไม่ยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศเพื่อเป็นการ ลงโทษหรือเพื่อให้ได้สิ่งหนึ่งสิ่งใด การคุกคามทางเพศ การเอาเปรียบทางเพศ การบังคับมีเพศสัมพันธ์กับคนในครอบครัวหรือญาติสนิท และการข่มขืน



ภาพที่ 2.1 วงกรอบเพศวิถี (Circles of Sexuality)

แหล่งที่มา: กฤตยา อาชวนิจกุล, 2547

เมื่อพิจารณาเรื่องเพศวิถี (Sexuality) ตามมุมมองทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแล้ว สังคมมักตีตราว่าบุคคลที่ไม่มีคุณลักษณะตรงกับเพศสภาพแบบชายและหญิงจะถูกมองว่า “เป็นอื่น” และถูกจัดให้กลายเป็นบุคคลชายขอบ (Marginalized) เมื่อมองภายใต้ความคิดดังกล่าวจะเห็นว่า บุคคลที่ไม่อยู่ในระเบียบโครงสร้างทางเพศที่จัดไว้จะเสมือนเป็นคนไร้ค่าและอาจถูกกระทำร้ายจากอำนาจทางสังคมให้ได้รับความเจ็บปวดอยู่เสมอ บุคคลเหล่านี้อาจจะถูกเรียกด้วยชื่ออาจถูกเรียกด้วยชื่อต่าง ๆ เช่น คนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) คนเปลี่ยนเพศ (Transsexual) เป็นต้น (ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล และคณะ, 2546)

ดังนั้นจึงอาจสรุปความแตกต่างของเพศสรีระ (Sex) เพศสภาพ (Gender) และเพศวิถี (Sexuality) ได้ว่า

เพศสรีระ (Sex) นั้นใช้ในความหมายของสรีระทางร่างกายที่มีความแตกต่างกันในผู้ชายและผู้หญิง ในขณะที่คำว่าเพศสภาพ (Gender) ถูกใช้ในความหมายของลักษณะความเป็นชาย หรือความเป็นหญิง และคำว่า เพศวิถี (Sexuality) หมายถึงการแสดงออก รสนิยม และตัวตนทางเพศ (Sexual Identity) ของแต่ละบุคคล

2.1.4 พฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

Spitzer (1981) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง แบบแผนของการที่ไม่มีแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศ (Heterosexual Arousal) หรือมีแต่น้อยเกินไป

ขณะที่ Kaplan & Sadock (1981) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะที่เป็นแบบแผนระยะยาวของการมีความพึงพอใจทางเพศที่ไม่สามารถกระตุ้นเร้าทางเพศได้ด้วยเพศตรงข้าม แต่อารมณ์ความรู้สึกและความสนใจทางเพศจะสามารถกระตุ้นได้ด้วยบุคคลเพศเดียวกัน

Merton (1968) นักสังคมวิทยาได้นำแนวคิดภาวะไร้บรรทัดฐานมาอธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยจำแนกปัจจัยที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เบี่ยงเบนเป็น 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมที่ยึดแนวบรรทัดฐานหรือไม่ กับด้านค่านิยมที่ได้ยึดตามเป้าหมายของสังคมหรือไม่ โดยได้อธิบายว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลเกิดจากภาวะไร้บรรทัดฐาน ซึ่งเป็นภาวะที่บุคคลไม่สามารถใช้วิธีการหรือกรอบบรรทัดฐานในการปฏิบัติที่สังคมให้มา นำไปสู่เป้าหมายตามค่านิยมของสังคมได้ Merton ได้จำแนกพฤติกรรมของบุคคลโดยใช้เป้าหมายและวิธีการเป็นตัวจำแนก ได้ 5 ประเภท ได้แก่

1. พวกคล้อยตาม (Conformist) พวกนี้จะปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด เพื่อไปสู่เป้าหมายของพวกเขาก็เป็นสิ่งที่ยอมรับกันในสังคม (ความร่ำรวย ความมีหน้ามีตา ความมีอำนาจ เป็นต้น) เช่น ถ้าเป้าหมายของเขาคือความร่ำรวย เขาก็พยายามทำมาหากินในสัมมาชีพเพื่อให้ได้เงินมาสร้างฐานะของตน

2. พวกแหวกแนว (Innovator) พวกนี้จะไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม แต่จะมีเป้าหมายในชีวิตสอดคล้องกับสังคม เช่น ความร่ำรวย อำนาจ เป็นต้น ตัวอย่างของพวกแหวกแนว เช่น ถ้าเป้าหมายในชีวิตของเขาคือความร่ำรวย เขาก็จะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เงินมาโดยเฉพาะทางที่ไม่ถูกกฎหมายแต่ได้เงินมาก เป็นต้น

3. พวกเจ้าระเบียบ (Ritualist) พวกเจ้าระเบียบจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมหรือบางครั้งจะเคร่งครัดในบรรทัดฐานของสังคมอย่างมาก แต่ไม่สนใจเป้าหมายของชีวิตเช่นคนอื่น ๆ เช่น ความร่ำรวย ความก้าวหน้า ตัวอย่างเช่น ข้าราชการที่ทำงานเน้นกฎระเบียบอย่างละเอียดพิถี

โดยไม่สนใจว่ามีความจำเป็นหรือไม่จนสร้างความวุ่นวายล่าช้าในการดำเนินการให้แก่ระบบราชการหรือข้าราชการที่มุ่งทำงานโดยเน้นกฎระเบียบเป็นหลัก แต่ไม่สนใจความก้าวหน้าที่การทำงานของตัวเองเป็นต้น

4. พวกหนีโลก (Retreatism) พวกหนีโลกเป็นพวกที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิต ไม่สนใจบรรทัดฐานของสังคม เป็นพวกที่ทุกข์ตรมและอาจทำร้ายตัวเองหรือคนอื่นได้ ตัวอย่างเช่นพวกติดยาเสพติด ติดสุรา เป็นต้น

5. พวกกบฏ (Rebel) พวกกบฏเป็นพวกที่ปฏิเสธเป้าหมายและวิธีการบรรลุเป้าหมายของสังคมทั้งหมดพวกนี้จะพยายามสร้างเป้าหมายและแบบแผนสังคมขึ้นใหม่ กลุ่มนี้มีทั้งที่เป็นคุณและโทษต่อสังคม ตัวอย่างเช่น พวกนักปฏิวัติ

ขณะที่ สุนธยา พลศรี (2540, อ้างถึงใน ธัญจิรา ดวงแก้ว, 2553) กล่าวว่าพฤติกรรมการเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) แบ่งเป็น 4 ลักษณะตายตัว ความหมายเชิงสถิติ ความหมายเชิงตราประทับ และความหมายในเชิงสัมพันธ์

1. ความหมายในลักษณะตายตัว หมายถึง การให้ความหมายโดยยึดถือบรรทัดฐานพื้นฐานของสังคมเป็นสำคัญ หมายถึง “พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม” ซึ่งเป็นความหมายที่ใช้กันโดยทั่วไป

2. ความหมายเชิงสถิติ หมายถึง การให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยพิจารณาว่าเป็นการเบี่ยงเบนหรือแปรปรวนออกจากบรรทัดฐานของสังคมโดยเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยถือว่าวิถีทางใดก็ตามที่ส่วนใหญ่กระทำ คือ วิถีทางที่ถูกต้อง

3. ความหมายในเชิงตราประทับ (Label) หมายถึง การให้ความหมายโดยยึดถือผลของการใช้กฎเกณฑ์และบทลงโทษของผู้อื่นต่อผู้ “ละเมิด” ซึ่งถูกประทับตราว่าเป็น “ผู้เบี่ยงเบน” ได้สำเร็จพฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ถูกประทับตราว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยหน่วยควบคุมทางสังคมอย่างเป็นทางการมีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ในฐานะที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนสาระสำคัญของความหมายนี้ไม่ได้อยู่ที่การละเมิดบรรทัดฐานแต่เป็นการประทับตราให้กับการละเมิดนั้น ๆ ดังนั้นพฤติกรรมใด ๆ จะไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนนอกเสียจากว่าคนอื่นค้นพบและมีปฏิกิริยาบางประการต่อพฤติกรรมนั้น

4. ความหมายในเชิงสัมพันธ์ (Relative) หมายถึง การให้ความหมายโดยพิจารณาพฤติกรรมเบี่ยงเบนในแง่ของความแปรปรวนและสัมพันธ์ภาพในชีวิตสังคมปัจจุบัน โดยตัดสินจากการพิจารณาของกลุ่มในสังคมว่ากลุ่มใดถือว่าเป็นเบี่ยงเบน กลุ่มใดไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้นพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นสถานการณ์ที่ก่อขึ้น โดยกลุ่มคนในสังคมซึ่งเป็นผู้สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาและได้ทำการลงโทษพฤติกรรมบางชนิด การกระทำโดยตัวของมันเองไม่ได้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือศีลธรรม เบี่ยงเบนหรือไม่เบี่ยงเบน การประเมินตัดสินของกลุ่มต่อพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ไม่ใช่ตัว

พฤติกรรมเองที่เป็นตัวกำหนดและให้นิยามการเบี่ยงเบน ดังนั้น ตัวแปรที่สำคัญในการพิจารณาความเบี่ยงเบนก็คือผู้อื่น เนื่องจากเขาเหล่านี้เองที่ เป็นผู้ตัดสินว่า การทำใดที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ไพรัช พฤษชาติคุณากร (อ้างถึงใน รักใจ จินตวิโรจน์, 2541 หน้า 10) ได้สรุปลักษณะความหมายของคำว่า “รักเพศเดียวกัน” ไว้ 4 ประการ อันได้แก่

1. มีจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน
2. มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3. รู้สึกว่าเอกลักษณ์ภายในตนเองเป็นผู้รักเพศเดียวกัน
4. อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยในบทบาทของผู้รักเพศเดียวกัน

กิริติ สุวรรณศรี (2549) ได้กล่าวสรุปว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีความสุข มีความพอใจทางเพศ รู้สึกตื่นเต้น พร้อมทั้งมีอาการตอบสนองเมื่อมีแรงกระตุ้นทางเพศจากบุคคลเพศเดียวกัน โดยอาจแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จริง หรือเป็นเพียงจินตนาการก็ได้ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวต้องเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานจนเป็นนิสัย ส่วนแรงกระตุ้นเชิงรักต่างเพศจะมีอยู่เพียงเล็กน้อย หรืออาจไม่มีเลย ทั้งนี้ไม่ถือว่าเป็นการเจ็บป่วยแต่อย่างใด

Masters และ Johnson (1979) ได้ศึกษากลุ่มรักเพศเดียวกันและรักต่างเพศ แล้วได้สรุปลักษณะของกลุ่มรักเพศเดียวกันไว้ดังนี้

1. ไม่มีรูปแบบของความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างรักเพศเดียวกัน และรักต่างเพศ
2. เราสามารถที่จะระบุและรับรู้ความเป็นรักเพศเดียวกันของบุคคลได้ ก็เฉพาะแต่พฤติกรรมที่เปิดเผย หรือต่อเมื่อเขาเปิดเผยตัวเท่านั้น
3. รักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิสัมพันธ์ทางเพศ ที่บุคคลสามารถและเข้าหรือออกจากความสัมพันธ์แบบนี้ได้ทุกเมื่อ ตลอดชีวิตของเขา
4. ผู้รักร่วมเพศจะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นเพศเดียวกัน ในขณะที่ผู้รักต่างเพศจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นเพศตรงข้าม
5. รักเพศเดียวกันจะมีแนวทางในการเลือกคู่ครองของตนเอง และมีความต้องการทางเพศเช่นเดียวกับรักต่างเพศ
6. สำหรับรักเพศเดียวกันที่มีคู่แน่นอน พวกเขาจะได้รับความพึงพอใจจากการร่วมรักมากกว่าต่างเพศ

จากข้อสรุปทั้ง 6 ประการนี้จะเห็นว่า นอกจากความพึงพอใจทางเพศของกลุ่มรักเพศเดียวกันที่มีความแตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศแล้ว ก็ไม่มีลักษณะอื่นใดที่เด่นชัดในการระบุว่าบุคคลใดเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกัน ถ้าพวกเขาไม่เผยตนออกมา

คำว่ารักเพศเดียวกัน ตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า “Homosexuality” หรือ “Sexual inversion” ซึ่งคำว่า “homo” เป็นศัพท์ที่มาจากภาษากรีก แปลว่า “เช่นเดียวกัน” โดยหมายถึง บุคคลจำพวกหนึ่งที่รักใคร่และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ถ้าเกิดในหญิงจะเรียกว่า “เลสเบี้ยน” (lesbian) ถ้าเกิดในชายจะเรียกว่า “โฮโมเซ็กชวล” (Homosexual) โดยคำว่า Homosexuality นี้แปลว่า ความต้องการร่วมเพศกับเพศเดียวกัน (อนันต์ นาวิไล, 2537)

อย่างไรก็ตามคำว่า “คนรักเพศเดียว” ได้ถูกนำมาใช้แทนคำว่า “รักร่วมเพศ” ในช่วงปลาย ทศวรรษ 2540 จนถึงช่วงต้นทศวรรษ 2550 หลังจากนั้นก็มีคำว่า “ความหลากหลายทางเพศ” ปรากฏขึ้นมาทดแทน ซึ่งเป็นคำใหม่ที่วงวิชาการและกลุ่มทำงานของสิทธิกลุ่ม เกย์ เลสเบี้ยน ไบเซ็กชวล และคนข้ามเพศ (LGBT) ใช้อธิบายว่าไม่ได้มีแค่ผู้หญิง ผู้ชายเท่านั้น แต่ยังมีเพศอื่น ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมนี้ด้วย (นฤพนธ์ ดั้ววิเศษ, 2556)

ในปี 2516 สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งอเมริกา และสมาคมจิตแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา (APA) ได้ลงมติและประกาศว่า การรักเพศเดียวกันมิได้เป็นอาการเจ็บป่วยทางจิต หรือความผิดปกติแต่อย่างใด เนื่องจากงานวิจัยในช่วง 40 ปีมีการแก้ไขให้เห็นแล้วว่าวิถีทางเพศแบบการรักเพศเดียวกันนั้นไม่ได้เกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยหรือความผิดปกติทางจิต

สำหรับในส่วนขององค์การอนามัยโรคเองก็ได้ประกาศถอดถอนประเด็นการรักเพศเดียวกัน ออกจากบัญชีรายชื่อโรคในปี 2535 กล่าวคือ ในคู่มือ ICD-10 หรือบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ ฉบับแก้ไขครั้งที่ 10 ที่ประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปีพ.ศ. 2536 นั้น นอกจากที่จะมีการจำแนก ความผิดปกติทางจิต พฤติกรรม และพัฒนาการแตกต่างไปจากคู่มือเล่มก่อนหน้าคือ ICD-9 ซึ่ง ประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปี 2522 แล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่ปรากฏว่า การรักเพศเดียวกัน (Homosexuality) อีกต่อไป หมวดที่ว่าด้วยความผิดปกติทางเพศ

Kinsey (1953 อ้างถึงใน รักใจ จินตวิโรจน์, 2541 หน้า 12) ได้เสนอว่ามีคำที่ยังใช้กันสับสน ในความหมาย คือ บุคคลที่มีแต่งกายตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ (Transvestite) และ บุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Transsexual)

Transvestite คือ บุคคลที่แต่งกายตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน เพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ หมายความว่า บุคคลที่แต่งกายด้วยเครื่องนุ่งห่มที่ในวัฒนธรรมของบุคคลนั้น โดยได้พิจารณาแล้วว่าเป็นเครื่องนุ่งห่มของเพศตรงข้าม ถ้าบุคคลนั้นไม่ได้มีความตั้งใจที่จะกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ บุคคลนั้นก็ควรจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า บุคคลที่แต่งกายตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Cross-dresser) โดยที่บุคคลแต่งกายตรงกันข้ามทางเพศที่แท้จริงของตนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ (Transvestite) นั้น ไม่ได้มีการบ่งบอกถึงเพศที่บุคคลนั้นสนใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วยแต่อย่างใด เช่น ผู้ชายที่สวมยกทรงก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา เป็นบุคคลที่แต่งกายตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริง

เพื่อที่จะกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ อันที่จริงแล้วบุคคลประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นบุคคลรักต่างเพศ (Straight) ถ้าไม่มีสิ่งใดที่เกินเลยไปจากนั้น

Transsexual คือ บุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน กล่าวคือ บุคคลที่เพศ (Sex) และ เพศสภาพ (Gender) เป็นคนละอย่างกัน บางคนมีร่างกายเป็นชาย แต่ภายในแสดงว่าเป็นพวกเดียวกับเพศหญิง บางคนมีร่างกายเป็นหญิงแต่แสดงตนว่าเป็นพวกเดียวกับเพศชาย มีหลายคนคิดว่าบุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน (Transsexual) คือบุคคลที่เข้าชายเป็นความรักเพศเดียวกันชั้นหนัก แต่จริง ๆ แล้ว บุคคลที่แสดงตนเป็นเพศตรงข้ามนี้ (Transsexual) กับบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวกัน (Homosexual) นี้เป็นคนละประเภทกัน เช่น เพศชายที่แสดงตนเป็นเพศหญิง (Transsexual Male) จะมีความพึงพอใจในความเป็นชาย (Masculinity) ของตน และไม่ได้ปรารถนาที่เปลี่ยนเป็นเพศหญิง

2.1.4.1 สาเหตุของการรักเพศเดียวกัน

สาเหตุของการรักเพศเดียวกันนั้นยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจน นักพันธุศาสตร์เชื่อว่าเกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ ส่วนนักจิตวิทยาเชื่อว่ามาจากปัญหาทางจิตวิทยาหรือมาจากการอบรมเลี้ยงดูจากคนในครอบครัว หรือมาจากสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นไปได้ที่สาเหตุของการรักเพศเดียวกันนั้นอาจเกิดได้จากหลายปัจจัย (ปาณิสรา มงคลวาทิ, 2552) อันได้แก่

1. ปัจจัยทางด้านชีวภาพ ความเป็นคนรักเพศเดียวกันเป็นภาวะที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิดและเป็นไปตามธรรมชาติ เชื่อว่ามีรากฐานมาจากกรรมพันธุ์ที่ได้รับการถ่ายทอดมา สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความผิดปกติของฮอร์โมนเพศชายที่ผิดปกติขาดความสมดุล ในปัจจุบันได้มีการศึกษาเรื่องนี้มากขึ้น แต่ยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นผลมาจากกรรมพันธุ์เป็นตัวการถาวรเพราะบางรายที่มีการขาดความสมดุลของฮอร์โมนนั้นก็มิได้เป็นบุคคลรักเพศเดียวกันแต่อย่างใด หรือบุคคลที่ไม่ใช่พวกรักเพศเดียวกันแต่ก็มีสภาพฮอร์โมนที่ไม่สมดุลก็เป็นไปได้มันทำนองเดียวกัน บุคคลรักเพศเดียวกันบางคนมีสภาวะการณ์เป็นรักเพศเดียวกันมาตั้งแต่เกิดและสภาพการเป็นรักเพศเดียวกันของบุคคลกลุ่มนี้เป็นไปตามธรรมชาติ

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมรักเพศเดียวกันตามแนวคิดของ Sigmund Freud นักจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theories) นั้นเห็นว่าเป็นผลจากความกดถอย (Repression) และการตรึงแน่น (Fixation) ในพัฒนาการทางจิตใจของการเกิดความสับสนข้องใจ และการลอกเลียนแบบของเด็กที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันของเด็กหญิงและเด็กชายที่มักจะลอกเลียนพฤติกรรมของพ่อแม่ เด็กชายลอกเลียนพฤติกรรมของแม่ และเด็กหญิงลอกเลียนพฤติกรรมของพ่อเป็นต้นแบบ และต้องการที่จะเป็นอย่างเดียวกับพ่อหรือแม่ จึงทำให้เด็กชายอยากเป็นอย่างแม่ หรือมีลักษณะแบบแม่ จึงทำให้มีพฤติกรรมเลียนแบบผู้หญิง ส่วนเด็กหญิงอยากเป็นอย่างพ่อหรือมี

ลักษณะแบบพ่อจึงมีพฤติกรรมอย่างพ่อ เป็นต้น ซึ่งนำไปสู่การซื้อขอบการมีเพศสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน

3. ปัจจัยทางด้านครอบครัว การเลี้ยงดูในครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันได้เช่นเดียวกัน สิ่งแวดล้อมเป็นตัวการสำคัญในการหล่อหลอมให้เด็กหญิงและเด็กชายมีพฤติกรรมที่เป็นตัวตรงข้ามกับตนเอง โดยตัวกระตุ้นที่เป็นสาเหตุทำให้เด็กมีแนวโน้มมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันมีดังนี้ (นิธิวัจน์ เตมะวัชรานนท์, 2557 หน้า 15)

3.1 ความไม่สมดุลในครอบครัว ในวัย 2-4 ขวบ ตามหลักจิตวิทยา ถือว่าเด็กจะเกิดปมความรู้สึกทางเพศ (Oedipus complex) โดยเด็กชายจะรักแม่ และเด็กหญิงจะรักพ่อ ซึ่งจะแสดงออกมาเป็นแบบหวงแหนพ่อหรือแม่ ลักษณะเช่นนี้จะป็นชั่วคราวแล้วเด็กจะค่อย ๆ เริ่มรู้ว่าไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่ถ้าครอบครัวไม่ปกติ เช่น พ่ออ่อนแอ แม่แข็งแกร่งกว่า หรือพ่อเข้มแข็ง แม่อ่อนแอ หรือกรณีที่ครอบครัวแตกแยกขาดพ่อหรือแม่ จะทำให้เด็กไม่มีแบบอย่างในบทบาทฐานะของเพศหญิงหรือชายอย่างแท้จริง การที่มีลักษณะบุคลิกภาพของตนเองเป็นคนอ่อนแอก็จะกลายเป็นรักเพศเดียวกัน

3.2 อคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเพศของเด็ก บางครอบครัวต้องการได้ลูกสาวมาก บางครอบครัวต้องการได้ลูกชาย แต่ต้องผิดหวังไม่เป็นไปตามต้องการ ทำให้พยายามสนองความต้องการนี้ด้วยการแต่งตัวลูกชายให้เหมือนผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าลูกชายเป็นคนหน้าตาดี อาจยิ่งแต่งให้เหมือนผู้หญิงมากขึ้น พยายามใช้วิธีอบรมหรือดูแลไปในแนวทางสำหรับเพศหญิงตามที่ตนต้องการ ทำให้เด็กชายอาจมีความรู้สึกภูมิใจบทบาทความเป็นหญิงมากกว่าความเป็นชาย

3.3 บุคลิกภาพของบิดา บิดามักจะเป็นคนที่มินิสัยแข็งแกร่งหรือเด่นเกินไปจะเด็กชายไม่สามารถเลียนแบบได้ ในทางตรงกันข้ามหากบิดาที่มินิสัยอ่อนแอ มีบทบาทเสียเบียดจนเด็กเกิดความรู้สึกกลายใจไม่ยอมเลียนแบบ

3.4 การรักลูกแบบลำเอียง เช่น รักตามใจลูกสาวมากกว่า จึงอาจทำให้เด็กชายเกิดความรู้สึกอิจฉาหงุดหงิดว่าหากตนเป็นผู้หญิง บิดามารดาจะรักมากกว่าเป็นชาย จึงประพฤติตน แต่งตัวเป็นผู้หญิง เพื่อเรียกร้องความสนใจหรือให้บิดามารดารักตน และอาจเป็นการต่อต้านบิดามารดาในสังคมปัจจุบันเพื่อให้บิดามารดารู้สึกเดือดร้อนจากการกระทำของตน

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร มารดามักรักและให้ความใกล้ชิดกับลูกชายมากเกินไป โดยมักจะพาไปไหนมาไหนด้วยกัน มีการให้ความสนใจเอาใจใส่มากเกินไปจนทำให้เกิดเจตคติ ค่านิยม ความคิด ความรู้สึกและลักษณะท่าทางของความเป็นหญิงซึมซับเข้ามาในบุคลิกภาพของเด็กชาย มีเอกลักษณ์ทางจิตใจคล้ายผู้หญิงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

หากในครอบครัวนั้นมีสมาชิกในครอบครัวเป็นเพศหญิงจำนวนมาก อาจจะทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ง่าย

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นลักษณะค่อนข้างห่างเหินไม่ได้ใกล้ชิดกัน เป็นเพราะบิดามีเวลาอยู่กับบ้านน้อยและมักคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นหน้าที่ของมารดาจึงทำให้ปลื้มตัวออกห่าง อีกสาเหตุหนึ่งบิดาอาจจะเสียชีวิตหรือแยกทาง รวมถึงบิดาอาจจะเป็นคนเจ้าอารมณ์ ดุร้าย ขี้โมโห จนเด็กมองภาพของบิดาค่อนข้างน่ากลัว ไม่สามารถเลียนแบบได้

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เป็นการพัฒนาเอกลักษณ์ด้านหนึ่ง คือ การไม่อยากเป็นเหมือนอีกคนหนึ่ง เช่น ถ้าพี่เป็นคนตั้งใจเรียนแต่ไม่มีเพื่อน น้องก็จะปฏิบัติตนในทางตรงกันข้าม คือไม่สนใจเรียนแต่มีเพื่อนมาก หรือพี่สาวที่ทำตัวเหมือนผู้ชาย และพี่ชายที่ทำตัวแข็งแกร่งเกินไป เด็กชายที่เป็นน้องก็จะทำพฤติกรรมในทางตรงกันข้าม คืออาจทำตัวเป็นหญิงเพราะไม่ต้องการให้เหมือนกับพี่

3.8 ครอบครัวที่เคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป คือ มีการให้คบเฉพาะเพื่อที่มีเพศเดียวกัน ไม่ต้องการให้คบกับเพศตรงข้าม อาจส่งผลให้เกิดการรักเพศเดียวกันขึ้นระหว่างกัน โดยจากการเริ่มลองแล้วได้รับความสุขทางเพศ จึงทำให้เกิดความต้องการ และกระทำบ่อย ๆ จนกลายเป็นนิสัย

4. ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดและความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเป็นอย่างยิ่ง สังคมจะเป็นตัวการหรือกระตุ้นที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเลือกเชื่อและปฏิบัติตน คนบางกลุ่มในสังคมยอมรับว่าพวกเรารักเพศเดียวกันเป็นเรื่องธรรมดา เพียงแต่มีข้อห้ามทางสังคมและวัฒนธรรมเท่านั้น จึงดูผิดปกติไป ในสถานการณ์บางอย่างอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันได้ เช่น การทดลองมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันในวัยรุ่น การขาดคู่ว่อมเพศตรงข้าม เช่น ในกรมทหารเรือประจำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าค่านิยมของการเลียนแบบโดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่นชายที่คิดว่าพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเป็นความทันสมัย ซึ่งในปัจจุบันพฤติกรรมดังกล่าวพบเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และอื่น ๆ อีกมากมาย

ขณะที่ วิทยา นาควัชระ (อ้างถึงใน ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง, 2553) ก็ได้กล่าวว่า สาเหตุของการรักเพศเดียวกันนั้นยังคงหาข้อสรุปที่แท้จริงไม่ได้ (unknown) ซึ่งมีแนวคิดความเชื่อที่หลากหลายต่างกันไป โดยประมวลแนวคิดไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ การเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกันนั้น อาจเกิดจากการชะงักงันของขั้นตอนการพัฒนาการอายุ กล่าวคือ ชั้น Phallic Stage ในช่วงอายุประมาณ 4-5 ปี ในช่วงนี้เด็กหรือจะรู้สึกมีความต้องการทางเพศ มีความรัก และความอยากใกล้ชิดกับพ่อแม่ที่

เพศตรงข้าม โดยที่เด็กชายและหญิงจะมีความรู้สึกอิจฉาพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตน ซึ่งเรียกว่า “ปม ออดิปุส (Oedipus Complex)” แต่ในที่สุดเด็กก็จะผ่านขั้นนี้ไปได้ แต่ถ้าเด็กยังมีความรักที่ฝังตรึงอยู่กับพ่อแม่ที่ต่างเพศกับตนทั้งยังประพุดิตัวเลียนแบบ จะทำให้บทบาททางเพศตนสับสน

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม อธิบายถึงการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศ เป็นกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกับพฤติกรรมอื่น ๆ กล่าวคือ เด็กจะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ด้วยเงื่อนไขการเสริมแรง และการลงโทษ จากการสังเกตแล้วกระทำตาม ซึ่งจะเกิดในช่วงวัยเด็ก เช่น การที่เด็กชายได้รับคำชมเมื่อแต่งตัว หรือเล่นละครโรงเรียนเป็นบทเด็กหญิงว่าน่ารัก สวย

3. ทฤษฎีประสบการณ์ ปัญหาที่ได้รับจากครอบครัวอาจมีส่วนทำให้เกิดรักเพศเดียวกันในตัวบุคคล เช่น การที่มารดาให้ความใกล้ชิด สนับสนุน และคุ้มครองลูกมากเกินไป ทำให้เด็กมีความอ่อนแอไม่สมชาย ส่งเสริมให้เด็กชายต่อต้านบิดาโดยไม่รู้ตัว อีกทั้งมารดามีอำนาจชมเชยพ่อ หรือพ่อประพุดิตัวเป็นแบบฉบับที่ไม่ดีในการเป็นตัวอย่างที่จะเลียนแบบ ทำให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันในเวลาต่อมา

4. แนวคิดความเป็นคนสองเพศปะปนกันอยู่ (Bisexuality) อธิบายถึงสาเหตุการรักเพศเดียวกันว่า บุคคลมีความเป็นสองเพศอยู่ในตัวที่เป็นชายแท้และหญิงแท้ไม่สนใจเพศด้วยกันเลยมีเป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่มักจะปน ๆ กันอยู่ กล่าวคือ ผู้ชายก็จะเป็นความเป็นหญิงปน และในผู้หญิงก็จะเป็นความเป็นชายปนอยู่ ถ้าหากมีโอกาสแสดงความรู้สึกของอีกเพศหนึ่งออกมาได้ก็จะแสดงออกมา ซึ่งพบได้มากในหมู่นักเรียนประจำ กองทหาร หรือบางประเทศที่ไม่อนุญาตให้มีเพศสัมพันธ์กันง่าย ๆ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง คนที่มีความเป็นชายแท้ (Pure Male) หรือหญิงแท้ (Pure Female) นั้นมีน้อยมาก

5. ทฤษฎีความหลงรักตัวเอง (Narcissism) ในแต่ละคนจะมีความหลงรักตัวเองอยู่ โดยเฉพาะพวกที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาก ๆ เมื่อเริ่มตระหนักว่าความที่ตนเองหลงรักตัวเองนั้นคงต้องลดลงแล้ว เพราะสังขารไม่ให้ หรือกำลังวังชาเสื่อมถอย ก็อยากจะหาตัวแทนของความหล่อ ความเก่ง หรือความแข็งแกร่งมาใกล้ชิด เช่น ในยุคประวัติศาสตร์ ทางฝั่งยุโรปจะถือว่าการที่ผู้ชายที่ร่ำรวยจะมีคนรักเป็นเด็กหนุ่มเพศเดียวกันได้ คนสูงอายุกวาก็รักสรีระของเด็กหนุ่มเพื่อให้ได้ความรู้สึกว่าตัวเองเป็นเจ้าของความงามนั้น แม้แต่คนที่ไม่หล่อไม่รวยก็ต้องการคนหล่อเอาไว้เพื่อเป็นคนรักเพื่อชดเชยความบกพร่องของตน

6. แนวคิดทางพันธุกรรม เป็นแนวคิดที่ว่าเกิดมาเพื่อจะเป็นชายรักชาย (Born to Be) เป็นแนวคิดใหม่ คล้ายกับว่าคนเราเกิดมาเพื่อจะเป็นคนผิวสี คนขาว คนหล่อ คนสูง ฯลฯ เป็นสิ่งที่ติดตัวมาทางพันธุกรรม

อย่างไรก็ตาม Jackson (2017) ได้กล่าวว่า การเป็นคนรักเพศเดียวกันมันอยู่ในตัวคนนั้นอยู่แล้ว ไม่ได้มาจากการเลียนแบบ เพียงแต่เขาจะมีโอกาสได้แสดงออกมาหรือเปล่า การที่มีกลุ่มชายรัก

ชายออกสื่อมากขึ้นก็ไม่ได้หมายความว่าเด็กจะกลายเป็นชายรักชายมากขึ้น ทุกวันนี้ คนทั่วไปเข้าใจผิดว่า จำนวนกลุ่มชายรักชายเพิ่มมากขึ้น แต่จริง ๆ แล้ว สภาพแวดล้อมทางสังคมเปลี่ยนไปต่างหาก เพราะสังคมไทยยอมรับและสร้างโอกาสให้คนที่รักเพศเดียวกันมากขึ้น พวกเขาเลยกล้าเปิดเผยตัวเองออกมา (วันดี สันติวุฒิมณี, 2560)

2.1.4.2 ประเภทของกลุ่มชายรักชาย

วิทยา นาควัชระ (2543, อ้างถึงใน นิธิวัฒน์ เตมะวัชรานนท์, 2557 หน้า 32) จัดแพทย์ชาวไทยได้แบ่งกลุ่มชายรักชายไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ชายรักชายทั่วไป (Gay) จะไม่แสดงออกแบบเพศหญิง โดยยังพอใจความเป็นเพศชายของตนเอง มีการแต่งกาย ภาษาพูด กิริยาท่าทาง มีมาตรฐานชีวิตและสังคมแบบชาย ไม่อยากเป็นผู้หญิง มักจะรักและผูกพันกับพวกชายรักชายด้วยกันเอง ส่วนมากจะไม่เปิดเผยให้สังคมทราบ อย่างไรก็ตามยังมีพวกเกลียดชายรักชาย (Homophobia) บางคนที่เป็นชายรักชายแต่ไม่สามารถยอมรับความเป็นชายรักชายของตนได้ จึงแสดงความเกลียดชังออกมามากกว่าปกติ เพื่อปกป้องตัวเองว่าไม่ได้เป็นชายรักชาย เป็นกลไกที่ซับซ้อนทางจิตใจที่เจ็บปวดของเขาเอง ซึ่งชายรักชายสามารถจำแนกตามความรู้สึกและลักษณะของพฤติกรรมได้เป็น 4 ประเภท อันประกอบไปด้วย (เอกพล นันทโอสถ, 2542)

1.1 ชายรักชายคิง หรือ รุก เป็นชายรักชายที่เป็นฝ่ายกระทำ มีบทบาททางเพศเป็นเพศชาย โดยนิยมร่วมเพศทางทวารหนัก หรือที่เรียกว่า เวจมรรค (Sodomy) การเป็นชายรักชายคิงนี้ไม่สามารถมองออกได้โดยง่าย เพราะมีลักษณะกิริยาเหมือนปกติ ส่วนใหญ่เกิดจากเคยมีสัมพันธ์กับผู้หญิงแล้วเกิดปัญหา เช่น นิสัยมีความรู้สึกจู้จุกจิก คอยกวนใจ ตลอดจนเคยโดนหลอก หรือแม้กระทั่งปัญหาจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศ อันได้แก่ กลัวตั้งครรภ์ ติดโรค หรือความสกปรก นอกจากนี้บางส่วนอาจจะเกิดจากความอยากลองมีเพศสัมพันธ์ทางทวาร แต่ภรรยาไม่ยอมจึงหันไปหาผู้ชายด้วยกันแทน

1.2 ชายรักชายควีน หรือ รับ เป็นเกย์ที่เป็นฝ่ายถูกระกระทำ มีบทบาททางเพศเป็นผู้หญิง ซึ่งมีแนวโน้มจากการทำตัวเป็นผู้หญิงมาก่อน มีเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวเป็นผู้หญิงเป็นจำนวนมาก โดยชายรักชายควีนนี้มีทั้งแบบที่เปิดเผยแสดงท่าทางออกชัดเจน และทั้งที่แต่งตัวเป็นชาย แต่แค่มีรสนิยมชอบเป็นผู้ถูกระกระทำ

1.3 ชายรักชายสองเพศ หรือ โบท เป็นชายรักชายที่มีบทบาททางเพศเป็นได้ทั้งชายและหญิง ซึ่งเดิมนั้นน่าจะเป็นชายรักชายคิงหรือควีนมาก่อน แต่เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการมีสัมพันธ์ทางเพศ จึงสลับกันทำแสดงบทบาททางเพศ หรืออาจเกิดจากความอยากลองในบทบาทอื่น

1.4 ชายรักชายเทียม โดยความจริงกลุ่มคนเหล่านี้อาจจะไม่ได้เป็นชายรักชาย แต่เนื่องจากสภาพทางสังคมที่อาจทำให้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น กลุ่มชายขายบริการทางเพศที่สามารถให้บริการแก่กลุ่มชายรักชายได้, กลุ่มทหารที่อยู่ในค่ายเป็นเวลานานและกลุ่มนักโทษที่ถูกคุมขังเป็นเวลานาน เมื่อมีความต้องการทางเพศก็อาจไปหาความสุขจากผู้ชายด้วยกันได้เช่นกัน

2. ลัทธิเพศ (Transvestitism) หมายถึงผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน แต่มีความพึงพอใจที่จะเลียนแบบเป็นเพศหญิงด้วยการแต่งตัวเลียนแบบ บุคลิกภาพภายนอกสามารถบ่งชี้ได้ง่าย มีจริตกิริยา ภาษาพูด ท่าทางเหมือนผู้หญิง แต่งหน้า มีหน้าอก ผมยาว นีติฮอริโมนแต่ไม่ได้แปลงเพศ มักจะถูกสังคมเรียกว่า เป็นพวกตัว ตูด กะเทย มักจะมีจิตใจที่อยากมีคนรักเป็นชายแท้

3. คนข้ามเพศ (Transgender) ผู้ที่เกิดมามีร่างกายเป็นชาย แต่มีความต้องการเป็นเพศหญิงและแปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้ว ก่อนหน้านั้นมักมีคำเรียกว่าเป็น สาวประเภทสอง

ขณะที่วราวุธ สุมาวงศ์ (2530, อ้างถึงใน นวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล, 2552) กล่าวว่าในปัจจุบันมีการกล่าวถึงพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ ในลักษณะรักเพศเดียวกันไว้หลายอย่าง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. พวกรักเพศเดียวกันชาย หรือ ชายรักชาย หมายถึง มนุษย์ชายที่มีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมและฝักใฝ่ในผู้ชายด้วยกัน แทนที่จะเป็นผู้หญิง โดยกลุ่มรักเพศเดียวกันชายมีบทบาททางเพศใน 3 ลักษณะ คือ ฝ่ายกระทำ (รุก) ฝ่ายถูกกระทำ (รับ) และแบบผสม (ไบท์) ซึ่งจะเป็นแบบใดก็ได้ตามที่คู่ของตนพึงพอใจ

2. กะเทย สาวประเภทสอง และคนข้ามเพศ คือ บุคคลเพศชายที่แสดงลักษณะและพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่เป็นเพศหญิง ซึ่งคนกลุ่มนี้ล้วนแสดงออกมาในลักษณะของเพศหญิง ทั้งท่าทาง การพูดจา และการแต่งกาย แต่สำหรับการเป็นคนข้ามเพศนั้นจะต้องทำการผ่าตัดแปลงเพศด้วย

3. ประเภทปกปิด-เปิดเผยพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของตน

3.1 พวกปกปิด คือ บุคคลที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในฐานะรักต่างเพศไม่ที่จะเป็นการแสดงออกในด้านการงาน หรือการมีความสัมพันธ์ทางสังคม แต่บุคคลที่เป็นกลุ่มรักเพศเดียวกันหรือคนใกล้ชิดจะทราบการเบี่ยงเบนทางเพศนี้

3.2 พวกเปิดเผย คือ บุคคลที่ไม่ได้ปกปิดการเป็นผู้มีพฤติกรรมทางเบี่ยงเบนของตน และอาจพยายามแสดงลักษณะของตนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม การแบ่งประเภททั้งสองแบบข้างต้นนี้ เป็นเพียงการแบ่งแบบกว้าง ๆ เท่านั้น เพราะในความเป็นจริงลักษณะและการแสดงออกของกลุ่มชายรักชายนี้ ไม่สามารถนำมาชี้วัดบทบาทหรือรสนิยมทางเพศได้

นที ธีระโรจนพงษ์ (2548) ได้แบ่งประเภทของกลุ่มชายรักเพศเดียวกันเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ตามบุคลิกการแสดงออก และบทบาทพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

1. กลุ่มชายรักชายที่แยกตามพฤติกรรมการแสดงออกของบุคลิกภายนอก (Physical Appearance) โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม A B C ดังนี้

- กลุ่ม A หมายถึง ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว (Macho)

- กลุ่ม B หมายถึง ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตือรือร้น (Neutral) แต่หากเพียงสังเกตจากบุคลิกภายนอกจะพบว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย

- กลุ่ม C หมายถึง ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตือรือร้น “ออกสาว” สามารถสังเกตได้ง่ายว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง

2. กลุ่มชายรักชายที่แยกตามบทบาทของพฤติกรรมทางเพศ (Sex Behavior) โดยแบ่งเป็น ABC ดังนี้

- กลุ่ม a หมายถึง ชายรักชายที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก (Active) เปรียบเหมือนผู้ชายที่ชอบเป็นฝ่ายกระทำ

- กลุ่ม b หมายถึง ชายรักชายที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ (Active + Passive) เปรียบเสมือนผู้ชายที่ชอบเป็นฝ่ายกระทำในบางครั้ง แต่บางครั้งก็เป็นผู้หญิง คือชอบเป็นทั้งฝ่ายกระทำและถูกกระทำ

- กลุ่ม c หมายถึง ชายรักชายที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว (Passive) เปรียบเสมือนเป็นผู้หญิงที่ชอบเป็นฝ่ายถูกกระทำ

ซึ่งเมื่อนำพฤติกรรมการแสดงออก ตามบุคลิกภาพมาจัดหมวดหมู่ร่วมกับกลุ่มที่แยกตามบทบาทพฤติกรรมทางเพศและจากสภาพจิตใจที่เป็นอยู่ จะสามารถจำแนกเป็นกลุ่มย่อยตามแนวคิดดังกล่าวได้ออกเป็น 9 ประเภทดังนี้

1. กลุ่ม Aa ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว และมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก

2. กลุ่ม Ab ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

3. กลุ่ม Ac ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว แต่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว

4. กลุ่ม Ba ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตุงกระต้าง และมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก

5. กลุ่ม Ba ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตุงกระต้าง โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

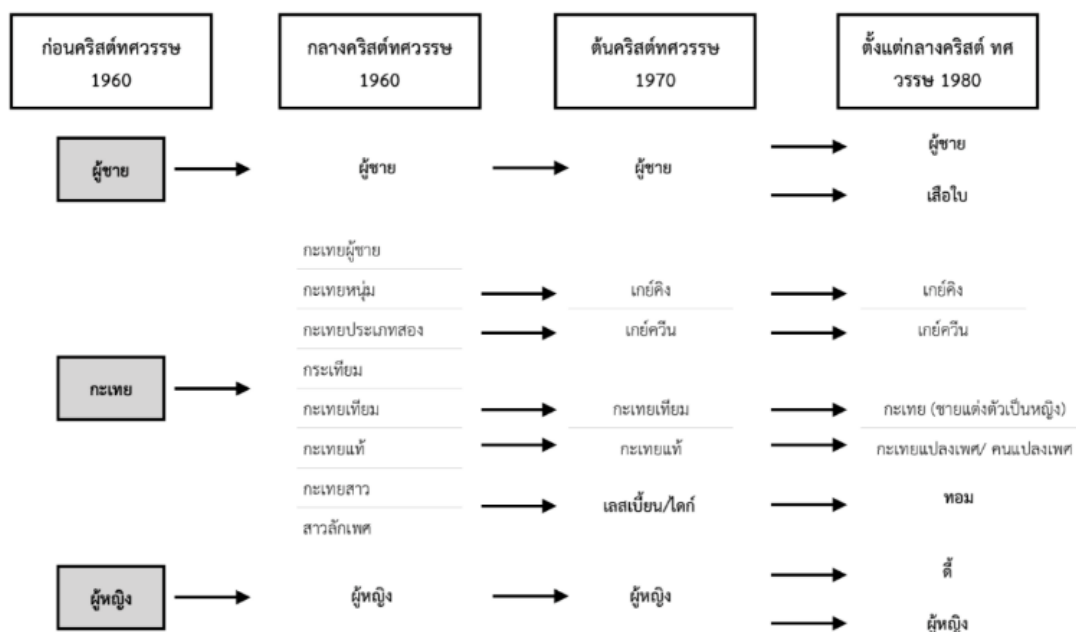
6. กลุ่ม Ba ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตุงกระต้าง โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว

7. กลุ่ม Ca ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตุงกระต้าง “ออกสาว” แต่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก

8. กลุ่ม Cb ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตุงกระต้าง “ออกสาว” โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

9. กลุ่ม Cc ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตุงกระต้าง “ออกสาว” และมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว

จากการศึกษาของ P. Jackson (2000) ในเรื่อง “An Explosion of Thai Identities: Global Queering and Re-Imaging Queer Theory.” ซึ่งเป็นการศึกษาการเกิดขึ้นของอัตลักษณ์ทางเพศในสังคมไทย โดยตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา ได้เกิดการจำแนกเพศใหม่ ๆ ขึ้นมาในสังคม เห็นได้ว่าศัพท์ประดิษฐ์ใหม่ที่เรียกผู้มีเพศวิถีทางเลือก บางคำก็ตายหายไป เช่น กระเทียม หลายคำยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน และมีศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของเพศวิถีในกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ดังภาพที่ 2.2



ภาพที่ 2.2 ประเภทของเพศภาวะ/เพศสรีระ จำแนกโดยเส้นตรงความต่อเนื่องทางเพศในสังคมไทย จากเป็นชายมากที่สุดถึงเป็นผู้หญิงมากที่สุด โดยใช้ลูกศรแสดงสมมติฐานของการเปลี่ยนแปลง
แหล่งที่มา: Jackson, 2000: 409-410.

ในช่วงก่อนคริสต์ทศวรรษ 1960 มีการจำแนกเพศออกเป็นแค่ 3 กลุ่ม คือ ผู้ชาย ผู้หญิง และ กะเทย ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมที่แตกต่างออกไปจากผู้ชายและผู้หญิง โดยอาจจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ‘เพศที่สาม’

ต่อมาในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษ 1960 ได้มีการจำแนกกะเทยออกมาตามลักษณะความเป็นชาย ความเป็นหญิง ดังนี้

- กะเทยแท้ ผู้ที่มีอวัยวะเพศชายและเพศหญิง
- กะเทยเทียม ผู้ที่มีต่อมเพศของเพศหนึ่ง แต่มีอวัยวะภายนอกเป็นอีกเพศหนึ่ง
- กะเทยสาว หมายถึงหญิงสาวที่แต่งตัวข้ามเพศ หรือที่เรียกว่า สาวลักเพศ หรือ หญิงปลอมเป็นชาย

เป็นชาย

- กระเทียม ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกันแต่ไม่มีการแต่งตัวเหมือนกับกะเทยทั่วไป
- กะเทยหนุ่ม ชายหนุ่มที่ชอบเพศเดียวกัน โดยยังคงแสดงออกเป็นชาย
- กะเทยผู้ชาย ผู้ชายที่ชอบเพศเดียวกัน และแสดงออกเป็นชาย
- กะเทยประเภทสอง ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่มีการแต่งตัวข้ามเพศ หรือ แสดง

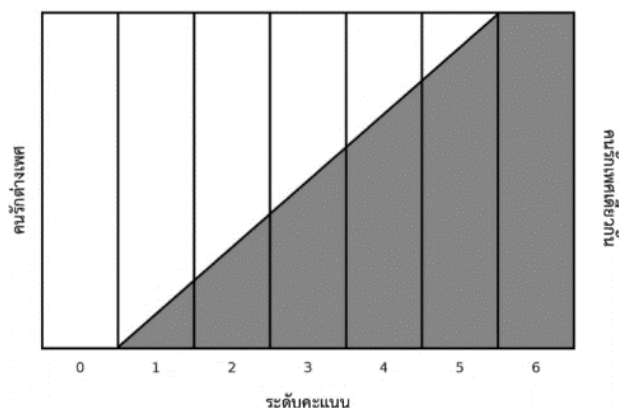
ออกแบบผู้หญิง

สำหรับช่วงต้นคริสต์ศตวรรษ 1970 กลุ่มชายรักชายได้มีการแยกประเภทย่อยออกมาอีกเป็น “เกย์คิง” ที่เป็นเกย์ทำหน้าที่บอบาห์ผู้ชายในความสัมพันธ์ทางเพศ และ “เกย์ควีน” เกย์ที่ทำหน้าที่บอบาห์ผู้หญิงในความสัมพันธ์ทางเพศ

ส่วนกลุ่มหญิงรักหญิงไม่ได้ถูกรวมอยู่ในหมวด กะเทย แล้ว แต่ได้แยกออกมาเรียกว่า “เลสเบี้ยน” ตามชาติตะวันตก โดยอาจจะเรียกว่า “สาวไค้” (Dyke) หรือ “สาวเลสเบี้ยน” (Lesbian) ต่อมาได้มีการเรียกผู้หญิงที่แสดงออกในลักษณะของผู้ชายว่า “ทอมบอย” (Tom Boy) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า “ทอม” โดยมาแทนที่คำว่า สาวไค้ ส่วนผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงและมีความเป็นหญิงสูงจะเรียกว่า “ดี้” ซึ่งมาจากคำว่า Lady ในภาษาอังกฤษ ขณะที่ผู้ชายที่รักทั้งสองเพศ เรียกว่า “เสื่อใบ” มาจากคำว่า “Bisexual” นั่นเอง

Kinsey (1948) นักจิตวิทยาวิเคราะห์ได้สร้าง "Kinsey Scale" หรือ “Seven-point Scale” เพื่อนำมาอธิบายรสนิยมทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศหรือแนวโน้มทางเพศของบุคคลนั้น ๆ โดยเริ่มตั้งแต่ 0 - 6 ซึ่งจะแบ่งระดับความต่อเนื่องออกเป็น 7 ช่วง เพื่อวัดพฤติกรรมทางเพศของบุคคลพื้นฐานทางจิตวิทยา ซึ่งมีเกณฑ์การวัดต่อไปนี้

0	หมายถึง	เป็นบุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันเลย
1	หมายถึง	เป็นบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศและอาจมีประสบการณ์รักร่วมเพศบางครั้ง
2	หมายถึง	เป็นบุคคลที่รักต่างเพศโดยส่วนใหญ่ และมีความรักต่อเพศเดียวกันในระดับรองลงมา
3	หมายถึง	เป็นบุคคลที่รักต่างเพศและรักเพศเดียวกันในระดับเท่า ๆ กัน
4	หมายถึง	เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์รักเพศเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ แต่มีประสบการณ์รักต่างเพศในระดับรองลงมา
5	หมายถึง	เป็นบุคคลที่มีความเป็นรักเพศเดียวกันโดยส่วนใหญ่
6	หมายถึง	เป็นบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวกันและไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามเลย
X	หมายถึง	(ค่าพิเศษ) เป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้สึกด้านเพศเลย



ภาพที่ 2.3 Kinsey Scale ที่ใช้แสดงรสนิยมทางเพศ

แหล่งที่มา: Kinsey, 1948.

Kinsey (1948) ได้อธิบายว่าเกณฑ์ข้างต้นเป็นเกณฑ์การวัดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันและพฤติกรรมรักต่างเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลจะถูกกำหนดให้อยู่ในตำแหน่ง ในแต่ละช่วงอายุของตนตามระดับคะแนนที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละคะแนนมีความหมายและรายละเอียดดังนี้

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 0 คะแนน หมายความว่า บุคคลเหล่านี้ไม่เคยมีการสัมผัสทางร่างกายที่จะส่งผลให้เกิดการกระตุ้น หรือว่ามีความรู้สึกทางเพศ หรือมีการตอบสนองทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน บุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศแบบรักต่างเพศ 100 เปอร์เซ็นต์ กลางคือ บุคคลประเภทนี้ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันได้

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 1 คะแนน หมายความว่า บุคคลเหล่านี้เคยมีสัมพันธ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันเพียงการตอบสนองทางร่างกายเท่านั้น หรืออาจจะมีการตอบสนองความรู้สึกทางจิตใจ แต่ไม่มีการสัมผัสทางกาย ประสบการณ์และการตอบสนองทางเพศของคนกลุ่มนี้มีให้บุคคลต่างเพศมากกว่า สำหรับประสบการณ์รักเพศเดียวกันนั้นอาจจะมีเพียงครั้งหรือสองครั้ง หรืออาจกล่าวได้ว่ามีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนครั้งที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลต่างเพศและไม่มีการตอบสนองทางจิตใจต่อการกระตุ้นทางเพศเท่ากับบุคคลต่างเพศ การเข้าไปทำกิจกรรมทางเพศแบบรักเพศเดียวกันนั้น เป็นไปเพราะความอยากรู้อยากลอง หรือถูกบังคับจากบุคคลอื่นโดยในช่วงที่ขาดสติ เช่น กำลังนอนหลับ หรือเมาสุรา หรืออยู่ภายใต้สถานการณ์พิเศษอื่น ๆ เท่านั้น

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 2 คะแนน หมายความว่า บุคคลเหล่านี้เคยมีประสบการณ์รักเพศเดียวกันหรือมีการตอบสนองพฤติกรรมรักเพศเดียวกันได้อย่างชัดเจนแต่สำหรับประสบการณ์ทางเพศและการตอบสนองแบบรักต่างเพศยังมีมากกว่าประสบการณ์และการตอบสนองทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน บุคคลกลุ่มนี้อาจเคยมีประสบการณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันมาบ้างเล็กน้อยหรือพอสมควร แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบของช่วงระยะเวลาเดียวกับบุคคลกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์ทางเพศ

กับบุคคลต่างเพศมากกว่า อย่างไรก็ตาม บุคคลกลุ่มนี้ยอมรับการปลุกเร้าอารมณ์แบบรักเพศเดียวกัน แต่มีการตอบสนองกับบุคคลต่างเพศมากกว่า แม้ว่าบุคคลกลุ่มนี้บางคนอาจจะเคยมีประสบการณ์รักเพศเดียวกันอย่างเปิดเผย ตรงกันข้ามกับการมีการตอบสนองจิตใจต่อบุคคลรักต่างเพศมากกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลกลุ่มนี้ยังมีความพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศของรักเพศเดียวกัน พฤติกรรมเช่นนี้พบได้ในกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่เคยมีสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงมาก่อน แม้ว่าแท้จริงแล้ววัยรุ่นชายนี้มีความโน้มเอียงไปในลักษณะบุคคลรักต่างเพศก็ตาม ตรงกันข้ามกับผู้ชายบางคนที่ควรจัดอยู่ในเกณฑ์ระดับ 2 คะแนน เพราะมีการตอบสนองต่อบุคคลเพศเดียวกันได้อย่างรุนแรงแม้ว่าจะไม่มีการเปิดเผยความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันก็ตาม

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 3 คะแนน หมายความว่า อยู่ตรงกลางของบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมแบบรักต่างเพศกับบุคคลที่มีพฤติกรรมแบบรักเพศเดียวกัน บุคคลกลุ่มนี้มีประสบการณ์ทางเพศและมีการตอบสนองทางจิตใจต่อบุคคลเพศเดียวกันและต่างเพศอย่างเปิดเผย โดยทั่วไปบุคคลกลุ่มนี้จะยอมรับได้ในความสัมพันธ์ทั้งสองแบบ ทั้งแบบต่างเพศและรักเพศเดียวกัน แต่ไม่บอกถึงแนวโน้มทางใดที่มีมากกว่า อย่างไรก็ตามบุคคลเหล่านี้อาจมีจำนวนของประสบการณ์รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมากกว่า เพราะในความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลกลุ่มนี้ต้องการตอบสนองทางเพศให้แก่คู่รักทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยและสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์จากเพศใดเพศหนึ่งมากกว่า พฤติกรรมเช่นนี้จะเกิดกับผู้ชายที่ยังไม่แต่งงาน เพราะยังไม่มีคู่ครอง ยังสามารถมีความสัมพันธ์ได้กับทั้งสองเพศได้ง่ายกว่า

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 4 คะแนน หมายความว่า บุคคลที่มีกิจกรรมทางเพศโดยเปิดเผยและมีการตอบสนองทางจิตใจต่อพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ขณะเดียวกันก็ยังมีกิจกรรมทางเพศกับบุคคลต่างเพศหรือมีการตอบสนองต่อการกระตุ้นทางเพศของเพศตรงข้าม

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 5 คะแนน หมายความว่า บุคคลที่มีกิจกรรมทางเพศและการตอบสนองทางเพศเกือบทั้งหมดเป็นรักเพศเดียวกัน บุคคลกลุ่มนี้มีประสบการณ์แบบรักต่างเพศมาบ้างและบางครั้งก็มีการตอบสนองทางจิตใจด้วยแต่ค่อนข้างน้อยมาก

บุคคลที่จัดอยู่ในระดับ 6 คะแนน หมายความว่า บุคคลที่มีกิจกรรมทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน 100 เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ทางเพศที่เปิดเผยและการตอบสนองทางจิตใจ

2.1.5 รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชายในไทย

การจำแนกรูปแบบการดำเนินชีวิตนี้ ผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชายของ ปรทัต จุตระกุล (2559) เรขณพัศ ภาสกรณ์ (2554) และ กิ่งรัก อิงคะวัต (2542) มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ตรงกับกลุ่มชายรักชายมากที่สุด โดยสามารถจำแนกออกมาได้ดังนี้

1. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานสังคม (Normalcy Gay Lifestyle) เป็นกลุ่มที่นิยมทำกิจกรรมนอกบ้าน ขณะเดียวกันก็เป็นกลุ่มที่ชอบท่องเที่ยวโลกอินเทอร์เน็ต ใช้สื่อสังคมออนไลน์ และทำกิจกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำกิจกรรมทางศาสนา ให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา ออกกำลังกายสม่ำเสมอ มีการเปลี่ยนทรงผมและเสื้อผ้าตามแฟชั่น ให้ความสนใจกับครอบครัว คนรักและคนรอบข้าง ติดตามข่าวสาร ชื่นชอบสินค้าและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เสมอ

2. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตไฮเทคออนไลน์ (High-Tech Online Gay Lifestyle) กลุ่มนี้จะให้ความสนใจกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ขาดอุปกรณ์การสื่อสารไม่ได้ นิยมซื้อสินค้าจากอินเทอร์เน็ต ชอบเที่ยวในสถานบันเทิงของกลุ่มชายรักชาย ให้ความสนใจกับการเลือกคนรักที่รูปร่างและหน้าตาเป็นหลัก

3. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตชาตินิยม (Nationalism Gay Lifestyle) กลุ่มที่รักชาติวัฒนธรรมไทย ศรัทธาในการเมืองไทย ใช้สิทธิและหน้าที่ของประชาชนอย่างเต็มที่ มองว่าประเทศไทยเป็นสวรรค์สำหรับกลุ่มชายรักชาย ภูมิใจในการเป็นกลุ่มชายรักชาย เป็นตัวเองอยู่เสมอ ไม่ปิดบัง มองว่าสังคมยอมรับและเปิดกว้างเรื่องผู้มีความหลากหลายทางเพศ

4. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตวันไนท์สแตนด (One Night Stand Gay Lifestyle) กลุ่มที่เล่นแอปพลิเคชันหาคู่ นิยมนัดเพื่อนใหม่จากอินเทอร์เน็ต มักเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย

5. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตโลกสวย (Optimistic Gay Lifestyle) เป็นกลุ่มที่เชื่อมั่นในตนเอง อยากรมีชีวิต รับผิดชอบต่อธรรมชาติและมีทรัพย์สินไว้ใช้ในยามแก่เฒ่า ต้องการจดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และต้องมีการเปิดรับกลุ่มชายรักชายอย่างเป็นรูปธรรม

6. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตรักสงบ (Peaceful Gay Lifestyle) เป็นกลุ่มรักอิสระ ให้ความสำคัญกับการพักผ่อน ใช้เวลาในวันหยุดกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ที่บ้าน เช่น ดูโทรทัศน์ และดูรายการย้อนหลังผ่านอินเทอร์เน็ต ในความสำคัญกับเพื่อน เต็มที่กับการเรียนหรือการทำงาน ขยันหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และใส่ใจกับสิ่งแวดล้อม

7. กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบรักสุขภาพ (Healthy Gay Lifestyle) เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับเรื่องสุขภาพ มีกิจกรรมด้านกีฬา ออกกำลังกาย เข้าโรงยิม เล่น

กล้าม ใส่ใจในการรักษารูปร่างให้ดีอยู่เสมอ ดูแลเรื่องอาหารการกิน และชอบออกไปท่องเที่ยวต่างจังหวัด และต่างประเทศ

2.1.6 วัฒนธรรมย่อยชายรักชาย (Gay Subculture)

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายรักชายมีการจำแนกโดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นตัวกำหนด ทั้งอายุ ความสูง น้ำหนัก และจำนวนเส้นขน อย่างไรก็ตามยังมีการใช้ระดับความเป็นชายและบทบาททางเพศเป็นตัวกำหนดด้วยเช่นกัน และมักจะใช้ชื่อของสายพันธุ์สัตว์มาเป็นชื่อในการแยกประเภทของกลุ่มชายรักชายดังนี้ (Maki, 2017)

1. หมี (Bears) ชายหนุ่มร่างใหญ่ หุ่นอวบ มีพุงพอสสมควร หรือมีกล้ามเนื้อสวยงาม มักจะไว้หนวดไว้เครา หรือไม่มีก็ได้ แต่จะต้องมีขนเยอะ ทำให้มีลักษณะเหมือนกับหมีนั่นเอง (Nainapat, 2018) โดยกลุ่มหมีนี้มีชุมชน (Community) เป็นของตนเอง อย่างไรก็ตาม กลุ่มหมียังมีการแยกประเภทย่อยลงไปอีก เช่น หมีกริซลี (Grizzly Bears) ใช้เรียกกลุ่มชายผิวขาว ตัวใหญ่ ขนเยอะ หมีน้อย (Chub) เรียกกลุ่มวัยรุ่นที่มีลักษณะเหมือนหมี หมีขั้วโลก (Polar Bears) เรียกกลุ่มหมีที่มีอายุเยอะจนมีผมหงอก หมีดำ (Black Bear) กลุ่มชายผิวสีที่มีลักษณะเหมือนหมี และ หมีแพนด้า (Panda Bear) กลุ่มชายชาวเอเชียและแปซิฟิกที่มีลักษณะเหมือนหมี

2. นาก (Otters) กลุ่มคนผอมที่มีขนเยอะ เช่นเดียวกับกลุ่มหมี โดยส่วนมากจะมีหนวดหรือเครา แต่จะไม่มีก็ได้ และไม่มีการจำกัดกลุ่มอายุเหมือนหมีและหมีน้อย โดยทั่วไปแล้วกลุ่มหมีและนากจะถูกจัดประเภทจากลักษณะภายนอกที่มี “ความเป็นชาย” สูง (Gremore, 2015)

3. หมาป่า (Wolves) กลุ่มคนมีขนเยอะ หรือมีขนปานกลาง ที่มีหุ่นดี มีกล้ามเนื้อเป็นมัด มีแรงดึงดูดทางเพศ และมักมีหนวดเครา ดังนั้นกลุ่มหมาป่าจึงเป็นที่หมายปองและเป็นที่สนใจของกลุ่มชายรักชายทั่วไปและในกลุ่มหมี (Hollywood, 2019)

4. ทวิงค์ (Twink) เป็นชื่อเรียกของกลุ่มชายรักชายที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายจนถึงยี่สิบตอนกลาง (Hollywood, 2019) โดยมีลักษณะคล้ายเด็กชาย (Boyish) ไม่มีขน ผอม (และมักจะมีผมสีบลอนด์) อย่างไรก็ตามมักมีการกลุ่มทวิงค์ด้วยชื่อว่า ไก่ (Chicken) ด้วยเช่นกัน ส่วนกลุ่มทวิงค์ที่มีความสูงตั้งแต่ 195 เซนติเมตร ขึ้นไปว่า ยีราฟ (Giraffe) โดยส่วนมากแล้วกลุ่มทวิงค์จะมีลักษณะความเป็นหญิงมากกว่าและค่อนข้างจะเป็นภาพเหมารวมของกลุ่มชายรักชาย (Moylan, 2010) แต่กลุ่มทวิงค์นี้ไม่ได้มีชุมชนเป็นของตนเองดังเช่นกลุ่มหมี

5. **ทวิงค์ (Twunk)** คือกลุ่มทวิงค์ที่มีความเป็นชายมากกว่า มีกล้ามเนื้อ และไม่มีการกำหนดช่วงอายุตายตัว ขณะเดียวกันก็ยังมีกลุ่มหมาน้อย (Pup) ที่ใช้เรียกแทนกลุ่มชายรักชายที่เพิ่งเข้าสู่สังคมชายรักชายด้วยความเดียวसा ไร้ประสบการณ์ และเต็มไปด้วยความตื่นเต้น โดยกลุ่มหมาน้อยนี้มีลักษณะร่างกายและช่วงอายุที่เหมือนทั้งกลุ่มทวิงค์และทวิงค์

6. **จ๊อก (Jock)** เป็นกลุ่มนักกีฬาและกลุ่มชายรักชายที่เล่นกล้าม มีรูปร่างดี ซึ่งเป็นกลุ่มที่ดึงดูดและหมายปองของชายรักชาย ทั้งนี้จ๊อกสามารถใช้ได้กับทั้งกลุ่มชายแท้และชายรักชายทุกวัย (E. Alvarez, 2008) โดยส่วนมากกลุ่มจ๊อกมักใช้ยิมและสถานที่ออกกำลังกายเป็นพื้นที่นัดพบปะสังสรรค์กัน ซึ่งกลุ่มจ๊อกสามารถแยกออกมาได้ดังนี้ กระติง (Bulls) กลุ่มนักออกกำลังกายที่มีรูปร่างใหญ่ ไขมันน้อย มีน้ำหนักมากกว่า 90 กิโลกรัม หุนยิม (Gym Rats) กลุ่มผู้ที่ต้องการสร้างกล้ามเนื้อ เพิ่มน้ำหนัก และต้องการเป็นกลุ่มกระติง ซึ่งมักจะใช้เวลาอยู่ในยิมทั้งวัน และ กระต่ายยิม (Gym Bunnies) กลุ่มที่ไปออกกำลังกายเป็นปกติ แต่ไม่ได้มีเป้าหมายที่จะเพิ่มกล้ามเนื้อหรือรูปร่างใหญ่ (PRIDE Editor, 2016)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย

ประเทศไทยมักถูกมองว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้างให้กับกลุ่มชายรักชายเป็นอย่างมาก จนถูกขนานนามว่าเป็นสวรรค์ของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ จนถูกเรียกว่าเป็นประเทศ ‘Gay Friendly’ อันเนื่องมาจากการปรากฏกายของผู้มีความหลากหลายทางเพศในสื่อทั้งหลาย รวมถึงการเกิดขึ้นของสถานบันเทิงเฉพาะของกลุ่มชายรักชาย รวมไปถึงไม่มีการกระทำความรุนแรงต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศเหมือนในหลายประเทศทั่วโลก แต่ภาพเหล่านั้นอาจจะไม่ใช้ความเป็นจริงทั้งหมด

2.2.1 ประวัติศาสตร์ของกลุ่มชายรักชายในไทย

ไม่มีหลักฐานที่ปรากฏแน่ชัดว่ากลุ่มชายรักชายมีมาในประเทศไทยตั้งแต่เมื่อไร หากแต่การพิจารณาจากข้อมูลที่มีการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์นั้นพบว่าการพูดถึงกลุ่มชายรักชายไว้มานานแล้ว ดังที่เห็นได้จากในพระไตรปิฎก และ กฎหมายตราสามดวง โดยในพระวินัยปิฎกได้มีกล่าวถึงกลุ่มชายรักชายไว้ว่า

“...มีบัณฑิตคนหนึ่งภายหลังจากบวชแล้ว ได้ชักชวนให้พระภิกษุและสามเณร ประทูลร่ายตน ต่อมาพระพุทธรูปเจ้าทรงทราบจึงมีพุทธบัญญัติห้ามมิให้สงฆ์บวชให้ถึง แม้ว่าบวชแล้วและทราบภายหลังก็ต้องให้สึกเสีย...” (พิฑูร มะลิวัลย์ และ ไสว มาลาทอง, 2535)

ซึ่งหากมีการฝ่าฝืนอุปชฌาย์ให้แก่กลุ่มบัณฑิตก็อุปสมบท ให้ถือว่าพระที่เป็นอุปชฌาย์รูปนั้นได้ทำอาบัติทุกข้อ นั่นคือ ทำผิดทางวินัยของพระสงฆ์นั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามในทางพุทธศาสนาไม่ได้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของคนเพศเดียวกัน (ที่ไม่ใช่พระสงฆ์) นี้ไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ผิดบาปต้องได้รับการลงโทษแต่อย่างใด

ขณะที่กฎหมายตราสามดวง ได้กล่าวถึง กะเทย ไว้ใน “พระไอยการลักษณะพยาน” เป็นการบอกว่าคนชนิดใดบ้างที่สามารถเป็นพยานในคดีความต่าง ๆ ได้ บุคคล 33 จำพวกที่ไม่สามารถนำมาเป็นพยานได้มีดังต่อไปนี้

“คนหมี่ได้อยู่แก่ศีล 5 8 1 คนไม่มีเรือนเที่ยวจร 1 คน กู้ยืมสินผู้เป็นความ 1 คน ผู้เป็นทาส ผู้เปรความ 1 คนหูหนวก 1 คนเป็นญาติผู้เป็นความ 1 คนตาบอด 1 คนเป็นมิศหายผู้เป็นความ 1 หญิงในนครโสภิณี 1 คนเป็นเพื่อนกินอยู่สมเลกับผู้เป็นความ 1 หญิงแพศยา 1 หญิงมีครรภ์ 1 คนวิวาทกับผู้เป็นความ 1 คนมักมาก ถ้อยความ 1 เป็นกระเทย 1 เป็นบันเดาะ 1 แลคนผูกเวนกับผู้เป็นความ 1 คนเป็นพ่อแม่ มด 1 คนเป็นโรคมก 1 คนเป็นพิกลจริต 1 เด็ก 7 เข้า 1 หมอยาหมี่ได้เรียนคำกริแพท 1 แก้ว 70 1 ช่างเกือก 1 คนมักเสียดส่อท่าน 1 คนปะมง 1 คนเดินรำขอทานเลี้ยงชีวิต 1 คน นักเลงเล่นเบี้ยบอน 1 คนขับขอทานท่าน 1 คนเป็นโจร 1 คนโทโสมาก 1 คนเป็นเพชฌาฏ” (กรมศิลปากร, 2521)

จะเห็นได้ว่าในพระไอยการลักษณะพยานได้แยก กระเทย และ บันเดาะ ออกจากกัน นั้นหมายความว่า บุคคล 2 จำพวกนี้มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดย บัณฑิตเทศก์ หมายถึง คนที่ไม่ปรากฏเพศชายหรือหญิง หรือ คนที่มีอวัยวะเพศกำกวมไม่สามารถบอกเพศได้อย่างชัดเจน หรือ มีอวัยวะเพศทั้ง 2 เพศ ซึ่งน่าจะมีความหมายเดียวกับคำว่า บัณฑิตเทศก์ในพระไตรปิฎก

ส่วนคำว่ากระเทยใน กฎหมายตราสามดวงนี้ น่าจะหมายถึง “กะเทยทางสังคม” คือ บุคคลที่มีลักษณะกิริยาตรงกันข้ามกับเพศของตน แม้ว่าในกฎหมายตราสามดวงนี้จะไม่ได้บอกถึงลักษณะของกะเทยที่ชัดเจน แต่สามารถอนุมานได้ว่ากะเทยนี้มีลักษณะที่แตกต่างออกไปจากชายหญิง จนสามารถจำแนกออกมาได้เป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งได้ แต่ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่ากะเทยในที่นี้มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน (เทอดศักดิ์ ร่มจำปา, 2545)

แม้ว่าพฤติกรรมของกลุ่มชายรักชายในบันทึกทางประวัติศาสตร์ไทยจะไม่มีที่ระบุไว้อย่างชัดเจน แต่ยังมีบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมของเจ้านายบางพระองค์ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น

บันทึกคำพิพากษาคดีของกรมหลวงรักษัรณเรศ (หม่อมไกรสร) ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 โดยมีความว่า

“...ทรงขัดเคืองกรมหลวงรักษัรณเรศว่าทรงพระมหากรุณาชุบเลี้ยงให้เป็นผู้ใหญ่เป็นที่วางพระราชหฤทัยต่างพระเนตรพระกรรณก็ไม่ตั้งอยู่ในยุติธรรม กดขี่หักหาญ ถ้อยความผิด ๆ อย่างนี้คงมีหลายเรื่องมาแล้ว เพราะด้วยอ้ายพวกละครชักพาให้เสียคน จึงให้ตระลาการค้นหาความอื่นต่อไปให้ความว่ากรมหลวงรักษัรณเรศชำระความราษฎรมิได้เป็นยุติธรรม ด้วยพวกละครรับสินบนทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลย แล้วก็หักเอาชนะงได้... ตั้งแต่เล่นละครแล้วก็ไม่ได้บรรทมข้างในด้วยหม่อมห้ามเลย บรรทมอยู่แต่แก่งข้างท้องพระโรงด้วยพวกละคร จึงรับสั่งให้เอาพวกละครมาแยกย้ายกันไต่ถาม ได้ความสมกันว่าเป็นสวาทจึงไม่ถึงชำระ แต่เอามือเจ้าละครและมือท่านกำคุยหลั่นด้วยกันทั้งสองฝ่ายให้สำเร็จภาวะธาตุเคลื่อนพร้อมกันเป็นแต่เท่านั้น... และพฤติการคด ๆ โกง ๆ เอาสินบนในการชำระถ้อยความและตั้งขุนนางก็ทรงเคยเตือนสติเป็นหลายครั้งหลายคราว่าอย่าทำให้ราษฎรเข้าตีดินนินทาหมิ่นประมาทได้ อย่าให้ชื่อชั่วอยู่ในแผ่นดินเหมือนตัวประพฤติกการที่ไม่อยู่กับเมียดังนี้... พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งทรงพระเดชพระคุณเป็นล้นพ้นของพระบรมวงศานุวงศ์ทั้งปวง ทั้งชายหน้าข้าราชการผู้ใหญ่ ผู้น้อย สมณชีพราหมณ์ ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินด้วยความชั่วของตัวมณพึ่งเฟื่องเลื่องฤไปทั่วนานาประเทศทั้งปวงหาควรไม่เลยต่างคนต่างมีใจโกรธแค้นยิ่งนัก แล้วยังมาคิดมักใหญ่ใฝ่สูงจะเป็นวังหน้าบ้าง เป็นเจ้าแผ่นดินบ้าง อย่าว่าแต่มนุษย์เขาจะยอมให้เป็นเลย สัตว์เดียรัจฉานมันก็ไม่ยอมให้ตัวเป็นเจ้าแผ่นดิน จึงโปรดให้ถอดเสียจากกรมหลวง ให้เรียกว่าหม่อมไกรสร ลงพระราชอาญาแล้วให้ไปสำเร็จโทษด้วยท่อนจันทร์ที่วัดปทุมคงคา เมื่อ ณ วันพุธ เดือน 1 แรม 3 ค่ำ...” (สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2538)

อย่างไรก็ตามในสมัยนั้นไม่ได้มีกำหนดโทษสำหรับพฤติกรรมการรักเพศเดียวกัน แต่โทษของกรมหลวงรักษัรณเรศนี้มาจาก ความไม่ไว้วางพระราชหฤทัยและสืบทราบว่ากรมหลวงรักษัรณเรศนี้คิดการกบฏจึงได้ลงพระราชอาญาสำเร็จโทษ ดังนั้นพฤติกรรมรักเพศเดียวกันจึงเป็นเพียงหนึ่งเรื่องในฐานะความผิดด้วยกันเท่านั้น

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงมีพระบรมราชโองการให้ประกาศใช้พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 กำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาตนและผู้กระทำชำเราผิดธรรมดาโลกีย์ ซึ่งพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ นำเอาหลักความรับผิดชอบ Sodomy ของชาติตะวันตก ซึ่งเป็นการมีกิจกรรมทางเพศที่ทำลายกฎเกณฑ์และศีลธรรมทางศาสนา อันได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ทางทวาร การมีเพศสัมพันธ์กับเพศ

เดียวกัน การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำชำเราผิดธรรมดาเป็นครั้งแรกในสังคมไทย โดยมีโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปีลงมา และยังมีการระบุโทษในทำนองการสาปแช่งไว้ด้วยว่า

“พวกที่เกิดมาเสพกามสุมิจารทางมุขัมคหรือเสกมัค ครั่งดับสังขารอนาคตไปตกอยู่ในโลหกุนกินราหกหมื่นปีแล้วขึ้นมาทนทุกขเวทนาอยู่ในอุสุถนรกฉิมพลี ไม้จ้วงหนามยาวสิบองคุลี นายนิริยาบาลรุมกันทิ่มแทง แร้งการรุมกันจิก ครั้นสิ้นกรรมขึ้นมาเป็นหญิง 500 ชาติ เป็นกะเทย 500 ชาติ เป็นสัตว์เขาดอนเสีย 500 ชาติ” (เอกรงค์ ภาณุพงศ์, 2546)

ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ. 127 ความผิดฐานนี้ได้รับการลดหย่อนให้มีโทษต่ำลงคือ เหลือโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนถึง 3 ปีเท่านั้น ตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 นี้ ความผิดฐานกระทำชำเราผิดธรรมโลกีย์ถูกเรียกใหม่ว่า ความผิดฐานทำชำเราผิดธรรมตามนุษย์ โดยสังเกตจากข้อความในมาตรา 242 แห่งกฎหมายลักษณะอาญาซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 242 ผู้ใดทำชำเราผิดธรรมตามนุษย์ ด้วยชายก็ดี หญิงก็ดี หรือทำชำเราด้วยสัตว์เดรัจฉานก็ดี ล้วนมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปจนถึง 3 ปี และให้ปรับตั้งแต่ 50 บาท ขึ้นไปจนถึง 500 บาทด้วยอีกโสดหนึ่ง”

ความผิดฐานทำชำเราถือว่าเป็นเรื่องที่ใหม่สำหรับสังคมไทยในยุคนั้น นักกฎหมายสมัยนั้นบางท่านจึงพยายามอธิบายถึงมูลแห่งความผิดว่าเหตุที่ผู้กระทำต้องรับผิดชอบก็เพราะการกระทำนี้ถือว่าเป็นการล่วงละเมิดความเจริญของบ้านเมืองหรือทำให้เสียชื่อเสียงกันไปโดยไร้ประโยชน์ แต่เมื่อได้มีการตรวจชำระประมวลกฎหมายลักษณะอาญาและจัดทำประมวลกฎหมายลักษณะอาญาและจัดทำประมวลกฎหมายอาญารูปแบบใหม่ซึ่งได้ประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2499 คณะกรรมการร่างประมวลกฎหมายจึงได้มีมติให้ยกเลิกความผิดฐานนี้เสีย เพราะเห็นว่ามักไม่เกิดเป็นคดีในฐานนี้นัก และเห็นว่าจะเป็นการเสื่อมเสียเกียรติยศของประเทศชาติอีกประการหนึ่ง ดังนั้นเมื่อหลังจากปี พ.ศ. 2499 เป็นต้นมา การประพฤติเป็นคนรักเพศเดียวกันในประเทศไทยจึงไม่ต้องรับความผิดทางอาญาด้านการกระทำชำเราผิดธรรมตามนุษย์อีกต่อไป (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2527)

อย่างไรก็ตามแม้ในทางกฎหมายและพุทธศาสนาจะไม่ได้เห็นว่าชายรักชายจะเป็นเรื่องที่ผิดบาปหรือมีความผิดตามกฎหมาย หากแต่กลุ่มชายรักชายและผู้มีความหลากหลายทางเพศก็ไม่ได้เป็นที่ยอมรับในสังคมอย่างเต็มที่ อันเนื่องมาจากการรับเอาอิทธิพลและวิถีคิดแบบตะวันตกเข้ามาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการแพทย์ที่มองว่าพฤติกรรมความรักเพศเดียวกันนี้เป็นพฤติกรรมที่มีปัญหา ทำให้คนส่วนใหญ่ในสังคมมองว่า การรักเพศเดียวกันนี้เป็นเรื่องที่ผิด วิปริต ต้องได้รับการรักษา ทำให้พฤติกรรมของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศนี้ถูกจับตา ตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์มาโดยตลอด (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548)

ก่อนปี พ.ศ. 2500 สังคมไทยอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มรักเพศเดียวกันได้ในระดับหนึ่ง และผู้ที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันไม่ได้ถือว่าเป็นอีกประเภทหนึ่งที่แตกต่างจากผู้ชายและผู้หญิง แต่พฤติกรรมรักเพศเดียวกันเป็นเพียงพฤติกรรมทางเพศรูปแบบหนึ่งของผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้น มีเพียงกะเทยที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างออกไปจากผู้หญิง ผู้ชาย นั่นอาจจะเป็นเพราะพฤติกรรมของกะเทย สามารถที่จะสังเกตออกได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับกะเทยในปัจจุบัน (เทอดศักดิ์ ร่มจำปา, 2545)

ในช่วงสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองใหม่ ๆ ชาวตะวันตกส่วนใหญ่ได้มาตั้งรกรากในบริเวณย่านถนนสีลมและพัฒน์พงษ์ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มรักเพศเดียวกัน ซึ่งชาวต่างชาติกลุ่มนี้ได้นำเอาวัฒนธรรมรักเพศเดียวกันเข้ามาในประเทศไทยด้วยการใช้สวนสาธารณะต่าง ๆ เป็นที่นัดพบและหาคู่ เช่น บริเวณสนามหลวง สะพานพุทธ สวนลุมพินี และวังสราญรมย์ ทำให้เกิดเป็นธุรกิจขายบริการทางเพศของผู้ชายและบาร์ผู้ชายมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการเปิดธุรกิจบาร์ชายรักชายดังกล่าวถือว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สังคมไทยคิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกมั่วเซ็กซ์ และเป็นเรื่องสกปรก โดยเฉพาะเมื่อได้มีการแพร่เชื้อโรคเอดส์ ซึ่งปรากฏครั้งแรกในเมืองไทยกับพวกกลุ่มชายรักชาย (ประกอบ ศรีวิจนะ และ ดวงพร คำคุณวัฒน์, 2539)

คมฉัตร วุฒิโรจน์ (2534) ได้สรุปลักษณะของกลุ่มชายรักชายในประเทศไทยอันเนื่องเกี่ยวกับลักษณะของคนไทยในยุคนั้นไว้ดังนี้

1. ไร้เอกภาพ แม้ว่ากลุ่มชายรักชายจะกล้าเปิดเผยตัวเองมากขึ้น และได้แสดงความสามารถให้ปรากฏในทุกวงการ แต่ก็ยังขาดการรวมกลุ่มและไม่มียุทธศาสตร์ใด ๆ ที่พอจะประสานกลุ่มชายรักชายทุกกลุ่มให้มาร่วมมือกันเพื่อดำเนินกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมเหมือนในต่างประเทศ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มชายรักชายไทยไม่ได้ถูกต่อต้านหรือถูกละเมิดสิทธิเหมือนเช่นในต่างประเทศ จะเห็นได้ว่ากลุ่มชายรักชายในไทยมีเอกสิทธิในการดำเนินชีวิต มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย มีการขายบริการทางเพศ ดังนั้นกลุ่มชายรักชายต่าง ๆ ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศยังมองไม่เห็นวาระรวมตัวกันแล้วจะได้ประโยชน์อย่างไร ดีไม่ดีผู้คนรอบข้างอาจจะพลอยมองอย่างไม่เป็นมิตรนัก และอาจมีผลเสียถึงหน้าที่การงาน

แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีกลุ่มชายรักชายอิสระร่วมมือกับเจ้าของกิจการบาร์ต่างมีความหวังที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของเกย์ไทยให้มีศักยภาพเป็นที่สร้างสรรค์สังคมและเป็นที่แลกเปลี่ยนทัศนคติช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาแก่สมาชิกโดยจัดเป็นรูปสมาคมเกย์แห่งประเทศไทย

2. ทรศนะในเรื่องความรัก กลุ่มชายรักชายไทยส่วนมากจะนิยมไปรักผู้ชายแท้ บางคนถึงขนาดทุ่มเทเงินทองจนแทบหมดตัว ทั้งนี้เพราะทรศนะที่ว่าหากกลุ่มชายรักชายชอบพวกเดียวกันเองก็มักจะถูกเพื่อนฝูงยั่วเย้าว่า “อีนีชอบตี่ฉิ่ง” ผิดกับกลุ่มชายรักชายต่างประเทศที่มักจะชอบกลุ่มเดียวกัน เพราะถือว่าจะมีใครเข้าใจและเห็นใจได้เท่ากับพวกเดียวกันเอง ฉะนั้นการออก

หักของกลุ่มชายรักชายจึงเป็นเหมือนนิยายน้ำเน่า จึงไม่ค่อยเกิดกับกลุ่มชายรักชายในต่างประเทศก็คงมีแต่กลุ่มชายรักชายไทยเท่านั้นที่ไม่รู้จักเข็ดหลาบเพราะใช้เงินซื้อผู้ชาย

3. ใช้ความเป็นชายบังหน้า มีกลุ่มชายรักชายไทยจำนวนไม่น้อยโดยเฉพาะในระดับชนชั้นกลางไล่ไปจนถึงชนชั้นสูง เรียกว่า เกย์ไฮโซผู้มีหน้าตาในสังคม หรือมีตำแหน่งหน้าที่ในราชการ ที่มักจะใช้วิธีการแต่งงานเพื่อหนีตัวเอง มีบางคู่ที่ภรรยาทนพฤติกรรมของสามีไม่ได้ ก็ต้องเลิกรากันไป แต่บางคู่ก็ต้องฝืนทนอยู่เพื่อรักษาเกียรติของวงศ์ตระกูล เพียงเพื่อให้พ้นคำครหาของสังคมว่า “ฉันมีเมีย ฉันไม่ได้เป็นเกย์” ก็ต้องอยู่อย่างหวานอมขมกลืนตลอดไป

4. ทรศนะในการเปลี่ยนคู่ ด้วยเหตุที่ประวัติศาสตร์ของกลุ่มไทยหน้าแล้วหน้าเล่า มักจบลงด้วยความเศร้าสลดทำให้เกิดทรศนะในหมู่เกย์ไทยว่าไม่มีรักในหมู่เกย์ ดังนั้นกลุ่มชายรักชายไทยจึงมักจริงจังกับความรักนัก ได้แต่หาคุณอนันต์ชั่วคราวไปเรื่อย ๆ จนทำให้สังคมมองว่ากลุ่มชายรักชายไม่จริงจังกับใครและเป็นพวกล่าส่อนทางเพศ ทำให้กลุ่มชายรักชายรุ่นหลัง ๆ เกิดลัทธิเอาอย่าง เพราะกลัวความผิดหวังจนกลายเป็นลักษณะของชายรักชายไทย

5. มีความสามารถสูง นับว่าเป็นความภูมิใจของกลุ่มชายรักชายไทย ที่สังคมต่างยอมรับว่ากลุ่มชายรักชายมีความอัจฉริยะแทบทุกด้าน เช่น วงการเสริมสวย วงการนางแบบ วงการบันเทิง ก็เป็นทั้งนักร้อง นักแสดงที่มีแฟนคลับมากมาย วงการการศึกษาก็เป็นอาจารย์ที่มีความสามารถรอบด้าน และเป็นผู้นำที่ซื่อสัตย์ของไทย นอกจากนี้เกย์แต่ละคนต่างก็มีวิชาชีพตามความถนัดเพื่อสร้างฐานะและบำเรอความสุขของตน ด้วยความสามารถของเกย์ที่แรกอยู่ในทุกวงการ ทำให้ผู้คนต่างยอมรับในความสามารถจนกลายเป็นลักษณะของกลุ่มชายรักชายไทยประการหนึ่ง

เมื่อเข้าสู่ช่วงปีพ.ศ. 2500 - 2530 สังคมไทยมีความหวาดกลัวพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งที่เลวร้ายและจะทำลายระบบศีลธรรมอันดีงามของสังคม ความหวาดกลัวนี้เป็นจินตนาการที่ถูกสื่อกระแสหลักนำไปเผยแพร่ และนำวาทกรรมเรื่อง “เบี่ยงเบน” และ “ผิดธรรมชาติ” ของจิตแพทย์มาให้ฉายาคนที่พฤติกรรมดังกล่าว ทำให้กลุ่มคนสูงอายุนั่งรับเอาวาทกรรมดังกล่าวมาใช้จะไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย และกลุ่มรักร่วมเพศทั้งหมด อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบผู้หญิงกับผู้ชาย พบว่าผู้หญิงจะยอมรับได้มากกว่าผู้ชาย อาจกล่าวได้ว่าผู้ชายที่ยึดในบทบาททางเพศที่ต้องเข้มแข็งกล้าหาญ อดทน ไม่อ่อนแอ ไม่ซี้ซาลาด จะขัดแย้งกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันและข้ามเพศมากกว่าผู้หญิงที่แสดงบทบาทสุภาพ อ่อนโยน โดยมักจะเห็นว่ามีแม่จะเป็นผู้ที่เห็นอกเห็นใจและมีความใกล้ชิดกับลูกที่เป็นกลุ่มชายรักชายมากกว่าคนเป็นพ่อ และในหลายกรณี ลูกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศค่อนข้างจะสนิทสนมและไว้วางใจแม่เป็นอย่างมาก (นพฤทธิ์ ดำรงวิเศษ, 2556)

สังคมไทยเริ่มทำความรู้จักคำว่า “เกย์” เพิ่งจะในพ.ศ. 2508 เมื่อเกิดคดีฆาตกรรมนายดาเรล เบอรีแกน ชาวอเมริกัน ผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญทางการเมืองไทยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์บางกอกเวิลด์ ดำรงมุมมองประเด็นการซื้อบริการทางเพศเด็กผู้ชาย

ของเขา คำว่า “เกย์” จึงปรากฏตามหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ แต่ก็ใช้อย่างคลาดเคลื่อน เพราะเรียกเกย์เป็นอาชีพ คืออาชีพให้บริการทางเพศไม่ใช่ เพศสภาพ อย่างที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน (ชานนท์ ยอดหงษ์, 2559)

จนเข้าสู่ในช่วงปลายทศวรรษ 2530 จิตแพทย์หลายคนได้เปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าไม่เป็นโรคจิตและไม่ต้องรักษาอีกต่อไป นอกจากนี้จากการพยายามอธิบายของวาทกรรมกระแสหลักที่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นภัยสังคมก็คงเชื่อมโยงคติชาตกรรมและข่าวอื้อฉาวที่เกย์มีส่วนเกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าเกย์ไม่ใช่โรคจิตแต่ก็มีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

ในขณะที่กลุ่มชายรักชายได้จับตามองความเคลื่อนไหวและกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมตะวันตกและได้ดัดแปลงนำมาใช้ในไทย เป็นการเตรียมความพร้อมความพร้อมสำหรับกิจกรรมในที่สาธารณะที่จะเกิดต่อไป เช่น มีการจัดงาน Gay Pride ในจังหวัดต่าง ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร และเชียงใหม่ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของวาทกรรมกระแสหลักในสังคมไทยที่ยังไม่ยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศเช่นเดิม (เทอดศักดิ์ รัมจำปา, 2545)

ช่วงกลางปี พ.ศ. 2547 มีข่าวว่ากระทรวงวัฒนธรรมได้มีนโยบายไม่รับคนรักเพศเดียวกันเข้าทำงานเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวง โดย นายกมล สมตระกูล รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ให้เหตุผลว่า การแพร่หลายของ “พฤติกรรมรักร่วมเพศ” ไม่ว่าจะเป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย หรือกะเทยในกลุ่มวัยรุ่นทั้งในวัยศึกษาเล่าเรียนและในวัยทำงานเป็นพฤติกรรม การแสดงออก ซึ่งความรักที่ไม่ถูกต้องอย่างเปิดเผยไม่ว่าจะเป็นในสถานที่ทำงานหรือที่สาธารณะโดยไม่อายต่อสายตาผู้คน และมีแนวโน้มว่าจะมีคนกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อันเป็นผลจากอิทธิพลของสื่อที่ยอมรับส่งเสริมในพฤติกรรมดังกล่าวของกลุ่มวัยรุ่น อันนำไปสู่การสร้างปัญหา อาทิ การยกพวกไล่ตบตีแย่งแฟนกันไม่ต่างจากกลุ่มเด็กช่างกล รวมถึงปัญหาการขายบริการทางเพศกลุ่มชายรักชาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมอันดีของไทย ในฐานะของกระทรวงวัฒนธรรมไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวได้ โดยเรียกร้องให้สังคมช่วยกันต่อต้านไม่ให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน รวมถึงในสื่อก็ไม่ควรมีการนำเสนอภาพคนกลุ่มนี้ โดยกระทรวงจะเป็นแบบอย่างที่ต้องให้แก่สังคม ด้วยการไม่รับคนกลุ่มนี้เข้าทำงาน

แต่ภายหลังก็ได้ออกมาปฏิเสธในการสัมภาษณ์กรณีดังกล่าว รวมถึงกระทรวงไม่เคยมีนโยบายห้ามคนรักร่วมเพศเข้าทำงานเพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล และการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

วันเสาร์ที่ 21 กุมภาพันธ์ 2552 ได้มีความพยายามที่จะจัดงาน Gay Pride ขึ้นที่เชียงใหม่ แต่เหตุการณ์ในครั้งนั้นกลับเกิดโศกนาฏกรรมแทน เมื่อมีอบผู้ต่อต้านความหลากหลายทางเพศ ประมาณ 200 คน พร้อมป้ายข้อความด่าทอและรถบรรทุกชนเครื่องขยายเสียง ปิดประตูพุทธ

สถานเชียงใหม่ซึ่งเป็นจุดนัดพบเริ่มต้นขบวนพาเหรด กักขังกลุ่มคนรักเพศเดียวกันและคนข้ามเพศไม่ให้เริ่มกิจกรรม และสกัดกั้นผู้ที่เข้าร่วมพาเหรดไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรม โดยกลุ่มผู้นุรักษ์นิยมในท้องถิ่นอ้างว่าเกย์ไพรด์ทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่นดั้งเดิมอันดีงามและภาพลักษณ์ความเป็นเมืองวัฒนธรรมของเชียงใหม่ต่างตะโกนสาปแช่งคำทอ ขว้างปาข้าวของ ก้อนหิน แก้วน้ำ และเศษอาหาร ทำให้ทีมจัดงานบาดเจ็บส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจกว่า 100 นายนอกจากไม่ห้ามปรามแล้วยังโน้มน้ำหนักมาจัดพาเหรดกล่าวขอโทษแล้วยุติกิจกรรม หลังจากถูกปิดล้อมในพุทธสถานเป็นเวลากว่า 4 ชั่วโมงผู้จัดงานถูกบังคับให้คลานออกมาขอโทษชาวเชียงใหม่ทั้งน้ำตาและบาดแผล พร้อมถูกสั่งห้ามไม่ให้จัดงานประเพณีอีกเป็นเวลา 1,500 ปี หลังจากนั้นกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ จัดกิจกรรมทวงถามความยุติธรรมและความรับผิดชอบจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นที่ตั้งชื่อให้ว่า ‘เสาร์ชาวเอ็ด’

พุทธสถานเชียงใหม่จึงเป็นอนุสรณ์สถานรำลึกถึง ‘เสาร์ชาวเอ็ด’ เสมือนเหตุการณ์ Stonewall Riots ที่มาจากชื่อบาร์ Stonewall ในนิวยอร์ก ค.ศ. 1969 เพื่อหมุดหมายจลาจลรุนแรงครั้งใหญ่ของเจ้าหน้าที่รัฐรักต่างเพศนิยมกระทำต่อ LGBTQ จะต่างกันตรงที่ ‘เสาร์ชาวเอ็ด’ ถูกทำให้มองไม่เห็นและลืมเลือนว่าครั้งหนึ่งมีจลาจลต่อต้านเกย์ไพรด์อย่างรุนแรง เพื่อกลับไปเชิดชูวาทกรรมที่ว่าประเทศไทยว่าเป็นประเทศ “Gay Friendly” (ชานันท์ ยอดหงษ์, 2561)

แต่อย่างไรก็ตาม 10 ปีให้หลังจากเหตุการณ์นี้ ก็ได้เกิดการจัดขบวนพาเหรดกิจกรรม “Chiang Mai Pride 2019” ขึ้นเพื่อแสดงพลังขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชน เพื่อคนที่มีความหลากหลายทางเพศ มีการรณรงค์เรื่องสิทธิมนุษยชน จนถึงการให้เสรีภาพและความเคารพแก่การทำงานให้บริการทางเพศ รวมถึงมีการเสนอแถลงการณ์ต่อพรรคการเมืองและรัฐบาล ว่าด้วยนโยบายสิทธิความหลากหลายทางเพศคือสิทธิมนุษยชน ใจความสำคัญของแถลงการณ์ เสนอเรื่องกฎหมายสมรสอย่างเท่าเทียม การรับรองทางเพศสภาพ สวัสดิการของผู้มีความหลากหลายทางเพศ จนถึงระบบการศึกษาที่ปลูกฝังค่านิยมซึ่งดีตราผู้มีความหลากหลายทางเพศ (คุณากร, 2562)

ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ (2543) ได้กล่าวว่าแรงผลักดันที่ทำให้กลุ่มชายรักชายในปัจจุบันกล้าที่จะแสดงออกต่อสังคมมากขึ้น ก็เพราะพบว่าสภาพสังคมไทยเองเป็นแรงผลักดันประการสำคัญ กล่าวคือ สังคมไทยนั้นเป็นสังคมที่เปลี่ยนแปลงง่าย ส่งผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนทัศนคติของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยมีข้อสันนิษฐานถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมประการใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ

ประการแรก เกิดจากการพัฒนาการทางวิชาการและทางด้านวัตถุโดยเฉพาะการรับอิทธิพลตะวันตกเข้ามาเป็นแบบอย่าง ซึ่งความเจริญนี้ได้เปลี่ยนวิถีชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะความเจริญในด้านสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นรูปสื่อสิ่งพิมพ์ การกระจายเสียง หรือการกระจายภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ล้วนมีผลต่อกลุ่มชายรักชายให้กล้าเปิดเผยตน เพราะมีตัวอย่างให้เห็นและทราบว่ามีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเหมือนตน ดังนั้นความอับอายที่จะ

ประกาศตัวจึงน้อยลงด้วย และอาจกล่าวได้ว่าอิทธิพลตะวันตกมีส่วนสนับสนุนให้กลุ่มชายรักชายที่มีอยู่อย่างซ่อนเร้นในสังคมไทยมีความมั่นใจในการแสดงความเป็นความตัวเองมากขึ้น เพราะสังคมตะวันตกสอนให้คนมีความคิดและเคารพตัวเองซึ่งส่วนใหญ่แล้วปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดแต่ในสังคมเมืองใหญ่ ในสังคมชนบทที่ห่างไกลออกไปการยอมรับของสังคมต่อคนกลุ่มนี้ยังมีน้อย นอกจากนี้ความเจริญในด้านการศึกษามีส่วนช่วยให้ผู้ที่ได้รับการศึกษามีความมั่นใจในตัวเองและความสามารถของตน จึงต้องการให้ผู้อื่นยอมรับเพราะเชื่อว่าความสามารถไม่ใช่เพียงแค่ขึ้นอยู่กับเพศ

ประการที่สอง ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงจากค่านิยมที่เคยยึดถืออยู่แต่เดิม คือ ต่างต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใครเป็นใครหรือมีการเคลื่อนไหวอย่างไร ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงต่างรู้หมด ต่อมาเมื่อสังคมมีการพัฒนามากขึ้น ลักษณะไทยในปัจจุบันกลายเป็นลักษณะตัวใครตัวมัน สังคมในอดีตที่เคยเป็นสังคมขนาดเล็กต้องกลายเป็นสังคมขนาดใหญ่และต่างก็ต้องดิ้นรนเพื่อตัวเอง ความสนใจต่อกันจึงมีน้อยลง

ประการที่สาม คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางครอบครัว จากเดิมที่เคยอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ได้เปลี่ยนมาเป็นครอบครัวขนาดเล็ก และเน้นถึงความเป็นอิสระเสรีและความเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น

เคท ครึ่งพิบูลย์ กล่าวว่า แม้ว่าในปัจจุบันกลุ่มชายรักชายเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยค่อนข้างมาก กลับยังมีพื้นที่ที่ปิดกั้น และไม่ได้เปิดออกยอมรับคนเหล่านี้อย่างเต็มที่ หรือแม้จะมีการยอมรับ ก็เป็นการยอมรับอย่างมี “เงื่อนไข” คือ อาจจะต้องเป็นคนดี เป็นคนเก่ง มีความสามารถ มีบุคลิกภาพดี วางตัวดี หรือสามารถสร้างเสียงหัวเราะให้แก่คนอื่นได้ (กรณพร เซษฐพยัคฆ์, 2561) หรือมีลักษณะเหมือนกับผู้ชายอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง และสิ่งนี้มักจะตามมาด้วยวาทกรรม “เป็นอะไรไม่สำคัญ ขอให้เป็นคนดี” และ “รับได้แต่ไม่สนับสนุน” ซึ่งสิ่งนี้เป็นภาพสะท้อนของการใกล้เคียงต่อรองที่ซ้อนทับกันระหว่างการยอมรับและการปฏิเสธ

สอดคล้องผลสำรวจของศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” (2560) ในหัวข้อ “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3” ที่พบว่า คนทั่วไปกว่าร้อยละ 79.92 สามารถยอมรับได้หากมีสมาชิกหรือคนในครอบครัวเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยให้เหตุผลว่า ในเมื่อเป็นไปแล้วก็ต้องทำใจยอมรับ ยังถือว่าเป็นคนในครอบครัว ไม่สามารถตัดขาดกันได้ เพียงแต่ขอให้เป็นคนดี สามารถดูแลตัวเองได้ก็พอ และในบางครอบครัวก็มีสมาชิกเป็นเพศที่ 3 อยู่เหมือนกัน รองลงมา ร้อยละ 16.80 ระบุว่า ไม่สามารถยอมรับได้ เพราะ เป็นการฝืนธรรมชาติ ถือเป็นภาพลักษณ์ของครอบครัว ไม่ชอบเป็นการส่วนตัว และร้อยละ 3.28 ไม่ระบุ/ไม่แน่ใจ

ดังนั้นกลุ่มชายรักชาย และ ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศบางส่วนจึงพยายามทำให้ตัวเองตกลง เพื่อให้คนทั่วไปยอมรับได้ เพราะเชื่อว่าเป็นจุดเดียวที่ทำให้เป็นจุดเชื่อมที่ทำให้คนยอมรับอัตลักษณ์ความเป็นเพศผ่านความตกลง สิ่งนี้จึงถูกผลิตซ้ำจากคนในสังคมและเป็นภาพจำ จน

ทำให้เกิดเป็นค่านิยมในกลุ่มชายรักชายและ LGBT ว่าถ้าอยากได้ได้รับการยอมรับในสังคมก็ต้องตลก และบางส่วนก็เลือกที่จะไม่เปิดตัว (Coming Out) เพราะกลัวการไม่ถูกยอมรับจากครอบครัวและคนใกล้ชิด

สังคมในปัจจุบันกำลังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับทัศนคติและความเชื่อเรื่องเพศ คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะยอมรับคนรักเพศเดียวกันและคนข้ามเพศได้มากขึ้น และยอมเปิดพื้นที่ทางสังคมให้กับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในการเข้าถึงสิทธิทางสังคมต่าง ๆ ในขณะที่คนสูงอายุ หรือ คนรุ่นพ่อแม่กำลังเรียนรู้และปรับตัวกับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งผู้ใหญ่ส่วนมากจะเกิดความไม่เข้าใจในการยอมรับหรือปฏิเสธกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ เพราะพวกเขาเคยเชื่อมั่นในระบบเพศธรรมชาติและระบบชายหญิง ซึ่งความเชื่อนี้กำลังถูกท้าทายจากการแสดงตัวตนทางสังคมของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังนั้นสถานะของความไม่แน่ใจของผู้ใหญ่อาจเป็นวิธีการใกล้เคียงต่อการที่จะยอมรับและปฏิเสธคนกลุ่มนี้ (นฤพนธ์ ตัววิเศษ, 2556)

ขณะเดียวกันในทางด้านกฎหมายก็พบว่า ยังไม่มีกฎหมายรับรองสิทธิและเสรีภาพของกลุ่มชายรักชายอาจส่งผลให้ชายรักชายพบปัญหาในการใช้ชีวิตร่วมกัน รวมถึงการจัดการทรัพย์สิน อำนาจในการดูแลบุตร การรับภาระภาษีร่วมกัน การมีสิทธิในกองมรดกซึ่งบุคคลรักเพศเดียวกันได้สร้างร่วมกัน และการได้รับการคุ้มครองในชีวิตและร่างกายจากการถูกกระทำชำเราทางเพศ (ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์, 2543)

ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันจะมีการร่างพ.ร.บ. คู่ชีวิต มาเป็นระยะเวลานานแต่ก็ยังไม่ได้ประกาศใช้ และนอกจากนี้ยังมีอีกหลายประเด็นที่ยังไม่มีความเป็นธรรมและไม่เทียบเท่ากับคู่สมรสหรือคู่สามีภรรยาผู้เป็นเพศชายและเพศหญิงโดยกำเนิด เพราะในพ.ร.บ. คู่ชีวิตนี้ไม่ได้ให้สิทธิในการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ-สกุล, การรับบุตรบุญธรรมและการมีบุตรโดยอาศัยเทคโนโลยี (การอุ้มบุญ), สวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐที่คู่สมรสพึงได้รับ, การลดหย่อนภาษีจากการมีคู่สมรส, การเป็นคู่ความประมวลกฎหมายอาญาแทนคู่สมรส, สิทธิในกองทุนประกันสังคมของคู่สมรสตาม พ.ร.บ. ประกันสังคม และอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2535 ที่คู่สมรสได้รับ

แม้ว่าสังคมไทยจะยอมรับสถานภาพของชายรักชายมากขึ้น แต่ก็ยังคงพบการไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชายอยู่ และในบางครั้งอาจรุนแรงไปถึงการเหยียดเพศและล้อเลียนด้วยถ้อยคำดูถูกต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมาจากการอคติ หรือความไม่เข้าใจ และการยึดติดในระบบเพศที่มีเพียงชายและหญิงเท่านั้น ที่ทำให้มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกไม่ปกติ

การใช้ถ้อยคำเหยียดหรือล้อเลียนนี้หลายคนมักมองว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิดหรือจริงจัง และมีความคิดว่าถ้าเป็นเรื่องจริงก็น่าจะล้อได้ โดยมักจะใช้คำพูดเชิงที่ผู้พูดคิดว่าเป็นเรื่องขบขัน เช่น

สายเหลือง ระเบิดถึงขั้น มนต์รักฟักทองบด ซึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าคำพูด และพฤติกรรมเหล่านี้ถูกผลิตซ้ำในสื่อกระแสหลักอยู่เสมอ จนทำให้คนทั่วไปรู้สึกชินชาและมองว่าเป็นเรื่องปกติ

มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ องค์การแพลนอินเตอร์เนชันแนลประเทศไทย และ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรังแกต่อกลุ่มนักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคนข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกันในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา: รูปแบบ ความชุก ผลกระทบ แรงจูงใจ และมาตรการการป้องกันใน 5 จังหวัดของประเทศไทย พบว่า พบว่าเกือบหนึ่งในสามของนักเรียนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เคยมีประสบการณ์ถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 29.3 ระบุว่าเคยถูกรังแกทางวาจา นอกจากนี้ร้อยละ 7 ของผู้ที่ถูกรังแกระบุว่าเคยพยายามฆ่าตัวตาย

นอกจากนี้การศึกษานี้ยังพบว่าครูส่วนใหญ่มองว่าการรังแกหมายถึงการทะเลาะวิวาทและการใช้ความรุนแรงทางกายเท่านั้น ส่วนการล้อเลียนเป็นการกระทำที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดความเสียหาย แต่เป็นการแสดงถึงความสนิทสนม ดังนั้นในบางกรณีที่กลุ่มนักเรียน LGBT ถูกล้อเลียนหรือเหยียดด้วยคำพูดจึงถูกเพิกเฉย และในบางครั้งครูกลับระบุว่าว่าเป็นความเป็นของตนเองอีกด้วย

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาความเข้าใจและมีทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชาย อาจจะต้องเริ่มจากไม่การผลิตซ้ำทางความคิด และสร้างแนวทางการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศอย่างถูกต้องในสื่อกระแสหลัก พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายให้มากขึ้น

2.2.2 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อมวลชน

ตั้งแต่อดีตสังคมไทยมองกลุ่มชายรักชายว่าเป็นพวกเบี่ยงเบน ดังนั้นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมบันเทิง จึงถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบของสิ่งไม่ดี ไม่ควรนำเสนอเป็นแบบอย่าง และนำเสนอออกมาเพียงด้านเดียวในแง่ของการเป็นตัวตลก บ้าผู้ชาย และหมกมุ่นในเรื่องเซ็กส์ รวมถึงยังเกิดวาทกรรมว่าการที่นำกลุ่มชายรักชายมาออกสื่อบ่อย ๆ จะทำให้วัยรุ่นและผู้ชมหันไปเป็นเกย์มากขึ้น

กาญจนา แก้วเทพ (2552 หน้า 37) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง “สื่อมวลชน” กับ “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” นั้นเป็นไปอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพราะในด้านหนึ่งสื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงสำคัญที่ประกาศแจ้งให้คนทั้งสังคมได้ทราบว่า พฤติกรรมใดบ้างที่ถือว่าเป็นการเบี่ยงเบน ซึ่งสื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นกลไกติดตามกระแสการลากเส้นกั้นกรอบมาตรฐานและการเบี่ยงเบนออกนอกกรอบตลอดเวลา กล่าวคือเป็นตัวบ่งชี้พฤติกรรมเบี่ยงเบนของสังคมนั่นเอง

2.2.2.1 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์

พัฒนาพล วงษ์ม่วง และ มยุรี ศรีกุลวงศ์ (2556) ศึกษาเรื่อง “ตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์ไทยยุคใหม่” ซึ่งศึกษาการพัฒนาของละครโทรทัศน์ไทยและแบ่งยุคของการพัฒนาเป็น 3 ยุค คือ ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2499 - 2530) ยุคธุรกิจละครเต็มรูปแบบ (พ.ศ. 2530 - 2540) และยุคใหม่ของละครโทรทัศน์ไทย (พ.ศ. 2540 - 2558) โดยผลการศึกษามีดังนี้

1. ชายรักชายในละครโทรทัศน์ไทยในยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2499 - 2530)

ในปี พ.ศ. 2517 สมาคมจิตแพทย์อเมริกันได้ประกาศว่า พฤติกรรมรักเพศเดียวกันไม่ได้เป็นความผิดปกติทางเพศแต่ความคิดยังอยู่แค่เพียงจิตแพทย์บางกลุ่มเท่านั้น ในสมัยของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ชายรักชายในประเทศไทยออกมามีบทบาทในสังคมมากขึ้น นอกจากนี้สื่อเริ่มนำเสนออัตลักษณ์ของชายรักชายชัดเจน และแตกต่างจากกะเทยออกมามากขึ้นจากนิยายสารแปลกของ โก ปากน้ำ หรือ ปรัชญา ภัณฑารักษ์ แต่ยังคงเป็นเพียงคำเรียกผู้ที่มีลักษณะอ่อนแอที่ไม่นิยมแต่งกายเหมือนผู้หญิงเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมถึงผู้ที่แต่งตัวเป็นผู้ชายที่มีความสนใจในเพศชายเหมือนกัน

ด้านวรรณกรรมปรากฏการใช้ตัวละครรักเพศเดียวกันก่อน พ.ศ. 2516 นิยายในยุคนี้ที่มีเริ่มมีตัวละครชายรักชายเป็นส่วนประกอบเช่น จันดารา ประตูปิดตาย ในลักษณะที่ตัวละครเอกและตัวละครรอง

การยอมรับชายรักชายในยุคนี้ส่งผลให้เกิดจุดเริ่มต้นของการเกิดตัวละครชายรักชายขึ้น ซึ่งนอกจากสื่อสิ่งพิมพ์แล้ว สื่อที่นำเสนอการแสดงโดยมีเพศวิถีของชายรักชายเริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ. 2519 จากสื่อภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชายในชื่อเรื่อง “เกมส์” แต่ลักษณะเนื้อหาที่น่าสนใจ ภาพลักษณ์ของชายรักชายในเชิงลบ ส่งผลให้สังคมไทยมองชายรักชายในเชิงลบ หลังจากนั้นจึงเกิดความพยายามในการนำเสนอรูปแบบของอัตลักษณ์ชายรักชายในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านภาพยนตร์

ส่วนในด้านละครโทรทัศน์เริ่มมีการนำเสนอภาพลักษณ์ของชายรักชายบ้าง เช่น น้ำตาลไหม้ (พ.ศ. 2526) และปัญญาชนก้นครัว (พ.ศ. 2529)

2. ชายรักชายในละครโทรทัศน์ไทยในยุคธุรกิจละครโทรทัศน์เต็มรูปแบบ (พ.ศ. 2530 - 2540)

ในยุคนี้อัตลักษณ์ของชายรักชายในสังคมเริ่มมีความชัดเจนขึ้น เกิดการขยายตัวของบาร์ชายรักชายอย่าง แพร่หลาย ชายรักชายเริ่มมีการปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ ในฐานะเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับเล่าเรื่องราว มีภาพลักษณ์ของชายรักชายชัดเจนขึ้น สื่อได้ให้คำจำกัดความของชายรักชายเพิ่มขึ้นรวมถึงกลุ่มชายที่แต่งตัวเป็นชายแต่มีความสนใจในเพศเดียวกันด้วย

เนื่องด้วยเป็นช่วงที่ปัญหาเรื่องโรคเอดส์แพร่หลายขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มชายรักชาย ด้วยเหตุนี้ทำให้เกิด ความเข้าใจว่าชายรักชายเป็นผู้แพร่ระบาดส่งผลให้ยังเกิดวาทกรรมในแง่ลบเกี่ยวกับชายรักชายเพิ่มขึ้น และเกิดการสร้างค่านิยมให้คนไม่อยากเป็นชายรักชาย เช่น ในปี 2539 สถาบันราชภัฏ ออกประกาศไม่ให้ผู้ที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเข้าศึกษาต่อ ในขณะนั้น นที ธีระโรจนพงษ์ จึงได้ออกมาสนับสนุนภาพลักษณ์ที่ดีของชายรักชาย ในขณะที่ยังมีสื่อต่าง ๆ พยายามสะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยยังมีอคติต่อพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน แต่ในเวลานั้นนิตยสารชายรักชายยังคงแพร่หลายซึ่งเป็นการแสดงถึงความเคลื่อนไหวของชายรักชายตามแบบชาติตะวันตก

ส่วนในละครโทรทัศน์การนำเสนอภาพลักษณ์ของชายรักชายไม่ได้รับความนิยม เนื่องจาก “พ.ศ. 2537 กระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 14 ข้อ (5) (7) (8) เพื่อจัดระเบียบกลุ่ม คนรักเพศเดียวกันว่า ห้ามนักแสดง ผู้จัดละคร พิธีกร ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ออกโทรทัศน์ ด้วยเหตุผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นจิตวิทยาด้านการเลียนแบบ ด้านสังคม ด้านบันเทิง แนวคิด เกี่ยวกับสื่อสารมวลชน”

3. ชายรักชายในละครโทรทัศน์ไทยในยุคใหม่ของละครโทรทัศน์ไทย (พ.ศ. 2540 - 2558)

ในช่วงต้นของยุคนี้วาทกรรมกระแสหลักยังคงไม่ยอมรับชายรักชาย แต่ภายหลังความคิดด้านจิตเวชศาสตร์ของตะวันตกที่ช่วยอธิบายการยอมรับชายรักชายว่าเป็นความปกติ ส่งผลให้การนำเสนอเรื่องราวของชายรักชายเพิ่มมากขึ้น

ปี พ.ศ. 2541 ละครโทรทัศน์เริ่มได้รับความนิยมในการใช้เป็นสื่อเสนอเรื่องราวของชายรักชาย ละครโทรทัศน์ในช่วงแรกของยุค คือ รักไร้อันดับ (พ.ศ. 2540), ท่านชายกำมะลอ (พ.ศ. 2540), ซอยปรารณา 2500 (พ.ศ. 2541), กามเทพเล่นกล (พ.ศ. 2541), ชายไม่จริงหญิงไม่แท้ (พ.ศ. 2541)

แต่แล้ว ในปี พ.ศ. 2542 กรมประชาสัมพันธ์ได้ออกประกาศไปยังสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ ให้มีความเข้มงวดเรื่องเรื่องการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายและคนข้ามเพศ หรือ “บุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ” บนหน้าจอโทรทัศน์ โดยกรมประชาสัมพันธ์ให้เหตุผลว่าการปรากฏตัวของคนกลุ่มนี้อาจจะมีผลกระทบด้านลบต่อเยาวชน อาจทำให้เกิดการเลียนแบบ เนื่องจากในช่วงเวลา 2-3 ปีก่อนหน้า มีการนำกลุ่มชายรักชายมาออกโทรทัศน์ทั้งในรูปแบบรายการสนทนา และในละครโทรทัศน์ จนทำให้มีประชาชนบางส่วนเกิดการร้องเรียนของประชาชน

จากการออกประกาศขอความร่วมมือในครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดการตอบโต้จากกลุ่มคนในวงการ กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ และแพทย์ โดยเห็นว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นการจำกัดสิทธิของกลุ่มชายรักชาย รวมถึงเป็นการตอกย้ำและสร้างความเข้าใจผิดว่าผู้มีความหลากหลายทางเพศมีความผิดปกติ จนในที่สุดกลุ่มประชาสัมพันธ์ต้องออกมาแถลงว่าเป็น

ความเข้าใจผิดของความดีความ เนื่องจากประเด็นหลักของประกาศนี้กรมประชาสัมพันธ์เพียงต้องการให้สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งใช้ดุลยพินิจกลุ่มกองรายการที่ออกอากาศ พร้อมยืนยันว่าสื่อมวลชนมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการนำเสนอ (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548)

หลังจากนั้นก็มีละครที่มีตัวละครชายรักชายออกฉาย อาทิ รักเล่ห์เพทุบาย (พ.ศ. 2542), สะพานดาว (พ.ศ. 2542), เมืองมายา (พ.ศ. 2543) , ไม่แปลกป่า (พ.ศ. 2544), และรักแปดพันเก้า (พ.ศ.2547) แนวความคิดเรื่องสื่อที่เสนอภาพลักษณ์ชายรักชายทำให้เกิดพฤติกรรมการณ์เลียนแบบเริ่มลดน้อยลง จนในปี พ.ศ. 2549 มีการจัดอันดับเรื่องของรักเพศเดียวกันเป็นเทรนด์ฮิต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสังคมเริ่มยอมรับต่อชายรักชายเพิ่มมากขึ้น ในงานวิจัยความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อตัวละครรักเพศเดียวกัน ในละครโทรทัศน์ไทย ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้ชมมีความคิดเห็นด้วยอย่างมากถ้าละครเรื่องใดไม่มีตัวละครรักเพศเดียวกันละครเรื่องนั้นจะไม่สนุกสนาน และการนำเสนอตัวละครรักเพศเดียวกันในละคร โทรทัศน์บ้อย ๆ ทำให้สังคมมองเรื่องรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ (รัตนะ แซ่เตีย, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยการเปิดรับสื่อ ทศนคติและพฤติกรรมทางสังคมพบว่าสื่อสามารถเปลี่ยนเจตคติที่ดีต่อชายรักชายได้มากขึ้น (ทักษ์ดนัย วังวล และ ศิริินภา ชูรัมย์, 2556)

อลงกรณ์ ปรีวุฒิพงศ์ (2553) ได้จำแนกการแสดงออกถึงความรักของชายรักชายในละครมี 4 แบบ คือ 1. รักกัน แต่ไม่แสดงความรักประเจิดประเจ้อ 2. รักกันและแสดงความรักอย่างเปิดเผย 3. บทบาทของชายรักชายที่แสดงออกว่ารักอีกฝ่ายอย่างเปิดเผย และ 4. บทบาทของชายรักชายที่แอบรักผู้ชายอีกคน แต่ไม่สามารถแสดงออก ซึ่งบทบาทส่วนใหญ่จะไม่กระทบต่อการดำเนินเรื่อง

เมื่อเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของชายรักชายในทีวีช่องต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2552 – 2553 พบว่าแต่ละช่องมีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

ละครช่อง 3 ตัวละครชายรักชายจะเป็นตัวหลักดำเนินเรื่อง และชีวิตมีผลต่อสถานการณ์ของตัวละครอื่นๆ เราจะเห็นเรื่องราวของความรัก การหลบซ่อนและการปิดบัง มีความรักที่ปิดบังซ่อนเร้น ซึ่งเรื่องดีคือพยายามนำเสนอภาพบวกมากขึ้น แต่กะเทยยังคงเป็นตัวตลก และเป็นชนชั้นล่าง เช่น ละครเรื่อง เลื่อมพรายลายรัก (2553) หรือ พระจันทร์สีรุ้ง (2552) ที่มีพ่อเป็นชายรักชาย แต่ลูกไม่ยอมรับ

ส่วนละครช่อง 5 นั้น ในปี 2552 ชายรักชายเป็นตัวละครหลัก เช่น พรุ้งนี้ก็รักเธอ แต่ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายนั้น ไม่ต้องปิดซ่อนเท่าละครช่อง 3 ขณะที่ละครซิทคอมมีตัวละครเป็นกะเทยแต่งหญิง ส่วนปี 2553 ก็ยังคงเน้นกะเทยแต่งหญิงอยู่

ขณะที่ละครช่อง 7 ในปี 2552 ส่วนใหญ่ภาพลักษณ์ของชายรักชายจะเป็นบทคนรับใช้ เป็นชนชั้นล่าง เช่น เป็นลูกน้องของตัวหลัก ส่วนบทกะเทยก็แสดงออกเกินจริงมาก โดยตัวละครนี้มีไว้เพื่อเรียกเสียงหัวเราะ ซึ่งใกล้เคียงกับ ละครช่อง 9 จะมีชายรักชายเป็นตัวประกอบ เป็น

คนดี แต่มีอาชีพไม่กี่ประเภท เช่น คนรับใช้ หรืออยู่ในวงการบันเทิง ความสวยความงาม ส่วนกะเทย มักเล่นบทตัวตลก แต่เกย์ที่เป็นชนชั้นกลาง – สูง ต้องปิดบังเพศสภาพ ทำให้ผู้ชมรู้สึกสงสาร เห็นใจ และในตอนท้ายที่สุดของเรื่องแล้ว มีบางส่วนที่เป็นรักสมหวัง แม้จะถูกกีดกัน โดยมีแม่สนับสนุนและเข้าใจ แต่พอจะขัดขวาง และต่อต้านความรักแบบนี้ หรือก็ไม่สมหวัง แต่ยังมีความสุขต่อไป รวมทั้งรักไม่สมหวัง และพบกับความทุกข์ หรือตัวละครชายรักชายเปลี่ยนแปลงเพศสภาพ และเพศวิถีของตัวเอง ที่จากรักผู้ชายมาเป็นรักผู้หญิงแทน ทำให้เกิดมายาคติว่า ผู้ชายมีหน้าที่ต้องแต่งงานมีครอบครัวกับผู้หญิงที่ดี ขณะที่การเป็นกลุ่มชายรักชายยังต้องปกปิด เพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับ ส่วนกลุ่มเพศที่สามระดับล่างมักแสดงออกแบบผู้หญิงเกินจริง ทำให้เกิดการแบ่งชนชั้นของกลุ่มชายรักชายในสังคม ผ่านเครื่องแต่งกาย สิ่งของที่ใช้ ท่าทาง และลักษณะการพูด

การยอมรับชายรักชายที่เปลี่ยนไปส่งผลถึงความนิยมของตัวละครชายรักชายในยุคนี้ เพราะในช่วงปี พ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2558 มีละครจำนวนมากที่มีตัวละครชายรักชายเป็นส่วนประกอบของเนื้อเรื่อง เช่น มงกฏดอกส้ม (2554) กิ๊พ้า (2555) ละครชุด Hormones วัยว้าวุ่น ฤดูกาลที่ 1 – 2 (2556 - 2558), ชิงรักหักสวาท (2557) มาลีเร่รบบำ (2557) นางชฎา (2558) ทั้งนี้เนื้อหาที่กล่าวถึงชายรักชายส่วนใหญ่ในบทละครเหล่านี้ จะเป็นการแสดงถึงการหลบซ่อน ความอับอาย โศกนาฏกรรม หรือไม่สมหวัง มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สร้างภาพลักษณ์ที่ดีหรือปกติให้กับชายรักชาย

ละครโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชายในมุมมองที่แตกต่างจากเรื่องอื่นคือ Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ (2557 - 2558) โดยถูกสร้างจากบทประพันธ์ออนไลน์ที่มีตัวละครหลักเป็นชาย 2 คนมีความรู้สึกในเชิงคู่รักกัน ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยละครชุดเรื่องนี้ถือว่าเป็นจุดกำเนิดของ “ซีรีส์วาย” (boy love series) เต็มรูปแบบ และถือว่าเป็นซีรีส์วายเรื่องแรกที่ได้ออกอากาศในช่องฟรีทีวี

อนึ่งคำว่า “วาย” ในซีรีส์ยายนี้นี้ เป็นคำย่อมาจากคำว่า “Yaoi” ในภาษาญี่ปุ่น โดยในไทยนั้นนำมาใช้เป็นคำจำกัดความของการ์ตูนและสื่ออื่น ๆ ประเภทชายรักชาย ซึ่งส่วนมากของซีรีส์ยาก็ถูกสร้างมาจากนวนิยายวาย โดยเป็นเรื่องแต่งเพื่อความบันเทิง ไม่ได้ใส่ในในรายละเอียดและความเป็นไปได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งมักจะถูกแต่งแต้มด้วยมุมมองของผู้แต่งที่เป็นผู้หญิง (ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์, 2550) สำหรับตัวละครหลักมักจะต้องมีตัวละครหนึ่งที่มีความเป็นหญิงอ่อนไหวง่าย เป็นที่รักของตัวละครอื่น ๆ ขณะที่อีกคนจะเข้มแข็งกว่า สามารถปกป้องดูแลได้

ซีรีส์วายเรื่องที่เป็นปรากฏการณ์และทำให้ซีรีส์วายถูกพูดถึงในวงกว้างก็คือ SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง เพราะถูกสร้างมาจากหนังสือนวนิยายวายที่มีคนติดตามเป็นจำนวนมาก และนักแสดงนำก็มีแฟนคลับอยู่บ้างแล้ว นอกจากนี้จากกระแสที่แรงไปทั่ว

เอเชียของซีรีส์เรื่องนี้ จึงทำให้เกิดงานมีตติ้ง งานแสดงตัว และคอนเสิร์ตไปทั่วเอเชีย สามารถสร้างรายได้และชื่อเสียงให้แก่ผู้ผลิต นักแสดงเป็นกอบเป็นกำ

จึงส่งผลให้เกิดการสร้างซีรีส์วายออกมาเป็นจำนวนมาก ออกอากาศทั้งในช่องดิจิทัลทีวี และ เว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อรองรับตลาดกลุ่มผู้ชมที่เรียกว่า “สาววาย” ที่หมายถึง ผู้หญิงที่ชื่นชอบในผลงานที่นำเสนอความสัมพันธ์ที่ตัวละครหรือตัวแสดงนำที่เป็นผู้ชายทั้งคู่ เป็นกลุ่มที่มีความจงรักภักดีต่อตัวนักแสดงเป็นอย่างมาก และพร้อมที่จะสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน รวมถึงเกาะกลุ่มกันเป็นชุมชน (Community) ทั้งในออนไลน์และออฟไลน์

ดังนั้น กระแสบริโภคนิยม ทำให้ “ตัวละคร” กลายเป็นสินค้าทางเพศอย่างหนึ่ง ที่จำเป็นต้องขายได้ จึงไม่แปลกที่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายของไทย จึงเป็นที่รวมของกลุ่มชายรักชายในเมืองใหญ่ ที่มีทุนดี หน้าตาดี การศึกษาดี ระดับสูง ในแง่นี้จึงทำให้ เรื่องเล่า ชีวิต ความเป็นอยู่ และความหลากหลายของกลุ่มชายรักชายชายขอบที่อาจอยู่ในชนบท ที่กำลังต่อสู้กับชะตากรรม ไม่ได้รับการศึกษา หน้าตาไม่ดี หรือมีอายุมาก ถูกกลืนและหายไปจากสื่อกระแสหลัก และอาจจะก่อให้เกิดปัญหาการบดบังความหลากหลาย และสร้างปัญหาเรื่องการยอมรับตัวตนทางเพศให้แก่คนเหล่านั้น (เจนวิทย์ เชื้อสาระถิ, 2557)

อย่างไรก็ตามการนำเสนอเนื้อหาในซีรีส์วายนี้ส่วนมากจะเน้นไปที่ความรักของวัยรุ่น ในช่วงวัยมัธยมและวัยมหาลัย เช่น Make It Right the Series รักออกเดิน (2559 - 2561) SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2559 - 2561) 2 Moon the Series เดือนเกี้ยวเดือน (2559 - 2562) Together with Me ออกหักมารักกับผม (2560) Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง (2561) อาตี๋ของผม (2561) บังเอิญรัก Love by Chance (2561) เขาามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ (2562) ทฤษฎีจีบเธอ (2562) เพราะส่วนใหญ่กลุ่มสาววาย ผู้เป็นบริโภคหลักก็จะอยู่ในช่วงวัยเรียนและกลุ่มเจน Y โดยนักแสดงนำมักจะเป็นนักแสดงหน้าใหม่ หน้าตาดี และเป็นชายแท้

มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่นำเสนอในวัยทำงานและวิชาชีพอื่น ๆ เช่น ไดอารี่ตุ๊ดซี่ (2559 - 2560) GayOK Bangkok (2559 - 2560) โดยซีรีส์ทั้งสองเรื่องนี้ นำเสนอออกมาแตกต่างจากซีรีส์วายเรื่องอื่น ๆ เพราะเป็นการตีแผ่ความจริงของสังคมกลุ่มชายรักชาย ทั้งเรื่องของ HIV, มุมมองความรัก, ภาษาที่ใช้ และความรักที่มีอยู่จริงในหมู่ชายรักชาย ซึ่งเป็นการทำลายมายาคติเดิมที่คนทั่วไปมองถึงกลุ่มชายรักชาย

ขณะที่ในละครทั่วไปก็ยังคงนำเสนอกลุ่มชายรักชายออกมาในรูปแบบของตัวตลก เสียงดัง โวยวาย สร้างสีสัน และเป็นบทบาทสมทบของเรื่องเช่นเดิม สำหรับตัวละครประเภทนี้มักจะใช้นักแสดงที่เปิดตัวว่าเป็นกลุ่มชายรักชายและเป็นคนที่มีบุคลิกตลก สนุกสนาน อาทิเช่น

เพียงชายคนนี้ไม่ใช่ผู้วิเศษ (2559) ลายหงส์ (2559) คลื่นชีวิต (2560) แหวนดอกไม้ (2560) มายา (2560) เล่ห์ลับสลับร่าง (2560) ปาก (2561) รักพลิกพลอก (2561) บ่วงนฤมิต (2562)

ทั้งนี้ยังมีละครอีกจำพวกที่ใช้ตัวละครชายรักชาย ตลอดจนผู้มีความหลากหลายทางเพศเป็นตัวละครหลัก มีเส้นเรื่องเป็นของตนเอง โดยใช้ภาพลักษณ์ที่ดี ไม่ได้มีบุคลิกเป็นแบบภาพจำของกลุ่มชายรักชายที่ถูกสร้างขึ้น เช่น ใต้เงาจันทร์ (2558) ขอเป็นเจ้าสาวสักครั้งให้ชื่นใจ (2558) ชั่วโงมต้องมนต์ (2561) รูปทอง (2561) Club Friday the Series 10 รักนอกใจ ตอน คนที่ไม่ยอมรับ (2562) ใบไม้ที่ปลิดปลิว (2562) โดยมักจะนำเสนอแสดงชายแท้มาพลิกบทบาท ซึ่งถือเป็นบทท้าทายความสามารถ

แต่อย่างไรก็ตามวาทกรรมที่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกผิดปกติ การนำเสนอถึงกลุ่มชายรักชายบ่อย ๆ จะทำให้ผู้ชมเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็ยังคงอยู่ไม่ได้หายไปจากสังคมไทย

2.2.2.2 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์เรื่องแรกที่นำเสนอตัวละครชายรักชายในประเทศไทย คือ เรื่อง “เกมส์” (2519) ซึ่งเป็นตัวละครที่มีบุคลิกเป็นโรคจิต ส่วนภาพยนตร์ที่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายแบบเต็มรูปแบบเรื่องแรกนั้นคือ เพลงสุดท้าย (2528) โดยมีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง และมีเนื้อเรื่องที่สะท้อนมุมมองของความรักชายรักชายในสังคมไทย มีจุดจบแบบโศกนาฏกรรมความรัก ซึ่งถือว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากจนได้ออกฉาย เพลงสุดท้าย ภาค 2 ตามมาในปี 2530 นอกจากนี้ยังมีเรื่อง ฉันทน์ผู้ชายนะยะ (2530) เป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่ถูกดัดแปลงมาจากละครเวที โดยนำเสนอแง่มุมที่เป็นเรื่องราวเสียงสี่สังคมชายรักชาย

หลังจากนั้นก็ไม่มีภาพยนตร์ที่มีกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศเป็นนักแสดงนำอีกเลย โดยมีเป็นตัวประกอบอยู่บ้างในเรื่อง บันทึกรักจากลูก(ผู้)ชาย (2537) ที่มีตัวละครเป็นครูที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และ นางแบบ (2540) ที่นำเสนอภสพของเพศที่สามทั้งแบบกลุ่มชายรักชาย และที่เป็นกลุ่มคนข้ามเพศ

สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง ‘การประกอบสร้างตัวตนเกย์ในภาพยนตร์ไทย’ ของ ปุรินทร์ นาคสิงห์ ที่ผลการศึกษาพบว่า การประกอบสร้างตัวตนเกย์ก่อนปี 2540 ถูกสร้างขึ้นภายใต้อิทธิพลของวาทกรรมการจำแนกแจกจ่ายแบบคู่ตรงข้าม จึงทำให้ตัวตนเกย์ในช่วงเวลาดังกล่าวมีลักษณะเหมารวม และเป็นภาพตายตัว (stereotype) ที่ไม่แตกต่างจากตัวตนของกะเทย ผ่านการทำงานของสถาบันหลักทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว สถานศึกษา ศาสนา ที่ทำงาน สื่อมวลชน และกลุ่มทางสังคมทั่วไป ถึงแม้ว่าแนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมจะให้ความสำคัญกับสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมากกว่าโลกความเป็นจริงก็ตาม แต่จากการศึกษาพบว่าอิทธิพลจากโลกความเป็น

จึงมีส่วนในการกำหนดวิธีการประกอบสร้างตัวตนเกย์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นตัวตนเกย์ภายหลังปี 2540 เป็นต้นมา ถูกสร้างขึ้นภายใต้อิทธิพลของวาทกรรมความเสมอภาคและสิทธิมนุษยชน และวาทกรรมด้านการต่อสู้ของเกย์ อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้ตัวตนเกย์ที่ถูกสร้างขึ้นมีลักษณะที่แตกต่างจากตัวตนของกะเทยอย่างเห็นได้ชัด โดยตัวตนของเกย์ในช่วงนี้จะให้คุณค่ากับความเป็นชายและการมีรูปแบบพิพัตติกรรมที่ไม่แตกต่าง ทำให้ 1) ตัวคนเกย์แยกจากตัวตนของกะเทย 2) มีพิพัตติกรรมที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ และ 3) หลีกเลียงจากการจับจ้องของสังคม

ซึ่งช่วงยุค 2540 ที่ทางการแพทย์ระบุว่า การชอบเพศเดียวกันไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่อย่างไร โดยตั้งแต่ยุคนี้เป็นต้นมา มักจะนำเสนอออกมาเป็นภาพยนตร์แนวตลก จนทำให้คนทั่วไปติดภาพกลุ่มชายรักชายเป็นคนตลก โดยเรื่อง “สตรีเหล็ก” (2543) ถือว่าเป็นภาพยนตร์ชายรักชายแนวตลกเรื่องแรก ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก สามารถทำรายได้ไปมากกว่า ร้อยล้านบาท และเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอภาพยนตร์ชายรักชายที่วางรากฐานและเป็นต้นแบบให้แก่ภาพยนตร์ชายรักชายในปัจจุบัน ให้มีความหลากหลายมากขึ้นให้มีแนวผี แนวบู๊ แต่ยังคงอยู่ในพื้นฐานความตลก อันได้แก่ พรางชมพู กะเทยประจัญบาน (2545) ว้ายปัม เชียร์กระหึ่มโลก (2546) สตรีเหล็ก 2 (2546) ฉันทน์รักนายผู้ชายมีองค์: Miss Queen Thailand (2546) ปล้นนะยะ (2547) ประชันโฉมกะเทยทุย: Miss Queen Thailand 2 (2548)

จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ชายรักชายจะนำเอามาอาศัยของสังคมมาขยายให้มากกว่าเดิม เช่น ชายรักชายแต่งตัวเก๋ ก็ให้ตัวละครแต่งตัวจัด แบบไม่มีใครบนโลกนี้จะทำได้ ส่วนชายรักชายที่มีหน้าตา “ไม่สมบุรณ์แบบ” ก็มักจะเป็นตัวตลก เพื่อสร้างเสียงหัวเราะ รวมทั้งตอกย้ำว่าชายรักชายด้อยกว่าคนทั่วไป หรือผู้ชายในสังคม (สันหทัย โชติรสเศรณี, 2552)

นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์ชายรักชายแนวอื่น ๆ นอกจากแนวตลก ได้แก่ แนวชีวิต รักโรแมนติก อยู่บ้าง เช่น ทาสรักสีม่วง (2546) หัวใจทรนง (2547) สัตว์ประหลาด (2547) เรนโบว์บอยส์ เดอะมูฟวี่ (2548) และ รักทรมาณ (2549)

ในปี พ.ศ. 2550 ภาพยนตร์ชายรักชายกลับมาเรียกความสนใจจากผู้ชมได้อีกครั้ง อาจเป็นเพราะภาพยนตร์แนวตลกได้รับความนิยมอย่างสูง ทำให้ในปีนี้มีภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักถึง 9 เรื่อง โดยมีการเปลี่ยนบทบาทและภาพของตัวละครชายรักชายให้แตกต่างออกไปจากเดิม รวมถึงเนื้อหาในภาพยนตร์เป็นภาพยนตร์ที่เน้นความบันเทิง สนุกสนาน ซึ่งทำให้คนทั่วไปเข้าถึง ค่อนข้าง และสัมผัสกับวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายได้ง่ายขึ้น และสามารถสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำให้แก่ผู้ผลิต โดยภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครหลักในปี พ.ศ. 2550 นี้ ได้แก่ ตึกสู้ฟุด คู่เรต Me Myself ขอให้รักจงเจริญ โกยเถอะเกย์ เพื่อน...กูรักมึงวะ รักไม่จำกัดนิยาม หอแหว่แตก และ รักแห่งสยาม (ธนพล เชาว์วานิชย์, 2552 อ้างถึงใน ฐิติวัฒน์ สมิตินันท์, 2553)

สำหรับ หอแก้วแตงนี่กลายเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากเพราะมีเนื้อหาสนุก ดูง่าย และเหตุการณ์เข้ายุคเข้าสมัย มีองค์ประกอบปัจจัยที่จะทำให้ภาพยนตร์ประสบความสำเร็จครบ คือ ตลก ผี และกะเทย โดยสามารถสร้างภาคต่อมาได้เรื่อย ๆ ถึง 6 ภาค คือ หอแก้วแตง (2550) หอแก้วแตงแหกกระเจิง (2552) หอแก้วแตงแหวกขมิ (2554) หอแก้วแตงแหกมว้ากก (2555) หอแก้วแตง แหกนะคะ (2558) และ หอแก้วแตง แหกต่อไม่รอแล้วนะ (2561)

ส่วน รักแห่งสยาม ก็ถูกยกให้เป็นภาพยนตร์แนวชายรักชายที่ดีที่สุดของไทย เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้พูดถึงเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมถึงสอดแทรกการค้นหาดัตตนของตนเองและประเดิมชายรักชายไว้ได้อย่างลงตัว พร้อมทั้งสร้างมิติให้ตัวละครและใส่ภูมิหลังจนทำให้คนเข้าถึงได้ จึงทำให้รักแห่งสยาม กลายเป็นหนังวัยรุ่นที่แตกต่าง จนกลายเป็นที่พูดถึงกวาดรายได้รางวัลและคำชมอย่างมากมาย อีกทั้งยังดังไกลไปถึงต่างประเทศ ทั้งไต้หวัน ญี่ปุ่น และ จีน

แต่ทิศทางของภาพยนตร์ชายรักชายยังคงเทไปทีบตลก อันเนื่องมาจากสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย ไม่ต้องคิดซับซ้อน ยิ่งทำให้เกิดภาพจำแก่บุคคลทั่วไปว่า กลุ่มชายรักชายเป็นคนตลก สนุกสนาน บ้าผู้ชาย ปากจัด อาทิ แต้วเตะตีนระเบิด (2552) ปล้นนะยะ 2 (2555) สตรีเหล็ก ตบโลกแตก (2557) ตัดตุ๊กชาติ (2561)

ด้านภาพยนตร์นัวร์ (Film Noir) คือภาพยนตร์ที่มีลักษณะการสืบสวนคดีให้เห็นบรรยากาศของอาชญากรรม พยายามนำเสนอให้เห็นความเหลวแหลกของความเสื่อมทรามของคนในสังคม เช่น เรื่อง เงื่อน (2552) ที่พยายามบอกว่าการเป็นชายรักชาย เกิดจากศีลธรรมที่เน่าเฟะหย่อนหยาน มีการตีตราว่าตัวเองเป็นตัวประหลาด ชายรักชายเกิดจากสังคมที่เสื่อมทราม โดยคงไว้ว่าตัวละครชายเป็นคนดี คงไว้ซึ่งสังคมที่ดีงาม (สันหทัย โชติรสเศรณี, 2552)

ขณะเดียวกันเมื่อกระแสวายเริ่มเป็นที่พูดถึงและขยายตัวออกมาเป็นวงกว้างอันเนื่องมาจากซีรีส์วายที่ออกอากาศทางฟรีทีวีจึงทำให้ค่ายหนังทำภาพยนตร์ชายรักชาย แนวความรักวัยมัธยมและมหาวิทยาลัย เพื่อออกมาตอบโจทย์ความต้องการของผู้ชม โดยจะใช้นักแสดงหน้าตาดีมาแสดงนำ และมีเรื่องราวไม่ซับซ้อน อาทิ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด (2555) สัญญาแห่งคิมหันต์ Summer to Winter (2556) Love's Coming ใจรักหรือเปล่า (2556) พี่ชาย My Bromance (2556) วอเตอร์บอย รักใสใส วัยรุ่นชอบ (2558) อยากบอกให้รู้ว่ารัก (2558) คินนั (2558) สวีทบอย (2559) Boyfriend แฟนผมเป็นผู้ชาย (2559) เมื่อฝนหยดลงบนหัว The Rain Stories (2559)

อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีความพยายามที่นำเสนอภาพยนตร์ชายรักชายออกมาในรูปแบบอื่น ๆ ออกจากตลก และ แนววาย แต่นำเสนอออกมาในแง่ดราม่า โรแมนติก หรือดำเนินชีวิตแบบคนทั่วไป โดยส่วนมากเป็นภาพยนตร์นอกกระแส หรือที่เรียกว่า หนังสั้น (indie film) และ

ถูกเข้าฉายแบบจำกัดโรงภาพยนตร์ ทำให้ผู้ชมเข้าถึงได้ยาก แต่ก็ยังได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงและรับรางวัลจากสถาบันต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ได้แก่ It Gets Better ไม่ได้ขอให้มารัก (2555) พี่ชาย My Hero (2557) อนธการ (2558) Fathers (2559) คนขับรถ Driver (2560) Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว (2560) และ มะลิลา (2561)

โดย มะลิลา (2561) นี้ ถือว่าเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการแสดงตอบรับและรางวัลเป็นอย่างมาก โดยสามารถชนะรางวัลใหญ่ในเวทีประกาศรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ ครั้งที่ 28 ไปได้มากที่สุดถึง 7 รางวัล อันประกอบไปด้วย สาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม นักแสดงนำชายยอดเยี่ยม นักแสดงสมทบชายยอดเยี่ยม บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ถ่ายภาพยอดเยี่ยม และกำกับศิลป์ยอดเยี่ยม พร้อมทั้งถูกนำไปฉายในเทศกาลภาพยนตร์ต่าง ๆ ทั่วโลก และยังเป็นตัวแทนประเทศไทยในการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 91 ในสาขาภาพยนตร์ต่างประเทศอีกด้วย

ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายสามารถขับเคลื่อน ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างหลากหลาย ต่อเนื่องออกสู่สังคม ยังได้รับพื้นที่การนำเสนอ นอกเหนือจากโรงภาพยนตร์ในประเทศแล้วยังสามารถก้าวสู่ในเวทีระดับโลก พร้อมได้รับการยอมรับ โดยมีรางวัลจากสถาบันต่าง ๆ รับรองความเป็นภาพยนตร์คุณภาพ และสะท้อนความเป็นคนรักเพศเดียวกันอีกด้วย (วรารัณ สุขม่วง, 2560)

จึงเห็นได้ว่าวงการภาพยนตร์ไทยนั้นมีพื้นที่ให้แก่กลุ่มชายรักชาย และผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศได้นำเสนอตัวตน อัตลักษณ์ และวิถีเพศออกมาได้ตรงกับความจริง โดยยังมีการนำเสนอควบคู่ไปกับภาพลักษณ์เก่า ๆ ในภาพยนตร์กะเทยตลก ซึ่งแตกต่างจากละครหรือซีรีส์ทางโทรทัศน์ที่ยังจำกัดอยู่แค่ซีรีส์วาย เรื่องรักใส ๆ ที่มีจะเกิดจากการสร้างจากผู้หญิงที่ไม่ได้เข้าใจในความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายอย่างแท้จริง ที่มีจุดประสงค์เพื่อขายแฟนคลับและสาววายมากกว่าการสะท้อนตัวตนที่แท้จริงของกลุ่มชายรักชาย

2.2.2.3 การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในการรายงานข่าว

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายที่ปรากฏในสื่อมวลชน ทั้งในโทรทัศน์ วิทยุ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ มักมีการนำเสนอออกมาเป็นองค์ประกอบข่าว (News Elements) ในด้านความแปลกใหม่ (Novelty) คือ เป็นความแปลกใหม่ที่มีใช้สิ่งปกติธรรมดา (Fedler, 1993) เช่น การแต่งงานของคู่รักชายรักชาย โดยมักใช้คำที่สร้างความเหยียดหยันและอคติ หรือเมื่อเกิดเหตุรุนแรงก็มักจะใช้คำแสดงถึงความวิปริตรุนแรง

จากการศึกษาของ ฐิติกร เตรยาภรณ์ (2543) เรื่อง ‘ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543’ พบว่า การ

นำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายในยุคแรก (พ.ศ. 2508 - 2534) นั้น มีการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มเพศทางเลือกทั้งหมดไปในแนวทางของความเป็นกะเทย เนื่องจากผู้รายงานข่าวและผู้รับสารในช่วงเวลานั้นยังไม่เข้าใจความแตกต่างของกลุ่มชายรักชายมากพอ ซึ่งจะมีคำเรียกกลุ่มชายรักชายปะปนกับกะเทย เช่น ตู้ด, ตู๋ย หรือประเทือง ซึ่งเป็นคำแสลงและใช้ภาษาพูดอะนไม่มีลักษณะที่ตายตัวว่าหมายถึงกลุ่มเพศทางเลือกลักษณะใด ประกอบกับการเน้นการนำเสนอภาพลักษณ์เกี่ยวกับการแต่งกายที่เหมือนผู้หญิง

พอเข้าสู่ช่วงปี พ.ศ. 2534 - 2543 มีการสร้างภาพลักษณ์ให้กลุ่มชายรักชายที่มีความหลากหลายและมีภาพลักษณ์ตายตัวมากขึ้น ได้แก่คำว่า “เกย์” “กะเทย” และ “สาวประเภทสอง” เป็นต้น แต่การนำเสนอภาพลักษณ์ของชายรักชายในข่าวส่วนใหญ่ยังมักเป็นข่าวที่ตัดสินกลุ่มคนดังกล่าวไปในทางลบ โดยพบว่ามีข่าวของกลุ่มชายรักชายปรากฏอยู่ในข่าวอาชญากรรมมากที่สุด โดยบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะเป็นผู้เสียชีวิตหรือฆาตกร เนื่องจากมีพฤติกรรมส่ำส่อน ชอบหัวเห็ดมารวมหลับนอน หรือเกิดจากสาเหตุที่คลุมเครือ มักจะลงท้ายด้วยการสรุปคดีว่าเป็นเรื่องซู้สาว หึงหวง เมื่อประเด็นข่าวได้รับความสนใจจากผู้อ่าน กอปรกับหนังสือพิมพ์ใช้ถ้อยคำหรือหวาในการพาดหัวข่าวเพื่อดึงดูด จึงทำให้กลุ่มชายรักชายถูกสังคมมองว่าเป็นผู้ผิดปกติและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคม และยังพบว่ามีความเชื่อในสังคมว่าหากมีการนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายไปในทางบวกบ่อยครั้งจะเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบ ดังนั้นภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในช่วงนี้จึงถึงถูกตอกย้ำผ่านการสร้างภาพเหมารวมเชิงลบตามการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ อันส่งผลให้เกิดการรับรู้ภาพลักษณ์ของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมไปในทางลบ เกิดอคติและความหวาดกลัวต่อกลุ่มชายรักชาย

ในช่วงทศวรรษ 2530 หนังสือพิมพ์มักจะมีการนำเสนอบทความเกี่ยวกับวิธีการรักษา หรือหลีกเลี่ยงการดูแลบุตรหลานไม่ให้กลุ่มชายรักชายโดยเชื่อว่า กลุ่มชายรักชายนี้เป็นพวกวิปริตและเบี่ยงเบน อันเนื่องมาจากความไม่เข้าใจ และภาพเหมารวมของกลุ่มชายรักชายที่เป็นไปในทางด้านลบ เช่น วิธีเลี้ยงลูกชายไม่ให้เป็นเกย์ (2534) โดย นิภาภรณ์ บุญยประวิตร, เปิดทวาร ทับหลัง ชุดกรู เกย์ไทย (2532) โดย มติชนสุดสัปดาห์, ทะลวงประตูหลัง กุลเกย์ แหวกม่านลิ้น ทางสายที่สาม รสชาติฝาดเผื่อนของเกย์รุ่นใหม่ (2534) โดย สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, เมื่อลูกชายกลายเป็นเกย์ จะทำอย่างไรดี (2538) โดย อุษา จารุสวัสดิ์

รณภูมิ สมัคคีคารมย์ ได้เผยงานวิจัยเรื่อง ‘วิเคราะห์การพาดหัวข่าวและเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ และข่าวทางโทรทัศน์ตั้งแต่ปี 2557-2559 ‘ในช่วงการเกณฑ์ทหาร พบว่าช่วงเวลาดังกล่าวมีการรายงานข่าวการเกณฑ์ทหารทั้งหมด 72 ข่าว โดยร้อยละ 97 ของพาดหัวข่าวมุ่งเน้นที่ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างและความโดดเด่นของสาวข้ามเพศ บางคน มากกว่ากระบวนการเกณฑ์ทหาร เพราะสื่อยังคงเน้นความแปลกมากกว่าการนำเสนอรอบด้าน ที่น่าเป็นห่วง

คือทางกสทช. ควบคุมได้เพียงสื่อส่วนกลาง ไม่สามารถควบคุมสื่อท้องถิ่นและโซเชียลมีเดียได้ อีกทั้งต้องยอมรับว่าสื่อมวลชนบางกลุ่ม ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิทางเพศ เพศสภาพ และเพศวิถี ก่อให้เกิดการนำเสนอภาพที่ผิด ภาพเหมารวมและอคติทางเพศ (ชิษณุพงศ์ นิธิวนา, 2561)

การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนไทยก็ยิ่งเป็นการตอกย้ำและซ้ำเติมอคติทางเพศ และสังคมกระแสหลักพยายามควบคุมและจัดระเบียบสังคมกลุ่มชายรักชายจนเกิดเป็นคำต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ทั้งในสื่อและคนในสังคมได้ดังนี้ (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์, 2555)

ตารางที่ 2.1 ภาษาและวิธีคิดที่มีนัยเชิงอคติของสื่อและคนในสังคมที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย

การตีตราจาก	ภาษาและวิธีคิดที่มีนัยเชิงอคติ
ตนเองและกลุ่ม	ผิดปกติ ผิดเพศ ไม่ป่าเดียวกัน เสื่อใบ ตูด แก้ง กวาง กะเทยควาย
ครอบครัว	ลูกผิดปกติ ทำให้พ่อแม่อับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียงตระกูล
สังคม ชุมชน	หมกมุ่นในกาม ตัวประหลาด ตัวตลก วิปริตผิดเพศ เสียชาติเกิด
สถาบันการศึกษา	เบี่ยงเบนทางเพศ ผิดกฎระเบียบ เด็กมีปัญหา พฤติกรรมไม่เหมาะสม
สถาบันศาสนา	ผิดศีลธรรม บาปหนา ห้ามบวช
บุคลากรทางการแพทย์	โรคจิต จิตวิปริต เพี้ยน โรคประสาท มั่ว ตัวแปรเชื้อ กลุ่มเสี่ยง

แหล่งที่มา: นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์, 2555: 25-27.

ขณะที่ กังวาล พองแก้ว และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออก และลักษณะทางเพศในประเทศไทย ผลวิจัยพบว่าตลอดระยะเวลาที่เก็บตัวอย่างข่าวที่เกี่ยวข้องกับคนหลากหลายทางเพศในรอบ 1 ปีเต็ม มีทั้งหมด 870 ข่าว จากการสุ่มเลือกตัวอย่างสื่อทั้งหนังสือพิมพ์และสื่อโทรทัศน์ และจำนวนที่ว่ามีถึง 65% ที่เป็นรูปแบบการนำเสนอข่าวในลักษณะที่กระตุ้นอารมณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข่าวบันเทิง ซึ่งมาจากแหล่งข่าวภายในประเทศทั้งหมด และไม่เกิดความสำคัญใด ๆ ต่อสังคม ขณะที่อีก 35% นั้นเป็นข่าวจากต่างประเทศ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของคนหลากหลายทางเพศ ศิลปะวัฒนธรรม และการศึกษา

บทสรุปจากข้อค้นพบหลักของการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนส่วนหนึ่งได้นำเสนอข่าวสารข้อมูล โดยขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับ ผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลดังกล่าวในฐานะกลุ่มคนที่ผิดแปลกแตกต่างจากผู้คนทั่วไปผ่านกระบวนการจัดวางและนำเสนอภาพตัวแทนเกี่ยวกับผู้มีความ

หลากหลายทางเพศในรูปแบบใดแบบหนึ่ง รวมถึงกระบวนการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แบบตีตราโดยการกล่าวถึงเพศสถานะและเพศวิถีที่แตกต่างเพื่อเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งโดยตั้งใจ จนกลายเป็น ภาพเหมารวมด้านลบของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในที่สุด

นอกจากนี้ การศึกษายังพบว่า ผู้มีความหลากหลายทางเพศบางส่วนยังขาดพื้นที่ในสื่อหรือถูกละเลยจากนำเสนอของสื่อ โดยสื่อได้เน้นนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในรูปแบบและลักษณะที่เป็นแบบฉบับ โดยจำกัดการนำเสนอภาพลักษณ์ของผู้มีความหลากหลายทางเพศเพียงบางลักษณะที่สมาทานลักษณะทวิลักษณ์ของความเป็นหญิง-ชาย จึงส่งผลให้กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การจำกัดความเหล่านี้นั้นกลายเป็นบุคคลที่ไร้ตัวตนในพื้นที่ของสื่อและพื้นที่ทางสังคมไปโดยปริยาย

การศึกษาในครั้งนี้พบอีกว่า สื่อมวลชนบางส่วนนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านการครอบงำ ของอุดมการณ์แบบปิตาธิปไตย ส่งผลให้เกิดการประกอบสร้างความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ แม้แต่ในกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศด้วยกันเอง รวมทั้งพบว่าการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศของสื่อมวลชน บางส่วนได้ขัดต่อจริยธรรมตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมของวิชาชีพหนังสือพิมพ์

สื่อมักจะตีตราภาพตัวแทนของกลุ่มชายรักชายด้วยคำที่รุนแรง และมักจะถูกสื่อจัดประเภทให้ คือเป็นกลุ่มคนที่หมกมุ่นเรื่องเพศ โรคเอดส์ และอาชญากรรม และบางกรณีถูกสื่อใช้ความเป็นตัวตนลดทอนความน่าเชื่อถือของคนที่เป็นชาวด้วย โดยฉายานามของกลุ่มชายรักชายที่มักถูกตีตรา เช่น อมนกเขา แก๊งค์เกย์ แก๊งไม้ปาเดียวกัน ส้วมเต็ม ระเบิดส้วม แต่ที่รุนแรงที่สุดคือคำว่า สายเลื่อง ซึ่งไม่บอกก็รู้ว่าเป็นสีของอุจจาระ แต่กลุ่มชายรักชายกลับถูกมาตีตราด้วยฉายานี้ (กังวาล พองแก้ว, 2558)

อย่างที่มักจะเห็นการเสนอข่าวการแต่งงานของกลุ่มชายรักชาย โดยมักจะใช้คำเรียกแทนกลุ่มชายรักชายว่า “ตร.นยะยะ, อือฮา, ผัวล้าบัก, แมท์กันให้แซด” ซึ่งเป็นท่าทีของการเหยียดหยัน มือกติ ไม่เข้าใจ เชิญชวนให้คนอ่านมองกลุ่มชายรักชายในมุมมองว่าคนเหล่านี้ประหลาดและสุดท้ายมันก็ผลักดันให้ความเป็นกลุ่มชายรักชายกลับไปอยู่ในกรอบเดิม ๆ เหมือนเมื่อหลายสิบปีที่ผ่านมา (นพณ์ ชัยวิมล, 2560) ทั้ง ๆ ที่การแต่งงานไม่จำเป็นต้องออกเป็นชาวด้วยซ้ำ

ท่าทีของสื่อมวลชนที่มีต่อกลุ่มชายรักชายยังออกมาในแง่ลบ และสะท้อนวิธีการมองปัญหาของสื่อแบบเชิงเดี่ยว มากกว่าจะชี้ให้เห็นถึงกลไกต่าง ๆ อันสลับซับซ้อนอย่างยิ่งในเรื่องของเพศ เช่น มองว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติ ผ่าฝืนธรรมชาติของเพศสรีระ และละเมิดบรรทัดฐานของเพศที่ชอบธรรม (วิลาสินี พิพิธกุล, 2547)

สอดคล้องกับ จเร สิงห์โกวินท์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง สื่อตีตรา: การผลิตซ้ำมายาคติ เกย์ ในสังคมไทย พบว่า วาทกรรมสาธารณะ อาทิเช่น ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ในฐานะที่

เป็นพื้นที่ทางสังคม สถานที่ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ทางสังคม เช่น เกย์ ได้ถูกสร้างขึ้น ได้ถูกให้นิยามขึ้น และการที่กลุ่มชายรักชาย ก็ได้เรียนรู้อัตลักษณ์ เกย์นี้จากการปฏิสัมพันธ์ผ่านการทำความเข้าใจในตัวตน จากการถ่ายทอดและก่อสร้าง ความหมายของ เกย์ในวาทกรรมสาธารณะ เช่น การนำเสนอตัวละคร เกย์ในละครโทรทัศน์ หรือความรักที่ไม่สมหวังในความรักที่ดี การที่ให้ตัวละครรักร่วมเพศแสดงกิริยาอาการแบบหยาบคายก็ดี ไม่รู้กาลเทศะก็ดี แสดงออกแบบข้ามเพศจนเกินงามก็ดี เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบความเข้าใจต่ออัตลักษณ์เกย์ในสังคมไทย กล่าวคือ เป็นเวลาเกือบ 50 ปี สังคมไทยคุ้นเคยกับภาพลักษณ์เกย์ หรือกะเทย ที่มีลักษณะกระตุงกระต้าง ไม่รู้จักกาลเทศะ แสดงออกถึงความอยากในเพศสจนเกินพอดี และที่สำคัญสังคมไทยไม่เคยพบกับตัวอย่างคู่รักเกย์ที่เปิดเผยตัวต่อสาธารณะว่า พวกเขาก็เหมือนคนทั่วไป มี รัก โลภ โกรธ หลง มีความรักที่ไม่แตกต่างจากคู่รักต่างเพศ ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจต่ออัตลักษณ์เกย์แบบด้านเดียวนี้ นอกจากจะเป็นอธิบายความเข้าใจแบบด้านเดียวของสังคมไทยต่อรักร่วมเพศชายแล้ว อาจยังแสดงให้เห็นด้วยว่าสังคมไทยยอมรับได้กับการนำเสนอรักร่วมเพศแบบด้านเดียวนี้ ด้วยเหตุนี้ การนำเสนอภาพลักษณ์กลุ่มชายรักชายแบบทางเลือก เช่น เกย์ อาจมีบุคลิกลักษณะการแสดงออกไม่ต่างจากชายรักต่างเพศ หรือ ความรักของเกย์ไม่แตกต่างจากความรักระหว่างชายและหญิง อาจไม่ประสบความสำเร็จ หรืออาจไม่สามารถเปลี่ยนมุมมอง หรือคุณค่าทางสังคม ที่มีต่อกลุ่มคนรักเพศเดียวกันได้ แนวคิดดังกล่าวนี้ สามารถอธิบายรูปแบบของการนำเสนอเกย์ หรือ กะเทย ตลอดจนเรื่องราวความรักที่ไม่สมหวังของพวกเขาผ่านวาทกรรมสาธารณะ เช่น ภาพยนตร์ ในช่วงระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมา ทั้ง ๆ ที่เกย์สาธารณะ เช่น วรยุทธ มลิทินจินดา นที ธีระโรจนพงษ์ วิโรจน์ ตั้งวานิช และองค์กรสิทธิเกย์ต่างออกมาเรียกร้องให้ สื่อปรับทัศนคติและการนำเสนอภาพลักษณ์กลุ่มชายรักชายให้มีความสมจริงมากขึ้น โดยปราศจากอคติ แต่ก็ดูเหมือนข้อเรียกร้องดังกล่าวจะถูกเพิกเฉยจากสื่อกระแสหลัก

มนทกานต์ เชื่อมชิต (2547) กล่าวว่า การเล่าของข่าว เป็นการแยก “เขา” และ “เรา” ทั้งสิ้น ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่ามี ความแตกต่างและเราไม่ใช่พวกเขา พวกเขาเป็นชนกลุ่มหนึ่งในสังคมที่พยายามจะเรียกร้องสิทธิของตัวเอง หากปรากฏเป็นข่าว พื้นที่ที่ให้แก่วาดๆ จะเป็นพื้นที่เล็ก ๆ แต่หากเป็นข่าวร้าย เช่น ข่าวฆาตกรรม จะเป็นข่าวหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์ผลิตซ้ำ เล่าซ้ำ เหตุการณ์ มุมมองที่ไม่เคยเปลี่ยน ได้สรุปวาทกรรมเบื้องหลังการนำเสนอข่าวของกลุ่มชายรักชายของสื่อมวลชนไว้ดังนี้

- ใช้ภาษาที่แบ่งแยกคนปกติ ไม่ปกติ ทุกครั้งที่นำเสนอ เช่น พวกตุงตุง ตัว ขาวสีม่วง
- รายละเอียดของเหตุการณ์ เป็นประเด็นรองที่ข่าวนำเสนอ รองจาก การเน้นย้ำภาพลักษณ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

- เน้นประเด็นไปที่ความรุนแรง เป็นการสร้างตราประทับเน้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวย
- หากพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน เกิดขึ้นกับบุคคลที่ไม่สมควรมีรสนิยมแบบนี้ เช่น พระ จะถูกประณามอย่างหนัก
- สถานภาพความเป็นชายรักชาย จะถูกนำมาผลิตซ้ำตลอดเวลา
- มีความไม่เท่าเทียมในพื้นที่ข่าว กล่าวคือ ข่าวของคนรักเพศเดียวกันมักปรากฏเป็นข่าวหน้าใน หรือคอลัมน์เล็ก ๆ แต่หากเป็นประเด็นของความรุนแรง จึงจะถูกนำเสนอเป็นข่าวหน้าหนึ่ง

การตีวงจำกัดความหมายของเรื่องเพศในแนวคิดแบบดั้งเดิมนี้นี้ ได้ทำให้เกิดรูปแบบของการสื่อสารเรื่องเพศที่ออกมาในทิศทางของการแบ่งขั้วตรงข้ามอยู่เสมอ และทำให้เกิดช่องว่างของการทำความเข้าใจระหว่างคนสองฝ่ายที่ถูกแบ่งแยกไปอยู่คนละพื้นที่ นั่นคือ ผู้ที่ประกาศตัวว่าเป็นคนปกติ คนดี (normal & good person) ก็จะไม่สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ที่ยืนอยู่ในซีกของ คนปกติ คนไม่ดี (abnormal & bad person) นอกจากนี้ ยังส่งผลให้เกิดการสื่อสารที่ไปยืนยันความคิดแบบแนวสารัตถะ (essentialism) ซึ่งเชื่อว่าเพศสรีระเป็นสิ่งที่กำหนดมาแล้วโดยธรรมชาติไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ผู้ที่พยายามฝ่าฝืนคือผู้ที่ทำลายระเบียบของสังคม และการสื่อสารที่เน้นย้ำให้เห็นแต่ปัญหาของเรื่องเพศ เห็นถึงความจำเป็นของการจัดระเบียบและควบคุมเรื่องเพศทางสังคม จนทำให้เพศเป็นเรื่องที่ถูกสื่อสารแบบลับ ๆ ล่อ ๆ หรือแบบลักลอบ เพราะเป็นเรื่องต้องห้ามและผิดธรรมชาติ (วิลาสิณี พิพิธกุล, 2547)

สื่อมวลชนจึงควรให้ความสำคัญในมิติเพศภาวะ และสิทธิมนุษยชนของกลุ่มชายรักชายและผู้มีความหลากหลายทางเพศ รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการสร้างกระบวนการเรียน ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเด็นเพศภาวะและผู้มีความหลากหลายทางเพศแก่ประชาชนเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติ

2.2.2.4 การศึกษากลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

จากการทบทวนการศึกษาเรื่องชายรักชายในสังคมไทย ในเรื่อง “การศึกษาชายรักชายในสังคมไทย: 5 ทศวรรษของการสร้างความรู้” ของ นฤพนธ์ ด่วงวิเศษ (2555) พบว่ามีการใช้กรอบความคิด หรือกระบวนทัศน์ที่ต่างกัน 3 แบบ คือ กระบวนทัศน์ปฏิฐานนิยม (Positivism) กระบวนทัศน์สัมพัทธนิยม (Relativism) และ กระบวนทัศน์ควีร์ (Queer)

1.กระบวนทัศน์ปฏิฐานนิยม (Positivism) กระบวนทัศน์นี้เชื่อว่ากลุ่มรักเพศเดียวกัน คือพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นปัญหาสังคม และบ่อนทำลายศีลธรรมอันดีงาม กระบวนทัศน์เบี่ยงเบน (deviant approaches) มุ่งหาสาเหตุของความเบี่ยงเบนในระดับพฤติกรรม

ส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เอื้อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน แนวโน้มที่ว่าปัญหาเบี่ยงเบนจะหมดไปถ้าบุคคลเปลี่ยนพฤติกรรม การศึกษาในแนวนี้นี้แพร่หลายมากในช่วงทศวรรษ 2520 - 2530 แต่ค่อย ๆ กลายเป็นแนวคิดที่ถูกโจมตีจากนักวิชาการรุ่นหลัง ทำให้ปัจจุบันการศึกษาในแบบแรกกลายเป็นเรื่องลำสมัยและถูกมองว่าเป็นการศึกษาที่มีอคติ ฐานคิดที่อยู่เบื้องหลังการศึกษาในแนวนี้นี้คือฐานคิดแบบการแสวงหาความจริงแท้ (Essentialism) ซึ่งเป็นการศึกษาที่มาจากนักจิตเวชศาสตร์และเพศศาสตร์ (Sexology) เช่นในการศึกษาของวิภา ด้านธำรงกุล และคณะ (2547) ที่มองว่าพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพทางเพศ ซึ่งลึก ๆ แล้วเชื่อว่ากลุ่มชายรักชายเป็นคนที่สำส่อนและทำให้ศีลธรรมเสื่อมเสีย

ความคิดปฏิฐานนิยมยังแฝงเร้นอยู่ในคำอธิบายที่พยายามแยกขั้วระหว่างสังคมรักต่างเพศกับสังคมรักเพศเดียวกัน เพื่อที่จะทำให้เห็นว่าชายรักชายถูกสังคมรังเกียจอย่างไร สังคมควรให้โอกาสและเห็นใจชายรักชายอย่างไร ขณะเดียวกันชายรักชายควรจะปฏิบัติตัวเป็นคนดีเพื่ออยู่ในสังคมร่วมกับคนอื่น ๆ อย่างไร การมองในแนวนี้นี้พบได้ในการศึกษาของสุพร เกิดสว่าง (2546) และสิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ (2551) ซึ่งเชื่อในบรรทัดฐานจารีตประเพณีและระบบศีลธรรมลึก ๆ แล้วการศึกษาในแนวนี้นี้มองว่าการเป็นคนดีมีแก่นแท้ที่ชัดเจน หากชายรักชายเป็นคนดีก็จะทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม รวมทั้งมองว่าการที่ชายรักชายสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมรักต่างเพศได้ถือเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

ในการศึกษาของธณภูมิ สามัคคีคารมย์ และคณะ (2552) ซึ่งอาศัยทฤษฎีเฟมินิสต์มาอธิบายเพศวิถีของชายรักชายในแคมพรีอ็อก แต่การศึกษานี้มีท่าทีและสำเนียงของเฟมินิสต์ที่ยังเชื่อในความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง และมองว่าสังคมยังคงให้อำนาจผู้ชายมากกว่า จึงทำให้ข้ออ้างว่าชายรักชายเปรียบเสมือนสังคมผู้ชายที่มีสิทธิพิเศษสามารถแสดงออกทางเพศในแคมพรีอ็อกได้อย่างอิสระมากกว่าผู้หญิง อย่างไรก็ตามแคมพรีอ็อกอาจไม่ใช่เพียงเครื่องมือที่ชายรักชายจะแสดงออกความเป็นชายเท่านั้น แต่ยังอาจรื้อสร้างความหมายและท้าทายคุณค่าความเป็นชายในกระแสหลักด้วย ทำให้การแสดงออกความเป็นชายของชายรักชายมีความซับซ้อนและเต็มไปด้วยความขัดแย้งมากมาย การใช้แคมพรีอ็อกของชายรักชายจึงไม่ใช่การแบ่งแยกว่าชายรักชายมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ชาย แต่แคมพรีอ็อกได้เปิดพื้นที่ให้เห็นว่า “ความเป็นชาย” ของชายรักชายมีความไม่ลงรอยเกิดขึ้น และการแสดงออกทางเพศของชายรักชายในแคมพรีอ็อกก็ทำให้ “ความเป็นชาย” มีใช้สิ่งที่สมบูรณ์

นอกจากนั้น ยังพบในการศึกษาทางนิเทศศาสตร์ที่สนใจการสื่อสารในชุมชนชายรักชาย ซึ่งพบในการศึกษาของภัทรวดี พันธุ์จันทร์ (2548) สุรพงษ์ โสธนะเสถียร และ พจนา รูปแก้ว (2549) ที่มองว่าองค์กรชายรักชายคือพื้นที่สำหรับสร้างความมั่นใจให้กับชายรักชายและจะเป็นปากเสียงในการต่อสู้เพื่อสิทธิให้กับชายรักชายคนอื่น ๆ รวมถึงงานของไชโย นิธิอุบัติ

(2546) ที่มองว่าอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายจะปรากฏอยู่ในการสื่อสารทางสังคม การศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์นี้มักจะมองว่าตัวตนทางเพศมีอยู่ในร่างกายตามธรรมชาติ และจิตสำนึกที่ปรากฏอยู่ในตัวคน จิตสำนึกนี้จะถูกปลดปล่อยออกมาเมื่อมีสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย

นอกจากนั้นยังมองว่าตัวตนทางเพศเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการปลดปล่อย เชื่อว่ามีความจริงเกี่ยวกับเพศที่รอการแสดงออก หรือเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงขับภายใน และเพศจะต้องมีการจัดแบ่งเป็นกลุ่ม เป็นประเภทต่าง ๆ และคนที่มีความหลากหลาย เพศวิถีแบบเดียวกันจะต้องมารวมตัว ซึ่งนำไปสู่การสร้างกลุ่มสังคมทางเพศ

จะเห็นว่าการอธิบายชายรักชายในงานศึกษาเหล่านี้ ยังเชื่อในการแบ่งแยกข้อเท็จจริงระหว่าง “รักต่างเพศ” และ “รักเพศเดียวกัน” ซึ่งเป็นฐานคิดแบบเหตุผลนิยมและสารัตถะนิยม (Essentialism) ความคิดเหล่านี้มาจากตรรกะแบบวิทยาศาสตร์ที่เชื่อในโลกวัตถุและความจริงตามธรรมชาติ ที่พยายามจัดสิ่งต่าง ๆ เป็นคู่ตรงข้าม ทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีของชายรักชายในการศึกษาในกระบวนทัศน์นี้เป็นเพศวิถีของสิ่งที่มีแก่นแท้แน่นอน ซึ่งเกิดขึ้นทั้งในการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์

2. กระบวนทัศน์สัมพัทธนิยม (Relativism) กระบวนทัศน์นี้

สนใจที่จะอธิบายเงื่อนไขและบริบทของการแสดงพฤติกรรมและอัตลักษณ์ของบุคคลที่เป็นชายรักชายเป็นการศึกษาที่มองว่าวิถีชีวิตชายรักชาย คือ “ไลฟ์สไตล์” (Edwards, 1994, p.3) หรือคล้ายกับแบบแผนทางวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยที่ถูกสังคมปิดกั้นและขาดสิทธิเสรีภาพ การอธิบายในแนวนี้มุ่งอธิบายความหมายของประสบการณ์และระบบคุณค่าที่สังคมสร้างขึ้น สนใจที่จะศึกษากระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ และการใช้ชีวิตทางเพศ แนวนี้มองว่าปัญหาจะหมดไปเมื่อสังคมเปลี่ยนทัศนคติและหันมายอมรับบุคคลที่เป็นชายรักชาย การศึกษาแนวนี้เกิดขึ้นในสาขาวิชาสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และประวัติศาสตร์ ที่สนใจเรื่องอัตลักษณ์และการแสดงพฤติกรรมทางเพศ เช่น การศึกษาของเอกศาสตร์ สรรพช่วง (2546) ปุรินทร์ นาคสิงห์ (2547) และ Burford (2010) การศึกษาในแนวนี้พยายามมองเงื่อนไขของการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ โดยสนใจประสบการณ์ระดับปัจเจกเพื่อที่จะเข้าใจว่าบุคคลมีวิธีการนิยามตัวเองอย่างไรในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน กรณีของเอกศาสตร์สนใจอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายอ้วน ปุรินทร์สนใจกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ตามช่วงวัยของชายรักชาย และเบอร์ฟอร์ดสนใจการสร้างอัตลักษณ์ชายรักชายในองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับโรคเอดส์

นอกจากนั้น ยังมองว่าเพศวิถีของชายรักชายเป็นวาทกรรมที่สังคมสร้างขึ้น โดยอาศัยกรอบความคิดจาก Foucault และกระบวนทัศน์หลังสมัยใหม่มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา เห็นได้จากการศึกษาของทศพร มณีศรีขำ (2545) เทอดศักดิ์ ร่มจำปา (2545) และสุธรรม ธรรมรงค์วิทย์ (2548) ฐานคิดในการศึกษาแนวนี้มาจากกระบวนทัศน์แบบการผลิตสร้างทางสังคม

(Social Constructionism) ซึ่งเชื่อว่าการดูหมิ่นเหยียดหยามชายรักชายเป็นอคติทางสังคม (Edwards, 1994) การศึกษาในเชิงวาทกรรมเชื่อว่าความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศเกิดจากการสร้างคำอธิบายโดยผู้รู้ ผู้มีอำนาจ และผู้มีบทบาททางสังคม โดยเฉพาะกลุ่มนักวิทยาศาสตร์แพทย์ และนักจิตวิทยาจะมีบทบาทในการสร้างวาทกรรมทางเพศ ดังนั้น การศึกษาในเชิงวาทกรรมต้องการจะค้นหาว่าสาเหตุของการรังเกียจและการมีอคติต่อชายรักชายเกิดจากความรู้แบบวิทยาศาสตร์มาก เพื่อที่จะทำให้สังคมเปลี่ยนความคิดว่าบุคคลที่เป็นชายรักชายไม่ใช่คนที่ผิดปกติ การศึกษาในแนวนี้สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางวาทกรรมที่มีผลต่อการสร้างความจริงเกี่ยวกับชายรักชาย ซึ่งลึก ๆ แล้วยังเชื่อว่าจิตสำนึกแบบชายรักชายเป็นเรื่องที่มีอยู่จริงในช่วงเวลาต่าง ๆ เพียงแต่ในช่วงเวลานั้น ๆ สังคมได้ให้คุณค่าต่อพฤติกรรมทางเพศของชายรักชายไม่เหมือนกัน

การศึกษาในแนวอัตลักษณ์ลื่นไหล เช่น จตุพร บุญ-หลง (2548) นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2549) Enteen (1998) และ Facanay (2011) เป็นการทำความเข้าใจว่าชายรักชายแต่ละคนมีวิธีการที่จะตอบรับ คล้อยตาม ทำหาย หรือเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับการเป็นชายรักชาย ซึ่งการศึกษาในแนวนี้จะให้ความสำคัญไปที่ “ตัวคน” (Agency) ซึ่งเป็นทั้ง “ผู้กระทำ” และ “ผู้ถูกกระทำ” ในเวลาเดียวกัน การศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ของบุคคลทำให้เข้าใจว่าการแสดงอัตลักษณ์ชายรักชายมีหลากหลายและไม่คงที่ ชายรักชายคนหนึ่งสามารถแสดงอัตลักษณ์ได้หลายแบบขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมที่ชายรักชายดำรงอยู่ เช่น เป็นผู้ชายในพื้นที่สาธารณะ เป็นชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว รวมทั้งการแสดงอารมณ์ความรู้สึกทางเพศต่อชายรักชายคนอื่น ๆ ก็เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ของความสัมพันธ์ เช่น แสดงบทบาทเป็นฝ่ายรุก ฝ่ายรับ และฝ่ายทั้งรุกและรับ สิ่งเหล่านี้ทำให้เห็นว่าอัตลักษณ์ทางเพศและพฤติกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ด้วยเหตุนี้ ทำให้แนวการศึกษา “เพศไม่นิ่ง” หรือ “เพศลื่นไหล” ได้รับความสนใจในหมู่นักวิชาการไทยในช่วงทศวรรษ 2000 แต่สิ่งที่ต้องตั้งคำถามต่อไปก็คือ การลื่นไหลที่เกิดขึ้นนั้นมีขอบเขตและความหมายต่างกันอย่างไรในประสบการณ์ของชายรักชายแต่ละกลุ่มความลื่นไหลนี้ส่งผลอย่างไรต่อการสร้างอัตลักษณ์ การแสดงพฤติกรรม และการแสดงอารมณ์ความรู้สึก

ในการศึกษาบริบทประวัติศาสตร์ที่พบในงานของ Jackson (1995, 1997, 1999) และนฤพนธ์ ด้วงจำปา (2553) ชี้ให้เห็นบริบททางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ชายรักชายไทยที่ต่างไปจากชายรักชายในตะวันตก โดยเฉพาะชายรักชายไทยจะแสดงบทบาทผู้ชายในพื้นที่สาธารณะ และแสดงบทบาทชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว รวมทั้ง ช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ชายรักชายแต่ละยุคสมัยจะมีวิธีการแสดงตัวตนที่ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การศึกษาในแนวประวัติศาสตร์ไม่เชื่อในความเป็นสากลของชายรักชาย แต่มองว่าวัฒนธรรมชายรักชายในแต่ละที่มีการหิบบั้มความความรู้ท้องถิ่นและสากลมาใช้ในการสร้างที่ต่างกัน เบ้าหลอมวัฒนธรรมชายรักชายจึงไม่ได้มีเบ้าหลอมเดียวกัน ในแง่หนึ่ง การศึกษาบริบท

ประวัติศาสตร์ช่วยขยายความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีของคนในท้องถิ่น ทำให้เห็นว่าวิถีคิดและการแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันในวัฒนธรรมไทยต่างไปจากวัฒนธรรมอื่น ๆ แต่ในอีกแง่หนึ่ง ก็เป็นการมองหา “ลักษณะเฉพาะ” ของอัตลักษณ์ชายรักชายไทย ซึ่งเชื่อว่าบริบทท้องถิ่นจะหล่อหลอมให้ชายรักชายไทยมีตัวตนขึ้นมา

การย้อนกลับไปหาลักษณะเฉพาะ จึงเสมือนการต่อต้านความเป็นสากลและกระแสโลกาภิวัตน์ ในงานของแจ๊คสันส่วนใหญ่มักจะนำความท้องถิ่นของชายรักชายไทยเพื่อไปวิพากษ์ทฤษฎีตะวันตกที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาชายรักชายในสังคมอื่นๆ แจ๊คสันมองว่ามีข้อจำกัดทางแนวคิดทฤษฎีของตะวันตกในการทำความเข้าใจวิถีชีวิตของชายรักชายในที่อื่นๆ แต่ในขณะเดียวกันก็เชื่อในระบบทุนนิยมและวัฒนธรรมบริโภคที่มีอิทธิพลต่อการสร้างอัตลักษณ์และแบบแผนการดำเนินชีวิตของชายรักชายไทย ในการศึกษาของนฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2553) ได้ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมบริโภคกับวิถีคิดเรื่องเพศในชุมชนชายรักชายไทยที่ส่งผลให้ชายรักชายไทยแสดงอัตลักษณ์ผู้ชายและอัตลักษณ์ชายรักชายในบริบทที่ต่างกัน การมองหาลักษณะเฉพาะของชายรักชายไทยจากการศึกษาของ Jackson (2000) และนฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2555) ได้ข้อค้นพบประการหนึ่งคือ ชายรักชายไทยนำเอาเพศภาวะ “ผู้ชาย” มาใช้แสดงออกในพื้นที่สาธารณะเพื่อไม่ให้สังคมมองว่า “ไม่ใช่ผู้ชาย” แต่วิถีคิดเรื่องบทบาทชายหญิงในสังคมไทยก็เป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตกในช่วงสมัยรัชกาลที่ 6 ซึ่งไทยกำลังสร้างควมศิวิไลซ์เพื่อไม่ให้ชาวตะวันตกดูหมิ่นเหยียดหยาม สถาบันกษัตริย์จึงได้นำความวิถีคิดเรื่องเพศแบบวิกตอเรียมาเป็นบรรทัดฐานเพื่อแยกบทบาทหน้าที่ของหญิงชายให้ชัดเจน ดังนั้นวิถีคิดเรื่องเพศสมัยใหม่จากตะวันตกจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นหญิงชายในสังคมไทย สิ่งที่เป็น “ท้องถิ่น” หรือ เพศแบบไทย ๆ จึงไม่ใช่สิ่งที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง การมองหาลักษณะเฉพาะของชายรักชายไทยจึงไม่ใช่การมองหา “ความแปลก” ที่ต่างไปจากสังคมอื่น ในประเด็นนี้ การศึกษาในมิติวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ยังไม่ได้มีการตั้งคำถามมากนัก

นอกจากนั้น สิ่งที่ควรมีการตั้งคำถามและอธิบายเพิ่มเติมในการศึกษาเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ก็คือ การทำความเข้าใจเรื่องอารมณ์ปรารถนาและรูปแบบการแสดงออกของชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาและเงื่อนไข การศึกษาควรชี้ให้เห็นว่าอารมณ์ความรู้สึกของชายรักชายไม่ได้มีเพียงแบบเดียว ชายรักชายแต่ละยุคไม่ได้ใช้ชีวิตภายใต้บริบทเดียวกัน การชี้ให้เห็นความแตกต่างของอารมณ์เหล่านี้จะทำให้เห็นว่าชายรักชายในปัจจุบันมีวิถีคิดและพฤติกรรมต่างไปจากชายรักชายในอดีตอย่างไร เช่น การแสดงความรัก การมีเซ็กส์ การสร้างสัมพันธ์ทางสังคม เป็นต้น นอกจากนั้น แม้แต่ชายรักชายที่มีชีวิตร่วมอยู่ในยุคสมัยเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแสดงออกในแบบเดียวกัน เพราะชายรักชายแต่ละคนมีพื้นฐานและความเป็นมาต่างกัน ทั้งฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา และแบบแผนการดำเนินชีวิต ดังนั้น จึงเป็นเรื่องอันตรายหากมองว่าชายรักชายไทยมีเอกภาพและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. กระบวนทัศน์ควีเยอร์ (Queer) การศึกษาชายรักชายในกระบวนทัศน์สองแบบ ทั้งปฏิฐานนิยมและสัมพัทธนิยม อาจไม่ใช่คำตอบที่น่าพึงพอใจเมื่อเกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับความจริงของเพศสภาพและเพศวิถี กล่าวคือ กระบวนทัศน์ทั้งสองแบบ แม้จะดูต่างกัน แต่ก็มีข้อพิจารณาที่น่าคิด โดยเฉพาะเมื่อตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนกรแสวงหาและสร้างความรู้ หรือญาณวิทยา ในตอนต้น ผู้ศึกษาได้ชี้ให้เห็นข้อสังเกตที่สำคัญจากนักคิด 4 คน ซึ่งช่วยให้เข้าใจว่าทฤษฎีของความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีและสังคมวัฒนธรรมชายรักชาย ข้อสังเกตเหล่านี้เกิดจากกระบวนทัศน์ควีเยอร์ที่ช่วยให้เข้าใจว่าญาณวิทยาในการศึกษาชายรักชายในสังคมไทยยังคงเชื่อเรื่องการปลดปล่อยชายรักชายออกจากสังคมที่เป็นรักต่างเพศ กล่าวคือ ความรู้กระแสหลักเป็นการสร้างคู่ตรงข้ามระหว่างรักต่างเพศกับรักเพศเดียวกัน หรือ เพศธรรมชาติกับเพศผิดธรรมชาติ (Turner, 2000, p.34) ถืก ๆ แล้วเป็นการอธิบายด้วยความคิดแยกขั้วนี้ยังเชื่อในความจริงแบบแก่นแท้ ชายรักชายจะถูกสร้างให้เป็นมนุษย์อีกกลุ่มหนึ่งที่ถูกละเลยหรือมองข้าม หรือเป็นคนที่อยู่ชายขอบ ซึ่ง Warner (1993) เรียกว่า ความมีตัวตนในแบบชายขอบ (Marginal styles of embodiment) สิ่งนี้เมื่อถูกอธิบายในพื้นที่สาธารณะจะกลายเป็นสัญลักษณ์ของความจริง การทำให้ชายรักชายกลายเป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งคือการจัดประเภทและสร้างความแตกต่าง กระบวนทัศน์ควีเยอร์พยายามที่จะก้าวข้ามไปจากวิธีคิดนี้ โดยการเริ่มต้นวิพากษ์หรือ “รื้อสร้าง” สิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้และความจริงเกี่ยวกับเพศของมนุษย์ เช่นถามว่าทำไมจึงมีการแบ่งแยกอารมณ์ความรู้สึกทางเพศเป็นคู่ตรงข้าม และการแบ่งประเภทนี้คือความจริงเกี่ยวกับเพศใช่หรือไม่

Adam (2002) อธิบายให้เห็นว่ากระบวนทัศน์ควีเยอร์พยายามตรวจสอบความรู้และความจริง โดยไม่มองว่าชายรักชายเป็นคนกลุ่มน้อยทางเพศ แต่มองว่าเป็นผลผลิตของวิธีคิดของการจัดแบ่งประเภท เช่น แยกความเป็นชายออกจากความเป็นหญิง และนำไปสู่การอ้างความเป็นชายในวัฒนธรรมชายรักชาย (Adam, 2002) การยึดในการแบ่งแยกประเภทส่งผลให้เกิดการสร้างความจริงเกี่ยวกับโฮโมเซ็กชวลในหลายรูปแบบ เช่น เชื่อในสิทธิเสรีภาพของชายรักชาย และการปลดปล่อยชายรักชายจากสังคมรักต่างเพศ เป็นต้น ถึงแม้ว่าควีเยอร์จะช่วยให้เห็นปัญหาของวิธีคิดการแบ่งแยกประเภทแต่ในประเด็นเรื่องความเป็นธรรมทางสังคม เป็นสิ่งที่ควีเยอร์อธิบายไว้น้อยมากหรือแทบจะไม่สนใจเลย ประเด็นนี้ทำให้นักเคลื่อนไหวเพื่อชาวชายรักชายไม่ค่อยสนใจข้อวิจารณ์ของทฤษฎีควีเยอร์ เพราะประสบการณ์ของการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมนำเอาความหมายของการเป็นชายรักชายในแบบต่างๆมาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในประเด็นนี้ไม่ค่อยเกิดขึ้นในสังคมไทย เพราะประสบการณ์ของชายรักชายไทยไม่ค่อยมีเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ทางการเมืองและได้รับผลกระทบจากกฎหมาย ทำให้ทฤษฎีควีเยอร์ในสังคมไทยเป็นแนวคิดที่อยู่ในชั้นเรียนสาขามนุษยศาสตร์ อักษรศาสตร์ และวัฒนธรรมศึกษาที่สนใจกระบวนกรสร้างความหมายผ่าน “ตัวบท” เช่น ศึกษาเรื่องเล่าชายรักชายในวรรณกรรม นิยาย เรื่องสั้น ละคร ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การศึกษาที่วิพากษ์สังคมและวัฒนธรรมชายรักชาย ยังพบ น้อยมาก ในวงวิชาการไทย งานที่พยายามวิพากษ์สังคมชายรักชายไทย ได้แก่งาน ของนฤพนธ์ ด้วง วิเศษ (2549: 2553) และ Jackson (2011) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าวาทกรรมและความรู้ต่างๆที่ชายรักชาย นำไปใช้เพื่อสร้างภาวะเบียด นำไปสู่บรรทัดฐานที่มีการจัดช่วงชั้น ลำดับสูงต่ำ และการแบ่งแยก สิ่ง เหล่านี้คืออำนาจที่เกิดขึ้นในสังคมชายรักชาย ดังนั้น ความรู้เรื่องเพศภาวะ ความเป็นชายและหญิง เพศวิถีของความเป็นรักต่างเพศและรักเพศเดียวกัน ไม่ใช่สิ่งที่แบ่งแยกชายรักชายออกจากคนอื่นๆแต่ อย่างใด แต่ชายรักชายก็ตกอยู่ได้มายาคติและอำนาจแบบเดียวกันที่นำไปการสร้างอคติทางเพศใน สังคม

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย

การที่บุคคลหนึ่งจะรับรู้และตระหนักถึงความเป็นชายรักชายในตนเองนั้น ภาวะขั้นต่อมาที่ บุคคลนั้นจะต้องเผชิญก็คือ การยอมรับตนเอง (Self-Acceptance) และการเปิดเผยตนเอง (Coming Out)

2.3.1 กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย

มีนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้เสนอทฤษฎีในการอธิบายถึงกระบวนการ ลำดับขั้นตอนการพัฒนาเอกลักษณ์ของชายรักชายไว้หลากหลายแนวคิด มีขั้นตอนโดยรวมดังนี้

Troiden (1979) ได้เสนอตัวแบบที่แสดงกระบวนการของการได้มาซึ่งเอกลักษณ์รัก ร่วมเพศโดยใช้ชื่อว่า “ตัวแบบการได้มาซึ่งเอกลักษณ์ชายรักชาย” (A Model of Gay Identities Acquisition) ซึ่งจะต้องผ่านขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น (Sensitization) เป็นขั้นตอนที่ เด็กชายจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งภายหลังจากได้รับประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นข้อมูลในการ นำมาสนับสนุนความรู้สึกของตนว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย พร้อมกับความรู้สึกว่าตนมีความแตกต่างและ แปรกแยกจากคนอื่น (Alienation) อันเนื่องมาจากความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ความรู้สึกไม่พอใจใน เพศของตน ความรู้สึกอบอุ่นและตื่นเต้นเมื่อได้อยู่กับผู้ชายคนอื่น ตลอดจนประสบการณ์ทางด้าน อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ หรือกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน

2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ (Dissociation) เป็นขั้นตอนที่บุคคลต้องการจะแยกความรู้สึกทางเพศ การกระทำแบบรักร่วมเพศออกจากเอกลักษณ์ ของตน ซึ่งเป็นการแยกระหว่างแนวโน้มทางเพศกับเอกลักษณ์

บุคคลจะตั้งคำถามถึงธรรมชาติของแนวโน้มทางเพศและทิศทางแห่งเอกลักษณ์ของตน ว่าเขาอาจเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่เนื่องจากสังคมไม่ยอมรับ จึงทำให้บุคคลพยายามไม่ยอมรับเอกลักษณ์ชายรักชายของตน เพื่อให้ตนเองเกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการประนามของสังคมต่อกลุ่มชายรักชาย

ขณะที่กลุ่มยอมรับเอกลักษณ์รักร่วมเพศ โดยไม่ได้สนใจการตั้งแง่ของสังคม และยังคงให้คุณค่าแก่เอกลักษณ์อันก่อให้เกิดความภูมิใจในตนเองได้นั้น Goode (1978 อ้างถึงใน บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532) ได้ เสนอถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลดำเนินมาสู่การมองว่าตนเองเป็นเกย์ อันประกอบไปด้วย

- 1) การขาดความใคร่ ความปรารถนา ความสนใจในเพศตรงข้าม
- 2) ความล้มเหลวในการนำความเป็นรักร่วมเพศออกไปจากตน
- 3) การมีประสบการณ์ทางเพศที่ลึกซึ้ง มีความสำคัญ มีความหมายกับบุคคลซึ่งตนนับถือ ยกย่อง เคารพ หรือรัก
- 4) มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับกลุ่มชายรักชาย
- 5) รับรู้ว่ามีกลุ่มหญิงชายจำนวนมากที่เป็นกลุ่มรักร่วมเพศ แต่ไม่ได้แสดงตัว

ด้วยปัจจัยข้างต้น จะทำให้กลุ่มชายรักชายค่อย ๆ ยอมรับและรวบรวมลักษณะความเป็นชายรักชายเข้าสู่อัตลักษณ์ของตนทีละน้อย และเมื่อได้ประสบกับสิ่งแวดล้อมพิเศษของกลุ่มชายรักชาย ตลอดจนการพบปะกับกลุ่มชายรักชายที่เหมือนกับตน จะยิ่งทำให้เอกลักษณ์ของชายรักชายพัฒนาขึ้น จนไปถึงขั้นการยอมรับตนเองและเปิดเผยต่อผู้อื่นต่อไป

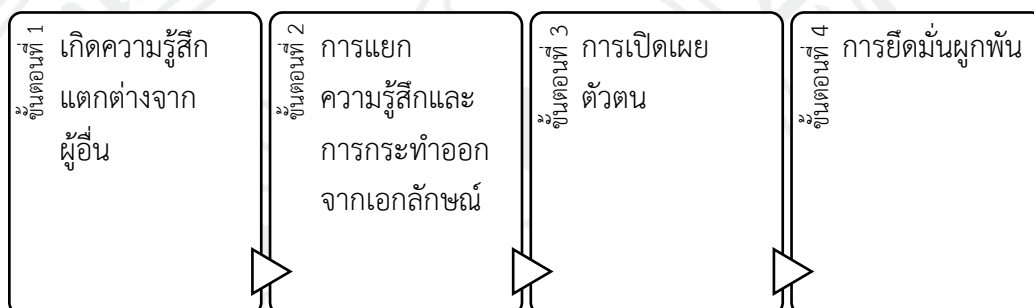
3. ขั้นตอนของการเปิดเผยตัว (Coming Out) ขั้นตอนนี้จะมีการตัดสินใจและการนิยามตนเอง (self-definition) ว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายจะอยู่ในขั้นตอนนี้เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโลกของชายรักชาย และวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการให้คำนิยามใหม่แก่ความเป็นชายรักชายในทางบวก พร้อมทำให้บุคคลเริ่มเข้าสู่กิจกรรมต่าง ๆ ของชายรักชายอย่างสม่ำเสมอ

Plummer (1981) ได้กล่าวถึงการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างซับซ้อน มีด้วยกัน 3 ขั้นตอน ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว กลุ่มชายรักชายอาจจะไม่ได้ผ่านครบทุกขั้นตอน กล่าวคือ กลุ่มชายรักชายบางคนรับรู้ว่าตนเองเป็นชายรักชายแล้วเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับกับตัวเอง ด้วยสาเหตุปัจจัยต่าง ๆ ในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ อันได้แก่

- 1) การเปิดเผยตัวต่อตนเอง เป็นช่วงที่เริ่มมองว่าตนเองเป็นกลุ่มรักร่วมเพศเดียวกัน
- 2) การเปิดเผยตัวต่อโลกของเกย์ เป็นช่วงที่เริ่มมีการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มชายรักชาย

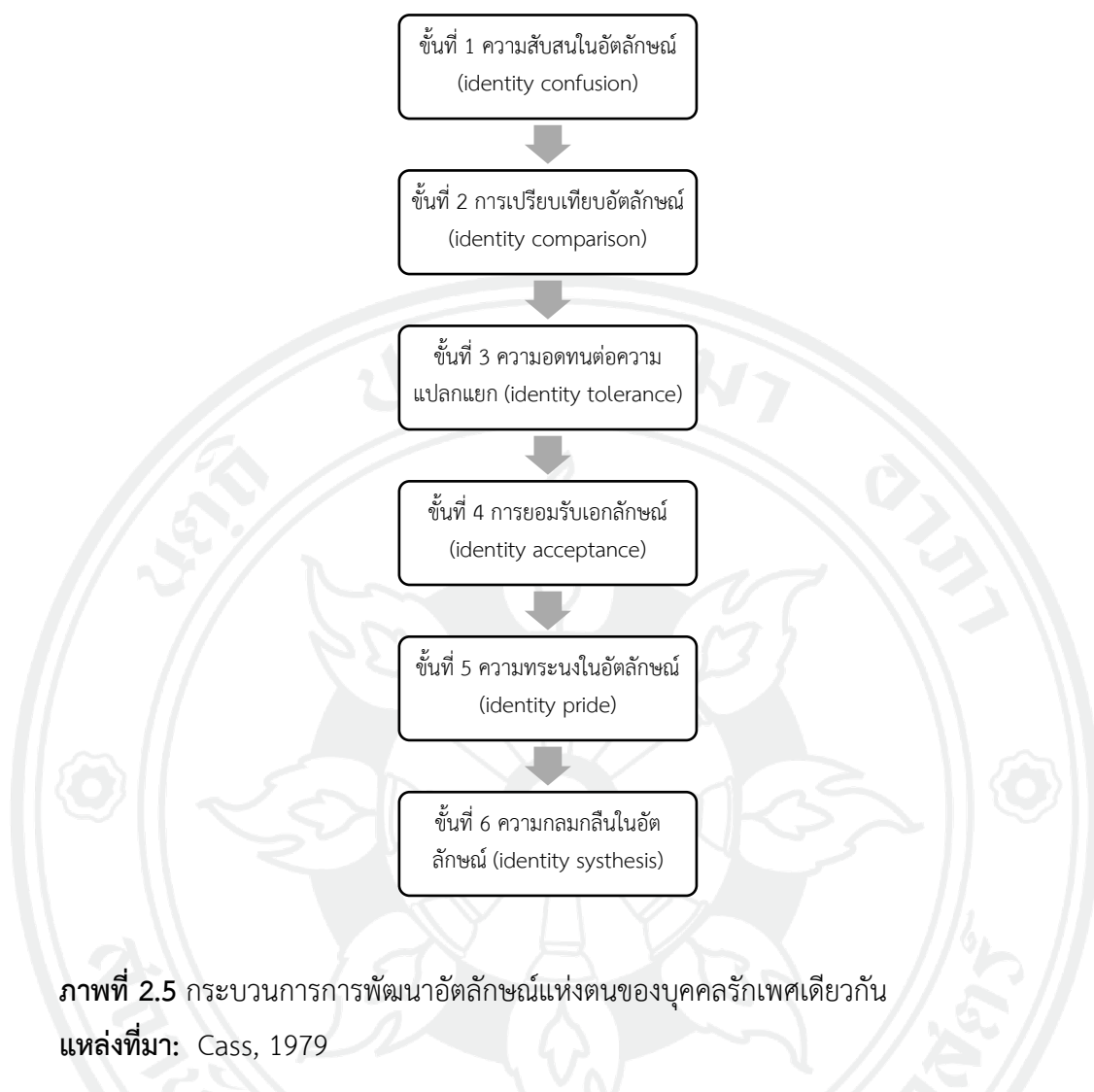
3) การเปิดเผยตัวตนต่อโลกของรักต่างเพศ เป็นช่วงที่จะเปิดเผยความเป็นชายรักชายต่อบุคคลรักต่างเพศ

4. **ขั้นตอนของความยึดมั่นผูกพัน (Commitment)** เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่หล่อหลอมเอกลักษณ์ทางเพศและอารมณ์แบบชายรักชาย โดยบุคคลเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับว่าการเป็นชายรักชายเป็นวิถีของชีวิต (A Way of Life)



ภาพที่ 2.4 ตัวแบบการได้มาซึ่งเอกลักษณ์ชายรักชาย (A Model of Gay Identities Acquisition)
แหล่งที่มา: Troiden, 1979

ขณะที่ Cass (1979) ได้นำเสนอกระบวนการการพัฒนอัตลักษณ์แห่งตนของบุคคลรักเพศเดียวกัน (Model of Homosexual Identity Development) โดย Cass ได้เสนอว่ากลุ่มชายรักชายนั้นจะเปลี่ยนจากรักต่างเพศไปสู่สถานะรักเพศเดียวกันอย่างค่อยเป็นค่อยไป ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตนเองเกี่ยวกับการมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันจะเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้



จากภาพจะให้เห็นได้ว่าใน 3 ขั้นแรกนั้นจะเป็นสภาวะที่เกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่า “ฉันเป็นใคร” และในสามขั้นต่อเกี่ยวข้องกับสภาวะของคำถามเกี่ยวกับ “ฉันเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใด”

1. ขั้นตอนความสับสนในอัตลักษณ์ (Identity Confusion) ในบุคคลที่ยังไม่มีความชัดเจนหรือไม่มั่นใจว่าเป็นคนรักเพศเดียวกัน ทั้งในแง่บุคลิกภาพ ความปรารถนา และทางความคิด อันเนื่องมาจากอคติที่เกิดขึ้นจากสังคมที่มีต่อคนรักเพศเดียวกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งในจิตใจขึ้น ส่งผลให้เกิดความสับสน (Confusion) ความวิตกกังวล กัดดันภายในจิตใจ และเมื่อบุคคลนั้นเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน ตลอดจนความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันในตนเองแล้ว และหากบุคคลนั้นไม่มีการปฏิเสธหรือต่อต้านความรู้สึกภายในของตนก็จะเกิดการยอมรับอัตลักษณ์ใหม่ หากแต่บุคคลนั้นยังมีการปฏิเสธความรู้สึกของตนเองที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ตนเองเคยยึดถือไว้ก็จะค่อย ๆ นำตนเองสู่ขั้นต่อไป

2. ขั้นตอนการเปรียบเทียบอัตลักษณ์ (Identity Comparison) บุคคลนั้นจะเริ่มที่จะตระหนักรู้ถึงความแตกต่างของตนเอง ว่าตนเองนั้นอาจจะมีความคิด ความรู้สึกและบุคลิกที่อาจจะไม่สอดคล้องกับค่านิยม ความคาดหวัง หรือการสรุปเหมารวมจากคนในครอบครัว คนในสังคมในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ เกิดการเปรียบเทียบกับอัตลักษณ์ทางเพศเดิมของตนในอดีตกับอัตลักษณ์ที่ตนเองกำลังรับรู้อยู่ในปัจจุบัน เกิดความรู้สึกแปลกแยก

3. ขั้นตอนการอดทนต่อความแปลกแยกในสังคมรักต่างเพศ (Identity Tolerance) ในขั้นตอนนี้จะสะท้อนถึงการตระหนักรู้อย่างแรงกล้าว่าตนเองอาจจะมีแนวโน้มที่จะมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกัน รวมไปถึงความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงภายในที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ถึงความแตกต่างที่ไม่สอดคล้องของตนเองกับค่านิยมของคนในสังคมทั่วไป ต้องจำหนึ่ยึดอยู่กับอัตลักษณ์แบบรักต่างเพศของตนเอง ในขณะที่เดียวกันบุคคลนั้นก็เริ่มที่แสวงหาทำความเข้าใจตัวตน โดยเริ่มที่จะติดต่อกับผู้รักเพศเดียวกันคนอื่น ๆ เพื่อหาพื้นที่ให้ตัวตนใหม่ของตนเองได้มีพื้นที่แสดงตัวตน เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านก่อนไปสู่ตัวตนใหม่

4. ขั้นตอนการยอมรับในอัตลักษณ์ (Identity Acceptance) บุคคลนั้นก็เริ่มที่จะรับเอาอัตลักษณ์ตนเองที่ชอบเพศเดียวกันเข้ามามีการรับรู้ เริ่มมีความรู้สึกที่ดีและทัศนคติทางบวกต่ออัตลักษณ์ของตนเอง เกิดการยอมรับตนเอง ซึ่งเขาหรือเธอนั้นอาจจะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยอัตลักษณ์นี้ให้คนอื่นรู้หรือไม่ก็ได้ ในภาวะการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันของตนเองนี้เป็นภาวะที่เกิดขึ้นก่อนและจะนำไปสู่ความสัมพันธ์กับคนรักเพศเดียวกัน

5. ขั้นตอนความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ (Identity Pride) เป็นขั้นที่บุคคลรู้สึกพยายามแสดงออกถึงลักษณะทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันออกมาสู่สังคมภายนอก หรือบางทีก็จะแสดงออกถึงการยอมรับความเป็นชายรักชายอย่างเต็มที่ในทุก ๆ ด้าน มีความภาคภูมิใจในตัวตนอัตลักษณ์ใหม่ของตนเอง มีความต้องการและเริ่มรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มรักเพศเดียวกัน

6. ขั้นตอนความกลมกลืนในอัตลักษณ์ (Identity Synthesis) เป็นขั้นสุดท้ายในการสังเคราะห์อัตลักษณ์ของตนเอง ส่งผลให้เกิดการตกผลึกของอัตลักษณ์ที่มีคุณลักษณะที่ผสมผสานตัวตนเข้ากับอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกัน หลอมหลวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและไม่รู้สึกต่อต้าน บุคคลนั้นจะรู้สึกโล่งและเป็นตัวของตัวเองในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ กล่าวคือไม่ได้มีความรู้สึกผิดด้วย หรือละลายในความเป็นคนรักเพศเดียวกันของตน ปละไม่ได้มีความอยากจะประกาศให้ผู้อื่นได้รับรู้ หากแต่สามารถที่จะใช้ชีวิตได้กลมกลืนกับคนในสังคมที่ตนเองอยู่ไม่ต่างกับบุคคลที่รักเพศเดียวกันหรือรักต่างเพศ

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บงกชมาศ เอกเอี่ยม (2532) ทำการศึกษาเรื่อง เกย์: กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ พบว่า กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ จะมีลักษณะเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและผ่านเงื่อนไขสำคัญของการยอมรับความหมาย และประเภททางสังคมแบบรักร่วมเพศมาให้กับตนเองใน 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น อันเป็นจุดเริ่มต้นของการรับคำนิยามรักร่วมเพศ โดยบุคคลจะรับรู้ว่าคุณลักษณะพฤติกรรมของเขาบางประการแตกต่างไปจากชายทั่วไปในสังคม อันทำให้เขาได้รับการตอบสนองจากผู้ร่วมปฏิสังสรรค์ในลักษณะที่ผิดแปลกไปจากคนอื่น ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการที่บุคคลถูกระบุว่าเป็นผู้รักร่วมเพศ จากคำนิยามใดคำนิยามหนึ่งด้วย

2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่บุคคลเข้าสู่ภาวะของการสงสัยตนเองว่าอาจจะเป็นเกย์ แต่เขาไม่สามารถที่จำรับคำนิยามรักร่วมเพศมาให้กับตนเองได้ ทั้งนี้ เพราะคำนิยามดังกล่าวได้ถูกประคับประคองมลทินจากสาธารณชน ว่าเป็นความผิดปกติหรือเป็นความเปี่ยงเบนของสังคม ดังนั้นผู้รักร่วมเพศจึงต้องพยายามหาเหตุผลต่าง ๆ เพื่อมาอ้างกับตนเองถึงการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศของเขา เพื่อปฏิเสธเอกลักษณ์และรอยมลทินทางสังคม

3. ขั้นตอนการเปิดเผยตัว คือการได้มาซึ่งอัตลักษณ์รักร่วมเพศ โดยบุคคลยอมรับกับตนเองว่าเขาคือผู้รักร่วมเพศ ซึ่งจะสัมพันธ์กับการเข้าสู่โลกของเกย์ ที่ทำให้ผู้รักร่วมเพศได้พบกับบุคคลนัยสำคัญหรือบุคคลอ้างอิง ได้ทดสอบถึงความเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และเรียนรู้ถึงความหมายตลอดจนแบบแผนในการดำเนินชีวิตเกย์ อันถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญของการก่อตัวของเอกลักษณ์รักร่วมเพศ

4. ขั้นตอนการยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์ เป็นการตัดสินใจเลือกเอาวิถีชีวิตเกย์มาเป็นส่วนหนึ่งของแบบแผนในการดำเนินชีวิต โดยไม่อาจจะทิ้งความรัก และความผูกพันต่อความสัมพันธ์และเอกลักษณ์รักร่วมเพศได้ จนต้องรักษาเอาไว้ เงื่อนไขสำคัญคือ ผู้รักร่วมเพศขาดแนวโน้มนำทางเพศต่อเพศตรงข้าม โดยไม่สามารถสร้างความรักใคร่กับเพศหญิงได้ ดังนั้นการที่จะยึดถือเอกลักษณ์รักสองเพศ หรือรักต่างเพศจึงเป็นไปได้ยาก นอกจากนั้นการที่ผู้รักร่วมเพศสามารถปรับตัวให้เข้ากับโลกทางสังคม โดยปรับพฤติกรรมเพื่อผสมผสานให้เข้ากับโลกของรักต่างเพศ อันเป็นการช่วยลดรอยมลทินจากสังคม ประกอบกับการเข้าสู่โลกของเกย์ ซึ่งมีวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มสมาชิกชาวเกย์คอยสนับสนุนความรู้สึกและพฤติกรรม ย่อมจะทำให้เอกลักษณ์รักร่วมเพศเกิดความมั่นคง

ปฐรินทร์ นาคสิงห์ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง เกย์: กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ พบว่ากระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์จะต้องผ่าน 3 ขั้นตอนต่อเนื่อง ได้แก่

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น เป็นจุดเริ่มต้นของการรับนิยามผู้รักเพศเดียวกัน โดยบุคคลจะรับรู้ว่าคุณสมบัติทางสังคมเชิงลบจากผู้ชมทางสังคม ภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์ ซึ่งหมายรวมถึงการที่บุคคลถูกประทับตราว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกันจากคำนิยามใดนิยามหนึ่งด้วย

2. ขั้นตอนการสงสัยและคิดว่าตนเอง “อาจจะ” เป็นผู้รักเพศเดียวกัน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่บุคคลเข้าสู่ภาวะของการสงสัยว่าตนเองอาจจะเป็นผู้รักเพศเดียวกัน แต่ยังไม่สามารถรับคำนิยามเหล่านั้นมาใช้กับตนได้ เพราะคำนิยามดังกล่าวถูกประทับรอยมลทินจากสาธารณะว่าเป็นความผิดปกติหรือความเปี่ยงเบน แต่เมื่อใดก็ตามที่สามารถเชื่อมโยงการกระทำทางเพศที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มนำทางเพศที่มีต่อเพศเดียวกันได้ พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะยอมรับว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกัน

3. ขั้นตอนการยอมรับเอกลักษณ์เกย์ เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่รับเอาคำนิยามเกย์มาให้กับเอกลักษณ์แห่งตน หลังจากนั้นเขาจะทำการเปิดตัวในระดับบุคคลน้อยสำคัญ และในระดับชุมชนเกย์ โดยชุมชนเกย์จะเป็นแหล่งสำคัญที่ผู้รักเพศเดียวกันได้เรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตและก้าวเข้าสู่วัฒนธรรมย่อยของชาวเกย์อย่างสม่ำเสมอ จากการปฏิสังสรรค์กับผู้รักเพศเดียวกันกับคนอื่น ๆ ซึ่งพบว่าวิถีชีวิตส่วนหนึ่งจะต้องเกี่ยวพันกับวิถีชีวิตทางเพศ เนื่องจากการตอบสนองความต้องการทางเพศที่มีต่อเพศเดียวกัน

ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย: การวิจัยเชิงคุณภาพแบบทิมวิจัยเห็นชอบร่วมกัน โดยผลการศึกษาพบ 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. การเริ่มสัมผัสสนนิมทางเพศแบบเกย์ของตน ได้แก่ การสัมผัสกลิ่นความเป็นเกย์ การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน 2. การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์แห่งตน ได้แก่ การเผชิญกับอคติทางลบของสังคม การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชายและการยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน 3. การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน ได้แก่ การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์ เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับตนเอง และการเข้าไปสู่สังคมเกย์ 4. การเผยแพร่อัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ได้แก่ การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและสังคมนอกข้าง 5. การใช้ชีวิตของเกย์ ได้แก่ การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์ การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น 6. การเกิดบุรณภาพของบุคลิภาพ ได้แก่ การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตนเอง และการเกิดตัวตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบุรณภาพแห่งตน

ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงการเชื่อถือในอินทรีย์แห่งตน และเปิดใจรับความโน้มเอียงทางเพศว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ตน ตลอดจนการดำรงอยู่ในปัจจุบัน

ขณะกับทุกสิ่ง จะช่วยให้เกิดการยอมรับอัตลักษณ์เกย์ของตนเองและนำไปสู่การหลอมรวมอัตลักษณ์ทางเพศกับอัตลักษณ์อื่น ๆ ของตนให้เป็นหนึ่งเดียว

ผู้วิจัยจะนำเอาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชายมาช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครเพื่อแสดงถึงพัฒนาการของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)

มนุษย์ทุกคนต้องการความเข้าใจเกี่ยวกับโลกที่อาศัยอยู่ เพื่อความอยู่รอดในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้มนุษย์ต่างใช้การสื่อสารเสมอ โดยในระยะแรกจะใช้ท่าทาง ภาษากายในการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ครอบครัว หรือชุมชน

เมื่อมนุษย์มีวิวัฒนาการทางการร่างกายที่สามารถควบคุมเสียง มีกระบวนการจัดเก็บความหมายได้มากขึ้น และมีสมองขนาดใหญ่ขึ้น มนุษย์จึงได้คิดค้นภาษาทั้งในระบบภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งทำให้ภาษากลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตมนุษย์ มนุษย์มีคลังคำศัพท์พร้อมใช้งาน ก็จะมีการให้ความหมายสิ่งต่าง ๆ มีการตีความปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และรักษาความหมายนั้นไว้

ในปัจจุบัน สื่อต่าง ๆ รวมถึง สื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาความหมายของเหตุการณ์ สถานการณ์ และสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ทั้งโดยนัยและโดยตรง ผ่านเนื้อหาบันเทิงและรายการ

ดังนั้นความหมาย (Meaning) ไม่ว่าจะเป็นความหมายโดยตรงหรือความหมายโดยนัย ในแง่มุมของความจริงใด ๆ ที่มนุษย์จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการพัฒนากระบวนการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า ในการตีความหมายส่วนตัวบุคคลหรือการให้คำแนะนำร่วมกันต่อเหตุการณ์ สถานการณ์ใด ๆ นั้นเป็นการประกอบสร้างทางสังคม (DeFluer, 2010)

ขณะที่ สโรชพันธุ์ สุภาวรรณ (2557 หน้า 98) กล่าวว่า แนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม มีแนวคิดที่ว่า ความจริง (Reality) มิได้เป็นสิ่งที่มียู่แล้วตามธรรมชาติ ทว่าความจริงจะเกิดขึ้นเมื่อผู้คนมีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กันกับสภาพแวดล้อมบนบริบทและสถานการณ์ต่าง ๆ นำไปสู่การรับรู้ (Perception) ตีความ (Interpretation) ฉะนั้นความจริงของแต่ละบุคคลจึงมีความแตกต่างกันไปตามบริบทและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญ ทั้งยังขึ้นอยู่กับ การรับรู้และการตีความ

กาญจนา แก้วเทพ (2550) ระบุว่า ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมเปรียบเสมือนคลื่นระลอกที่สองของกลุ่มทฤษฎีที่เป็นกระบวนการทัศน์กระแสหลักด้านผลกระทบของสื่อ

(Media Effect) โดยมโนทัศน์ใหม่ที่ถูกนำมาใช้ในการอธิบายผลกระทบแบบใหม่ของสื่อนี้ก็คือ แนวคิดเรื่องสื่อเป็นตัวสร้างโลกทางสังคม (Social World) หรือเป็นตัวสร้างกรอบจินตนาการความคิด สร้างสรรค์ความจริงทางสังคมให้แก่ผู้คน (Social Construction Of Reality)

แนวคิดนี้ก่อตัวมาจากข้อสังเกตของนักหนังสือพิมพ์ชาวอเมริกัน Walter Lippmann ในหนังสือ “Public Opinion” ที่ตีพิมพ์ในปี 1922 โดยได้กล่าวว่า ในขณะที่ผู้คนสมัยใหม่ส่วนใหญ่ มักจะไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับโลกที่เป็นจริงด้วยตนเอง (Direct Experience) แต่ทว่าผู้คนส่วนใหญ่จะ ได้รู้จักโลกผ่านการฉายภาพของสื่อ (Mass-Mediated Experience) เพราะฉะนั้น “ภาพที่อยู่ในหัว ของผู้คน” (Picture In The Head Of People) จึงไม่ใช่ภาพของโลกที่เป็นจริง หากแต่เป็น “ภาพที่ สื่อสร้างขึ้น” และนี่คืออิทธิพลที่แท้จริงของสื่อมวลชนในการสร้างภาพขึ้นมาในหัวของผู้ชม ซึ่ง ต่อมาได้เป็นถูกพัฒนาเป็นทฤษฎีดังกล่าวในที่สุด นอกจากนี้ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริง ทางสังคมนี้มีแม่แบบมาจากสาขาสังคมวิทยา สำนักคิดปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) ทฤษฎีนี้อธิบายเพิ่มเติมว่ามนุษย์เรานั้นมีโลกแวดล้อมรอบตัวอยู่ 2 ชั้น โลกชั้นแรกเป็นโลกทาง กายภาพ และโลกที่สองเป็นโลกทางสังคม ที่เกิดจากการทำงานของสถาบันทางสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา ที่ทำงาน รัฐ ฯลฯ

นอกจากนี้แล้วอีกทฤษฎีหนึ่งที่ถูกพัฒนาขึ้นมาและอยู่ในกลุ่มแนวคิดนี้ ก็คือ ทฤษฎีการ ปลูกฝัง (Cultivation Theory) ที่กล่าวว่าสื่อได้ทำหน้าที่อบรมบ่มเพาะด้วยการปั้นแต่ง “โลก การ มองโลก และวิธีการอยู่กับโลก” ให้กับผู้คน

Schutz นักปรัชญาสังคมชาวออสเตรีย ได้กล่าวถึงการสร้างความเป็นจริงทางสังคมว่า (อ้าง ถึงใน ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2555 Littlejohn, 1992 หน้า 174-165)

“คำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้มีความหมายจากโลกส่วนตัว แต่เป็นชุดความหมาย ที่เกิดจากภายนอก ที่เกิดจากแต่ละคนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (intersubjective) ดังนั้น การให้ความหมายและความเข้าใจจึงเกิดขึ้นจากการสื่อสารกับผู้อื่น สาระ สำคัญของความจริงจึงฝังตรึงอยู่กับความคิดทางสังคม”

โดย Schutz (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557, น. 238) ได้เสนอแนวคิดการประกอบ สร้างความเป็นจริงทางสังคมไว้ว่า โลกที่แวดล้อมตัวบุคคลนั้นมีอยู่ 2 โลก คือ โลกแรกเป็นโลกทาง กายภาพ (Physical World) อันได้แก่ วัตถุ สิ่งของ บุคคล บรรยากาศด้านกายภาพทั้งหลายที่ แวดล้อมบุคคล โลกนี้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ส่วนอีกโลกหนึ่งนี้ มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น โลกทาง สังคม (Social World) สิ่งแวดล้อมเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Environment) หรือความเป็นจริงทาง สังคม (Social Reality) ซึ่งโลกนี้เกิดขึ้นจากการทำงานของสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา ที่ทำงาน รัฐ และสื่อมวลชน เป็นต้น

จากทัศนะต่อความเป็นจริงทางสังคมดังกล่าว Berger & Luckmann (1966) ได้มีทัศนคติสอดคล้องกัน โดยกล่าวถึงแรงผลักดันจากแนวคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism) โดยมีข้อสันนิษฐานพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. โลกไม่ได้แสดงตนต่อผู้ที่สังเกตการณ์ แต่มนุษย์รู้จักโลกในฐานะเป็นประสบการณ์ของตน โดยได้รับอิทธิพลจากภาษา
2. การจัดประเภทสิ่งต่าง ๆ ตามหมวดหมู่ของภาษา เป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มต่าง ๆ
3. ความเข้าใจต่อความเป็นจริงเป็นผลจากการสื่อสารที่มีพลัง ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และชีวิตทางสังคมเป็นปัจจัยที่กำหนดความรู้ของมนุษย์
4. ความเป็นจริงเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้น โดยสร้างจากรูปแบบพฤติกรรม การสื่อสารตามกลุ่มทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งการให้ความหมายไม่ได้มาจากปัจเจกบุคคล แต่มีความซับซ้อนด้วยรูปแบบที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ซึ่ง Berger & Luckmann (1966) ยังได้ทำการแบ่งโลกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

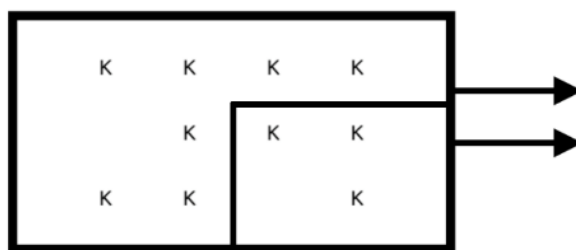
1. โลกแห่งความเป็นจริง (World of Reality) คือ โลกที่เราสัมผัสได้ด้วยตนเอง ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดย “ความเป็นจริง” นี้ประกอบด้วยความหมายในหลายมิติ (กาญจนา แก้วเทพ, 2552 หน้า 233) อันได้แก่

- 1.1 เป็นแหล่งสำคัญของการให้คำนิยามแก่สังคมต่าง ๆ (Dominant Source of Definition) เช่น ชีวิตคืออะไร เพศคืออะไร ครอบครัวคืออะไร เป็นต้น
- 1.2 เป็นภาพลักษณ์ (Image) ของความเป็นจริงทางสังคมของปัจเจกบุคคล กลุ่มสังคมต่าง ๆ เช่น ผู้ชายมีภาพลักษณ์อย่างไร ทัศนะของคนทั่วไปที่มีต่อกลุ่มชายรักชายเป็นอย่างไร
- 1.3 เป็นค่านิยมที่แสดงออกมา (Value) เช่น การถกเถียง เรื่อง “พรหมจรรย์” ยังคงเป็นความเป็นจริงในสังคมไทย แต่ไม่เป็นค่านิยมแล้วในสังคมอเมริกัน
- 1.4 เป็นบรรทัดฐานสำหรับการตัดสิน (Normative Judgement) เช่น ระหว่างความกตัญญูต่อแม่กับการตัดสินใจอย่างอิสระในเรื่องชีวิตรักของพระเอกละครโทรทัศน์ สังคมใช้อะไรเป็นเกณฑ์บรรทัดฐานในการตัดสินใจว่าพระเอกทำถูกหรือไม่

ดังนั้น เมื่อพิจารณามิติของ “ความเป็นจริง” ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ก็คือ นิยามของ “วัฒนธรรม” นั่นเอง

2. **โลกแห่งความหมาย (World of Meanings)** คือ ความรู้ (Knowledge) ที่เราได้รับมาเพียงบางส่วนของโลกแห่งความเป็นจริง เพราะความเป็นจริงเหล่านี้มีอยู่อย่างมากมาย มนุษย์จึงไม่สามารถหาความแน่นอนจากความเป็นจริงที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราได้ ซึ่งเป็น “โลกส่วนที่เราสามารถอธิบายได้ ให้ความหมายได้ กำหนดแบบแผนได้” เช่น เรากล่าวว่า ผู้หญิงคือมนุษย์ที่มีลักษณะกายภาพบางอย่างแตกต่างไปจากผู้ชาย แม้ว่าจะไม่สามารถอธิบายได้อย่างถูกต้องแท้จริง แต่ก็เป็นการตอบคำถามที่เราต้องการได้ โลกแห่งความหมายมีความจำเป็น เพราะช่วยให้คนเรามีความมั่นคงในความรู้สึกมากขึ้น เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวได้ และข้อมูลจะเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปไม่ได้ ล้มล้างสิ่งที่เรารู้โดยฉับพลัน

โดยเมื่อนำมาสรุปเป็นภาพจำลองความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริงก็จะได้ภาพออกมาดังนี้



ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโลกแห่งความหมายกับโลกแห่งความเป็นจริง
แหล่งที่มา: Berger & Luckmann, 1966

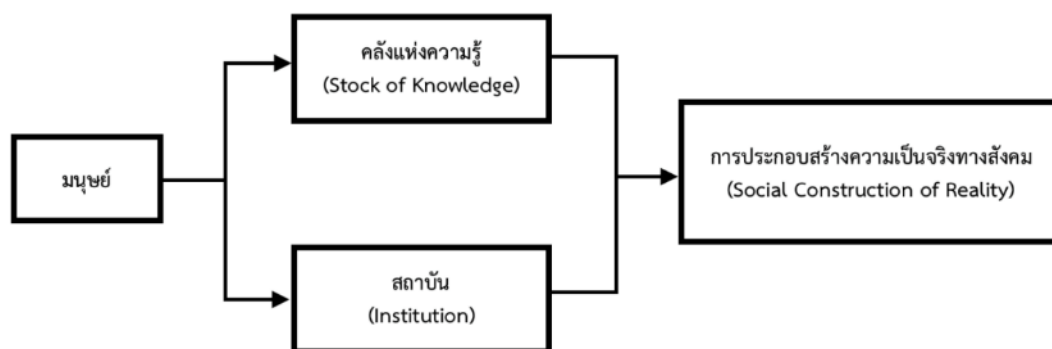
จากแผนภาพสามารถอธิบายได้ว่า โลกแห่งความหมายเป็นความรู้ที่เกิดการรับรู้เพียงบางส่วนจากโลกแห่งความเป็นจริง แล้วนำมาสร้างขึ้นเป็น “คลังความรู้ (Stock of Knowledge)” เฉพาะบุคคลขึ้น

ส่วนคำกล่าวที่ว่ามนุษย์ได้สร้างความเป็นจริงขึ้น คือ ความเป็นจริงทางสังคม (Social Reality) นั้นเอง อย่างไรก็ตามมนุษย์ในแต่ละสังคมมีการยอมรับความเป็นจริงที่แตกต่างกันนี้ เพราะคนแต่ละคนมีทัศนะต่อโลก (Worldview) ที่ต่างกัน จึงทำให้ประสบการณ์ผ่านกระบวนการทางสังคมจนกลายมาเป็นความรู้และสะสมต่อมาเป็น “คลังแห่งความรู้ (Stock of Knowledge)” เฉพาะบุคคลหรือสังคมนั้น ทั้งนี้การสร้างความเป็นจริงทางสังคมถูกกำหนดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ของคนภายในสังคมหรือสถาบันนั้นผ่านพื้นที่ของกิจวัตรประจำวัน และถูกถ่ายทอดให้กับคนในสังคมนั้นในรูปแบบของกฎเกณฑ์และวิธีการในการจัดการเรื่องต่าง ๆ และกฎเกณฑ์เหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action) ของคนในสังคมนั้นหรือสถาบันนั้น จนในที่สุดคนในสังคมนั้นหรือสถาบันนั้นต่างก็

ยอมรับ และเรียนรู้ถึงวิธีการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่า เป็นสิ่งที่คนรุ่นก่อนหน้าเคยทำสืบต่อกันมา หรือเรียนรู้ว่าเป็น “The Way to Do Thing”

ซึ่งสถาบัน (Institution) นี้ มีบทบาทในการลดภาระการตัดสินใจของมนุษย์ ทำให้ไม่จำเป็นต้องให้ความหมาย (Define) หรือ ตีความ (Interpret) กันใหม่ เพราะสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดเป็นแบบแผนพฤติกรรม ที่ถูกบันทึกอยู่ใน “คลังความรู้ (Stock of Knowledge)” ของมนุษย์แล้ว พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ จึงเป็นสิ่งที่สามารถคาดเดาได้ (Predictable) ฉะนั้นสถาบันจึงมีความมั่นคง (Stability) สูง

เมื่อ คลังความรู้ ผสมรวมเข้ากับความเป็นสถาบัน แล้วจะพัฒนากลายเป็น “การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)”



ภาพที่ 2.7 การสร้างชุดความเป็นจริงทางสังคม

แหล่งที่มา: Berger & Luckmann, 1966

Berger & Luckmann (1966) ยังกล่าวอีกว่า ความเป็นจริงทางสังคมนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบริบทเดิม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า ความหมายของปรากฏการณ์นั้นถูกถ่ายทอดไปอย่างไร และขึ้นอยู่กับรหัส (Code) ที่สังคมเป็นผู้สร้างขึ้นอย่างมีกฎเกณฑ์ และเป็นที่ยอมรับกันในสังคมนั้น ๆ ด้วยว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ดังนั้นมนุษย์จึงทำการเรียนรู้และทำความเข้าใจโลกแห่งความจริงโดยผ่านตัวกลางที่สถาบันต่าง ๆ ในสังคมได้ประกอบสร้างความหมายให้แก่สิ่งต่าง ๆ ที่ถูกประกอบสร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ แม้กระทั่งความฝัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็น “ความเป็นจริง” ที่ประกอบสร้างขึ้นเป็น “ความเป็นจริงทางสังคม” หรือ “โลกแห่งความหมาย” (World Of Meaning) โลกส่วนนี้จะเป็นโลกที่เป็นความรู้ (Knowledge) โดยในส่วนนี้จะได้รับมาเป็นเพียงบางส่วนจากโลกแห่งความเป็นจริง ฉะนั้น “โลกแห่งความหมาย” จึงเป็นโลกที่มนุษย์สามารถที่จะอธิบายให้ความหมายและรับรู้

ความหมายได้ ยกตัวอย่างเช่น มนุษย์ไม่เข้าใจความเป็นจริงตามธรรมชาติว่า “เพศ” คืออะไร แต่ละคนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร มนุษย์จึงสร้างโลกแห่งความหมายขึ้นมา เพื่อกำหนดและอธิบายว่า เพศคืออะไรกันแน่ มีนิยามอย่างไร มีลักษณะอย่างไร แต่ละเพศจะมีการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของตนอย่างไร เพื่อเป็นการ สร้างความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับเพศขึ้น จนกลายเป็นคลังแห่งความรู้ ซึ่งการกำหนดความหมายต่าง ๆ นั้น เมื่อมีการต่อยอดความหมายอีกบ่อยครั้ง จะทำให้การรับความหมายดังกล่าว กลายเป็นการรับรู้ในชีวิตประจำวัน และแผ่ขยายไปกว้าง จนกลายเป็น “ความเป็นจริงทางสังคม” ไปในที่สุด

ด้าน กาญจนา แก้วเทพ (2547 หน้า 326) ได้อธิบายเรื่องแนวคิด “Typification” ของ Schutz ซึ่งอธิบายถึงการทำงานของ “คลังความรู้ทางสังคม” ไว้ว่า

“ชีวิตประจำวันของเราคล้ายกับระบบคอมพิวเตอร์ ประสบการณ์ที่สัมผัสเป็นเสมือนกระบวนการป้องกันข้อมูลเข้าไปใน CPU รูปธรรมแต่ละครั้งที่ป้อนเข้าไปนั้น จะเข้าไปถูกจัดระบบไว้เป็นหมวดหมู่เหมือนเป็นการจัดการแฟ้มที่เรียกว่า “Typification” เช่น เรามีแฟ้ม (Typification) ว่า “ผู้หญิงเป็นอย่างไร” เมื่อเราพบเจอ “รูปธรรมใหม่” เราก็จะนำเอา Typication ของเรามาทาบ แล้ว “อ่าน” ออกมาว่า “รูปธรรมนี้เป็นผู้หญิงใช่หรือไม่” ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก จนคล้ายดูเป็นอัตโนมัติ คลังแห่งความรู้ทางสังคมนี้ จะช่วยให้เราจัดระบบทุกอย่างในโลกและช่วยตีความรูปธรรมใหม่ และประสบการณ์ใหม่ให้ด้วย”

โดย Berger & Luckmann (1966 หน้า 43) ได้จัดประเภทความจริงให้กับทุกสิ่งทุกอย่างทั้งเหตุการณ์และประสบการณ์ที่ได้เผชิญมาทั้งด้านสังคมและตามธรรมชาติ โดย แบ่งความจริงออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ความเป็นจริงทางสังคมแบบภาวีสัย (Objective Reality) ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่ยอมรับกันเป็นแบบแผนจนกลายเป็นสถาบัน (Institutionalization) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี บทบาทและกิจกรรมของมนุษย์ โดยความจริงเชิงวัตถุวิสัยนี้เป็นการกระทำให้เกิดความชอบธรรม (Legitimation) คือการทำให้ความหมายของสิ่งต่าง ๆ มีความเป็นวัตถุวิสัยขึ้น (Objectivation of Meaning) เพื่อทำให้เป็นสถาบันต่อไป โดยความจริงประเภทนี้เรียกว่าเป็น “สัญลักษณ์สากล” (Symbolic Universe) ที่ต้องผ่านขั้นตอน 3 ขั้นตอน สู่การครอบงำความจริงทางสังคม คือ

1. การอธิบายถึงลำดับชั้นอำนาจในสังคมจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของจารีต
2. การอธิบายความสัมพันธ์เชิงอำนาจด้วยชุดความหมายแบบภาวีสัยที่ทุกคนในสังคมเห็นตรงกัน

3. การติดตั้งให้ชุดความหมายกลายเป็นสัญลักษณ์ร่วมของสังคม โดยครอบงำการให้ความหมายทางสังคมทั้งแบบภววิสัยและอัตวิสัย ซึ่งเป็นการ “จับวางสิ่งต่าง ๆ ให้อยู่ถูกที่ถูกทาง” ตามที่สังคมให้ความหมายร่วมกัน

2. ความจริงเชิงอัตวิสัย (Subjective Reality) เป็นกระบวนการสร้างความรู้ของบุคคล กล่าวคือ การสะสม ซึมซับ (Internalize) ความรู้เข้าไปในบุคคลโดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ดังนี้

2.1 กระบวนการขัดเกลาทางสังคมระดับปฐมภูมิ (Primary Socialization) เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กโดยผู้ขัดเกลากลุ่มต่าง ๆ ทำให้เกิดการรับรู้เชิงอัตวิสัยของบุคคลที่เรียกว่า “โลกพื้นฐาน” (Base World)

2.2 กระบวนการขัดเกลาทางสังคมระดับทุติยภูมิ (Secondary Socialization) คือ การใส่ “โลกส่วนตัว” (sub-world) ของแต่ละคนเข้าไปในการรับรู้ เป็นโลกส่วนตัวที่มีพื้นฐานอยู่บนสถาบันทางสังคมอีกทอดหนึ่ง (Institution-Based Sub-World)

การประกอบสร้างความจริงทางสังคม ล้วนถูกประกอบสร้างผ่านสถาบันทางสังคมที่รายล้อมอยู่รอบตัว ซึ่งผ่านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Historical Process) ขณะเดียวกันก็มี “อำนาจ” ในการควบคุมทางสังคม (Social Control) เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ (Unity) และเพื่อยึดเป็นระเบียบแบบแผน ความจริงสำเร็จรูปข้างต้น จึงโดยมิได้เปิดโอกาสให้ตั้งคำถาม หรือพิสูจน์ ดังได้ความสัมพันธ์นั้น มนุษย์จึงมีหน้าที่ทำตาม ๆ กันไป (บงกช เสวตมร, 2533)

Stuart Hall (อ้างถึงใน ศิริมิตร ประพันธ์ธุรกิจ, 2008) ได้ให้ทัศนะความเห็นเพิ่มเติมว่า การสร้างความจริงทางสังคมเป็นเรื่องการเมืองของการให้ความหมายอย่างหนึ่ง ในความเป็นจริงแล้ว ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นสามารถมีได้มากกว่า 1 ชุด (Multiple Realities) ขึ้นอยู่กับความจริงดังกล่าวนั้นถูกสร้างขึ้นโดยใคร และกำลังรับใช้อุดมการณ์ใด อย่างไรก็ตามการรับรู้และการตีความของมนุษย์ส่วนใหญ่มักไม่ได้สัมผัสกับความจริง (ทางกายภาพ) โดยตรง แต่เป็นการรับรู้จากภาพแทนความจริง (Representation) ซึ่งอาจจะจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง หรือไม่จริงเลย เพื่อนำไปอ้างอิงกับความจริงนั้น ๆ

สถาบันหนึ่งที่มีจะประกอบสร้างความเป็นจริงในสังคมนั้นก็คือสื่อมวลชน โดยสื่อมวลชนจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการสะท้อนภาพทางสังคม ให้คนในสังคมได้เรียนรู้ แต่ก็ไม่ได้เป็นการถ่ายทอดภาพความเป็นจริงทั้งหมดในสังคม แต่สื่อมวลชนนี้จะคัดเลือกภาพบางส่วนในสังคมออกมานำเสนอทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการทำงานของสื่อ ฉะนั้นภาพที่สะท้อนจากสื่อมวลชนนี้ จึงถูกประกอบสร้างโดยผ่านการคัดเลือกภายใต้ความเชื่อและความเข้าใจบางอย่างของสังคมนั้น ๆ

ซึ่งในทุกครั้งที่มีสื่อมวลชนเผยแพร่สิ่งต่าง ๆ ออกมาสู่สังคม จะสร้างผลกระทบได้ในหลายระลอก คือ มีผลทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว แต่ทั้งหมดนี้ สิ่งที่น่ากังวลควรหมั่นศึกษาให้ความสนใจมากที่สุด คือ ผลระยะยาว ที่เกิดจากการสั่งสมและตกตะกอนทีละเล็กละน้อยจนกระทั่งเป็น

ผลึกทางวัฒนธรรมของผู้คน ดังนั้นการที่ผู้รับสารถอดรหัสความหมายที่อยู่ในสารต่าง ๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชน พวกเขาจะค่อย ๆ สะสมภาพต่อของชีวิตแบบต่าง ๆ (Picture of Life) และได้รับแบบจำลองของพฤติกรรมแบบต่าง ๆ (Model of Behavior) ก่อนที่จะได้มีโอกาสไปสัมผัสกับประสบการณ์จริง ๆ ด้วยเหตุนี้ กลุ่มวัฒนธรรมศึกษาจึงถือว่าการสื่อสารมวลชนไม่ใช่เรื่องของ การถ่ายทอดข่าวสารเท่านั้น หากแต่เป็นการสร้างระบบความหมายร่วมกันทั้งสังคม การสื่อสารไม่ได้เป็นเพียงพาหนะถ่ายทอดวัฒนธรรมเท่านั้น หากแต่ตัวการสื่อสารนั้นเป็นตัวสร้างสรรค์วัฒนธรรมสังคม (ปัสสรา ศิวะพิรุฬห์เทพ, 2548 หน้า 25)

สอดคล้องกับ กาญจนา แก้วเทพ (2543, น. 248-249) ที่กล่าวว่าสื่อมวลชนไม่ใช่ “ช่องทางหรือพาหะ” (Channel) ที่เผยแพร่และถ่ายทอดวัฒนธรรมเท่านั้น หากแต่สื่อมวลชนยังเป็น “แหล่งกำเนิดในการสร้างสรรค์” (Generator) วัฒนธรรมของสังคม

สื่อมวลชนนั้นก่อให้เกิดภาพในหัวของมนุษย์ (The Picture in Our Head) ซึ่งเป็นภาพที่เกี่ยวกับโลกแห่งความจริงภายนอก (The World Outside) (Walter Lippmann, 1992 อ้างถึงใน พรพรรณ สมบูรณ์บัติ, 2549 หน้า 41)

ความสัมพันธ์ระหว่าง “ละครโทรทัศน์” กับ “การสร้างความเป็นจริงทางสังคม” นั้นเป็นความสัมพันธ์ที่มีความแนบแน่นและลึกซึ้ง โดยละครโทรทัศน์จะมีบทบาทในฐานะการเป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกในสังคม (ผู้รับสาร) กับโลกแห่งความเป็นจริง โดยการเชื่อมโยงให้คนเราเกิดประสบการณ์ทางอ้อมกับสรรพสิ่งและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริง กล่าวคือได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงทางสังคมตามที่ละครโทรทัศน์สร้าง (Constructed) หรือให้คำนิยามไว้ สมาชิกในสังคมสามารถรับรู้และเข้าใจสถานการณ์ความเป็นจริงของสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ได้ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีส่วนเข้าร่วมโดยตรง จึงอาจกล่าวได้ว่าละครโทรทัศน์เปรียบเสมือนหน้าต่างที่เปิดไปสู่โลกกว้าง ทำให้คนเราได้รู้ได้เห็นความเป็นจริงทางสังคมมากขึ้น (สันธิตา นุชพิทักษ์, 2552)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม มาใช้ในการวิเคราะห์และพิจารณาถึงการประกอบสร้าง (Social Construction) ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความเป็นจริงของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ว่าถูกประกอบสร้างขึ้นมาในลักษณะใด โดยการประกอบสร้างนี้มีพื้นฐานการประกอบสร้างมาจากวิธีคิดใด ภายใต้ชุดความคิดเรื่องเพศที่สามในสังคมไทย

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชาย ในภาพยนตร์ไทย โดยจากผลการวิจัยพบว่า เพศสภาพชายรักชายในภาพยนตร์ไทยที่พบมากที่สุดคือ ตัวตลก ส่วนเพศสภาพของชายรักชายที่พบน้อยที่สุดในภาพยนตร์ คือ บุคคลปกติ โดยเพศสภาพนั้นเกิดจากการประกอบสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในภาพยนตร์มีส่วนในการกำหนดความหมายของ

เพศสภาพชายรักชายที่มีผลต่อบทบาท หน้าที่ สิทธิของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ ในส่วนของเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทยนั้น ผู้วิจัยพบว่า เพศวิถีของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์มีด้วยกัน 4 รูปแบบ ได้แก่ กะเทย เกย์ ไบเซ็กชวล และไม่ชัดเจน โดยแต่ละรูปแบบนี้เกิดจากวิถีทางเพศของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ในการแสดงออกทางอัตลักษณ์ทางเพศ ความปรารถนาทางเพศ วิถีปฏิบัติทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การแสดงท่าทีทางเพศ ลักษณะการแสดงเพศวิถีของตัวละครชายรักชายนั้นยังถูกกำหนดโดยระบบความคิดและความเชื่อเรื่องเพศจากสังคมอีกชั้นหนึ่งด้วย

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีของชายรักชายในภาพยนตร์ไทยมีกลวิธีการเล่าเรื่องที่หลากหลาย ได้แก่ การใช้โครงสร้างการเล่าเรื่อง การใช้ความหมายคู่ตรงข้าม การใช้รหัส เพื่อกำหนดความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์

ปริญทร์ นาคสิงห์ (2555) ศึกษาเรื่อง การประกอบสร้างตัวตนชายรักชายในภาพยนตร์ไทย ซึ่งแบบ โดยจากผลการศึกษาพบว่า ในส่วนของตัวบทภาพยนตร์ การประกอบสร้างตัวตนชายรักชายก่อนปีพ.ศ. 2540 ถูกสร้างขึ้นภายใต้อิทธิพลของวาทกรรมการจำแนกแตกต่างแบบคู่ตรงข้าม จึงทำให้ตัวตนชายรักชายในช่วงเวลาดังกล่าวมีลักษณะเหมารวม และเป็นภาพตายตัว (Stereotype) ที่ไม่แตกต่างจากตัวของกะเทย ผ่านการทำงานของสถาบันหลักทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว สถาบันศึกษา ศาสนา ที่ทำงาน สื่อมวลชน และกลุ่มทางสังคมทั่วไป ถึงแม้ว่าแนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมจะให้ความสำคัญกับสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมากกว่าโลกความจริงก็ตาม แต่จากการศึกษาพบว่าอิทธิพลจากโลกความเป็นจริงมีส่วนในการกำหนดวิธีการประกอบสร้างตัวตนชายรักชายด้วยเช่นกัน ดังนั้นตัวตนชายรักชายภายหลังปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ถูกสร้างขึ้นภายใต้อิทธิพลของวาทกรรมความเสมอภาคและสิทธิมนุษยชน และวาทกรรมด้านเสนอผ่านการต่อสู้ของชายรักชาย อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้ตัวตนชายรักชายที่ถูกสร้างขึ้นมีลักษณะที่แตกต่างจากตัวตนของกะเทยอย่างเห็นได้ชัด โดยตัวตนของชายรักชายในช่วงนี้จะให้คุณค่ากับความเป็นชายและการมีรูปแบบพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้ 1) ตัวตนชายรักชายแยกจากตัวตนของกะเทย 2) มีพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ และ 3) หลีกเลียงจากการจับจ้องของสังคม สำหรับกลวิธีในการประกอบสร้างความเป็นจริงให้สมจริงนั้น พบว่ามีอยู่ด้วยกัน 5 วิธี ได้แก่ 1) การผสมกันระหว่างความจริงกับจินตนาการ 2) การทำให้ดูเป็นเรื่องปกติ 3) การให้คุณและให้โทษ 4) การสร้างข้อยกเว้น และ 5) การใช้เทคนิคเสียงหรือเพลงประกอบ

สำหรับการอ่านความหมายของผู้ชมชายรักชาย พบว่า ผู้ชมชายรักชายอ่านความหมายในลักษณะที่สอดคล้อง ต่อรอง และปฏิเสธความหมายที่ภาพยนตร์ได้ประกอบสร้างขึ้น ซึ่งสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการอ่านความหมายของผู้ชมชายรักชายคือ ประสบการณ์ตรงในชีวิตประจำวัน และ

บรรทัดฐานและวาทกรรมของสังคมทั้งชุดหลักและชุดที่สร้างขึ้นมาเพื่อต่อรองความหมาย โดยตัวตนชายรักชายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นหากสอดคล้องกับการรับรู้ของผู้ชมชายรักชายก็มีแนวโน้มในการยอมรับ หากไม่สอดคล้องกับการรับรู้ก็มีแนวโน้มในการปฏิเสธ ขณะที่หากมีบางส่วนที่สอดคล้องกันแต่ในขณะเดียวกันก็มีบางส่วนที่แตกต่างจากการรับรู้ ก็มีแนวโน้มในการต่อรองความหมาย โดยผู้ชมชายรักชายส่วนใหญ่ยอมรับความหมายของตัวตนชายรักชายที่ถูกประกอบสร้างขึ้นโดยเฉพาะในมิติของความเป็นปกติ ไม่มีความแตกต่างจากชายรักต่างเพศ และการยอมรับในความเป็นชายรักชายของตนเองสำหรับสิ่งที่ผู้ชมชายรักชายต้องการให้เพิ่มในภาพยนตร์คือการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในระยะยาว การสร้างภาพลักษณ์ชายรักชายในแง่บวก และการสร้างตอนจบของเรื่องให้มีความสุขสมหวัง

ธานี ชื่นคำ (2555) ศึกษาเรื่อง ศึกษาอัตลักษณ์ของชายรักชายในสื่อภาพยนตร์ไทย พบว่า การแต่งกายของชายรักชายในภาพยนตร์ ถ้าเป็นชายรักชายที่แต่งกายเป็นชายจะเรียบหรู แต่ถ้าเป็นชายรักชายที่แต่งกายเป็นหญิง จะเน้นแต่งตัว แต่งหน้าเข้ม และทำผมเป็นหญิง จะมีกิริยาท่าทาง อาการแสดงออกคล้ายผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ส่วนมากจะได้รับบทเป็นตัวร้ายหรือตัวตลก การแสดงออกทางอารมณ์ค่อนข้างหลากหลาย เช่น มีอารมณ์คล้ายผู้หญิง ความรัก หรือตัวร้าย บุคลิกภาพจะกระตือรือร้นคล้ายผู้หญิง มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไวบางครั้งเสียงดัง อะอะว๊าวว๊าว ชอบดัดเสียงให้เหมือนเสียงของผู้หญิง การใช้ภาษาส่วนใหญ่จะใช้ถ้อยคำภาษาเป็น คำต่ำที่หยาบคาย หรือคำพูดตลก หรือการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มชายรักชาย

วิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์จะเน้นไปที่ความตลก เฮฮา หรือความเศร้าโศกของชีวิตชายรักชาย และมีการใช้คำที่รุนแรง หรือ หยาบคายค่อนข้างมาก ส่วนเหตุผลที่ต้องมีชายรักชายปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยเพื่อสร้างสีสัน ความ สนุกสนาน โดยมีแนวคิดหรือวิธีการสร้างตัวละครที่เป็นชายรักชายมาจากชีวิตจริงตามปกติในสังคม สำหรับการแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชายมีความชัดเจนและเปิดเผยมากขึ้นกว่าในอดีต

การใช้ภาษาของชายรักชายในภาพยนตร์ไทยและชายรักชายในสังคมก็มีส่วนคล้ายคลึงกัน แต่ในภาพยนตร์มักจะ ใช้ภาษาที่ดูรุนแรง หยาบคายมากกว่า ด้านกิริยาท่าทางก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของชายรักชายในแต่ละประเภท แบบเปิดเผยหรือปิดบัง แต่ในภาพยนตร์จะแสดงออกให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ส่วนการแสดงออกทางความคิดของชายรักชายในภาพยนตร์ไทย สามารถแสดงออกได้เต็มที่ตามบทบาทที่ได้รับ ส่วนในสังคมทั่วไปก็สามารถแสดงออกทางความคิดได้ แต่อาจถูกกีดกันในบางเรื่อง

วรารัณ สุขมวง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย พบว่า กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมาย ในภาพยนตร์ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน เป็นไปตามตามแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักที่สื่อถึงชายรักชาย หรือตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิงก็ยังคงมีโครงสร้างการเล่าเรื่องที่เหมือนกัน คือมีตัวโครงเรื่อง จุดขัดแย้ง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉากสถานที่และมุมมองการเล่าเรื่องในการถ่ายทอดเรื่องราวในภาพยนตร์ไทยเมื่อศึกษาถึงในเรื่องของภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันผ่านสื่อภาพยนตร์จะเห็นได้จากมุมมองของตัวละคร วิถีชีวิตและทัศนคติจะกล่าวได้ว่า สอดคล้องกับแนวคิดคนรักเพศเดียวกันที่มีรูปแบบที่แตกต่าง สิ่งที่สะท้อนออกมาจากตัวละครชายรักชายจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเอง ไม่แน่ใจตัวเอง และไม่ยอมรับตัวเอง ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาถึงแม้ว่าสังคมจะยอมรับเป็นวงกว้าง แต่ขณะที่ครอบครัวยังขาดการยอมรับ ส่วนภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรัก สิ่งที่สะท้อนออกมาจากตัวละครหญิงรักหญิงจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเอง จะเป็น ทอมดี เลสเบี้ยนและกลุ่มที่ไม่แน่ใจตัวเอง ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาว่าสังคมหญิงรักหญิงอาจจะไม่ได้เปิดกว้างแต่ต้องการได้รับความมั่นคงและการยอมรับจากครอบครัว

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย

ซีรีส์วายเป็นการรวมความหมายของคำ 2 คำ นั้น คือคำว่า “ซีรีส์” (TV Series) และ คำว่า “วาย” ซึ่งมากจากคำว่า ยาโออิ (Yaoi) ในภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นก่อนที่จะรู้ความหมายของคำว่า ซีรีส์ยายนั้นจะต้องทำความเข้าใจของความหมายของคำตั้งต้นทั้งสองก่อน

2.5.1 ความหมายของซีรีส์

ประเทศไทยมีความพยายามที่จะใช้คำศัพท์ให้ความหมายระหว่างเรียก “ละครโทรทัศน์” (Soap Opera) และ “ซีรีส์” (TV Series) ซึ่งมักทำให้เกิดความสับสนและนำมาใช้กันอย่างไม่ผิด ๆ การศึกษาและค้นคว้าเอกสารพบว่า มีหลายบุคคลได้ให้ความหมายของ “ละครโทรทัศน์” (Soap Opera) และ “ซีรีส์” (TV Series) ไว้ดังนี้

ปนัดดา ธนสถิตย์ (2531) ได้ให้ความหมายของ ละครโทรทัศน์ (TV Serials) เป็นละครเรื่องยาวที่เล่นหลายตอน ออกอากาศประมาณ 20-30 ตอน โดยเนื้อเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องเดียวกัน ออกอากาศเป็นประจำ ใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน ละครแบบนี้รู้จักในชื่อ Soap Opera ส่วน ซีรีส์ (TV Series) เป็นละครสั้น ๆ เล่นแต่ละครั้งจะจบในเวลา 30 – 60 นาทีแต่จะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาในแต่ละตอนจะเป็นแนวเดียวกันและใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน แต่เรื่องราวจะเปลี่ยนไป

ขณะที่ นคร โพธิ์โพธิ์ (2561) ระบุว่า ละครโทรทัศน์ เป็นลักษณะของละครที่มีเนื้อหาต่อกัน ออกอากาศต่อเนื่องหลายวันต่อสัปดาห์ ส่วนซีรีส์นั้นมีบทสรุปในตอน และสามารถเดินทางในระดับสากลมากกว่าละครที่เปรียบเสมือนความบันเทิงอันตอบสนองผู้ชมในแต่ละภูมิภาคเท่านั้น

ศุริยา คมขำ (2553) ได้ให้คำจำกัดความของทั้ง 2 คำ ไว้ดังนี้ ซีรีส์ (TV Series) เป็นรายการละครชุดเรื่องยาว ดำเนินติดต่อกันไปเป็นละครเรื่องเดียวกันจนกว่าจะจบ โดยมีผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนขึ้นไป จนอาจถึง 100 ตอน ถ้าละครได้รับความนิยมมาก ๆ ในการเสนอขายแต่ละครั้งอาจจะเป็นตอนละ 30 นาทีหรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ขณะที่ ละครโทรทัศน์ (Serials) รายการประเภทนี้สืบเนื่องมาจากละครวิทยุ (Soap Operas) และเพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจ ละครเหล่านี้จะบันทึกเทปไว้แล้วจึงเสนอ สูตรของละครประเภทนี้คือ เป็นเรื่องราวต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับลักษณะของตัวละครเอก 2 หรือ 3 คนกับตัวละครรอง ๆ ลงไปอีกบ้าง ผสมผสานกับเรื่องใหม่ ๆ ซึ่งทำให้ละครดำเนินต่อไป

ด้าน งาม อาง สิงห์ลำพอง (2557) ละครโทรทัศน์ในรูปแบบของ Soap Opera นั้น เป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ มีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน ออกอากาศในช่วงเวลาหลังข่าว 20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้รับชมมากที่สุด โดยในปัจจุบันมักจะถูกเรียกว่า ซีรีส์ (Drama Series) แทน ไม่ว่าจะเป็นซีรีส์ญี่ปุ่น เกาหลี อังกฤษ อเมริกา โดยซีรีส์เหล่านี้มักจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไปตามแต่การสื่อสารและวัฒนธรรมของแต่ละชาติ

จากการให้ความหมายข้างต้น จะเห็นได้ถึงข้อแตกต่างของ “ละครโทรทัศน์” (Soap Opera) และ “ซีรีส์” (TV series) อยู่ในหลายมิติทั้งระยะเวลาในการออกอากาศในแต่ละตอน จำนวนตอน หรือบทสรุป ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

“ละครโทรทัศน์” (Soap Opera) คือ ละครเรื่องยาวที่ออกอากาศในช่วงเวลาในช่วงที่มีคนดูมากที่สุด (Prime Time) มักออกอากาศมากกว่า 1 วันต่อสัปดาห์ และใช้เวลาออกอากาศมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อตอน มีเนื้อหาดำเนินเกี่ยวเนื่องกันไปจนจบ ใช้นักแสดงชุดเดิมตั้งแต่เริ่มจนจบ เช่น นางงู (2558) นาคี (2559) นายฮ้อยทมิฬ (2560) บุพเพสันนิวาส (2561) กรงกรรม (2562)

“ซีรีส์” (TV Series) เป็นละครที่มีระยะเวลาออกอากาศ 30 – 60 นาทีต่อตอน ออกอากาศสัปดาห์ละ 1 วัน ซีรีส์นั้นอาจจะมีเนื้อหาจบในตอน แต่จะมีปมใหญ่ไว้เฉลยในตอนจบ และอาจมีการทิ้งปมใหม่ไว้ในตอนจบเพื่อสร้างต่อในซีซั่น (Season) ต่อมา เช่น 4 หัวใจแห่งขุนเขา (2553) คลับ ฟรายเดย์ เดอะ ซีรีส์ (2555 - ปัจจุบัน) ไดอารี่ตุ๊ดซี่ (2559 – 2560) อุบัติรักข้ามขอบฟ้า (2562)

2.5.2 ประเภทของซีรีส์

ปกติแล้วในหนึ่งซีซั่นของซีรีส์มักจะมีความยาวอยู่ที่ 13 หรือ 22 ตอน แต่ก็มีซีรีส์บางประเภทที่มีความยาวสั้นกว่าปกติ ซึ่งสามารถแยกออกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. **มินิซีรีส์ (Miniseries)** เป็นซีรีส์ที่มีความยาวตั้งแต่ 6 ชั่วโมง หรือแบ่งฉายออกเป็น 2 ตอนหรือมากกว่านั้น มีตอนจบปลายปิด ไม่มีภาคต่อ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่ามินิซีรีส์คือภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ฉบับขยาย (Extended Television Movie) John Landgraf (2014) ประธานของ FX Network และ FX Productions ได้ให้สัมภาษณ์กับ Hollywood Reporter เกี่ยวกับมินิซีรีส์ไว้ว่า ส่วนมากมินิซีรีส์จะถูกดัดแปลงมาจากนวนิยายที่มีชื่อเสียงในช่วงเวลานั้น ๆ และมักเป็นแนวเรื่องประหลาดโลก เรื่องน้ำเน่า (Melodrama) (Rose & Goldberg, 2014)

2. **ลิมิเต็ด ซีรีส์ (Limited Series)** เป็นซีรีส์ที่มีความยาวประมาณ 8 แต่ไม่เกิน 13 ตอน ซึ่งทางสถานีเห็นว่ามียศกภาพในการทำซีซั่นต่อไปได้ โดยมักวัดจากจำนวนเรตติ้งที่ได้รับ (Reiher, 2014) อย่างไรก็ตามซีรีส์ประเภทซีรีส์ที่มีเนื้อหาจบภายในหนึ่งซีซั่น โดยเมื่อซีซั่นใหม่ก็จะเป็นเนื้อหาใหม่ (Anthology Series) ก็ถูกนับรวมว่าเป็นลิมิเต็ด ซีรีส์เช่นกัน

3. **อีเวนต์ ซีรีส์ (Event Series)** เป็นซีรีส์ที่ถูกเรียกขึ้นจากวิถีทางการตลาด จำนวนเงินที่ทางสถานีใช้ กล่าวคือ แต่ละสถานีสามารถเรียกรายการได้ว่า อีเวนต์ ซีรีส์ก็ได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าซีรีส์นั้นจะเป็นมินิซีรีส์หรือสามารถมีซีซั่นต่อไปได้

2.5.3 ซีรีส์ในประเทศไทย

สำหรับซีรีส์ในประเทศไทยนั้น แรกเริ่มเดิมทีนี้จะมาอยู่ในรูปของซิตคอม (Sitcom) ซึ่งเป็นละครแนวสนุกสนานมีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น โดยมักจะจบในตอน แต่ใช้นักแสดงชุดเดียวกันเล่นบทบาทเดิม (พิมพ์มาดา จิระเศวตกุล, 2553) สำหรับซิตคอมเรื่องแรกในประเทศไทยนั้นคือ 3 หนุ่ม 3 มุม (2534 – 2541) หลังจากนั้นได้เกิดรายการซิตคอมเกมโชว์ขึ้นนั่นคือ ระเบิดเถิดเทิง (2539 – ปัจจุบัน) โดยหลังจากนั้นได้มีซิตคอมถือกำเนิดขึ้นมากมาย และเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน เช่น เฮง เฮง เฮง (2545 – 2559) บางรักซอย 9 (2546 – 2555) โคกขุนตระกุลไข่ (2546 – 2550) เป็นต่อ (2547 - ปัจจุบัน) บ้านนี้มีรัก (2549 – 2559) ผูกองเจ้าเสน่ห์ (2550 – 2559) เสือ ชะนี เก้ง (2559 – ปัจจุบัน) สุภาพบุรุษสุดซอย (2561 – ปัจจุบัน)

สำหรับซีรีส์ที่ไม่ใช่ซิตคอมนั้น เริ่มปรากฏให้เห็นในช่วงปี 2546 ที่มีเมืองมายา เดอะซีรีส์ ออกฉาย ซึ่งเป็นการต่อยอดความสำเร็จของละครเรื่องเมืองมายา (2543) ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก จากนั้นก็มีซีรีส์ตามออกมาหลายเรื่อง เช่น รักแปดพันเก้า (2547 – 2548) วัยชนคนมหัศจรรย์ (2547 – 2549) เซน สี่รักสี่อวิชญ์ (2551 – 2558) โดยในระยะนี้มักจะเป็นซีรีส์ที่คิดขึ้นมาใหม่

หลังจากนั้นเริ่มมีการนำหนังสือชุดมาทำเป็นซีรีส์ออกอากาศต่อกัน โดยเริ่มจาก สีหัวใจแห่งขุนเขา (2553) สุภาพบุรุษจุฑาเทพ (2556) 3 ทหารเสือสาว (2556) เลือดมังกร (2558) เสน่หา Diary (2560) Cupids บริษัทรักอุตลุด (2560) ภารกิจรัก (2560) ซีรีส์ลูกผู้ชาย (2562) ซึ่งจะมีจำนวนตอนประมาณ 6 – 10 ตอน สั้นกว่าละครโทรทัศน์ทั่วไป แต่มีความยาวต่อตอนเท่ากับละครโทรทัศน์หลังข่าว โดยซีรีส์ประเภทนี้มักจะมีตัวละครหลักที่ร่วมดำเนินไปยังทุกเรื่อง

เมื่อเข้าสู่ยุคทีวีดิจิทัล สถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ จึงเลือกผลิตซีรีส์ เนื่องจากมีจำนวนตอนไม่มาก ใช้นักแสดงไม่เยอะ และค่าใช้จ่ายน้อยกว่าละครเรื่องยาว โดยในยุคนี้ซีรีส์ที่เลือกมาทำมักซื้อลิขสิทธิ์มาจากหนังสือนวนิยายวัยรุ่น หรือคิดเรื่องขึ้นมาเอง ซึ่งมักจะมีจำนวนตอนประมาณ 10 – 13 ตอน ออกอากาศตอนละ 60 นาที และอาจจะมีภาคต่อก็ได้ เช่น ฮอว์โมนส์ วัยว้าวุ่น (2556 – 2558) ไดอารี่ตุ๊ดซี่ (2559 – 2560) เด็กใหม่ (2561)

อย่างไรก็ตาม สำหรับนิยายโรแมนซ์ที่ซื้อมาเป็นชุดจะนำมาทำเป็นเรื่องสั้น ๆ ทั้งสิ้น 4 ตอน ตอนละ 60 นาที โดยซีรีส์เหล่านี้มักจะเป็นเรื่องรักใส ๆ ขวนฝืน เช่น รักนะเป็ดโง่ (2558) U-Prince Series (2559 – 2560) รุ่งพี Secret Love (2559) Love Books Love Series (2560)

ในขณะเดียวกันก็มีซีรีส์อีกประเภทที่ได้รับความนิยมสูง หรือ มีเค้าโครงมาจากบางสิ่งบางอย่าง เช่น เพลง ชีวิตประวัติของคนทั่วไป โดยซีรีส์ประเภทนี้ มักจะออกอากาศเรื่องละ 4 ตอน ตอนละ 60 นาทีเช่นกัน อาทิ Club Friday the Series (2555 – ปัจจุบัน) มิตรรักผ่านเลนส์ (2559) Bangkok รัก Stories (2560 – ปัจจุบัน)

2.5.4 ความหมายของวาย (Yaoi)

คำว่า “วาย” นี้เป็นคำเรียกสั้น ๆ ของ คำว่า “ยาโออิ (Yaoi)” ในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายของ “ยาโออิ (Yaoi)” ไว้ดังนี้

ญาณธร เจียรรัตนกุล (2560) ได้ให้ความหมายว่า “ยาโออิ (Yaoi)” เป็นชื่อย่อของการ์ตูนญี่ปุ่นที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย (Male Homosexual) ประเภทหนึ่งที่มีผู้ผลิตและผู้บริโภคเป็นผู้หญิง จนอาจกล่าวได้ว่า “ยาโออิ (Yaoi)” เป็นการ์ตูนของผู้หญิงโดยผู้หญิง (Manga by Women for Women)

ขณะที่ อรุณี ชัยทองศรี (2560) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “วาย” ซึ่งเป็นคำเรียกย่อ ๆ ของคำว่า “ยาโออิ (Yaoi)” หรือบางครั้งก็เรียกว่า “Boys Love” เป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) ที่ได้รับความนิยมมาเป็นเวลานาน แต่จำกัดอยู่เพียงในกลุ่มแคบ ๆ ติดต่อกันสื่อสารกันผ่านช่องทางเฉพาะกลุ่มหรือทางออนไลน์ แต่ปัจจุบันเมื่อสื่อออนไลน์แพร่หลายมากขึ้นส่งผลให้วัฒนธรรมดังกล่าวขยายตัวและปรากฏออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด

พรเทพ เสง (2561) “วาย” เป็นการสื่อถึงลักษณะของเนื้อเรื่องที่ตัวละครมีเพศสภาพเหมือนกันและมีจิตใจชอบพอกัน คือ ชาย-ชาย หรือหญิง-หญิง เป็นคำที่ได้รับอิทธิพลมาจากญี่ปุ่นโดยตรง เพียงแต่ญี่ปุ่นไม่ได้ใช้คำว่า “วาย” ในกรณีที่ตัวละครเป็นคู่ชาย-ชาย ภาษาญี่ปุ่นใช้คำว่า “ยาโออิ” (Yaoi) ส่วนกรณีที่หญิง-หญิง ภาษาญี่ปุ่นใช้ “ยูริ (Yuri)” ซึ่งทั้งสองคำต่างก็ขึ้นต้นด้วย “Y” แพน ๆ ของหนังสือแนวนี้นี้ในไทยจึงนำมาเรียกว่า “วาย”

ส่วน นิซซารีย์ เลิศวิญโรจน์ (2560) ในนิยามคำว่า “วาย” นั่นก็คือตัวอักษร Y ที่มาจากคำว่า “ยาโออิ (Yaoi)” ในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเดิมทีใช้เป็นคำบอกประเภทของงานโดจินชิ (Dojinshi) ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหนุ่ม ต่อมาได้กลายเป็นคำที่ใช้เรียกรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย

เช่นเดียวกับ Turner (2016) ได้ให้ความหมาย “ยาโออิ (Yaoi)” ย่อมาจาก Yama nashi, ochi nashi, imi nashi ซึ่งแปลว่า ไม่มีจุดสูงสุด ไม่มีจุดจบ ไม่มีความหมาย โดยนำมาใช้เป็นชื่อเรียกของความสัมพันธ์ระหว่างชายหนุ่มสองคน (Bishonen)

สอดคล้องกับ นัทธนัย ประสานนาม กล่าวว่า คำว่า “วาย” ที่มาจากคำว่า “ยาโออิ” (Yaoi) แปลว่าเรื่องที่ไม่มีเนื้อหา ไม่มีจุดสูงสุด (Climax) ไม่มีประเด็น มันเป็นวัฒนธรรมกระแสรองตั้งแต่จุดกำเนิดของมันแล้ว แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) ไม่มีผลต่อการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมวาย เนื่องจากวัฒนธรรมนี้ถูกส่งต่อมาในหมู่ผู้หญิง ซึ่งอยู่ในฐานะผู้สร้างและผู้เสพ กลุ่มผู้หญิงซึ่งเป็นจำนวนประชากรส่วนใหญ่ของสาววายเป็นรักต่างเพศ ฉะนั้นเรื่องวายจึงไม่ไปผูกมัด (Engage) กับ LGBT แบบที่ภาพยนตร์เกย์หรือวรรณกรรมเกย์ทำ เพราะเรื่องวายเป็นความสัมพันธ์ของผู้ชายที่รักกัน แต่ถูกจินตนาการขึ้นมาโดยผู้หญิง แล้วก็ถูกบริโภคโดยผู้หญิง (สหธร เพชรวิโรจน์ชัย, 2562)

Nainapat (2016) ระบุว่า “ยาโออิ (Yaoi)” เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่เล่าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีเพศสภาพ (Gender) เป็นชาย และเลือกที่มีเพศวิถี (Sexuality) รักกับเพศชายด้วยกัน โดยมีปมกับเรื่องราวที่ทำให้เกิดความรักแตกต่างกันไป

ดังนั้นจึงสามารถสรุปความหมายของ “วาย” ได้ว่า “วาย” เป็นคำย่อมาจาก “ยาโออิ (Yaoi)” ใช้เรียกชุดรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย (Male Homosexual) ที่ถูกแต่งขึ้นโดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิงด้วยกันเอง

2.5.5 วัฒนธรรมวายในประเทศไทย

วัฒนธรรมวายได้หลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยจากการรับ “วัฒนธรรมตัวกลาง” นั้น จนเกิดเป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) ของผู้ที่ชื่นชอบในรูปแบบต่าง ๆ เช่น งานหนังสือทำมือ (Dojinshi Fair) การแต่งกายเลียนแบบตัวละครที่ชื่นชอบ (Cosplay) ชุมชนออนไลน์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนการใช้ภาษาในการเรียกสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแตกต่างจากผู้หญิงที่ชื่นชอบการ์ตูนกลุ่มอื่น เช่น เซเมะ (Seme) หมายถึง ตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ (dominant) อุเคะ (Uke) หมายถึง ตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำ (Submission) ในบทบาททางเพศ ทำให้ “ยาโออิ (Yaoi)” เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงพื้นที่ (Space) ของผู้หญิงนอกเหนือไปจากหนังสือการ์ตูนผู้หญิงประเภทอื่น (ญาณธร เจียรรัตนกุล, 2560) อันเนื่องมาจากวัยรุ่นเพศหญิง ที่เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ซุกจิกใจได้ง่าย มีความก้าวร้าวและมีความขัดแย้งน้อยกว่าวัยรุ่นชาย ประกอบกับระบบสังคมโลกตะวันออก อาทิ สังคมประเทศญี่ปุ่น สังคมประเทศไทย เป็นต้น เพศหญิงมีอิสรภาพน้อยกว่าเพศชาย เพศหญิงได้รับการกดขี่เชิงอำนาจอย่างลึกๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการคิดหรือการกระทำต่าง ๆ สำหรับด้านการสื่อสาร เนื้อหาของสารที่ส่งผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของเพศชายเป็นหลัก ทำให้เพศหญิงจำเป็นต้องกลายเป็นผู้บริโภคที่ไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองมากเท่าใด (Passive) (ศรัณย์ สิงห์ทน, 2550)

วัฒนธรรมวายเข้ามาในประเทศไทยในช่วงยุค 90 ในหมู่แฟนคลับเพลงญี่ปุ่น (J-Music) ที่ศิลปินจะมีการเซอร์วิส (Service) แฟนคลับด้วยการหอมแก้ม โอบกอดกันบ้าง โดยกลุ่มแฟนคลับจะเรียกศิลปินคู่กัน ๆ ว่า “คูจิ้น” ซึ่งจิ้นนี้มาจากคำว่า “Imagine” ที่แปลว่า จินตนาการ นอกจากนี้แฟนคลับก็นำเอาอากัปกริยา (Moment) เหล่านั้น มาเขียนต่อเป็น ฟิก (Short Fiction) และนำมาถ่ายเอกสารแจกกันอ่านในกลุ่มแฟนคลับ ซึ่งกลุ่มแฟนคลับผู้หญิงที่ชื่นชอบในวัฒนธรรมวายเหล่านี้จะถูกเรียกว่า “สาววาย”

ขณะเดียวกับที่การ์ตูนวายเรื่องแรกๆ ที่เข้ามาในประเทศไทย คือ 2 คนเถื่อนคม (From Eroica With Love) ที่มีตัวละครเอกคือจอมโจรเอรอยก้าที่เป็นเกย์อย่างเปิดเผยทั้งยังจีบพี่ชายคนโตในกลุ่มสามพี่น้องไปด้วย (Nainapat, 2016) นอกจากนี้ยังเริ่มมีการเริ่มจับคู่จากตัวละครในการ์ตูนเรื่องต่าง ๆ เช่น เซนต์เซย่า (Saint Seiya) ดิจิมอนภาค 1 (Digimon Adventures) เป็นต้น และแต่งออกมาเป็นฟิกหรือการ์ตูน

ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าขึ้น เข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ต กลุ่มสาววายก็ไม่จำเป็นต้องถ่ายเอกสาร และสามารถนัดพบ พร้อมแต่งฟิกลงเว็บไซต์เด็กดี (dek-d.com) และเว็บไซต์ไทยบอยส์เลิฟ (Thaiboyslove) ซึ่งถือว่าเป็นชุมชนออนไลน์ขนาดใหญ่ของกลุ่มสาววาย

หลังจากนั้นคูจิ้นวายของไทยคู่แรกก็ได้ถือกำเนิดขึ้นจากซีรีส์เรื่อง “รักแปดพันเก้า” กับคู่ “จอนที” ด้วยลักษณะตัวละครที่คนหนึ่งเป็นคนอ่อนโยน แสนดี ใจเย็น กับอีกคนที่อารมณ์ร้อน

दौरान ซึ่งเป็นลักษณะที่ตรงตามบุคลิกตัวเอกของวงการวายทุกประการ จึงทำให้เป็นที่ชื่นชอบของสาว วาย และเปิดพื้นที่นำเสนอรูปแบบความรักของคู่ชายรักชายในมุมมองที่ต้องยึดกรอบเดิม ๆ ที่ต้องมีความตลก อาชญากรรม หรือเบี่ยงเบนจนเกินพอดี (ณิชากรีย์ เลิศวิชญโรจน์, 2560) แต่ในขณะนั้น ความนิยมและวัฒนธรรมก็ยังคงจำกัดอยู่เพียงในวงเฉพาะกลุ่ม

จนต่อมาในปี 2550 รายการเรียลลิตีที่ถ่ายทอดสดตลอด 24 ชั่วโมง (Reality Show) “Academy Fantasia ซีซั่น 4” ได้ให้กำเนิดคู่จิ้น “นัท-ตอล” ซึ่งทำให้กระแสสาววายและคู่จิ้นได้ถูก ขันมาอยู่ในกระแสหลัก เริ่มมีคนรู้จักมากขึ้น และยิ่งกลายเป็นกระแสไปอีกจากคู่ “โนริท” จากเวที “เดอะ สตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว ปี 6”

นอกจากทั้ง 2 คู่นี้แล้ว ในทั้ง 2 รายการก็ยังมีคู่จิ้นที่สาววายสร้างขึ้นมากอีกหลายคู่ ใน ทุกซีซั่นเช่น “เต๋าคซา” “ฮั่นแกงส้ม” “ไบรท์เนสท์” ซึ่งนำไปสู่การต่อยอดความสัมพันธ์ในสายตา ของแฟนคลับและการต่อยอดทางธุรกิจของต้นสังกัด และทำให้หลังจากนั้นคำว่าคู่จิ้นได้ถูกใช้อย่าง แพร่หลาย ซึ่งไม่ใช่แค่ในวัฒนธรรมวายอย่างเดียว แต่ยังปรากฏในคู่ดาราคู่ขวัญชายหญิงอีกด้วย

หลังจากที่รายการเรียลลิตีเสื่อมความนิยมไป กระแสเพลงเกาหลี (K-Pop) ก็เข้ามา แทนที่ และเริ่มมีการจับคู่จิ้น ค้นหาโมเมนต์ และนำบุคลิกของศิลปินไปแต่งเป็นพิก ตลอดจนแต่ง เป็นนวนิยายเรื่องใหม่ ซึ่งเรื่องใดที่ได้รับความนิยม ก็ถูกนำไปตีพิมพ์เป็นนวนิยายตามสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันนี้หนังสือนิยายและการ์ตูนวายสามารถวางจำหน่ายในร้านหนังสือได้อย่างเปิดเผย นอกจากนี้นวนิยายวายหลายเรื่องได้ก็ได้นำไปผลิตเป็นซีรีส์ สร้างคู่วายให้เกิดขึ้นหลายคู่ และนำพา วัฒนธรรมวายให้เข้าไปสู่สื่อกระแสหลักได้อย่างเต็มตัว ขณะเดียวกันแฟนพิกสร้างกระแสการ เลียนแบบทำให้ขาดความคิดริเริ่ม การขาดสำนึกเรื่องสิทธิส่วนบุคคล การหมกมุ่นกับจินตนาการทาง เพศ การลดทอน คุณค่าของวรรณกรรมที่มีชื่อเสียง (รินฤทัย สัจจพันธุ์, 2560)

นอกจากที่จะแต่งเป็นแฟนพิกแล้ว ในยังมีการทำวิดีโอรวบรวมโมเมนต์ (Moment) ของคู่จิ้นที่ชื่นชอบ โดยที่เรียกว่า OPV (Original Promotional Videos) ซึ่งแฟนคลับเป็นผู้ทำเอง ทั้งหมด เป็นการนำภาพเคลื่อนไหวและชุดภาพนิ่งมาร้อยเรียงกันให้เป็นมิวสิกวิดีโอ (Music Video) ซึ่งถือว่าในปัจจุบันแฟนคลับก็ได้กลายเป็นผู้สร้างสรรค์เนื้อหาเองด้วย ทำให้วัฒนธรรมวายขยาย ตัวอย่างรวดเร็ว ผ่านวัฒนธรรมวรรณศิลป์สู่วัฒนธรรมสกรีน โดยสัมพันธ์กับวัฒนธรรมแฟนในมิติข้าม สื่อ (Transmedia) (มดิชนออนไลน์, 2561)

แม้ว่า “วาย” จะถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของชายรักชาย แต่ไม่ได้หมายความว่าคู่วาย เหล่านั้นจะต้องเป็นเกย์ เพราะผู้ที่ถูกสาววายจิ้น ไม่ได้หมายถึงผู้ชายที่นิยมชมชอบเพศเดียวกันก่อน จะมารักกัน แต่หมายถึงชายแท้ที่ตกหลุมรักผู้ชายด้วยกันและจะรักแค่ผู้ชายคนนั้นเท่านั้น ไม่มีเปลี่ยน ใจ ซึ่งจะเปรียบได้ว่า สาววายมักต้องการเห็นหนุ่มในฝันของตนเองมีความรักกันอย่างมีความสุข (เอก นุช เซยสูงเนิน, 2557)

สอดคล้องกับ บทความของนฤพนธ์ ตัววิเศษ (2560) เรื่อง “ชายหนุ่มเป็นวัตถุทางเพศและการปรับขบวนเพศวิถีในละครชายรักชาย” ตัวละครชายถูกประกอบสร้างขึ้นมาภายใต้จินตนาการของวัฒนธรรมปรัศนัยและระบอบเสรีนิยมใหม่ ทำให้เกิดวาทกรรม “ผู้ชายรักกัน” โดยไม่สำแดงอัตลักษณ์เกย์ การปรับขบวนเพศวิถี (Deployment of Sexuality) นี้แสดงให้เห็นว่าความรักความปรารถนาระหว่างเพศชายเป็นเพียงสินค้าทางเพศที่สร้างผลประโยชน์ทางธุรกิจให้แก่เจ้าของทุน ในวิธีการมองแบบเดียวกันที่ถูกกรอบด้วยแนวคิดว่าด้วยเพศวิถีของมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault)

2.5.6 ความหมายของซีรียส์วาย

จากความหมายของคำว่า “ซีรียส์” และ “วาย” ที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้สามารถสรุปความหมายของคำว่า “ซีรียส์วาย” ได้ดังนี้

“ซีรียส์วาย” คือ ซีรียส์ที่ถูกสร้างขึ้นมากจากการดัดแปลงนวนิยายวายที่ถูกแต่งขึ้นโดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิงด้วยกันเอง โดยเล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้ชาย ซึ่งส่วนใหญ่เนื้อเรื่องจะเน้นฉากฉันทน์ ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง มีระยะเวลาออกอากาศ 60 นาทีต่อตอน มีจำนวน 8 – 13 ตอน ออกอากาศสัปดาห์ละ 1 วัน ทางทีวี่ดิจิทัล หรือผ่านทางช่องทางออนไลน์

โดยในปัจจุบันมีซีรียส์วายถูกสร้างขึ้นมามากมายเนื่องจากความต้องการของกลุ่มแฟนคลับและได้ถูกส่งออกไปยังต่างประเทศ จนอาจกล่าวได้ว่าไทยคือผู้ส่งออกคู่ฉันทน์ระดับเอเชีย ซึ่งด้วยจำนวนแฟนคลับมหาศาลนี้ ทำให้ทางค่ายผู้จัดได้ต่อยอดความสำเร็จด้วยการจัดงานแฟนมีตติ้ง (Fan Meeting) ไปทั่วเอเชีย และได้รับกระแสอย่างล้นหลาม

ซีรียส์วายผลิตซ้ำความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหนุ่มในโลกอุดมคติของคนรักเพศเดียวกันที่สร้างขึ้นโดยสาววาย (Homotopia) การผลิตซ้ำเรือนร่างเด็กหนุ่มในซีรียส์นี้อาจส่งผลต่อการละเมิดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของเด็กชายที่ “ถอดผ้า” และ “ขายร่าง” ทั้งยังส่งผลต่อกลุ่มอำนาจนิยมในสังคมไทยที่เฝ้าระวังเรื่องเพศวิถีของกลุ่มสาววายที่ได้รับการปลดปล่อยผ่านการบริโภคสื่อดังกล่าว (จเร สิงโหวินท์, 2560)

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย แซ่เจี๋ย (2561); ศุภาวรรณ คงสุวรรณ (2561); อนุชา พิมพ์ศักดิ์ และโสภี อุ่นทะยา (2560); อรวรรณ วิษณุวรรณกุล (2559) ที่กล่าวว่า ซีรียส์วายเป็นพื้นที่ในจินตนาการ ที่สะท้อนการทำทลายอำนาจในสังคมไทย ทั้งอำนาจปิศาจไทยและอำนาจในระบบอาวุโส ด้วยกรอบของโรมานซ์การทำทลายอำนาจดังกล่าวจึงกลายเป็นการผลิตซ้ำอำนาจมากกว่าและในฐานะนักเขียนสตรี ผู้เขียนก็ยังคงมองความสัมพันธ์ชายรักชายผ่านกรอบของปิศาจไทย รวมถึงประกอบสร้างอัตลักษณ์ควีรย์แซ่แข็งตามสูตร ทั้งรูปลักษณะแสดงเพศสถานะ และพฤติกรรมแสดงเพศสถานะ เพื่อตอบสนองรสนิยมการอ่านของกลุ่มนักอ่านวาย มิใช่การนำเสนอความเป็นควีรย์ในสังคมที่หลากหลายอย่างในสังคมปัจจุบัน

จากคำจำกัดความข้างต้น ทำให้สามารถคัดเลือกซีรีส์สวย โดยเรียงลำดับตามปีที่ออกอากาศได้ดังนี้

ตารางที่ 2.2 รายชื่อซีรีส์สวยที่สร้างจากนวนิยายวาย

ซีรีส์สวย	นวนิยายที่นำมาสร้าง
1. Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ	LOVE SICK: ชุลมุนหนุ่มนางเก้งน้ำเงิน
2. SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง
3. Make It Right the Series รักออกเดิน	Make It Right ✓ จะเป็นใคร ถ้าไม่ใช่ มิ่ง
4. Kiss Me Again sthe Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	Blue Kiss เพื่อนแท้เหงา
5. Together with me ออกหักมารักกับผม	Together with me ออกหักมารักกับ ผม
4. 2Moons The Series เดือนเกี้ยวเดือน	2Moons เดือนเกี้ยวเดือน
7. อาต๋ขงผม	อาต๋ขงผม
8. What the Duck the Series รักแลนด์	เซ็งเป็ด
9. บังเอิญรัก Love by Chance	My Accidental Love is You รักนี้ บังเอิญคือคุณ How to Secretly เคล็ดลับ “ล่อ” หัวใจพี่ชายเพื่อน TharnType Story: เกลิตนักรมาเป็น ที่รักกันซะดี ๆ
10. My Dream the Series นายในฝัน	My Dream นายในฝัน
11. เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ	เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ
12. ทฤษฎีจีบเธอ	ทฤษฎีจีบเธอ
13. Until We Meet Again ด้ายแดง	ด้ายแดง
14. The Effect Series โลกออนร้าย	The Effect โลกออนร้าย
15. TharnType the Series เกลิตนักรมาเป็นที่รักกัน ซะดี ๆ	TharnType Story: เกลิตนักรมาเป็น ที่รักกันซะดี ๆ
16. WHYRU the Series เพราะรักใช่เปล่า	Why R U? เพราะรักใช่เปล่า
17. เพราะเราคู่กัน 2GETHER the Series	เพราะเราคู่กัน คั่นกู
18. My Engineer the Series มีซ้อป มีเกียร์ มีเมียร้อย	My Engineer มีซ้อป มีเกียร์ มีเมียร้อย

ซีรีส์วาย	นวนิยายที่นำมาสร้าง
วะ	วะ
19. EN OF LOVE รักอุ่น ๆ ของหนุ่มวิศวะ	TOSSARA วิศวะมีเกียร์นะเมียหมอ LOVE MECHANICS กลรักอุ่นพี่ GOWN AND GEAR เมียวิศวะมัน(ส์)ดี หรือหมอจะลอง?
20. OXYGEN the Series ต้มลมหายใจ	Oxygen ออกซิเจน
21. นิทานพันดาว	นิทานพันดาว
22. Heart by Heart ด้วยหัวใจ	Heart by Heart 2020
23. เกียร์สี่ขาบกั๊กานส์สี่ฝุ่น	เกียร์สี่ขาบกั๊กานส์สี่ฝุ่น
24. ต้นหนชลธิ	ต้นหนชลธิ
25. คุณหมิปาฏิหาริย์	คุณหมิปาฏิหาริย์
26. พฤติการณ์ที่ตาย (Manner of Death)	Manner of Death: พฤติการณ์ที่ตาย
27. นับสิบจะจูบ Lovely Writer the Series	นับสิบจะจูบ

2.5.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จเร สิงห์โกวินท์ (2560) ทำการศึกษาเรื่อง “ถอดผ้าชายร่างในละครสาววาย” พบว่าถึงแม้ว่าตัวละครชายรักชายในละครอาจจะเป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมของคนรักเพศเดียวกัน แต่การนำเสนอที่ย้ำตัวตนอัตลักษณ์ทางเพศของตัวละครที่ไม่สิ้นไหล ตายตัว และมีคู่เทียบที่ตรงกันข้ามเป็นการตอกย้ำคุณค่าของระบบชายเป็นใหญ่ เพศวิถีแบบรักต่างเพศเป็นใหญ่ แต่ร่างกายที่พร้อมจะถอดและมีรูปลักษณ์ตามแบบพิมพ์นิยมอย่างที่นักแสดงนำเรื่อง Make It Right the Series รักออกเดิน ได้แสดงให้เห็นว่า สามารถสร้างทั้งกระแสความนิยมและกระแสเงินทุน ที่อาจช่วยส่งเสริมความเป็นชายแบบดั้งเดิม เรือนร่างที่ถูกจ้องมองของนักแสดง ละครสาววายกลับช่วยเปิดพื้นที่ให้ผู้หญิง ซึ่งเป็นแฟนคลับส่วนใหญ่ของสารแบบนี้มีอิสระจากกรอบศีลธรรมทางเพศ สามารถจับจ้องเรือนร่างผู้ชายได้โดยเสรีในฐานะที่เป็นสื่อบันเทิง

การศึกษาเรื่อง “ชายหนุ่มเป็นวัตถุทางเพศและการปรับขบวนเพศวิถีในละครชายรักชาย” ของ นฤพนธ์ ดั้ววิเศษ (2560) พบว่า ละครแนว Boys Love ที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์ มิใช่การบ่งชี้ว่าสังคมไทยยอมให้สิทธิเสรีภาพในการแสดงตัวตนทางเพศ แต่ละครแนวนี้กำลังสร้างวาทกรรม “ความเป็นชายที่น่ารัก” ให้มีคุณค่าโดดเด่นเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นเทคนิคและกลไกของอำนาจในระบอบเสรีนิยมใหม่ที่ครองพื้นที่สาธารณะ ยิ่งละครแนวนี้ได้รับความนิยมและประสบผลสำเร็จทางการตลาด

มากเท่าใด อำนาจความรู้แบบ Normative Gender ที่ซ่อนเร้นอยู่ก็จะมีพลังและขยายออกไปเรื่อย ๆ โดยอาศัยวัฒนธรรมป๊อปและวัฒนธรรมบริโภคเป็นเครื่องมือ ความนิยมในละคร Love Sick the Series และ Make it Right the Series จึงเป็นภาพสะท้อนทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่บ่งชี้ว่าคนไทยรุ่นใหม่กำลังอยากแสดง “อารมณ์ปรารถนาทางเพศ” ของตัวเอง และอยากเรียกร้องให้เห็นความปรารถนาทางเพศของคนอื่น ซึ่งเป็น “การเพิ่มการมีตัวตน” (Self-Enhancement) ให้แจ่มชัดและจับต้องได้มากขึ้น สิ่งเหล่านี้คือ “เทคนิคของการมีตัวตน” (Techniques of the Self) ในระบอบเสรีนิยมใหม่ซึ่งกระตุ้น เร่งเร้า ชักจูงให้คนแต่ละคนได้สัมผัสและรู้สึกถึงความมีอิสระในการแสดงออกทางเพศ

ที่กล่าวมานั้นจะเห็นว่า “ความเป็นชาย” และ “การารมณ์แบบชายรักชาย” มิได้มีแก่นแท้หรือมีจุดกำเนิดจากเรือนร่างสรีระหรือจิตสำนึก แต่ถูกสร้างขึ้นด้วยอำนาจและความรู้ที่อาศัยเทคนิคและการปรับขบวนที่ซับซ้อน กล่าวคือ ละครแนว Boys Love คือผลลัพธ์ของปฏิสัมพันธ์ที่ตอบโต้กันไปมาระหว่างความรู้และอำนาจ หรือ Tactical Productivity ที่นำเอาวาทกรรม “ความเป็นชาย” และ “ความรัก” มาผนวกรวมกันจนทำให้ “ชายหนุ่ม” เป็นสิ่งที่น่าปรารถนา เป็นวัตถุทางเพศ และเกิดเป็นภาพมายาที่สวยงามที่พบเห็นได้ในวัฒนธรรมบริโภคที่น่าเรือนร่างเพศชายเป็นสินค้าทางเพศ

การศึกษาเรื่อง “ชีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย” ของ นุชนาภรณ์ สมญาติ (2561) พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ชีรีส์ยายนั้นมีลักษณะเฉพาะจำนวน 6 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะที่หนึ่ง การขายผ่านผ่านคุณสมบัติของตัวละครที่ต้องเป็นผู้ชายในอุดมคติของผู้หญิงหรือจะเป็นการขายผ่านเนื้อเรื่องที่ส่วนใหญ่มักมีตอนจบสวยงาม ลักษณะที่สอง การจำลองความจริง ในชีรีส์ยายนั้นมีการจำลองสังคมที่ยอมรับความรักของชายรักชายและการสร้างสถานการณ์จำลองที่ทำให้ตัวละครเกิดความใกล้ชิดกัน ลักษณะที่สาม การใช้บทบาทตัวละครหญิงเพื่อให้เกิดความชัดเจนในความสัมพันธ์รูปแบบชายรักชาย ลักษณะที่สี่ การใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อบทบาททางเพศและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร ลักษณะที่ห้า การใช้การเขียนแทนคำพูดเพื่อแสดงความรู้สึก และลักษณะที่หก การใช้วาทภาษาแทนวาทภาษา เพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร จะเห็นได้ว่าชีรีส์วายในปัจจุบันเลือกนำเสนอตัวละครหลักเป็นชายรักชายเพื่อแสดงให้เห็นว่าความรักของชายรักชายนั้นมิใช่ความผิดปกติของจิตใจ ต่างจากสมัยก่อนที่กลุ่มคนชายรักชายจะเป็นเพียงตัวละครประกอบ มีภาพแทนในเชิงลบแต่ชีรีส์วายปัจจุบันได้มีการนำเสนอความรักของชายรักชายในลักษณะเชิงบวกมากขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับชีรีส์ยายนี้มาใช้เป็นหนึ่งในเกณฑ์การคัดเลือกชีรีส์วายที่นำมาใช้ในการทำการศึกษาในครั้งนี้

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์

บทละครโทรทัศน์ คือ บทละครที่ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อใช้ในการจัดแสดงทางโทรทัศน์ เป็นการเล่าเรื่องราวโดยใช้ภาพ โดยเป็นสิ่งที่บ่งบอกให้ผู้ชมทราบว่า เป็นเรื่องอะไร มีใครเข้ามาเกี่ยวข้องบ้าง และเรื่องราวที่เกิดขึ้นนี้ เกิดขึ้นที่ใด เวลาใด และเมื่อใด บทโทรทัศน์ที่มีคุณภาพนั้นมาจากการที่ผู้เขียนบทสามารถยึดถือดำเนินเรื่องและบุคลิกของตัวละครเอาไว้ได้ (Cantor & Pingree, 1983)

ในการเขียนบทโทรทัศน์ จะต้องใช้ผู้ที่มีฝีมือในการแตกประเด็นของเรื่องได้ เพราะสิ่งที่ยากในการทำละครโทรทัศน์ในปัจจุบันก็คือการทำให้ผู้ชมติดละครตั้งแต่ในฉากแรก บางครั้งบทประพันธ์ก็มีแต่โครงเรื่อง (Plot) เท่านั้น ส่วนรายละเอียดที่จะหาเหตุผลนั้นเป็นไปได้ยากมาก บทละครโทรทัศน์จึงต้องลึกลงไปถึงความรู้สึกที่แท้จริงในอารมณ์ของตัวละครที่จะถูกถ่ายทอดโดยนักแสดง บทละครโทรทัศน์ต้องพัฒนาทางด้านการดำเนินเรื่องให้ลึกซึ้ง มีการสร้างตัวละครให้น่าสนใจ น่าติดตาม สร้างความหวัง ความฝันของตัวละคร แล้วหาจุดขัดแย้งเพื่อขวางความหวัง ความต้องการของตัวละครให้มีการฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการอย่างน่าเอาใจช่วย เมื่อตัวละครทุกข์ หรือสุขผู้ชมก็จะตามไปกับตัวละครนั้น ๆ จนเกิดความรักในตัวละคร เรื่องราว ซึ่งผู้เขียนบทจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจอารมณ์ของความเป็นมนุษย์ได้อย่างดี รู้จักเล่นกับอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ได้อย่างน่าสนใจ เป็นผู้อ่านหนังสือแตกฉาน เข้าใจหาเหตุผลและข้อมูลที่ตีกรอบสมบูรณ์ การคิดประเด็นของเรื่องก็จะเป็นไปอย่างลื่นไหลทำให้บทละครออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบ (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557)

บทละคร จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ถือว่าเป็นหัวใจของการผลิตละคร ถ้าขาดบทละครไป ละครเรื่องนั้นก็ไม่สามารถดำเนินการถ่ายทำต่อไปได้ เพราะไม่สามารถรู้ได้ว่าเรื่องราวจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ไม่สามารถเตรียมตัว เตรียมอุปกรณ์ หรือทำอะไรได้เลย ดังนั้นบทละครโทรทัศน์ที่ดีควรมีการคำนึงถึงความสำคัญต่าง ๆ ดังนี้ (ชัยพร ตั้งพลสินธนา, 2545)

1. คำนึงถึงผู้ชม หมายถึง ผู้ชมกลุ่มชมเป้าหมายของสถานีโทรทัศน์ ช่วงเวลาในการนำเสนอละครโทรทัศน์
2. ความเต่งตึงของวรรณกรรม เป็นเรื่องที่คนดูนิยมและให้ความสนใจ แม้ว่าเคยเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์มาแล้ว เช่น คู่กรรม ปริศนา คำนันสัญญา โทน เป็นต้น
3. ความยาวของเรื่องต้องอยู่ในขนาดพอดี ไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป ตลอดจนสามารถตัดทอนหรือขยายได้ หากได้รับความนิยมจากผู้ชม
4. ความเป็นไปได้ของเรื่องในการจัดทำต้องไม่ยากจนเกินไปจนไม่สามารถใช้เทคนิคในการสร้างจินตนาการได้

5. เนื้อหาของเรื่องไม่หนักจนเกินไป เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่ผู้ชมส่วนใหญ่รับชมเพื่อความบันเทิง เพื่อพักผ่อน
6. คำนึงถึงผู้แสดง พิจารณาว่าผู้แสดงในเรื่องต้องไม่มาก ไม่น้อยจนเกินไป แต่ละตัวละครมีบทบาทและบุคลิกที่เหมาะสมกับตนเอง
7. ความทันสมัยของเรื่อง หากเป็นเรื่องชีวิตคนในปัจจุบัน เนื้อหาควรสมจริง สะท้อนชีวิตคนในสังคม ไม่ล้าสมัย เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน
8. ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม

2.6.1 ประเภทของบทละครโทรทัศน์

ในการเขียนบทละครโทรทัศน์ นราพร สังข์ชัย (2552) ได้แบ่งวิธีการสร้างสรรค์บทละครโทรทัศน์ไว้เป็น 2 แนวทางดังนี้

2.6.1.1 บทละครโทรทัศน์แบบดัดแปลง (Adaption)

วิธีการแปรรูปวรรณกรรมให้เป็นด้วยบทละครด้วยการนำนวนิยาย เรื่องสั้น เรียงความ หรืองานเขียนประเภทอื่นมาสร้างเป็นบทละครโทรทัศน์ ซึ่งการผลิตละครโทรทัศน์จากบทละครประเภทนี้แม้จะมีข้อดีในแง่ที่มีโครงเรื่องสมบูรณ์ และเป็นที่ยอมรับจากผู้ชมมาแล้ว แต่หากยังได้รับความนิยมมากเท่าไร การผลิตละครโทรทัศน์ให้ปรากฏภาพตามบทประพันธ์เดิมที่มีอยู่จะยิ่งยากขึ้นไปอีก เนื่องจากความแตกต่างระหว่างธรรมชาติของสื่อทั้งสองชนิด และเงื่อนไขข้อจำกัดรวมไปถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการผลิต ส่งผลให้ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จำเป็นต้องมีการดัดแปลง หรือแปรรูปบทประพันธ์เพื่อความเหมาะสมในการผลิต จึงมักเกิดปัญหาขึ้นบ่อยครั้งระหว่างผู้เขียนบทประพันธ์ต้นฉบับและผู้เขียนบทโทรทัศน์ รวมทั้งสร้างความลำบากใจให้กับผู้เกี่ยวข้องในการผลิตละครโทรทัศน์ด้วย โดยขั้นตอนการเขียนบทละครโทรทัศน์แบบดัดแปลงนั้นสามารถแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์อ่านบทประพันธ์หรือนวนิยายนั้นซ้ำ ๆ เพื่อยึดโครงเรื่องหลัก (Plot) หรือ แก่นของเรื่อง (Theme) ที่ผู้ประพันธ์ได้เขียนไว้ให้ได้ โดยมีการสร้างเนื้อหาเพิ่มเติมเนื่องจากบทประพันธ์ประเภทนวนิยายนั้นมักจะมีการพรรณนาหรือบรรยายโวหารมากกว่าสถานการณ์ (Situation) เหตุการณ์ (Incident) และความขัดแย้ง (Conflict)

2. ทำการวางโครงเรื่องทั้งหมด เนื่องจากการนำนวนิยายหรือบทประพันธ์มาเขียนเป็นบทละครโทรทัศน์นั้น มีความจำเป็นต้องเพิ่มเนื้อหาให้พอสำหรับผลิตเป็นละครซึ่งปกติจะมีความยาวเฉลี่ยประมาณ 24-30 ตอนชั่วโมง ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จะยึดโครงสร้างเดิมไว้หากบทประพันธ์นั้นมีโครงสร้างที่สมบูรณ์ ในการเล่าเรื่องเนื้อหาจากบทประพันธ์ นว

นิยาย บางเรื่องในยุคหลังมีจุดมุ่งหมายในการเขียนขึ้นเพื่อหวังที่จะขายลิขสิทธิ์นำไปสำหรับผลิตเป็นละครโทรทัศน์ ซึ่งผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จะต้องตัดเนื้อหาบางส่วนออก และใช้วิธีการเล่าเรื่องใหม่สำหรับสื่อละครโทรทัศน์

3. บันทึกเกี่ยวกับทุกตัวละครในละครโทรทัศน์ เนื่องด้วยการสร้างตัวละครสำหรับบทโทรทัศน์ที่เขียนขึ้นจากบทประพันธ์ที่เป็นนวนิยาย ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ยึดถือตัวละครเอาไว้ ส่วนตัวละครอื่นนั้นจะพิจารณาจากความเหมาะสมของการดำเนินเรื่อง มีการเพิ่มตัวละครในกรณีที่ต้องให้มีตัวละครนี้เพื่อเดินเรื่อง หรือการรวมตัวละคร คือ นำตัวละครหลายตัวที่กล่าวถึงในบทประพันธ์มารวมกันไว้เป็นตัวละครเดียวในบทละคร การตัดตัวละครที่ไม่จำเป็นหรือมีบทบาทในเรื่องทิ้ง ทำให้บทบาทของตัวละครไม่กระจายไปในตัวละครอื่นมากนัก จนคนดูไม่สามารถจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนบทต้องการจะสื่อสารได้

4. การกำหนดเวลา ฉาก และสถานที่ในละครโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จะคงไว้ตามบทประพันธ์ให้ได้มากที่สุด แต่มีบางครั้งด้วยข้อจำกัดของการผลิตละครโทรทัศน์และเนื้อหาในนวนิยายที่สามารถปรับเปลี่ยนได้โดยไม่เสียอรรถรส

5. การเลือกใช้บทสนทนาของตัวละคร หลายครั้งผู้เขียนบทจะยกเอาถ้อยคำของตัวละครที่มีความสำคัญต่อเรื่องที่มีอยู่ในบทประพันธ์มาใช้ในบทโทรทัศน์ แต่บางครั้งก็ต้องการเขียนบทเพิ่มเติม โดยให้สอดคล้องกับบทประพันธ์ดั้งเดิมซึ่งมีเพียงบทบรรยาย

2.6.1.2 บทละครโทรทัศน์แบบเขียนขึ้นใหม่ (Original)

เป็นบทละครที่ผู้เขียนบทคิดโครงเรื่อง (Plot) ขึ้นมาเอง โดยที่ไม่ได้ลอกเลียนหรือทำซ้ำกับของเดิมที่มีอยู่แล้ว โดยโครงเรื่องมาจากสิ่งรอบตัว ซึ่งผู้เขียนอาจจะเอามาจากข่าวสารที่เกิดขึ้น สภาพสังคมปัจจุบัน เหตุการณ์สำคัญ การสร้างโครงเรื่องอีกลักษณะหนึ่งเกิดขึ้นจากที่สถานีโทรทัศน์ หรือผู้อำนวยการผลิตกำหนดความต้องการมาให้ผู้เขียนบทนำไปเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างเรื่อง บางกรณีจะมีการกำหนดนักแสดงมาด้วย ซึ่งผู้เขียนบทละครจะต้องนำความต้องการเหล่านี้ไปประมวลแล้วจึงนำไปสร้างเนื้อเรื่อง (Story) ให้เหมาะสม หรือเป็นการเขียนโครงเรื่องของละครจากกระแสสังคมความนิยม ความต้องการของผู้ชม

การสร้างตัวละครแบบในบทละครแบบดั้งเดิม ผู้เขียนจะสร้างตัวละคร โดยให้ตัวเองของเรื่อง (Antagonist) และตัวละครขัดแย้ง (Protagonist) ซึ่งส่วนใหญ่จะมีทุกเรื่องและเป็นลักษณะเดียวกัน โดยกำหนดให้ตัวละครขัดแย้งเป็นตัวสร้างอุปสรรคหรือความขัดแย้ง (Conflict) ให้กับตัวละครเอก ซึ่งจะทำให้บทละครมีความสนุกสนาน และชวนติดตาม ผู้เขียนบทละครมีวิธีการสร้างตัวละครได้ 2 รูปแบบ คือ

1) การเขียนถึงบุคลิกตัวละคร (Characterization) ขึ้นก่อนที่จะคิดโครงเรื่อง (Plot) หรือที่เรียกว่า “ตัวละครนำเรื่อง” (Character Driven) ด้วยการใช้บุคลิกลักษณะของตัวละครจะเป็นผู้นำเรื่อง กรณีนี้ผู้เขียนบทละครจะถูกกำหนดตัวละครมาให้แล้วแต่ความต้องการของสถานี

2) การคิดโครงเรื่องก่อนแล้วจึงสร้างตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับโครงเรื่อง หรือที่เรียกว่า “เรื่องนำตัวละคร” (Plot Driven) โดยให้โครงเรื่องเป็นตัวกำหนดการกระทำต่าง ๆ ของตัวละครที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง

อย่างไรก็ตามผู้เขียนบทจะต้องกำหนดเวลา ฉาก และสถานที่สำคัญให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง โดยจะถูกกำหนดให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร โดยเน้นความสมจริงและความเป็นได้ที่จะเกิดขึ้น

การเขียนบทสนทนาของตัวละคร (Dialogue) ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ใช้ประสบการณ์จากการได้พบเห็นผู้คนในสาขาอาชีพต่าง ๆ รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมของมนุษย์แล้วนำมาเขียนเป็นบทสนทนาของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่ผู้เขียนบทละครมักนำประสบการณ์เหล่านี้มาใช้เพื่อให้เกิดความสมจริงของบทสนทนา แต่อาจหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากหนังสือ เอกสาร อินเทอร์เน็ต และการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเขียนเป็นบทสนทนาของตัวละคร

2.6.2 องค์ประกอบของการเขียนบทละคร

ในการเขียนบทละครโทรทัศน์นั้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญหลายประการ โดย งาม งาม (2557) ดังนี้

1. **เนื้อเรื่อง (Story)** หมายถึง เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด เรื่องอาจจะสั้นเพียงไม่กี่นาที หรืออาจจะยาวไม่รู้จบ (infinity) สิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่อง คือปมความขัดแย้ง (conflict) ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำ ส่งผลให้เกิดเป็นเรื่องราว

2. **แนวความคิด (Concept)** เรื่องที่จะนำเสนอมีแนวคิด (idea) อะไรที่สื่อให้ผู้ชมได้รับรู้

3. **แก่นเรื่อง (Theme)** คือ ประเด็นเนื้อหาสำคัญหรือแกนหลัก (main theme) ของเรื่องที่จะนำเสนอ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นรอง ๆ (sub theme) อื่นก็ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวความคิดหลัก

4. **เค้าโครงเรื่อง (Plot)** หรือลำดับเหตุการณ์ที่ผู้แต่งกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะเขียนเรื่องให้ดำเนินไปอย่างไร โดยนำเหตุการณ์ต่าง ๆ มาร้อยเรียงต่อกัน ซึ่งแต่ละเหตุการณ์จะต้องเกี่ยวเนื่องมาและต่อเนื่องกันไปจนกว่าเรื่องนั้นจะจบลง

5. โครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นการเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เหตุการณ์ทั้งหมดจะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่องได้อย่างชัดเจน ไม่หลงประเด็น โครงเรื่องจะประกอบด้วยเหตุการณ์หลัก (Main Plot) ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ผู้ประพันธ์ใช้เป็นแกนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ และเหตุการณ์รอง (Sub Plot) ซึ่งเป็นเหตุการณ์ย่อยที่อาจมีหลายเหตุการณ์แทรกอยู่ในโครงเรื่องใหญ่ เพื่อเพิ่มรายละเอียดและช่วยเสริมให้โครงเรื่องใหญ่สมบูรณ์มากขึ้น โดยเหตุการณ์รองจะต้องผสมกลมกลืนสอดคล้องกับเหตุการณ์หลัก

6. ตัวละคร (Character) มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดจบของเรื่อง ตัวละครอาจจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นนามธรรมก็ได้ โดยการสร้างตัวละครจะต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน ที่มาที่ไป บุคลิกนิสัย ความต้องการ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมของตัวละครนั้น ๆ

7. บทสนทนา (Dialogue) เป็นถ้อยคำที่กำหนดให้ตัวละครใช้แสดงโต้ตอบกัน ใช้บ่งบอกถึงอารมณ์ ดำเนินเรื่อง และสื่อสารกับผู้ชม

2.6.3 โครงสร้างของละครโทรทัศน์

1. บทเปิดเรื่อง (Exposition) เป็นบทนำเรื่องที่ผู้แต่งจะปูพื้นฐานให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละคร เหตุการณ์ เวลา และสถานที่

2. การผูกปม (Complication) และ การขมวดปม (Rising Action) คือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นหลังบทเปิดเรื่อง ปัญหาและความขัดแย้งของโครงเรื่องจะค่อย ๆ ปรากฏออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด และทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งจุดหักเหของเรื่อง

3. จุดวิกฤต (Crisis) เป็นส่วนหนึ่งของการขมวดปม โดย จุดวิกฤตจึงเกิดได้มากกว่าครั้งหนึ่ง แต่เมื่อเรื่องดำเนินมาถึงความตึงเครียดที่สุดของเรื่องจนเกิดการหักเหเป็นครั้งสุดท้ายก่อนเรื่องจะจบลง ซึ่งนับเป็นจุดสูงสุดของเรื่อง และเป็นจุดสุดท้ายของช่วงการขมวดปม

4. การแก้ปม (Falling Action) คือ ตอนที่เรื่องค่อย ๆ ลดความตึงเครียดลง ซึ่งนำไปสู่ความคลี่คลายของปมปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ในที่สุด

5. การคลี่คลายเรื่อง (Resolution หรือ Denouement) หมายถึง การคลี่คลายปัญหาและความขัดแย้ง เป็นตอนจบหรือตอนสุดท้ายของเรื่อง ทำให้จบเรื่องได้อย่างสมบูรณ์

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของละครโทรทัศน์อาจจะไม่ได้มีครบ 5 ขั้นตอนเสมอไป เนื่องจากผู้แต่งสามารถตัดหรือรวบบางขั้นตอนเข้าไว้ด้วยกันได้ด้วยเช่นกัน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์มาใช้ในการพัฒนาแบบแผนวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร

ตัวละคร (character) เป็นสิ่งที่มีบทบาทในการแสดงทั้งในภาพยนตร์ ละคร และซีรีส์ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจในพฤติกรรมและเรื่องราวทั้งหมด มีหน้าที่ทำให้เรื่องราวสามารถดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางได้ ตัวละครจึงเป็นสิ่งที่เข้ามาเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง ขณะเดียวกันเหตุการณ์เหล่านั้นก็เป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น (Field, 1994 อ้างถึงใน อวิรุทธิ์ ศิริโสภณ, 2560)

อย่างไรก็ตามตัวละครมิได้หมายถึงเพียงแค่มนุษย์เท่านั้น หากแต่รวมถึงพวกพืช สัตว์ และสิ่งของด้วย โดยสิ่งเหล่านี้มักจะมีการแสดงออกซึ่งความมีชีวิต จิตใจ หรือลักษณะบางประการ เช่นเดียวกับมนุษย์ได้ (ชุดิมา มณีวัฒนา, 2558)

2.7.1 การสร้างตัวละคร

การสร้างตัวละครให้มีเรื่องราวและความซับซ้อนมากเท่าไร ผู้ชมจะยิ่งอยากรู้เรื่องราวชีวิตของตัวละครนั้นมากขึ้นไปด้วย และทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมกับตัวละคร ซึ่งผู้ชมอาจจะรักหรือเกลียดตัวละครนั้นก็ได้ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการสร้างตัวละครไว้นี้ (เถกิง พันธุ์เถกิงอมร, 2541; ศิวภรณ์ หอมสุวรรณ, 2535)

1. สร้างให้สมจริง (Realistic) เป็นการสร้างตัวละครโดยอิงจากพื้นฐานความเป็นจริงตามธรรมชาติ โดยมีทั้งส่วนดีและส่วนเสียรวมอยู่ในตัวละครเดียวกัน เพราะในชีวิตจริงก็ไม่มีใครที่มีเพียงส่วนเดียวโดยตลอด แต่ใครจะมีส่วนดีหรือส่วนเสียมากกว่ากัน ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้เขียนอาจจะทำเอาบุคคลคนที่มีตัวตนจริงมาเป็นต้นแบบแก่ตัวละครต่าง ๆ ทั้งนี้อาจจะหยิบยืมมาบางส่วน บางส่วนของชีวิตจริงมาปรุงแต่งและผสมผสานลักษณะของบุคคลหลายคนจนกลายเป็นตัวละครที่สมบูรณ์

2. สร้างตามอุดมคติ (Idealistic) หมายถึง การสร้างตัวละครโดยใช้อุดมการณ์ ความศรัทธา และค่านิยมความดี เป็นเกณฑ์ โดยตัวละครจะมีลักษณะของการเป็นบุคคลที่มีความดีงามเกินกว่าความเป็นจริง แต่ตัวละครแนวอุดมคติเหล่านี้ สามารถเป็นเครื่องเตือนสติ กระตุ้นให้เห็นแบบอย่างการคิด การดำเนินชีวิตของตัวละครเหล่านั้นได้

3. สร้างแบบเหนือจริง (Surrealistic) คือ การสร้างตัวละครมาให้เหนือจากความเป็นจริง ส่วนมากจะเป็นในลักษณะการมีพลังพิเศษ เหนือธรรมชาติ มีพฤติกรรมที่มนุษย์ทั่วไปไม่สามารถทำได้ โดยไม่คำนึงถึงความสมจริงและความสมเหตุสมผล

4. สร้างแบบฉบับ (Type) เป็นการสร้างตัวละครในลักษณะที่มีนิสัยและพฤติกรรมคงที่ ไม่ว่าจะปรากฏในเวลาหรือสถานที่ใด ตัวละครเหล่านี้จะเป็นตัวละครมิติเดียว คือ มีบุคลิกเรียบง่ายไม่ซับซ้อน มองเห็นบุคลิกได้เพียงด้านเดียว และมักแสดงพฤติกรรมซ้ำ ๆ อยู่เสมอ

5. สร้างแบบบุคลาธิษฐาน (Personification) เป็นการสร้างให้สิ่งที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นตัวละครที่มีบุคลิกขึ้น สามารถแสดงบทบาทและพฤติกรรม มีอารมณ์ความรู้สึก และอาจจะพูดจาได้เหมือนมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็น สัตว์ พืช อมนุษย์ เทวดา นางฟ้า ภูติผีปีศาจ ยักษ์ และสิ่งอื่น ๆ ในธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ ก้อนหิน ภูเขา ผลึกน้ำแข็งทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนอาจจะการอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เห็นชัดเป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น กิเลส ตัณหา ราคะ ความดี ความชั่ว

การจะทำให้ผู้ชมสามารถจดจำตัวละคร เสมือนว่ามีตัวตนอยู่จริงในโลก ต้องทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในการกระทำ พฤติกรรม ในเนื้อเรื่องได้อย่างกลมกลืน มีความลุ่มลึกในมิติอารมณ์ สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความเชื่อให้เกิดขึ้นในจิตใจผู้ชมได้ (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558)

ขณะที่ Joseph Boggs (1978, อ้างถึงใน อรุษา อึ้งขริวงศ์, 2555 หน้า 27-28) ได้เสนอวิธีการสร้างตัวละครด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. การสร้างตัวละครโดยปรากฏตัวให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by Appearance) เช่น ลักษณะท่าทาง รูปร่าง หน้าตา เครื่องแต่งกาย ลักษณะการเคลื่อนไหวของตัวละคร ฯลฯ

2. การสร้างตัวละครผ่านทางบทพูดและบทสนทนา (Characterization Through Dialogue) เป็นการให้ตัวละครเปิดเผยความเป็นตัวตนของตัวละครจากสิ่งที่พูด

3. การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization Through External Action) ตัวอย่างเช่น เมื่อเปิดฉากแรกผู้ชมก็จะพบว่า ตัวละครนางเอกเดินเตะโต๊ะเก้าอี้ ทำสิ่งของตกหล่นอยู่ตลอดเวลา การกระทำดังกล่าวเป็นการแนะนำให้รู้จักลักษณะภายนอกของนางเอก

4. การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (characterization through internal action) การกระทำภายในของมนุษย์ที่ถูกนำมาใช้สร้างตัวละคร เช่น ความลับ ความคิด จิตนาการ ความฝัน ความปรารถนา ความทรงจำ ความกลัว เป็นต้น

5. การสร้างตัวละครผ่านปฏิกิริยาตัวละครอื่น ๆ (Characterization Through Reaction of Other Characters) เป็นวิธีการที่ทำให้ตัวละครอื่น ๆ พูดถึงตัวละครที่ต้องการแนะนำ ซึ่งเป็นวิธีการจะทำให้ผู้ชม ได้รู้จักกับตัวละครก่อนที่จะมีการปรากฏตัวเสียอีก

6. การสร้างตัวละครโดยใช้ลักษณะตรงกันข้ามด้วยการสร้างตัวละครอื่น ๆ เทียบเคียง (Characterization Through Contrast) ตามหลักทฤษฎีสัญวิทยา ความหมายของสัญญาณนั้น ๆ จะเด่นชัดมากขึ้น เมื่อมีการวางเทียบสัญญาณที่เป็นคู่ตรงข้าม (Binary Opposition)

ดังนั้นวิธีการสร้างตัวละครอื่น ๆ ที่มีลักษณะตรงกันข้ามแบบขำดำ เช่น ผาแฝดที่มีหน้าตาเหมือนกัน แต่มีลักษณะนิสัยต่างกัน ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งของการสร้างตัวละคร

7. การสร้างตัวละครโดยใช้ความเกิดเลยหรือการทำซ้ำ ๆ (Characterization Through Caricature and Leitmotif) เพื่อให้คนดูเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครได้ดีขึ้น ก็จะมีวิธีการนำเสนอโดยใช้การวาดภาพล้อเลียนแบบการ์ตูนที่เรียกว่า Caricature ซึ่งจะวาดคุณลักษณะบางอย่างให้มากเกินไปจนจริง เช่น มีจมูกขนาดใหญ่มาก ๆ โดยวิธีการสร้างตัวละครแบบนี้จะใช้มากในการเล่าเรื่องตลก หรือละครประเภทซิตคอม (Sit-Com)

นอกจากนี้ยังมีวิธีการที่เรียกว่า Leitmotif คือ การสร้างประโยค วลี การกระทำบางอย่าง หรือ ความคิดบางอย่างของตัวละครขึ้นมาแล้วให้ตัวละครพูดหรือทำซ้ำ ๆ จนกลายเป็นคุณลักษณะของตัวละคร เช่น พระเอกในภาพยนตร์เรื่อง Forest Gump จะมีประโยคติดปากว่า “แต่ว่าในเรื่องนี้ก็มีแง่ดีอยู่แห่งหนึ่ง” เป็นต้น

2.7.2 การจำแนกตัวละคร

ตัวละครนี้สามารถแบ่งออกได้หลายประเภท หลายลักษณะ หลายบทบาท ขึ้นอยู่กับรูปแบบของละคร และแนวละครที่นำเสนอ ดังนี้ (ชุดิมา มณีวัฒนา, 2558 หน้า 80-81)

2.7.2.1 จำแนกตามความสำคัญของตัวละคร

1. ตัวละครเอก (Main Character / Principal Character) คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง หรือ ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง (ศิวภรณ์ หอมสุวรรณ, 2535) กล่าวคือ ถ้าไม่มีตัวละครนี้เรื่องทั้งหมดจะไม่เกิดขึ้น ตัวละครประเภทนี้จึงมีลักษณะเป็น “ตัวละครศูนย์กลาง” (Central Character) (เถกิง พันธุ์เถกิงอมร, 2541) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

- ตัวละครที่นำเสนอแนวคิดหลักของเรื่อง (Protagonist)
- ตัวละครตรงข้ามแนวคิดหลักของเรื่อง (Antagonist)

2. ตัวละครประกอบ (Minor Character / Subordinate Character) คือ ตัวละครซึ่งมีบทบาทในฐานะส่วนประกอบของการดำเนินเรื่องเท่านั้น แต่จะต้องมีการกระทำอย่างต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกับตัวละครเอกเพื่อให้เรื่องสามารถดำเนินไปสู่เป้าหมาย โดยอาจจะเป็นการกระทำที่สนับสนุนหรือขัดแย้งกับตัวละครเอกก็ได้ เช่น ตัวละครตลก (Comic Character) ตัวละครลูกคู่ (Sidekick Character) เป็นต้น

2.7.2.2 จำแนกตามลักษณะนิสัยของตัวละคร

1. ตัวละครแบบแบน หรือตายตัว (Flat Character / Type Character) เป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยแบบตายตัว โดยสามารถมองเห็นบุคลิกได้เพียงด้านเดียว โดยตัวละครประเภทนี้มักจะมีลักษณะเด่นเพียงอย่างเดียว กล่าวคือถ้าไม่ดีไปเลย ก็ร้ายสุดขีด เช่น เจ้าหญิงแสนดี แม่เมตใจร้าย แม่ค้าปากตลาด เป็นต้น

2. ตัวละครแบบกลม หรือมองได้รอบด้าน (Round Character / Well-Rounded Character) คือตัวละครที่มีความซับซ้อนทางลักษณะนิสัย มีนิสัยเหมือนคนจริง ๆ มีทั้งส่วนดีและส่วนเสียปะปนกันอยู่

2.7.2.3 จำแนกตามบทบาทหรือพัฒนาการของตัวละคร

1. ตัวละครที่ไม่มีพัฒนาการ (Static Character) คือตัวละครที่บุคลิกคงที่ตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาทางลักษณะนิสัยและความคิด เปิดเรื่องเป็นอย่างไร จบเรื่องก็ยังคงเป็นเช่นนั้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นตัวละครที่ไม่สำคัญ หรือเป็นตัวละครที่สร้างอารมณ์ขันของเรื่อง รวมถึงตัวละครในละครเด็ก หรือละครแนวสืบสวนด้วย

2. ตัวละครที่มีพัฒนาการ (Dynamic Character) เป็นตัวละครที่มีการพัฒนา (Develop) หรือมีการเปลี่ยนแปลงนิสัย แนวคิด หรือทัศนคติไป ตามประสบการณ์หรือสภาพจิตใจ อาจกล่าวได้ว่าสิ่งแวดล้อม หรือเรื่องราวในละครทำให้บุคลิกภาพของตัวละครแปรเปลี่ยนไป ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงจากไม่ดีมา为好 หรือจากดีกลายเป็นร้ายก็ได้ ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่วนมากมักเกิดจาก “การค้นพบ” และ “การเรียนรู้” จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ดำเนินไป และเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป

2.7.3 การวิเคราะห์ตัวละคร

จากการจำแนกตัวละครที่กล่าวไปข้างต้น ไม่สามารถระบุได้อย่างเด็ดขาดว่า ตัวละครลักษณะใด ประเภทใดดีกว่ากัน ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้กับบริบท และความเหมาะสมในการนำเสนอ โดยแนวทางในการวิเคราะห์ตัวละครสามารถพิจารณาถึงลักษณะมิติของตัวละครในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

2.7.3.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics)

ตัวละครแต่ละตัวจะมีลักษณะทางประชากรศาสตร์ อันได้แก่ ชื่อ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะการดำเนินชีวิต ลักษณะนิสัย ลักษณะทางสังคมที่แตกต่างกันไป ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงชีวิตภายนอกทั้งหมดของตัวละคร นำไปสู่การมองเห็นการกระทำ บุคลิกภาพ ตลอดจนเหตุการณ์ในอดีตที่ส่งผลกระทบต่อตัวละครโดยตรง (อัศวิน ซาบารา, 2551)

1. ชื่อ (Name) การตั้งชื่อนี้จำเป็นต้องให้มีความเหมาะสมกับบทบาทของตัวละครนั้น รวมถึงสอดคล้องกับแนวของเรื่อง เวลา และสถานที่ด้วย (ฟิลิปดา, 2549) เพราะชื่อตัวละครที่ดีควรบ่งบอกตัวตนของตัวละคร เพื่อให้อยู่ในความสนใจของผู้ชม หรืออาจกล่าวได้ว่า ชื่อสามารถบ่งบอกความหมายแฝงของตัวละครได้นั่นเอง

2. ลักษณะทางกายภาพ (Physical Characteristics) เป็นลักษณะภายนอกของตัวละคร อาทิ เพศ รูปร่างหน้าตา ส่วนสูง น้ำหนัก สีผิว สีผม ทรงผม แผลเป็น รอยสัก ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังชีวิตตัวละครก็เป็นได้ (อัศวิน ชาบารา, 2551)

3. ลักษณะการดำเนินชีวิต (Lifestyle Characteristics) เป็นส่วนที่ทำให้ตัวละครเกิดการกระทำขึ้น ซึ่งทำให้ผู้ชมเห็นวิถีชีวิตของตัวละคร อันนำไปสู่การเข้าใจเรื่องราวของตัวละครเพิ่มมากขึ้น (รักษานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2548) ได้แก่

- อาชีพ คือการสร้างให้ตัวละครมีอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต โดยที่มาของรายได้เป็นการกำหนดสถานะทางสังคมให้แก่ตัวละคร และส่งผลต่อบุคลิกภาพของตัวละคร เช่น ตัวละครที่มีรายได้มากก็จะมีสนิยมการแต่งตัว การรับประทานอาหาร หรือความชอบในสถานที่ที่มีความหรูหรา โอ่อ่า ส่วนตัวละครที่มีรายได้น้อยอาจจะสนิยมเหล่านั่นที่ตรงกันข้าม นอกจากนี้ อาชีพยังเป็นที่สามารถระบุได้ถึงที่พักอาศัย ยานพาหนะที่เลือกใช้ ตลอดจนการดำเนินชีวิตอื่น ๆ อีกด้วย เช่น นักธุรกิจ มีรายได้สูง จึงมีบ้านหลังใหญ่ มีรถคันหรู เป็นต้น

- สถานภาพ เป็นการสร้างให้ตัวละครเป็นบุคคลที่มีสถานภาพ เช่น โสด สมรส อยู่คนเดียว มีแฟน เป็นหม้าย หย่าขาด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ชมเข้าใจในเหตุการณ์ที่ตัวละครกำลังเผชิญอยู่

- ชีวิตส่วนตัว คือสิ่งที่ตัวละครกระทำในขณะที่อยู่คนเดียว หรืองานอดิเรก เช่น ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ออกกำลังกาย ตลอดจนการมีสัตว์เลี้ยง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นถึงมิติของตัวละครได้มากขึ้น

4. ลักษณะนิสัย (Personality Characteristics) คือ สิ่งที่แสดงถึงความประพฤติ ความรู้สึก และทัศนคติของตัวละคร ซึ่งจะแสดงถึงรายละเอียดความสัมพันธ์และความแตกต่างของตัวละคร

5. ลักษณะทางสังคม (Social Characteristics) เป็นการแสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ได้แก่ ความสัมพันธ์กับคนรัก เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนฝูง ตลอดจนความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การศึกษา และศาสนา โดยสิ่งเหล่านี้สามารถสะท้อนลักษณะของตัวละครให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.7.3.2 คุณลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological Characteristics)

เป็นลักษณะของสภาพจิตใจ ความเชื่อ ทศนคติ ปรัชญาทางความคิด ความศรัทธา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี บรรทัดฐานทางสังคม และวิถีประชา โดยลักษณะทางจิตวิทยาเหล่านี้สามารถบ่งบอกถึงชีวิตภายในของตัวละคร ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถแสดงผ่านภูมิหลัง ความต้องการ ความขัดแย้ง การบรรลุเป้าหมาย และการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร โดยจะค่อย ๆ ถูกเปิดเผยออกมาทีละนิด

1. ภูมิหลัง (Background) คือเรื่องความเป็นมาของตัวละคร อาจปรากฏผ่านบทพูดของตัวละครใดตัวละครหนึ่งในเรื่อง ความฝัน ความนึกคิดของตัวละครเอง หรือแม้แต่การเล่าเรื่องย้อนหลัง (flashback) ซึ่งเหตุการณ์ในอดีตเหล่านี้ล้วนส่งผลมายังพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตัวละครในปัจจุบัน นั่นหมายความว่าอดีตเป็นที่มาของปัจจุบัน และอาจทำให้ผู้ชมจินตนาการไปถึงอนาคตที่จะเกิดกับตัวละครได้อีกด้วย (นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ, 2551)

2. ความต้องการ (Needs) เป็นสิ่งที่ตัวละครอยากเอาชนะ อยากได้ อยากมี ต้องการให้ได้มา ซึ่งตัวละครมักมีความต้องการอันพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงมี นั่นคือลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) คือ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความรักและความเป็นเจ้าของ ความเคารพนับถือ และความสมบูรณ์ของชีวิต เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้น ตัวละครเหล่านั้นจะออกเดินทางเพื่อค้นหาสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของพวกเขาได้ (พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช, 2546)

3. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นขั้นตอนหลังจากกำหนดความต้องการให้แก่ตัวละครได้เรียบร้อยแล้ว จึงสร้างอุปสรรคให้ตัวละครพยายามแก้ไขปัญหาก็เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น ยังมีข้อขัดแย้งมาก ตัวละครก็ยังมีอุปสรรคที่รุนแรงมากขึ้น โดยความขัดแย้งที่พบบ่อย คือความขัดแย้งจากความแตกต่าง (Contrast) ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ทศนคติ ความเชื่อ พื้นฐานครอบครัว แรงจูงใจสถานะทางสังคม (นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ, 2551) โดยการสร้างความขัดแย้งให้แก่ตัวละครนิยมสร้างเป็นคู่ คือการจับคู่ตัวละครสองฝ่ายให้เกิดความขัดแย้งต่อกันผ่านตัวแปร ซึ่งอาจเป็นคน สิ่งของ เงิน ฯลฯ อันเป็นสิ่งที่มียุทธพิพลต่อตัวละครทั้งสองฝ่าย ซึ่งความขัดแย้งนี้มีด้วยกันหลายประเภทดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2553)

- ความขัดแย้งภายในจิตใจ คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจของตัวละคร เกิดความสับสน อันนำไปสู่สถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ เช่น ความรู้สึกขัดแย้งระหว่างการเป็นเพศที่สามกับค่านิยมในสังคม เป็นต้น

- ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คือ ความขัดแย้งของตัวละครตั้งแต่ 2 ตัวละครที่เกิดปัญหาไม่ลงรอยกัน อันนำไปสู่การปะทะกันทั้งร่างกายและวาจา เช่น ลูกที่เป็นเกย์กับพ่อที่เป็นทหาร เป็นต้น

- ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครกับสังคมโดยรวม เช่น กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ชายขายบริการ เป็นต้น

- ความขัดแย้งระหว่างคนกับพลังภายนอก คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสภาพแวดล้อม เช่น คนกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น

4. การบรรลุเป้าหมาย (Goal) เป็นการเกี่ยวโยงกันระหว่าง 3 สิ่ง ได้แก่ ความต้องการ ความขัดแย้ง และเป้าหมายของตัวละคร เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้น สิ่งที่จะตามมาคือความขัดแย้ง และหากกำจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ก็จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของตัวละคร

5. การเปลี่ยนแปลง คือการเปลี่ยนแปลงของบทละคร ว่าตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องตัวละครมีทิศทางในการเปลี่ยนแปลงไปในทางใด เปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด และเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร หรือตัวละครนั้น ๆ อาจจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยก็ได้

อย่างไรก็ตาม นพมาศ แวหงส์ (2562) ได้สรุปหลักการวิเคราะห์ตัวละครโดยพิจารณาจากลักษณะต่าง ๆ ของตัวละคร ดังนี้

1. รูปลักษณ์ภายนอก หมายถึง รูปร่างหน้าตา เพศ อายุ ความสูง สีผิว อากัปกิริยาต่าง ๆ
2. สถานะทางสังคม หมายถึง อาชีพ ฐานะ ความเชื่อทางศาสนา ความเกี่ยวพันในครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม
3. จิตวิทยา ซึ่งรวมถึงภูมิหลังที่มีส่วนกำหนดนิสัยใจคอ ทักษะคติ ความปรารถนา ส่วนลึก ความชอบ ความเกลียด
4. คุณธรรม หมายถึง สำนึกและความละเอียดรอบคอบ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบชีวิต

2.7.4 การค้นหาตัวละคร

อีกหนึ่งวิธีที่สามารถวิเคราะห์ตัวละครได้ นั้นสามารถทำได้ผ่านการค้นหาตัวละครโดยการศึกษาชีวิตภายในและภายนอกของตัวละคร เพื่อรับรู้ความต้องการและการกระทำต่าง ๆ ของตัวละคร ดังนี้ (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557 หน้า 139 – 140)

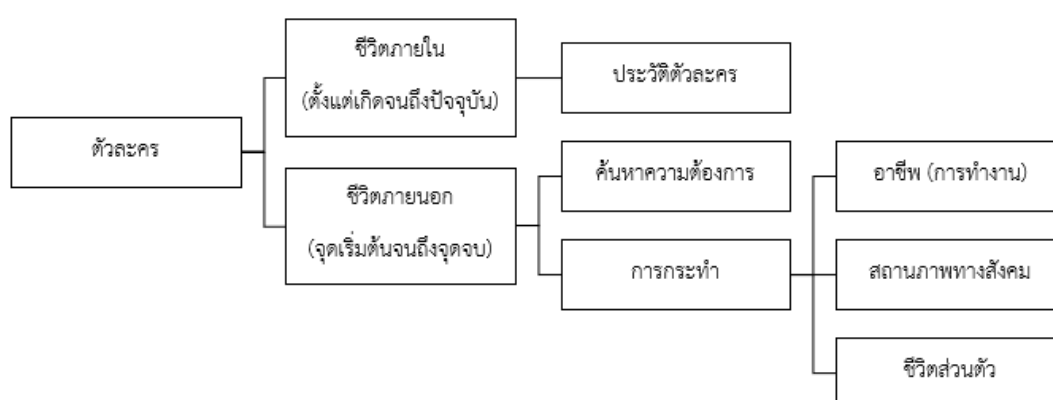
2.7.4.1 ชีวิตภายในตัวละคร

เป็นชีวิตในส่วนที่มองไม่เห็น เป็นภูมิหลัง (Background) ตัวละครนั้น ๆ เริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งจุดเริ่มเรื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ตัวละครพัฒนาตัวขึ้นเป็นรูปร่างเรียกว่า “Backstory” หรือ “Exposition” คือ การปูเรื่องที่ช่วยอธิบายให้ผู้ชมทราบว่ามีตัวละครนั้น ๆ

ถึงมีแรงจูงใจในการกระทำและต้องการบรรลุความต้องการนั้น ๆ เช่น เพศ อายุ ภูมิฐานะ จำนวนพี่น้อง การศึกษา ครอบครัว ชีวิตในวัยเด็ก

2.7.4.2 ชีวิตภายนอกตัวละคร

เป็นชีวิตของตัวละครที่รับรู้ได้ตั้งแต่ฉากแรกของละครโทรทัศน์ โดยมีข้อมูลตัวละครในเชิงประจักษ์อย่างชัดเจน โดยสามารถหาชีวิตภายนอกจากประเด็นเหล่านี้ เช่น เป็นใคร อาชีพ การดำเนินชีวิต ความปรารถนา ความต้องการในชีวิต



ภาพที่ 2.8 การค้นหาตัวละคร

แหล่งที่มา: องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557: 139-140.

2.7.5 การตีความตัวละครผ่านการนำเสนอรูปแบบต่าง ๆ

นอกจากจะศึกษาจากมิติต่าง ๆ ของตัวละครแล้ว ยังสามารถจะวิเคราะห์และตีความตัวละครผ่านจากการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ โดย ชุตินา มณีวัฒนา (2558 หน้า 82) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. คำบรรยายของนักเขียน นักเขียนบางคนจะบรรยายภาพตัวละครไว้อย่างละเอียดและชัดเจน ในขณะที่บางคนอาจจะไม่ได้บรรยายเอาไว้เลย เมื่อนำมาทำเป็นละครหรือซีรีส์ คำบรรยายเหล่านี้จึงถูกสะท้อนออกมาในรูปแบบของลักษณะภายนอกของตัวละครที่ผ่านการถ่ายทอดโดยนักแสดง

2. คำพูดของตัวละคร สิ่งที่ตัวละครพูดจะบ่งบอกถึงตัวตน บุคลิกลักษณะ ความคิดทัศนคติ ท่าทีและความเชื่อของตัวละคร อย่างไรก็ตามต้องพึงระวัง เพราะในสิ่งที่ตัวละครพูดนั้นอาจจะไม่ได้เป็นจริงเสมอไป ขึ้นอยู่กับบริบทด้วย

3. คำพูดของตัวละครอื่น สิ่งที่ตัวละครพูดอื่นถึงตัวละครนั้น ๆ จะเป็นการช่วยขยายความให้ทราบถึงตัวละครนั้น ๆ ได้ เพราะในบางครั้งตัวละครอื่น ๆ สามารถมองได้อย่างเป็นกลางเนื่องจากตัวละครที่พูดอะไรเกี่ยวกับตนเองนั้นอาจใช้ทัศนคติที่เป็นอัตวิสัยเกินไป

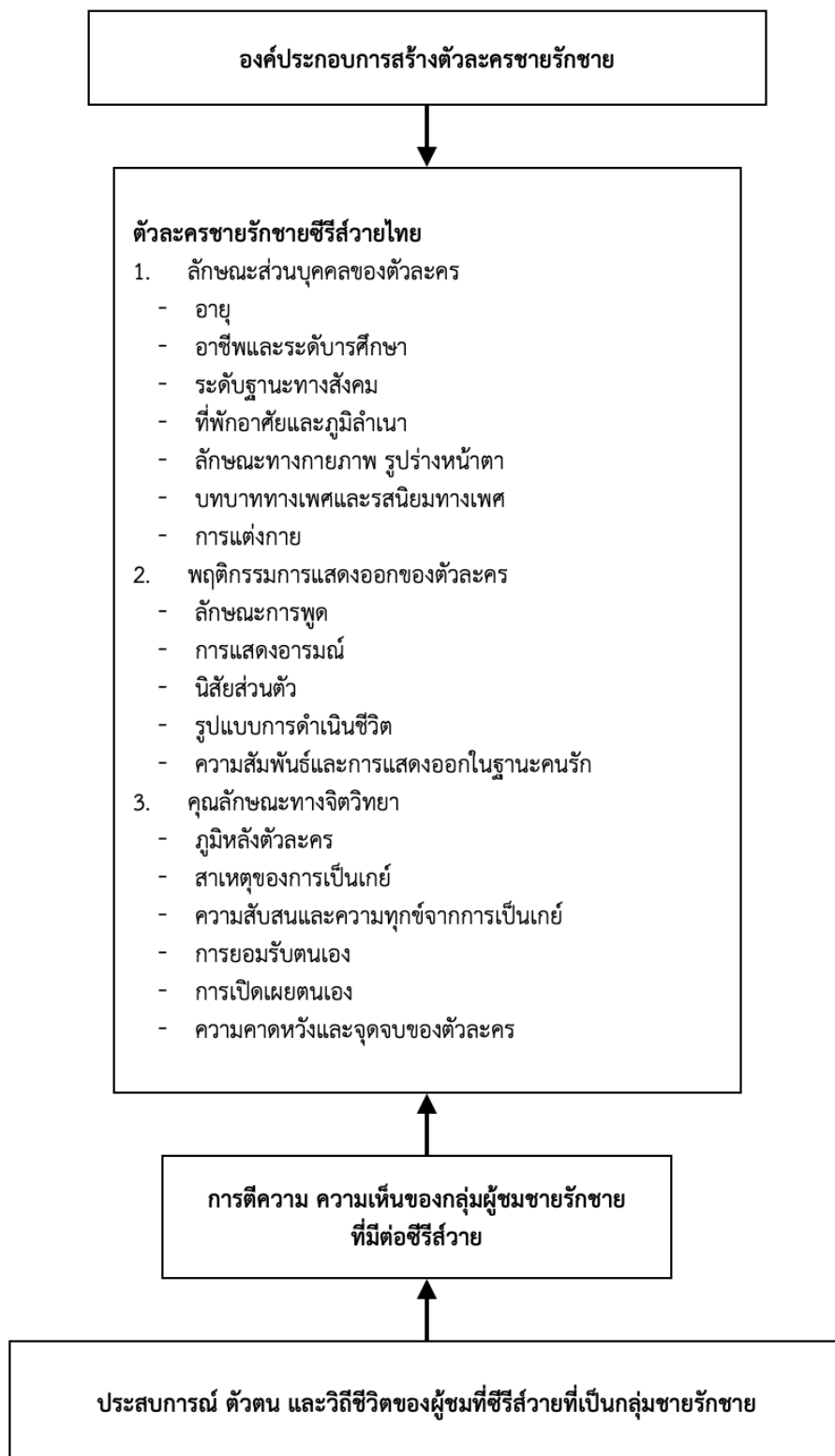
4. การกระทำของตัวละคร บางครั้งสิ่งที่ตัวละครทำอาจจะขัดกับสิ่งที่พูด ดังนั้นจึงต้องอาศัยการกระทำของตัวละครเข้าช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครด้วย

เถลิง พันธุ์เถลิงอมร (2541) กล่าวว่า กลวิธีการสร้างแรงจูงใจและการหาทางออกให้ตัวละครมีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและการปิดเรื่อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับโครงเรื่อง และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ปรากฏในแก่นเรื่องหรือไม่

สำหรับหลักการเบื้องต้นในการสร้างแรงจูงใจและหาทางออกให้ตัวละครก็คือ จะต้องสมเหตุสมผล โดยยึดบุคลิกลักษณะของตัวละครเป็นหลัก เพราะการหาทางออกของคนขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะพื้นฐาน ทำให้แต่ละบุคคลมีการแก้ไขปัญหาแตกต่างกันออกไป แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์เดียวกันก็ตาม

จากแนวคิดการวิเคราะห์ตัวละครที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์หาคุณลักษณะ พัฒนาการ ทศนคติ ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย โดยนำแนวคิดต่างมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ตัวละครทั้งคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ และด้านจิตวิทยา ตลอดจนพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร

2.8 กรอบแนวคิด



บทที่ 3

ระเบียบวิจัย

การศึกษา “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” เป็นการศึกษา เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาถึงการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย และการให้ความเห็นกลุ่มผู้ชมที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ซึ่งผู้จัดทำได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ
- 3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อมุ่งหาว่าภาพสะท้อนตัวตนของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วายไทย ถูกประกอบสร้างขึ้นมาในลักษณะใด รวมถึงผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการให้ความเห็นของกลุ่มชายรักชายที่มีต่อเหล่าตัวละครชายรักชายที่ถูกสร้างผ่านซีรีส์เหล่านั้นอย่างไร โดยทำการศึกษาจากซีรีส์วายในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2562 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ซีรีส์วายเริ่มได้รับความนิยมและเป็นกระแสในวงกว้าง จำนวนทั้งสิ้น 10 เรื่อง และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มผู้ชมที่เป็นชายรักชายจำนวน 15 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 วิธีที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหานำวิจัย	เครื่องมือ	แนวคิด ทฤษฎี
1. การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)	การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดเรื่องเพศ, แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย
2. ลักษณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายเป็นอย่างไร	การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)	การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดเรื่องเพศ, การพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร
3. ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการตีความ อ่านความหมาย และมีทัศนคติต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร	การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)	การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร, การพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย

3.2 หน่วยวิเคราะห์

การศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ผู้วิจัยได้จำแนกผู้ให้ข้อมูลสำคัญออกเป็น 2 ส่วน โดยในส่วนแรกจะเป็นการศึกษาจากซีรีส์วาย และ ส่วนที่สองเป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ดังนี้

3.2.1 ซีรีส์วาย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) จากซีรีส์วาย ในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2562 จำนวนทั้งสิ้น 10 เรื่อง ซึ่งได้ทำการเลือกซีรีส์แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากซีรีส์ที่เป็นกระแส และเป็นที่พูดถึงบนสื่อออนไลน์ จนทำให้เกิดงานแฟมมีทติ้งทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้นักแสดงได้รับการคัดเลือกเป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้า หรือได้รับรางวัลจากสถาบันต่าง ๆ ตามมา โดยได้ทำการศึกษาจากการรับชมซีรีส์วายประกอบไปด้วย

ตารางที่ 3.2 รายชื่อซีรีส์วายที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ	ชื่อซีรีส์	ปี	เหตุผลที่เลือก
1	Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ	2557 - 2558	- เป็นจุดเริ่มต้นของยุคซีรีส์วาย - เป็นซีรีส์วายเรื่องแรกที่ออกอากาศบนพรีทีวี - นักแสดงมีแฟมคลับเป็นจำนวนมากสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน - มีการจัดงานแฟมมีทติ้งในประเทศไทยถึง 2 ครั้ง - ประสบความสำเร็จจนต้องมีซีรีส์ภาคต่อและซีรีส์ตอนพิเศษ “REMINDERS เพราะคิดถึง” - ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงและได้รับรางวัลในฐานะ “คู่จิ้น” จากเวทีต่าง ๆ มากมาย
2	SOTUS The Series	2559 - 2561	- จุดที่ทำให้ซีรีส์วายและนิยายวายขึ้นมา

ลำดับ	ชื่อซีรีส์	ปี	เหตุผลที่เลือก
	พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง/ SOTUS S the Series		อยู่บนดินและขยายไปเป็นวงกว้าง จนทำให้नियाายววยช่วงหนึ่งมีแต่เรื่องของคณะวิศวกรรมศาสตร์ - แจ้งเกิดนักแสดงนำ กลายเป็นคู่จิ้นแถวหน้าของวงการบันเทิง และเป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้ามากมาย - กวาดรางวัลมาแล้วมากมาย - ติดเทรนด์ทวิตเตอร์อันดับ 1 ของประเทศไทยทุกครั้งที่มีการออกอากาศ แม้จะเป็นการออกอากาศซ้ำก็ตาม - เรตติ้งสามารถขึ้นสูงเป็นอันดับหนึ่งของซีรีส์วายจนถึงปัจจุบัน - จัดงานแฟนมีตติ้งทั้งในประเทศไทย ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากกว่า 20 ครั้ง - แฟนคลับเรียกร้องให้มีภาคต่อ จนมีตอนพิเศษ “#อาทิตย์ก้องภพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ “OURSKYY” อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น
3	Make It Right the Series รักออกเดิน	2559 - 2560	- ซีรีส์ได้รับความนิยมอย่างสูง จนมีการสร้างภาคต่อ และตอนพิเศษ “Make It Live on the Beach รักจะออกเดิน” - ติดเทรนด์ทวิตเตอร์ทุกครั้งที่มีการออกอากาศ - จัดงานแฟนมีตติ้งทั้งในและต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย เกาหลีใต้ - แจ้งเกิดนักแสดงนำ มีแฟนคลับเหนียวแน่นมาจนถึงปัจจุบัน
4	Together with Me	2560 - 2561	- ประสบความสำเร็จจนต้องมีซีรีส์ภาคต่อ

ลำดับ	ชื่อซีรีส์	ปี	เหตุผลที่เลือก
	อกหักมารักกับผม/ Together with Me the Next Chapter		- เป็นซีรีส์วายเรื่องแรกที่ออกอากาศเฉพาะทาง LINE TV เท่านั้น - ดิตเทรนด์ทวิตเตอร์ทุกครั้งที่มีการออกอากาศ - จัดงานแฟนมีตติ้งไปทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น จีน ฟิลิปปินส์ - แจกบัตรนักแสดงนำ และมีแฟนคลับเหนียวแน่นจนถึงปัจจุบัน
5	Kiss Me Again the 2561 Series จูบให้ได้ถ้านายแน่ จริง	2561	- ซีรีส์ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก จนต้องมีการสร้างภาคแยกในชื่อ “Dark Blue Kiss จูบสุดท้าย เพื่อนายคนเดียว” ออกมาเพื่อสานต่อความสำเร็จ ซึ่งมีพีทเก๋าเป็นคู่หลัก - ทุกครั้งที่ซีรีส์ออกอากาศ #เตนิว #พีทเก๋า สามารถขึ้นอันดับเทรนด์ทวิตเตอร์ในประเทศไทย - แจกบัตรนักแสดงนำ จนกลายเป็นคู่จิ้นแถวหน้าของวงการ และถูกนำไปต่อยอดเป็นรายการออนไลน์ “กินกันกับเตนิว” ตลอดจนเป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้าหลายตัว - จัดงานแฟนมีตติ้งไปทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น จีน ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ พม่า - เป็นส่วนหนึ่งของ “OURSKYY อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น” ตอน “#พีทเก๋า”
6	อาตี๋ของผม	2561	- ทุกครั้งที่ซีรีส์ออกอากาศ สามารถขึ้นเท

ลำดับ	ชื่อซีรีส์	ปี	เหตุผลที่เลือก
			รนต์ทวิตเตอร์เสมอ - เป็นส่วนหนึ่งของ “OURSKYY อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น” ตอน “#ตีหมอก” - เป็นส่วนหนึ่งของงานแฟมมีตติ้ง “OURSKYY” ร่วมกับนักแสดงนำซีรีส์วายเรื่องอื่น ๆ ที่จัดขึ้นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ - แจ้งเกิดนักแสดงนำให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง
7	บังเอิญรัก Love by Chance	2561	- ซีรีส์ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากจนต้องมีการสร้างภาคต่อ - ดิตเทรนต์ทวิตเตอร์ประเทศไทยทุกครั้งที่มีการออกอากาศ - จัดงานแฟมมีตติ้งทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น เกาหลีใต้ - แจ้งเกิดนักแสดงนำ และได้เป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้าต่าง ๆ ตลอดจนถูกต่อยอดเป็นวงดนตรีที่ชื่อว่า “TEMPT”
8	เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ	2562	- #เซงเม้ง (ตามด้วย ep) ดิตเทรนต์ทวิตเตอร์ประเทศไทยทุกครั้งที่มีการออกอากาศ ทั้งการออกอากาศครั้งแรกและการออกอากาศซ้ำ - ได้รับรางวัลจากหลายสถาบัน เช่น LINETV คม ชัด ลึก อวอร์ด - มีงานแฟมมีตติ้งที่ประเทศจีนและไต้หวัน - ได้รับคำวิจารณ์ไปในทางบวกจากสำนักข่าวต่าง ๆ

ลำดับ	ชื่อซีรีส์	ปี	เหตุผลที่เลือก
9	ทฤษฎีจีบเธอ	2562	- ทุกครั้งที่มีการออกอากาศ #ทฤษฎีจีบเธอ (ตามด้วย ep นั้น ๆ) สามารถติดเทรนด์ทวิตเตอร์อันดับ 1 ทั้งในประเทศไทยและเทรนด์โลก - ซีรีส์ที่มียอดวิวสูงสุดใน LINE TV ของปี 2562 - นักแสดงได้เป็นพรีเซ็นเตอร์ของสินค้ามากมาย และถูกต่อยอดมาเป็นรายการออนไลน์ “รักหลับกับออฟกัน” - บัตรงานแฟนมีตครั้งแรกในประเทศไทยหมดภายใน 5 นาที
10	2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	2562	- แจกเกิดนักแสดงนำเป็นพรีเซ็นเตอร์ของสินค้ามากมาย - ถูกต่อยอดมาเป็นรายการ “เทียวเกี้ยวเดือน” และประกาศสร้างซีซั่น 3 - จัดงานแฟนมีตทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศทั้งในเอเชียและยุโรป - นักแสดงถูกต่อยอดมาเป็นศิลปินบอยแบนด์วง “OXQ”

1. Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ



ภาพที่ 3.1 ใบปิด Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

แหล่งที่มา: Hessa, 2016

ผู้กำกับ: ราชิต กุศลคุณสิริ (ซีซั่น 1), ดนพ ธนินศิรประภา (ซีซั่น 2)

นักแสดงนำ: ณวัชร ฟูมโพธิงาม (ไวท์) รับบท ปุณณ์

ชลธร คงยิ่งยง (กัปตัน) รับบท โน้

จำนวนตอน: 12 ตอน (ซีซั่น 1), 36 ตอน (ซีซั่น 2)

ออกอากาศ: สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ (ออกอากาศครั้งแรก)

LINE TV/ Netflix (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 1

เพราะวัยรุ่น "ผ่าน" อะไรมาเยอะ ชีวิตวัยรุ่นจึงน่าสนใจ มีอะไรให้ได้พูด Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ นำเสนอเรื่องราวแสบๆ วุ่นๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนชายล้วนหญิงล้วนรั้วติดกัน

ปุณณ์ คือหนุ่มหล่อเลขาสถาบันนักเรียน มีแฟนเป็นสาวสวยดาวคอนวนต์ชื่อเอ็ม โน้ ประธานชมรมดนตรีจอมกวน ถูกยूरิสาวน้อยลูกครึ่งญี่ปุ่นจากฝั่งคอนวนต์ มโนว่าเป็นแฟนตัวเอง โดยทั้งเอ็มและยूरีเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน วันหนึ่งบชี้อกลองของชมรมดนตรีถูกตัด ทำให้โน้ต้องเดินเข้าห้องสภานักเรียนเพื่อขอให้ตรวจสอบบใหม่ ที่นั่นโน้ได้พบปุณณ์ ทั้งคู่เจรจากัน โน้ขอให้ปุณณ์ช่วย ปุณณ์รับปากแต่มีข้อแม้ว่า โน้ต้องมาเป็นแฟนปุณณ์ โน้เกิดอาการงง ไปไม่เป็น ต่อจากนี้คือจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชายสองคน ที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ มิตรภาพ และรอยน้ำตา

หลากหลายเรื่องรักวุ่นๆ กำลังจะเกิดขึ้น อย่าลืมนะว่าเราทุกคนก็เคย "ผ่าน" วัยนี้มา เพราะฉะนั้นเรารู้ว่ามันไม่ธรรมดาแน่นอน

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 2

หลังจากที่โน้กับปุ่นตกลงใจจะกลับไปเป็นเพื่อนกัน ซีซั่นนี้ทั้งคู่กลับมาอีกครั้งในฐานะเพื่อนที่เข้าใจกันและกัน

ท่ามกลางบรรยากาศโรงเรียนพรายเดียทั้งโรงเรียนต่างยุ่งกับงานบอลประเพณีครั้งใหญ่ที่กำลังจะจัดขึ้น งานบอลครั้งนี้ นอกจากจะเป็นงานแห่งเกียรติยศแล้ว ยังเป็นงานที่จะพิสูจน์ความสามารถของแก๊งนางฟ้าในฐานะเชียร์ลีดเดอร์อีกด้วย

หลังจบงาน โน้ ปุ่น และเพื่อน ๆ ไปฉลองกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ที่นั่นโน้ได้เจอกับกอล์ฟ ศิษย์เก่าพรายเดียคอลเลจ ผู้มาพร้อมกับความลับบางอย่างของเอมที่โน้แทบไม่ยากเชื่อ แต่สุดท้ายโน้ก็ต้องเผชิญหน้ากับความจริงข้อนั้นด้วยตนเองที่หวั่น ซึ่งทั้ง โน้ ปุ่น เอม และยูริไปเที่ยวด้วยกัน ทำให้โน้น้ำท่วมปาก ด้วยไม่รู้จะบอกปุ่นยังไง

กลับจากหวั่น โน้ยังต้องหัวหมกกับงาน Live Contest ที่ชมรมดนตรีเป็นเจ้าภาพ ในรอบคัดเลือก เอ็นได้ทำบางอย่างที่สะกิดใจทั้งโน้และปุ่นให้สงสัยถึงความรู้สึกแท้จริงที่เอ็นมีต่อโน้

วันหนึ่งที่บ้านโน้ เพื่อน ๆ โน้พากันมาลุ่มจัดปาร์ตี้สนุกๆ โดยมีปุ่นตามมาด้วย และบังเอิญรู้ความจริงของเอมเข้าในที่สุด โน้พยายามอยู่เคียงข้างปุ่น ให้กำลังใจปุ่นโดยปล่อยให้ปุ่นตัดสินใจจัดการเรื่องทั้งหมด สุดท้ายทั้งปุ่นและเอมก็ต้องปิดฉากความรักลง หลังเลิกกับเอมแล้ว ทั้งปุ่นและโน้ก็ยังคงสภาพความเป็นเพื่อนเอาไว้

กระทั่งวันหนึ่งที่โน้ต้องไปเล่นดนตรีในงาน Open House ของโรงเรียนคอนแวนต์ และมีสาว ๆ พยายามเข้าหามากมาย ทำให้ปุ่นตัดสินใจขอคบโน้ หากแต่การคบกันของทั้งคู่กลับเป็นแบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ เนื่องจากโน้ไม่ต้องการบอกใครจนมีปากเสียงกันบ่อยครั้ง ในที่สุดโน้ก็ถามตัวเองว่าทำไม และได้คำตอบว่านั่นเป็นเพราะตนเองยังไม่ได้เคลียร์กับยูรินั่นเอง โน้จึงตัดสินใจบอกยูริว่ามีคนที่ชอบแล้ว ยูริเสียใจมาก แต่ก็เข้าใจ และตั้งใจจะเป็นเพื่อนโน้ต่อไป จนกระทั่งบังเอิญไปเห็นภาพโน้กับปุ่นที่อยู่ด้วยกันเข้า ทำให้ยูริเข้าใจว่าคนที่โน้ชอบคือใคร ยูริรับไม่ได้ และเลิกคบโน้ในที่สุด

ปุ่นและโน้คบกันต่อไป แต่กลับมีปัญหาใหญ่รออยู่ นั่นคือพ่อของปุ่นที่เริ่มระแคะระคายว่าปุ่นมีแฟนและต้องการรู้ว่าแฟนปุ่นคือใคร ปุ่นกับพ่อก็ปากเสียงกันยกใหญ่ทำให้โน้ไม่สบายใจเป็นอย่างมาก จนปุ่นต้องตัดสินใจทำอะไรบางอย่าง

2. SOTUS the Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (ซีซั่น 1) / SOTUS S the Series (ซีซั่น 2)



ภาพที่ 3.2 ใบปิดซีรีส์ SOTUS the Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

แหล่งที่มา: LINE TV, 2559

ผู้กำกับ: ผดุง สมาจาร (ซีซั่น 1), ผดุง สมาจาร และ พงศ์พิสิฐ บทศรี (ซีซั่น 2)

นักแสดงนำ: ปรัชญา เรืองโรจน์ (สิงโต) รับบท ก้องภพ

พีรวัส แสงโพธิรัตน์ (คริส) รับบท อาทิตย

จำนวนตอน: 16 ตอน (ซีซั่น 1), 13 ตอน (ซีซั่น 2)

ออกอากาศ: ช่องวัน (ซีซั่น 1 ออกอากาศครั้งแรก) จีเอ็มเอ็ม 25 (ซีซั่น 2 ออกอากาศครั้งแรก)

LINE TV/ Netflix (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 1

เรื่องราวระหว่าง 'ก้องภพ' เด็กปีหนึ่งผู้ไม่ชอบและเข้าใจในระบบนี้เท่าไรนัก ได้เกิดการปิ่นเกลียว 'อาทิตย' เฮดว๊ากปีสามสุดโหด จึงเกิดเป็นความขัดแย้งระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องเข้า แต่ในความขัดแย้งนั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง อาทิตย และ ก้องภพ ก็ได้ก่อขึ้นเงิบๆ ในใจของทั้งสองอย่างไม่รู้ตัว

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 2

เรื่องราวความรักที่เติบโตขึ้นของอาทิตยและก้องภพ ภายใต้สถานภาพที่เปลี่ยนแปลงไป จากน้องใหม่ปีหนึ่ง ก้าวสู่การเป็นพี่ว๊าก และจากพี่ว๊าก ก้าวสู่การเป็นน้องใหม่ในที่ทำงาน ความรักของพวกเขาทั้งสองจะดำเนินต่อไปอย่างไร ติดตามได้ใน SOTUS S the Series

ออกอากาศ: ช่อง 9 MCOT HD (ซีซั่น 1 ออกอากาศครั้งแรก) LINE TV (ซีซั่น 2)
LINE TV (ซีซั่น 1 ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 1

ฟิวส์ (พีค-กิมพล พาณิชนัยธาร) เด็กหนุ่มวัยใสมัธยมปลาย ชั้น ม.5 ที่ได้คบกับ จิน (ต้นสน-บัณฑิต เกตุเกิด) สาวสวยวัยใส แต่อยู่มาวันหนึ่ง ฟิวส์ก็รู้ว่าจิน แฟนสาวของเขานั้นแอบนอกใจ ทำให้เขารู้สึกตกใจจนไม่กล้าที่จะคุยกับจิน จนเป็นสาเหตุที่ทำให้ฟิวส์ตัดสินใจไปงานปาร์ตี้เลี้ยงส่งเพื่อน เพื่อดื่มให้กับความล้มเหลวในความรักของตัวเอง ในคืนนั้น ทุกคนเมาไม่ได้สติกันหมด ยกเว้น อีร์ (บูม-กฤตภัก อุดมพานิช) เพื่อนร่วมห้องสมัยมัธยมต้นของฟิวส์ เขาจึงอาสาพาฟิวส์ไปส่งที่บ้าน ด้วยฤทธิ์แอลกอฮอล์ ทำให้เด็กผู้ชายทั้งสองที่เป็นแค่เพื่อนห่างๆ กลับขาดสติ และมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกัน เพียงแค่ชั่วข้ามคืนเดียว และนั่นก็ทำให้ทุกอย่างของเขาทั้งสองคนเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาล

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 2

อีร์ (บูม กฤตภัก อุดมพานิช) ตัดสินใจออกปากขอย้ายไปอยู่ที่บ้าน ฟิวส์ (พีค กิมพล พาณิชนัยธาร) สักระยะ ที่อีร์ทำแบบนี้เพราะ อีร์ อยากพิสูจน์ความรู้สึกที่ฟิวส์มีต่อเขาและความรู้สึกที่เขามีต่อฟิวส์เช่นกัน แต่การตัดสินใจครั้งนี้ มีเรื่องราวมากมายที่เขาต้องแบกรับและแลกกับการตัดสินใจครั้งนี้ เมื่อ ชีส (ฟิล์ม ณัฐภัทร สกกุลเลิศสาสุข) เพื่อนเก่าของอีร์ปรากฏตัวขึ้น ทำให้ฟิวส์เกิดคำถามต่อความสัมพันธ์ระหว่าง อีร์และ ชีส หรือว่า จิน (ต้นสน บัณฑิตา อินทาปัจ) จะเป็นคนที่ฟิวส์มีความรู้สึกดีด้วยอย่างแท้จริง

4. Together with Me ออกหักมารักกับผม (ซีซั่น 1) / Together with Me the Next Chapter (ซีซั่น 2)



ภาพที่ 3.5 ใบปิด Together with Me ออกหักมารักกับผม
แหล่งที่มา: Dodeden, 2017



ภาพที่ 3.6 ใบปิด Together with Me the Next Chapter
แหล่งที่มา: LINE TV, 2017

ผู้กำกับ: เจตษ์ บุญโยประการ

นักแสดงนำ:	ณัฐพล ดิลกนวฤทธิ์ (แม็กซ์)	รับบท กร
	ภากร ธนศรีวินิชชัย (ตุลย์)	รับบท น็อค

จำนวนตอน: 13 ตอน (ซีซั่น 1), 13 ตอน (ซีซั่น 2)

ออกอากาศ: LINE TV

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 1

สายของวันหนึ่งที่อัมพา น็อค หนุ่มนักศึกษาวิศวะ ตื่นขึ้นมาข้าง กร เพื่อนสนิทที่โตมาด้วยกันในสภาพเปลือย ความเมาและฮอร์โมนที่พุ่งพล่าน ทำให้ชายทั้งสองมีความสัมพันธ์กันเลย กรและน็อคได้ตกลงที่จะเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ เพราะน็อคเองก็มีแฟนอยู่แล้ว นั่นก็คือ เพลิน เพลงสาวสวยเน็ตไอดอลแสนน่ารัก

กลุ่มทีมฟุตบอลวิศวะที่เพิ่งซ้อมเสร็จก็เข้ามากินข้าวที่ร้าน กรเมื่อมาถึงก็แยกมานั่งกับกลุ่มเพื่อน ปล่อยให้น็อคนั่งรวมอยู่กับกลุ่มนักบอล ทั้งกรและน็อคมองกัน โดยยังไม่มีใครกล้าจะเริ่มคุยก่อน กรหันมามองน็อคแต่น็อคกลับไม่อยู่ที่โต๊ะแล้ว กรจึงเดินเข้าไปตามหาน็อคจนไปชนเข้ากับ มิว โดยบังเอิญ กรอึ้งเมื่อเจอมิว แวตาของกรที่มองมิวนั้นเต็มไปด้วยความเจ็บปวดที่แฝงความคิดถึง น็อคมองเห็นกรที่ยืนคุยกับมิวโดยตลอดและตัดสินใจเดินออกจากร้านไป

กรได้เจอกับมิวอีกครั้งในวันที่แข่งฟุตบอล กรประหลาดใจที่มิวเรียนอยู่คณะสัตวแพทย์ ในช่วงเวลาที่เหลือแค่ไม่กี่ชั่วโมงก่อนการแข่งขัน เพื่อนในทีมมิวไม่พอใจน็อค จนน็อคโดนนักฟุตบอลทีมคณะสัตวแพทย์เตะเข้าที่ข้อเท้า ทำให้น็อคเจ็บอย่างรุนแรง กรทนไม่ไหวและเข้าไปต๋อยฝ่ายตรงข้าม

กรได้อุ้มน็อคเข้ามาในโรงพยาบาลหน้าตาตื่น หมอโปรทจึงพาน็อคเข้าไปในห้องตรวจ ก่อนวินิจฉัยน็อคว่าข้อเท้าหักต้องใส่เฝือกอ่อนเป็นเวลาประมาณ 6 สัปดาห์ กรที่นั่งรอน็อคอยู่ด้านนอกเห็นทั้งสองคนสนิทสนมกันโดยที่ไม่รู้ว่าน็อคกับหมอโปรทนั้นต่างคนต่างเป็นลูกพี่ลูกน้องกัน เลยทำให้กรไม่ไวใจหมอโปรท แต่หมอโปรทกลับจ้องมองกรด้วยความสนใจ

วันหนึ่ง หลังจากที่กรกำลังจะกลับจากคอนโดน็อค กรเจอแก็งนักศึกษามาหาเรื่อง แล้วเกิดการต่อยกัน จนกรโดนซ้อมอย่างหนัก กรกลับขึ้นมาหาน็อคที่คอนโด น็อคเห็นสภาพของกรก็ตกใจและเป็นห่วงมาก พยายามดูแลและทำแผลให้กร กรแอบดูท่าทางที่ห่วงใยของน็อคด้วยความรู้สึกดี

ต่อมากรย้ายมาอยู่คอนโดน็อค เพื่อดูแลน็อคและให้น็อคได้ดูแลตนเองด้วย ทั้งสองคนใช้ชีวิตอยู่ในคอนโดกันสองคนอย่างมีความสุข ใบหน้าของน็อคกับกรใกล้ชิดกัน สายตาทั้งคู่จ้องมองกัน และกรค่อย ๆ ก้มลงจูบน็อค ในขณะนั้นมิกิที่อยู่ตึกฝั่งตรงข้ามก็ถ่ายรูปกรจูบน็อคเอาไว้ได้ และส่งรูปให้กับเพลิน เพลง เพลิน เพลงเอารูปกรจูบน็อคไปประจานทั่วมหาวิทยาลัย ด้านกวีตราเมื่อเห็นข่าวที่กระเจาไปทั่ว กวีตราจึงเข้ามาต่อว่ากรถึงหอพักที่ไปแย่งแฟนเพลิน เพลง กรอุทธรณ์ที่กวีตราต่อว่ากรโดยไม่ฟังเหตุผล จนกรตะคอกกลับไป

นี้ออกขอลีกกับเพลินเพลง แต่ไม่สำเร็จ เพราะเพลินเพลงให้เหตุผลว่าเพลินเพลงไม่ได้ผิดอะไร นี้ออกกลับมาบอกว่าตัวเองไปบอกเลิกกับเพลินเพลงไม่ได้ เพราะตัวเองเป็นคนผิด กรจึงขอนี้ออกลอย ห่างความสัมพันธ์ออกมา เพราะอยากให้นี้ออกเคลียร์ตัวเองให้ได้ก่อน

เรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นจาก เพลินเพลง ที่เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดเรื่องราวมากมาย ระหว่างกรกับนี้ออกและคนอื่น ๆ สุดท้ายแล้วเรื่องราวจะจบลงอย่างไร ตัวการสำคัญของเรื่องจะมีจุดจบอย่างที่ทุกคนคาดเดาไว้หรือไม่ รอรับชมกันได้ในเรื่อง ออกหักมารักกับผม Together With Me

เนื้อเรื่องย่อ: ซีซั่น 2

หลังจากที่ กร (ณัฐพล ดิลกนวฤทธิ์) ขอ นี้ออก (ภากร ธนศรีวินิชชัย) แต่งงานแล้ว ทั้งคู่จึงต้องหาวิธีปกปิดพ่อกับแม่ของทั้งสองฝ่าย แต่เมื่อพ่อแม่ของทั้งกรและนี้ออกรู้ความจริงก็ไม่สามารถยอมรับในความสัมพันธ์แบบนี้ของทั้งสองได้ ทางด้าน ยีหาว (พิมพ์นิชกุล บำรุงกิจ) กับ โซ (วิศว ไทยานนท์) เริ่มมีเวลาไม่ตรงกันเพราะยีหาวต้องทำรายงาน ส่วนโซก็เพิ่งเริ่มต้นชีวิตการเป็นคนวัยทำงาน ยีหาวต้องไปหาข้อมูลทำงานกับ อาร์ต (เทมส์ สรรพกิจ) ที่ตรงตามความเป็นชายในฝันของยีหาวเกือบทุกประการ ซึ่งทำให้ยีหาวแอบหวั่นไหว ทางด้าน ฟาร์ม (ศุภวิชญ์ ต้นติมาภรณ์) ที่แม่จะมี ริท (กมลวัชรธรรม สุวิทย์วัฒน์) มาตามใจแล้ว แต่ลึก ๆ ฟาร์มก็ยังรักและอยากแก้แค้น หมอไพบร์ท (อภิวัฒน์ อภิวัฒน์เสรี) อยู่ ความรักของทุกคนเดินทางมาถึงจุดที่มีปัญหา สุดท้ายแล้วชีวิตต่อจากนี้ของแต่ละคนจะกลายเป็นจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ มาร่วมหาคำตอบไปด้วยกันในละคร Together With Me : The Next Chapter

5. Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง



ภาพที่ 3.7 ใบปิด Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

แหล่งที่มา: LINE TV, 2018

ผู้กำกับ: วีรชิต ทองจิลา

นักแสดงนำ: ตะวัน วิหครัตน์ (เต)

รับบท พีท

ฐิติภูมิ เตชะอภัยคุณ (นิว)

รับบท เก้า

จำนวนตอน: 14

ออกอากาศ: จีเอ็มเอ็ม 25 (ออกอากาศครั้งแรก)

LINE TV/ Netflix (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ:

พีท (ตะวัน วิหครัตน์) - เก้า (ฐิติภูมิ เตชะอภัยคุณ) สองเพื่อนสนิทในปัจจุบัน ที่มีอดีตขัดแย้งกันมาก่อน กำลังคิดปรับปรุงความรู้สึกเพื่อหาทางเข้ากันได้ได้ในมหาวิทยาลัย โดยมีแก๊งเพื่อนอย่าง แสนดี (ลภัสลัล จิรเวชสุนทรกุล), ธาดา (จิรภักดิ์ ถาวรวงศ์) และ จูน (ณัฏฐา จันทพันธ์) ที่จะต้องเรียนคณะเดียวกันไปตลอด แต่แล้วจู่ ๆ เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อพีทและเก้าคิส!! กันโดยบังเอิญ คราวนี้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จะเป็นบวกหรือเป็นลบ

6. อาตี๋ของผม



ภาพที่ 3.8 ใบปิด อาตี๋ของผม

แหล่งที่มา: LINE TV, 2018

ผู้กำกับ: ราชิต กุศลคุณสิริ

นักแสดงนำ: ธนัฏฐ์ศรันย์ ชำทองไหล (แฟรงค์) รับบท ดี
สัตบุตร์ แลติกี (เดรก) รับบท หมอก

จำนวนตอน: 12 ตอน

ออกอากาศ: ช่อง วัน (ออกอากาศครั้งแรก) LINE TV (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ:

หมอก นักเรียน ม.5 และชายหนึ่งไปไปด้วยที่โรงเรียน หมอกเป็นลูกชาย หมวดหมู ช่างตัดผม ในตำนานแห่งหมวดหมูบาร์เบอร์ ร้านตัดผมที่เคยรุ่งเรืองสำหรับท่านชายโดยเฉพาะ หน้าโรงเรียนชาย ล้วนแถวปากคลองตลาดที่หมอกเรียนอยู่

วันหนึ่งขณะที่หมวดหมูกำลังตัดผมให้ ดี คหากรโรงเรียนสุดหล่อ ดิกริถูกร้านทองเยาวราช หมวดหมูโทรตรวจห่วยไปด้วยแล้วฟังเลขผดึกว่าตัวเองถูกห่วย เลยดีใจเบอร์ใหญ่วิ่งหนีออกจากบ้าน ไปหาเจ้าของแผงห่วย ทั้งให้ที่นั่งเจ็บอยู่บนเก้าอี้ ทำให้หมอกที่อยู่บ้านคนเดียวถึงกับชวยตกเป็นช่าง ตัดผมจำเป็นให้ดี ด้วยความหมั่นไส้หมอกแกล้งตัดผมดีให้แหว่งทำให้มีเรื่องเกรี้ยวกราดกันที่โรงเรียน ต่อ หมอกโดนครูทำโทษให้ล้างห้องน้ำโรงเรียนคนเดียวสามอาทิตย์ จึงเอาคืนดีด้วยการแวนมอเตอร์ไซค์เอาหนึ่งไปเกยไปส่งแล้วดีเนียนว่าดีสั่ง

7. บังเอิญรัก Love by Chance



ภาพที่ 3.9 ใบปิด บังเอิญรัก Love by Chance

แหล่งที่มา: LINE TV, 2018

ผู้กำกับ: ศิวรักษ์ สวัสดิ์มณีกุล

นักแสดงนำ: ธนพนธ์ สุขุมพินธนาสาร (เฟิร์ธ) รับบท เอ๋
ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา (เชนด) รับบท ฟิท

จำนวนตอน: 14 ตอน

ออกอากาศ: จีเอ็มเอ็ม 25 (ออกอากาศครั้งแรก)
LINE TV (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ:

เรื่องราวของ เอ๋ นักศึกษาปีหนึ่งของคณะวิศวกรรมศาสตร์และสมาชิกทีมฟุตบอลของมหาวิทยาลัยได้บังเอิญไปช่วยเหลือ ฟิท หนุ่มหล่อ นักศึกษาปีหนึ่งของวิทยาลัยนานาชาติ ซึ่งกำลังถูกแฟนเก่าชู้กรรโชกทรัพย์ เพื่อแลกกับการไม่บอกแม่ของฟิทว่าเขาชอบผู้ชาย โดยการช่วยเหลือในครั้งนี้ทำให้ฟิทมีใจให้กับเอ๋ แต่ฟิทก็เลือกที่จะปิดความรู้สึกของตัวเองเพื่อต้องการที่จะเป็นเพื่อนกับเอ๋ แต่หลังจากวันนั้นความสัมพันธ์ของเอ๋และฟิทก็ใกล้ชิดกันมากขึ้นจน ตินณห์ เพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับฟิทเตือนว่าไม่ควรคบกับเด็กภาคอื่นเพราะมีแต่คนจ้องจะเอาผลประโยชน์ โดยพูดต่อหน้า แคน เพื่อนร่วมทีมฟุตบอลของเอ๋จนมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันทุกครั้งที่เจอหน้ากัน จนกระทั่งแคนที่รู้ว่า ตินณห์มีปมในใจเพราะถูกพี่ชายและครอบครัวหักหลังทรยศ ด้วยความรู้สึกเหล่านี้ทำให้แคนเริ่มอ่อนลงและเข้าไปในชีวิตของตินณห์มากขึ้น

8. เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ



ภาพที่ 3.10 ใบปิด เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

แหล่งที่มา: LINE TV, 2019

ผู้กำกับ: นพณัช ชัยวิมล

นักแสดงนำ: ภาวัต จิตต์สว่างดี (โอม) รับบท ธัน
ปรัชญา เรืองโรจน์ (สิงโต) รับบท เมฆ

จำนวนตอน: 8 ตอน

ออกอากาศ: LINE TV (ออกอากาศครั้งแรก)
จีเอ็มเอ็ม 25 (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ:

กว่าจะรู้ตัวอีกที **เมฆ** (ปรัชญา เรืองโรจน์) ก็ตายไปกว่า 20 ปี โดยที่ไม่มีใครเคยมาเหลียวแล แม้กระทั่งญาติของตัวเอง ฝืนใจหาอย่างเขาจึงทำได้เพียงนั่ง ๆ นอน ๆ รอเวลาที่จะถึงวันแข่งเม้งของแต่ละปี ที่จริงก็ไม่ได้ต่างจากเดิมนัก เพราะหลุมศพของเขาน่าจะเป็นหลุมเดียวที่เก่าแล้วเก่าเลยเก่าแบบตลอดกาล แต่กับปีนี้ทุกอย่างมันก็เปลี่ยนไป...

ธัน (ณัฐพัชร์ นิมจิรวัดน์) เด็กหนุ่มน้อยหน้าต๋วย 10 ปี ที่บังเอิญปีนี้เขามาแข่งเม้งที่ข้าง ๆ หลุมของเมฆพอดี และไม่รู้ว่าจะไรดลใจให้ธันเกิดสงสัยหลุมศพของเมฆที่ดูท่าว่าจะไม่มีใครมาไหว้ เลยให้ลูกอมรูปหัวใจที่ติดกระเป๋ามาด้วย โดยที่ธันไม่เลยว่าลูกอมสื่อความรู้สึกนั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของความประทับใจในตัวธันว่า และเด็กน้อยสัญญาว่าจะกลับมาอีก แม้ว่าเขาต้องรอไปอีก 365 วัน นั่นก็ไม่ใช่

ปัญหา เพราะสมัยมีชีวิตก็แทบไม่มีใครเหลียวแล แต่ความใส่ใจของธัน จึงทำให้เมฆเริ่มรู้สึกกับเด็กผู้ชายคนนั้นขึ้นมาทีละนิด แม้ว่าเขายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าธันมองเห็นเขา หรือได้ยิน หรือเป็นแค่สิ่งที่เขาคิดไปเอง

ความสัมพันธ์อันประหลาดนี้ เดินหน้าไปท่ามกลางการโตขึ้นของ ธัน (ภวัต จิตต์สว่างดี) และการที่เมฆยังวนเวียนไม่ไปเกิดนี้ คือสิ่งที่คับข้องใจ กลับเป็นแรงผลักดันให้เขาอยากจะเรียนกฎหมาย เพื่อจะหาคำตอบและอยากจะหาทางพิสูจน์ให้ได้ว่า การตายของเมฆน่าจะมีคนจงใจอยู่เบื้องหลังหรือไม่ จนในที่สุดเขาก็ได้ตัดสินใจหาทางที่จะพิสูจน์ญาณของเมฆไปอยู่ด้วย

ผีหนุ่มในยุควินเทจกับเด็กหนุ่มตีในโลกละใหม่ต่างต้องปรับตัวและหาทางที่จะอยู่ด้วยกันให้ได้ ธันสอนให้เมฆใช้ชีวิตใหม่แบบปัจจุบัน ทำให้เมฆเริ่มสนุกกับการเรียนรู้อะไรใหม่ๆ ในโลก แล้ววันหนึ่งเมฆก็ได้รู้ความจริงว่า **ขวัญ** แม่ของธันว่า (ทราย เจริญปุระ) คือรุ่นน้องของเมฆที่เคยแอบรักเขา เมื่อสมัยที่เขายังมีชีวิตอยู่ นี่อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เมฆรู้สึกผูกพันกับธันเป็นพิเศษ การสืบหาสิ่งที่ค้างคาในใจเมฆยังคงดำเนินต่อไป จิ๊กซอร์ปริศนาค่อยๆ ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ เมื่อธันได้รู้ว่าเมฆเป็นญาติของ **ปรายฟ้า** (สโรชา บุรินทร์) ผู้หญิงที่ตามชอบเขา

นี่คือเรื่องราวความรัก 2 โลกของคนและวิญญาณ ที่เติบโตไปพร้อมกับการค้นหาปริศนาการตายอย่างมีเงื่อนไข แม้จะแตกต่างกันแค่ไหน แต่เมื่อมีความรัก ทุกอย่างก็มีคำตอบในตัวของมันเอง

9. ทฤษฎีจีบเธอ



ภาพที่ 3.11 ใบปิด ทฤษฎีจีบเธอ

แหล่งที่มา: GMMTV, 2019

ผู้กำกับ: ณัฐพงษ์ มงคลสวัสดิ์

นักแสดงนำ: จุมพล อุดลภิตติพร (ออฟ) รับบท ค่าย

อรรถพันธ์ พูลสวัสดิ์ (กัน) รับบท เติร์ด

จำนวนตอน: 12 ตอน

ออกอากาศ: จีเอ็มเอ็ม 25 (ออกอากาศครั้งแรก)

LINE TV (ออกอากาศซ้ำ)

เนื้อเรื่องย่อ:

เติร์ด เป็นเด็กนิเทศศาสตร์ เอกภาพยนตร์ปี 3 ที่หลงรักเพื่อนสนิทตัวเองอย่าง **ค่าย** มาตลอดสองปีกว่า โดยไม่ยอมบอกอีกฝ่าย เพราะค่ายเป็นพวกเจ้าชู้ และไม่คิดจะหยุดใจไว้ที่ใคร แต่แล้ววันหนึ่งเพื่อนในกลุ่มอย่าง **ทู** บังเอิญรู้ความจริงเข้า แถมยังอาสาเข้ามาช่วยคิดแผนจีบค่ายให้เติร์ดอย่างลับๆ อีกด้วย เติร์ดพยายามเข้าไปอยู่ในสายตาของค่ายตลอด ที่สำคัญความพยายามนี้เหมือนจะได้ผลเมื่ออีกฝ่ายแสดงท่าทีในเชิงตอบรับกลับมา บางครั้งยังพุดจาในเชิงชอบพอกับเขา ทำให้เติร์ดมีความหวัง ทว่าหลังจากนั้นไม่นานเติร์ดกลับรู้ความจริงว่าค่ายกับ **บอน** เพื่อนสนิทอีกคนในแก๊งรวมหัวกันพิสูจน์ความจริงว่าเขาแอบรักค่ายหรือไม่ด้วยวิธีการหลอกจีบ ทำให้เติร์ดเสียใจและอยากตัดใจจากความรักที่มีมาตลอด 2 ปี เติร์ดเริ่มทำตัวห่างเหินจนค่ายจับสังเกตได้ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มเลวร้ายหนักกว่าเดิม เมื่อเติร์ดบังเอิญเจอค่ายกับผู้หญิงคนใหม่ที่โรงภาพยนตร์ ความเจ็บจากการเห็น

คนที่ตัวเองรักกำลังรักกับคนอื่นหวานชื่น ส่งผลให้เดิร์ดรับความจริงไม่ไหว เดิร์ดจึงตัดสินใจใช้วิธีการสารภาพรักแบบลับ ๆ ใน Channel ที่เคยสร้างไว้ส่วนตัวเพื่อเป็นการบอกลา

ละครเวทีประจำปีของนิเทศศาสตร์ใกล้เริ่มต้นขึ้น เดิร์ดต้องการทำงานให้หนักขึ้นเพื่อให้ตัวเองจะได้ไม่คิดฟุ้งซ่าน เขาเป็นหนึ่งในทีมเขียนบทละครประจำปีที่ใช้ชื่อว่า **Likebrary** และสนิทกับรุ่นพี่ที่เป็นทั้งทีมเขียนบทและผู้กำกับอย่าง **เซนทร์** เซนทร์เป็นที่ปรึกษาด้านความรักให้กับเดิร์ด และพยายามดึงตัวเขาให้หลุดจากความโศกเศร้า กลับมาใช้ชีวิตสดใสอีกครั้ง ส่วนค่ายบังเอิญไปเห็นวิดีโอของเดิร์ดซึ่งตั้งเป็น Private เอาไว้ในคอมพิวเตอร์ของอีกฝ่าย เขารู้สึกกับไม่ได้ที่เพื่อนสนิทคิดไม่ซื่อกับเขามาโดยตลอด ค่ายไม่อยากเสียเพื่อนไป เพราะรู้ว่าสักวันเดิร์ดจะต้องเสียใจเพราะเขา ความเครียดที่สะสมส่งผลให้ค่ายเริ่มทำตัวห่างกับเดิร์ด สุดท้ายเขาก็ตัดสินใจเก็บกระเป๋าหนีไปพักใจที่บ้านรุ่นพี่คนหนึ่งนับสัปดาห์เพื่อทบทวนความรู้สึกแสนยุ่งเหยิงของตัวเอง ที่นั่นค่ายได้เห็นมุมมองความรักและสุดท้ายเขาก็ได้ค้นพบว่า จริงๆแล้ว ชีวิตของเขานั้นขาดเดิร์ดไม่ได้ ค่ายกลับมาเรียนอีกครั้งด้วยความรู้สึกใหม่ เขาพยายามเข้าหาเดิร์ดและเป็นฝ่ายเริ่มต้นจีบเพื่อนสนิทของตนเอง

ขณะที่อีกฝ่ายก็ตีตัวออกห่างไปเรื่อย เพื่อพยายามตัดใจ ดังนั้นค่ายจึงต้องหาแนวร่วมซึ่งก็คือเพื่อนในกลุ่มอย่างทูและโบนเพื่อให้ช่วยเป็นพ่อสื่อให้ เส้นทางจีบเพื่อนสนิทนั้นไม่ได้ราบรื่นเท่าไรนัก เพราะเซนทร์ออกตัวบอกค่ายว่าเพื่อนสนิทของเขาอย่าง **อัน** กำลังเดินหน้าจีบเดิร์ดอยู่ ขอให้ค่ายช่วยหลีกเลี่ยงให้ ค่ายไม่ยอมถอยและเดินหน้าจีบเดิร์ดหนักขึ้นกว่าเดิมความหึงหวงที่ค่ายมีต่อเพื่อนสนิททำให้หลาย ๆ คนสังเกตเห็น แถมเจ้าตัวยังก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับรุ่นพี่สี่เนื่องจากไม่พอใจที่อีกฝ่ายจีบเดิร์ดด้วย การทะเลาะกันในครั้งนั้นทำให้เขารู้ความจริงว่าอันไม่ได้จีบเดิร์ด แต่ทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการวางแผนของเซนทร์ที่อยากให้ค่ายรู้ใจตัวเองมากกว่าเดิม ซึ่งแน่นอนว่าสุดท้ายแล้วแผนนี้ใช้ได้ผลเกินคาด เดิร์ดเริ่มใจอ่อน เห็นถึงความพยายามของอีกฝ่าย ระยะเวลาตลอดหลายเดือน ทำให้เดิร์ดเริ่มเปิดใจยอมรับตัวตนของค่าย พวกเขาทั้งกลุ่มตัดสินใจนั่งรถไฟจากกรุงเทพมหานครไปสุราษฎร์ เพื่อทำหนึ่งสั้นก่อนจบ ที่นั่นทำให้เดิร์ดกับค่ายได้พูดคุยและเข้าใจกันมากขึ้น เปิดเทอมภาคเรียนที่สองเริ่มต้น พวกเขาุ่นวายอยู่กับการทำละครเวทีและหนึ่งสั้น แต่ทุกช่วงเวลาที่ผ่านมาทั้งค่ายและเดิร์ดต่างก็มีส่วนร่วมในการทำให้มันสำเร็จด้วยกัน หลังจากจบละครเวทีประจำปี ค่ายจึงตัดสินใจสารภาพรักกับเดิร์ด และคบกันหลังจากนั้นในที่สุด

10. 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2



ภาพที่ 3.12 ใบปิดซีรีส์ 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

แหล่งที่มา: Motive Village, 2019

ผู้กำกับ: กาญจน์พันธุ์ มีสุวรรณ

นักแสดงนำ: เบญจมินทร์ เบรเชียร์ (เบน) รับบท พนา

ธีระภัทร์ เรืองฤทธิ์กุล (เอิร์ธ) รับบท วาโย

จำนวนตอน: 12 ตอน

ออกอากาศ: Mello (3 plus)

YouTube (สำหรับชาวต่างชาติ และผู้ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในประเทศไทย)

เนื้อเรื่องย่อ:

2Moons2 The Series เรื่องราวความรักของเหล่าเดือนมหาวิทยาลัยและแก๊งหมอลี้นกับความรักสามแบบสามสไตล์ ที่จะทำให้คุณเข้าใจนิยามของคำว่ารักมากขึ้น เรื่องราวของ “วาโย” และ “มิ่ง” สองเพื่อนซี้สมัยมัธยมต้องเข้าประกวดเดือนมหา’ลัย เพราะทั้งคู่ถูกเลือกเป็นเดือนของคณะตัวเอง และทำให้ต้องใกล้ชิดกับแก๊งหมอลี้นมากขึ้น เพราะเดือนคณะปีที่แล้ว ต้องคอยมาดูแลน้องๆ เดือนปีหนึ่ง “ปา” เดือนมหา’ลัยสุดฮอตปีที่แล้ว มักจะมี “พริ้ง” ดาวมหา’ลัยปีเดียวกัน คอยติดตามราวกับเป็นแฟน แม้จะใกล้ชิดแต่ปาไม่เคยคิดอะไรกับพริ้ง เพราะในใจของปามีใครคนหนึ่ง ที่ปาแอบชอบอยู่แล้ว ส่วนมิ่งมี “โพธิ์” รุ่นพี่เดือนวิศวะปีที่แล้วมาคอยดูแล แต่เมื่อโพธิ์ได้รู้จักกับวาโย โพธิ์ทกลับเอ็นดู แล้วยังดูแลวาโยมากกว่ามิ่งน้องคณะตัวเองเสียอีก ไขแล้ว โพธิ์ทชอบวาโย และพยายามจีบวาโย

3.2.2 ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชาย

ในการวิจัยในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และเคยดูซีรีส์วายเรื่องที่ได้กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 5 เรื่อง และพร้อมยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการทำ การสัมภาษณ์ จำนวนทั้งสิ้น 15 คน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่าง จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับซีรีส์วายตามที่ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์เบื้องต้นไว้แล้ว นั่นคือ มีช่วงอายุในช่วง 22 – 30 ปี ซึ่งเป็นช่วง วัยที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายหลักของซีรีส์วาย อีกทั้งยังเป็นช่วงที่เพิ่งผ่านประสบการณ์ในช่วงเดียวกันกับ ตัวละคร หรือมีประสบการณ์ที่คล้ายกับตัวละครในซีรีส์วาย ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตารางที่ 3.3 รายชื่อกลุ่มชายรักชายที่อนุญาตให้สัมภาษณ์

ชื่อ (นามสมมติ)	อายุ	อาชีพ
คุณ A	25 ปี	สถาปนิก
คุณ B	28 ปี	ข้าราชการครู
คุณ C	23 ปี	นายธนาคาร
คุณ D	26 ปี	พนักงานรัฐวิสาหกิจ
คุณ E	23 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน
คุณ F	29 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน
คุณ G	29 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน
คุณ H	26 ปี	นักศึกษาปริญญาโท
คุณ I	26 ปี	ข้าราชการครู
คุณ J	26 ปี	เจ้าของธุรกิจส่วนตัว
คุณ K	26 ปี	เจ้าของธุรกิจส่วนตัว
คุณ L	27 ปี	แพทย์
คุณ M	26 ปี	ผู้สื่อข่าว
คุณ N	28 ปี	ผู้จัดการโรงแรม
คุณ O	30 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1. ชุดคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ชมซีรีส์วายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการตีความและความเห็นที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย มีทั้งสิ้น 4 ตอน ประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ตอนที่ 2 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ตอนที่ 3 การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ตอนที่ 4 ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับซีรีส์วาย

3.3.2. แบบลงรหัส (Coding Sheet) สำหรับวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ทั้ง 10 เรื่อง เพื่อวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการแสดงออก และคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

ตอนที่ 3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

3.3.3. สื่อวีดิทัศน์ ผู้วิจัยใช้การรับชมซีรีส์วาย จำนวน 10 เรื่อง ผ่านระบบสตรีมมิ่ง (Streaming) ต่าง ๆ ที่ ถูกลิขสิทธิ์ โดยเชื่อมต่อกับโทรทัศน์หรืออุปกรณ์อื่น ๆ อันประกอบไปด้วย Netflix, LINE TV และ YouTube

3.3.4 เครื่องบันทึกเสียงและโทรศัพท์มือถือ ในการบันทึกเสียงสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

3.3.5 iPad Pro และ Apple Pencil ใช้ในการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ทั้งประเด็นคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ และความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่น่าสนใจในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่อนุญาตให้สัมภาษณ์

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ทั้งสิ้น 2 ชิ้น คือ แบบลงรหัส (Coding Sheet) สำหรับการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.4.1 จัดทำแบบลงรหัส (Coding Sheet) สำหรับการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) โดยมีกระบวนการดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบลงรหัส (Coding Sheet) จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทาง และนำมาปรับใช้ในการสร้างแบบลงรหัส (Coding Sheet) อันได้แก่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชาย, 2. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, 3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, 4. แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย, 5. แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์ และ 6. แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร
3. ดำเนินการสร้างแบบลงรหัส (Coding Sheet) ตามกรอบแนวคิดของการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยแต่ละหัวข้อที่ใช้ในแบบลงรหัสถูกพัฒนาและปรับใช้มาจากแนวคิดและทฤษฎีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.4 แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ประกอบในแบบลงรหัส

หัวข้อในแบบลงรหัส	แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ประกอบ
1. ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย	แนวคิดเกี่ยวกับเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร
1.1 อายุ	การสร้างตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร, การค้นหาตัวละคร, วัฒนธรรมวายในประเทศไทย
1.2 อาชีพ	การสร้างตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร, การค้นหาตัวละคร, วัฒนธรรมวายในประเทศไทย

หัวข้อในแบบลงรหัส	แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ประกอบ
1.3 ระดับฐานะทางสังคม	การสร้างตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร, การค้นหาตัวละคร, วัฒนธรรมวัยในประเทศไทย
1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา	การสร้างตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร, การค้นหาตัวละคร, วัฒนธรรมวัยในประเทศไทย
1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	วัฒนธรรมย่อยชายรักชาย, วัฒนธรรมวัยในประเทศไทย
1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	ประเภทของกลุ่มชายรักชาย, Kinsey Scale
1.7 การแต่งกาย	การสร้างตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร, การค้นหาตัวละคร
2. พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย	แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร, แนวคิดเกี่ยวกับชีรีส์วาย
2.1 ลักษณะการพูด	การตีความตัวละคร (การพูดของตัวละคร)
2.2 การแสดงอารมณ์	การตีความตัวละคร (การกระทำของตัวละคร)
2.3 นิสัยส่วนตัว	การวิเคราะห์ตัวละคร
2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต	การวิเคราะห์ตัวละคร, รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชายในไทย
2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ	การตีความตัวละคร (การกระทำของตัวละคร), กลุ่มชายรักชายไทย, การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, ชีรีส์วาย
3. คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย	แนวคิดเกี่ยวกับเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับชีรีส์วาย, แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร
3.1 ภูมิหลังตัวละคร	การสร้างตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร
3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	การพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเรื่องเพศ
3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการ	การวิเคราะห์ตัวละคร (การสร้างความขัดแย้ง), การ

หัวข้อในแบบลงรหัส	แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ประกอบ
เป็นกลุ่มชายรักชาย	พัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, กลุ่มชายรักชายไทย, การปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย
3.4 การยอมรับตนเอง	การพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, กลุ่มชายรักชายไทย
3.5 การเปิดเผยตนเอง	การพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, การตีความตัวละคร (การกระทำของตัวละคร)
3.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร	โครงสร้างของละครโทรทัศน์, การค้นหาตัวละคร, การวิเคราะห์ตัวละคร (การบรรลุเป้าหมาย)

4. นำแบบลงรหัส (Coding Sheet) ที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนให้คำแนะนำสำหรับการปรับปรุงแก้ไขแบบลงรหัสให้มีความสมบูรณ์

5. ปรับปรุงแบบลงรหัสตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

6. จัดทำเป็นแบบลงรหัสฉบับสมบูรณ์

3.4.2 จัดทำชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการตั้งคำถามและข้อมูลของการสัมภาษณ์เชิงลึกจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วนำแนวคิดที่ได้มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์

2. สร้างชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยนำแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาใช้ในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 3.5 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

หัวข้อชุดคำถาม	แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้
1. คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย
2. การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับ

3. การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย	บทละครโทรทัศน์, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร
4. ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับซีรีส์วาย	แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร
	แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย (วัฒนธรรมวาย)

3. นำชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนให้คำแนะนำสำหรับการปรับปรุงแก้ไขแบบลงรหัสให้มีความสมบูรณ์

4. ปรับปรุงชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

5. จัดทำเป็นชุดคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยยึดหลักข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของงานวิจัย ที่สามารถตอบปัญหานำวิจัยได้ตามที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดของวิธีการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

3.4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการรับชมซีรีส์วาย จากการรับชมผ่านช่องทางที่ถูกลิขสิทธิ์ อันประกอบไปด้วย Netflix, LINE TV และ YouTube เพื่อทำการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) โดยได้รวบรวมแยกประเด็นไว้ตามเนื้อหา

3.4.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ซึ่งได้ทำการอัดเสียงและจดบันทึก ควบคู่ไปพร้อมกับการทำการสังเกต (Observation) จากการทำท่าทาง ลักษณะการใช้ภาษาและวิธีการพูด เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการสมบูรณ์ ตรงประเด็นและเชื่อถือได้

3.6 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.5.1 เก็บข้อมูลตัวละครชายรักชายจากการรับชมซีรีส์วาย และกรอกข้อมูลของตัวละครชายรักชายทั้ง 20 ตัวละคร จากซีรีส์วายจำนวน 10 เรื่อง ลงในแบบลงรหัส (Coding Sheet)

3.5.2 สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยได้นัดวันและเวลาเพื่อทำการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งได้บันทึกผลการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 กำหนดการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน

ชื่อ	อายุ	วัน เดือน ปี	เวลา	สถานที่
คุณ A	25 ปี	10 พ.ย. 2561	17.00 น.	ศูนย์การค้าเมกะ บางนา
คุณ B	28 ปี	26 พ.ย. 2561	16.00 น.	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ *(สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์)
คุณ C	23 ปี	28 พ.ย. 2561	18.00 น.	ศูนย์การค้าสลิสมคอมเพล็กซ์
คุณ D	26 ปี	26 พ.ย. 2561	18.00 น.	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางกะปิ
คุณ E	23 ปี	18 พ.ย. 2561	16.30 น.	ศูนย์การค้าสยามสแควร์วัน
คุณ F	29 ปี	30 พ.ย. 2561	16.00 น.	ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต
คุณ G	29 ปี	30 พ.ย. 2561	18.00 น.	ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต
คุณ H	26 ปี	16 พ.ย. 2561	12.00 น.	ศูนย์การค้าเซ็นทรัล ชลบุรี
คุณ I	26 ปี	16 พ.ย. 2561	14.00 น.	ศูนย์การค้าเซ็นทรัล ชลบุรี
คุณ J	26 ปี	16 พ.ย. 2561	17.00 น.	ศูนย์การค้าเซ็นทรัล ชลบุรี
คุณ K	26 ปี	22 พ.ย. 2561	15.00 น.	แหลมทอง ซุปเปอร์มาร์เก็ต พลาซ่า บางแสน
คุณ L	27 ปี	29 พ.ย. 2561	13.00 น.	ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางกะปิ
คุณ M	26 ปี	24 พ.ย. 2561	14.00 น.	ลิโด้ คอนเน็คท์
คุณ N	28 ปี	21 พ.ย. 2561	15.00 น.	ศูนย์การค้าเซ็นทรัล บางนา
คุณ O	30 ปี	22 พ.ย. 2561	14.00 น.	ศูนย์การค้าเมกะ บางนา

3.7 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ

ผู้วิจัยต้องทำการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้มานั้นมีความเพียงพอสำหรับการศึกษาในครั้งนี้หรือไม่ และข้อมูลเหล่านั้นสามารถตอบปัญหาของการวิจัยได้อย่างไร จากนั้นจึงทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ตามวิธีของ Denzin (1970) โดยได้แบ่งวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือเป็น 2 ส่วน ตามวิธีการวิจัย ดังนี้

3.7.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) จากแหล่งบุคคล สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ด้วยการใช้คำถามในชุดคำถามเดิมในการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางประชากรและประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันออกไป จนได้ข้อมูลที่อึดตัว เพื่อเป็นการยืนยันว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นมีความถูกต้องต่อกัน

3.7.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการเก็บข้อมูล (Method Triangulation) โดยการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายและข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาเปรียบเทียบกับว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่

3.7.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษาไว้มาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ว่าจะเป็น แนวคิดเรื่องเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตรัก, แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์ และแนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจในข้อสันนิษฐาน (Assumption) และหลักทฤษฎีที่ใช้อ้างอิงว่ามีอิทธิพลต่อข้อค้นพบ (Finding) และการตีความ (Interpretation) ของงานวิจัยนี้ (เอี่ยมพร หลินเจริญ, 2558)

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน อันได้แก่ การวิเคราะห์การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์แต่ละเรื่องถูกประกอบสร้างขึ้นมาในลักษณะใด โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเรื่องเพศสรีระ เพศสภาพ เพศวิถี และกลุ่มชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย, แนวคิดเกี่ยวกับบทละครโทรทัศน์ และแนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร เพื่อแสดงให้เห็นการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายให้ครบทุกแง่มุม

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อตรวจสอบว่าผู้ชมทางสังคมที่เป็นกลุ่มชายรักชายเหล่านั้นได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวตอนที่ปรากฏในซีรีส์วายอย่างไร ด้วยการทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.8.1 การวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจำนวน 20 ตัวละคร จากซีรีส์วายที่ได้ทำการคัดเลือกไว้จำนวน 10 เรื่อง โดยเมื่อได้รับชมซีรีส์ทั้งหมดแล้ว จึงทำบันทึกข้อมูลลงในแบบลงรหัส จากนั้นการวิเคราะห์ตัวละครเพื่อค้นหาตัวตนของตัวละครในองค์ประกอบที่ได้กำหนดไว้ อันประกอบไปด้วย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร ได้แก่

- 1.1 อายุ
- 1.2 อาชีพ
- 1.3 ระดับฐานะทางสังคม
- 1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา
- 1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา
- 1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ
- 1.7 การแต่งกาย

2. พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร ได้แก่

- 2.1 ลักษณะการพูด คำศัพท์ที่ใช้
- 2.2 การแสดงออก ท่าทาง กริยา
- 2.3 การแสดงออกทางอารมณ์
- 2.4 นิสัยของตัวละคร
- 2.5 ภูมิหลังของตัวละคร

3. คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร ได้แก่

- 3.1 สาเหตุของการเป็นเกย์
- 3.2 การยอมรับตนเอง
- 3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นเกย์
- 3.4 ความสัมพันธ์กับคนรัก
- 3.5 ความคาดหวัง เป้าหมายของชีวิต
- 3.6 จุดจบของตัวละคร

สำหรับแบบลงรหัสสำหรับวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่อง จำนวน 20 ตัวละคร มีลักษณะดังนี้

ชื่อ..... จากเรื่อง.....

1. ลักษณะส่วนตัวของตัวละคร

1.1 อายุ.....ปี 1.2 อาชีพ.....

1.3 ระดับฐานะทางสังคม

ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับล่าง

1.4 ประเภทที่พักอาศัย ภูมิลำเนา.....

บ้านเดี่ยว	บ้านทาวน์เฮ้าส์	หอพักนักศึกษา	คอนโดมิเนียม

1.5.1 บทบาททางเพศ สถานะภาพ.....

Aa	Ab	Ac	Ba	Bb	Bc	Ca	Cb	Cc

1.5.2 Kinsey Scale

1	2	3	4	5	6

1.6.1 รูปร่างหน้าตา ลักษณะเพิ่มเติมสำคัญ.....

ผอม	ตัวใหญ่	ขาว	ผิวสองสี	สูง	ตัวเล็ก

1.6.2 ลักษณะรูปร่างตามวัฒนธรรมย่อยชายรักชาย

Twink	Twunk	Bear	Otter	Jock	Average

1.7 การแต่งกาย โค้ดสีเสื้อผ้า.....

ชุดนักเรียน	ชุดนักศึกษา	ชุดทำงาน	ชุดลำลอง
เสื้อ	กางเกง	รองเท้า	เครื่องประดับอื่น ๆ

2. พฤติกรรมการแสดงออก

2.1 ลักษณะการพูด

ดัดเสียง	ทอดเสียงท้ายประโยค	พูดคำหยาบ	มีหางเสียง

2.2 การแสดงอารมณ์

	ดีใจ	เสียใจ	โกรธ	ตื่นเต้น	เบื่อ
แสดงอารมณ์					
เก็บอารมณ์					

2.3 นิสัยส่วนตัว

โผงผาง	อบอุ่น	มีน้ำใจ	ใจร้อน	เจ้าชู้	ไม่ยอมคน
ร่าเริง	เอาแต่ใจ	ดื้อ	ขี้แกล้ง	ปากไม่ตรงกับใจ	ขี้กังวล
ขี้เหิง	ขี้น้อยใจ	อ่อนไหวง่าย	ขี้แฉะ	ชอบคิดไปเอง	หัวอ่อน

2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต

Normalcy	High-Tech Online	Nationalism	Healthy
One Night Stand	Opimistic	Peaceful	

2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ

	เพศสัมพันธ์	จูบ	กอด	จับมือ	ส่งสายตา
ส่วนตัว					
กึ่งสาธารณะ					
สาธารณะ					

3. คุณลักษณะทางจิตวิทยา

3.1 ภูมิหลังตัวละคร ลักษณะเพิ่มเติม.....

3.1.1 ครอบครัว สมาชิกในครอบครัวอื่น ๆ.....			
ครอบครัวสมบูรณ์	อยู่กับพ่อ	อยู่กับแม่	อยู่คนเดียว
3.1.2 ศาสนา			
พุทธ	คริสต์	อิสลาม	พิธีจีน

3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย

การเลี้ยงดู	ใกล้ชิด/มีสัมพันธ์กับผู้ชาย	เป็นโดยกำเนิด

3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นเกย์

สับสนในตนเอง	ความทุกข์จากการแอบชอบ	ครอบครัวไม่ยอมรับ
การโดนกลั่นแกล้ง	ความทุกข์อื่น ๆ.....	

3.4 การยอมรับตนเอง

ยอมรับตนเองตั้งแต่ต้น	ทดลองทำบางอย่าง	ได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น
ไม่มีการยอมรับ	ไม่ปรากฏขั้นตอนการยอมรับ	

3.5 การเปิดตัว

ครอบครัว	เพื่อน	ที่ทำงาน	ไม่เปิดตัว

3.6 จุดจบของตัวละคร

Happy Ending	Sad Ending

3.8.2 การวิเคราะห์ผู้ชมทางสังคม

ในส่วนการวิเคราะห์ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีแนวคิดและทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม, แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายไทยและการปรากฏตัวของกลุ่มชายรักชายในสื่อไทย, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย, แนวคิดเกี่ยวกับทละครโทรทัศน์, และแนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร มาเป็นเกณฑ์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชาย เพื่อตรวจสอบว่าผู้ชมเหล่านั้นมีการแสดงความคิดเห็นต่อตัวตนเกย์ที่ถูกประกอบสร้างผ่านซีรีส์วายอย่างไร เมื่อผู้ชมมีการนำประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) และทางอ้อม (Indirect Experience) จากโลกแห่งความเป็นจริง (Reality World) เข้ามาร่วมอธิบายถึงตัวละครเหล่านั้น รวมถึงการยกเอาวาทกรรมหรือบรรทัดฐานของสังคมในแง่ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ชมมีการให้ความหมายที่แตกต่างหรือสอดคล้องกันก็ได้ ซึ่งมีโครงร่างคำถามในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ชม ดังนี้

1. การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร (1. อายุ 2. อาชีพ 3. ระดับฐานะทางสังคม 4. ที่พักอาศัยและภูมิสำเนา 5. ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6. บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7. การแต่งกาย)
- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร (1. ลักษณะการพูด 2. การแสดงอารมณ์ 3. นิสัยส่วนตัว 4. รูปแบบการดำเนินชีวิต 5. การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ)
- ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร (1. ภูมิหลังตัวละคร 2. สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3. ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4. การยอมรับตนเอง 5. การเปิดเผยตนเอง 6. ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร)

2. การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

- ซีรีส์วายมีการสื่อความหมายหรือการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายมากน้อยเพียงไร และคิดว่าเป็นเพราะอะไร
- การที่ซีรีส์ยายนำเสนอเรื่องของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนั้น จัดว่าเป็นผลดีต่อกลุ่มชายรักชายหรือไม่อย่างไร
- ซีรีส์วายทำให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้หรือไม่อย่างไร

3. ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับชีรีส์วาย

- ชีรีส์วายเรื่องใดที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์และตัวตนของกลุ่มชายรักชาย และตัวคุณได้มากที่สุด
- มีความคิดเห็นอย่างไรกับการเกิดชีรีส์วายและตัวละครชายในชีรีส์วายจำนวนมากในไทยในปัจจุบัน
- คาดหวังว่าจะเห็นประเด็นใดที่จะได้ปรากฏในชีรีส์วานับจากนี้

หลังจากที่ได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในชีรีส์วายและการวิเคราะห์ผู้ชมทางสังคมแล้ว ได้ประมวลข้อมูลทั้ง 2 ชุด ด้วยการนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเพื่อหาลักษณะที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และที่ขัดแย้งกัน จากนั้นเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านั้น ทำให้เกิดความสัมพันธ์และเกิดเป็นแนวคิดย่อย ๆ ขึ้น แล้วจึงทำการสรุปและอภิปรายผลการศึกษา พร้อมนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.9 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) พร้อมกับตารางและภาพประกอบ โดยในบทที่ 4 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในชีรีส์วาย ทั้งลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย และ คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

ส่วนบทที่ 5 เป็นการวิเคราะห์ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อตัวละครชายรักชายในชีรีส์วาย ทั้งในด้านของลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย และ คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย รวมไปถึงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างผลการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในชีรีส์วายและความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อตัวละครชายรักชายในชีรีส์วาย และบทที่ 6 เป็นการสรุปและการอภิปรายผลของการศึกษาที่วิเคราะห์โดยรวมตลอดจนข้อเสนอแนะของการศึกษาในครั้งนี้ด้วย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

การศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมซีรีส์วายที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก โดยออกอากาศผ่านระบบดิจิทัลทีวีหรือบริการสตรีมมิ่งในช่วงปี พ.ศ. 2558 – 2562 จำนวนทั้งสิ้น 10 เรื่อง อันมีตัวละครชายรักชายทั้งสิ้น 20 ตัวละคร ดังนี้

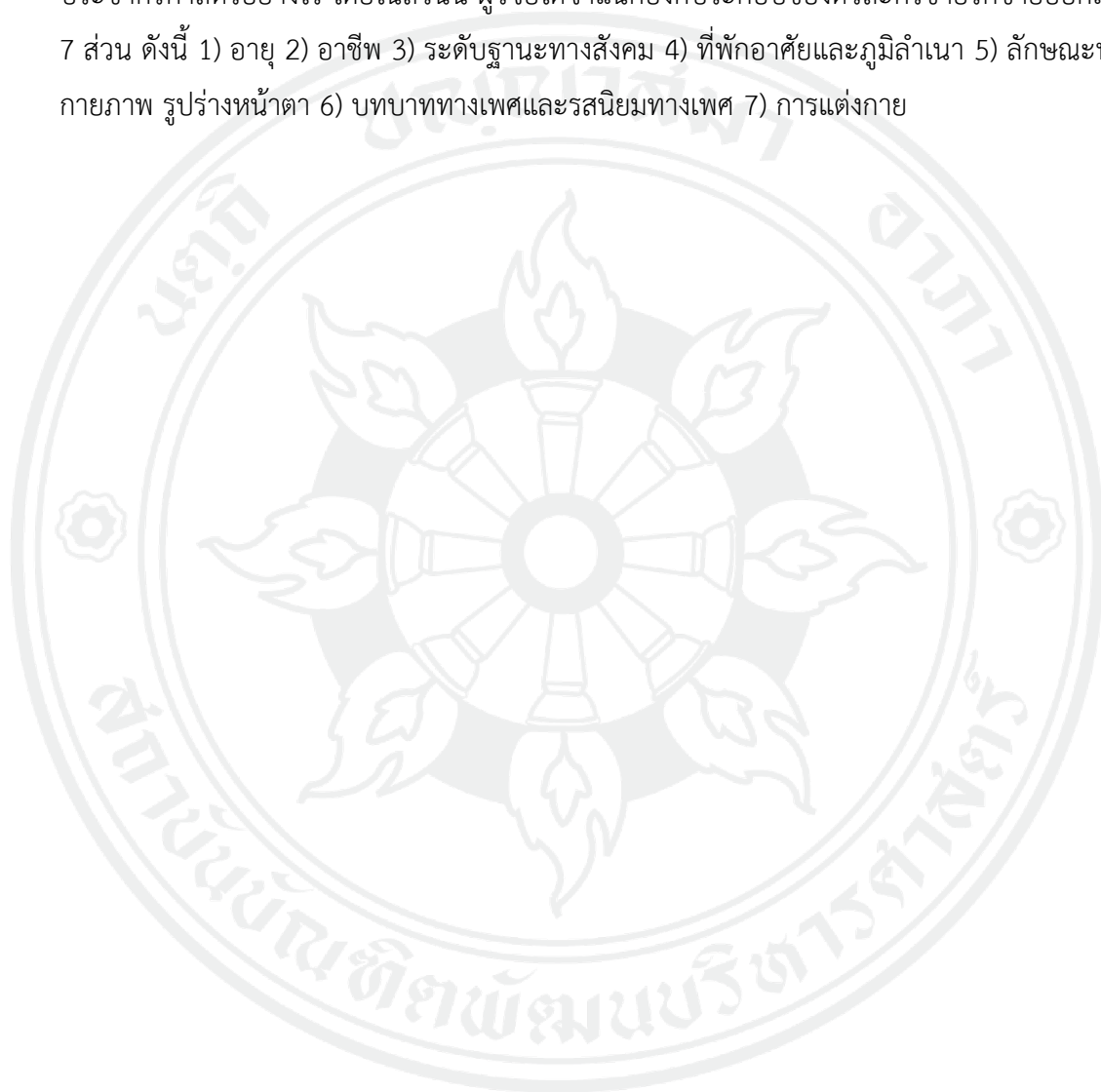
ตารางที่ 4.1 รายชื่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ลำดับ	ชื่อซีรีส์	ชื่อตัวละคร
1	Love Sick The Series รักอุ่น วยุ่นแสน	ปณณ, โน
2	SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	อาทิตย์, ก้องภพ
3	Make It Right the Series รักออกเดิน	พิวส์, ชีร์,
4	Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	พีท, แก้ว
5	Together with Me ออกหักมารักกับผม	กร, น็อค
6	อาตี๋ของผม	ตี้, หมอก
7	บังเอิญรัก Love by Chance	เอ้, พีท
8	เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ	ธัน, เมษ
9	ทฤษฎีจีบเธอ	ค่าย, เติร์ด
10	2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	พนา, วาโย

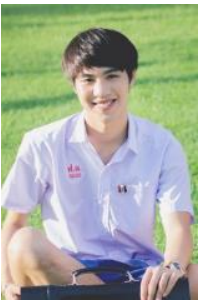
การศึกษาในครั้งนี้จึงต้องการหาคำตอบว่าตัวตนของตัวละครชายรักชายที่ถูกสร้างขึ้นในซีรีส์วายนั้นถูกสร้างขึ้นในลักษณะใด โดยผ่านการศึกษาใน 3 ประเด็นหลัก คือ 1. ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร 2. พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร 3. คุณลักษณะทางจิตวิทยา โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายเป็นสิ่งที่ปรากฏเบื้องต้นที่ทำให้ผู้ชมได้รู้จักกับตัวละครเหล่านั้นว่าตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะ รูปร่าง และคุณสมบัติพื้นฐานตามลักษณะทางประชากรศาสตร์อย่างไร โดยในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของตัวละครชายรักชายออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้ 1) อายุ 2) อาชีพ 3) ระดับฐานะทางสังคม 4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา 5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7) การแต่งกาย



ตารางที่ 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

ลักษณะส่วนบุคคลของ ตัวละครชายรักชาย	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปุณณ	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
				
1) อายุ	16 – 18 ปี	16 – 18 ปี	20 – 22 ปี	18 – 20 ปี
2) อาชีพ	มัธยมปลาย	มัธยมปลาย	นักศึกษาปี 3 (วิศวกรรมศาสตร์) -วัยทำงาน	นักศึกษาปี 1 - 3 (วิศวกรรมศาสตร์)
3) ระดับฐานะทางสังคม	ระดับสูง	ระดับปานกลาง	ระดับกลาง	ระดับสูง
4) ที่พักอาศัยและภูมิลาเนา	บ้านเดี่ยวหลังใหญ่/กรุงเทพ	บ้านเดี่ยว/กรุงเทพ	หอนอก/กรุงเทพ	หอนอก/กรุงเทพ
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	ผิวขาว คิ้วเข้ม หน้าตาดี (Twink)	ผิวขาว หน้าตาดี ใส่เหล็กดัด ฟัน ผมทรงสกินเฮด (Twink)	ผิวขาว หน้าตาดี รูปร่างสม ส่วน (Average)	ผิวสองสี หน้าตาดี รูปร่างดี (Twink)
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ	นายเอก/ฝ่ายรับ	พระเอก/ฝ่ายรุก
7) การแต่งกาย	เสื้อโปโลแขนสั้น กางเกงขา ยาว	เสื้อยืดแขนสั้น กางเกงขา ยาว	เสื้อยืด กางเกงขาสั้น หรือ กางเกงขาสั้น ใส่ต่างหูข้างซ้าย	เสื้อยืด หรือเสื้อโปโล กางเกง ขาสั้น

ตารางที่ 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของ ตัวละครชายรักชาย	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	ฟิวส์	จีโร่	พีท	แก้ว
				
1) อายุ	17 – 18 ปี	17 – 18 ปี	18 – 19 ปี	18 – 19 ปี
2) อาชีพ	มัธยมปลาย (ม.5)	มัธยมปลาย (ม.5)	นักศึกษาปี 1 (วิศวกรรมศาสตร์)	นักศึกษาปี 1 (วิศวกรรมศาสตร์)
3) ระดับฐานะทางสังคม	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับปานกลาง
4) ที่พักอาศัยและภูมิภาคนา	บ้านเดี่ยว/กรุงเทพ	บ้านเดี่ยวหลังใหญ่ คอนโด/ กรุงเทพ	บ้านเดี่ยวหลังใหญ่/กรุงเทพ	ทาวน์เฮ้าส์/กรุงเทพ
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	หน้าตาดี ขาว ตี ผอม ปาก แดง เหมือนผู้หญิง (Twink)	หน้าตาดี ขาว ตี สูง (Twink)	หน้าตาดี ผิวสองสี สมส่วน (Average)	หน้าตาดี ผิวขาว ปากแดง แก้มแดง (Jock)
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	นายเอก/ฝ่ายรับ	พระเอก/ฝ่ายรุก	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ
7) การแต่งกาย	เสื้อยืด กางเกงยีนส์	เสื้อยืด กางเกงขาสั้น	เสื้อยืด กางเกงยีนส์	เสื้อยืด กางเกงยีนส์

ตารางที่ 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของ ตัวละครชายรักชาย	Together with Me ออทักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
				
1) อายุ	18 – 20 ปี	18 – 20 ปี	18 – 20 ปี	17 – 18 ปี
2) อาชีพ	นักศึกษา (วิศวกรรมศาสตร์)	นักศึกษา (วิศวกรรมศาสตร์)	นักศึกษาแพทย์ปี 2	นักศึกษาปี 1 (วิทยาศาสตร์)
3) ระดับฐานะทางสังคม	ปานกลาง	ปานกลาง	ระดับสูง	ระดับสูง
4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา	บ้านริมคลอง หอนอก/ สมุทรสงคราม	บ้านริมคลอง หอนอก/ สมุทรสงคราม	หอนอก/กรุงเทพฯ	บ้านเดี่ยวหลังใหญ่ หอนอก/ กรุงเทพฯ
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	หน้าตาดี ผิวขาว ตาดี ตี๋ (Jock)	ผิวสองสี หน้าตาดี (Jock)	หน้าตาดี สูงโปร่ง ลูกครึ่ง (Average)	หน้าตาดี ผิวขาว (Twink)
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ
7) การแต่งกาย	เสื้อกล้าม กางเกงขาสั้น ชุด กีฬา	เสื้อกล้าม เสื้อยืด กางเกงขา สั้น ชุดกีฬา	เสื้อโปโล หรือเสื้อเชิ้ตแขน ยาว กางเกงขาสั้น	เสื้อยืดแขนสั้น กางเกงขาสั้น

ตารางที่ 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของ ตัวละครชายรักชาย	อาตี๋ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี๋	หมอก	เอ๋	พีท
				
1) อายุ	16 – 18 ปี	16 – 18 ปี	18 – 20 ปี	18 – 20 ปี
2) อาชีพ	มัธยมปลาย (ม.5)	มัธยมปลาย (ม.5)	นักศึกษาปี 1 (วิศวกรรมศาสตร์)	นักศึกษาปี 1 (บริหารธุรกิจ)
3) ระดับฐานะทางสังคม	ระดับสูง	ระดับปานกลาง	ระดับปานกลาง	ระดับสูง
4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา	บ้านเดี่ยวและหอนอก/ กรุงเทพ	อาคารพาณิชย์/กรุงเทพ	อาคารพาณิชย์และหอใน/ กรุงเทพ	บ้านเดี่ยวหลังใหญ่และหอ นอก/กรุงเทพ
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	หน้าตาดี สูง ตี๋ (Twink)	หน้าตาดี ผิวขาว คิ้วเข้ม (Twink)	ตัวเล็ก ผิวดำแดง (Average)	ตัวสูง ขาว ผิวพรรณดี (Twink)
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ
7) การแต่งกาย	เหมือนวัยรุ่นชายทั่วไป	เหมือนวัยรุ่นชายทั่วไป	เสื้อยืด กางเกงขาสั้น	เสื้อแขนยาว/เสื้อกันหนาว

ตารางที่ 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของ ตัวละครชายรักชาย	เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	จัน	เมฆ	ค่าย	เติร์ด
				
1) อายุ	18 – 19 ปี	22 ปี (ก่อนเสียชีวิต)	19 – 21 ปี	19 – 21 ปี
2) อาชีพ	นักศึกษาปี 1 (นิติศาสตร์)	นักศึกษา (นิติศาสตร์)	นักศึกษา (นิเทศศาสตร์) ปี 3	นักศึกษา (นิเทศศาสตร์) ปี 3
3) ระดับฐานะทางสังคม	ระดับปานกลาง	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับปานกลาง
4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา	หอพักนักศึกษา/กรุงเทพ หน้าตาดี สูง ต่ำ ตัวใหญ่	บ้านเดี่ยวหลังใหญ่/กรุงเทพ	คอนโดมิเนียม/กรุงเทพ	คอนโดมิเนียม/กรุงเทพ
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	หน้าตาดี สูง ต่ำ ตัวใหญ่ (Twunk)	หน้าตาดี ผิวขาว (Twunk)	หน้าตาดี ต่ำ ผิวขาว (Average)	หน้าตาดี ตัวเล็ก ผอม ผิวขาว (Twink)
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	พระเอก/ฝ่ายรุก เสื่อเซ็ด กางเกงขาสั้น ถุง	นายเอก/ฝ่ายรับ เสื่อยัด มีเสื่อแขนยาวคลุม	พระเอก/ฝ่ายรุก	นายเอก/ฝ่ายรับ
7) การแต่งกาย	เท้ายาว รองเท้าผ้าใบ	กางเกงขาสั้น	เหมือนวัยรุ่นชายทั่วไป	เสื่อตัวใหญ่โคร่งเกินตัว กางเกงขาสั้นขาเต๋อ

จากตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมจากภาพรวมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายในทั้ง 7 ประเด็น ได้ดังนี้

4.1.1 อายุ

จำนวนตัวละครชายรักชายทั้ง 20 ตัวละคร นี้อยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 16 – 24 ปี ซึ่งสามารถจำแนกย่อยออกมาได้เป็น 3 ช่วงอายุ โดยพบว่า ช่วงวัยนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีมากที่สุดถึง 17 – 22 ปี จำนวน 14 ตัวละคร รองลงมาเป็นระดับชั้นมัธยมปลาย จำนวน 6 ตัวละคร และอันดับสุดท้ายเป็นช่วงวัยทำงาน จำนวน 3 ตัวละคร โดยแต่ละช่วงวัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) **ช่วงวัยนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย** ช่วงอายุ 16 – 18 ปี จำนวน 6 ตัวละคร โดย 4 ตัวละคร เป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชน คือ ปุณณ โน่ (Love Sick the Series รักุ่นวัยรุ่นแสบ) พิวส์ ธีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) และ 2 ตัวละครเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล คือ ตี และ หมอก จาก อาตี๋ของผม

2) **ช่วงวัยนักศึกษาระดับอุดมศึกษา** อายุตั้งแต่ 17 – 22 ปี ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดถึง 14 ตัวละคร ได้แก่ อาทิตย์ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) พีท เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) เอ้ พีท (บังเอิญรัก Love by Chance) ธัน เมฆ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) คำย เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) และ พนา วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) โดยในจำนวนนี้มี 1 ตัวละครที่เสียชีวิตไปเป็นวิญญาณ คือ ธัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)

3) **ช่วงวัยทำงาน** อายุ 22 – 24 ปี มีจำนวน 3 ตัวละคร โดยเป็นตัวละครที่เดิมทีมีอยู่ในช่วงวัยนักศึกษา ก่อนจะพัฒนาเข้าสู่วัยทำงานในซีรีส์ภาคต่อมา ได้แก่ อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) กร และ น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ซึ่งทั้ง 3 ตัวละครประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

4.1.2 อาชีพ

เนื่องจากตัวละครเกือบทั้งหมดอยู่ในช่วงวัยมัธยมปลาย และ วัยนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ตัวละครเหล่านั้นมีอาชีพเป็นนักเรียน นักศึกษา แบ่งออกเป็นนักเรียนระดับมัธยมปลายจำนวน 6 ตัวละคร

ขณะที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษานี้มีทั้งสิ้น 14 ตัวละคร เมื่อมองไปถึงคณะที่ตัวละครเรียน พบว่า อันดับ 1 คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวนถึง 7 ตัวละคร ได้แก่ อาทิตย์ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) พิท เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม)

รองลงมา คือ มี 2 คณะ คณะละ 2 คนคือ คณะนิติศาสตร์ ได้แก่ เมฆ ธัน (เขามาแข่งเม็งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ คณะนิเทศศาสตร์ ได้แก่ ค่าย เดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ)

อันดับสุดท้าย คณะละ 1 คน ได้แก่ พนา (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) เรียนคณะแพทยศาสตร์ ส่วน วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) คณะวิทยาศาสตร์ และ พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) เรียนคณะบริหารธุรกิจ



ภาพที่ 4.1 กิจกรรมการเรียนของตัวละครนักเรียน นักศึกษาในซีรีส์สวย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวาบน จาก

Together with Me ออกหักมารักกับผม ; ภาพซ้ายล่าง จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาล่าง จาก อาตี๋ของผม

ส่วนตัวละครที่เข้าสู่วัยทำงานในซีรีส์ภาคต่อ ทั้ง 3 ตัวละคร คือ อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) กร และ นีอค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) นั้น ประกอบอาชีพเป็นบริษัทเอกชน สำหรับอาทิตย์นั้น ได้ทำงานอยู่ฝ่ายจัดซื้อ แต่ความตั้งใจแรกต้องการอยู่ฝ่ายผลิต ซึ่งตรงกับสาขาที่เรียนมา แต่ตำแหน่งเต็ม ขณะทีกรและนีอคเป็นวิศวกรเครื่องจักร คอยควบคุมเครื่องจักรในโรงงาน



ภาพที่ 4.2 การทำงานของตัวละครชายรักชายในสาขาอาชีพต่าง ๆ

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก SOTUS S The Series ; ภาพขวา จาก Together with Me the Next Chapter

4.1.3 ระดับฐานะทางสังคม

จากการสังเกตจากข้าวของเครื่องใช้ การแต่งกาย ที่พักอาศัย รถยนต์ ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย พบว่า ตัวละครทั้งหมด มีฐานะทางสังคมในระดับปานกลาง ไปจนถึงระดับสูง โดยแบ่งออกเป็น

1. ฐานะทางสังคมระดับสูง มีด้วยกัน 11 ตัวละคร คือ ปุณณ์ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ธีร์ พิวัสส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) พิท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ดี (อาตี๋ของผม) พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) เมฆ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ)

ตัวละครกลุ่มนี้จะอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยวหลังใหญ่ และมักจะมีแม่บ้าน คนรับใช้ และคนขับรถ อีกทั้งยังมีการใช้ยานพาหนะราคาแพงเพื่อบ่งบอกฐานะ ซึ่งยังเป็นสัญลักษณ์ของความหรูหราและร่ำรวยอีกด้วย อาทิ รถยนต์เมอร์เซเดส เบนซ์ และ รถจักรยานยนต์บิ๊กไบค์

อย่างเช่น ในตอนที่ 1 ช่วงที่ 1 ของ 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ได้มีการแสดงให้เห็นถึงบ้านหลังใหญ่ของวาโย และ มีคนขับรถช่วยขนของให้วาโยในวันที่ย้ายไปอยู่

ในหอพักนักศึกษา ขณะที่ปูนณ์ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) อาศัยอยู่ในบ้านหลังใหญ่ และมีคนรับใช้หลายคน ส่วนพีท (บั้งเอิญรัก Love by Chance) ขับรถยนต์เมอร์เซเดส เบนซ์ และ ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ) มีรถจักรยานยนต์ราคาแพงเป็นยานพาหนะคู่ใจ



ภาพที่ 4.3 เครื่องแสดงฐานะทางสังคมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวาบน จาก Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ; ภาพซ้ายกลาง จาก บั้งเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวากลาง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพล่าง จาก ทฤษฎีจีบเธอ

2. ตัวละครที่อยู่ในระดับฐานะปานกลาง จำนวน 9 ตัวละคร คือ โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) กร นี้อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) หมอก (อาทิตย์ของผม) เอ้ (บั้งเอิญรัก Love by Chance) ธัน (เขามาเซงเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ)

4.1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา

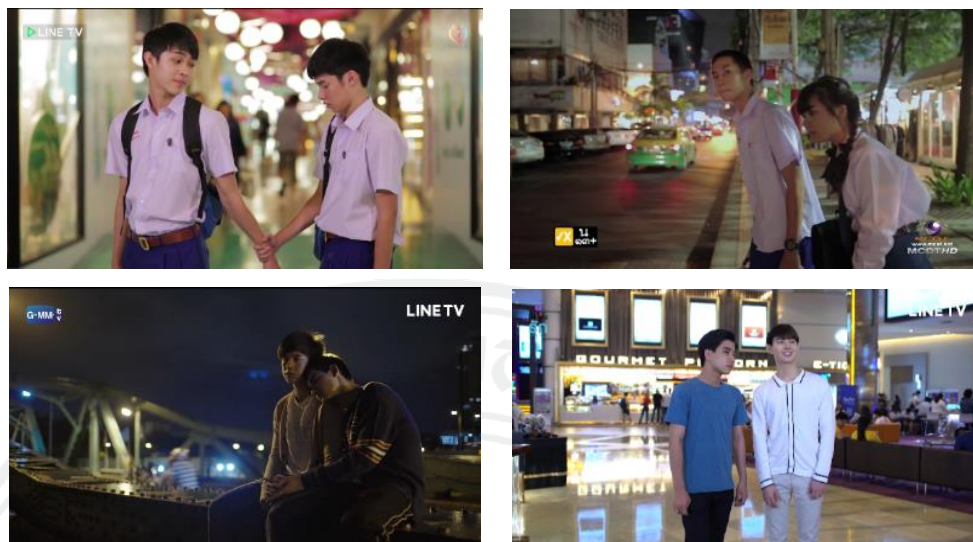
การดำเนินเรื่องในซีรีส์ว่ายน้มนั้นเนื้อเรื่องเกิดในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ปริมณฑล และตัวละครเกือบทุกตัวละคร ล้วนมีภูมิลำเนาเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ยกเว้นเพียงแต่ กร และ นีอค จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ที่เกิดที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม โดยกร อาศัยอยู่ในห้องแถวสองชั้นริมแม่น้ำแม่กลอง ส่วนนีอคอาศัยอยู่ในบ้านริมแม่น้ำแม่กลอง ซึ่งบ้านของทั้งสองคนอยู่กันคนละฟากของแม่น้ำ



ภาพที่ 4.4 ภูมิลำเนาและที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

ส่วนการดำเนินเรื่องทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นกรุงเทพมหานคร โดยในซีรีส์ว่ายนน้ำแต่ละเรื่องมีการนำเสนอในพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป อาทิ Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ Make It Right the Series รักออกเดิน ใช้พื้นที่กรุงเทพมหานครชั้นใน อาดีของผมนำเสนอพื้นที่แถบเยาวราชและสะพานพุทธ ทฤษฎีจีบเธอนำเสนอในพื้นที่ฝั่งธนบุรีและบริเวณใกล้เคียง บังเอิญรัก Love by Chance ใช้พื้นที่แถบชานเมือง



ภาพที่ 4.5 พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานครในซีรีส์วาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาบน จาก Love Sick The Series รักอุ่น วิวุ่นแสน ; ภาพซ้ายล่าง จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวาล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance

สำหรับที่พักอาศัยนั้นจะมีความสัมพันธ์กับระดับฐานะทางสังคม กล่าวคือ ตัวละครที่มีฐานะปานกลางจะอาศัยอยู่ในบ้านทาวน์เฮ้าส์ อาคารพาณิชย์ หรือบ้านเดี่ยวที่ปลูกเอง ได้แก่ โน้ (Love Sick The Series รักอุ่น วิวุ่นแสน) อาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยวที่ปลูกเอง ไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านจัดสรร กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) อาศัยอยู่ในบ้านริมน้ำ ก่อนที่จะย้ายมาอยู่หอพักเมื่อเข้ามหาวิทยาลัย



ภาพที่ 4.6 ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายฐานะปานกลาง แบบบ้านเดี่ยว

แหล่งที่มา: Love Sick The Series รักอุ่น วิวุ่นแสน

ส่วน หมอก (อาตี๋ของผม) และ เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) มีบ้านเป็นอาคารพาณิชย์ ซึ่งเปิดกิจการเป็นร้านตัดผม และร้านอาหารตามสั่งตามลำดับ



ภาพที่ 4.7 ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายฐานะปานกลาง แบบอาคารพาณิชย์

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวา จาก บังเอิญรัก Love by Chance

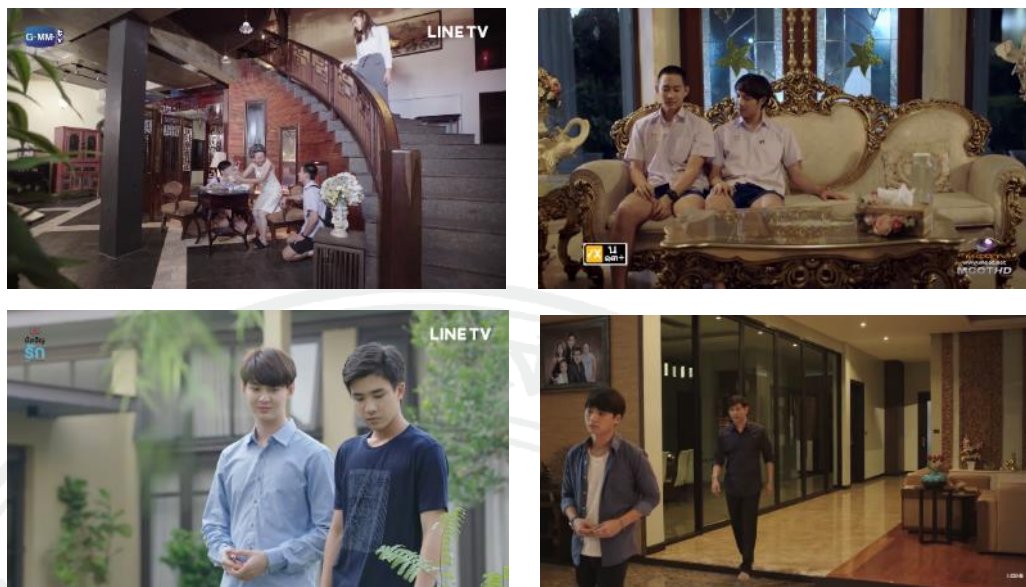
ขณะที่แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง อาศัยอยู่ในบ้านทาวน์เฮาส์ในโครงการบ้านจัดสรร



ภาพที่ 4.8 ที่อยู่อาศัยของตัวละครชายรักชายฐานะปานกลางแบบทาวน์เฮาส์

แหล่งที่มา: Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

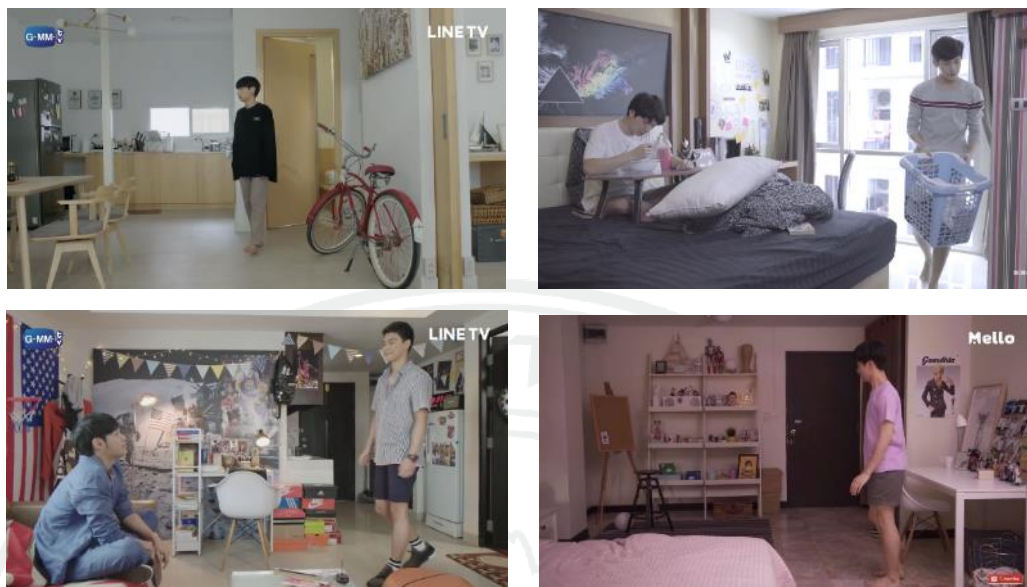
กลุ่มชนชั้นสูงจะอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยวขนาดใหญ่ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และคนรับใช้ ได้แก่ ปุณณ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ธีร์ พิวัสส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ตี๋ (อาตี๋ของผม) พีท (บังเอิญรัก Love by Chance) และ เมฆ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)



ภาพที่ 4.9 ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายแบบบ้านเดี่ยวหลังใหญ่

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก อาตี้ของम्म ; ภาพขวาบน จาก Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ; ภาพซ้ายล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวาล่าง จาก SOTUS S the Series

เนื่องจากตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในวัยนักเรียน นักศึกษา จึงทำให้ตัวละครเหล่านั้นจะต้องย้ายไปอาศัยอยู่ในหอพักศึกษานอกมหาวิทยาลัย (หอนอก) หรือมีคอนโดมิเนียมส่วนตัว ที่อยู่ใกล้กับสถานศึกษาเพื่อความสะดวกสบายในการเดินทางไปมหาวิทยาลัยหรือโรงเรียน ซึ่งที่พักลักษณะนี้มีความสะดวกสบายและกว้างขวางกว่า มีการตกแต่งภายในห้องอย่างสวยงาม โดยตัวละครที่อาศัยอยู่ในหอพักหรือคอนโดมิเนียมได้แก่ อาทิตย์ ก้องภาพ (SOTUS S the Series) กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ตี๋ (อาตี้ของम्म) พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) ฉัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ค่าย เดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) พนา และ วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ยกเว้น เอ้ จากเรื่อง บังเอิญรัก Love by Chance เท่านั้นที่อาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (หอใน) ซึ่งมีลักษณะซอมซ่อ มีขนาดเล็ก และไม่เป็นระเบียบเท่า



ภาพที่ 4.10 ที่อยู่อาศัยของตัวละครชายรักชายแบบหอพักและคอนโดมิเนียม

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพขวาบน จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพซ้ายล่าง จาก เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพขวาล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

เมื่อตัวละครได้พัฒนาความสัมพันธ์กันจนกลายเป็นคู่รักแล้ว ตัวละครทั้งสองต่างไปมาหาสู่กัน พร้อมนอนค้างคืนและอาจมีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง ได้แก่ ปุณณ โน (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ฟิวส์ ธีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) พิท เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ดี หมอก (อาต๋ขงผม) เอ๋ พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) และ ค่าย เดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) ซึ่งตัวละครเหล่านี้อยู่ในช่วงวัยนักเรียน และนักศึกษา

ส่วนตัวละครที่เข้าสู่วัยทำงานในซีรีส์ภาคต่อ ก็มักจะอาศัยอยู่ด้วยกัน คือ กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) อาทิตย์ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ยกเว้น ธัน เมฆ (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ที่ธันเชิญเมฆมาด้วยกันเนื่องจาก เมฆเป็นวิญญาณในสุสาน แล้วธันต้องการพาเมฆออกมาได้พบเจอกับโลกใหม่ พร้อมสืบหาว่าเมฆเป็นใครกัน

4.1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา

ตัวละครทั้ง 20 ตัวละคร มีรูปร่างหน้าตาที่อยู่ในเกณฑ์ดี มีกล้ามเนื้อ สมส่วน ไม่ผอมหรืออ้วนจนเกินไป แต่มีความสูงและสีผิวที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของนักแสดง โดยเมื่อจำแนกรูปร่างของนักแสดงตามลักษณะรูปร่างในวัฒนธรรมย่อยชายรักชาย (Gay Subculture) ที่แบ่งโดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นตัวกำหนด ทั้งอายุ ความสูง น้ำหนัก และจำนวนเส้นขน ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่

1. หมี (Bears) ชายหนุ่มร่างใหญ่ หุ่นอวบ มีขนเยอะ
2. นาก (Otters) กลุ่มคนผอมที่มีขนเยอะ
3. หมาป่า (Wolves) กลุ่มคนมีขน ที่มีหุ่นดี มีกล้ามเนื้อเป็น
4. ทวิงค์ (Twink) กลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่ลักษณะคล้ายเด็กชาย ไร้ขน ผอม
5. ทวิงค์ (Twunk) คือกลุ่มทวิงค์ที่มีความเป็นชายมากกว่า มีกล้ามเนื้อ
6. จ็อก (Jock) เป็นกลุ่มนักกีฬาและกลุ่มชายรักชายที่เล่นกล้าม มีรูปร่างดี

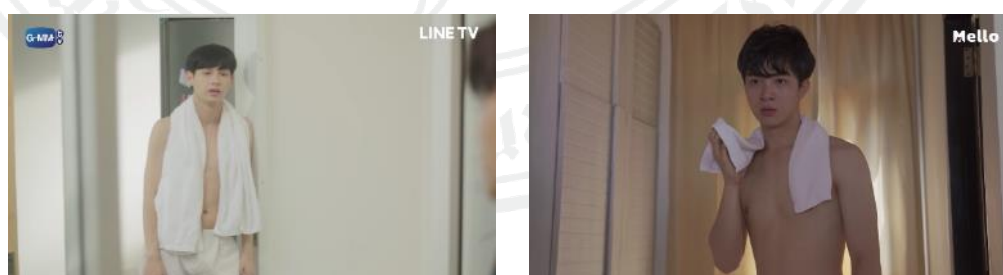
ลักษณะรูปร่างของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายที่พบมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ตัวละครมีรูปร่างแบบทวิงค์ มีมากที่สุดถึง 10 ตัวละคร ประกอบไปด้วย 6 ตัวละครที่เป็นวัยรุ่นนักเรียนมัธยม คือ ปุณณ โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) จีร์ พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) ตี๋ หมอก (อาตี๋ของผม) เนื่องด้วยตัวละครในวัยนี้ยังเป็นช่วงที่สรีระร่างกายยังไม่สมบูรณ์เต็มที่และเพิ่งก้าวผ่านจากช่วงวัยเด็กจึงทำให้ลักษณะของเด็กชายยังคงหลงเหลืออยู่



ภาพที่ 4.11 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์ สำหรับตัวละครระดับมัธยมปลาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพซ้ายล่าง จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวาล่าง จาก Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

ขณะที่อีก 3 ตัวละครที่เป็นฝ่ายรับ คือ พีท (บังเอิญรัก Love by Chance) เติร์ต (ทฤษฎีจีบเธอ) วาโย (2Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ซึ่งเป็นลักษณะของกลุ่มฝ่ายรับและทวิงค์ที่มีความเป็นหญิงสูงกว่า



ภาพที่ 4.12 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์ สำหรับตัวละครนายเอก

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพขวา จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

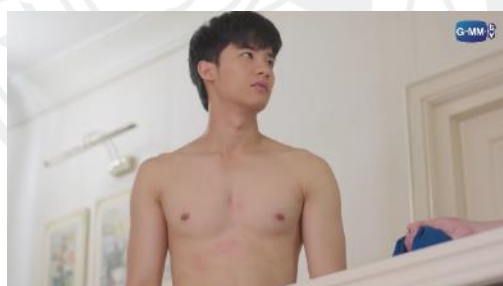
ส่วนกองทัพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ก็ถือว่าอยู่ในกลุ่มนี้เช่นเดียวกัน เนื่องจากรูปร่างของนักแสดง



ภาพที่ 4.13 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์

แหล่งที่มา: SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

อันดับสอง เป็นตัวละคร 6 ตัวละครที่มีรูปร่างแบบคนทั่วไป (Average) ซึ่งไม่ได้จัดอยู่ในลักษณะรูปร่างในวัฒนธรรมย่อยชายรักชายประเภทใด ได้แก่ อาทิตย์ กองภพ (SOTUS the Series นายตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) เอ๋ (บังเอิญรัก Love by Chance) ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ) และพนา (2Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)



ภาพที่ 4.14 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบคนทั่วไป

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวา: SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

อันดับที่สาม คือตัวละครที่มีรูปร่างแบบจ็อก มีด้วยกันตัวละคร 3 ตัว คือ กร น็อค (Together with me ออกหักมารักกับผม) เป็นผลมาจากนิสัยของตัวละครชอบเล่นกีฬาและมีนิสัยเหมือนผู้ชายทั่วไป และ เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ซึ่งเป็นผลมาจากขนาดตัวของนักแสดง ไม่ได้มาจากลักษณะของตัวละครที่เป็นตัวกำหนด



ภาพที่ 4.15 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบจ็อก

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Together with Me the Next Chapter ; ภาพขวา จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

และอันดับสุดท้าย ตัวละครที่มีรูปร่างแบบทวิงค์มีด้วยกัน 2 ตัวละคร คือ ชัน และ เมฆ (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ซึ่งตัวละครชันนั้นมีนิสัยชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬา จึงทำให้มีกล้ามเนื้อ แต่คงมีร่องรอยของความเป็นเด็กชายอยู่ ส่วน เมฆ นั้นเป็นไปตามลักษณะของผู้แสดง



ภาพที่ 4.16 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างแบบทวิงค์

แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 20 ตัว ไม่มีตัวละครใดเลยที่อยู่ในกลุ่มหมีหรือนาก นั่นหมายความว่า ซีรีส์วายละทิ้งกลุ่มคนอ้วนและคนมีขนเยอะ ทั้ง ๆ ที่ประชากรกลุ่มนี้ก็มีอยู่ไม่น้อยในประเทศไทย แต่กลับเรื่องนำเสนอตัวละครที่มีรูปร่างในเกณฑ์ปกติไปจนถึงดี มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและหน้าตาแทน

ขณะเดียวกัน การจัดหานักแสดงที่มีรูปร่างหน้าตาดีมาเป็นตัวละครชายรักชาย เนื่องจาก ตัวละครชายรักชายเหล่านั้นล้วนจะมีคุณสมบัติที่อยู่ในอุดมคติ มีหน้ามีตาในสังคมสถานศึกษาของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มพระเอก ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ตัวละครที่มีชื่อเสียงในสถานศึกษา ตัวละครชายรักชาย จำนวน 10 ตัวละคร ถูกกำหนดมาให้มีชื่อเสียงจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สถานศึกษา ได้แก่

1.1 กลุ่มนักกีฬาของคณะ จำนวน 4 ตัวละคร ได้แก่ กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) เป็นนักกีฬาฟุตบอล และ ธีน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) เป็นนักกีฬาบาสเก็ตบอล



ภาพที่ 4.17 ตัวละครชายรักชายที่เป็นนักกีฬาของคณะ

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ; ภาพขวาบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพล่าง จาก 2 เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

1.2 กลุ่มที่เป็นเดือนคณะ หรือ เดือนมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ตัวละคร ได้แก่ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) และ พนา เป็นเดือนมหาวิทยาลัย ส่วน วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) เป็นเดือนคณะวิทยาศาสตร์



ภาพที่ 4.18 ตัวละครชายรักชายที่เดือนคณะ หรือ เดือนมหาวิทยาลัย

แหล่งที่มา: ภาพบน จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวา จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

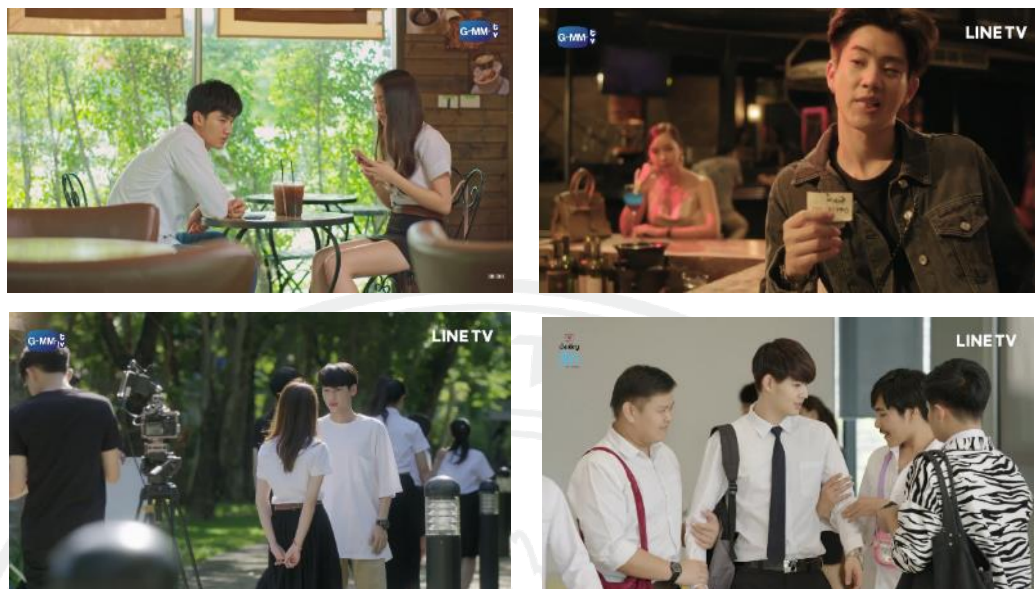
1.3 กลุ่มที่ทำกิจกรรมในฝ่ายกองกิจการนักเรียน หรือ นักศึกษา จำนวน 4 ตัวละคร ได้แก่ อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) เป็นหัวหน้าพี่ว้าก ปุณณ์ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการนักเรียน ตี (อาทิตย์ของผม) และ พิวส์ เป็นคหการของโรงเรียน



ภาพที่ 4.19 ตัวละครชายรักชายที่ทำกิจกรรมในฝ่ายกองกิจการนักเรียน หรือ นักศึกษา
แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพขวาบน จาก Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ; ภาพซ้ายล่าง จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาล่าง จาก อาตี๋ของผม

2. ตัวละครที่มีเสน่ห์ดึงดูดให้คนเข้าหา มีตัวละครชายรักชายจำนวน 8 ตัวละคร ที่มีหน้าตาดี จนทำให้ทั้งเพศหญิง หรือเพศที่สามเข้าหา ได้แก่

2.1 กลุ่มตัวละครที่มีตัวละครอื่นเข้ามาตามจีบอย่างโจ่งแจ้ง จำนวน 4 ตัวละคร โดยมี 3 ตัวละคร ที่มีผู้หญิงเข้าหา ได้แก่ พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ค่าย และ เติร์ต (ทฤษฎีจีบเธอ) ส่วน พีท (บังเอิญรัก Love by Chance) มีรุ่นพี่ที่เป็นกลุ่มชายรักชายเข้าหา



ภาพที่ 4.20 ตัวละครชายรักชายที่มีตัวละครอื่นเข้ามาตามจีบอย่างเปิดเผย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวาบน จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพซ้ายล่าง จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพขวาล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance

2.2 กลุ่มตัวละครที่มีคนใกล้ชิดตัวแอบรัก จำนวน 5 ตัวละคร สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวละครที่ถูกเพื่อนสนิทแอบรัก ได้แก่ โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ชีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) หมอก (อาทิตย์ของผม) อีกกลุ่มคือตัวละครที่ถูกรุ่นพี่หรือรุ่นน้องแอบรัก ได้แก่ วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) และ ฟิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) แต่สุดท้ายตัวละครเหล่านี้นักไม่สมหวังในความรัก และกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันดังเดิม



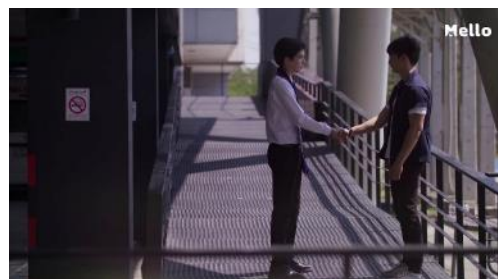
ภาพที่ 4.21 เอ็นแอบชอบโน้มาโดยตลอด และพยายามจะเปิดเผยความรู้สึกของตน
แหล่งที่มา: Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ



ภาพที่ 4.22 ซีพยายามตามจีบและขอจีร้เป็นแฟน แต่จีร้ได้ปฏิเสธและตกลงเป็นเพื่อนเหมือนเดิม
แหล่งที่มา: Make It Right the Series รักออกเดิน



ภาพที่ 4.23 อุ้แอบชอบหมอก แต่ก็รู้ว่าหมอรักดี สุดท้ายทั้งคู่ได้ปรับความเข้าใจและเป็นเพื่อนกัน
แหล่งที่มา: อาตี๋ของผม

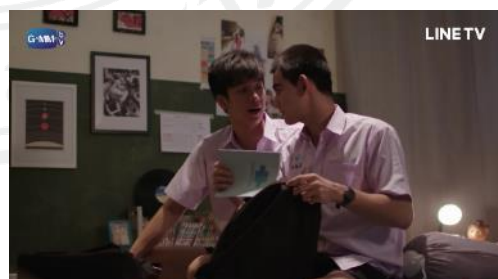


ภาพที่ 4.24 โฟร์ทแข่งจีบวาโยกับพนา แต่เมื่อรู้ว่าพนาชอบวาโยมาตั้งแต่มัธยม จึงหลีกทางให้
แหล่งที่มา: 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2



ภาพที่ 4.25 รดถึง รุ่นน้องที่แอบชอบพิวส์ แต่เมื่อรู้ว่าพิวส์มีแฟนอยู่แล้วจึงได้ตัดใจ
แหล่งที่มา: Make It Right the Series รักออกเดิน

3. ตัวละครที่เรียนगे มีด้วยกัน 2 ตัวละคร คือ เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) และ ดี (อาตี๋ของผม)



ภาพที่ 4.26 ตัวละครชายรักชายตีหนังสือให้แก่คู่รักของตน

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวา จาก อาตี๋
ของผม

อนึ่ง เนื่องจากเมฆ (เขามาแข่งมั่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) เป็นวิญญาณที่จำไม่ได้ว่าตนเองเป็นใคร จึงทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอในการจัดประเภท ขณะเดียวกันในบางตัวละครก็มีคุณสมบัติในอุดมคติมากกว่า 1 ข้อ อาทิ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ที่เป็นทั้งเดือนคณะ และกลายเป็นหัวหน้าพี่ว้ากในซีซั่นต่อมา ตี (อาตี๋ของผม) เป็นคนเรียนเก่งและทำกิจกรรมโรงเรียน ฟิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) และ วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ที่เป็นทั้งกลุ่มที่ทำกิจกรรมให้โรงเรียน และมีตัวละครอื่นมาแอบชอบ

4.1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ

เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพตัวละครได้ชัดเจน จึงใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทของกลุ่มชายรักชายของ นที อีระโรจนพงษ์ (2548) ที่ได้แบ่งตามตามบุคลิกการแสดงออก และบทบาทพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 9 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่ม Aa ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว และมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก
2. กลุ่ม Ab ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
3. กลุ่ม Ac ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว แต่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว
4. กลุ่ม Ba ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตือรือร้น และมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก
5. กลุ่ม Ba ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตือรือร้น โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
6. กลุ่ม Ba ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตือรือร้น โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว
7. กลุ่ม Ca ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตือรือร้น “ออกสาว” แต่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก
8. กลุ่ม Cb ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตือรือร้น “ออกสาว” โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

9. กลุ่ม Cc ชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกกระตือรือร้น “ออกสาว” และมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว

นอกจากนี้ยังได้ได้นำมาใช้ร่วมกับ "Kinsey Scale" เพื่อนำมาอธิบายรสนิยมทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศหรือแนวโน้มทางเพศของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งมีเกณฑ์การวัดต่อไปนี้

0	หมายถึง	เป็นบุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันเลย
1	หมายถึง	เป็นบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศและอาจมีประสบการณ์รักร่วมเพศบางครั้ง
2	หมายถึง	เป็นบุคคลที่รักต่างเพศโดยส่วนใหญ่ และมีความรักต่อเพศเดียวกันในระดับรองลงมา
3	หมายถึง	เป็นบุคคลที่รักต่างเพศและรักเพศเดียวกันในระดับเท่า ๆ กัน
4	หมายถึง	เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์รักเพศเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ แต่มีประสบการณ์รักต่างเพศในระดับรองลงมา
5	หมายถึง	เป็นบุคคลที่มีความเป็นรักเพศเดียวกันโดยส่วนใหญ่
6	หมายถึง	เป็นบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวกันและไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามเลย
X	หมายถึง	(ค่าพิเศษ) เป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้สึกด้านเพศเลย

จากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายทั้ง 20 ตัวละคร จากซีรีส์วาย 10 เรื่อง พบว่าบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายสามารถสรุปได้ดังนี้

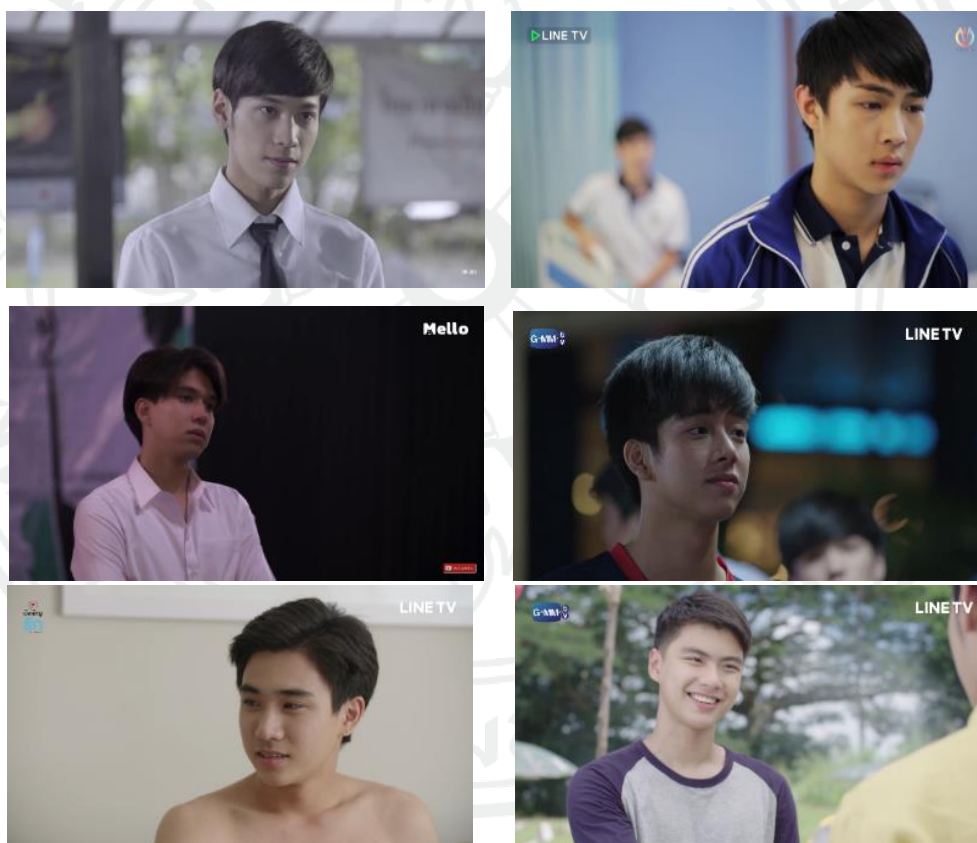
ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ ของตัวละครชายรักชาย

ชื่อตัวละคร	รูปแบบบุคลิกการแสดงออก และบทบาทพฤติกรรมทางเพศ	Kinsey Scale
ปณณ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ)	Aa	3
โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ)	Ac	6
อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง)	Ac	3
ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง)	Aa	6
พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน)	Ac	3
ธีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน)	Aa	6
พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง)	Aa	1
แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง)	Ac	6
กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม)	Aa	6
น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม)	Ac	3
พนา (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)	Aa	6
วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)	Bc	6
ตี้ (อาทิตย์ของผม)	Aa	6
หมอก (อาทิตย์ของผม)	Ac	6
เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance)	Aa	6
พีท (บังเอิญรัก Love by Chance)	Bc	6
ธัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)	Aa	6
เมฆ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)	Bc	6
ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ)	Aa	1
เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ)	Bc	6

จากตารางสรุปได้ว่า ตัวละครทั้ง 20 ตัวมีการระบุสถานะบทบาททางเพศไว้อย่างชัดเจน ตายตัว และไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยแบ่งออกเป็นตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุก หรือ พระเอก 10 ตัวละคร และตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรับ หรือ นายเอก 10 ตัวละคร

เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบบุคลิกการแสดงออกจะพบว่า ตัวละครฝ่ายรุกทั้งหมดจะมีบุคลิกภายนอกที่แข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว มองภายนอกไม่สามารถรู้ได้ว่าเป็นชายรักชาย (กลุ่ม Aa) เมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับการวัด Kinsey Scale ก็สามารถจัดลำดับออกมาได้ดังนี้

อันดับหนึ่งคือ พระเอกที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงมาก่อน ทำให้มีระดับ Kinsey Scale ที่ 6 มีจำนวน 7 ตัวละคร ประกอบไปด้วย ก้องภพ (SOTUS the Series พี่วักตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ชีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) พนา (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ตี๋ (อาทิตย์ของผม) เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) และ ธัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)



ภาพที่ 4.27 ตัวละครพระเอกที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงมาก่อน

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก SOTUS The Series พี่วักตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพขวาบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพซ้ายกลาง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวากลาง จาก อาทิตย์ของผม ; ภาพซ้ายล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวาล่าง จาก เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

อนึ่ง กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) เป็นตัวละครตัวเดียวในกลุ่มนี้ที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และเคยมีสัมพันธ์กับผู้ชายมาก่อน



ภาพที่ 4.28 ตัวละครพระเอกที่ไม่เคยมีสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน และมีแฟนเก่าเป็นผู้ชาย
แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

อันดับสองคือ พระเอกที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงไม่ซ้ำหน้าจำนวนมากมาก่อน และมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย คือนายเอกเพียงคนเดียว จึงถูกจัดอยู่ใน Kinsey Scale ที่ 1 มีด้วยกัน 2 ตัวละคร คือ พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) และ ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ)



ภาพที่ 4.29 พระเอกที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงจำนวนมากแต่มีความสัมพันธ์กับผู้ชายเพียง 1 คน
แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวา จาก ทฤษฎีจีบเธอ

และอันดับสุดท้ายคือ พระเอกที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อนที่จะเจอกับนายเอก โดยตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับเพศชายและหญิงในระดับที่เท่า ๆ กัน โดย Kinsey Scale อยู่ในระดับ 3 มีด้วยกัน 1 ตัวละคร คือ ปุณณ์ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ)



ภาพที่ 4.30 พระเอกที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง 1 คนมาก่อนที่จะเจอกับนายเอก
แหล่งที่มา: Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

ด้านตัวละครนายเอกจะมีรูปแบบบุคลิกการแสดงออกทั้งในรูปแบบที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว (กลุ่ม Ac) และชายรักชายที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่ง มีลักษณะสุภาพเรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตือรือร้น (กลุ่ม Bc) เมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับการวัด Kinsey Scale ก็สามารถจัดลำดับออกมาได้ดังนี้

อันดับหนึ่ง ตัวละครนายเอกกลุ่ม Bc นี้จะเป็นกลุ่มที่รู้อยู่แล้วว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีลักษณะภายนอกคล้ายผู้หญิง เช่น ตัวเล็ก ผิวขาว หรือมีวิธีการพูดและท่าทางการแสดงออกที่มีความเป็นหญิงสูงกว่า และมี Kinsey Scale อยู่ในระดับ 6 มีด้วยกัน 4 ตัวละคร อันประกอบไปด้วย วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) พีท (บังเอิญรัก Love by Chance) เมฆ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ)



ภาพที่ 4.31 นายเอกที่รู้อยู่แล้วว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีลักษณะภายนอกคล้ายผู้หญิง
แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวาบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพซ้ายล่าง จาก เขามาเซ็งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพขวาล่าง จาก ทฤษฎีจีบเธอ

อันดับที่สอง คือ ตัวละครนายเอกที่มีบุคลิกการแสดงออกทั้งในรูปแบบที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว (กลุ่ม Ac) และมีระดับ Kinsey Scale อยู่ในระดับ 6 คือ ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อนและมีความสัมพันธ์กับผู้ชายเท่านั้น มีด้วยกัน 3 ตัวละคร ได้แก่ โน้ (Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) และ หมอก (อาตี๋ของผม)



ภาพที่ 4.32 นายเอกที่มีบุคลิกการแสดงออกทั้งในรูปแบบที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชาย
แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ ; ภาพขวาบน จาก Kiss
Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพล่าง จาก อาตี๋ของผม

อันดับสองร่วม ตัวละครนายเอกที่มีบุคลิกการแสดงออกทั้งในรูปแบบที่มีบุคลิก
ภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว (กลุ่ม Ac) ที่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง หรือมีความรู้สึกชอบ
ผู้หญิงมาก่อน โดยมีอยู่ในระดับ 3 ของ Kinsey Scale มีด้วยกัน 3 ตัวละคร ได้แก่ ฟิวส์ (Make It
Right the Series รักออกเดิน) อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) และ นีอค
(Together with Me ออกหักมารักกับผม)

สำหรับ อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) นั้นเป็นเพียงการ
แอบชอบเพื่อนผู้หญิงของตน



ภาพที่ 4.33 ตัวละครนายเอกที่มีบุคลิกภายนอกเหมือนผู้ชาย และเคยแอบชอบผู้หญิง
แหล่งที่มา: SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ส่วน พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) และ นีอค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) นั้นมีแผนผู้หญิงเป็นตัวเป็นตน



ภาพที่ 4.34 ตัวละครนายเอกที่มีบุคลิกภายนอกเหมือนผู้ชาย ที่เคยคบกับผู้หญิง
แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวา จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

4.1.7 การแต่งกาย

เนื่องด้วยตัวละครเกือบทั้งหมดในซีรีส์วัยรุ่นนั้นอยู่ในช่วงวัยเรียน จึงทำให้ส่วนใหญ่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจะอยู่ในชุดเครื่องแบบ (Uniform) นักเรียน หรือ นักศึกษามหาวิทยาลัย โดยที่นักเรียนระดับมัธยมทั้ง 4 ตัวละคร เมื่ออยู่ในโรงเรียนจะแต่งกายเรียบร้อย เอาเสื้อใส่ในกางเกงเช่นกัน อันเนื่องมาจากการอยู่ภายใต้กฎระเบียบของโรงเรียน จาก ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 ที่มีการกำหนดลักษณะเครื่องแบบของนักเรียนและนักศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สำหรับเครื่องแบบนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาประเภทสามัญศึกษามีการกำหนดไว้ดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2551)

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น
2. เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
3. กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสี kaki แบบสุภาพ ขาสั้น
4. เข็มขัด หนังสีดำ หรือน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด
5. รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก
6. ถุงเท้า สั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

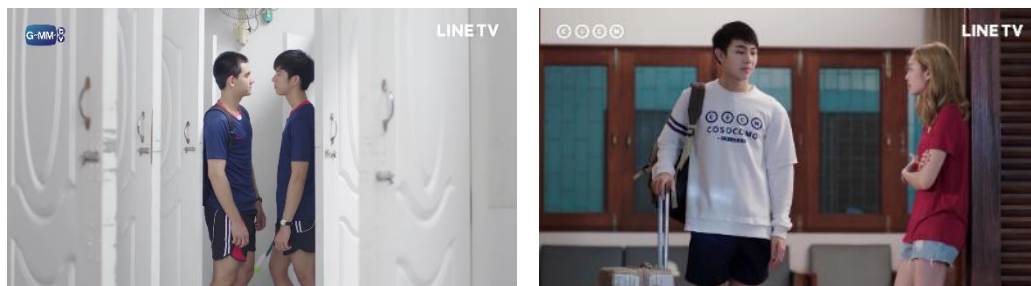
อย่างไรก็ตามตัวละครทั้ง 4 ด้วยการใส่กางเกงนักเรียนที่มีขนาดสั้นเหนือเข่า ซึ่งเป็นไปตามลักษณะตามแฟชั่นในปัจจุบัน และอาจจะมีการนำชายเสื้อออกนอกกางเกงเมื่อเลิกเรียน เพื่อเป็นการผ่อนคลายและสบายตัว



ภาพที่ 4.35 การแต่งกายในชุดนักเรียนของตัวละครวัยมัธยม

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวา จาก Make It Right the Series รักออกเดิน

เพื่อให้เป็นนักเรียนมัธยมที่สมบูรณ์ ตัวละครชายรักชายจึงมีการใส่ชุดพละ และชุดนักศึกษาวิชาทหาร



ภาพที่ 4.36 การแต่งกายในชุดพละของตัวละครวัยมัธยม

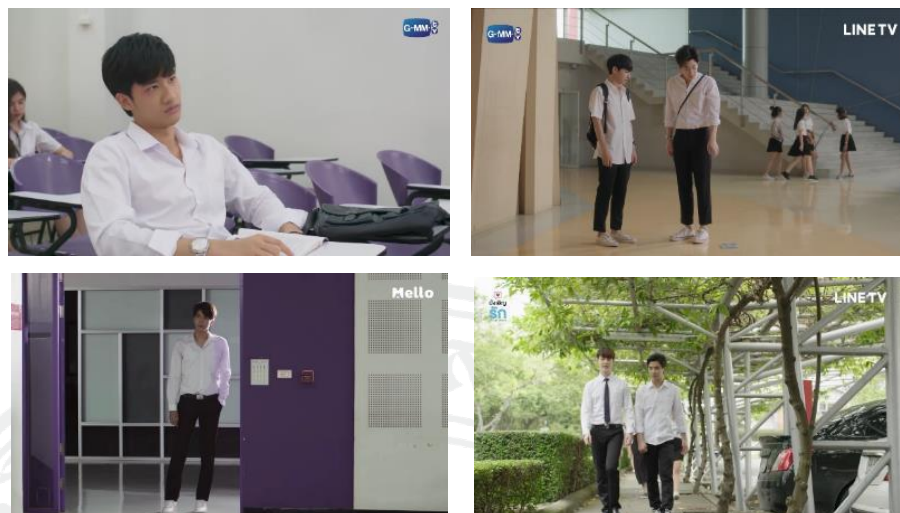
แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวา จาก Make It Right the Series รักออกเดิน



ภาพที่ 4.37 การแต่งกายในชุดนักศึกษาวิชาทหาร

แหล่งที่มา: อาตี๋ของผม

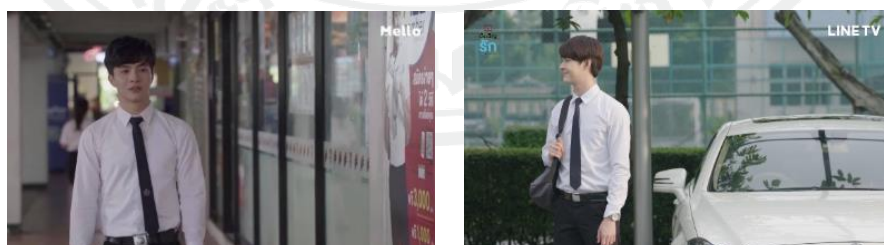
ส่วนการแต่งกายของกลุ่มนักศึกษาจะมีระเบียบน้อยกว่าและไม่จำเป็นต้องแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักศึกษาแบบถูกระเบียบตลอดเวลา มีการผ่อนปรนให้แต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตสีขาวและกางเกงขายาวได้



ภาพที่ 4.38 ชุดนักศึกษาของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวาบน จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพซ้ายล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวาล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance

แต่ขณะเดียวกันการแต่งตัวภายใต้รูปแบบนักศึกษาก็แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยและบุคลิกของตัวละครได้ โดยส่วนมากตัวละครที่เป็นฝ่ายรับที่มีลักษณะสุภาพ เรียบร้อยก็จะแต่งรูปแบบถูกระเบียบ ผูกเนกไท เอาเสื้อใส่ในกางเกงตลอดเวลา ได้แก่ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) และ ฟิท (บังเอิญรัก Love by Chance)



ภาพที่ 4.39 ชุดนักศึกษาแบบถูกระเบียบของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวา จาก บังเอิญรัก Love by Chance

ขณะที่ตัวละครที่เหลืจะแต่งกายด้วยเสื้อเชืตสีขาว และกางเกงขายาวสีด้า หรือ กางเกงยีนส์ โดยบางตัวละครอาจจะใส่เสื้อซือปของคณะที่ตนกำลังศีกษาทับเสื้อเชืตบ้างในบางครั้ง



ภาพที่ 4.40 ตัวละครชายรักชายที่ใส่เสื้อซือป

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพขวา จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

ทั้งนี้ตัวละครที่มีการออกกำลังกาย หรือเป็นนักกีฬาของคณะ ก็จะมีการใส่ชุดนักกีฬาด้วย โดยตัวละครที่มักจะใส่ชุดกีฬา ได้แก่ เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) เป็นนักฟุตบอลของคณะ และ ธัน (เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) เป็นนักกีฬาบาสเก็ตบอล



ภาพที่ 4.41 ตัวละครชายรักชายในชุดกีฬา

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวา จาก เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

สำหรับตัวละครที่ก้าวเข้าสู่วัยทำงานในซีรีส์ภาคต่อ ก็จะใส่ชุดพนักงานออฟฟิศ ซึ่งจะเป็นเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีต่าง ๆ เข้าคู่กับกางเกงสแล็ค อาจจะมีหรือไม่มีเนคไทก็ได้ ได้แก่ อาทิตย์ (SOTUS The Series) พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) กร และ น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ซึ่งชุดเครื่องแบบเหล่านี้เป็นการบ่งบอกสถานภาพและอาชีพของตัวละคร



ภาพที่ 4.42 ตัวละครชายรักชายในชุดทำงาน

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก SOTUS S the Series ; ภาพขวา จาก Together with Me the Next Chapter

นอกจากชุดเครื่องแบบแล้ว ตัวละครทั้ง 20 ตัวละคร ยังปรากฏด้วยชุดลำลองที่มีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะฐานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพนิสัย รสนิยม แฟชั่น สไตล์การแต่งตัว และบทบาทของตัวละคร เช่น ฉันทน์ (เขามาแข่งเม็งข้าง ๆ หลุมผมครับ) มักจะใส่เสื้อเชิ้ต เข้าคู่กับกางเกงขาสั้นและรองเท้าผ้าใบ ส่วนพีท (บังเอิญรัก Love by Chance) ใส่เสื้อมีปกแล้วทับด้วยสเวตเตอร์หรือเสื้อแขนยาวเสมอ ขณะที่พีทและแก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ใส่เสื้อยืดสีน้ำเงิน ดำ หรือขาวเท่านั้น ด้านเดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) ใส่เสื้อผ้าที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดของตน



ภาพที่ 4.43 ตัวละครชายรักชายในชุดจำลอง

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพขวาบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพซ้ายล่าง จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวาล่าง จาก ทฤษฎีจีบเธอ

เครื่องแต่งกายทั้งหมดของตัวละครชายรักชายสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีลักษณะแตกต่างจากผู้ชายทั่วไป ไม่ได้แต่งตัวเหมือนผู้หญิง หรือ กลุ่มชายรักชายที่ออกสาว มีความเป็นหญิงสูง อีกทั้งไม่มีเครื่องประดับ การแต่งหน้า หรือสิ่งของใดที่แสดงออกให้เห็นว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากตัวละครยังต้องมีภาพความเป็นชายครอบอยู่

จากลักษณะส่วนบุคคลทั้ง 7 องค์ประกอบ พบว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้น มิได้กระจายออกมาให้ครอบคลุมกับสภาพความเป็นจริง กล่าวคือ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายุถูกสร้างและกำหนดให้กระจุกตัวอยู่ในบางช่วงขององค์ประกอบนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นช่วงอายุที่กระจุกตัวอยู่ในช่วงวัยรุ่น (15-24 ปี) มีอาชีพเป็นนักเรียน นักศึกษา มีระดับฐานะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูง ใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีหน้าตาและรูปร่างอยู่ในเกณฑ์ดี อาศัยอยู่ในหอพักหรือคอนโดมิเนียม ซึ่งไม่ครอบคลุมกับกลุ่มชายรักชายที่มีอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายกว่าที่ซีรีส์วายนำเสนอ

จากการวิเคราะห์ตัวบทที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้สามารถสรุปภาพรวมของลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 สรุปภาพรวมของลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ลักษณะส่วนบุคคล ของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความหมาย
1) อายุ	อายุ 16 – 24 ปี	เป็นวัยที่เข้าสู่ในช่วงเริ่มมีความรัก เริ่มรู้จักและอยากมีความสัมพันธ์ ทางเพศ
2) อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	เนื่องด้วยช่วงวัยเป็นวัยเรียนจึงทำ ให้เกือบทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา ยกเว้นซีรีส์บางเรื่องที่มี การทำภาคต่อ ที่ตัวละครมี พัฒนาการเข้าสู่ในช่วงวัยทำงาน
3) ระดับฐานะทางสังคมทาง สังคม	ระดับปานกลางจนถึง ระดับสูง	ครอบครัวไม่มีความลำบากในเรื่อง การเงิน สามารถทำอะไรได้ตามที่ ต้องการ โดยผู้ปกครองมักมีอาชีพ เป็นเจ้าของกิจการ
4) ที่พักอาศัยและภูมิสำเนา	กรุงเทพมหานคร	เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นใน กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็น โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเอกชน ตามที่สังคมมองว่ากลุ่มชายรักชาย มักจะเปิดเผยตัวตนในตามเมือง ใหญ่ อย่างไรก็ตามส่วนมากมักพัก อาศัยอยู่คนเดียว เนื่องจากต้องมา เรียนมหาวิทยาลัย แต่ก็มีอีกกลุ่ม ที่อาศัยอยู่กับครอบครัวในบ้าน
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	หน้าตาดี รูปร่างสมส่วน มี ความแข็งแรง ไม่อ้วน มี	รูปร่างหน้าตาอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ ระดับความสูงและสีผิวมีความ

ลักษณะส่วนบุคคล ของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความหมาย
	กล้ามเนื้อ ไม่มีขน ไม่มี หนวดเครา	แตกต่างกันออกไป
6) บทบาททางเพศและรสนิยม ทางเพศ	ถูกกำหนดมาอย่างตายตัว ให้เป็นรุกและรับ ขึ้นอยู่กับ ลักษณะตายตัวตามรูปร่าง ลักษณะนิสัยตัวละคร	เป็นไปตามที่สังคมมอง คือ พระเอกจะมีความเป็นชายที่ ชัดเจน ไม่ต่างจากชายรักต่างเพศ แต่นายเอกจะมีความเป็นหญิง มากกว่า ด้วยลักษณะทาง กายภาพ ผิวขาว ตัวเล็ก ปากแดง บุคลิกที่เรียบร้อย อ่อนหวาน
7) การแต่งกาย	แต่งกายเหมือนวัยรุ่นทั่ว ๆ ไป แต่มีความหลากหลาย ตามรสนิยมของตัวละคร และบุคลิกภาพ	กลุ่มชายรักชายแต่งตัวไม่แตกต่าง จากผู้ชายทั่วไป

4.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่จะช่วยให้สามารถสะท้อนตัวตนของตัวละครแต่ละตัวได้ดียิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะการพูด 2) การแสดงอารมณ์ 3) นิสัยส่วนตัว 4) รูปแบบการดำเนินชีวิต 5) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ โดยสามารถสรุปออกมาเป็นตารางได้ดังนี้



ตารางที่ 4.5 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปุ่น	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
1) ลักษณะการพูด	สุภาพ พูดมีหางเสียงกับ ผู้หญิง แต่มีการพูดคำหยาบ เมื่ออยู่กับเพื่อน	เสียงดัง โวยวาย พูดจาด้วยคำ หยาบกับเพื่อน	พูดเสียงดังฟังชัด พูดกับเพื่อน ด้วยคำหยาบ	พูดเสียงดังฟังชัด มีหางเสียง พูดคำหยาบกับเพื่อนบ้าง
2) การแสดงอารมณ์	ไม่แสดงออกทางอารมณ์มาก นัก	แสดงออกทุกอารมณ์ผ่านทาง สีหน้า และท่าทาง	แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน ทั้งสีหน้าและท่าทาง	แสดงออกทางอารมณ์ผ่าน ทางแวตาเป็นส่วนใหญ่
3) นิสัยส่วนตัว	สุขุม เงียบ ไม่ค่อยพูด เจ้า แผนการ รักครอบครัว	ช่างเพ้อฝัน ไฮเปอร์ ร่าเริง ช่างสังเกต เอาใจใส่ผู้อื่น	ปากไม่ตรงกับใจ ห่วงใยผู้อื่น เนียบ อ่อนไหวง่าย จริงจัง ใจ ร้อน ขี้หึง	รักความยุติธรรม รักพวกพ้อง ขบถ มีเหตุผล มีความเป็น ผู้นำ นักวางแผน ดื้อ หัวรั้น
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	Normalcy Gay Lifestyle	Normalcy Gay Lifestyle	Normalcy Gay Lifestyle	Normalcy Gay Lifestyle

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	พิวส์	ธีร์	พีท	เก๋
1) ลักษณะการพูด	พูดจาเสียงดัง คล้ายตะโกน มีการทอดเสียง ใช้คำหยาบ ในการพูดกับเพื่อน มีการใช้ ศัพท์วัยรุ่น	เสียงนุ่ม สุภาพ พูดเพราะไม่ ค่อยพูด มีการใช้คำหยาบกับ เพื่อน	พูดเพราะ มีวาทศิลป์ ปากหวาน มีการใช้คำหยาบ เมื่อพูดกับเพื่อน	มีการใช้คำหยาบกับเพื่อน
2) การแสดงอารมณ์	แสดงออกทางสีหน้าชัดเจน ในทุกอารมณ์	เก็บอารมณ์เก่ง ไม่ค่อย แสดงออกตามความคิด	แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน	ไม่ค่อยแสดงออกทางอารมณ์
3) นิสัยส่วนตัว	ร่าเริง แจ่มใส ประชด ประชันเก่ง ช่างนอน	เป็นคนเงียบขรึม เป็นที่พึ่ง ของคนอื่นได้ ใจดี สุภาพ ยอม คนง่าย	อหยาอัยดี ปากไว เจ้าเสน่ห์ เจ้าชู้ ใจร้อน วู่วาม	เนิร์ด เรียบเก่ง หัวไว อ่อนไหว ง่าย
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	Normalcy Gay Lifestyle	Normalcy Gay Lifestyle	One Night Stand Gay Lifestyle	Peaceful Gay Lifestyle

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร	Together with Me ออหักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
1) ลักษณะการพูด	พูดด้วยคำหยาบกับเพื่อน	มักพูดจาเพราะกับคนรัก แต่กับเพื่อนมีการใช้คำหยาบ	พูดด้วยคำหยาบกับเพื่อนหรือรุ่นน้อง ยกเว้นวาโยที่พูดจาสุภาพ	พูดด้วยความสุภาพ มีหางเสียงกับคนที่อาวุโสกว่า รู้กาลเทศะ มีการใส่จริตและใส่อารมณ์ในการพูด มีการใช้ศัพท์วัยรุ่นบ้าง
2) การแสดงอารมณ์	แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน	แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน	แสดงออกทุกอารมณ์อย่างชัดเจน	เก็บอารมณ์เก่ง แม้จะโกรธก็ตาม แต่มีการแสดงออกทางสายตาและสีหน้า โดยเฉพาะเวลาอยู่กับหมอป่า
3) นิสัยส่วนตัว	ชอบออกกำลังกาย รักพวกพ้อง ถึงไหนถึงกัน เด็ดเดี่ยว กล้าตัดสินใจ ห่วงใยคนรอบข้าง ชี้เล่น ชี้แกล้ง	ชอบออกกำลังกาย รักพวกพ้อง ถึงไหนถึงกัน โลเล ชี้เล่น ชี้แกล้ง เอาแต่ใจ	เป็นผู้ใหญ่ สุขุม เป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ ปากร้าย แต่ใจดี	ช่างเพ้อฝัน ช่างจินตนาการ ยิ้มแย้มแจ่มใส ชี้แฉ ชี้หึง
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	Healthy Gay Lifestyle	Healthy Gay Lifestyle	Nationalism Gay Lifestyle	Normalcy Gay Lifestyle

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร	อาตี๋ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี๋	หมอก	เอ๋	พีท
1) ลักษณะการพูด	ไม่พูดคำหยาบ พูดด้วยความสุภาพ เรียกแทนตัวเองด้วยชื่อ	พูดชัดถ้อยชัดคำ เสียงดัง	พูดจาเสียงดัง โผงผาง มักพูดด้วยคำหยาบกับเพื่อน	พูดกับทุกคนด้วยความสุภาพ มีหางเสียงตลอด กับทุกคนทุกเวลา มีการบิ๊บเสียงให้เสียงเล็กลง
2) การแสดงอารมณ์	ไม่ค่อยแสดงออกทางอารมณ์	แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน	แสดงออกอย่างชัดเจนในทุกอารมณ์ โดยเฉพาะอารมณ์โกรธ ฉุนเฉียวเก่ง แต่ในบางครั้งก็ทำเป็นเกรี้ยวกราด กลบเกลื่อนความรู้สึกเขินอาย	มักใช้การยิ้มเป็นการแสดงออก ไม่ค่อยแสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกมา มักจะไปแสดงออกทางอารมณ์คนเดียว
3) นิสัยส่วนตัว	สุขุม ไม่ค่อยพูด เจ้าแผนการ ตื้อ หัวแข็ง เอาแต่ใจ นิสัยเหมือนเด็ก	ขี้เล่น ร่าเริง ชอบคิดเองเออเอง ขี้แกล้ง รักเดียวใจเดียว พูดตรง เสียสละ	ตรงไปตรงมา ไม่ยอมคน รักความถูกต้อง อบอุ่น เอาใจใส่ เก่ง ใจดี มีความเป็นผู้นำ	ขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก อ่อนต่อโลก หัวอ่อน ไม่ทันคน
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	Normalcy Gay Lifestyle	Normalcy Gay Lifestyle	Peaceful Gay Lifestyle	Optimistic Gay Lifestyle

พฤติกรรมแสดงออกของตัวละคร	เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ธัน	เมษ	ค้าย	เติร์ด
1) ลักษณะการพูด	พูดเสียงดัง ชัดถ้อยชัดคำ พูดจาสุภาพเมื่ออยู่กับผู้ใหญ่ มีการใช้คำหยาบกับเพื่อน	พูดเพราะ มีลักษณะการพูด ทอเสียง ใช้เสียงเล็กเสียง น้อย	พูดจามีเสน่ห์ ปากหวาน ใช้ คำพูดหวานล่อมชักจูงคนอื่น ให้คล้อยตามได้ง่าย โผงผาง	ใช้คำหยาบเมื่อพูดกับเพื่อน มี การใสอารมณ์ในคำพูด พูด ตรง
2) การแสดงอารมณ์	ไม่แสดงออกทางอารมณ์ หรือให้เห็นมุมอ่อนแอมาก นัก ยกเว้นตอนอยู่กับแม่ และ เมษ ที่มักจะระเบิด อารมณ์ออกมา	แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน	แสดงออกทุกความรู้สึก	มักแสดงออกทางอารมณ์บวก แต่ความรู้สึกเป็นลบมักแสดง สีหน้าเรียบเฉย หลบไปร้องไห้ คนเดียว
3) นิสัยส่วนตัว	เป็นที่พึ่งได้ ชี้เล่น อบอุ่น มี ความคิดเป็นผู้ใหญ่ ใจดี ทะเล้น ชี้แก๊ง	สดใส ร่าเริง ชี้เหงา ชี้ใจน้อย ตามโลกไม่ทัน ชอบคิดไปเอง	อหิยาศัยดี เจ้าชู้ ไม่ใส่ใจ ความรู้สึกคนอื่น อยากได้ อะไรต้องได้ มีความพยายาม สูง ลามก	ใจอ่อน รักเดียวใจเดียว ทำดี ให้ผู้อื่นโดยไม่หวัง ผลตอบแทน มีความเป็นผู้นำ
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	Normalcy Gay Lifestyle	Peaceful Gay Lifestyle	One Night Stand Gay Lifestyle	Peaceful Gay Lifestyle

จากตารางที่ 4.5 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย สามารถวิเคราะห์รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายได้ดังนี้

4.2.1 ลักษณะการพูด

กลุ่มชายรักชายใช้การพูดด้วยความสุภาพ มีการใช้ระดับภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามกาลเทศะและบุคคลที่สนทนาด้วย โดยหากเป็น การสนทนากับผู้ที่มีอายุมากกว่า หรือให้ความเคารพ เช่น ผู้ปกครอง หรือ ครู อาจารย์ รุ่นพี่ จะพูดด้วยความสุภาพและมีหางเสียง ดังเช่นตัวอย่างการสนทนาระหว่าง อาทิตย์และก้องภพ จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง โดยก้องภพอยู่ในสถานะนักเรียนปีหนึ่ง ส่วนอาทิตย์เป็นรุ่นพี่ปี 3 เป็นหัวหน้าพี่ว้ากที่มีอำนาจเหนือกว่า (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ตอนที่ 1 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 5.49)

ก้องภพ: ผม ก้องผม 0062 ขออนุญาตครับ ผมว่าเวลาแ่อาทิตย์เดียมน้น้อย

เกินไป ไม่น่าจะทำทัน

อาทิตย์: แล้วพวกคุณได้ลองพยายามทำดูกันหรือยัง ถ้ากับเรื่องแค่นี้พวกคุณยังทำกันไม่ได้ แล้วต่อไปพวกคุณจะทำอะไรกันได้อ

ก้องภพ: ถ้าฉันผมขอเวลาหนึ่งเดือน

อาทิตย์: ไม่ให้

ก้องภพ: ถ้าเป็นพี่ พี่คิดว่าจะทำทันหรือเปล่าครับ

ยกเว้นตัวละคร พี่ท จาก บังเอิญรัก Love by Chance ที่จะพูดมีหางเสียงกับทุกคน แม้ว่าจะเป็นคนที่ไม่หวังดีกับตนก็ตาม ดังเช่นตอนที่พี่ทโดน ทรัมป์ แพนเก่าซ้อมเพราะต้องการเงิน (บังเอิญรัก Love by Chance ตอนที่ 2 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 8.36)

พี่ท: พี่ทรัมป์ ปล่อยครับ

ทรัมป์: มึงคิดว่ากูอยากแ่ต้องตัวมึงมากหรือโงะ บอกตรง ๆ นะว่ากูรังเกียจ

พี่ท: ถ้าพี่รังเกียจพี่ก็ปล่อยผมสิครับ

อย่างไรก็ตาม ในบางครอบครัวมีการเลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิด ทำให้ลูกไม่จำเป็นต้องพูดมีหางเสียงกับพ่อแม่ ดังเช่นครอบครัวของธัน จาก เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ มีสรรพนามที่ใช้แทนตัวเอง ว่า “ฉัน” และเรียกขานผู้เป็นแม่ว่า “เธอ” เพราะถูกเลี้ยงดูมาอย่างเพื่อน ซึ่งการใช้สรรพนามเช่นนี้ทำให้เมษเข้าใจผิด ในครั้งแรกที่ได้ยินธันคุยโทรศัพท์กับแม่ เพราะคิดว่าธันคุยกับแฟน อีกทั้งยังมีการบันทึกชื่อไว้ว่า เธอ อีกด้วย (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 2 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 15.42)

ขวัญ: เธอ ถึงหอหรือยัง

ฉัน: ถึงแล้ว ว่าง

ขวัญ: เกรตเป็นไงบ้างเนี่ย

ฉัน: ก็ไม่ต่ำกว่าปีง

ขวัญ: ซี้ม๊ แล้วเรื่องเที่ยวกลางคืนกับกินเหล้าให้มันน้อย ๆ หน่อยนะ

ฉัน: อันนี้ไม่ม๊นั้นะ น้อย ๆ แล้วจริง

แม่: ออย่ามา วันนั้นยังเห็นเพื่อนแท้กรุบในร้านเหล้าอยู่เลย หน้าจี้แดงกล่ำ แล้วจะม๊บอกว่าไม่ได้กินหรือ

ฉัน: นี่ ฉันจะให้เพื่อนอันเฟรนด์เธอแล้วนะ

ส่วนกลุ่มเพื่อนที่มีความสนิทจะมีการใช้คำหยาบเพื่อเพิ่มอรรถรสในการพูด อีกทั้งใช้สรรพนามระดับ “กู-มึง” เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสนิทสนม จนรู้สึกว่าการหยาบนี้ไม่หยาบและสามารถพูดคำเหล่านี้ได้ เช่น ใน Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง กลุ่มของพิทเก๊าจะมีแสดตี ที่เป็นผู้นำอยู่ในกลุ่มด้วย แต่ทุกคนก็พูด “กู-มึง” กันเป็นเรื่องปกติ ดังบทสนทนาใน (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง PeteKao Cut Scence 1 นาทีที่ 0.04)

แสดตี: อะ รีบทำนะ

เก๊า: กูอะ เร็วอยู่ละ

พิท: จั๊นกูไปละ ไม่กวนบ้านมึงดีกว่า

เก๊า: ไปละนะมึง

แสดตี: เออ จั๊นเดี๋ยวจั๊นทีเหลือกูทยอยส่งตามไปแล้วกัน

ขณะเดียวกัน คำหยาบคายเหล่านี้ก็ถูกใช้กับบุคคลที่มีท่าทีเป็นศัตรูและเห็นว่าไม่จำเป็นต้องพูดด้วยคำสุภาพ เพื่อแสดงท่าทีไม่เป็นมิตรและไม่ให้เกียรติด้วยเช่นกัน ดังเช่น เอ้ที่ช่วยพิทที่โดนแฟนเก่ากรรโชกทรัพย์ (บังเอิญรัก Love by Chance ตอนที่ 2 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 9.20)

เอ้: ถ้ามึงแน่จริง มาต่อยกับกูมา

ทรมป์: นี่มึงอีกแล้วหรอวะ ไอ้เตี้ย

เอ้: นี่มึงอีกแล้วหรอวะ ไอ้เหี้ย

ทรมป์: ออย่ามาเลือกเรื่องของกู ไม่ใช่เรื่องของมึง กูมีเรื่องต้องคุยกับไอ้พิท

เอ้: ถ้ามึงคุยดี ๆ กูจะไม่ว่าสักคำ แต่ที่กูเห็น กำลังเห็นหมาบ้ากำลังรังแกคนไม่มีทางสู้

ทั้งนี้ตัวละครทุกตัวยังคงใช้น้ำเสียง สรรพนาม และการเรียกชื่อคนรักของตน เหมือนกับก่อนที่จะอยู่ในฐานะคนรัก แม้ว่าความสัมพันธ์ของทั้งคู่จะพัฒนาขึ้นมาแล้วก็ตาม โดยในกลุ่มที่พัฒนาความสัมพันธ์มาจากเพื่อนจะใช้สรรพนามแทนว่า “กู-มึง” ได้แก่ ฟิวส์-ธีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) พิท-แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) กร-น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) และ ค่าย-เดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ)

แต่สำหรับคู่เป็นเพื่อนกันมาก่อน แต่มีหนึ่งตัวละครที่มีความสุภาพกว่า ตัวละครที่มีความสุภาพจะใช้สรรพนามเรียกคนรักด้วยชื่อ และแทนตัวเองว่าเรา หรือ ผม ขณะที่อีกฝ่ายยังคงใช้ “กู-มึง” ได้แก่ ปุณณ์-โน้ (Love Sick the Series รักุ่น วัยรุ่นแสบ) ตี-หมอก (อาตี๋ของผม) เอ้-พิท (บังเอิญรัก Love by Chance)

ส่วนคู่ที่เป็นรักต่างวัย ตัวละครเด็กกว่าจะเรียกตัวละครที่แก่กว่าว่าพี่ ส่วนตัวละครที่แก่กว่าจะเรียกด้วยสรรพนามที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ อาทิตย์เรียกกองภพว่า “คุณ” (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) เมฆเรียกธันด้วยชื่อ (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และพนาเรียกวาโยด้วยชื่อ (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) อนึ่งพนาเป็นตัวละครเดียวที่มีการเปลี่ยนคำสรรพนามที่ใช้เรียกคนรัก จากตอนแรกใช้ “กู-มึง” เปลี่ยนมาเป็นเรียกด้วยชื่อ

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการใช้ภาษาของกลุ่มชายรักชายกับกลุ่มชายแท้แต่เดิมมีความเหมือนกัน จนอาจไม่สามารถใช้ลักษณะการพูดมาเป็นข้อแยกแยะถึงการเป็นกลุ่มชายรักชายได้ เว้นเสียแต่กลุ่มชายรักชายนั้นจะมีลักษณะการพูดที่มีแบบแผนเฉพาะเหมือนตัวละครชายรักชายกลุ่มนายเอก ที่มีความเป็นหญิงสูงกว่าความเป็นชาย โดยมักจะมีการพูดด้วยการทอดเสียง ใส่อารมณ์ในน้ำเสียง มีการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือมีการบิบเสียงให้เล็กลง ตัวละครในกลุ่มนี้ประกอบไปด้วย พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) ธัน (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)

4.2.2 การแสดงอารมณ์

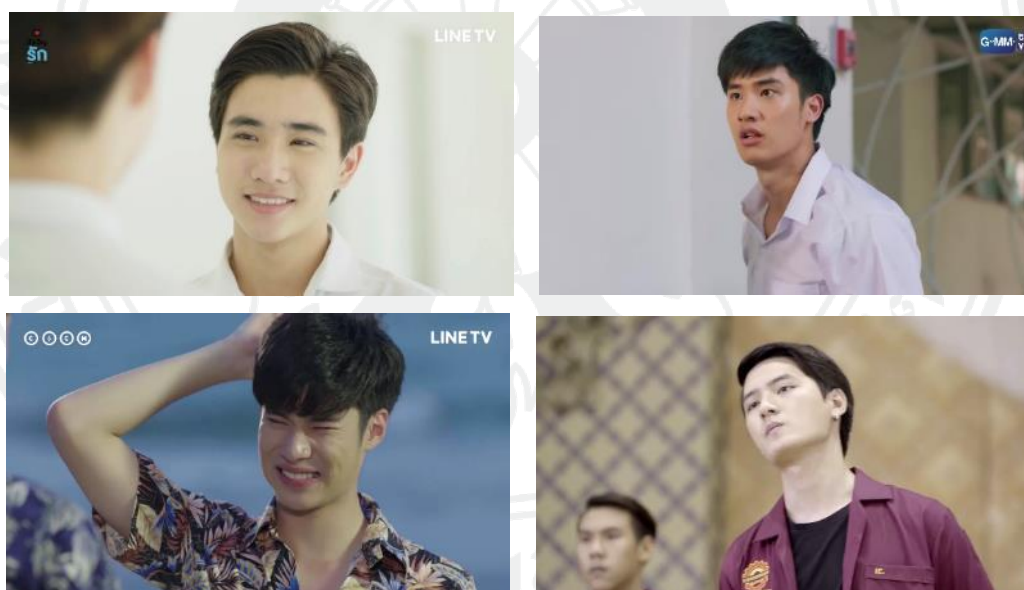
ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีทั้งกลุ่มที่แสดงอารมณ์ออกมาอย่างชัดเจน และกลุ่มที่เก็บความรู้สึก ไม่แสดงอารมณ์ออกมา โดยในการแสดงอารมณ์นี้ครอบคลุมไปถึงการแสดงออกทางสีหน้า การใช้สายตาสื่ออารมณ์ และภาษาท่าทาง (Baron, 1989 อ้างถึงใน สุวรี ศิวะแพทย์, 2549) ซึ่งไม่มีความแตกต่างจากกลุ่มคนทั่วไป อีกทั้งไม่มีการแสดงอารมณ์ที่มากเกินไปจนเกินกว่าคนปกติ เช่น รักแรงเกลียดแรง มีการอาฆาตมาดร้าย

แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังไม่สามารถนำเอาลักษณะความเป็นชายของตัวละครมาใช้เป็นตัวกำหนดถึงการแสดงออกทางอารมณ์ได้ เนื่องจากตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นชายสูง (พระเอก) ก็มีทั้งกลุ่มที่แสดงออกทางอารมณ์และเก็บความรู้สึก ขณะเดียวกัน กลุ่มตัวละครที่มีความ

เป็นหญิงมากกว่า (นายเอก) ก็มีทั้งกลุ่มที่แสดงออกทางอารมณ์และเก็บความรู้สึกเช่นเดียวกัน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ตัวละครที่มีการแสดงออกทางอารมณ์ มีทั้งสิ้น 12 ตัวละคร แบ่งออกเป็น กลุ่มตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นชายสูง (พระเอก) มีด้วยกัน 6 ตัวละคร ได้แก่ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ) และ พนา (2 Moon the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)

ส่วนตัวละครนายเอกที่มีการแสดงออกทางอารมณ์ มีทั้งสิ้น 6 ตัวละคร ได้แก่ โน้ (Love Sick The Series รักรุ่น วัยรุ่นแสบ) อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) นี้อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) หมอก (อาต๋ขงผม) และ เมฆ (เขามาแข่งมั่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)



ภาพที่ 4.44 การแสดงออกทางอารมณ์ในอารมณ์ต่าง ๆ ของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวาบน จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพซ้ายล่าง จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาล่าง จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ในตัวละครบางตัวที่มีลักษณะความเป็นชายสูง จะถูกออกแบบมาให้มีความ
ใจร้อน กล้าได้กล้าเสียจึงมีการทะเลาะ หรือมีปากเสียงกับตัวละครอื่นเสมอ คือ พิท (Kiss Me Again
จูบให้ได้ถ้านายแน่ใจ) กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) และ เอ้ (บังเอิญรัก Love
by Chance) โดยสาเหตุที่ต้องมีปากเสียงกัน มักเกิดจากคู่กรณีมีการวิวาทกับเพื่อนหรือคนรักของตน
อยู่ก่อนแล้ว ตัวละครเหล่านี้จึงต้องเข้าไปทำการช่วยเหลือ จึงไม่ถือว่าเป็นการแสดงว่ากลุ่มชายรักชาย
มีอารมณ์แปรปรวนและมีอารมณ์รุนแรงมากกว่าปกติ เหมือนกับกลุ่มชายรักต่างเพศที่มีเรื่องชกต่อย
กัน



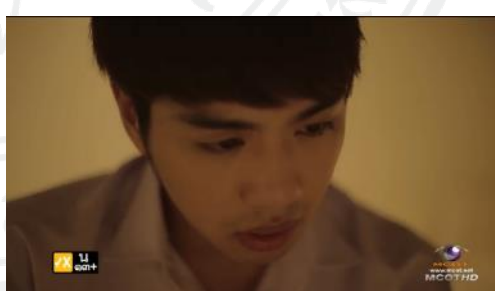
ภาพที่ 4.45 การทะเลาะวิวาทและบาดเจ็บของตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นชายสูง

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่ใจ ; ภาพขวา จาก
บังเอิญรัก Love by Chance

2) ตัวละครที่ไม่มีการแสดงออกทางอารมณ์ มีทั้งสิ้น 8 ตัวละคร แบ่ง
ออกเป็น กลุ่มพระเอก 4 ตัวละคร ได้แก่ ปุณณ์ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ธีร์
(Make It Right the Series รักออกเดิน) ตี๋ (อาตี๋ของผม) และ ธัน (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ)
ขณะที่ตัวละครนายเอกที่เก็บความรู้สึก มีทั้งสิ้น 4 ตัวละคร ได้แก่ แก้ว
(Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่ใจ) พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) เติร์ด
(ทฤษฎีจีบเธอ) และ วาโย (2 Moon the Series เดือนเกี้ยวเดือน)

แม้ว่าจะเป็นกลุ่มที่เก็บความรู้สึก แต่เมื่ออยู่คนเดียวหรืออยู่กับกลุ่มคนที่มี
ความสนิทสนมมาก เช่น คนในครอบครัว คนรัก หรือเพื่อนสนิท ตัวละครเหล่านี้ก็สามารถแสดงออก
ทางอารมณ์ออกมาได้เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ธัน จาก เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ที่แม้ว่าจะ
โดนเพื่อนในชมรมบาสเก็ตบอลทำให้โกรธก็เลือกที่จะไม่ตอบโต้ แต่สุดท้ายก็ระบายความในใจกับเมฆ
(เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 4 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 0.38)

- เมษ: แล้วนี่มานั่งหลบมุมอะไรคนเดียวอยู่ตรงนี้
- ธัน: ไม่มีอะไรหรอกพี่
- เมษ: แต่พี่เห็นนะ เพื่อนมันก็เล่นกันแบบนี้แหละ อย่าโกรธมันเลย
- ธัน: มันก็เล่นกันแบบนี้แหละพี่ แต่ผมรู้สึกแปลก ๆ ะ
- เมษ: แปลกยังไง
- ธัน: ผมไม่ชอบสถานการณ์แบบนี้เลย ผมทำตัวไม่ถูกจริง ๆ ไม่รู้ว่าต้องเข้าไปเล่นกับมัน หรือเดินออกมาเฉย ๆ เหมือนโดนจับผิดตลอดเวลา
- เมษ: ทำไมถึงรู้สึกแบบนั้น
- ธัน: ผมก็ไม่รู้ ก็ตัวผมเป็นแบบนี้ แม่โคตรอีต๊อดเลยอะ ทุกครั้งที่มันคุยกันเรื่องผู้หญิง คุยกันเรื่องแฟน ผมก็จะโดนถามว่า “เมื่อไหร่จะมีแฟน” แล้วพอมันคุยกันเรื่องรูปโป๊ แล้วถ้าผมไม่ไปเล่นกับมัน ผมก็จะกลายเป็นตัวตลก แล้วไอ้เหี้ยเอก มันก็ชอบบอกว่า “ไอ้เหี้ยธัน มึงแม่ยก” เกย์พ่อมึงดิ ผมโคตรโมโหเลยอะ ที่ทำอะไรมันไม่ได้ ผมอายนะพี่ที่ตอบได้มันไม่ได้



ภาพที่ 4.46 การแสดงออกทางอารมณ์ของตัวละครชายรักชายที่เก็บความรู้สึก

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก เขามาเซเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพขวาบน จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพซ้ายล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวาล่าง จาก Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ

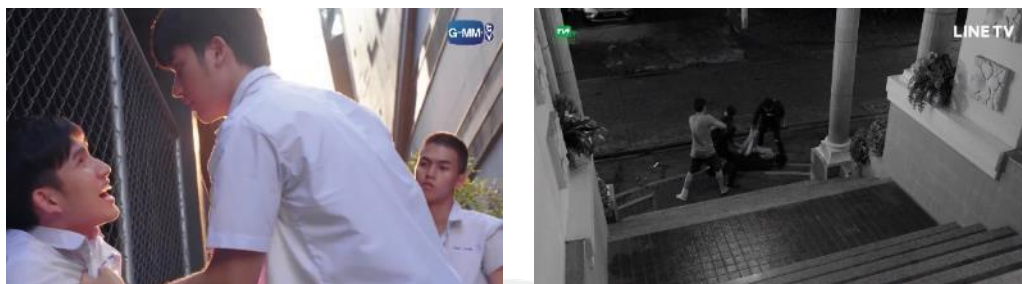


ภาพที่ 4.47 เปรียบเทียบการแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายจาก ทฤษฎีจีบเธอ
แหล่งที่มา: ทฤษฎีจีบเธอ

4.2.3 นิสัยส่วนตัว

เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่ตัวละครชายรักชายมีอย่างหลากหลายเช่นเดียวกับคนทั่วไป เนื่องจากแต่ละตัวละครได้รับการอบรมเลี้ยงดูและเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่มีความแตกต่างกันออกไป ลักษณะนิสัยส่วนตัวของตัวละครนี้มีทั้งด้านบวก ได้แก่ ใจดี มีความเป็นผู้นำ อัจฉริยะดี เป็นที่พึ่งพาได้ รักพวกพ้อง ฯลฯ ส่วนนิสัยด้านลบ ได้แก่ ขี้หึง ใจร้อน เจ้าอารมณ์ ชอบคิดไปเอง ซึ้งอน ขี้แฉ ฯลฯ ซึ่งในตัวละครชายรักชายแต่ละตัวล้วนก็มีลักษณะนิสัยทั้ง 2 ด้าน โดยการแสดงนิสัยในแต่ละด้านออกมานั้นล้วนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ อารมณ์ สถานที่ และผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย ตัวอย่างเช่น เอ้ จาก บังเอิญรัก Love by Chance ที่ถึงแม้จะเป็นคนอารมณ์ร้อน กล้าได้กล้าเสีย แต่ขณะเดียวกันก็ไม่มี ความมั่นใจและมีความกังวล ดังเช่นบทสนทนาของเอ้และพีท ดังนี้ (บังเอิญรัก Love by Chance ตอนที่ 3 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 5.27)

- เอ้: ไอ้พีท มึงรำคาญกูปะวะ
พีท: ไม่นะครับ ทำไมเอ้คิดอย่างนั้น
เอ้: กูก็แค่คิดว่า กูอาจจะยุ่งวุ่นวายกับมึงมากเกินไป มึงไม่ได้ขอให้ช่วย กูเสียอก มาช่วยเอง กูอาจจะดูแลมึงมากเกินไป จนมึงรำคาญ



ภาพที่ 4.48 ตัวละครชายรักชายที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นชายสูง

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวา จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

หรืออย่างเช่น ฉัน จาก เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ถึงแม้จะมีความเป็นผู้ใหญ่อบอุ่น เป็นที่พึ่งพาได้ แต่ก็ยังมีนิสัยขี้เล่น ขี้แกล้ง เหมือนเด็กอยู่เช่นเดียวกัน

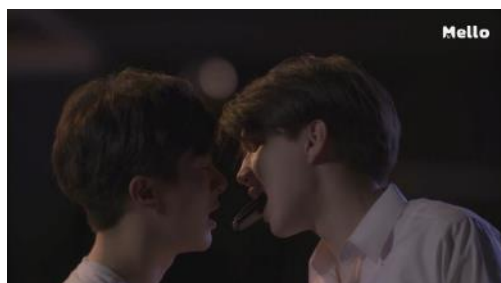


ภาพที่ 4.49 ตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นผู้ใหญ่ แต่มีนิสัยเหมือนเด็ก

แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

อย่างไรก็ตามสำหรับตัวละครชายรักชายกลุ่มนายเอกที่มีความเป็นผู้สูงส่ง ต่างมีนิสัยคล้ายผู้หญิง อาทิ พัท (บังเอิญรัก Love by Chance) มีนิสัยอ่อนหวาน มีอารมณ์อ่อนไหว นุ่มนวล เรียบร้อย ไร้เดียงสา พุดจาเพราชนะ มีทางเสียง เชื้อมั่นในรักแท้ หัวอ่อน ขณะที่หมอก (อาตี๋ของผม) และ โน้ (Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ) แม้จะมีลักษณะภายนอกและนิสัยที่ดูเกรียนเหมือนเด็กมัธยมทั่วไป แต่ก็ยังมีนิสัยชอบคิดไปเอง ขี้กังวล ส่วน แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) มีนิสัยขี้เจินน้อย ช่างประชดประชัน อ่อนไหวง่าย เช่นเดียวกับ เมฆ (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) มีนิสัยขี้งอน ขี้เหงา ขี้น้อยใจ ในด้านของอาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) มีนิสัยขี้งอน ขี้อ้อน

ทางด้าน วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) มีนิสัยช่างฝัน ช่างฝัน คล้ายคลึงกับ เต้ริด (ทฤษฎีจีบเธอ) มีนิสัยช่างจินตนาการ และอารมณ์อ่อนไหวง่าย



ภาพที่ 4.50 นิสัยช่างจินตนาการของตัวละครชายรักชาย ที่คิดว่าผู้ชายจะเข้ามาจูบ
แหล่งที่มา: 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

นอกจากลักษณะนิสัยแล้ว ตัวละครกลุ่มนายเอกยังมีความชอบบางอย่างที่สังคมให้การเหมารวมว่ามีความเป็นหญิง หรือไม่ใช่ว่าสิ่งที่คุณชายพึงจะทำ เช่น อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) และ วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ที่ชอบดื่มนมเย็น (นมชมพู) จนถูกนำไปล้อ เยาะเย้ย หรืออย่างเมฆ (เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมศพครับ) ที่พับดาวกระดาษเพื่อเป็นของขวัญวันเกิดให้กับรัน



ภาพที่ 4.51 ตัวละครชายรักชายที่ชอบดื่มนมเย็น

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

ภาพขวา จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง



ภาพที่ 4.52 ตัวละครชายรักชายทำกิจกรรมที่สังคมมองว่าผู้ชายไม่ทำ
แหล่งที่มา: เขามาเซ็งข้าง ๆ หลุมผมครับ

จะเห็นได้ว่าตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะนิสัยส่วนตัวที่แตกต่างกันออกไป อีกทั้งยังมีความหลากหลาย มีด้านบวกและด้านลบผสมปนเปกันไปในคนเดียวกัน โดยที่ไม่มีความแตกต่างจากคนทั่วไป ดังนั้นจึงไม่สามารถนำเอาปัจจัยด้านนิสัยส่วนตัวมาใช้พิจารณาในการคัดแยกกลุ่มชายรักชายออกจากคนทั่วไป รวมถึงเป็นการโต้แย้งกับการประทับตราทางสังคมเดิมที่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกที่มีอารมณ์แปรปรวน มีอารมณ์รุนแรงมากกว่าปกติ และยืนยันว่ากลุ่มชายรักชายไม่ได้แตกต่างจากคนทั่วไป

4.2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบการดำเนินชีวิตหรือที่เรียกว่า ไลฟ์สไตล์ (Lifestyle) จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้รู้ว่าตัวละครชายรักชายดำเนินชีวิตอย่างไร ทำกิจกรรมอะไรบ้างในแต่ละวัน มีความสนใจในด้านใดเป็นหลักในชีวิต ซึ่งจากการวิเคราะห์ตัวละครพบว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 20 ตัวละคร มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป

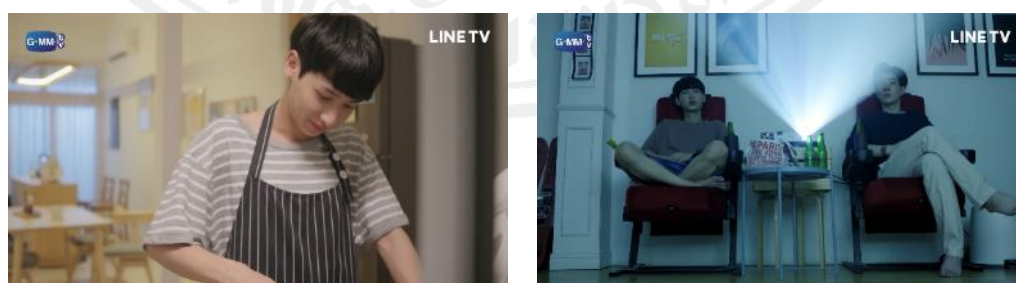
สำหรับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่พบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานสังคม พบมากถึง 12 ตัวละคร โดยตัวละครประเภทนี้จะมีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งเข้าวัด ทำบุญ เล่นกีฬา ออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน เช่น ไปห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ ตลอดจนพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูง ตัวอย่างของตัวละครที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานของสังคมที่เห็นได้ชัดเจน คือ ธัน จาก เขามาเซ็งข้าง ๆ หลุมผมครับ เนื่องจาก ธันชอบเข้าวัดเพื่อไปทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้เมฆ รวมถึงทำพิธีเซ็งเม้งที่สุสาน ขณะเดียวกันก็เป็นนักกีฬาบาสเก็ตบอลของคณะ และเมื่อมีเวลาว่างก็จะพาเมฆไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้าและสวนสาธารณะ ส่วนตอนกลางคืนก็นัดสังสรรค์กับเพื่อน



ภาพที่ 4.53 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานของสังคม

แหล่งที่มา: เขามาเซ็งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

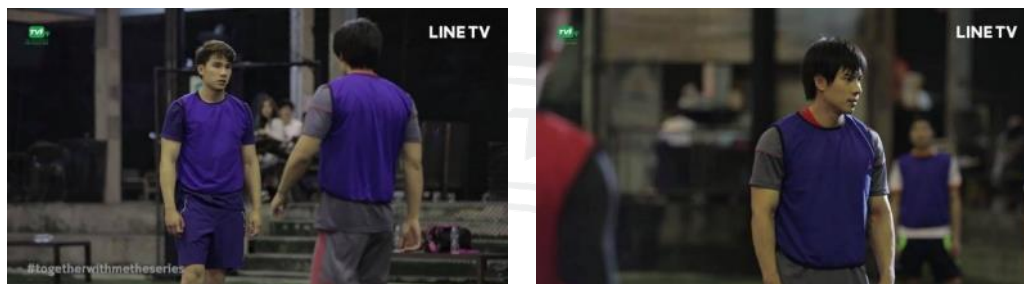
รองลงมาเป็นกลุ่มตัวละครที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตรักสงบ โดยตัวละครประเภทนี้มักจะอยู่ติดบ้าน ทำกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป มีด้วยกัน 4 ตัวละคร ได้แก่ เก้า (Kiss Me Again the Series) จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) อยู่บ้านเพื่ออ่านหนังสือ ช่วยแม่ทำงานบ้าน เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) ถ้าไม่ได้อยู่หอพักก็จะกลับบ้านไปเลี้ยงหลานสาว หรือไปอยู่ที่คอนโดของพี่ ส่วนเมฆ (เขามาเซ็งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ก่อนเสียชีวิต มักจะอยู่ในห้องของตัวเอง เพื่ออ่านหนังสือ และฟังเพลง ขณะที่เดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) แม้จะออกไปสังสรรค์กับเพื่อนยามค่ำคืนบ้าง แต่ส่วนใหญ่ชอบอยู่ที่คอนโดเพื่อดูหนัง ทำอาหาร และทำความสะอาดบ้าน



ภาพที่ 4.54 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบรักสงบ

แหล่งที่มา: ทฤษฎีจีบเธอ

อันดับถัดมาคือตัวละครที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบรักสุขภาพ มีด้วยกัน 2 ตัวละคร คือ กร และ นีอค จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม โดยจะมีการซ้อมฟุตบอลทุกวัน หลังเลิกเรียน เนื่องจากทั้งคู่เป็นนักกีฬาของคณะ



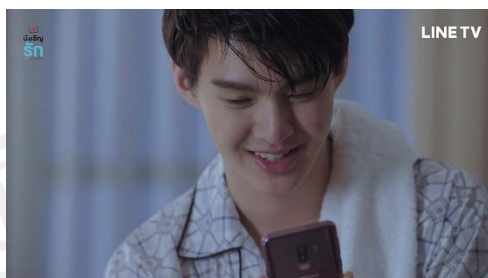
ภาพที่ 4.55 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบรักสุขภาพ
แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

ส่วนตัวละครที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบวันไนท์สแตนก็มีด้วยกัน 2 ตัวละครเช่นกัน คือ พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) และ ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ) เนื่องจากตัวละครทั้งสองเป็นตัวละครที่มีความเจ้าชู้ และชอบเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ ก่อนที่จะมาเจอคนรักของตน



ภาพที่ 4.56 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบวันไนท์สแตน
แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพขวา จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้า
นายแน่จริง

อันดับสุดท้ายคือรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบโลกสวย มีด้วยกัน 1 ตัวละคร คือ พีท จาก บังเอิญรัก Love by Chance เนื่องจากตัวละครมีนิสัยหัวอ่อน และช่างเพ้อฝัน



ภาพที่ 4.57 ตัวละครชายรักชายที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบโลกสวย
แหล่งที่มา: บังเอิญรัก Love by Chance

อย่างไรก็ตามการจัดรูปแบบการดำเนินชีวิตให้แก่ตัวละครชายรักชาย ไม่ได้หมายความว่ากลุ่มชายรักชายจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบใดแบบหนึ่ง แต่สามารถผสมผสานกับรูปแบบอื่น ๆ ได้ เพียงแต่รูปแบบที่การดำเนินชีวิตที่กำหนดให้ตัวละครชายรักชายนั้นมีความเด่น เห็นได้ชัดเจนที่สุด เช่น กร และ นีอค จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ถึงแม้จะเป็นกลุ่มรูปแบบดำเนินชีวิตแบบรักสุขภาพ แต่ก็สามารถไปดื่มเหล้า สังสรรค์กับเพื่อนได้เช่นกัน



ภาพที่ 4.58 รูปแบบการใช้ชีวิตของตัวละครชายรักชายที่มีการผสมผสาน
แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

4.2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ

เป็นลักษณะความสัมพันธ์และการแสดงออกต่อตัวละครชายด้วยกันในฐานะคนรัก อันได้แก่ การกอด การจูบ การขบ อิงแอบ สัมผัสร่างกาย การส่งสายตาวางมโนัยสำคัญ ที่ตัวละครแสดงออกในชีวิตประจำวัน ตลอดจนความสัมพันธ์ลึกซึ้งทางเพศอีกด้วย โดยความสัมพันธ์เหล่านี้จะเป็นสิ่งส่งเสริมอัตลักษณ์ทางเพศของตัวละคร และเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความมั่นใจในอัตลักษณ์ทางเพศจนนำไปสู่การยึดมั่นผูกพัน (Commitment) ต่อลักษณะนั้นในฐานะการเป็นผู้ที่มีแนวโน้มนำทางเพศต่อเพศเดียวกัน (ปริญทร์ นาคสิงห์, 2555)

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งพื้นที่ที่กลุ่มชายรักชายได้แสดงออกในชีวิตประจำวันออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) พื้นที่ส่วนตัว เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลที่บุคคลอื่นไม่สามารถเข้ามาได้ มีเพียงเจ้าของพื้นที่เท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ หากบุคคลอื่นต้องการเข้าถึงจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ก่อน พื้นที่ประเภทนี้ได้แก่ ห้องนอน หรือห้องพักส่วนตัว
- 2) พื้นที่กึ่งสาธารณะ เป็นพื้นที่ที่สมาชิกของพื้นที่นั้น ๆ สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ โดยผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกจะไม่สามารถเข้าถึงได้ ต้องขออนุญาตก่อน เช่น ห้องเรียน บริเวณพื้นที่รอบบ้าน ห้องนั่งเล่น รอยนดของครอบครัว
- 3) พื้นที่สาธารณะ เป็นพื้นที่ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ เข้าไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทำให้มีผู้คนพลุกพล่าน เช่น สวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้า ระบบขนส่งสาธารณะ

สมาชิกในสังคมรู้จักและเข้าใจว่าในกาลและเทศะจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างไร ในแต่ละพื้นที่ควรหรือไม่ควรทำอะไร รวมถึงการกำหนดระยะห่างทั้งในแง่รูปธรรมและนามธรรมระหว่างบุคคลในบทบาทต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่อีกด้วย (Weber, 1929 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) ดังนั้นการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในแต่ละพื้นที่จึงมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ดังนี้

ตารางที่ 4.6 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ของตัวละครชายรักชาย

ความสัมพันธ์และการแสดงออก ในฐานะคนรัก	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปुณณ์	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
1) พื้นที่ส่วนตัว	มีการจูบ อาบน้ำด้วยกัน และแสดงว่ามีเพศสัมพันธ์กับโน้	มีการจูบ อาบน้ำด้วยกัน และแสดงว่ามีเพศสัมพันธ์กับปุณณ์	มีการกอด มักถูกก้องภพปลุกในตอนเช้า	มีการกอด ทำหน้าที่ปลุกอาทิตย์ในตอนเช้าที่ข้างหู
2) พื้นที่สาธารณะ	ถอดเสื้อล้างรถจักรยานยนต์กับโน้ที่หน้าบ้าน มีการหยอกเย้าและล้อตลกกัน	ปุณณ์จูบหน้าผากโน้ที่หน้าบ้านของปุณณ์ จับมือกันต่อหน้าน้องสาวและแม่บ้านของปุณณ์	ถูกก้องภพกอดที่หน้าประตูห้อง จนอาทิตย์ต้องงุมมือก้องภพเข้าห้องเพราะกลัวคนอื่นเห็น อาทิตย์ขึ้นไปร้องเพลงให้ก้องภพฟังบนดาดฟ้าของหอพัก	ก้องภพเอาอาหารมาแขวนไว้ที่ประตูห้องอาทิตย์พร้อมกับโน้ต “ทานให้อร่อยนะครับ”
3) พื้นที่สาธารณะ	มีการกอด มองกันด้วยสายตาหวานซึ่งบอกชอบปุณณ์กลางสนามบาส	มีการกอด มองกันด้วยสายตาหวานซึ่งตะโกนบอกชอบโน้กลางสนามบาส ทำให้ทุกคนหันมามอง	จูบกับก้องภพที่สะพานพระราม 8 และ ชายทะเล แต่อาทิตย์ก็พยายามห้ามไม่ให้ ก้องภพแสดงออกในฐานะคนรักมากนัก แต่สุดท้ายอาทิตย์ก็เป็นคนจับมือก้องภพในที่สาธารณะเพราะเปิดตัวแล้ว	จูบกับอาทิตย์ที่สะพานพระราม 8 และ ชายทะเล ก้องภพพยายามจะแสดงสถานะคู่รักในพื้นที่สาธารณะ เช่น แอบจับมือในร้านหนังสือ

ความสัมพันธ์และการแสดงออก ในฐานะคนรัก	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	ฟิวส์	ธีร์	พีท	แก้ว
1) พื้นที่ส่วนตัว	มีการกอด จูบ เล้าโลม และมีความสัมพันธ์ทางเพศ	มีการกอด จูบ เล้าโลม และมีความสัมพันธ์ทางเพศ	มีการกอด จูบ เล้าโลม และมีความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งในบ้านของพีทและบ้านของแก้ว	มีการกอด จูบ เล้าโลม และมีความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งในบ้านของพีทและบ้านของแก้ว
2) พื้นที่สาธารณะ	แก้มือธีร์ด้วยการนอนทับที่บ้านฟิวส์	ส่งสายตาวาน และหยอกล้อกันในรถยนต์ โดยที่มีพี่สาวของฟิวส์นั่งคันกลาง	จูบกับแก้วในบริเวณสระน้ำหน้าบ้านของพีท โดยที่แฟนสาวของพีทมองอยู่บนระเบียงห้องนอน	จูบกับแก้วในบริเวณสระน้ำหน้าบ้านของพีท โดยที่แฟนสาวของพีทมองอยู่บนระเบียงห้องนอน
3) พื้นที่สาธารณะ	มีการอิงแอบ จับมือกัน พูดจาด้วยคำหวาน เวลาที่อยู่ในที่สาธารณะที่ไม่มีใครสนใจ เช่น รถโดยสารประจำทาง	ป้อนอาหารให้ฟิวส์ในร้านอาหาร โดยที่ทั้งคู่ใส่ชุดเหมือนกัน จูบกับฟิวส์บริเวณสระว่ายน้ำของโรงแรม	พยายามทำตัวเป็นเพื่อนปกติกับแก้ว เพื่อไม่ให้เพื่อนสงสัย แต่แสดงอาการหึงหวงแก้วในที่สาธารณะทั้งที่มหาวิทยาลัย และร้านหมูกระทะ	พยายามทำตัวเป็นเพื่อนปกติกับพีท เพื่อไม่ให้เพื่อนสงสัย ถูกพีทหึงหวงในที่สาธารณะทั้งที่มหาวิทยาลัยและร้านหมูกระทะ เนื่องจากทำตัวสนิทสนมกับผู้ชายคนอื่น

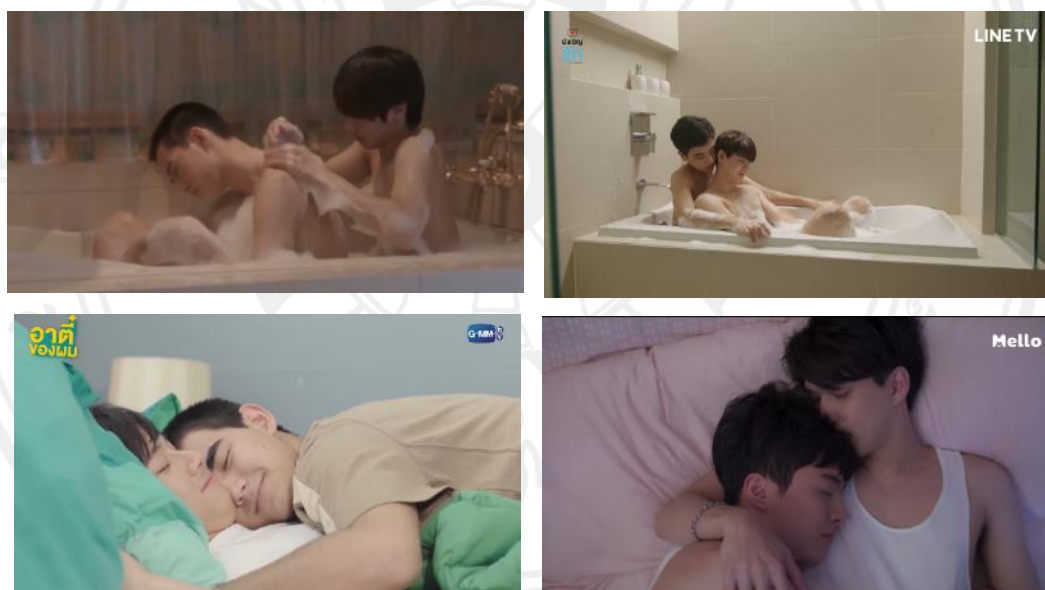
ความสัมพันธ์และการแสดงออก ในฐานะคนรัก	Together with Me ออกหักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
1) พื้นที่ส่วนตัว	มีการกอด จูบ เล้าโลม และ มีความสัมพันธ์ทางเพศ	มีการกอด จูบ เล้าโลม และมีความสัมพันธ์ทาง เพศ	มีการกอด จูบ นอนหนุนตัก เล้าโลม และมีความสัมพันธ์ทาง เพศ	มีการกอด จูบ เล้าโลม นอน หนุนตัก และมีความสัมพันธ์ ทางเพศ
2) พื้นที่กึ่งสาธารณะ	มีการหยอกล้อกับน็อคใน ห้องนั่งเล่น โดยที่มีเพื่อน ๆ นั่งอยู่และรับรู้	มีการหยอกล้อกับน็อคใน ห้องนั่งเล่น โดยที่มีเพื่อน ๆ นั่งอยู่และรับรู้	บอกรักวาโยหน้าประตูห้อง	ออกมาส่งพนาไปเรียนที่หน้า หอพัก นอกจากนี้วาโยแสดง อาการหึงหวงผ่านสีหน้าและ แววตาที่ห้องประชุมงานใน ห้องสมุด
3) พื้นที่สาธารณะ	มีการถึงเนื้อถึงตัวกัน เช่น กอดคอ ตักข้าวให้กัน ทำให้ เป็นที่จับตาของคนรอบข้าง จนกรต้องคอยปรามน็อคอยู่ เสมอ	มีการถึงเนื้อถึงตัวกัน และ มองว่าเป็นเรื่องปกติ	แสดงถึงความเป็นคู่รักในพื้นที่ สาธารณะต่าง ๆ เช่น ร้านอาหาร ข้างทาง โรงภาพยนตร์ ด้วยการ จับมือเกี้ยวก้อยสัญญา จับมือถือ แขน เช็ดปากให้กัน ซึ่งมักจะโดน จับจ้องจากสายตาคนรอบข้าง และมีอาการหึงหวง	แอบไปจูบและเล้าโลมใน ห้องน้ำมหาวิทยาลัยตอน กลางคืน และมีการแสดงออก ถึงอาหารหึงหวงอย่างชัดเจน ในที่สาธารณะ เนื่องจากความ เข้าใจผิด

ความสัมพันธ์และการแสดงออก ในฐานะคนรัก	อาตี๋ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี๋	หมอก	เอ๋	พีท
1) พื้นที่ส่วนตัว	มีการกอด จูบ อาบน้ำให้กัน และมีความสัมพันธ์ทางเพศ	มีการกอด จูบ อาบน้ำให้กัน และมีความสัมพันธ์ทางเพศ	มีการกอด จูบ เล้าโลม อาบน้ำด้วยกัน และมี ความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งที่หอ เอ๋และคอนโดพีท	มีการกอด จูบ เล้าโลม อาบน้ำด้วยกัน และมี ความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งที่หอ เอ๋และคอนโดพีท
2) พื้นที่สาธารณะ	ป้อนข้าวหมอกในห้องคนไข้ ในโรงพยาบาล	นอนหนุนตักตี๋ในห้องคนไข้ใน โรงพยาบาล	กอดและจับมือกับพีทที่ บริเวณหน้าบ้านพีท	ถูกเอ๋จับมือได้โต๊ะอาหารขณะ รับประทานอาหารกับ ครอบครัวของเอ๋
3) พื้นที่สาธารณะ	นอนซบไหล่หมอกในโรง ภาพยนตร์ ทำเซอร์ไพรส์ในเมืองหิมะให้ หมอก โดยมีการจับมือ กอด หยอกล้อกัน และจูบกัน	หมอกจับมือตี๋ในโรงหนัง กอดตี๋ในสวนสาธารณะ กอดและนอนทับกันในทะเล	มีการกอด จูบ เล้าโลมในห้อง เปลี่ยนเสื้อผ้าบริเวณหน้าล็อก เกอร์ และขอพีทเป็นแฟน	ถูกเอ๋จูบที่สนามฟุตบอล

ความสัมพันธ์และการแสดงออก ในฐานะคนรัก	เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ธัน	เมษ	ค่าย	เติร์ต
1) พื้นที่ส่วนตัว	มีการจูบ จับมือถือแขน	มีการจูบ จับมือถือแขน	จูบกับเติร์ตที่ห้องของค่าย	อาบน้ำให้ค่าย
2) พื้นที่สาธารณะ	มักขึ้นไปบนดาดฟ้าเพื่อ พูดคุยกัน และมีการทำ สัญญาเกี่ยวก้อยกัน รวมถึงธันระบายความในใจ ที่มีต่อเมษ	หนีขึ้นมาอยู่บนดาดฟ้าเพราะ เห็นธันจูบกับเพื่อน จนธันต้อง ตามขึ้นมาเพื่อบอกถึง ความรู้สึกที่มีต่อเมษ	ค่ายจูบเติร์ตในห้องน้ำที่บ้าน รุ่นพี่ เพื่อพิสูจน์ว่าเติร์ตชอบ ค่ายหรือไม่	เติร์ตโดนค่ายจูบในห้องน้ำที่ บ้านรุ่นพี่ด้วยความไม่เต็มใจ และรู้ว่าค่ายทำไปเพื่อลองใจ
3) พื้นที่สาธารณะ	ธันพาเมษไปเที่ยวตาม สถานที่ต่าง ๆ แต่ไม่ได้ แสดงออกถึงลักษณะคู่รัก	ธันพาเมษไปเที่ยวตามสถานที่ ต่าง ๆ แต่ไม่ได้แสดงออกถึง ลักษณะคู่รัก	แต่หลังจากนั้นค่ายก็รู้ใจ ตนเองและตามจีบเติร์ตใน พื้นที่สาธารณะ เช่น ซูเปอร์ มาร์เก็ต โรงละคร ร้านอาหาร ท้ายที่สุดบอกรักเติร์ตกลาง งานปาร์ตี้และขอเติร์ตเป็น แฟนบนเวที	เติร์ตจูบกับผู้ชายคนอื่นเพื่อ ประชดค่าย เติร์ตกอดกับค่ายที่สถานีรถไฟ

จากตารางที่ 4,6 สามารถวิเคราะห์เพิ่มเติมถึงการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ของตัวละครชายรักชายในภาพรวมได้ดังนี้

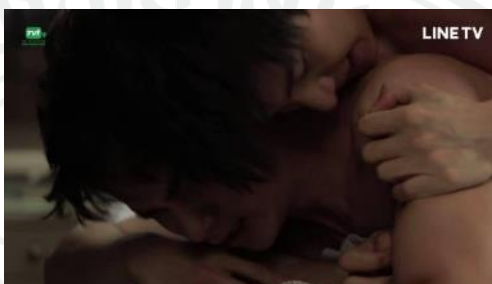
1) พื้นที่ส่วนตัว เป็นพื้นที่ที่กลุ่มชายรักชายสามารถปลดปล่อยความเป็นตัวเองและความปรารถนาทางอารมณ์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่สามารถมีคนอื่นเข้ามาในพื้นที่นั้นได้ รวมถึงไม่มีการแทรกแซงของสถาบันสังคมต่าง ๆ ส่วนมากของพื้นที่ชนิดนี้ที่ปรากฏในซีรีส์ก็คือ ห้องนอน โดยตัวละครชายรักชายมักจะแสดงออกความต้องการทางเพศได้อย่างชัดเจนในพื้นที่นี้ ทั้งการกอด จูบ เล้าโลม อาบน้ำด้วยกัน การใช้แววตา ท่าทาง และคำพูดในลักษณะของคู่รัก ตลอดจนการมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ก็ไม่ได้แสดงออกมาอย่างโจ่งแจ้ง เห็นทุกขั้นตอน เพียงแต่เป็นการละไว้ในฐานที่เข้าใจว่าตัวละครกำลังทำอะไรกันอยู่



ภาพที่ 4.59 การแสดงความรักของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ ; ภาพขวาบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพซ้ายล่าง จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวาล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

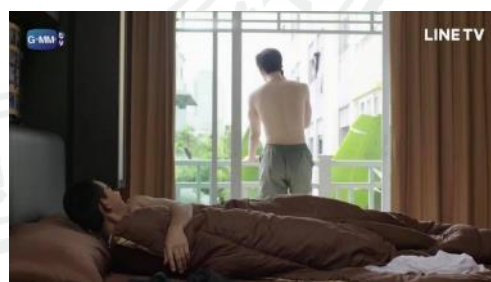
จากการสำรวจซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่อง พบว่าใน ตัวละครชายรักชายในแต่ละเรื่อง มีระดับของความรุนแรงในการแสดงความสัมพันธ์ทางเพศในพื้นที่ส่วนตัวที่แตกต่างกันออกไป โดยพบว่ามีซีรีส์วาย 7 เรื่องที่มีฉากที่ตัวละครชายรักชายมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยกัน ซึ่งใน 7 เรื่องนั้นพบว่ามีเพียงเรื่องเดียวที่มีการแสดงท่าทางการประกอบกิจกรรมทางเพศ คือ Together with Me ออกหักมารักกับผม



ภาพที่ 4.60 การแสดงท่าทางการประกอบกิจกรรมทางเพศของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: Together with Me the Next Chapter

ขณะที่อีก 2 เรื่องจะใช้สัญลักษณ์หรือกิจกรรมอื่นเพื่อสื่อให้รู้ว่าทำยที่สุดแล้วตัวละครชายทั้งสองตัวได้ผ่านการมีสัมพันธ์ทางเพศแล้ว ได้แก่ Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ อาตี๋ของผม ให้ตัวละครชายรักชายนอนเปลือยกายบนเตียงเดียวกัน



ภาพที่ 4.61 การใช้ภาพนอนเปลือยกายแทนการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

ภาพขวา จาก อาตี๋ของผม

ส่วนที่เหลือมีการใช้กิจกรรมก่อนหน้าการมีเพศสัมพันธ์ในการสื่อสาร คือ มีบทพูด ชักชวนหรือขอมิเพศสัมพันธ์ การบอกรัก การถอดเสื้อผ้า การกอด การจูบ หรือการเ้าโลม ได้แก่ Make It Right the Series รักออกเดิน Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง บังเอิญรัก Love by Chane และ 2 Moons the series เดือนเกี้ยวเดือน 2



ภาพที่ 4.62 การแสดงออกถึงการมีกิจกรรมทางเพศในพื้นที่ส่วนตัวของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาบน จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพซ้ายล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวาล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

ตัวอย่างบทพูดในการขอมิความสัมพันธ์ทางเพศของตัวละครชายรักชาย เช่น จาก เรื่อง 2 Moons the series เดือนเกี้ยวเดือน 2 พนาเคยขอวาโยมานานแล้ว แต่วาโยบ่ายเบี่ยงว่ายังไม่พร้อมจนกระทั่ง วาโยมีความรู้สึกต้องการเอง (2 Moons the series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ตอนที่ 10 ช่วงที่ 5 นาทีที่ 5.28)

วาโย: อ้อ พี่ป้าสัญญาอะไรกับโยอย่างนี้ได้ไหม

(พนาพยักหน้า)

วาโย: อย่าทิ้งโยไปนะ

พนา: พี่สัญญาว่าพี่จะรักและดูแล

หลังจากนั้นวาโยก็โน้มตัวลงไปจูบกับพนา แล้วก็ตัดภาพเป็นวาโยนอนอยู่ในวงแขนของพนา

สำหรับซีรีส์วายอีก 3 เรื่อง อันประกอบไปด้วย SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้าย กับนายปีหนึ่ง เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ และทฤษฎีจีบเธอ ไม่มีการปรากฏของฉากการมีเพศสัมพันธ์ มีอย่างมากที่สุดเพียงแค่การจูบเท่านั้น โดยในส่วนของเขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับนี้ ด้วยข้อจำกัดว่า เมฆ เป็นวิद्यูณจึงทำให้ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ แต่ตัวละครก็ใช้การจูบเป็นการแสดงออกถึงความรักแทน



ภาพที่ 4.63 การจูบกันของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว

แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ขณะที่ ทฤษฎีจีบเธอ และ SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง นั้นได้ให้ความสำคัญกับประเด็นอื่นมากกว่า โดยทฤษฎีจีบเธอ จะเน้นไปที่ขั้นตอนในการที่ค่ายจีบเดิร์ด และลำดับความสัมพันธ์ในช่วงก่อนที่ทั้งคู่จะตกลงเป็นคู่รักกัน ซึ่งกว่าจะดำเนินเรื่องมาถึงขั้นตอนการเป็นคู่รัก มาอยู่ในตอนท้ายของซีรีส์ ขณะที่ SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ในซีซั่นแรก จะเน้นไปที่เรื่องระบบการรับน้องที่เรียกว่าโซตัสและการพัฒนาความสัมพันธ์ของรุ่นพี่รุ่นน้อง ส่วนซีซั่นสองจะเน้นไปที่การทำงานของอาทิตย์ และการกลายเป็นหัวหน้าว้ากและการฝึกงานของก้องภพ ทำให้ขั้นตอนหรือฉากที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นั้นถูกตัดทอนลงไป

ส่วนทฤษฎีจีบเธอจะมีเพียงฉากจูบกันของตัวละครชายรักชายเท่านั้น แม้ว่าก่อนหน้านี้จะมีฉากที่ค่ายมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงอื่นมาก่อนแล้วก็ตาม



ภาพที่ 4.64 การจูบกันของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว

แหล่งที่มา: ทฤษฎีจีบเธอ

ส่วนอาทิตย์และก้องภพจาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง กลับไม่มีฉากจูบหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกันในพื้นที่ส่วนตัวเลย แม้ว่าตัวละครทั้งสองจะมีสถานะเป็นคู่รักกันและย้ายมาอยู่ด้วยกันแล้วก็ตาม มีเพียงแค่การปลุกด้วยการกระชิบข้างหู การจีบ หยอกล้อกัน และแก้งกันเท่านั้น แต่กลับไปแสดงออกในฐานะคนรัก เช่น การจูบ เดินจับมือ กันในพื้นที่สาธารณะมากกว่า



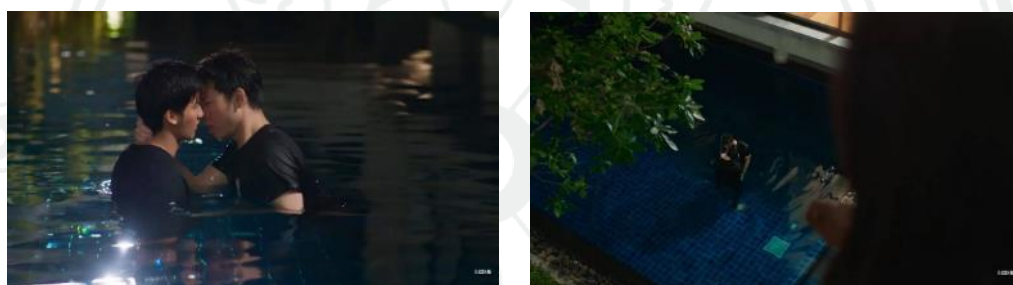
ภาพที่ 4.65 การแสดงความรักของตัวละครชายรักชายในพื้นที่ส่วนตัว

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

2) พื้นที่กึ่งสาธารณะ เป็นพื้นที่ที่อยู่ก้ำกึ่งระหว่างความเป็นส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ สามารถถูกสังคมจับจ้องเพ่งเล็งจากคนในสังคม กล่าวคือ เป็นพื้นที่ปิดแต่คนบุคคลอื่นจากสามารถเข้ามาได้ หรือเป็นที่สังเกต โดยพื้นที่ในลักษณะนี้ที่ปรากฏในซีรีส์วาย มักจะเป็นบริเวณส่วนต่าง ๆ ภายในบ้าน หรือที่พัก เช่น หน้าบ้าน ห้องนั่งเล่น บนดาดฟ้า โดยบุคคลที่จะเข้ามาในพื้นที่เหล่านี้ได้มักจะเป็นเพื่อน คนรู้จัก และคนในครอบครัว และเนื่องด้วยอาจจะมียุคคลอื่นมาเห็นได้ จึงทำให้ตัวละครชายรักชายมีความระมัดระวังในการแสดงออกอยู่บ้าง ซึ่งการแสดงออกจะไม่เลยเถิดไป

ถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือการแสดงออกที่จะสื่อให้เกิดกิจกรรมทางเพศ จะมีอยู่แค่การจูบ การนอนดก หรือกอดเท่านั้น

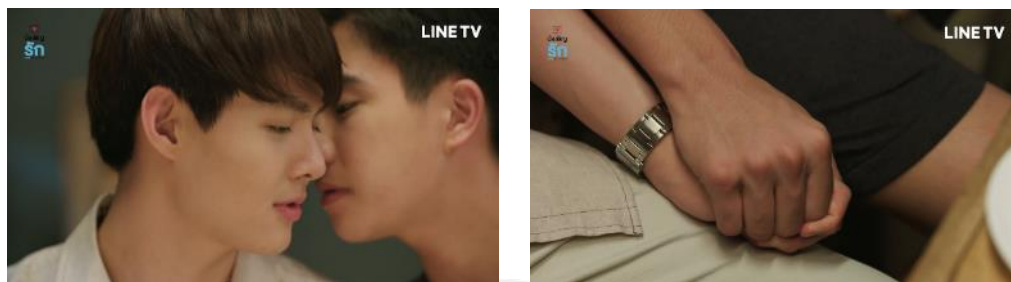
ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่อง ล้วนมีการแสดงออกในพื้นที่กึ่งสาธารณะในระดับที่แตกต่างกันออกไป สำหรับตัวละครที่มีการจูบกันในระดับนี้คือ พิทและเก้า จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง จูบกันในสระน้ำที่บ้านของพิท ซึ่งแฟนสาวของพิทก็ได้จ้องมองอยู่ และได้ถ่ายภาพนี้นำไปส่งให้พ่อของพิท โดยที่พิทและเก้าไม่รู้ตัว แฟนสาวของพิทจึงเป็นตัวแทนของคนในสังคมที่ไม่สามารถยอมรับในกลุ่มชายรักชายได้ และต้องการที่จะเปิดโปงให้สังคมและคนในสถาบันครอบครัวรับทราบ นั่นก็คือพ่อของพิท เพื่อหวังว่าจะให้เกิดการลงโทษและไม่ให้พิทปฏิบัติตัวผิดแปลกไปจากความคาดหวังและบรรทัดฐานของสังคมอีก ทั้งนี้ยังหนึ่งยังเป็นการแค้นที่พิทบอกเลิกตน แล้วเลือกไปคบกับเก้าแทน



ภาพที่ 4.66 การจูบกันในพื้นที่กึ่งสาธารณะของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

ส่วนพิทและเอ้ จาก บังเอิญรัก Love by Chance ได้ทำการแอบจับมือกันได้โต๊ะ และส่งสายตาวานฉ่ำให้กัน ขณะที่กำลังรับประทานอาหารเย็นร่วมกับครอบครัวของเอ้ ซึ่งเป็นชายจริงหญิงแท้ทั้งหมด



ภาพที่ 4.67 การแสดงความสัมพันธ์ในพื้นที่กึ่งสาธารณะ
แหล่งที่มา: บังเอิญรัก Love by Chance

เช่นเดียวกับ พิวส์และธีร์จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ที่ส่งสายตาวหวานให้กัน และหยอกล้อกันด้วยการทำท่าแกล้งจูบ โดยที่พี่สาวของพิวส์ที่กำลังนอนหลับ คั่นกลางระหว่างคนทั้งสอง ขณะที่กำลังนั่งรถกลับจากการไปเที่ยว นี่จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายล้วนมีอยู่ในสังคมปะปนไปกับกลุ่มคนทั่วไป แต่ยังอาจไม่สามารถแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากยังมีความกลัวว่าการเป็นกลุ่มชายรักชายของตน อาจจะเป็นเรื่องที่ไม่สามารถยอมรับได้ในสังคมหรือในสถาบันครอบครัว



ภาพที่ 4.68 การแสดงความสัมพันธ์ในพื้นที่กึ่งสาธารณะ
แหล่งที่มา: Make It Right the Series รักออกเดิน

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวละครชายรักชายบางส่วนที่แสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะ โดยมีคนใกล้ชิด หรือเพื่อนที่รับรู้ว่าคุณลักษณะมีความสัมพันธ์ในฐานะคู่รักกันอยู่ในพื้นที่นั้นด้วยเช่นกัน อาทิ กรและน็อค จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม มักจิบกันหรือหยอกล้อกันในห้องนั่งเล่นที่มีเพื่อน ๆ นั่งอยู่ด้วย ส่วนตัวละครจาก 2 Moons the Series เดือนเดียวเดือน 2 พณา ได้พา วาโย ไปเปิดตัวกับกลุ่มเพื่อนว่าทั้งคู่คบกันเป็นแฟนในห้องประชุมเล็กในห้องสมุดคณะ

ขณะที่ตอนท้ายของทฤษฎีจีบเธอ ค่ายก็มีการหยอกล้อและจีบเต๋รต์ต่อหน้าเพื่อน ๆ เช่นกัน ซึ่งเพื่อน ๆ ของตัวละครต่างแซวและยอมรับในความรักของคนทั้งคู่ แต่การออกแสดงในขณะที่มีบุคคลที่ 3 อยู่ในพื้นที่ด้วยนั้นจะอยู่เพียงแค่การแสดงด้วยคำพูด หรือการจับมือเท่านั้น ไม่มีการก้าวล่วงไปในระดับการกอด การจูบ หรือส่อไปในขั้นการมีสัมพันธ์ทางเพศ



ภาพที่ 4.69 การแสดงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในพื้นที่กึ่งสาธารณะต่อหน้าบุคคลที่สาม
แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Together with Me the Next Chapter ; ภาพขวาบน จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

ขณะที่ตัวละครส่วนใหญ่มักจะแสดงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะก็ต่อเมื่อ ไม่มีใครอยู่บริเวณพื้นที่นั้น เช่น ปุณณ์จูบหน้าผากโน้ที่บริเวณหน้าบ้านของปุณณ์ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) หมอกนอนหนุนตักดีขณะที่ได้อ่านหนังสือให้ฟังในห้องพักคนไข้ในโรงพยาบาล (อาตี๋ของผม) ค่ายจูบเต๋รต์ในห้องน้ำบ้านรุ่นพี่ (ทฤษฎีจีบเธอ) เป็นต้น



ภาพที่ 4.70 การแสดงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในพื้นที่กึ่งสาธารณะ

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Love Sick The Series รักอุ่น ้วยร้อนแสบ ; ภาพขวาบน จาก อาตี๋ของผม ; ภาพล่าง จาก ทฤษฎีจีบเธอ

อีกทั้งยังมีตัวละครบางส่วนที่ยังกังวลกับการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะ คือ อาทิตย์ จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ที่กลัวว่าจะมีคนมาเห็นว่าเขากอดอยู่กับก้องภพที่บริเวณหน้าประตูหอพัก เนื่องจากตัวละครยังมีความกลัวว่าการเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องที่สังคมยังไม่ให้การยอมรับ จึงทำให้การแสดงออกในฐานะคู่รักในพื้นที่กึ่งสาธารณะอาจจะทำให้ตัวละครชายรักชายอยู่ในสถานะเสี่ยงที่จะถูกเพ่งเล็งและจับจ้องจากคนในสังคม ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดอันตราย เกิดการตีตรา และเกิดบทลงโทษทางสังคม เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาจึงทำให้ตัวละครชายรักชายพยายามหลีกเลี่ยงหรือไม่แสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ดังกล่าว



ภาพที่ 4.71 ตัวละครชายรักชายที่กังวลกับการแสดงออกในพื้นที่กึ่งสาธารณะ

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

3) พื้นที่สาธารณะ เป็นพื้นที่ที่มีความอ่อนแอมากที่สุด เนื่องจากพื้นที่สาธารณะคือพื้นที่ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ แต่ตัวละครชายรักชายกลับยังคงมีการแสดงออกในฐานะคนรักอย่างเปิดเผย ทั้ง ๆ ที่พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ที่สามารถถูกคนในสังคมจับจ้องและเพ่งเล็งได้ง่ายที่สุด จนอาจก่อให้เกิดอันตรายและเกิดการลงโทษทางสังคมต่อกลุ่มชายรักชายได้

แม้ว่าอาทิตย์ จาก SOTUS The Series พัวักตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง จะกลัวการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะและพื้นที่สาธารณะ จนต้องห้ามปรามก้องภพอยู่เสมอ เช่น ตอนที่ก้องภพพยายามจับมืออาทิตย์ในร้านหนังสือ อาทิตย์ก็สะบัดมือหนีแล้วบอกว่าให้ไปจับที่ห้องแทน (SOTUS S the Series ตอนที่ 2 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 7.04)

อาทิตย์: ทำไรเนีย

ก้องภพ: ทำไมละครับ

อาทิตย์: นี่มันร้านหนังสือโว้ย

ก้องภพ: ก็ไม่เห็นจะมีใครมองนี่ครับ

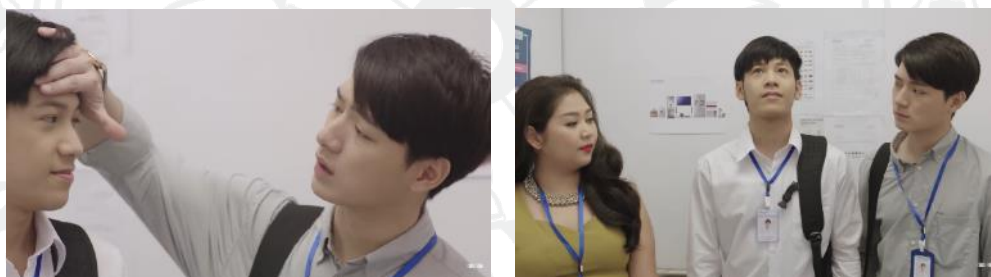
อาทิตย์: แต่มันเป็นทีสาธารณะไง ถ้าอยากจับ ไปจับที่ห้องเว้ย



ภาพที่ 4.72 การจับมือการในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

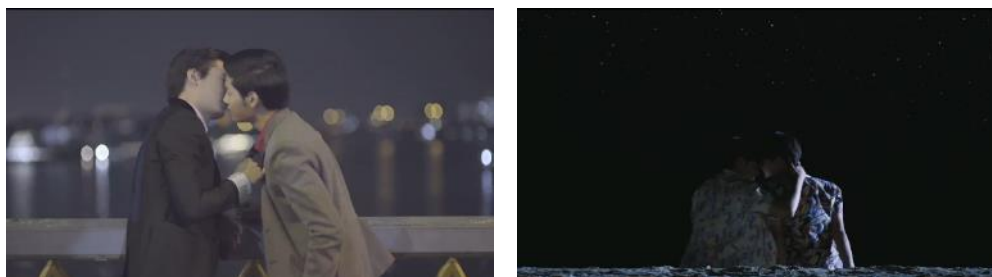
อย่างไรก็ตามก้องภพและอาทิตย์ ก็ยังมีการแสดงอาการห่วงใย เอาใส่ใจกันในพื้นที่สาธารณะที่ไม่มีคนอยู่ ดังเช่น ในฉากที่ทั้งคู่ออกไปลิฟต์ของที่ทำงาน ก้องภพมีอาการอ่อนเพลีย อาทิตย์จึงใช้มือจับหน้าผาก เพื่อดูว่ามีไข้หรือไม่ พร้อมกับพูดแสดงความเป็นห่วง แต่เมื่อมีพนักงานคนอื่นเข้ามาในพื้นที่นั้น ทั้งคู่ต่างทำตัวเป็นปกติ เพื่อไม่ให้คนอื่นสนใจและคิดว่าทั้งคู่เป็นอะไรกัน



ภาพที่ 4.73 การแสดงออกถึงความห่วงใยในพื้นที่สาธารณะของตัวละคร

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

แม้ว่าอาทิตย์และก้องภพจะระมัดระวังในการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะ แต่ทั้งคู่กลับเลือกแสดงความรักด้วยการจูบที่บริเวณสวนสาธารณะใกล้กับสะพานพระราม 8 (SOTUS The Series พีวักตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) และที่ชายทะเล จนภายหลังถูกเพื่อนร่วมงานนำรูปไปโพสต์ลงกรู๊ปไลน์ จนเกิดเรื่องวุ่นวายตามมา (SOTUS S the Series)



ภาพที่ 4.74 การจูบกันในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง
ภาพขวา จาก SOTUS S the Series

ส่วนดีและหมอก จาก อาตี๋ของผม ที่แอบไปจูบกันในเมืองหิมะ จนคนทั้งโรงเรียน
รับทราบและกลายเป็นข่าวดัง และหมอกต้องเกือบถูกไล่ออกจากโรงเรียน



ภาพที่ 4.75 การจูบและการแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: อาตี๋ของผม

ด้านกรและน็อคจาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ก็มักจะถูกสายตาดจาก
บุคคลรอบข้างจับจ้องเสมอ เมื่อทั้งคู่มีการถูกเนื้อต้องตัวกัน หรือ แสดงความรักต่อกัน เช่น ตักอาหาร
ให้กัน เช่นเดียวกับ พนาและวาโย จาก 2 Moon the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ก็ถูกจับจ้องและ
เพ่งเล็งจากบุคคลรอบข้างเสมอ เนื่องด้วยตัวละครจากซีรีส์สวยทั้ง 2 เรื่อง ต่างเป็นคนดัง พนาและ
วาโยมีตำแหน่งเป็นเด็อนมหาวิทยาลัย ขณะที่กรและน็อค เป็นคู่จิ้นเน็ตไอดอล

อย่างไรก็ตาม ซึ่งปฏิกิริยาของทั้งคู่ นั้นมีความแตกต่างกันออกไป โดยพนาและวาโย
จะทำตัวปกติยังคงแสดงออกในฐานะคู่รักต่อไปโดยไม่ได้สนใจสายตาของคนในสังคมที่คอยจับจ้อง

ดังเช่นบทสนทนาของพนาและวาโยที่ร้านโจ๊ก ซึ่งมีคนรอบข้างคอยจับตามองคนทั้งคู่อยู่ (2 Moon the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ตอนที่ 6 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 0.40)

พนา: เป็นอะไรหรือเปล่า

วาโย: พี่ป่า ก็ดูรอบ ๆ สิครับ

พนา: ทำไม ยังไม่ชินอีกหรอ

วาโย: ก็พยายามอยู่ แต่มันไม่มากไปหน่อยหรอ

พนา: เอาน่า เดี่ยวก็ชิน

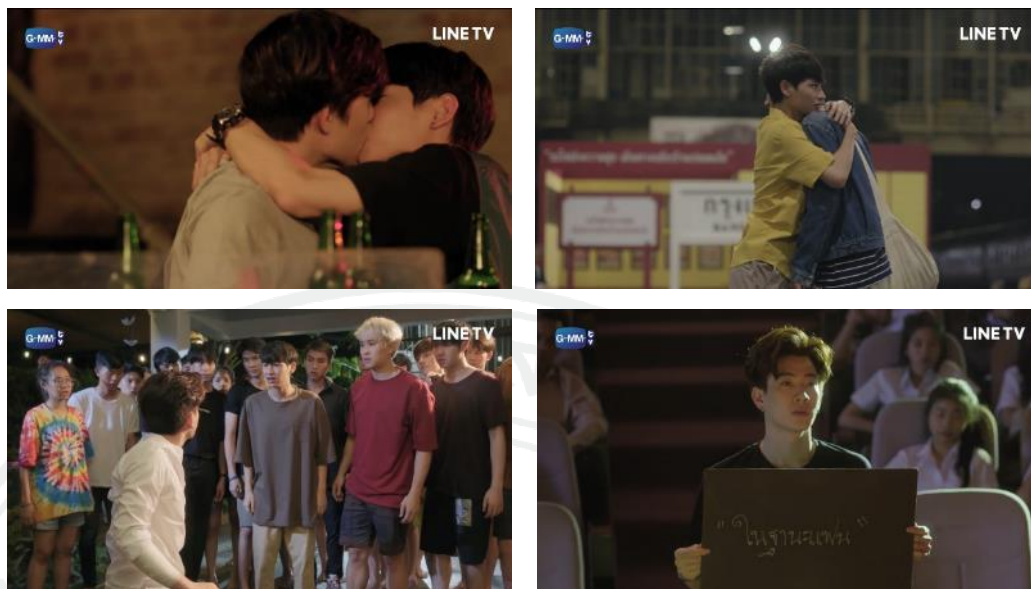
ขณะที่การจะคอยห้ามปรามน็อคไม่ให้แสดงออกในพื้นที่สาธารณะอยู่เสมอ เช่นตอนที่น็อคพยายามบีบนิ้วให้กรเพื่อคลายปวด แต่กรก็บอกปิดไม่ให้คนอื่นดูเนื่องจากมีสายตาจับจ้องจากคนรอบข้าง จนน็อคพูดว่า “จริง ๆ ต้องเป็นกูหรือเปล่าวะ ที่ต้องแคร่เรื่องแบบนี้” (Together with Me the Next Chapter ตอนที่ 2 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 1.28)



ภาพที่ 4.76 การแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของตัวละครโดยที่มีการจ้องมองของคนในสังคม

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย 2 Moon the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ; ภาพขวา (Together with Me the Next Chapter

สำหรับการแสดงออกในฐานะคนรักของตัวละครชายรักชายในพื้นที่สาธารณะจากซีรีส์เรื่องทฤษฎีจีบเธอ นั้นแสดงออกมาอย่างแจ่มแจ้งและเป็นเรื่องปกติ โดยค่ายได้พยายามตามจีบไต่รัดในสถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร ขณะเดียวกันไต่รัดก็จับกับผู้ชายคนอื่นเพื่อประชดค่ายกลางสถานบันเทิง นอกจากนี้ค่ายยังบอกรักไต่รัดกลางงานปาร์ตี้ที่มีเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้องอยู่เต็มงาน ตลอดจนขอไต่รัดเป็นแฟนกลางเวทีของละครเวทีคณะ และทุกคนในเรื่องไม่ได้มีปฏิกิริยาต่อต้าน หรือไม่ยอมรับในพฤติกรรมของค่ายและไต่รัดเลย



ภาพที่ 4.77 พฤติกรรมการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย
แหล่งที่มา: ทฤษฎีจีบเธอ

ส่วนใน Love Stick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ โน้บอชอบปุณณ์ในสนามบาสโรงเรียนแล้วก็รีบหนีด้วยความเงิน ทำให้ปุณณ์ตะโกนตามหลังมาว่า ตนเองก็ชอบโน้เหมือนกัน ทำให้คนทั้งสนามบาสหันมามอง แต่ก็ไม่มีใครแสดงปฏิกิริยาอะไร และในตอนท้ายเรื่อง ปุณณ์พยายามจะจูบโน้ที่บริเวณสนามบาสนั้น แต่โน้ก็ได้ท้วงว่าที่นี่คือโรงเรียน



ภาพที่ 4.78 พฤติกรรมการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย
แหล่งที่มา: Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

นอกจากนี้ยังมีตัวละครบางตัวที่มีการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะโดยที่ไม่มีบุคคลที่สามอยู่ในสถานที่ หรือ ไม่มีบุคคลที่สามให้ความสนใจ อาทิ เอ้จูกับพีทที่บริเวณสนาม

ฟุตบอล รวมถึงมีเล้าโลมกันในห้องล็อกเกอร์ได้อัฒจันทร์ (บังเอิญรัก Love by Chance) พิวส์และธีร์ มักมีการอิงแอบ จับมือกัน พุดจาด้วยคำหวานบนรถโดยสารประจำทาง รวมถึงใส่เสื้อผ้าเหมือนกันไปเดินห้างสรรพสินค้า และมีการป้อนอาหารให้กันอีกด้วย (Make It Right the Series รักออกเดิน)

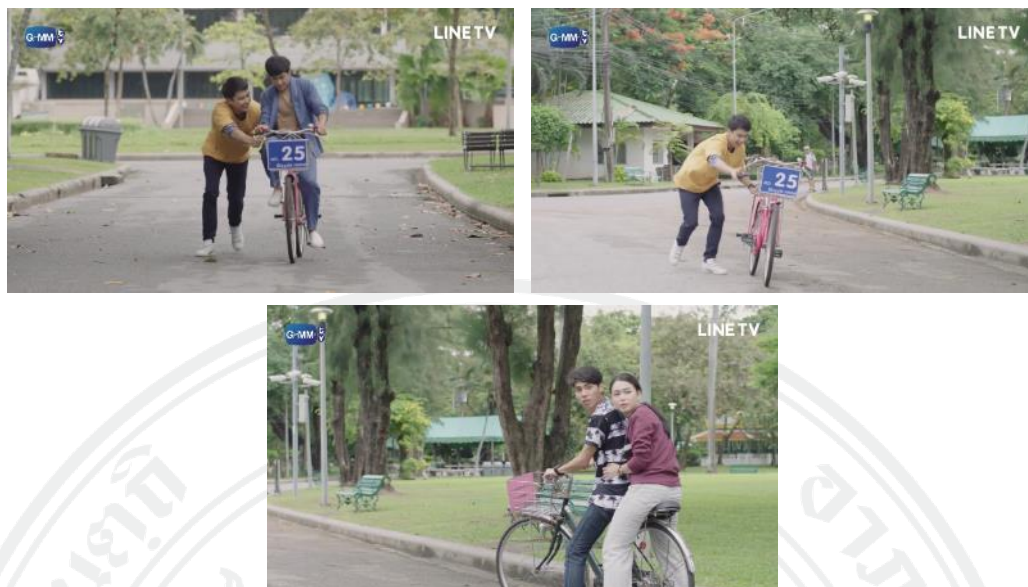


ภาพที่ 4.79 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพล่าง จาก Make It Right the Series รักออกเดิน

อย่างไรก็ตาม พิตและเก้า จาก Kiss Me Again the Series จวบให้ได้ถ้านายแน่จริง ต่างพยายามทำตัวเป็นปกติไม่ให้ใครรู้ว่าทั้งคู่เป็นคู่รักกันเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ อันเนื่องมาจากไม่ต้องการให้สังคมรับรู้ ด้วยความกลัวการถูกตีตราและถูกตำหนิจากคนในสังคม ถึงแม้ว่าทั้งคู่จะพยายามทำตัวให้ปกติ แต่กลุ่มเพื่อนต่างตั้งสังเกตและรู้สึกว่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันเกินเพื่อน เนื่องจากทั้งคู่มักจะไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด มาพร้อมกันกลับพร้อมกัน มีการส่งสายตาและคำพูดที่แสดงถึงความห่วงใย

ขณะที่ธันและเมฆ จาก เขามาเซเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ไม่มีการแสดงออกในฐานะคู่รักในพื้นที่สาธารณะ อันเนื่องมาจากเมฆเป็นวิญญูณ จึงทำให้ไม่มีใครรู้ว่าธันพูดหรือส่งสายตาให้กับใคร ซึ่งคนในสังคมมักจะมองว่าธันเป็นคนบ้า ผิดปกติ ชอบพูดคนเดียว ซึ่งก็เป็นการตีตราในอีกรูปแบบหนึ่งเช่นกัน



ภาพที่ 4.80 คนทั่วไปที่มองไม่เห็นเมฆ มักจะคิดว่าฉันเป็นบ้า

แหล่งที่มา: เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ดังนั้นการแสดงออกในฐานะคู่รักของตัวละครชายรักชายในพื้นที่สาธารณะจึงมีความหลากหลาย มีทั้งกลุ่มที่แสดงออกมาโดยทำให้เป็นเรื่องปกติ ไม่ถูกสังคมลงโทษจากการละเมิดบรรทัดฐานของสังคม และกลุ่มที่โดนลงโทษจากสังคม รวมถึงกลุ่มที่ไม่กล้าแสดงออกเนื่องจากกลัวการถูกลงโทษจากสังคม

ไม่เพียงแต่การแสดงออกในพื้นที่สาธารณะของชีวิตจริงเท่านั้น แต่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายยังมีการแสดงออกถึงความรักในบนโลกสื่อสังคมออนไลน์ ที่ถือว่าเป็นพื้นที่สาธารณะด้วยเช่นกัน ดังเช่น ในเรื่องอาตี๋ของผม ตีและหมอกได้อัดคลิปเปิดตัวว่าทั้งคู่เป็นแฟนกัน โดยได้รับความร่วมมือจากเพื่อนในโรงเรียน และ หมอน น้องชายของหมอก เป็นคนอัดคลิป อีกทั้งยังได้ขึ้นสถานะกำลังคบหาดูใจในเฟซบุ๊กอีกด้วย (อาตี๋ของผม ตอนที่ 2 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 2.08)

ตี: อะแหม่ ผม นายมังกร เจียรนนนันต์ ม.5/1

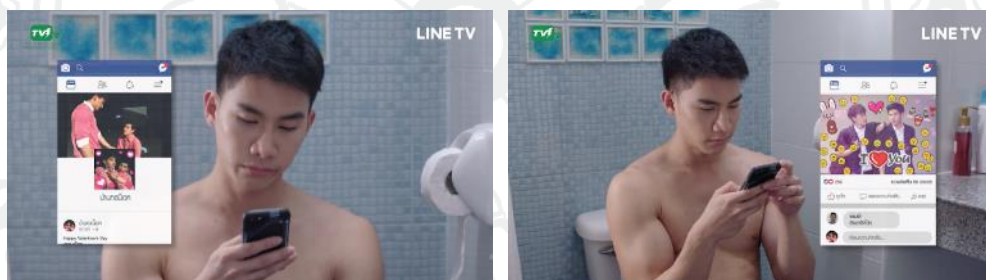
หมอก: ผม นายเหนือหมอก เจียรพัทธ์พินิจ ม.5/7 ตี ตกลงเป็นแฟนผมมัย

ตี: ตกลง



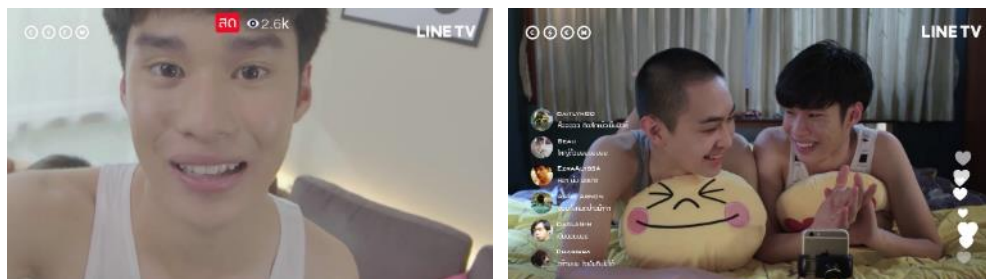
ภาพที่ 4.81 ตัวละครชายรักชายที่มีการแสดงความรักบนสื่อสังคมออนไลน์
แหล่งที่มา: อาตีของผม

นอกจากนี้ยังมีตัวละครอีกกลุ่มที่เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสื่อสังคมออนไลน์ (Net Idol) ได้แก่ กร น็อค(Together with Me ออกหักมารักกับผม) ที่เป็นคู่จิ้น จนมีกลุ่มแฟนคลับทำแฟนเพจที่ชื่อว่า “บ้านกรน็อค” ที่มีผู้ติดตามมากมาย โดยภายในเพจจะเป็นการลงภาพคู่ของกรน็อค ซึ่งกลุ่มคนที่มาแสดงความเห็นก็มีแต่ชื่นชอบ และเป็นไปในทิศทางที่ดีทั้งสิ้น



ภาพที่ 4.82 ตัวละครชายรักชายที่เป็นผู้มีชื่อเสียงในโลกออนไลน์
แหล่งที่มา: Together with Me the Next Chapter

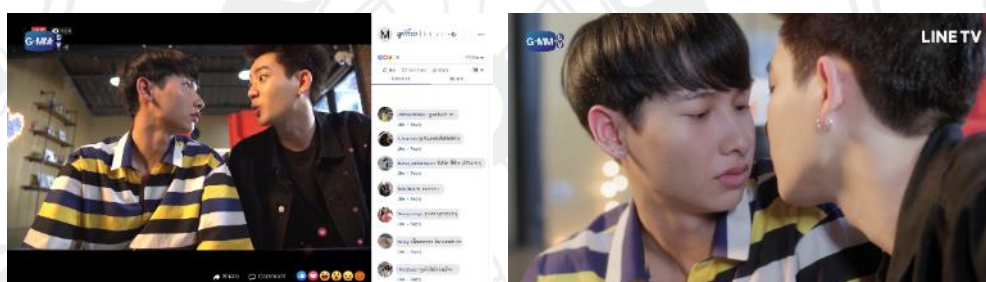
ส่วน พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) ก็เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงทางโลกออนไลน์ด้วยเช่นกัน โดยมีชื่อเสียงเพราะหน้าตาดีและชอบถ่ายทอทดสอบ โดยในตอนท้ายของเรื่องหลังจากที่ได้ตกลงคบหาดูใจกับธีรอย่างเป็นทางการแล้ว พิวส์ได้พาธีรมาถ่ายทอทดสอบ ตอบคำถามแฟนคลับเกี่ยวกับการคบกันของทั้งคู่



ภาพที่ 4.83 ตัวละครชายรักชายที่มีการแสดงความรักผ่านสื่อสังคมออนไลน์

แหล่งที่มา: Make It Right the Series รักออกเดิน

ขณะที่ เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) เป็นเจ้าของเพจรีวิวกาพย์ยนตร์ โดยมักมีการอัดวิดีโอและถ่ายทอดสดพูดคุยเรื่องภาพยนตร์กับผู้ติดตามอยู่เสมอ และหลังจากที่เติร์ดกับค่ายได้คบหาต่อกันแล้ว ค่ายก็เข้ามาร่วมถ่ายทอดสดและแสดงความรักผ่านเพจด้วยเสมอ



ภาพที่ 4.84 ตัวละครชายรักชายที่มีการแสดงความรักผ่านสื่อสังคมออนไลน์

แหล่งที่มา: ทฤษฎีจีบเธอ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปภาพรวมของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ภาพรวมของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

พฤติกรรมการแสดงออก ของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความหมาย
1) ลักษณะการพูด	ในภาพรวมมีการใช้คำหยาบกับคนใกล้ชิด ขณะเดียวกันก็มีคุณภาพ รู้กาลเทศะ แต่สำหรับในตัวละครนายเอกบางตัวมีการใช้คำศัพท์เฉพาะ และมีลักษณะการพูดที่แตกต่างออกไป	ตัวละครชายรักชายมีลักษณะการพูดไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ กล่าวคือมีการใช้ระดับภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามระดับความสนิทสนม ในขณะเดียวกันก็ยังมีการใช้ศัพท์เฉพาะ และลักษณะการทอดเสียง หรือการใส่อารมณ์ในประโยคสำหรับกลุ่มตัวละครนายเอก
2) การแสดงอารมณ์	มีทั้งแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน และเก็บความรู้สึกขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ ไม่ต่างจากชายจริงหญิงแท้ และไม่ได้มีการแสดงทางอารมณ์มากกว่าปกติ ดังที่สังคมได้ประทับตราไว้
3) นิสัยส่วนตัว	มีนิสัยที่หลากหลายทั้งด้านดีและด้านไม่ดี	ลักษณะนิสัยส่วนตัวของกลุ่มชายรักชายมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดู เหมือนกับกลุ่มรักชายต่างเพศ ดังนั้นจึงไม่สามารถนำเรื่องนิสัยส่วนตัวมาใช้แบ่งแยกกลุ่มชายรักชายและชายแท้ได้
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยและรูปร่าง	แม้ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนกับบุคคลทั่วไป ไม่ได้มีการเจาะจงแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมเฉพาะของกลุ่มชายรักชาย

พฤติกรรมการแสดงออก ของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความหมาย
5.1) การแสดงออกใน ฐานะคนรักในพื้นที่ส่วนตัว	มีการแสดงออกอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การกอด จูบ เล้าโลม และมีเพศสัมพันธ์	การแสดงออกถึงความสัมพันธ์ทาง เพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด มีเพียง พื้นที่ส่วนตัวเท่านั้นที่สามารถ แสดงออกได้ แต่ชีรีสวายก็ไม่ได้ แสดงออกให้เห็นอย่างสมบูรณ์ทุก ขั้นตอน
5.2) การแสดงออกใน ฐานะคนรักในพื้นที่กึ่ง สาธารณะ	มีการแสดงออกในระดับที่น้อย กว่าในพื้นที่ส่วนตัว คือไม่มีการ มีเพศสัมพันธ์	พื้นที่กึ่งสาธารณะเป็นพื้นที่ที่มี ความมิดชิด แต่บุคคลที่สาม สามารถเข้าถึงได้ จึงทำให้ตัวละคร ชายรักชายแสดงออกด้วยการจูบ การกอดและคำพูด แต่ก็ยังต้องให้ เกียรติหรือระวังบุคคลที่สาม
5.3) การแสดงออกใน ฐานะคนรักในพื้นที่ สาธารณะ	ไม่มีการแสดงออก แต่สำหรับ ในพื้นที่สาธารณะที่ตัวละคร ชายรักชายคิดว่ามีความ ปลอดภัย และพ้นจากสายตา บุคคลอื่น จะมีการแสดงออก เช่นเดียวกับพื้นที่กึ่งสาธารณะ	ตัวละครชายรักชายมีการ แสดงออกไม่ต่างจากพื้นที่กึ่ง สาธารณะ ในกรณีที่ไม่เห็นว่ามี บุคคลอื่นอยู่ในบริเวณดังกล่าว ซึ่ง มักจะเป็นเวลากลางคืน แต่ถ้าเป็น สถานที่ที่มีคนพลุกพล่าน จะไม่มีการ แสดงออก เพื่อป้องกันการจับจ้อง ของบุคคลอื่น

4.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครเป็นองค์ประกอบที่จะสามารถบ่งบอกถึงชีวิตภายในของตัวละคร ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจว่าทำไมตัวละครชายรักชายถึงมีลักษณะเช่นนี้ หรือตัดสินใจทำเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ 1) ภูมิหลังตัวละคร 2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4) การยอมรับตนเอง 5) การเปิดเผยตนเอง 6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ภูมิหลังตัวละคร

เป็นส่วนที่จะเล่าถึงความเป็นมาของตัวละคร ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของชีวิตมาจนถึงจุดเริ่มเรื่อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลมายังพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของตัวละครในปัจจุบัน โดยในส่วนนี้ประกอบไปด้วย

1) ลักษณะทางสังคม คือ ความสัมพันธ์ของตัวละครกับคนรอบข้าง การเลี้ยงดูและลักษณะครอบครัว การเลือกคบเพื่อน สิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะช่วยสร้างความคิดอ่านให้แก่ตัวละคร

2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อชายรักชาย หมายถึง จุดยืนของตัวละครที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย ซึ่งเกิดขึ้นมาจากความรู้สึก ประสบการณ์ จนกลายมาเป็นความเชื่อและทัศนคติ ทั้งนี้ถือว่าเป็นค่านิยมส่วนบุคคล อาจไม่ตัดสินได้ว่าถูกหรือผิด

สามารถนำมาสรุปลงในตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ภูมิหลังของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ภูมิหลังตัวละคร	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปณณ	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
1) ลักษณะทางสังคม	อาศัยอยู่กับพ่อ แม่ และน้องสาว มีบ้านใหญ่โตพร้อมด้วยคนขับรถ คนรับใช้	อาศัยอยู่กับแม่ และพี่เลี้ยง ที่บ้านเปิดเป็นโรงเรียนสอนนาฏศิลป์	ไม่ปรากฏครอบครัวฝั่งอาทิตย์	พ่อเป็นเจ้าของโรงงาน ในครอบครัวประกอบไปด้วย พ่อแม่ พี่สาว น้องสาว โดยแม่มักจะคาดหวังกับก้องภพและเป็นคนสั่งให้ก้องภพต้องมาเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งที่ตนเองอยากเข้าเศรษฐศาสตร์ แต่พ่อได้มาเจออาทิตย์ในวันสัมภาษณ์ก็ทำให้ความคิดเปลี่ยนไป
2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	มีทัศนคติในแง่ดีกับกลุ่มชายรักชาย และขอให้โน้มาเป็นแฟนปลอม ๆ เพื่อที่จะไม่ได้โดนจับคลุมถุงชน ทั้ง ๆ ที่ตนเองมีแฟนหญิง โดยมีน้องสาวที่เป็นสาววาย	ไม่ได้มีท่าทางรังเกียจกลุ่มชายรักชาย แต่ในตอนแรกก็ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย	เคยแอบชอบเพื่อนผู้หญิงมาก่อน แต่ก็เสียสละให้เพื่อนสนิท ไม่ได้แสดงท่าทีไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย แต่ก็สับสนกับความรู้สึกของตนเองที่มีต่อก้องภพ	ยังคงเรียกตัวเองว่าเป็นผู้ชาย เพียงแต่แค่ชอบอาทิตย์เพียงคน ถ้าเป็นผู้ชายคนอื่น ก็ไม่ชอบ

ภูมิหลังตัวละคร	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	พีวส์	ธีร์	พีท	เก้า
1) ลักษณะทางสังคม	อาศัยอยู่กับพ่อ แม่ และพี่สาว มีแฟนเป็นผู้หญิง แต่เพื่อนยุให้ลองไปมีอะไรกับผู้ชาย เนื่องจากแฟนผู้หญิงของพีวส์นอกใจ	ครอบครัวของที่มีแม่ของธีร์และพี่ชาย โดยที่แม่ก็กำลังคบกับเด็กรุ่นน้อง	อาศัยอยู่กับพ่อ โดนที่พีทเป็นนักเรียนหัวโจก มีเรื่องกับแก๊งเพื่อนเก่าตั้งแต่สมัยมัธยม ทำให้พีทพลอยไม่ชอบเก้าไปด้วย	อาศัยอยู่กับแม่และน้องสาว ซึ่งเป็นครอบครัวที่อบอุ่น
2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	มีความสับสนในรสนิยมทางเพศของตนเอง และไม่ยอมเลือกใครสักคน ส่วนพี่สาวมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย	มีทัศนคติที่ดีกับกลุ่มชายรักชาย และยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยมีแฟนเป็นผู้ชาย แต่พี่ชายไม่ยอมรับกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากเข้าใจผิดว่าพี่สาวของพีวส์เป็นแฟนกับเพื่อนสนิทที่เป็นทอม	มีทัศนคติที่ต่อกลุ่มชายรักชาย พ่อก็ไม่ได้ห้ามคบกับเก้า เพียงแต่ขอให้อยู่ในร่องในรอย ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง ก่อนหน้านี้พีทคบกับผู้หญิงมาตลอด	ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย แอบชอบพีทมาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม แต่พีทไม่ถูกชะตากับเก้า

ภูมิหลังตัวละคร	Together with Me ออหัทักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
1) ลักษณะทางสังคม	ครอบครัวประกอบไปด้วย พ่อ แม่ และพี่สาว อาศัยอยู่ที่อัมพวาและย้ายมาอยู่ในกรุงเทพ มีแฟนเป็นผู้ชายมาโดยตลอด	ครอบครัวประกอบไปด้วยพ่อและแม่ รู้จักกับกรมาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่น็อคได้ย้ายไปอยู่ที่อื่นในช่วงประถมตอนปลาย และกลับมาเจอกับกรตอนที่ได้เรียนมหาวิทยาลัย	ไม่ปรากฏว่าสมาชิกครอบครัวมีใครบ้าง เป็นเดือนคณะแพทยศาสตร์	ครอบครัวประกอบไปด้วยพ่อมีคนใช้ มีคนขับรถ ในสมัยมัธยมเป็นคนหน้าตาไม่ดี จนกลายเป็นปมและทำการพัฒนารูปลักษณ์ตนเองจนกลายเป็นเดือนคณะ
2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชายและยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่พี่สาว และ พ่อมีทัศนคติที่ไม่ดีกับกลุ่มชายรักชาย ยังมองว่าเป็นเรื่องที่ผิด	นิยามว่าตนเองเป็นผู้ชายที่ชอบชายรักชาย แต่ไม่ได้มีทัศนคติไม่ดีกับกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากคนรอบข้างก็เป็นกลุ่มชายรักชาย ขณะเดียวกันก็มีแฟนผู้หญิงอยู่ด้วย	ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย แต่ในระยะแรกยังไม่ยอมรับตนเองเพราะกลัวเพื่อนไม่คบ ทั้งที่ตนเองก็ชอบวาโยตั้งแต่มัธยม แต่สุดท้ายก็พร้อมที่จะเปิดตัวให้ทุกคนได้รับทราบ	ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย ซึ่งวาโยแอบชอบพนามาตั้งแต่สมัยมัธยม

ภูมิหลังตัวละคร	อาตี๋ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี๋	หมอก	เอ๋	พีท
1) ลักษณะทางสังคม	พ่อแยกทางกับแม่ โดยอาศัยอยู่ที่บ้านกับแม่ พ่อเลี้ยงและอาแม่ ไม่ถูกกับแม่ เนื่องจากแม่ชอบบังคับ ทำให้ในช่วงแรกกลายเป็นเด็กติดเกม ไม่เข้าโรงเรียน จนกระทั่งมามีหมอกปลาย กลับตัวกลายเป็นเด็กเรียน	อาศัยอยู่กับพ่อและน้องชาย แม่เสียชีวิต ที่จริงแล้วรู้จักกับตี๋ตั้งแต่ม.ต้น แต่สุดท้ายก็แยกย้ายกันไป ก่อนที่จะมาเจอกันอีกที่ตอน ม.ปลาย	มีครอบครัวใหญ่ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่ชาย พี่สะใภ้ และหลานสาว เป็นคนที่ไม่เคยมีความรักและอารมณ์ทางเพศมาก่อน	พ่อแม่แยกทางกัน พี่ทอาศัยอยู่กับแม่ และมีคนรับใช้
2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	มีทัศนคติที่ดีกับกลุ่มชายรักชาย และยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่แม่รับไม่ได้ถ้าลูกเป็นเกย์ ยังเชื่อว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง จนต้องไปขอรับรองหมอกให้เลิกยุ่งกับตี๋ และส่งตี๋ไปเรียนต่อเมืองนอก	มีทัศนคติที่ดีกับกลุ่มชายรักชาย และยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย ส่วนพ่อไม่ยอมรับ แต่ก็พร้อมที่จะอยู่เคียงข้างและรักหมอกเสมอ	มีทัศนคติที่ดีกับกลุ่มชายรักชาย ไม่ได้รู้สึกรังเกียจทั้ง ๆ ที่พีทเปิดเผยแต่แรกว่าเป็นชายรักชาย	ยอมรับทว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และเคยโดยผู้ชายหลอกว่าเป็นแฟนเพื่อแบล็กเมล์เอาเงินภายหลัง

ภูมิหลังตัวละคร	เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ฉัน	เมษ	ค่าย	เตีร์ด
1) ลักษณะทางสังคม	เป็นคนไทยเชื้อสายจีน สามารถมองเห็นวิญญานได้ มีการไปไหว้เซ่งเม้งบรรพบุรุษ และได้เจอกับเมษที่สุสาน แต่พ่อเสียชีวิตกะทันหัน ทำให้ต้องอยู่กับแม่ตามลำพัง และไม่ได้ไปไหว้เซ่งเม้ง	เป็นคนไทยเชื้อสายจีน ถูกฆาตกรรม และนำมาฝังไว้ที่สุสาน แต่ไม่มีใครมาไหว้เลย ตลอดเกือบ 20 ปี จนกระทั่งฉันมองเห็นและมาชวนไปอยู่ด้วย	ในครอบครัวประกอบด้วยพ่อและแม่ ค่ายเป็นเสือผู้หญิง เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ จนหลายครั้ง ตามราวีเตีร์ด และค่ายมักใช้ให้เตีร์ดไปคอยจัดการ	ไม่มีการปรากฏตัวของครอบครัวเตีร์ด แต่ระบุว่า มีพ่อ
2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย แต่ไม่ชอบเวลาที่โดนล้อว่าเป็นเกย์ แต่ขณะเดียวกันก็ยังมีความสับสนว่าตนเองรู้สึกอย่างไรกับเมษ	ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ทำให้ปฏิเสธรุ่นน้อง (แม่ของฉัน) ที่เข้ามาจีบ	มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย แม้จะรู้ว่าเตีร์ดแอบชอบจนสุดท้ายตามจีบเตีร์ด	ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย โดยที่เตีร์ดแอบชอบค่ายมาตั้งแต่สมัยรับน้องตอนปี 1

จากตารางที่ 4.8 สามารถวิเคราะห์เพิ่มเติมถึงภูมิหลังของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังนี้

1) ลักษณะทางสังคม ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมาจากสภาพครอบครัวที่มีความหลากหลาย โดยจากการสำรวจตัวละครชายรักชายทั้ง 20 ตัวพบว่า มี 9 ตัวละคร ที่ถูกเลี้ยงมาด้วยพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว ซึ่งบางครอบครัวอาจจะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตไปก่อน หรือพ่อแม่หย่าร้างแยกทางกัน ได้แก่ โน (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ฟิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) ฟิท เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ตี๋ หมอก (อาทิตย์ของผม) ฟิท (บังเอิญรัก Love by Chance) ชัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)

สำหรับ 7 ตัวละครที่มีครอบครัวครบทั้งพ่อและแม่ ได้แก่ ปุณณ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) ก้องภพ (พี่ว้ากตัวร้าย กับนายปีหนึ่ง) ฟิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ)

นอกจากนี้พบว่ามีอีก 2 ตัวละครที่ไม่มีการระบุหรือปรากฏถึงพ่อแม่ของตัวละครชายรักชาย ได้แก่ อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) พนา (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) และมี 2 ตัวละครเดียวที่มีการระบุหรือปรากฏตัวของบุคคลอื่นในครอบครัว คือ เมฆที่ตอนมีชีวิตอยู่กับปู่ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ส่วนเดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) มีการกล่าวถึงพ่อแต่ไม่สามารถระบุลงไปได้ว่าลักษณะครอบครัวของเดิร์ดเป็นอย่างไร ดังนั้นลักษณะของครอบครัวจึงไม่สามารถนำมาเป็นตัวแบ่งแยก ความแตกต่างของชายแท้และกลุ่มชายรักชายได้

สำหรับด้านศาสนา พบว่า ตัวละครส่วนมากไม่ได้มีการระบุถึงการนับถือศาสนา มีเพียงแค่ 3 เรื่องเท่านั้น ที่มีการแสดงให้เห็นการทำพิธีกรรมทางศาสนาหรือความเชื่อ คือ อาทิตย์ของผม บังเอิญรัก Love by Chance และ เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

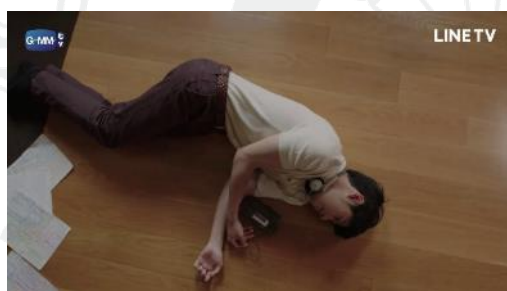
ในซีรีส์เรื่อง เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ นั้น ตัวละครหลักทั้งชัน และ เมฆ เป็นคนไทยเชื้อสายจีนที่นับถือศาสนาพุทธ โดยที่ชันนั้นมีความสามารถพิเศษในการมองเห็นวิญญาณได้ ทำให้ชันมองเห็นเมฆได้ตั้งแต่เด็ก และทั้งคู่ก็ได้ติดต่อสื่อสารจนกลายเป็นความผูกพัน และเมื่อชันโตขึ้นจึงได้พาเมฆไปอาศัยอยู่ด้วย



ภาพที่ 4.85 ธันในวัยเด็กที่สามารถสื่อสารกับวิญญาณได้

แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ส่วนเมชนั้นก็เป็นวิญญาณที่อยู่ในสุสาน โดยที่เข้าใจว่าตนเองตายเพราะหัวใจวาย แต่ไม่รู้ว่าเป็นใคร และไม่มีใครมาไหว้เลยตลอดเกือบ 20 ปี ซึ่งเมซเข้าใจว่าถ้าหากเขารู้ว่าตนเองเป็นใคร และมีใครมาเยี่ยม มาทำพิธีให้ที่หลุมศพสักครั้ง เมซก็จะสามารถไปเกิดได้



ภาพที่ 4.86 ตัวละครชายรักชายที่เสียชีวิตและกลายเป็นวิญญาณอยู่ในสุสาน

แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ดังนั้นพิธีกรรมและความเชื่อทางศาสนา จึงเข้ามามีบทบาทในซีรีส์เรื่องนี้ ด้วยการมาเป็นปัญหาให้เรื่องสามารถดำเนินได้ คือ ให้ธันและเมซ ออกตามหาว่าเมซคือใคร เพื่อที่จะได้ไปเกิดได้ตามความเชื่อ และยังเป็นจุดสูงสุด (Climax) ของเรื่องในตอนท้าย เมื่อเมซรู้ว่าตนเองเป็นใครก็ต้องไปเกิด ทำให้ธันและเมซอาจจะต้องแยกจากกันไป นอกจากนี้มีการทำพิธีไหว้เซม้ง ซึ่งเป็นความเชื่อของชาวจีน ขณะเดียวกันก็มีการดักบาตรทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้เมซ และพ่อของธัน



ภาพที่ 4.87 พิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อของคนไทยเชื้อสายจีนที่นับถือศาสนาพุทธในซีรีส์วาย
แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

เช่นเดียวกับอาตี๋ผม ตี๋นั้นเป็นคนไทยเชื้อสายจีน จึงมีการการไหว้ขอพรกับเทพเจ้าในศาลเจ้าเซมอ ขณะที่ครอบครัวของหมอกนั้นเป็นคนไทย จึงมีการตักบาตรทำบุญให้แก่แม่ของหมอก สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย เช่น เหมย แม่ของตี๋ ได้โทษว่า การที่ดีเป็นกลุ่มชายรักชายนั้นเกิดจากเวรกรรมเก่าของตน



ภาพที่ 4.88 กิจกรรมทางศาสนาในซีรีส์วาย
แหล่งที่มา: อาตี๋ของผม

สำหรับใน บังเอิญรัก Love by Chance นั้น มีฉากที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางศาสนาคือ ครอบครัวของเอ้ ทำบุญตักบาตรที่หน้าบ้าน แสดงให้เห็นว่า เอ้และครอบครัวนับถือศาสนาพุทธ แต่ก็ไม่ได้ส่งผลต่อเนื้อเรื่อง



ภาพที่ 4.89 กิจกรรมกรรมทางศาสนาพุทธในซีรีส์วาย

แหล่งที่มา: บังเอิญรัก Love by Chance

2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย จากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายจากซีรีส์วายทั้ง 20 ตัวละคร พบว่า ตัวละครชายรักชายทั้งหมดมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย คือไม่ได้แสดงท่าที รังเกียจ ต่อต้าน กลัว หรือไม่กล้าเข้าใกล้กลุ่มชายรักชาย แต่ไม่ใช่ทุกตัวละครที่จะยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยตัวละครที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่แรกมักจะเป็นกลุ่มตัวละครประเภทนายเอก ได้แก่ แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) หมอก (อาทิตย์ของผม) เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) เมฆ (เขาเซกเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) วาโย (2 Moons 2 The Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ส่วนกลุ่มนายเอกที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายได้แก่ จีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ดี (อาทิตย์ของผม) พนา (2 Moons 2 The Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)

อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้าไปอยู่ในสังคมใหม่ สถานที่ทำงานใหม่ ตัวละครชายรักชายก็มีความกลัวว่าคนในสังคมใหม่นั้นจะมีท่าทางรังเกียจ หัวเราะเยาะ หรือไม่ยอมรับตนเองที่เป็นกลุ่มชายรักชาย จึงทำให้ กร นี้อ (Together with Me the Next Chapter) อาทิตย์ และ ก้องภพ (SOTUS S the Series) พยายามทำตัวปกติ ไม่แสดงออกว่าเป็นคู่รักในที่ทำงานมากนัก



ภาพที่ 4.90 จินตนาการของอาทิตย์ที่คิดว่าเพื่อนร่วมงานจะต้องเยาะเย้ยเมื่อรู้ว่าตนคบกับก้องภพ

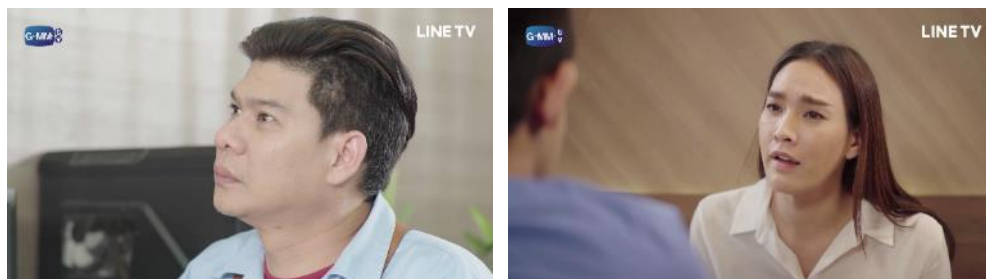
แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

ตรงข้ามกับทัศนคติคนในครอบครัวที่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิดและไม่ยอมรับ ได้แก่ พ่อของกร จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ที่คิดว่าการเป็นกลุ่มชายรักชายนั่น กร จะต้องแต่งตัวเป็นผู้หญิง มีการแต่งหน้าทาปาก ทำให้พ่อนั้นรู้สึกรับไม่ได้ และไม่ต้องการให้กรเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่ในความเป็นจริงกรเป็นชายรักชายที่มีความเป็นชายสูงมาก โดยพ่อของกรได้ยื่นคำขาดว่าถ้ากรแต่งหญิงเมื่อไหร่ ถือว่าไม่ใช่คนในตระกูลทันที และพี่สาวของกรก็มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักชายเหมือนกับพ่อของกร เพราะเธอคิดว่าการที่กรเป็นชายรักชายทำให้ เธอเสียชื่อเสียง เป็นการไม่ไว้หน้ากัน ทั้ง ๆ ที่โดยปกติแล้วเธอและกรต่างสนิทสนมกันดี



ภาพที่ 4.91 ภาพชายรักชายในจินตนาการของพ่อกรจะต้องแต่งหญิงเท่านั้น
แหล่งที่มา: Together with Me the Next Chapter

ส่วนหมวดหมู่พ่อของหมอก จาก อาตี๋ของผม ก็มีทัศนคติที่ไม่ดีกับกลุ่มชายรักชายเนื่องจากมองว่ากลุ่มชายรักชายมีความรักที่ไม่แท้จริง และสังคมไม่ยอมรับ จะทำให้หมอกลำบากในภายหลัง แต่ถึงอย่างนั้น หมวดหมู่นี้ก็เคารพในการตัดสินใจของหมอก และพร้อมที่จะอยู่เคียงข้างกับหมอกเสมอ เพราะหมอกก็คือลูกของเขา แต่หมอย แม่ของตี๋ กลับไม่เป็นเช่นนั้น แม้ว่าเธอจะเคยมาสอนที่โรงเรียนในเรื่องความหลากหลายทางเพศ แต่เธอก็กลับรับไม่ได้ที่ตี๋มีความรักกับหมอก เนื่องจากเธอยังคิดว่าผู้ชายก็ต้องคู่กับผู้หญิง และมีลูกสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์ นอกจากนี้เธอยังผิดหวังในความรักเนื่องจากเข้าใจผิดว่าพ่อของตี๋เป็นกลุ่มชายรักชาย ด้วยเหตุนี้เธอจึงพยายามกดดันไม่ให้ตี๋และหมอกเจอกันอีก แต่ทั้งหมอกและตี๋ก็ไม่ได้เชื่อฟัง ยังคงอยู่ด้วยกันเป็นปกติ จนเธอต้องทำทั้งคู่แยกกันด้วยการส่งตี๋ไปเรียนต่อที่เมืองนอก



ภาพที่ 4.92 ตัวละครหมวดหมู่ พ่อของหมอก และเหมย แม่ของดี

แหล่งที่มา: อาตี๋ของผม

ขณะที่ฟัง พี่สาวของพีวส์ จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ก็ยอมรับกับพีวส์ว่า ไม่อยากให้พีวส์และธีร์เป็นเกย์ เพราะสังคมไทยยังไม่เปิดรับแบบ 100 เปอร์เซ็นต์ และมองกลุ่มชายรักชายในแง่ลบ ยังคงเชื่อว่าชีวิตที่ดีพร้อมสมบูรณ์ยังเกิดจาก การแต่งงาน มีลูก และได้ทำงานดี ๆ มีหน้ามีตาในสังคม ทั้ง ๆ ที่ตนเองก็มีเพื่อนเป็นกลุ่มชายรักชายหลายคน และมีแต่คนหน้าตาดี ซึ่งทำให้เธอรู้สึกเสียใจความหล่อของคนเหล่านั้นอีกด้วย



ภาพที่ 4.93 ฟังพูดคุยเรื่องชายรักชายกับพีวส์และธีร์

แหล่งที่มา: Make It Right the Series รักออกเดิน

คำพูดและการกระทำซึ่งแสดงออกต่อทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักชายของกลุ่มคนในครอบครัว ล้วนมีผลกระทบต่อการกระทำของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งมักจะเป็นอุปสรรคขัดขวางตัวละคร โดยจะมีผลโดยตรงกับเนื้อเรื่อง

แต่ทั้งนี้ก็ยังมียุทธศาสตร์ในครอบครัวบางส่วนที่ยอมรับในตัวตนและมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย อันประกอบไปด้วย แม่ของพีท จาก บังเอิญรัก Love by chance ที่เข้าใจและรับรู้ในสิ่งที่พีทเป็นมาตั้งแต่เด็ก เช่นเดียวกับ ขวัญ แม่ของธัน จาก เขามาเซ่เม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ที่เข้าใจและรับได้เมื่อธันมาเปิดเผยว่าชอบผู้ชาย โดยที่เธอก็เข้าใจ ไม่ต่อต้าน พร้อมเป็นกำลังใจให้ลูก และพ่อของพีท จาก Kiss Me Again the Series จวบให้ได้ถ้านายแน่จริง ที่ได้รับความจริงว่าพีทคบกับแก้ว จากรูปที่

แฟนเก่าของพีทส่งมาให้ เขาก็ได้เปิดใจคุยกับพีทและไม่ได้ห้ามให้ทั้งคู่คบกัน และพ่อแม่ของน็อค จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ที่ยอมรับและไม่ห้ามให้น็อคคบกับกร เพียงแต่ขอให้ทั้งคู่รักกันจริง

พ่อแม่ทั้ง 4 บ้าน ล้วนแต่เป็นกลุ่มหัวสมัยใหม่ เลี้ยงดูด้วยความใกล้ชิด เป็นเหมือนเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง เคารพในการตัดสินใจของลูก ต่างจากพ่อแม่กลุ่มที่ไม่ยอมรับและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย ที่จะมีความเป็นพ่อแม่ ไม่ได้เลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิด มีช่องว่างระหว่างกัน ให้ลูกอยู่ในกรอบอย่างชัดเจน อีกทั้งยังคิดว่าลูกจะเชื่อฟังคำสั่งของพ่อแม่ เห็นได้ชัดจากกรณีของ เหมย (แม่ของดี) จากอาตี๋ของผม



ภาพที่ 4.94 ครอบครัวของตัวละครชายรักชายที่มีทัศนคติที่ดีกับกลุ่มชายรักชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพขวาบน จาก เขามาเซเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพซ้ายล่าง จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวาล่าง จาก Together with Me the Next Chapter

นอกจากนี้ยังมีน้องสาวของปุณณ์ จาก Love Sick the Series ที่เป็นสาววาย เธอยินดีและสนับสนุนให้พี่ชายเป็นกลุ่มชายรักชายอย่างเต็มที่ โดยที่เธอจะมีอาการดีใจ และเขินอายทุกครั้งที่เห็นปุณณ์อยู่กับโน้



ภาพที่ 4.95 น้องสาวของปุ่นที่เป็นสาววาย จาก Love Sick the Series
แหล่งที่มา: Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปภาพรวมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้
ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ภาพรวมภูมิหลังของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ภูมิหลังตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความหมาย
1) ลักษณะทางสังคม	มีทั้งมาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว และครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และส่วนมากนับถือศาสนาพุทธและเป็นคนไทยเชื้อสายจีน	ความเชื่อและศาสนาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการยอมรับและทัศนคติต่อกลุ่มชายรักชาย
2) ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย	ส่วนตัวละครชายรักชายจะมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย แต่บุคคลในครอบครัวกลับไม่ยอมรับและมีทัศนคติเป็นลบในกลุ่มชายรักชาย	

4.3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย

จะเป็นส่วนที่ช่วยให้เข้าใจและรับรู้ถึงที่มาที่ไปของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศว่าเหตุใดตัวละครเหล่านี้ถึงเลือกที่จะดำเนินชีวิตแบบกลุ่มชายรักชาย เพราะอัตลักษณ์ของมนุษย์ไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด หากแต่เป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างมาโดยสังคม (Socially Constructed) (สมสุข หินวิมาน, 2548 อ้างถึงใน ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2555)

จึงถือได้ว่าสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นกระบวนการแรกในการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศ ก่อนที่จะไปถึงขั้นการยอมรับตนเองและการเปิดเผยตัว (นุชนนทร กาฬสมุทร และ พิทักษ์ ศิริวงศ์, 2560; บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532; ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2547) ซึ่งจะได้อธิบายในหัวข้อต่อไป

แม้ว่าในหลักทางวิทยาศาสตร์จะยังไม่สามารถสาเหตุที่แท้จริงของการเป็นกลุ่มชายรักชายได้ และมีข้อสันนิษฐานที่เป็นได้หลากหลายปัจจัย โดยจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย ผู้ทำวิจัยได้จัดแยกสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายไว้ด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ 1. การเลี้ยงดูของครอบครัว 2. การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย 3. เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยสรุปออกมาได้เป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 4.10 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปุ่น	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
1. การเลี้ยงดูของครอบครัว	-	-	-	-
2. การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย	ปุ่นขอให้โน้เป็นแฟนแบบ หลอก ๆ เพื่อที่จะได้ไม่ต้อง เป็นแฟนกับผู้หญิงที่พ่อหา มาให้ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองมีแฟน เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว เพราะ น้องสาวเป็นสาววายและถ้า ปุ่นไม่มีแฟนเป็นผู้ชายจะ ไม่ช่วยพูดกับพ่อให้	โน้ยอมตกลงเป็นแฟนแบบ ปลอม ๆ กับปุ่นเพราะ ปุ่นเป็นคณะกรรมการ โรงเรียน ที่จะสามารถช่วยโน้ ได้เงินค่าชมรมได้	เนื่องจากความใกล้ชิดกับก้อง ภพ ในฐานะพี่ว้ากกับน้องปี หนึ่ง จนพัฒนาเป็นความรัก	ก้องภพตามจีบอาทิตย์เพื่อจะ เอาชนะอาทิตย์ จนกลายเป็น ความรู้สึกดี ๆ และพัฒนาเป็น ความรัก
3. เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	-	-	-	-

สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	พีวส์	จีโร่	พีท	แก้ว
1. การเลี้ยงดูของครอบครัว	-	-	-	-
2. การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย	เมาไม่ได้สติ และอยากลองมีอะไรกับผู้ชาย เพราะเพื่อนยุให้ลองดู เนื่องจากพีวส์จับได้ว่าแฟนสาวของเขานอกใจ	-	บังเอิญลัมจูบกับแก้ว และรู้สึกหึงหวงแก้วเวลาที่มีคนอื่นมาสนใจ มาคุยกับแก้ว	-
3. เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	-	รู้ตัวว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และหลังจากที่มีความสัมพันธ์กับพีวส์ก็เริ่มชอบและอยากสานความสัมพันธ์ต่อไปในฐานะคนรัก	-	รู้ตัวว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายมาตลอด และแอบชอบพีทมาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม

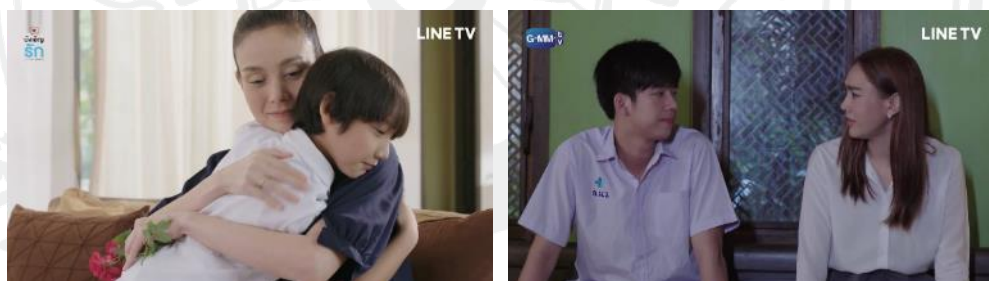
สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	Together with Me ออหัทักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
1. การเลี้ยงดูของครอบครัว	-	-	-	-
2. การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย	-	เมากินขาดสติจนเผลอไปมี ความสัมพันธ์ทางเพศกับกร โดยที่ตนเองมีแฟนผู้หญิงอยู่ แล้ว แต่หลังจากนั้นกลับมี ความรู้สึกดี ๆ ให้แก่กรจน มากเกินไปกว่าเพื่อน	-	-
3. เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	รับรู้ของตัวเองเป็นกลุ่มชายรัก ชาย มีแฟนเป็นผู้ชายมาโดย ตลอด และแสดงตัวอย่าง เปิดเผยว่าเป็นกลุ่มชายรัก ชาย อีกทั้งแอบชอบน็อคมา โดยตลอด	-	รับรู้ของตัวเองเป็นกลุ่มชายรัก ชายตั้งแต่แรก และแอบชอบ วาโยมาตั้งแต่สมัยมัธยม แต่ ยังไม่กล้ายอมรับกับเพื่อน	รับรู้ของตัวเองเป็นกลุ่มชายรัก ชายตั้งแต่แรก และแอบชอบ พนามาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม

สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	อาตีของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี	หมอก	เอ้	พีท
1. การเลี้ยงดูของครอบครัว	แม่มีบทบาทเป็นใหญ่ที่สุดในบ้าน โดยที่ชอบสั่ง บังคับ ให้ทำตามในสิ่งที่ตนเองต้องการ และตีขาด แบบอย่างในการดำเนินชีวิต แบบผู้ชาย	-	-	หลังจากที่พ่อหย่ากับแม่ตั้งแต่เด็ก พีทก็อยู่กับแม่มาโดยตลอด โดยถูกเลี้ยงดูมาอย่างไขว่หน้าไขว่หลัง อ่อนต่อโลก และมี ความเป็นหญิงสูง
2. การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย	ตีหลอกหมอกให้มาเป็นแฟน เพื่อเรียกร้องความสนใจ ผู้หญิง	หมอกยอมเป็นแฟนกับตี และ ก็พัฒนาความสัมพันธ์กับตีจน กลายเป็นความรัก	-	-
3. เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	แต่ความจริงแล้วตีรู้ว่า เป็นกลุ่มชายรักชาย และรัก เพียงแค่หมอกคนเดียวมา โดยตลอด	รู้ตัวว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และรักเพียงแค่ตีคนเดียว	อยู่ใกล้ชิดกับพีทจนรู้สึก ห้วนใจ ไม่แน่ใจในความรู้สึก ของตนเองที่มีต่อพีท	ขณะเดียวกันพีทก็รู้ตัวว่า ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย และหลงรักเอ้ตั้งแต่ครั้งแรกที่ พบจนเรียกเอ้ว่าเป็น “อีโร”

สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ธัน	เมษ	ค่าย	เตีร์ด
1. การเลี้ยงดูของครอบครัว	-	-	-	-
2. การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย	-	-	-	-
3. เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	สับสนและไม่รู้ว่าตนเองมีความสนใจในเพศใดกันแน่ จนกระทั่งได้ลองจูบกับเพื่อนผู้ชายทำให้รู้ว่าตนเองไม่ได้ชอบผู้ชาย และมีความรู้สึกพิเศษกับเมษ	รู้ตัวมาตั้งแต่แรกว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และเปิดเผยต่อผู้หญิงที่มาชอบว่าเป็นชายรักชาย พอเสียชีวิตได้มาอยู่กับธัน ก็เกิดความรู้สึกชอบธันมาโดยตลอด	ไม่มั่นใจในความรู้สึกตัวเองที่มีต่อเตีร์ดหลังจากที่เห็นคลิปที่เตีร์ดระบายความในใจที่มีต่อค่าย เพราะที่ผ่านมามีค่ายคบแต่ผู้หญิง	รู้ตัวมาตั้งแต่แรกว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และแอบชอบค่ายที่เป็นเพื่อนสนิทมาตั้งแต่การเจอกันครั้งแรก

จากตารางที่ 4.10 ทำให้สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ทั้ง 20 ตัวละคร พบว่าในซีรีส์วายแต่ละเรื่องได้พยายามสร้างสาเหตุของการเป็นชายรักชายเอาไว้ โดยผู้วิจัยได้พบถึงสาเหตุการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครว่ามีด้วยกัน 3 ปัจจัย โดยอันดับหนึ่งคือ เกิดตามธรรมชาติ จำนวน 13 ตัวละคร อันดับ 2 คือ การมีความสัมพันธ์กับตัวละครชาย จำนวน 9 ตัวละคร และอันดับ 3 การเลี้ยงดูของครอบครัว 2 ตัวละคร อนึ่งในตัวละครชายรักชายบางตัวละครมีหลายปัจจัยของสาเหตุการเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยรายละเอียดของแต่ละสาเหตุมีดังนี้

1) การเลี้ยงดูของครอบครัว แม้ว่าในซีรีส์วายหลายเรื่องจะมีการเล่าถึงสภาพลักษณะครอบครัวของตัวละครชายรักชายแต่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะการเลี้ยงดู หรือมีบทบาทมากพอที่จะส่งผลให้เห็นว่าการเลี้ยงดูของครอบครัวนี้สามารถเป็นสาเหตุให้ตัวละครชายรักชายกลายเป็นชายรักชายได้ มีเพียงแค่ ฟิท จากเรื่อง บังเอิญรัก Love by Chance และ ตี จาก อาตี๋ของผม ที่พ่อแม่แยกทางกันและถูกเลี้ยงดูจากแม่



ภาพที่ 4.96 ตัวละครชายรักชายที่ถูกเลี้ยงมาด้วยแม่

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก บังเอิญรัก Love by Chance

ภาพขวา จาก อาตี๋ของผม

2) การมีความสัมพันธ์กับเพศชาย จุดเริ่มต้นของซีรีส์วายหลาย ๆ เรื่องนั้นมาจากการที่ตัวละครชายไปมีความสัมพันธ์กับตัวละครชายด้วยกัน ทั้งในรูปแบบการเป็นแฟนกัน หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ ได้แก่ Love Sick the Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ปุณณขอให้นมมาเป็นแฟน บังหน้า เพื่อให้น้องสาวที่เป็นสาววายช่วยคุยกับพ่อไม่ให้จับคลุมถุงชนกับลูกสาวเพื่อนพ่อทั้งที่ตนเองก็มีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่แล้ว

คล้ายกับ อาตี๋ของผม ที่ตีขอให้หมอกมาเป็นแฟนด้วยเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้หญิง แต่แท้ที่จริงแล้วเป็นแผนการของตีที่อยากจะอยู่ใกล้ชิดกับหมอกเพราะตีชอบหมอก ซึ่งเริ่มจากการที่ตีได้แอบขึ้นสถานะว่ากำลังมีความสัมพันธ์กับหมอกในเฟซบุ๊ก มาให้หมอกต้องยอมทำตามแผนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (อาตี๋ของผม ตอนที่ 2 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 0.16)

ตี: เป็นแฟนกันนะ

หมอก: อะ มีงทำให้ไร กูชอบผู้ชาย เอ้ย กูเป็นผู้ชาย

ตี: ไม่ได้คบกันจริง ๆ

หมอก: ตลกมากปะ

ตี: ก็แบบเค้า...

หมอก: อ้อ จะเรียกร้องความสนใจไรจ้ะ ใช่ว่าจะ จะจ้อสาว แต่คบผู้ชายบังหน้า

ตี: จะเอาคนอื่นมาเดือตร้อนทำไม ก็เอาหมอกนี่แหละ กำลังมีข่าวเกย์ด้วย

ขณะที่ SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ก้องภพพยายามจะเอาชนะอาตี๋ด้วยหัวหน้าที่มึนๆ เนื่องจากก้องภพไม่ค่อยชอบในระบบโซเชียลสัก แต่สุดท้ายเมื่อก้องภพและอาตี๋ได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกันมากขึ้น ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จนเกิดความรู้สึกที่มีเริ่มมากกว่าแค่รุ่นพี่รุ่นน้อง



ภาพที่ 4.97 การอยู่ใกล้ชิดกับเพศเดียวกันเป็นหนึ่งในสาเหตุของการเป็นชายรักชาย

แหล่งที่มา: SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ด้าน Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง เกิดขึ้นจากการอุบัติเหตุที่พี่ไปล้มทับแก้ว แล้วทำให้ทั้งคู่จูบกันพอดี ทำให้ทั้งพี่และแก้วต่างติดอยู่ในห้วงความรู้สึกนั้น และไม่สามารถมองกันอย่างเดิมได้ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ทั้งคู่ไม่ถูกกัน



ภาพที่ 4.98 การใกล้ชิดกับเพศเดียวกัน เป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละคร
แหล่งที่มา: Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

ส่วนเรื่องทั้งหมดของ Make It Right the Series รักออกเดิน เกิดจากความเมาของพีวส์ จนไปมีอะไรกับธีรตามคำที่เพื่อนยุ เพราะจับได้ว่าแฟนผู้หญิงของเขานอกใจ เช่นเดียวกับ Together with Me ออกหักมารักกับผม เกิดขึ้นจากการที่กรและน็อคเมาและมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน



ภาพที่ 4.99 การมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายจนทำให้กลายเป็นกลุ่มชายรักชาย
แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก Make It Right the Series รักออกเดิน
 ภาพขวา จาก Together with Me the Next Chapter

ตลอดทั้งการดำเนินเรื่องของซีรีส์ว่ายนั้น จะเห็นได้ว่าตัวละครชายรักชายล้วนมีปฏิสัมพันธ์กับคู่ของตัวเองตลอดทั้งเรื่อง ซึ่งทำให้ตัวละครชายรักชายเกิดการยอมรับในอัตลักษณ์แห่งความเป็นชายรักชายและสามารถพัฒนาไปสู่ขั้นต่อไปของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศได้

3) เกิดตามธรรมชาติ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่กลายเป็นกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากมีอัตลักษณ์เหล่านี้อยู่ในตัวอยู่แล้ว โดยจะเป็นกลุ่มที่ยอมรับและรู้ว่าตนเองเป็นชายรักชายมาตั้งแต่แรก ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้นักเกิดขึ้นเองและเรียนรู้ที่จะเข้าใจด้วยตนเอง (นุชนัตร กาฬสมุทร และพิทักษ์ ศิริ

วงศ์, 2560) อันประกอบไปด้วย ซีรี่ (Make It Right the Series รักออกเดิน) เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ตี๋ หมอก (อาตี๋ของผม) เอ๋ ฟิท (บังเอิญรัก Love by Chance) ฉันทน์ เมฆ (เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ค่าย เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ)

สำหรับ เอ๋ (บังเอิญรัก Love by Chance) และ ฉันทน์ (เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) นั้น มีอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายอยู่ในตัวอยู่แล้ว เพียงแต่คู่รักของแต่ละคน นั้นมาช่วยเร่งให้แสดงอัตลักษณ์นั้นออกมาได้เร็วขึ้น เพราะทั้งคู่เองก็ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน และมีอาการสับสนในเพศวิถีของตนเองอยู่เสมอ โดยที่ฉันทน์นั้นมักจะถูกโดนล้อว่าเป็นกลุ่มชายรักชายเสมอ และในช่วงที่เขาสับสนในเพศวิถีของตนเองนั้น ได้ลองจูบกับเพื่อนสาวของเขา ซึ่งทำให้ฉันทน์ได้รู้ว่าเขาไม่ได้ชอบผู้หญิง



ภาพที่ 4.100 การโดนกลั่นแกล้งและการโดนล้อของกลุ่มชายรักชาย

แหล่งที่มา: เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ส่วนเอ๋ก็ไม่เคยมีอารมณ์ทางเพศกับใครมาก่อน จนกระทั่งได้เจอกับฟิท เขาอยากที่จะสัมผัสเรือนร่างของฟิท และมีอารมณ์ทางเพศ จนต้องไปสงบสติอารมณ์ในห้องน้ำ



ภาพที่ 4.101 ตัวละครชายมาช่วยเร่งให้ตัวละครชายรักชายรู้สึกยอมรับนิยามของตนเอง

แหล่งที่มา: บั้งเอิญรัก Love by Chance

จากตารางที่ 4.10 พบว่าดี จาก อาตี๋ของम्म เป็นตัวละครเพียงตัวเดียวที่มีปัจจัยของสาเหตุการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายครบทั้ง 3 ข้อ ส่วนหมอกและพีท จาก บั้งเอิญรัก Love by Chance นั้นมีด้วยกัน 2 ข้อ นั้นแสดงให้เห็นว่าในความเป็นจริงแล้วการจะเป็นกลุ่มชายรักชายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเป็นสำคัญ เพียงแต่ซีรีส์หลายเรื่องนั้นให้น้ำหนักไปกับความรักของตัวละคร

4.3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย

เป็นสภาวะที่เกิดขึ้นได้กับตัวละครชายรักชายทุกตัวละคร และทุกตัวละครต้องเผชิญ เนื่องจากการยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิดแผกไปจากสิ่งที่สังคมคาดหวัง และขัดแย้งกับความเชื่อ บรรทัดฐานทางสังคมเกี่ยวกับความรักต่างเพศที่ตัวละครได้รับรู้มาจากสถาบันต่าง ๆ ในสังคม จนทำให้เกิดสภาวะสับสน จนเกิดเป็นความทุกข์ในที่สุด

นอกจากนี้ความทุกข์ของตัวละครบางตัวเกิดขึ้นภายหลังจากกระบวนการยอมรับตนเอง โดยมักเกิดจากการที่ไปแอบชอบตัวละครอื่น หรือ โดนเปิดเผยเพศวิถีของตน

อย่างไรก็ตามตัวละครชายรักชายแต่ละตัวล้วนมีความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายที่แตกต่างกันออกไป สามารถแยกออกมาเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปุ่น	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
ความสับสนและความทุกข์ จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	ปุ่นมีความสับสนเกี่ยวกับ	โน้มีความสับสนเกี่ยวกับ	อาทิตย์มีความสับสนใน	ความทุกข์ของก้องภพเกิดจาก
	ความรู้สึกของตนเองที่มี	ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อ	ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อ	ความไม่ชัดเจนของอาทิตย์ที่มี
	ต่อโน้ว่านั่นคือความรัก	ปุ่น โดยที่ไม่รู้ว่าความรู้สึก	ก้องภพ เพราะไม่รู้สึกชอบ	ต่อก้องภพ ทำให้ก้องภพต้อง
	หรือไม่ เพราะปุ่นเองก็มี	นั่นคืออะไร และรู้สึกเป็นทุกข์	ผู้ชายมาก่อน	คอยเป็นผู้ตามอยู่เสมอ
	แฟนเป็นผู้หญิงอยู่ จึงทำตัว	จากท่าทีของปุ่นที่เปลี่ยนไป	เมื่อทั้งคู่เป็นแฟนกันแล้ว	
	เหินห่างกับโน้ เพื่อไม่ให้	หลังจากที่ทั้งคู่พยายามจะจูบ	อาทิตย์ก็มีความทุกข์จากการ	
	ความรู้สึกของตัวเองถลาลึก	กัน	ไม่กล้าเปิดตัวกับก้องภพ	
	ลงไปอีก		พยายามหลบหน้า และทำตัว ห่างเหินกับก้องภพในที่ทำงาน เนื่องจากมีรูปหลุดก้องภพจูบ กับอาทิตย์ที่ริมทะเล	

	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	พีวส์	ธีร์	พีท	เก้า
ความสับสนและความทุกข์ จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	พีวส์สับสนในความรู้สึกของ ตนเองที่มีต่อธีร์ เนื่องจาก ตนเองก็มีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่ แล้ว	ความทุกข์ของธีร์เกิดขึ้นจากที่ พีวส์ยังคงมีแฟนเป็นผู้หญิง และให้ความสำคัญของแฟน มากกว่าตนเองเสมอ	พีทสับสนในความรู้สึกของ ตนเองที่มีต่อเก้า ทั้งที่เขา เกลียดเก้ามาโดยตลอด และ ก่อนหน้านี้ก็คบมาแต่ผู้หญิง แต่ตนเองก็ทนไม่ได้ทุกครั้ง ที่เห็นผู้ชายคนอื่นมาเข้าใกล้เก้า	เก้ารู้สึกเป็นทุกข์การที่ถูกพีท เกลียด เนื่องจากเก้าแอบชอบ พีทมาโดยตลอด อีกทั้งยัง เสียใจเวลาที่เห็นพีทคบกับ ผู้หญิง แม้กระทั่งว่าเวลาที่เป็นแฟน กับพีทแล้วก็ยังเป็นทุกข์ที่ไม่ สามารถเปิดเผยความสัมพันธ์ หรือถูกพีทมองเห็นว่าเป็นแค่ ของตาย

	Together with Me ออหัทักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
ความสับสนและความทุกข์ จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	กรเป็นทุกข์จากการแอบ	สับสนในความรู้สึกของตนเอง	พนามีความทุกข์จากการที่มี	วาโยมีความทุกข์จากการที่
	ชอบเพื่อนสนิทอย่างน็อค	ที่มีต่อกร โดยที่ตนเองก็มีแฟน	คนมาชอบวาโย และความ	แอบชอบพนามาตั้งแต่สมัย
	และรู้ว่าน็อคก็มีแฟนเป็น	เป็นผู้หญิง ซึ่งน็อคก็ไม่	ทุกข์การที่เห็นวาโยถูกกลั่น	มัธยม และคิดว่าพนาไม่สนใจ
	ผู้หญิงอยู่แล้ว อีกทั้งยังพ่อ	สามารถทิ้ง เพลง แฟนสาวมา	แกล้ง	ตนเอง นอกจากนี้ยังมีความ
	ของกรยังไม่ชอบกลุ่มชายรัก	อยู่กับกรได้ เนื่องจากเพลงก็		ทุกข์จากการถูกกลั่นแกล้ง
	ชาย พยายามที่จะจับผิด	ไม่ได้ทำอะไรผิด		ด้วยการเปิดเผยเพศสภาพ ทั้ง
	ความสัมพันธ์ของกร			การนำเบอร์โทรและไอดีไลน์
	และน็อค			ไปโพสต์ว่าขายตัว และถูกนำ
				ภาพของตนขณะนอนหลับไป
				แปะไว้ทั่วมหาวิทยาลัย

	อาตี๋ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี๋	หมอก	เอ๋	พีท
	ความทุกข์ของตี๋เกิดจากการที่ถูกกีดกันจากแม่ ไม่ให้คบกับหมอก โดยที่จะส่งตี๋ไปเรียนต่อเมืองนอก	ความทุกข์ของหมอกเกิดขึ้นจากคลิปที่หมอกจูบกับตี๋ในเมืองหิมะหลุดออกมา ทำให้หมอกเกือบถูกล้อออกจากโรงเรียน และถูกแม่ตี๋กีดกันไม่ให้มาเจอกับตี๋อีก	เอ๋สับสนในความรู้สึกของตนเองที่มีต่อพีท เนื่องจากตนเองไม่เคยรู้สึกแบบนี้กับใครมาก่อน แต่ติดตรงที่พีทเป็นผู้ชาย	ความทุกข์ของพีทเกิดจากถูกแบล็กเมลล์จากแฟนเก่า ซึ่งถ้าพีทไม่ให้เงิน ก็จะต้องเอาคลิปที่พีทจูบกับเขาไปปล่อยเพื่อแฉว่าพีทเป็นเกย์ นอกจากนี้ยังมีความทุกข์จากการที่คิดว่าตนเองไม่คู่ควรกับเอ๋ โดยคิดว่าเอ๋เหมาะสมกับผู้หญิงที่น่ารักมากกว่าตนเอง

	เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ฉัน	เมษ	ค่าย	เติร์ต
ความสับสนและความทุกข์ จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	ฉันมีความสับสนใน	มีความทุกข์จากการแอบฉัน	ค่ายมีความรู้สึกสับสนใน	มีความทุกข์จากการที่แอบ
	ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อ	มาโดยตลอด โดยเฉพาะเมื่อ	ความรู้สึกของตัวเองที่มีต่อ	ชอบค่ายมาตั้งแต่สมัยปีหนึ่ง
	เมษ จนต้องหาทางออกด้วย	เห็นฉันจูบกับเพื่อนผู้หญิง	เติร์ตหลังจากที่เห็นคลิป	และยังต้องคอยเป็นคน
	การไปจูบกับเพื่อนผู้หญิงที่	นอกจากนี้ยังมีความทุกข์จาก	ระบายความในใจที่มีต่อค่าย	จัดการเรื่องผู้หญิงให้ค่ายเสมอ
	แอบชอบฉัน ซึ่งก็ทำให้ได้รู้	การที่เมษและฉันไม่สามารถ	ทำให้ค่ายมีความทุกข์จากการ	อีกทั้งยังมีความทุกข์จากการ
	ว่าความรู้สึกของตนเองเป็น	อยู่ด้วยกันไปได้ตลอด	ที่เสียเติร์ตไป เนื่องจากค่ายไม่	ลงใจของค่าย ด้วยการทำตัว
	อย่างไร แต่แล้วฉันก็ต้อง	เนื่องจากฉันเป็นคน แต่เมษ	เคยใส่ใจความรู้สึกของเติร์ต	ดี ๆ กับเติร์ต รวมถึงจูบเติร์ต
	ทุกข์อีกครั้งเมื่อรู้ว่าเมษ	เป็นวิญญาน	เลยแม้ว่าจะในฐานะเพื่อนก็	เพื่อพิสูจน์ว่าเติร์ตแอบชอบ
	จะต้องหายไปถ้ารู้ว่าตัวคนที่		ตาม แต่กว่าจะรู้ตัวก็สาย	ค่ายหรือเปล่า
	แท้จริงของเมษเป็นใคร		เกินไป	

จากตารางที่ 4.11 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์สามารถสรุปถึงความสับสนและความทุกข์ของตัวละครชายรักชายได้ดังนี้

ตัวละครชายรักชายทั้งหมดมีทั้งความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทำให้ตัวละครเหล่านี้รับรู้ว่าคุณลักษณะของกลุ่มชายรักชายนั้นขัดแย้งต่อความคาดหวังทางสังคม ทำให้กลุ่มตัวละครชายรักชายมีความสับสน จนกลายเป็นความทุกข์ ทำให้การยอมรับความเป็นชายรักชายของตัวละครแต่ละคนไม่่ง่ายนัก ความสับสนและความทุกข์ในฐานะชายรักชายสามารถจำแนกออกมาได้ดังนี้

4.3.3.1 การสับสนในตนเอง

มักเกิดขึ้นในตัวละครที่ยังไม่สามารถให้คำตอบให้แก่ตนเอง อันเนื่องมาจากอคติที่เกิดขึ้นจากสังคมที่มีต่อคนรักเพศเดียวกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งในจิตใจขึ้น ส่งผลให้เกิดความสับสน ความอึดอัดใจ กัดดันภายในจิตใจ ซึ่งสามารถจำแนกออกมาได้อีก ดังนี้

1) กลุ่มที่มีความสับสนในตนเองและไม่เคยมีความสัมพันธ์มาก่อน

คือกลุ่มตัวละครที่สับสนในความรู้สึกของตนเองที่มีต่อตัวละครชายอีกตัว และมีสถานะเป็นโสด ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับใครมาก่อน เมื่อมาเจอตัวละครชายที่ทำให้รู้สึกดีด้วยจึงไม่รู้ว่าควรจะจัดการกับความรู้สึกนั้นอย่างไร อีกทั้งไม่รู้ว่าตนเองนั้นเป็นกลุ่มชายรักชายหรือไม่ กลุ่มนี้ประกอบไปด้วย โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) และ ธัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ)

สำหรับโน้ แม้ว่าจะมีตัวละครหญิงมาชอบ และทักท้วงเอาว่าโน้เป็นแฟน แต่โน้ก็ไม่เคยคิดเกินเพื่อนหรือรู้สึกชอบแต่อย่างใด อีกทั้งยังให้เกียรติมาโดยตลอด แต่สำหรับปุณณ์แล้วแม้ว่าจะถูกขอร้องให้เป็นแฟนเพื่อนหล่อน้องสาวของปุณณ์ แต่โน้ก็ทำด้วยความเต็มใจ จนเกิดเป็นความรู้สึกดี ๆ

เช่นเดียวกับอาทิตย์ที่เคยแอบชอบเพื่อนผู้หญิงคนเดียวกับเพื่อนสนิท แต่ก็ยอมเสียสละให้เพื่อนไปจีบแทน ก็ไม่เคยมีความสัมพันธ์กับใครมาก่อน จนกระทั่งก้องภพมาทำดีด้วย จนทำให้อาทิตย์เกิดความรู้สึกไม่แน่ใจในความสัมพันธ์ที่มีกับก้องภพ และพยายามหนีหน้าก้องภพอยู่พักหนึ่ง เพื่อให้รู้ใจตนเอง

ส่วนเอ้ ก็ไม่เคยมีแฟนมาก่อน แม้ว่าจะมีรุ่นน้องผู้หญิงมาจีบ เอ้ก็ไม่ได้สนใจ ซึ่งเอ้เริ่มสับสนในความรู้สึกของตนเองเมื่อตอนที่เขาไปนอนกับพีท จนมีอารมณ์ทางเพศกับพีท อยากจูบไล้ อยากสำรวจร่างกายพีท ทั้ง ๆ ที่เอ้ไม่รู้สึกรูปแบบนี้กับใครมาก่อน จนเอ้ต้องไปตั้งสติ

ใหม่ สุดท้ายเอ้จูบพีทเพื่อพิสูจน์ความรู้สึกของตนเอง (บังเอิญรัก Love by Chance ตอนที่ 4 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 6.42)

- เอ้: บางทีกูอาจจะรู้สึกกับมึงมากกว่าเพื่อนก็ได้
- พีท: กับเรา? มากกว่าเพื่อน?
- เอ้: กูไม่รู้ดี หลายวันนี้กูรู้สึกสับสนนะ ชอบคิดถึงมึง กูเป็นห่วงมึง กูอยากเจอมึงทุกวัน ยังไงดีวะ ชอบจับมือมึง ชอบโอบหน้ามึง กูชอบแก้มมึง บอกตรง ๆ คือมันนุ่ม จนกูอยากกัด กูไม่รู้ว่าความรู้สึกแบบนี้มาจากไหน กูไม่เคยอยู่ใกล้ใคร แล้วรู้สึกอะไรแบบนี้มาก่อน ตอนนี้กูสับสน กูไม่รู้ว่ากูชอบมึงแบบไหน เพื่อน น้องชาย หรือว่า... มึงโกรธกูหรือวะ
- พีท: จะโกรธเอ้ทำไมอะครับ
- เอ้: ก็มึงมองกูเป็นเพื่อน กูทำแบบนี้เพื่อนพิสูจน์ความรู้สึกตัวเอง
- พีท: แล้วเอ้พิสูจน์แล้วรู้สึกยังไง
- เอ้: กูไม่รู้วะ กูรู้แค่ปากมึงมันนุ่มมาก จนกูอยากจูบอีก

ขณะที่ฉันรับรู้ความรู้สึกของเมฆที่มีต่อตนเองว่าเมฆคิดกับตนเองแบบใด ซึ่งฉันก็รู้สึกดีกับเมฆ เพียงแต่ยังคงไม่มั่นใจในตนเอง เนื่องจากฉันไม่เคยมีความสัมพันธ์กับใครมาก่อน จนต้องไปลองจูบกับเพื่อนสนิทผู้หญิงของตน เพื่อให้รู้แน่ชัดว่าฉันชอบอะไรกันแน่ ขณะที่เมฆเองก็เห็นเหตุการณ์นั้นและหายตัวไป ทำให้ฉันต้องไปตามหา ระบายความรู้สึกของตนเองออกมา โดยที่ไม่รู้เลยว่าเมฆได้ฟังเรื่องราวทั้งหมด เพราะพลังของเมฆอ่อนลงจนไม่สามารถออกมาปรากฏตัวได้ (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 5 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 12.00)

- ฉัน: พี่เป็นอะไร
- เมฆ: พี่ก็แค่อยู่ในที่ที่พี่ควรอยู่
- ฉัน: อะไรวะ คุณกัณฑ์ ๆ ได้ไหมพี่ แล้วเมื่อคืนพี่ไปไหนมา
- เมฆ: ก็เพื่อนฉันมาที่ห้อง จะให้พี่อยู่ดูหรอ
- ฉัน: พี่อย่ามางี้เง้าได้ปะ
- เมฆ: เออ พี่มันเง้าเองอะ ที่เดินออกมาเฉย ๆ แต่พี่ก็คงไม่เสียมารยาทมากพอไปดูฉันกับปราชญ์จูบกันหรอก (พรางตัวไม่ให้ฉันเห็น จนสุดท้ายออกมาปรากฏตัวไม่ได้เพราะพลังหมด)
- ฉัน: โอเค เราต้องคุยกันหน่อยแล้วเรื่องนี้ ออกมาคุยกันดี ไม่เป็นไรถ้า พี่ไม่ออกมา พี่ฟังผมนะ ผมรู้แหละว่าพี่โกรธผม พี่คิดว่าผมไม่รู้หรอ ว่าพี่รู้สึกยังไงกับผม ผมไม่ได้โง่งนะเว้ยพี่ แต่พี่ก็ต้องเข้าใจหน่อยดิ ว่าผมไม่เหมือนคน

อีนังไง พี่คิดว่าเป็นผมมันง่ายนักหรอ ตั้งแต่ผมเจอพี่ ผมรู้สึกนะเว้ย ว่าผมเป็นคนทีโหดดี พี่เป็นคนทีรับฟังผม เป็นคนทีช่วยเหลือผม ทีแรกผมให้พี่มาอยู่ด้วย เพราะแค่สงสารพี่ ผมแค่อยากจะช่วยพี่ ผมอยากให้พี่รู้ว่าพี่เป็นใคร แต่ตอนนี้มันไม่ใช่แล้วเว้ย พี่คิดว่าคนโง่ ๆ อย่างผม ไปเรียนกฎหมายทำไมวะ เพราะถ้าพี่ไม่ได้ตายด้วยโรคหัวใจ ผมจะได้ไปเอาผิดมันได้ไง ผมรู้สึกดีกับพี่นะเว้ย แต่ผมไม่รู้จะเรียกมันว่าอะไร พี่เมฆ พี่ยังฟังผมอยู่ไหม พี่อยู่ไหน โอเค ถ้าพี่ไม่ออกมา ผมจะอยู่ตรงนี้แหละ ผมไม่ไปไหนด้วย

2) กลุ่มที่มีความสับสนในตนเอง และมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง

ตัวละครในกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มทีตัวละครทีมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อตัวละครเหล่านั้นไปมีสัมพันธ์กับตัวละครชายอื่น ก็เกิดความสับสนในตัวเอง จนไม่รู้ว่ควรจะต้งเลือกใคร จึงเก็บไว้ทั้งสองคน ซึ่งมักจะตัวละครเหล่านี้มักจะมีฉากทีแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกสับสน และมีการระบายความในใจ อย่างเช่น ปุณณ์ จาก Love Sick the Series ทีแสดงความรู้สึกของเขาทีมีต่อนโน (Love Sick the Series รักอุ่น วยร้อนแสบ ตอนที่ 8 นาทีที 15.30)

ปุณณ์: โน มึงปล่อยกูไว้อย่างนี้สักพักเถอะ กูหันตัวเองไม่ไหวแล้ว แคต้งเจอแต่ มึงอะ กูแม่งคิดแต่จะจูบมึง แต่กูก็พยายามห้ามตัวเองแล้วนะเว้ย แต่... ตอนนีูกูทำแบบนั้นไม่ได้จริง ๆ กูคิดกับมึงแบบนั้นไม่ได้จริง ๆ กูรู้ว่ามันผิด แต่กูห้ามตัวเองไม่ได้ ยิ่งเราเจอกัน กูก็ยังทำไม่ได้ กูไม่รู้ว่ต้งทำยังงัเงแล้วห่างกันสักพักเถอะ

ซีรีส์ว่ายจะแสดงให้เห็นว่ตัวละครชายรักชายประเภทนี้จะใช้เวลาอยู่ร่วมกับตัวละครชายรักชายด้วยกันมากกว่า และสุดท้ายก็พบว่าตัวแฟนทีเป็นผู้หญิงนั้นนอกใจไปคบกับชายอื่น โดยตัวละครในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ปุณณ์ (Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ) ฟิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม)



ภาพที่ 4.102 ตัวละครชายรักชายที่มีคนรักเป็นผู้หญิง

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ ; ภาพขวาบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพล่าง จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

ส่วน พีท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) และ ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ) ทั้งคู่มีความสัมพันธ์แบบเปิด (open relationship) คือ คบไปเรื่อย ๆ ไม่ผูกมัด ไม่ได้เจาะจงคบกับใครเป็นพิเศษ และสามารถมักจะมีความสัมพันธ์ทางกาย เปลี่ยนคู่กันไปเรื่อย ๆ ซึ่งคู่ก่อนทั้งหมดล้วนแต่เป็นผู้หญิงที่เข้ามาหาทั้งคู่ก่อนเสมอ

4.3.3.2 ความทุกข์จากการที่คนในสถาบันครอบครัวไม่ยอมรับ

ตัวละครชายรักชายบางส่วนเกิดความทุกข์ขึ้นเนื่องจากมีบุคคลในครอบครัวไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชาย โดยตัวละครที่มีความทุกข์ที่เกิดจากคนในครอบครัวไม่ยอมรับ ได้แก่ ฟิวส์ ซีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ตี๋ หมอก (อาทิตย์ของผม)

ฟิวส์ และ ซีร์ ต้องหักห้ามใจ ไม่ให้มีความรู้สึกเกินเลยต่อกัน เนื่องจากฝั่งพี่สาวของฟิวส์ เคยคุยกับทั้งคู่ว่า พี่ไม่อยากให้ทั้งคู่เป็นกลุ่มชายรักชายเพราะสังคมยังไม่ยอมรับ ซึ่งทำให้ฟิวส์และซีร์ตัดสินใจที่จะยุติความสัมพันธ์ไว้แค่เพื่อนกันเท่านั้น

ขณะที่พ่อของกร ซึ่งเป็นคนหัวโบราณ ยึดมั่นในระบบรักต่างเพศ และมองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกวิปริต มุ่งหาแต่เรื่องเซ็กส์ จึงรับไม่ได้ที่กรเป็นกลุ่มชายรักชาย และว่าไปถึงพ่อแม่ของน็อคที่สนับสนุนในความสัมพันธ์ของกรและน็อคอีกด้วย (Together with Me the Next Chapter ตอนที่ 9 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 9.03)

พ่อกร: เพราะมีพ่อแม่สนับสนุนให้ลูกมันวิปริตแบบนี้ไง มันถึงได้เกินเลยไปถึงไหน
พื่อน็อค: พุดดี ๆ นะเว้ย ใครวิปริต

พ่อกร: มึงใจ เมียมึงด้วย ลูกมึงด้วย รวมทั้งไอ้เด็กเวอร์นี้ด้วย (ชี้ไปที่กร) คนดี ๆ ที่ไหนวะที่สนับสนุนให้ผู้ชายกับผู้ชายรักกัน

พื่อน็อค: ฉันทว่าแกนั่งไหม้เมซซิ่งกลับไปสู่ยุคหินเลยมัย โลกมันเปลี่ยนไปถึงไหนแล้ว
ทำไมไม่หัดแหกหูแหกตาดูซะบ้าง

แม่น็อค: คือเด็กมันรักกัน ก็ไม่เห็นมันผิดตรงไหนนี่พี่ ยุคนี้สมัยนี้แล้ว ไม่มีใครเขาถือกันแล้ว

พ่อกร: ไม่มีใครถือ แต่ฉันถือ แล้วอย่าเอาความรักบ้าบอคอยแตกอะไรมาอ้าง ถ้ามจริง ไม่ต้องเอาหัวคิด เอาหัวแม่เท้าคิดก็ได้ แกคิดวาระหว่างไอ้न็อคกับไอ้กร มันจะมีความรักอะไรแบบนั้นจริงหรือ

พื่อน็อค: ถ้ามหน่วยเถอะ มีปมหรือ ลูกหลานไม่รักหรือ ถึงได้มองโลกในแง่ร้าย

กร: พ่อครับ แต่ผมกับไอ้น็อครักกันจริง ๆ นะครับ

พ่อกร: รัก? เฮ้ย ตลกวะ ถ้าแกรักไอ้น็อคมันจริง ๆ แกไปนอนกับคนอื่นทำไมวะ ไอ้กร มานี้ พ่อจะถือซะว่าเรื่องที่ผ่านมานี้ มันไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย แต่แกจะต้องกลับไปคบผู้หญิงเหมือนเดิม ที่ผ่านมามีคิดซะว่าแค่ความอยากลอง แกก็ได้ลองแล้วนี่ มันมีอะไรมากกว่านั้น ที่พ่อรู้เนี่ย ไอ้พวกเกย์ ไอ้พวกตุ๊ด มันสนใจแค่เรื่องอย่างว่า แค่นั้นไม่ใช่หรือ

กร: มันก็ไม่ใช่ทุกคนนะพ่อ ที่จะเป็นอย่างที่พ่อพูด

พ่อกร: ไม่เป็น? แล้วที่แกไปมั่วกับคนอื่นละ ยิ่งพูดยิ่งทุเรศวะ อยากจะอ้วก แกต้องเลิกคบกับไอ้น็อค แล้วก็เลิกคบกับคนบ้านนี้ทั้งบ้าน ปล่อยพวกมันให้บ้าไปเอง แล้วแกกลับไปคบผู้หญิงเหมือนเดิม

กร: ผมไม่เคยคบผู้หญิงพ่อ เพราะผมไม่เคยชอบผู้หญิงเลยไงพ่อ แล้วต่อให้ไม่ใช่ไอ้น็อค ผมก็เปลี่ยนไปเป็นสิ่งที่พ่ออยากให้เป็นไม่ได้

(พ่อกรต่อयर)

ส่วนดีและหมอกถูกกีดกันจากเหมย แม่ของดี โดยไม่ต้องการให้ทั้งคู่มาเจอกันและจะส่งดีไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ และก็จะไปยกเลิกคำสั่งไล่หมอกออกจากโรงเรียน ซึ่งทั้งหมอกก็ต้องทำตามคำสั่งทั้งที่เสียใจมาก หมอกก็เช่นกันเพราะไม่รู้เรื่องอะไรเลย อยู่ดี ๆ ดีก็หายไปจากชีวิต (อาตีของผมน ตอนที่ 10 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 5.21)

เหมย: ถ้าคิดว่าหมามาใจร้ายนัก ก็รู้ไว้เลยนะว่าหมามาใจร้ายได้มากกว่านี้อีก เพราะหลังจากนี้ถ้าหมามายังเห็นดียุ่งกับหมอกอีก เรื่องที่หมามาคุยกับผอ. ไว้ หมามาจะไปคุยใหม่ ตีตรงนั้นว่าหมามาจะไปคุยอะไร ถ้ายังอยากให้หมอกเรียนที่นี่ หรือว่าเรียนที่เดิม อยู่ห่าง ๆ กันซะ

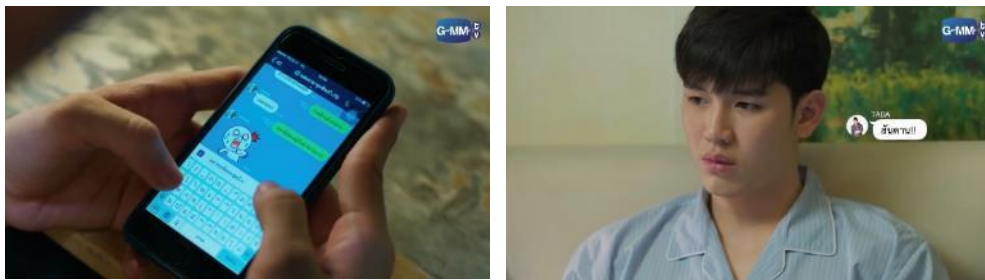
ดี: ม้าาาาาา

เหมย: อยู่ห่าง ๆ กันนะถูกแล้ว เพราะยังงั้นตอนที่ดีไปเรียนต่อ ก็ต้องห่างกันอยู่ดี จะไม่บอกหมอกเรื่องไปเรียนต่อก็ได้นะ

4.3.3.3 ความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากการแอบชอบ

ความทุกข์ในรูปแบบนี้จะเกิดขึ้นกับตัวละครชายรักชายที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ซึ่งมักจะแอบชอบเพื่อนสนิทของตนเอง ซึ่งความทุกข์นี้จะเกิดขึ้นด้วยความรู้สึกรู้ว่าคนที่ตนเองชอบนั้นมีแฟนอยู่แล้ว ซึ่งเป็นการอยู่ภายใต้กรอบศีลธรรม และบรรทัดฐานอันดีของสังคม ที่ไม่ควรยุ่งกับคนที่กำลังอยู่ในช่วงมีความสัมพันธ์ และ การรักเดียวใจเดียว ได้แก่ โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) อีร์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) และ กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม)

รวมถึงรู้สึกรู้ว่าตนเองไม่ควรคบเขา เนื่องจากตนเองเป็นชายรักชาย และไม่รู้ว่ฝ่ายจะเป็นแบบเดียวกันหรือไม่ ซึ่งนั่นก็เป็นเพราะความรู้สึกว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกผิดแยกแตกต่างจากคนอื่น ๆ สังคม ซึ่งเป็นการกดให้ตนเองรู้สึกต่ำต้อยด้อยค่าลงไป ทำให้ความภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) ลดต่ำลง โดยตัวละครชายรักชายที่มีความทุกข์ประเภทนี้ ได้แก่ แก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) ที่มีความทุกข์เพราะพิพไม่ชอบชีหน้าเขาและยังไม่เคยเห็นแก้วอยู่ในสายตา



ภาพที่ 4.103 พิตพยายามไม่ให้ค่าเก้าและบิบไม่ให้เก้าออกจากกลุ่ม

แหล่งที่มา: Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

ส่วนพิต (บังเอิญรัก Love by Chance) รู้สึกว่าตนเองไม่คู่ควรกับเอ้เพราะตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย เอ้ควรได้ไปเจอกับผู้หญิงที่น่ารักและเหมาะสมมากกว่า โดยที่เอ้ไม่รู้อะไรด้วยเลย (บังเอิญรัก Love by Chance ตอนที่ 6 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 3.05)

เอ้: ให้ตายเถอะไอ้พิต มึงหลบหน้ากูทำไมวะ มึงจะไม่บอกกูใช่มั้ย ถ้ามึงไม่บอกกู กูจะจูบมึง

พิต: เอ้ไม่ควรทำแบบนี้ เอ้ควรทำแบบนี้กับผู้หญิงน่ารัก ๆ ไม่ใช่ผู้ชายแบบเรา

เอ้: นี่มึงพูดอะไรของมึงวะ

พิต: เอ้ควรทำแบบนี้กับน้องชมพู ไม่ใช่เรา

เอ้: แต่กูกับชมพูไม่ได้เป็นอะไรกัน

พิต: แต่เราสองคนก็ไม่ได้เป็นอะไรกัน

เอ้: พิต กูบอกกับมึงแล้วใช่ปะ กูคิดกับมึงมากกว่าเพื่อน มึงฟังภาษาคนไม่รู้เรื่องหรือวะ

พิต: เอ้อย่าพูดแบบนี้ ทุกอย่างมันเป็นแค่ความใกล้ชิด เอ้ควรชอบผู้หญิงไม่ใช่เกย์แบบเรา เอ้ควรชอบน้องชมพู ไม่ใช่ชอบเรา เอ้ควรจูบเขาไม่ใช่จูบเรา เอ้ควรดูแลเขาไม่ใช่ดูแลเรา เอ้แค่สับสน เอ้อย่าให้ว่าเอ้ ว่าเอ้ผิดเพศเหมือนกับเราเลย

ขณะที่เมฆ (เขามาเซมั่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) มีความทุกข์จากการที่เห็นอันจูบกับเพื่อนผู้หญิง และเข้าใจไปว่าอันเป็นแฟนกับเพื่อนคนนั้น



ภาพที่ 4.104 ความทุกข์ของตัวละครชายรักชายจากการแอบรัก

แหล่งที่มา: เขามาแข่งมั่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ด้านเตร์ต (ทฤษฎีจีบเธอ) ทุกข์ใจเพราะค่ายไม่เคยรู้และใส่ใจในความรู้สึกของเตร์ตเลย อีกทั้งยังทำตัวไม่ดีใส่เตร์ต คอยให้เตร์ตจัดการเรื่องผู้หญิงด้วย ดังเช่นบทสนทนาของเตร์ตและทู เพื่อนสนิทดังนี้ (ทฤษฎีจีบเธอ ตอนที่ 2 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 1.08)

เตร์ต: มึงอย่าบอกไอ้ค่ายนะ

ทู: เออ มึงก็รู้ไม่ใช่หรอ ว่าไอ้ค่ายมิกฎไม่ชอบเพื่อน

เตร์ต: ก็นั่นไง กูถึงปิดอยู่ตลอดนี่ไง มึงรู้แล้วก็ปิดต่อด้วยนะ

ทู: ว่าแต่มึงเถอะ จะปิดมันอีกนานแค่ไหน

เตร์ต: คงตลอดไป อีกปีเดียวเดี๋ยวก็น่าจะจบแล้ว สามปีก็ทนได้แล้ว

แต่สำหรับ วาโย (2 Moons 2 The Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ที่แอบชอบพนาซึ่งเป็นคนหน้าตาดี และคิดว่าพนาคงไม่สนใจตนเอง เพราะหน้าตาไม่ดี ใส่แว่น เป็นสิ่ว จึงใช้ความคิดนี้มาเป็นแรงขับเคลื่อนในการดูแลตนเอง จนตนเองกลายเป็นคนหน้าตาดี และได้กลายเป็นเดือนคณะในที่สุด



ภาพที่ 4.105 พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงตัวเองของตัวละครชายรักชาย

แหล่งที่มา: 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

4.3.3.4 ความทุกข์จากการโดนกลั่นแกล้ง

ตัวละครชายรักชายที่เปิดเผยว่าตนเองเป็นชายรักชายก็ถูกกลั่นแกล้งจากบุคคลที่ไม่หวังดี ส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นนั้นก็เพราะความประมาทของตัวเอง ยกตัวอย่างเช่น

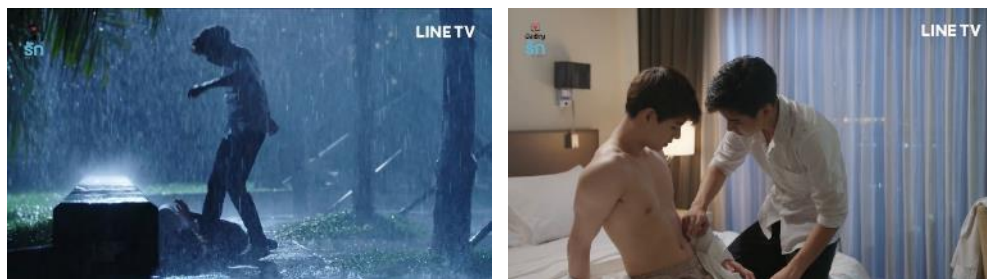
ส่วนกรและน็อค ถูกถ่ายรูปขณะที่ทั้งคู่กำลังจูบกัน และนำไปทำเป็นใบปลิว แจกทั่วมหาวิทยาลัย ทำให้น็อคเครียดมาก จนเพื่อน ๆ ต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาด้วยการปล่อยรูปคนในกลุ่มจูบกันเอง เพื่อให้คนคิดว่าเป็นการเล่นกันเฉย ๆ และได้พยายามสืบหาว่าใครเป็นคนทำและทำไปเพื่ออะไร จนในที่สุดก็รู้ว่าคนที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์เหล่านี้ก็คือ เฟลิมเพลง แฟนของน็อค นั่นเอง



ภาพที่ 4.106 ตัวละครชายรักชายที่ถูกกลั่นแกล้ง

แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

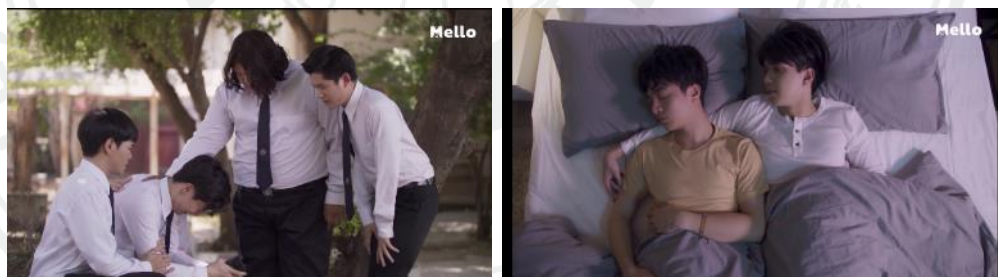
ขณะที่ ฟิท (บังเอิญรัก Love by Chance) ถูก ทรัมป์ แฟนเก่า คอยกรรโชกทรัพย์อยู่เสมอ เนื่องจากเชื่อว่าเขาจะเอาศิลปินที่ฟิทจูบกับตนสมัยที่ยังเป็นแฟนกันมาปล่อย และจะส่งให้แม่ของฟิท เพื่อแฉว่าฟิทเป็นกลุ่มชายรักชาย ส่งผลให้ฟิทมีความทุกข์ใจเป็นอย่างมาก และต้องคอยให้เงินแก่ทรัมป์อยู่เรื่อย ๆ ซึ่งถ้าฟิทขัดขึ้นก็จะโดนซ้อม โดนขโมยทรัพย์สินต่าง ๆ เช่นกระเป๋า สตางค์ โทรศัพท์มือถือ และเครื่องประดับ แต่เรื่องทั้งหมดก็คลี่คลายลงได้ เมื่อเอ้คอยมาช่วยเหลือ และไม่ให้ทรัมป์มาทำอันตราย



ภาพที่ 4.107 ตัวละครชายรักชายแฟนเก่าทำร้ายร่างกายและขู่กรรโชกทรัพย์

แหล่งที่มา: บังเอิญรัก Love by Chance

ส่วน วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ถูกเอารูปและเบอร์โทรไปโพสต์ลงเพจหม่มหล่อของมหาวิทยาลัย เนื่องจากโดนเพื่อนผู้หญิงของพนาที่แอบชอบพนาหมั่นไส้ ที่วาโยได้เป็นแฟนกับพนา เดือนมหาวิทยาลัย นอกจากนี้วาโยยังถูก ปาร์ค คนวาโยไปเดทด้วยเพื่อนประชิดพนา แก่แค้น ด้วยการนำรูปวาโยขณะนอนหลับและที่คอมมีรอยแดงไปแปะไว้ทั่วมหาวิทยาลัย ซึ่งทั้ง 2 เหตุการณ์ทำให้วาโยเสียใจเป็นอย่างมากจนร้องไห้ออกมาตรงกลางมหาวิทยาลัย เพราะมีคนโทรและทักแชทเข้ามาหาว่าวาโยขายตัวหรือเปล่า และพ่อก็รู้เรื่องนี้ แต่วาโยก็ได้เพื่อน ๆ และพนาคอยช่วยเหลืออยู่ไม่ห่าง จนทำให้เหตุการณ์ทุกอย่างคลี่คลาย



ภาพที่ 4.108 ตัวละครชายรักชายร้องไห้เสียใจที่โดนกลั่นแกล้ง โดยมีเพื่อนและคนรักคอยปลอบใจ

แหล่งที่มา: 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

4.3.3.5 ความทุกข์ใจประเภทอื่น ๆ

นอกจากนี้ยังพบว่าตัวละครชายรักชายยังมีความทุกข์อื่น ๆ ที่ไม่สามารถจัดเข้ารวมกับประเภทข้างต้นอีก มีดังนี้

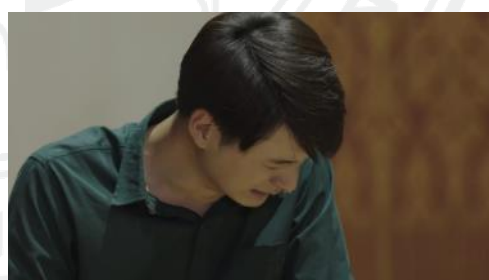
ความทุกข์ของ อาทิตย์ และ ก้องภพ จาก SOTUS the Series พี่ว้ากตัวร้าย กับนายปีหนึ่ง เกิดจาก การที่รูปของทั้งคู่ที่จูบกันริมชายทะเลหลุดออกไปในกลุ่มไลน์บริษัท ซึ่งทำให้ทุกคนในบริษัทจับจ้องมาที่คนทั้งคู่ ทำให้อาทิตย์ต้องตีตัวออกห่างจากก้องภพ ไม่ต้องการเป็นที่จับจ้องของคนทั้งบริษัท ขณะเดียวกันการที่อาทิตย์ตีตัวออกห่างก็ทำให้ก้องภพก็รู้สึกไม่มั่นคงในความสัมพันธ์ เนื่องจากเขาต้องคอยตามอารมณ์ของอาทิตย์อยู่ตลอดเวลา มีเรื่องอะไรก็ไม่เคยจะปรึกษากัน จนทำให้อาทิตย์ต้องต่อสู้กับความกลัวที่เกิดจากการจับจ้องของคนในสังคม และกลัวที่จะเปิดตัวว่าคบกับก้องภพในฐานะคนรักกับทุกคนในบริษัท (SOTUS S the Series ตอนที่ 12 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 6.31)

อาทิตย์: เวลาผ่านไปเร็วเหมือนกันนะ

ก้องภพ: ครับ เร็วจนผมตามไม่ทันแล้ว ที่จริงเราสองคนก็เดินทางมาไกลเหมือนกันนะครับ พี่

อาทิตย์: อืม

ก้องภพ: อาทิตย์ครับ พี่ยังอยากให้ผมเดินอยู่ข้าง ๆ ต่อไป หรืออยากให้ผมหยุดอยู่แค่ตรงนี้ ถ้าพี่อาทิตย์ยังตอบตัวเองไม่ได้ ผมขอคืนเกียรติไว้ที่พี่อาทิตย์ก่อนแล้วกันครับ พี่ตัดสินใจได้เมื่อไหร่ แล้วเราค่อยคุยกัน



ภาพที่ 4.109 ตัวละครชายรักชายร้องไห้จากความทุกข์ที่เกิดขึ้น

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

ขณะที่รูปแบบการใช้ชีวิตระหว่างคนและวิญญาณใน เขามาแข่งมั่งข้าง ๆ หลุมผมครับ ก็ก่อให้เกิดความทุกข์แก่เมฆและธัน เพราะทั้งคู่รู้ดีว่า เมื่อเมฆรู้ว่าตัวเขาเป็นใคร มา

จากไหน ตายด้วยสาเหตุใด วิญญาณของเมฆก็จะไปสู่สุคติ แต่ทั้งคู่ก็พยายามทำความเข้าใจและใช้เวลาทุกนาทีให้มีค่ามากที่สุด (เขามาเซงเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 8 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 5.58)

ฉัน: อย่าว่าผมนะ แต่ผมไม่อยากให้พี่ไปเลยอะ

เมฆ: คนเราฝันความจริงไม่ได้หรอก ฉัน แล้วพอฝันความจริงไม่ได้ เราเลยต้องยอมรับมัน มันเป็นทางที่เจ็บน้อยที่สุดแล้ว

ฉัน: แต่ทำไมมันต้องเป็นแบบนี้

เมฆ: เพราะว่ามันถูกกำหนดไว้แล้ว

ฉัน: มันจะไม่มีปาฏิหาริย์เลยหรอ ไม่จบแบบนี้ได้มั้ย

เมฆ: การที่เราได้เจอกัน มันก็เป็นปาฏิหาริย์สำหรับพี่แล้ว

อย่างไรก็ตามเมื่อตัวละครชายรักชายนั้นเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน ตลอดจนความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันในตนเองแล้ว และหากบุคคลนั้นไม่มีการปฏิเสธหรือต่อต้านความรู้สึกภายในของตนก็จะเกิดการยอมรับอัตลักษณ์ใหม่ หากแต่บุคคลนั้นยังมีการปฏิเสธความรู้สึกของตนเองที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ตนเองเคยยึดถือไว้ก็จะค่อย ๆ นำตนเองสู่ขั้นต่อไป

4.3.4 การยอมรับตนเอง

เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากของกลุ่มชายรักชาย อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างซับซ้อนและต่อเนื่อง เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์แบบรักต่างเพศมาสู่เอกลักษณ์แบบรักเพศเดียวกัน (นุชนตรง กาฬสมุทร และพิทักษ์ ศิริวงศ์, 2560) และจะทำให้รู้ว่า “เราคือใคร” ซึ่งจะส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตและทางเลือกในอนาคตของตัวละครเหล่านั้น โดยการยอมรับตัวเองจะส่งผลทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อตนเอง และรู้สึกถึงคุณค่าในตัวเอง (Self-Regard) ในทางบวกอย่างมั่นคง (Hurlock, 1973 อ้างถึงใน ภาควงศ์ เทชะอนันต์วงศ์, 2555)

ซึ่งการยอมรับในตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายนี้นี้ คือการที่ตัวละครมีความเข้าใจถึงธรรมชาติของตนเอง ยอมรับในความเป็นตัวตนของตนเอง ทั้งการแสดงออกในพฤติกรรมและความรู้สึก โดยไม่ได้รู้สึกว่าการเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องที่ผิด แม้ว่าคนในสถาบันสังคมจะจับจ้องและตีตราว่ากลุ่มชายรักชายนี้นั้นละเมิดความเชื่อและบรรทัดฐานของสังคมก็ตาม เพราะการเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นเพียงแค่รสนิยมทางเพศและเพศวิถี ซึ่งส่งผลให้ตัวละครชายรักชายมีความสุขกับสิ่งที่ทำ และไม่มีความรู้สึกสับสนขัดแย้งในตนเองอีกต่อไป โดยการยอมรับตนเองของตัวละครชายรักชายแต่ละตัวละคนนั้น มีดังนี้

ตารางที่ 4.12 การยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปณณ	โน	อาทิตย์	ก้องภพ
การยอมรับตนเอง	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย	มีการปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้เป็นกลุ่มชายรักชาย ในครั้งที่ปณณมาขอให้ปณณเป็นแฟน แต่เมื่ออยู่ใกล้ชิดกับปณณไปสักพัก ความรู้สึกที่มีต่อปณณก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไป ทำให้โนได้เรียนรู้และยอมรับว่าตนเป็นกลุ่มชายรักชายในที่สุด	อาทิตย์ยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายจากคำพูดของเพื่อนและรุ่นพี่ที่สนิท ที่อาทิตย์ไปปรึกษาเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองที่มีต่อก้องภพ	ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยบอกว่าตนเองเป็นผู้ชายเพียงแต่ชอบอาทิตย์เพียงคนเดียว ถ้าเป็นผู้ชายคนอื่นก็ไม่ชอบ

	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	พิวส์	ธีร์	พีท	แก้ว
การยอมรับตนเอง	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่า เป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะว่ายอมรับและรับรู้ว่่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์	หลังจากที่สับสนในความรู้สึกของตนเองที่มีต่อแก้ว	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะว่ายอมรับและรับรู้ว่่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์

	Together with Me ออกหักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
การยอมรับตนเอง	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะว่ายอมรับและรับรู้ที่ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์	ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายโดนตรง เพียงแต่เป็นผู้ชายที่ชอบชายรักชาย (กร)	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะว่ายอมรับและรับรู้ที่ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์ เพียงแต่ยังไม่กล้าเปิดตัวกับเพื่อนในช่วงแรก	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะว่ายอมรับและรับรู้ที่ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์

การยอมรับตนเอง	อาตี๋ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี๋	หมอก	เอ๋	พิท
	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับตนเอง เนื่องจากในซีรีส์ดำเนินเรื่องด้วยการเล่าผ่านมุมมองของหมอกเป็นหลัก	ยอมรับตัวเองจากการที่มีวิทยากรมาพูดเรื่องเพศ ความรัก และความสัมพันธ์	ลองจูบกับพิทเพื่อทดสอบความรู้สึกของตนเอง	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะว่ายอมรับและรับรู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชายก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์

	เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ฉัน	เมษ	ค่าย	เตีร์ด
การยอมรับตนเอง	รู้สึกว่าคุณมีความแตกต่าง	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการ	ค่ายยอมรับว่าคุณเป็นกลุ่ม	ไม่ปรากฏว่ามีขั้นตอนการ
	จากคนอื่นมาโดยตลอด และ	ยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย	ชายรักชายจากการไปขอ	ยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย
	เริ่มชัดเจนว่าคุณเป็นกลุ่ม	เพราะว่ายอมรับและรับรู้	คำปรึกษาจากรุ่นพี่ เกี่ยวกับ	เพราะว่ายอมรับและรับรู้
	ชายรักชายหลังจากที่ได้จูบ	ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย	เรื่องความสัมพันธ์และ	ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย
	กับเพื่อนผู้หญิงของตนแล้ว	ก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์	ความรู้สึกของคนที่มาต่อเตีร์ด	ก่อนจุดเริ่มต้นของซีรีส์
	รู้สึกว่ามันไม่ใช่ตัวตนของเขา			

จากตารางที่ 4.12 สามารถสรุปถึงการยอมรับต่อการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายในประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

1. ตัวละครชายรักชายยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชายตั้งแต่ต้น ในกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่รู้ตัวและยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชายตั้งแต่แรก ซึ่งไม่มีการแสดงขั้นตอนการยอมรับตนเองให้เห็น เนื่องจากกระบวนการนี้ได้ผ่านมาก่อนที่ซีรีส์วายจะดำเนินเรื่อง สำหรับตัวละครในกลุ่มนี้มักจะมีการแสดงออกและเปิดเผยว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ซึ่งถ้าเป็นกลุ่มเพื่อนหรือคนสนิท จะรู้ว่าตัวละครเหล่านี้เป็นชายรักชาย อันประกอบไปด้วย ซีรี่ (Make It Right the Series รักออกเดิน) กร (Together with Me ออกหักมารักกับผม) พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) เติร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) พนา และ วาโย (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2)

ส่วน เก้า (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) และ เมฆ (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) นั้น แม้จะรู้ตัวว่าเป็นกลุ่มชายรักชายแต่แรก แต่ก็ไม่มีการเปิดเผยหรือแสดงที่ทว่าเป็นกลุ่มชายรักชายให้ใครได้ทราบ อันเนื่องมาจากความกลัวว่าจะละเมิดบรรทัดฐานของสังคมนั่นเอง

2. ตัวละครชายรักชายที่มีความสับสนและทำการยอมรับตัวตนในภายหลัง ตัวละครกลุ่มนี้ได้รับความคาดหวังจากสถาบันต่าง ๆ ในสังคมให้มีความสัมพันธ์กับผู้หญิง จากบรรทัดฐานของสังคมรักต่างเพศ และเรียนรู้ว่าการรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องที่ละเมิดบรรทัดฐานของสังคม จึงทำให้ตัวละครเหล่านี้เลือกที่จะไม่ยอมรับในอัตลักษณ์การชอบเพศเดียวกันในตอนแรก แต่ก็ยังเกิดความสับสนในตนเอง และความสับสนกับตัวละครชาย ไม่ว่าจะเกิดจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรือ การใกล้ชิดกันก็ตาม

ตัวละครชายรักชายจึงพยายามหาคำตอบให้แก่ความสงสัยนี้ ทั้งจากการขอคำแนะนำจากบุคคลอื่น ลองอยู่ใกล้ชิดหรือทำซ้ำความสัมพันธ์กับตัวละครชายรักชาย จนพบคำตอบว่าตนเองเป็นใคร จนนำไปสู่การยอมรับตนเองในที่สุด ตัวละครในกลุ่มนี้ประกอบไปด้วย ปุณณ โน่ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) อาทิตย์ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) พิท (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) หมอก (อาตี๋ของผม) เอ้ (บังเอิญรัก Love by Chance) ฉัน (เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ) และ ค่าย (ทฤษฎีจีบเธอ)

อาทิตย์ จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ได้ขอคำปรึกษาจากรุ่นพี่ที่เพิ่งแต่งงานเกี่ยวกับความรู้สึกของเขามีสต่อก้องภพ ซึ่งคำแนะนำได้ทำให้อาทิตย์กล้าที่จะยอมรับในความรู้สึกของตนเองและยอมรับตนเองได้ในที่สุด (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ตอนที่ 13 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 11.13)

อาทิตย์: แล้วสรุปความรู้สึกของผม มันคืออะไรกันแน่อะเฮีย

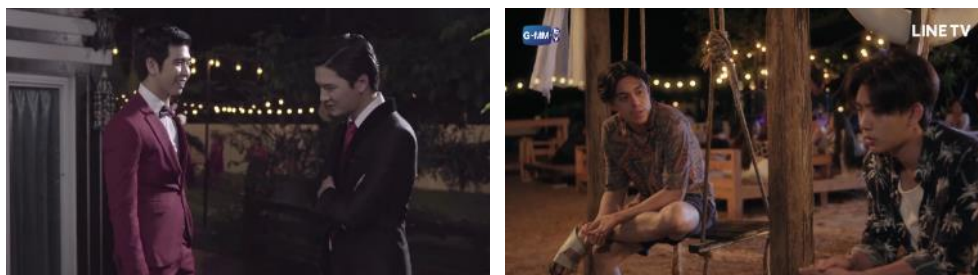
เฮีย: เอ้า ไอ้เฮียเนี่ย มึงถามกู แล้วกูจะไปรู้มึงหรือ มึงคิดเอาเองดิ มึงไม่ต้องใช้สมองคิดเว้ย มึงใช้ใจมึงจะคิด หรือถ้ามึงคิดอะไรไม่ออกอะนะ ไม่ต้องสนใจมึงเว้ย ช่างแม่ง มึงอยากทำอะไร มึงก็ทำ มึงเป็นถึงเฮดว้ากนะเว้ย อย่าให้เสียชื่อดิวะ เอาหนอยเว้ย

ขณะที่ค่าย จาก ทฤษฎีจีบเธอ เมื่อรู้ความรู้สึกของเตีร์ดที่มีต่อตนเองแล้ว ก็ทำตัวไม่ถูกและรู้สึกว่ตนเองได้เสียเตีร์ดไปแล้ว เดินทางไปหารุ่นพี่เพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับความรู้สึกของเขามีสต่อเตีร์ด ซึ่งรุ่นพี่ก็ได้เล่าประสบการณ์ของตนที่เคยสูญเสียคนที่รักไปเพราะไม่ยอมทำตามความรู้สึกของตนเอง ทำให้ค่ายยอมรับในความรู้สึกของตนและกลับมาตามจีบเตีร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ ตอนที่ 7 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 5.31)

รุ่นพี่: โอกาสอะ ถ้าบางทีมึงเสียไปแล้ว มันอาจจะไม่กลับมาแล้วนะเว้ย แต่มึงยังโศกดีใจ เพราะว่ามึงรู้ใจตัวเองในวันที่มันไม่ได้สายจนเกินไป เพราะฉะนั้นตอนนี้ถ้ามึงอยากทำอะไร มึงลุยเลยเว้ย อย่าทำพลาดเหมือนกูละกัน

ค่าย: แต่ผมก็ยังไม่แน่ใจเลยพี่ แล้วไอ้เตีร์ดมันก็เป็นเพื่อนผมอะ อีอย่างมันเป็นผู้ชายด้วยนะพี่

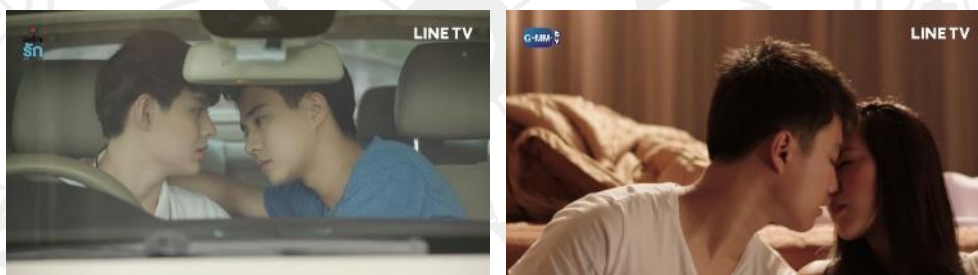
รุ่นพี่: แล้วไงวะ หนึ่งบางเรื่องมันอาจจะไม่ใช่แนวที่มึงชอบนะเว้ย แต่ดูจบมึงยังชอบได้เลย กูบอกมึงให้ชนะเว้ย ต่อให้มึงนั่งอยู่ตรงนี้อีกกี่ชาติ มึงก็ไม่ได้คำตอบหรอก คำตอบมันอยู่ที่ไอ้เตีร์ดเว้ย มึงกลับไปหาไอ้เตีร์ดเถอะ กลับไปเผชิญหน้าคำถามที่มึงสงสัย



ภาพที่ 4.110 ตัวละครชายรักชายขอคำปรึกษาจากบุคคลอื่น

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพขวา จาก ทฤษฎีจีบเธอ

ขณะที่ตัวละครชายรักชายบางตัวได้ลองทำซ้ำหรือมีการทดลองเพื่อพิสูจน์ในความรู้สึกของตน เพื่อให้แน่ใจว่าตนเองเป็นใคร อาทิ เอ้ที่ลองจูบกับพีท (บังเอิญรัก Love by Chance) หรือ ธันที่ลองจูบกับเพื่อนผู้หญิง ซึ่งทำให้รู้ว่าเขาไม่ได้ชอบผู้หญิง (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ)



ภาพที่ 4.111 ตัวละครชายรักชายทดลองทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ว่าตนเองมีรสนิยมแบบใด

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวา จาก เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

3 ตัวละครชายรักชายที่ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ตัวละครประเภทนี้มักจะให้คำนิยามตนเองด้วยคำศัพท์ที่แตกต่างออกไป ทั้ง ๆ ที่การกระทำก็并没有什么แตกต่างจากกลุ่มชายรักชาย ดังเช่น ก้องภพ จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ที่บอกเพื่อน เอ็ม เพื่อนสนิทของตนว่าตนเองเป็นผู้ชาย เพียงแต่ชอบอาทิตย์ ถ้าผู้ชายคนนั้นไม่ใช่อาทิตย์ก็จะไม่ชอบ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ตอนที่ 14 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 8.45)

เอ๋ม: เฮ้ย ไอ้ก้อง มึงคบกับกูมาตั้ง 4 ปีแล้ว ไม่เห็นเคยบอกกูเลยว่าชอบผู้ชาย

ก้องภพ: กูไม่ได้ชอบผู้ชาย กูชอบพี่อาทิตย์

เอ๋ม: เอ้า มันก็เหมือนกันปะวะ

ก้องภพ: มันไม่เหมือนกัน ถ้าไม่ใช่พี่อาทิตย์ กูก็ไม่ชอบ

หรืออย่าง นี้อค จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ก็บอกว่า หมอไбрท์ ญาติของตนว่าตัวเองไม่ใช่เกย์ แต่เป็นผู้ชายที่ชอบเกย์ (Together with Me ออกหักมารักกับผม ตอนที่ 9 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 2.17)

ไбрท์: แล้วนี่ยังงั้นเนี่ย พี่เห็นในเพจมหาลัย รูปแกกับกรเต็มไปหมดเลยนะ

นี้อค: ก็อย่างพี่พี่เห็นอะครับ

ไбрท์: อย่างที่พี่เห็น ก็คือแกกับกรชอบกัน

นี้อค: คือ.. ก็..ชอบกัน แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็น...

ไбрท์: แบบพี่อะหรอ

นี้อค: ใช่ คือ..ผมไม่ได้เป็นเกย์อะพี่

ไбрท์: แต่เป็นชายรักเกย์?

นี้อค: อืม



ภาพที่ 4.112 ตัวละครชายรักชายที่นิยามว่าตนเองเป็นผู้ชาย

แหล่งที่มา: ภาพซ้าย จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพขวา จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

4.3.5 การเปิดเผยตนเอง

เป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย ซึ่งกลุ่มชายรักชายหลายคนจะมาถึงขั้นตอนนี้เนื่องจากความกลัวว่าจะทำการละเมิดความคาดหวังของสังคม และจะหยุดกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์เอาไว้เพียงแค่การยอมรับตนเองเท่านั้น (Plummer, 1981)

Clarke, Ellis, Peel, & Riggs, (2010) ได้อธิบายว่า ในกลุ่มของ LGBT ในวัยรุ่นนั้นการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับตัวตนในฐานะที่ไม่กลุ่มรักข้ามเพศ (heterosexual) นั้นเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในการพัฒนาอัตลักษณ์ เนื่องจากเป็นการเพิ่มระดับการผูกมัดกับอัตลักษณ์ทางเพศแบบคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งกระบวนการนี้จะเต็มไปด้วยความกดดันและความเครียดอย่างมาก

สอดคล้องกับ Savin-Williams & Ream (2003) ที่ทำการศึกษาถึงการตัดสินใจในการเปิดเผยว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายต่อผู้ปกครอง โดยที่กลุ่มวัยรุ่น LGBT นั้นจะเลือกที่จะเปิดเผยหรือไม่นั้นจะพิจารณาจากบุคคลที่จะเปิดเผยด้วย และจะเปิดเผยอย่างไร โดยจะต้องชั่งน้ำหนักว่าจะมีผลเสียหรือมีประโยชน์อย่างไร เนื่องจากการเปิดเผยอาจจะส่งผลในแง่ของการถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงตลอดจนการถูกปฏิเสธ หรือถึงขั้นทำร้ายร่างกาย

สำหรับที่มาของการเปิดตัวของตัวละครชายรักชายในแต่ละตัวละคร และบุคคลที่ตัวละครเลือกที่จะเปิดตัวด้วยก็แตกต่างกันออกไป สามารถสรุปออกมาได้เป็นตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.13 กลุ่มบุคคลที่กลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายเลือกเปิดตัวด้วย

กลุ่มบุคคลที่เปิดเผยตนเองด้วย	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปุ่น	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
1. คนในครอบครัว	-	-	-	-
2. เพื่อนสนิท	เพื่อนสนิทของโน้รับรู้ในความสัมพันธ์ของปุ่นกับโน้ โดยเพื่อนคนนี้แบบชอบโน้ ซึ่งทำให้ปุ่นต้องไปคุยเปิดใจกัน	เพื่อนสนิทของโน้รับรู้ในความสัมพันธ์ของปุ่นกับโน้	เปิดตัวกับว่าเป็นกำลังคบกับก้องภพกับกลุ่มเพื่อนสนิท	เปิดตัวกับว่าเป็นกำลังคบกับอาทิตย์กับกลุ่มเพื่อนสนิท
3. ที่ทำงาน	-	-	ในตอนแรกเปิดตัวกับเอิร์ธรุ่นพี่ที่สนิทในออฟฟิศ แต่หลังจากที่มีรูปอาทิตย์จูบกับก้องภพหลุดออกมา ก็ทำให้อาทิตย์เลือกที่จะเปิดตัวกับทุกคนในบริษัทกลางงานเลี้ยงส่งเด็กฝึกงาน	-

กลุ่มบุคคลที่เปิดเผยตนเองด้วย	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	ฟิวส์	ธีร์	พีท	แก้ว
1. คนในครอบครัว	ในตอนท้าย ฟิวส์ได้เปิดตัวว่าคบธีร์กับพี่สาว ซึ่งพี่ก็ยินดีและยอมรับในการตัดสินใจของฟิวส์ เพราะเห็นว่าธีร์เป็นคนดีและสามารถดูแลฟิวส์ได้ แม้ว่าในตอนแรกจะไม่อยากให้ฟิวส์และธีร์เป็นเกย์ก็ตาม	-	ไม่ได้ตั้งใจจะเปิดตัวกับพ่อ แต่พ่อรู้เรื่องของพีทและแก้วจากแฟนเก่าของพีทที่ส่งรูปพีทจูบกับแก้วในสระว่ายน้ำให้ ทำให้พ่อเรียกพีทและแก้วมาคุย ซึ่งพ่อก็ไม่ได้ว่าอะไร ขอแค่ให้อยู่กับร่องกับรอย	ไม่มีการเปิดตัวกับใคร
2. เพื่อนสนิท	กลุ่มเพื่อนรับรู้ในความสัมพันธ์ของฟิวส์และธีร์	กลุ่มเพื่อนรับรู้ในความสัมพันธ์ของฟิวส์และธีร์	-	
3. ที่ทำงาน	-	-	-	

กลุ่มบุคคลที่เปิดเผยตนเองด้วย	Together with Me ออหักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
1. คนในครอบครัว	มีการเปิดตัวกับครอบครัว โดยในช่วงแรก พ่อและ พี่สาวไม่สามารถยอมรับได้	พ่อแม่สามารถยอมรับใน ความสัมพันธ์ของกรและน็อค ได้ โดยไม่มีการตั้งคำถาม รวมถึงลูกพี่ลูกน้องของน็อค	-	-
2. เพื่อนสนิท	เปิดตัวกับกลุ่มเพื่อนสนิท สมัยมหาวิทยาลัย	เปิดตัวกับกลุ่มเพื่อนสนิทสมัย มหาวิทยาลัย	เปิดตัวกับบีมและคิทเพื่อน สนิท เนื่องจาก ทั้งคู่คาดคิดว่า พนาชอบวาโยหรือไม่ตั้งแต่ สมัยมัธยม ซึ่งทั้งคู่ก็ไม่ได้ว่า อะไร และเป็นเพื่อนที่ดีมา ตลอด และเมื่อเข้ามา มหาวิทยาลัยแล้วก็พาวาโยมา เปิดตัวในฐานะแฟนกับเพื่อน ในคณะ	เปิดตัวกับมิ่งเพื่อนสนิทสมัย เด็ก และแก๊งนางฟ้า เพื่อน สมัยมหาวิทยาลัย
3. ที่ทำงาน	รุ่นพี่ที่ทำงานเริ่มเปิดเผยตัวตนของตนเองก่อน เพื่อเป็นการ หลอกลามว่ากรและน็อคเป็นแฟนกันหรือไม่ ทำให้กรและ น็อคกลัวที่จะบอกว่าทั้งคู่เป็นคนรักกัน		-	-

กลุ่มบุคคลที่เปิดเผยตนเองด้วย	อาตีของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี	หมอก	เอ้	พีท
1. คนในครอบครัว	ไม่ได้ตั้งใจจะเปิดตัวกับแม่ แต่แม่รู้เรื่องของตีกับหมอก จากข่าวที่ตีและหมอกไปจูบกันในเมืองหิมะ ซึ่งแม่ของตีไม่ยอมรับและพยายามกีดกันทุกทางเพื่อไม่ให้หมอกและตีได้คบกัน	ไม่ได้ตั้งใจที่จะเปิดตัวกับพ่อ แต่พ่อรู้เรื่องของตีกับหมอก จากข่าวที่ตีและหมอกไปจูบกันในเมืองหิมะ ซึ่งพ่อของตีก็ไม่ได้ยอมรับอย่างเต็มที่ แต่ก็พร้อมที่จะอยู่ข้างหมอกเสมอ ส่วนหมอน้องชายของหมอก ก็สนับสนุนหมอกเสมอ และเรียกตีว่า “แฟนเฮีย”	-	แฟนเก่าจะส่งคลิปแบล็กเมลล์พิทมาให้แม่ เอ้จึงแนะนำว่าให้พิทชิงเปิดตัวก่อน ให้แม่รู้จากปากพิทดีกว่า ให้รู้จากคนอื่น ซึ่งแม่ก็ยอมรับและเข้าใจพิท แม้ว่าความจริงแล้วแม่จะรู้มานานและได้รับคลิبنั้นแล้ว
2. เพื่อนสนิท	-	อู๋ กับ ตัน เพื่อนสนิทของหมอกรู้ว่าหมอกคบกับตีตั้งแต่แรก แต่ก็ไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจหมอกแต่อย่างใด	ไม่ได้ตั้งใจเปิดตัวกับเพื่อนสนิท แต่เพื่อนสนิทคอยจับตาดูและคอยแซวในความสัมพันธ์ของเอ้และพิท	ติณณ์เพื่อนสนิทของพิทก็รับรู้ในความสัมพันธ์ของเอ้และพิท แต่ติณณ์ก็ไม่สนับสนุนและอยากให้พิทเลิกยุ่งกับเอ้ เพราะคิดว่าเอ้จะมาหาผลประโยชน์จากพิท
3. ที่ทำงาน	-	-	-	-

กลุ่มบุคคลที่เปิดเผยตนเองด้วย	เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจิบเธอ	
	ฉัน	เมษ	ค่าย	เตีร์ด
1. คนในครอบครัว	เปิดตัวกับแม่ เนื่องจากต้องการปรึกษาและการปลอบใจในสิ่งที่ตนเองเป็น	-	-	-
2. เพื่อนสนิท	ฉันเปิดตัวกับเพื่อน และแนะนำให้เพื่อน ๆ ได้รู้จักกับเมษด้วย แต่ไม่มีใครเห็นเพราะเมษเป็นวิญญาน	เมษเปิดตัวกับรุ่นน้องที่มาแอบชอบตัวเอง ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และปฏิเสธการบอกรักของเธอ	เปิดตัวกับเพื่อนสนิทอย่างทุและบอน ซึ่งทั้ง 2 ก็เข้าใจและพยายามช่วยให้ค่ายจิบเตีร์ดให้สำเร็จ หลังจากที่เราใจตัวเองแล้ว อีกทั้งยังบอกรักเตีร์ดในงานปาร์ตี้ ทำให้คนทั้งคณะรู้ว่าค่ายชอบเตีร์ด	เปิดตัวกับเพื่อนสนิทอย่างทุและบอน ซึ่งทั้ง 2 ก็เข้าใจและพยายามช่วยให้เตีร์ดจิบค่ายให้สำเร็จ แต่ก็ไม่สำเร็จ จนเตีร์ดล้มเลิกความตั้งใจนั้นไป เพราะว่าถูกค่ายหลอก
3. ที่ทำงาน	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่ากลุ่มบุคคลที่กลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย เลือกเปิดตัวด้วยนั้นมีด้วยกัน 3 กลุ่มคือ คนในครอบครัว เพื่อนสนิท และที่ทำงาน โดยกลุ่มที่ตัวละคร เลือกเปิดตัวด้วยมากที่สุดคือเพื่อนสนิท จำนวน 16 ตัวละคร รองมาเป็นเปิดตัวกับคนใน ครอบครัวมีด้วยกัน 7 ตัวละคร และที่ทำงาน 3 ตัวละคร

1. คนในครอบครัว เนื่องจากกลุ่มคนในครอบครัว เป็นบุคคลที่กลุ่มชายรักชายมีความใกล้ชิด และไว้วางใจด้วยมากที่สุด โดยมี 2 ตัวละครที่เลือกจะเปิดตัวกับแม่ด้วยตนเอง นั่นคือ พิท จาก บังเอิญรัก Love by Chance และ ชัน จาก เขามาแข่งแข้งข้าง ๆ หลุมผมครับ สำหรับสาเหตุที่ทำให้ทั้งคู่ต้องเปิดตัวนั้นก็แตกต่างกันออกไป

พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) ถูก ทรัมป์แฟนเก่าชู้ว่าจะส่งคลิปที่พิทกำลังจูบกับตนให้แม่ของพิท ทำให้พิทเครียดและกลัวมาก แต่เขาก็แนะนำให้พิทเปิดตัวกับแม่ก่อนที่จะได้รับคลิป เพราะเอ๊ะเชื่อว่ายังไงแม่ก็จะเข้าใจ และยอมรับในสิ่งที่พิทเป็นได้ ซึ่งพิทก็ทำตามและแม่ของพิทก็เข้าใจในสิ่งที่พิทเป็น เพราะพิทก็ยังคงเป็นลูกคนเดิมที่เธอรัก (บังเอิญรัก Love by Chance ตอนที่ 1 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 2.29)

พิท: แม่ครับ ถ้าพิทไม่เหมือนกับคนอื่น แม่จะรับได้มั้ยครับ ถ้าพิทไม่ได้ชอบผู้หญิง พิทชอบผู้ชาย แม่จะเกลียดพิทมั้ยครับ พิทไม่ได้อยากเป็นแบบนี้ พิทก็อยากจะชอบผู้หญิงเหมือนคนอื่นเขา แต่..พิทก็รู้ว่า ทำไมพิทต้องเป็นแบบนี้

แม่: พิทหิวมั๊ยลูก กินไรมายัง นี่แม่ทำของโปรดพิทด้วยนะ (แม่กับพิทกอดกันแล้วร้องไห้)

แม่: พิทฟังแม่นะ ไม่ว่าพิทจะชอบใคร รักใคร เพศอะไร แต่พิทก็เป็นลูกรักของแม่เสมอ

พิท: พิทขอโทษ

แม่: แม่บอกพิทแล้ว ไม่ว่าพิทจะชอบใคร จะรักใคร ไม่ว่าเขาจะเป็นเพศไหน พิทก็คือพิท ลูกชายที่แม่รักมากที่สุดเสมอ และแม่ก็จะอยู่ตรงนี้ จะอยู่แบบนี้ ไม่ว่าพิทจะเลือกทางไหนก็ตาม ไม่เป็นไรนะ

ส่วน ธัน (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ตัดสินใจเปิดตัวกับ ขวัญ แม่ของตน เนื่องจากความอึดอัดและสับสนกับความรู้สึกที่เผชิญอยู่ ซึ่งขวัญก็ยอมรับและเข้าใจ พร้อมสนับสนุนในสิ่งที่ธันเป็น (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 6 ช่วงที่ 3 นาทีที่ 7.52)

ธัน: ธันขอโทษนะ

ขวัญ: ทำไมอะลูก เกิดอะไรขึ้น มีอะไรเล่าให้แม่ฟังก็ได้ เล่าแบบเพื่อน นี่ก็จะฟังแบบเพื่อน

ธัน: ธัน.. ธันพูดไม่ถูกอะ ธันกลัวบอกแม่แล้วแม่ผิดหวังอะ

ขวัญ: ไปทำใครต้องมาอะดิ

ธัน: ถ้าเป็นเรื่องนี้ อาจจะไม่ได้ผิดหวังก็ได้

ขวัญ: ธันหมายถึงอะไร แม่ไม่เข้าใจ

ธัน: ธัน.. ธันไม่เหมือนคนอื่นอะ เธอ.. ธันอึดอัดอะ ธันว่าธันไม่ได้ชอบผู้หญิงอะ

ขวัญ: แล้วธันชอบผู้ชายใช่มั้ยลูก

ธัน: ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม ธันขอโทษนะ

ขวัญ: ธัน ขอโทษทำไม ไม่ได้ทำอะไรผิดเลย

ธัน: ธันกลัว กลัวว่าแม่จะเสียใจ ธันกลัวแม่ผิดหวัง

ขวัญ: ธัน ใจเย็น ๆ ฟังแม่ ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องกลัวนะ ยังไงแม่ก็รักธันอยู่แล้ว ธันก็เป็นคนเดิมใช่มั้ยลูก ธันไม่ได้ทำอะไรผิดเลย ธันเชื่อมั๊ย ตอนเด็ก ๆ แม่คุยกับป้า ว่าลูกจะออกมาเป็นยังไง จะชอบทำอะไร เราก็ไม่ว่า เราก็จะปล่อยให้เขาเป็น ขอให้เขามีความสุขก็พอ ธันไม่ได้ทำอะไรผิดนะลูก แล้วแม่ก็รักธันด้วยนะ

ธัน: ขอบคุณนะแม่

อย่างไรก็ตามก็ยังมีพ่อแม่อีกกลุ่มที่บังเอิญไปรู้ว่าลูกของตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย จนทำให้ตัวละครชายรักชายหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเปิดเผยตัวตน โดยที่ผลลัพธ์นั้นมิตั้งฝ่ายที่ยอมรับและไม่ยอมรับ ดังนี้

พีท และ แก้ว จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง จำใจต้องยอมรับกับพ่อของพีท เนื่องจากพ่อรู้ว่าพีทและแก้วคบกันในฐานะคนรัก โดยที่รู้เพราะแฟนเก่าของพีทที่ส่งรูปพีทจูบกับแก้วในสระว่ายน้ำให้ ทำให้พ่อเรียกพีทและแก้วมาคุย ซึ่งพ่อก็ไม่ได้ว่าอะไร ขอแค่ให้อยู่กับร่องกับรอย (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง PeteKao Cut Scence 3 นาทีที่ 50.00)

พ่อพิท: คบกันนานยัง

เก๋า: เราไม่ได้คบกันนะครับพ่อ

พ่อพิท: แล้วเป็นอะไรกัน

พิท: พ่อ

พ่อพิท: พ่อถามเก๋ายู่นะ

เก๋า: คือ.. เราเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันครับ ผมยอมรับนะครับว่าเราสนิทกัน มากกว่าเพื่อนทั่วไป แต่ถ้าพ่อไม่สบายใจ ผมเลิกยุ่งกับพิทได้นะครับ

พิท: เฮ้ย ไม่เอาดิ กูไม่เลิก ยังไงกูก็ไม่เลิก พ่อ การที่ผมคบกับเก๋ามันผิดตรงไหน พ่อก็รู้ตั้งแต่ผมคบกับมันมา ชีวิตผมดีขึ้นเรื่อย ๆ ผลการเรียนผมก็ดีขึ้น เรื่องชกต่อยก็น้อยลง พ่อเองก็บอกว่าเก๋าเป็นคนดีมาก ๆ แล้วทำไมพ่อต้องกีดกันแค่เพราะเก๋าเป็นผู้ชายด้วย

พ่อพิท: พ่อก็ยังไม่ได้กีดกันอะไรนี่ จริง ๆ พ่อรู้เรื่องนี้มาพอสมควรแล้ว เพราะว่ามีคนส่งรูปของเราจูบกันในสระน้ำมาให้พ่อ ตอนแรกพ่อก็ช็อค ไม่รู้จะทำยังไง แต่มาคิดว่าถ้าเป็นสิ่งที่ลูกเลือกแล้ว พ่อก็ไม่มีสิทธิ์ไปห้าม ขอเพียงแต่เราสองคนคบกันแล้ว มีชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ออกนอกกลุ่มออกทางก็พอ

แต่สำหรับ ตีและหมอก จาก อาตีของผม ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เนื่องจากหมวดหมู พ่อของหมอก และ เหมย แม่ของตีไม่ได้สามารถยอมรับถึงการเป็นกลุ่มชายรักชายของหมอกและตีได้ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ตีและหมอกต้องเปิดตัวกับผู้ปกครองของตนเอง ก็มาจากการที่มีคลิปจากกล้องวงจรปิดขณะที่ตีและหมอกจูบกันในเมืองหิมะหลุดออกมา แต่ถึงแม้หมวดหมูจะไม่ได้เห็นด้วยที่หมอกเป็นชายรักชาย แต่หมวดหมูก็เคารพในการตัดสินใจ และพร้อมที่จะอยู่เป็นกำลังใจข้าง ๆ เสมอ (อาตีของผม ตอนที่ 7 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 1.30)

หมวด: กฎามน้อยสิ มีจริงหรือ ใจความรักอย่างคนแบบพวกมึงเนี่ย มันมีจริงหรือ

หมอก: แล้วถ้ามันไม่จริง นี่คืออะไรหมวด

หมวด: อะไรของมึง

หมอก: สิ่งที่อยู่ในใจหมอกไง หมอกรักมันมาก ไม่ว่าหมวดจะให้คิดกี่รอบ หมอกก็รักมัน แล้วหมอกก็คิดถึงมัน เหมือนที่หมวดคิดถึงแม่หมีไง หมอกอยากเจอมันตลอด อยากกินข้าวกับมัน ยิ่งเห็นมันกำลังแย้ หมอกก็ยิ่งอยากอยู่กับมัน

หมวด: นี่มึงคิดแล้ว?

หมอก: ต่อให้คิดหนึ่งนาที หนึ่งวัน หรือเป็นปี หรือตลอดชีวิต คำตอบก็เหมือนเดิม

หมวด: ตอบว่า

หมอก: หมอกรักมันมาก

หมวด: ถ้ามีงคิดแบบนี้ มีงต้องลำบากไปอีกนาน เพราะมีงจะต้องร้องให้อีกเยอะ ไอ้หมอก มีงไหวหรอ ฮะ แพนมีงก็เหมือนกัน ก็ต้องร้องให้อีกเยอะ มีงทนดูมัน ร้องให้ไหวหรอ ถ้ามีงไม่ปล่อยมือมัน ก็เหมือนกับมีงดึงมันมาทุกซ์ด้วย มีงเห็นแกตัวมากไปหรือเปล่า

หมอก: ต่อให้ปล่อยมันไป มันก็ต้องร้องให้อยู่ดี อย่างน้อยถ้าร้องให้ด้วยกัน มันก็ยัง มีหมอกปลอบมันอยู่

หมวด: มีงปลอบมันไม่ได้ตลอดหรอก มีงเชื่อกู ไป ไปส่งน้องได้ละ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น อย่าให้หน้าที่ของมีงบกพร่อง กูเป็นพ่อมีงนะ ยังไงกูก็อยู่ข้างมีง



ภาพที่ 4.113 ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับครอบครัว

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก บังเอิญรัก Love by Chance ; ภาพขวาบน จาก เขามาเซเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพซ้ายล่าง จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพขวาล่าง จาก อาตี๋ของผม

ส่วนหมอย ไม่ยอมรับ และต้องการกีดกันไม่ให้ตีกับหมอกคบกัน โดยที่หมอยไปคุยกับหมอกให้ เลือดย่งกับตี ซึ่งหมอกไม่ยอมปฏิบัติตาม และทำให้หมอยต้องส่งตีไปเรียนต่อที่เมืองนอกแทน (อาตี๋ของผม ตอนที่ 7 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 8.39)

หมอก: หมามารู้ไหมว่าตีบอกว่าอะไร ตีบอกว่าไม่ไปแคร์หมาม้า จะทำอะไรก็ทำ
ปล่อยหมาม้าไปเถอะ

เหมย: ถ้าอย่างนั้นรอให้ หมาม้าตายไปก่อนเลยมัย จะได้ไม่ต้องมวรารับรู้อะไร ถ้า
หมาม้ายังอยู่หมาม้ารับไม่ได้หรอก ตีเป็นลูกของหมาม้านะ เลี้ยงมาอย่างดี
ยุ่งก็ไม่เคยให้กัคนะหมอก

หมอก: หมามารู้ไหม ว่าตีบอกว่าอะไร พ่อแม่ส่วนใหญ่ รู้ทั้งรู้ว่าลูกเป็นอะไร แต่
พยายามจะฝืน พยายามจะเปลี่ยน

เหมย: นี่หมอก มันไม่ใช่การพยายามฝืนหรือเปลี่ยนอะไรทั้งนั้นนะ มันคือสิ่งที่ควร
จะเป็นไปตามธรรมชาติ ตีก็รู้เนี่ย ผู้ชายเกิดมาต้องคู่กับผู้หญิง คนสองคนเกิด
มา มันยังต้องมีอย่างอื่นอีก เตียวตีจะต้องเข้ามาหาลัย แต่งงาน มีลูก แล้ว
หมอกอะ มีอะไร

หมอก: มีความรัก

เหมย: ความรักที่มันไม่มีจริงอะหรือ

หมอก: อะไรคือไม่จริง

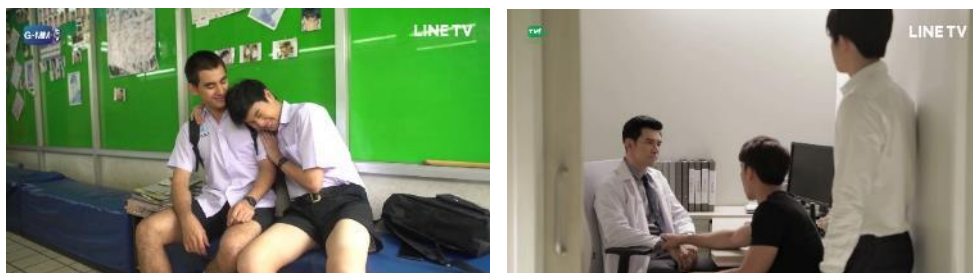
เหมย: หมอก ถ้าเป็นคนอื่น เราอาจจะยอมรับความแตกต่างได้ แต่นี่มันคนใน
ครอบครัวนะ ตีเป็นลูกของหมาม้า

หมอก: แล้วทำไมลูกคนอื่นเข้าใจได้ ที่ลูกตัวเองไม่เห็นเข้าใจเลย

เหมย: หมอกเคยคิดถึงครอบครัวบ้างหรือเปล่า พอจะเข้าใจมัย คนอย่างหมาม้า ที่
พอจะเข้าใจอะไรได้ ยังเลือกจะไม่เข้าใจหมอกเลย แล้วคนอื่นละ ที่เขาไม่เคยเข้าใจ
อะไรเลย ก็จะมีมองเราอย่างเสีย ๆ หาย ๆ คนที่อยู่ข้างหลังเขาจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน
เขาจะตอบสังคมยังไงหมอก

นอกจากจะเปิดกับพ่อแม่แล้ว ในตัวละครชายรักชายบางตัวยังเลือกที่จะเปิดตัวกับ พี่น้อง
ลูกพี่ลูกน้องอีกด้วย เช่น หมอน น้องชายของหมอก (อาตีของผม) ก็รับรู้ในความสัมพันธ์ของตีกับ
หมอก และอยู่ร่วมทุกเหตุการณ์มาโดยตลอด ซึ่งหมอนก็ไม่มีที่ตำรังเกียจ หรือไม่ยอมรับ ใน
ความสัมพันธ์ของตีหมอก หากแต่คอยสนับสนุนและเอาใจช่วยอยู่เสมอ

ขณะที่นี่อค (Together with Me ออหักมารักกับผม) ก็มีลูกพี่ลูกน้องที่เป็นกลุ่มชายรักชาย
ชื่อว่า หมอไบรท์ ซึ่งสงสัยในความสัมพันธ์ของกรและนี่อค โดยนี่อคตอบว่า ตนนั้นรักกร แต่ไม่ได้เป็น
กลุ่มชายรักชาย เป็นผู้ชายที่รักชายรักชาย หมอไบรท์ก็อึ้งในคำตอบ แต่ก็พร้อมเอาใจช่วย



ภาพที่ 4.114 ตัวละครชายรักและพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องที่เปิดตัวด้วย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวาบน จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม

ฟิวส์เปิดตัวว่าเป็นแฟนกับฟิง พี่สาวของฟิวส์ ในตอนท้ายเรื่อง โดยฟิงเป็นคนเปิดเผยเรื่องนี้กับธีร์ขณะที่คุยโทรศัพท์กันอยู่ ซึ่งฟิงยอมรับว่าตอนแรกไม่อยากจะทั้งคู่เป็นกลุ่มชายรักชาย แต่ก็ได้เห็นแล้วว่าธีร์กับฟิวส์รักกัน และสามารถดูแลกันได้ (Make It Right the Series รักออกเดิน 2 ตอนที่ 14 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 1.25)

ฟิง: จริง ๆ ก็รู้แล้วแหละ เรื่องที่ธีร์คบกับฟิวส์ ไอ้ฟิวส์มันบอกเจ้านานแล้ว

ธีร์: แล้วเจ้ฟิงรับได้ใช่ไหมครับ โกรธธีร์หรือเปล่า

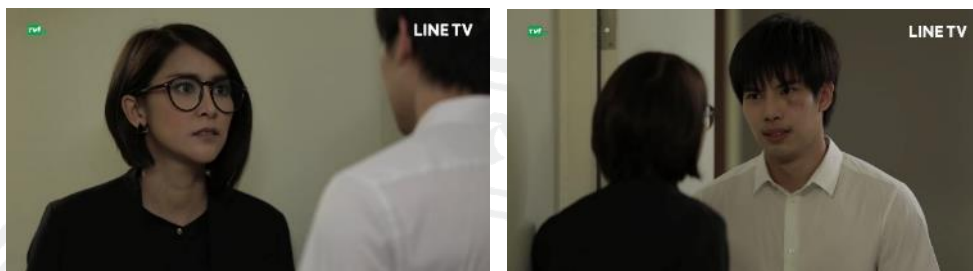
ฟิง: พูดตามตรงเลยนะ ตอนแรกเจ้ก็ช็อคไปเหมือนกันนะเว้ย แต่ความสุขของน้อง เจ้ก็ไม่อยากจะขัดหรอก

ธีร์: คือ.. เจ้ฟิงจำได้มั๊ยครับ ครั้งก่อนที่ธีร์มากินข้าวกับฟิวส์แล้วเจ้ฟิงบอกว่าความรักของเรามันยังเป็นไปไม่ได้ สังคมยังไม่ยอมรับ ตอนนั้น พวกเราก็พยายามตัดใจแล้วนะครับ แต่ว่ามันก็ห้ามใจไม่ได้จริง ๆ ธีร์รักฟิวส์มากจริง ๆ นะครับ

ฟิง: เจ้ดูก็รู้ ความรักของพวกแกสองคน มันไม่ใช่ความรักแบบเด็ก ๆ เจ้ถึงไม่ห้ามใจ แต่ธีร์ก็ต้องดูแลฟิวส์ดี ๆ

แต่สำหรับ กวีตราพี่สาวของกรนั้นรับรู้ว่าการเป็นกลุ่มชายรักชาย จากการที่มีรูปหลุด กรจูบกับน็อค ทำให้เธอไม่สามารถยอมรับได้และต่อว่ากรว่าทำให้เธอเสียชื่อเสียง เนื่องจากเธอเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเดียวกับกร (Together with Me ออกหักมารักกับผม ตอนที่ 8 [FULL EP] นาทีที่ 24.48)

กวีตรา: กรแคร่พี่บ้างไหม พี่เป็นอาจารย์นะกร คนจะคิดยังไง ถ้าแม่รู้ว่าเลี้ยงลูกออกมาแล้วเป็นแบบนี้ แม่จะเสียใจแค่ไหน เคยคิดถึงความรู้สึกของคนอื่นเค้าบ้างมั๊ย



ภาพที่ 4.115 ตัวละครชายรักชายที่ถูกต่อว่าหลังจากเปิดตัว
แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

2. เพื่อนสนิท เป็นอีกกลุ่มที่ตัวละครชายรักชายมีการชิงน้ำหนัแล้วว่าถ้าเปิดตัวไปแล้วจะมีผลดีมากกว่าผลเสีย เนื่องจากมีความสนิทสนมและไว้วางใจว่าเพื่อนกลุ่มนี้จะไม่แสดงท่าทางรังเกียจและสามารถยอมรับในการเป็นกลุ่มชายรักชายได้ ซึ่งตัวละครชายรักชายส่วนใหญ่มักจะเลือกเปิดตัวกับเพื่อนสนิท เนื่องจากตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยเรียน จึงให้ความสำคัญและสนิท กับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ โดยจากการสำรวจพบว่าตัวละครชายรักชายมักจะเลือกทำการเปิดตัวกับเพื่อนสนิทมากที่สุด ได้แก่ ปุณณ โน้ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) อาทิตย์ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) อีร์ พิวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) กร น็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ตี๋ หมอก (อาทิตย์ของผม) เอ๋ พีท (บังเอิญรัก Love by Chance) ฉันท เมฆ (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) ค่าย และ เดิร์ด (ทฤษฎีจีบเธอ) ซึ่งกลุ่มเพื่อน ๆ ของตัวละครชายรักชาย ล้วนยอมรับได้ พร้อมสนับสนุนและเข้าใจในตัวละครชายรักชาย

ตัวอย่างเช่น ฉันท จาก เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ที่เปิดตัวว่าเป็นชายรักชายกับเพื่อนสนิท โดยมาจากการที่ปริญซ์เพื่อนสนิทของฉันทไม่พอใจที่ฉันทไปจูบกับปรายฟ้า เพื่อนอีกคนที่ปริญซ์แอบชอบ จึงทำให้ฉันทต้องเปิดเผยตัวตนออกมา โดยที่มีเสียงข่ม เพื่อนสนิทอีกคน และปรายฟ้า ก็มาได้ยินพอดี (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 5 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 12.22)

ปริญซ์: เลิกทำตัวเง่เงาปัญญาอ่อนสักที แล้วมึงต้องไปเคลียร์กับปรายฟ้าให้ชัดเจนด้วย

ฉันท: เคลียร์ไรวะ

ปริญซ์: ว่ามึงจะเอาใจกันแน่ มึงก็รู้ว่าปรายฟ้าชอบมึง

ธัน: แล้วมันเกี่ยวไรกับมิงวะ

ปรินซ์: เพราะกูชอบปราย แต่ปรายชอบมิง ถ้ามิงไม่คิดอะไรก็บอกเขาไปดิ แต่ถ้ามิงคิด กูจะได้ทำใจ ถ้ามิงโลเลอยู่แบบนี้ ไม่ใช่แค่ปรายนะเว้ยที่เจ็บ มิงจะเอาใจก็เอาให้ชัดดิวะ

ธัน: กูไม่ได้คิดอะไรกับปราย

ปรินซ์: มิงไม่คิด แล้วมิงจูบกับเขาทำไม

ธัน: เพราะกูจูบกับปรายไง ทำให้กูรู้ว่ากูไม่ได้ชอบผู้หญิงอะ

ส่วนเมษ เปิดตัวว่าเป็นกลุ่มชายรักชายกับรุ่นน้องที่มาแอบชอบเมษ และเคยคบกันอยู่พักหนึ่ง ซึ่งก็คือขวัญ แม่ของธัน โดยขวัญเล่าให้ธันฟังว่า เมษสารภาพว่าตนเองเป็นชายรักชาย เธอไม่ได้โกรธอะไรเมษ และดีใจที่กล้าพูดตรง ๆ กับเธอ ซึ่งนั่นก็ทำให้ขวัญเข้าใจและยอมรับได้ที่ธันมาสารภาพว่าเป็นชายรักชายกับเธอตามตรง แต่เมษเองก็ยังไม่รู้สึกผิดกับขวัญมาโดยตลอด (เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ ตอนที่ 7 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 11.30)

เมษ: ขวัญ เรื่องเรานั่นนะ พี่ขอโทษนะ

ขวัญ: พี่ไม่ต้องขอโทษเลย ขวัญลืมมันไปหมดแล้วนะ ขวัญยกโทษให้พี่เมษแล้ว

เมษ: พี่ดีใจที่ได้ยินแบบนี้

ขวัญ: ขวัญก็ดีใจ ว่าอย่างน้อย ครั้งหนึ่งในชีวิตเราก็เคยมีช่วงเวลาที่ดีด้วยกัน



ภาพที่ 4.116 การเปิดตัวของตัวละครชายรักชายกับรุ่นน้องที่เคยคบ

แหล่งที่มา: เขามาเซม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ

ขณะที่เติร์ต (ทฤษฎีจีบเธอ) หลังจากเปิดตัวว่าตนเองชอบค่ายกับพู เพื่อนสนิทในกลุ่ม เติร์ตจึงถามพูว่ารับได้ไหมที่เขาเป็นกลุ่มชายรักชาย ซึ่งพูก็รับได้และไม่มีท่าทีรังเกียจแต่อย่างใด (ทฤษฎีจีบเธอ ตอนที่ 2 ช่วงที่ 1 นาทีที่ 1.57)

เต๋ร็ด: แล้วมึงรับได้หรือ ที่กู...

ทู: ได้ดิอะ มึงก็เพื่อนกู เอาจริง ๆ นะเว้ย กูก็พอรู้มาบ้างแล้วละ

แต่เพื่อนบางคนก็ระแคะระคายและสงสัยในพฤติกรรมของตัวละครชายรักชายจนเป็นฝ่ายถาม ทำให้ตัวละครชายรักชายต้องยอมรับและเปิดตัวออกมาเอง อย่างเช่น พนาที่โดนเพื่อนสนิทอย่างบีม และคิทถามว่าชอบวายุหรือไม่ ซึ่งสุดท้ายเพื่อน ๆ ก็ยอมรับได้และไม่ได้ว่าอะไร (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 ตอนที่ 4 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 2.38)

บีม: กูจะถามมึงเป็นครั้งสุดท้ายจริง ๆ แล้วนะเว้ย แล้วมึงอะ บอกความจริงกูมาเถอะ มึงชอบน้องวายุไหมะ

พนา: ใช่ กูชอบโย

คิท: ก็แค่นี้ อีگونهะเว้ย ถึงแม้ว่ามึงจะชอบผู้ชาย ยังไงมึงก็เพื่อนพวกกู

พนา: ชอบใจนะเว้ย ที่เข้าใจกูอะ



ภาพที่ 4.117 ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับเพื่อนสนิท

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ; ภาพขวาบน จาก เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ ; ภาพซ้ายล่าง จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพขวาล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

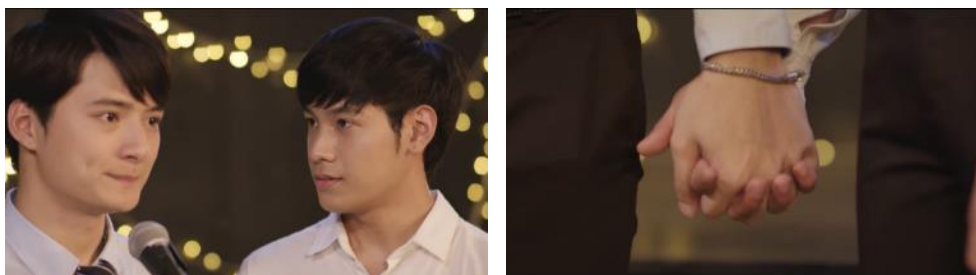
หลังจากที่ตัวละครชายรักชายเปิดตัวกับกลุ่มเพื่อนแล้ว กลุ่มเพื่อน ๆ ก็สามารถยอมรับได้ และมักจะมีการแซวและหยอกล้อตัวละครชายรักชายกับคู่รัก



ภาพที่ 4.118 ตัวละครชายรักชายที่โดนกลุ่มเพื่อนแซวหลังจากเปิดตัว

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก ทฤษฎีจีบเธอ ; ภาพขวาบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพซ้ายล่าง จาก อาตี๋ของผม ; ภาพขวาล่าง จาก บังเอิญรัก Love by Chance

3. คนในที่ทำงาน สถานที่ทำงานเป็นสถานที่ที่กลุ่มชายรักชายมีระดับความสัมพันธ์หลายระดับ ซึ่งกลุ่มชายรักชายมักจะเลือกเปิดตัวกับคนที่มีระดับความสัมพันธ์ดีและสนิทด้วย จนมีความไว้วางใจในระดับหนึ่ง ดังเช่นที่อาทิตย์ จาก SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง เลือกเปิดตัวกับเอิร์ธ รุ่นพี่ในแผนกเดียวกันและคอยสอนงานให้แก่อาทิตย์ และหลังจากที่มีรูปอาทิตย์จูบกับก้องภพที่ชายทะเลหลุดไปในกรู๊ปไลน์บริษัท ทำให้อาทิตย์ตัดสินใจเปิดตัวกับทุกคนในบริษัทว่ากำลังคบหาดูใจกับก้องภพ ในงานเลี้ยงส่งเด็กฝึกงาน ซึ่งก็มีทั้งกลุ่มคนที่รับได้ และนำเรื่องนี้ไปนินทาต่อ (SOTUS S the Series ตอนที่ 12 ช่วงที่ 4 นาทีที่ 11.24)



ภาพที่ 4.119 ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับที่ทำงาน

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

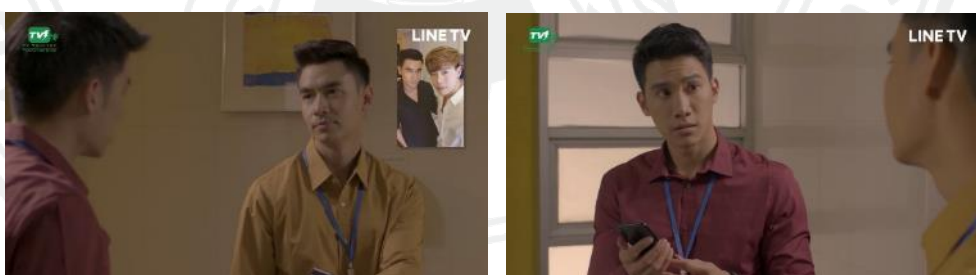
ส่วน นี้อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) เลือกเปิดตัวกับ วิทย์ หัวหน้างานของทั้งคู่ เนื่องจากวิทย์เองก็เป็นกลุ่มชายรักชายและเปิดตัวกับนี้อคก่อน ด้วยการนำรูปของตนกับแฟนหนุ่มออกมาให้ดู จึงทำให้ทั้งกรและนี้อคเกิดความไวใจจนกล้าที่จะเปิดตัว (Together with Me the Next Chapter ตอนที่ 2 ช่วงที่ 2 นาทีที่ 3.06)

วิทย์: คบกับกรมานานหรือยัง

นี้อค: ก็ตั้งแต่...

วิทย์: ในฐานะแฟนนะ

นี้อค: ก็ 2 -3 ปีแล้วอะครับพี่



ภาพที่ 4.120 ตัวละครชายรักชายที่เปิดตัวกับที่ทำงาน

แหล่งที่มา: Together with Me the Next Chapter

4.3.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร

เป็นการสรุปชีวิตของตัวละครชายรักชายแต่ละคน โดยความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละครชายรักขายนั้นมีความแตกต่างกันออกไป แต่สิ่งที่เหมือนกันตัวละครชายรักชายในแต่ละเรื่องล้วนแต่ได้อยู่คู่กันและดำรงสถานะเป็นคนรักกัน ซึ่งเป็นการชื่นำส่งคมและแสดงให้เห็นว่าตัวละครชายรักชายก็ไม่แตกต่างจากคนรักต่างเพศที่มีความรักที่สมหวัง



ตารางที่ 4.14 ความคาดหวังและจุดจบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

	Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ		SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	
	ปุ่น	โน้	อาทิตย์	ก้องภพ
	เลิกกับแฟนผู้หญิงเพราะโดน นอกใจ มาคบกับโน้อย่าง เป็นทางการ เข้าใจพ่อมาก ขึ้นและไม่โดนจับคลุมถุงชน	เป็นแฟนกับปุ่นอย่าง เปิดเผย	เป็นพนักงานบริษัทแผนกฝ่าย จัดซื้อ กล้ายอมรับว่าตนเอง กำลังคบหาดูใจกับก้องภพต่อ หน้าทุกคนในบริษัท กล้า เปิดเผยตัวเองในพื้นที่ สาธารณะมากขึ้น	เป็นแฟนกับอาทิตย์ ไม่ต้อง เหนื่อยคอยเดินตามอาทิตย์ อยู่ฝ่ายเดียวอีกต่อไป

	Make It Right the Series รักออกเดิน		Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง	
	ฟิวส์	ธีร์	พีท	แก้ว
ความคาดหวังในชีวิต และจุดจบของตัวละคร	เลิกกับแฟนผู้หญิง เพราะ	ได้เป็นแฟนกับฟิวส์ และ	กลายเป็นคนตั้งใจเรียน เลิก	ได้เป็นแฟนกับพีทคนที่ตนเอง
	โดนนอกใจ แล้วมาคบกับธีร์	เปิดตัวกับพี่สาวของฟิวส์	เจ้าชู้ และเป็นแฟนกับแก้ว	แอบชอบ แต่ก็ยังไม่ได้รับการ
	อย่างจริงจัง พี่สาวยอมรับใน	กลายเป็นคู่รักเน็ตไอดอลที่มี	โดยที่พ่อก็ยอมรับ	เปิดตัวในฐานะแฟนกับพีท
	ความสัมพันธ์ของฟิวส์	คนติดตามจำนวนมาก		
	และธีร์ กลายเป็นคู่รักเน็ต			
	ไอดอลที่มีคนติดตามเป็น			
	จำนวนมาก			

	Together with Me ออหัทักมารักกับผม		2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2	
	กร	น็อค	พนา	วาโย
ความคาดหวังในชีวิต และจุดจบของตัวละคร	พ่อของกรยอมรับ และไม่กีด	กรเลิกกับแฟนผู้หญิง เพราะ	เป็นแฟนกับวาโยคนที่แอบ	เป็นแฟนกับพนาคนที่แอบ
	กันยอมให้กรและน็อคค	โดนนอกใจและมาคบกับกร	ชอบมานานตั้งแต่สมัยมัธยม	ชอบมานานตั้งแต่สมัยมัธยม
	กันอย่างเป็นทางการ จนมี	อย่างเป็นทางการ จนมีแฟน		
	แฟนคลับมากมาย และ	คลับมากมาย และ		
	เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การ	เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การ		
	งาน	งาน แต่ยังไม่เลิกนิสัยติดเกม		

	อาทิตย์ของผม		บังเอิญรัก Love by Chance	
	ตี้	หมอก	เอ๋	พีท
ความคาดหวังในชีวิต และจุดจบของตัวละคร	เหมยและหมวดหมูยอมรับ และไม่กีดกันความสัมพันธ์ ของตี้และหมอก ทำให้ตี้และ หมอกสามารถเปิดเผยได้ว่า ทั้งคู่เป็นแฟนกัน อยู่ด้วยกัน อย่างมีความสุข โดยที่ตี้และ หมอกไปเรียนต่од้วยกันที่ ต่างประเทศ	เหมยและหมวดหมูยอมรับ และไม่กีดกันความสัมพันธ์ ของตี้และหมอก ทำให้ตี้และ หมอกสามารถเปิดเผยได้ว่าทั้ง คู่เป็นแฟนกัน อยู่ด้วยกัน อย่างมีความสุข โดยที่ตี้และ หมอกไปเรียนต่อด้วยกันที่ ต่างประเทศ	เอ๋รู้ใจตนเอง และคบกับพีทใน สถานะแฟน	พีทได้เป็นแฟนกับเอ๋ คนที่เขา แอบชอบมาตั้งแต่แรกเจอและ ยกย่องให้เป็นฮีโร่ของเขา โดย ที่แม่ก็ยอมรับ อีกทั้งแฟนเก่า ที่คอยตามรังควาณก็หายไป ด้วย

ความคาดหวังในชีวิต และจุดจบของตัวละคร	เขามาแข่งมั่งข้าง ๆ หลุมผมครับ		ทฤษฎีจีบเธอ	
	ธัน	เมษ	ค่าย	เติร์ต
	ช่วยให้เมษรู้ว่าตนเองเป็น ใคร มาจากไหน มีสาเหตุ การเสียชีวิตคืออะไร ได้ สำเร็จ และได้อยู่กับเมษไป ตลอด	รับรู้ว่าตนเองเป็นใคร มาจาก ไหน สาเหตุการเสียชีวิตคือ อะไร มีคนมาไหว้ที่สุสาน และ ได้ใช้ชีวิตอยู่กับธันคนที่เขารัก	เลิกเจ้าชู้ เอาชนะใจเติร์ตได้ สำเร็จ จนได้เป็นแฟนกับเติร์ต เมื่อเรียนจบได้เปิดบริษัทโปร ดักชั้น ร่วมกับเพื่อน ๆ แก๊งค์ โหด ชื่อว่า “โหด โปรดักชั้น” และสามารถคว่ำรางวัล โฆษณาระดับโลกได้สำเร็จ	เป็นแฟนกับค่าย คนที่เขา แอบชอบมาตลอด เมื่อเรียน จบเปิดบริษัทโปรดักชั้น ร่วมกับเพื่อน ๆ แก๊งค์โหด ชื่อ ว่า “โหด โปรดักชั้น” และ สามารถคว่ำรางวัลโฆษณา ระดับโลกได้สำเร็จ

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ตัวละครชายรักชายมีความคาดหวังที่จะได้พัฒนาความสัมพันธ์กับคนที่ตนเองรัก และได้รับการยอมรับจากสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ทั้งครอบครัว สถาบันการศึกษา ที่ทำงาน โดยตอนจบของซีรีส์วายในแต่ละเรื่องมีดังนี้

1. Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ ปุณณ เลิกกับแฟนผู้หญิงของตน เนื่องจากจับได้ว่านอกใจ ไปคบกับชายคนอื่น ซึ่งปุณณก็ยอมรับว่าตนเองก็นอกใจไปให้โน้เช่นกัน ส่วนโน้ก็ได้ยอมรับกับผู้หญิงที่มาแอบชอบตนว่าชอบปุณณและตกลงว่าจะเป็นเพื่อนกัน ท้ายสุดปุณณและโน้ ได้เผยความในใจที่ทั้งคู่มีให้กัน และกลายเป็นแฟนกัน ซึ่งพ่อของปุณณก็เลิกจับคู่ผู้กับปุณณด้วยเช่นกัน



ภาพที่ 4.121 ตอนจบของ Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

แหล่งที่มา: Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ

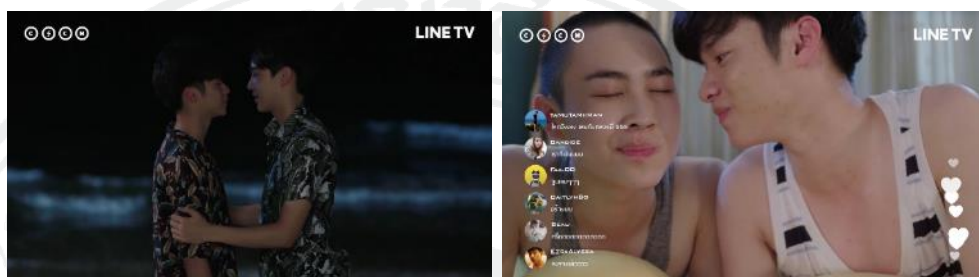
2. SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง อาทิตย์กล้าเปิดตัวว่ากำลังคบหาอยู่กับก้องภพในงานเลี้ยงส่งเด็กฝึกงาน ซึ่งก็มีทั้งคนยอมรับ ให้กำลังใจ และ ดิฉินนินทา แต่ทั้งคู่ก็ไม่ให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านั้น แต่สิ่งเหล่านี้กลับช่วยให้ทั้งคู่เข้าใจกันมากขึ้น และพร้อมที่จะเผชิญทุกปัญหาไปด้วยกัน ไม่มีใครต้องเป็นฝ่ายตามใครอีกต่อไป



ภาพที่ 4.122 ตอนจบของ SOTUS S the Series

แหล่งที่มา: SOTUS S the Series

3. Make It Right the Series รักออกเดิน พิสูจน์เลิกกับแฟนผู้หญิงของตน เนื่องจากจับได้ว่าแฟนนอกใจไปคบกับคนอื่น โดยโกหกพิวส์ว่าเป็นแค่พี่ชาย ส่วนธีร์ก็บอกปฏิเสธกับเพื่อนที่มาจีบ สุดท้ายทั้งคู่ก็เปิดเผยความในใจและตกลงคบหากัน เปิดตัวในโลกออนไลน์ จนกลายเป็นคู่รักเน็ตไอดอลที่มีคนติดตามเป็นจำนวนมาก และพิวส์ของพิวส์ก็ยอมรับในความรักของทั้งคู่ได้



ภาพที่ 4.123 ตอนจบของ Make It Right the Series รักออกเดิน

แหล่งที่มา: Make It Right the Series รักออกเดิน

4. Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง พิทเลิกกับผู้หญิงทุกคน และมาคบกับเก๋แบบจริงจังแค่เพียงคนเดียว โดยที่พ่อของพิทก็รับรู้และยอมรับ แต่กลุ่มเพื่อนและบ้านของเก๋ยังไม่มีใครรู้ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงยังคงเป็นความลับต่อไป แม้ว่าเพื่อน ๆ จะเริ่มระแคะระคายแล้วก็ตาม



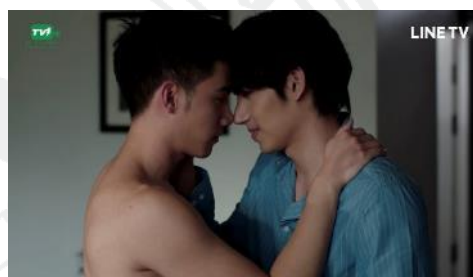
ภาพที่ 4.124 ตอนจบของ Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

แหล่งที่มา: Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง

5. Together with Me ออกหักมารักกับผม นี้ออกเล็กกับแฟนสาวของตน เนื่องจากจับได้ว่าโดนนอกใจ และเธออยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ไม่ดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับกร นี้ออกและเพื่อน ๆ ส่วนพ่อของกรก็สามารถยอมรับในความสัมพันธ์ของทั้งคู่ได้ และเป็นคู่รักที่เปิดเผยต่อสาธารณชนมีคนติดตามเป็นจำนวนมาก (Together with Me the Next Chapter ตอนที่ 11 ช่วงที่ 5 นาทีที่ 0.28)

กร: พ่อครับ ผมขอโทษนะครับ ที่พูดจาไม่ดีกับพ่อ แต่เรื่องไอนี้ออก ยังไงผมก็เปลี่ยนไม่ได้ ผมรักไอนี้ออกมันจริง ๆ นะครับพ่อ

พ่อ: ฉันไม่เชื่อในความรักของพวกเขา แต่ถ้าจะให้เชื่อ มันก็เป็นหน้าที่ของพวกเขา ที่จะทำให้ฉันเห็นเอง



ภาพที่ 4.125 ตอนจบของ Together with Me the Next Chapter

แหล่งที่มา: Together with Me ออกหักมารักกับผม

6. อาตีของผม พ่อ แม่ และครอบครัวของทั้งตีและหมอก ยอมรับในความสัมพันธ์ของทั้งคู่ได้ และไม่กีดกันทั้งคู่อีกต่อไป เนื่องจากหมอกและตีถูกรถชนจากการที่ทั้งคู่พยายามมาหากัน โดยก่อนที่ตีและหมอกได้ไปเรียนต่อที่ต่างประเทศและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ทั้งสองบ้านได้ทำพิธียกน้ำชา และอวยพรให้แก่ทั้งคู่



ภาพที่ 4.126 ตอนจบของ อาตีของผม

แหล่งที่มา: อาตีของผม

7. บังเอิญรัก Love by Chance แฟนเก่าพีทไม่ตามมาราวีอีก เอ้และพีทตกลงคบกันเป็นแฟน อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข และอยู่ภายใต้สายตาของแม่พีท โดยฉากจบเป็นเอ้และพีทวิดีโอคอลหากัน ระหว่างที่เอ้ไปเที่ยวกับเพื่อนที่ทะเล แต่ทางภาพแสดงให้เห็นว่าทั้งคู่มาอยู่ด้วยกัน



ภาพที่ 4.127 ตอนจบของ บังเอิญรัก Love by Chance

แหล่งที่มา: บังเอิญรัก Love by Chance

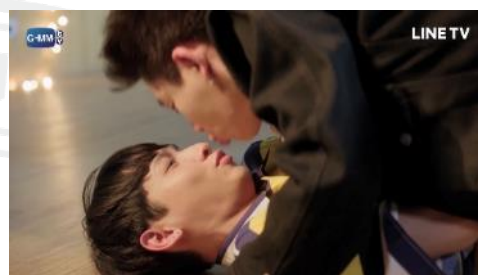
8. เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ ธันช่วยให้เมฆได้รู้ว่าตนเองเป็นใคร มาจากไหน และเสียชีวิตได้อย่างไร ส่งผลให้มีญาติ ๆ และขวัญมาไหว้แข่งแข่งที่หลุมเมฆ ขณะเดียวกัน เมฆก็ได้ขอโทษขวัญ แม่ของธัน ที่ในอดีตเมฆได้เคยบอกเลิกขวัญ แต่อย่างไรก็ตาม เมฆก็ไม่ได้ไปเกิดใหม่ และยังคงใช้ชีวิตอยู่กับธันอย่างมีความสุข โดยที่แม่และเพื่อน ๆ ของธันรับรู้และยอมรับในความสัมพันธ์ของทั้งคู่



ภาพที่ 4.128 ตอนจบของ เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

แหล่งที่มา: เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ

9. ทฤษฎีจิบเธอ ค่ายรู้สึกผิดกับสิ่งที่ได้ทำลงไปกับเต๋ร็ด และสามารถตามจิบเต๋ร็ดจนสำเร็จ ทั้งคู่ตกลงเป็นแฟนกัน ท่ามกลางความยินดีของเพื่อน ๆ หลังจากที่เรียนจบทั้งคู่ได้เปิดโปรดักชั่น เฮาส์ร่วมกับเพื่อนและได้รับรางวัลจากสถาบันต่างประเทศ นอกจากนี้เต๋ร็ดและค่ายได้กลับมาเปิดเพจวิวหนังอีกครั้ง



ภาพที่ 4.129 ตอนจบของทฤษฎีจิบเธอ
แหล่งที่มา: ทฤษฎีจิบเธอ

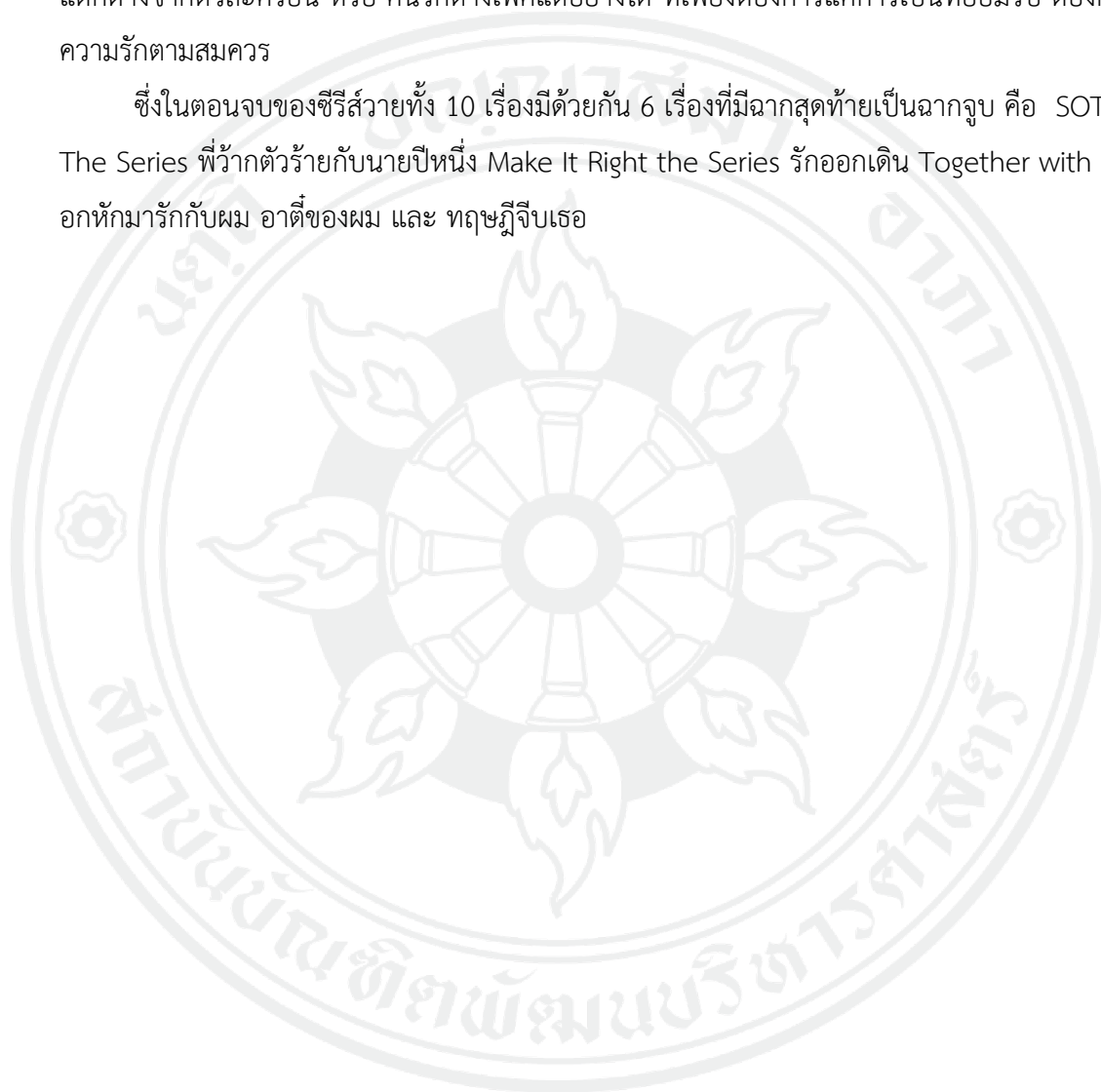
10. 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 วาโยได้คบหาดูใจกับพนา โดยที่เพื่อน ๆ ของคู่รักรู้และยินดีในความสัมพันธ์นี้ แต่ก็ได้ทิ้งปมเอาไว้ต่อไปในซีซั่นต่อไป คือ รูปวาโยขณะนอนหลับและมีรอยแดงที่คอ ถูกติดเอาไว้ที่มหาวิทยาลัย โดยพนาได้เข้าไปทำร้ายตัวการที่ปล่อยรูปและให้เพื่อน ๆ ช่วยกันเอารูปออกไป แต่ปัญหาก็คือพ่อของวาโยได้รับรู้เรื่องนี้แล้ว



ภาพที่ 4.130 ตอนจบของ 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2
แหล่งที่มา: 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

จะเห็นว่าซีรีส์วายทุกเรื่องได้เลือกที่จะนำเสนอจุดจบของตัวละครในเชิงที่จบแบบ
 สุชนาฏกรรม (happy ending) ตามขนบธรรมเนียมละครไทย โดยส่วนมากความสุขนี้มักจะเริ่มมา
 ตั้งแต่การกล้ายอมรับในตัวเอง การเปิดตัวกับคนในครอบครัวและคนรอบข้าง ตลอดจนได้เป็นคู่รักกับ
 ตัวละครอื่น ตามที่คาดหวังของตัวละคร ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่าตัวละครชายรักชายไม่ได้มีความ
 แตกต่างจากตัวละครอื่น หรือ คนรักต่างเพศแต่อย่างใด ที่เพียงต้องการแค่การเป็นที่ยอมรับ ต้องการ
 ความรักตามสมควร

ซึ่งในตอนจบของซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่องมีด้วยกัน 6 เรื่องที่มีฉากสุดท้ายเป็นฉากจบ คือ SOTUS
 The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง Make It Right the Series รักออกเดิน Together with Me
 ออกหักมารักกับผม อาตีของผม และ ทฤษฎีจีบเธอ



จากการวิเคราะห์ตัวบทที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้สามารถสรุปภาพรวมของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.15 สรุปภาพรวมของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความหมาย
1) ภูมิหลังตัวละคร	ครอบครัว ความเชื่อและศาสนาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการยอมรับและทัศนคติต่อกลุ่มชายรักชาย	ภูมิหลังของตัวละครชายรักชายล้วนมีอิทธิพลต่อการแสดงออก การยอมรับและทัศนคติต่อกลุ่มชายรักชาย
2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	มีด้วยกันหลากหลายสาเหตุทั้งจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การอยู่ใกล้ชิดกับเพศเดียวกัน และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	การเป็นกลุ่มชายรักชายนั้นสามารถเกิดขึ้นได้หลากหลายสาเหตุ โดยที่อาจจะมีปัจจัยจากการเลี้ยงดูครอบครัว หรือเป็นไปเองตามธรรมชาติก็ได้ ซึ่งแต่ละคนก็มีสาเหตุไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถสรุปได้ว่าสาเหตุใดเป็นปัจจัยหลัก
3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	ความสับสนมักเกิดขึ้นจากการที่ไม่มั่นใจในความรู้สึกของตนที่มีต่อผู้ชายอีกคน ส่วนความทุกข์นั้นก็มีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ	ตัวละครชายรักชายมีความสับสนและความทุกข์เนื่องจาก รู้ตัวว่าตนเองกำลังจะละเมิดบรรทัดฐานของสังคมด้วยการไปชอบผู้ชายด้วยกันเอง และคาดได้ว่าอาจจะเกิดสิ่งที่ไม่ดีกับตนเอง ซึ่งความทุกข์ที่เกิดขึ้นก็มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป ทั้งจากความรู้สึกของตนเอง หรือสังคมไม่ยอมรับ
4) การยอมรับตนเอง	ขั้นตอนการยอมรับตนเองจะเกิดขึ้นเฉพาะกับตัวละครที่มีความสับสนเท่านั้น ส่วนตัวละครที่ยอมรับว่า	กลุ่มชายรักชายยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย เป็นการรับรู้เข้าใจ และพัฒนาอัตลักษณ์ทาง

	ตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่ต้น จะถูกข้ามในขั้นตอนนี้	เพศของตนเอง ซึ่งมักจะให้ ความหมายทางบวกแก่อัตลักษณ์ ทางเพศของตนเองด้วย แต่ ขณะเดียวกันก็สามารถมี ความรู้สึกทางลบกับตนเองใน กรณีที่สังคมยังไม่ให้การยอมรับ จะคิดกันว่าเป็น “คนผิดปกติ”
5) การเปิดเผยตนเอง	ตัวละครสามารถเปิดเผยตนเองว่า เป็นกลุ่มชายรักชายและทุกคนที่ เปิดตัวด้วยสามารถยอมรับได้	การเปิดเผยตนเองเป็นขั้นตอน หนึ่งที่สำคัญมากของกลุ่มชายรัก ชาย ซึ่งไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถ เปิดเผยกับบุคคลรอบข้างได้ ต้อง ขึ้นอยู่กับความไว้วางใจ ความ สบายใจ และทัศนคติที่มีต่อกลุ่ม ชายรักชายของคนที่จะเปิดตัวด้วย จึงแตกต่างจากในซีรีส์วายที่ทุกคน สามารถเปิดเผยตนเองได้
6) ความคาดหวังใน ชีวิตและจบจบของตัว ละคร	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุด จบแบบสุขนานุกรม ทุกเรื่องสุข สมหวัง	กลุ่มชายรักชายมีความต้องการที่ จะมีชีวิตคู่ มีความรักยืนยาวไม่ แตกต่างจากบุคคลทั่วไป ซึ่ง แตกต่างตอบต่อการประหัตประหาร ของสังคมที่มองว่าไม่มีรักแท้ในหมู่ ชายรักชาย

อย่างไรก็ตามเมื่อนำเอาคุณลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย ได้แก่ ลักษณะทาง
กายภาพ รูปร่างหน้าตา บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ มาผนวกกับพฤติกรรมการแสดงออก
ของตัวละครชายรักชาย พบว่า ตัวละครพระเอกและนายเอกนั้นจะมีความแตกต่างกันอยู่ จน
กลายเป็นการสร้างภาพเหมารวมให้แก่ตัวละครดังกล่าวดังนี้

1. ตัวละครพระเอก ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุก มักจะมีรูปร่างสูง ใหญ่ มีความเป็นชายสูง ซึ่งมักจะแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ 1) กลุ่มที่เสียงดัง โผงผาง ไม่ยอมคน พร้อมมีเรื่องทะเลาะวิวาทได้ทุกเมื่อ 2) กลุ่มที่มีเป็นคนสุภาพ เจียบขี้น แต่ทั้ง 2 ประเภทก็เป็นคนอบอุ่น เป็นที่พึ่งของคนอื่นได้ มีความเป็นผู้นำ สามารถปกป้องคนรักได้ และในบางตัวละครจะมีนิสัยเจ้าชู้ เสือผู้หญิง นอกจากนี้ยังมักจะมีลักษณะในอุดมคติ เป็นคนดังของโรงเรียน หรือมีฐานะร่ำรวย

2. ตัวละครนายเอก ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรับ มีลักษณะคล้ายผู้หญิง ผิวขาว ตัวเล็ก ตัวบาง แก้มแดง ปากแดง ผิวพรรณดี มีนิสัยอ่อนโยน ร้องไห้ง่าย ชอบคิดไปเอง ช่างเพ้อฝัน อารมณ์อ่อนไหวง่าย อ่อนต่อโลก ขี้อาย มีตัวละครอื่นมารุมชอบ

แต่สำหรับตัวละครชายรักชายจากเรื่อง บังเอิญรัก Love by Chance นั้นมีรูปลักษณ์ภายนอกที่แตกต่างจากซีรีส์เรื่องอื่น คือ เอ้ ที่เป็นพระเอก กลับมีตัวเล็กกว่า พีท ที่เป็นนายเอก แต่ลักษณะนิสัย พฤติกรรมการแสดงออกยังเป็นไปตามแบบเหมารวม โดยผู้ประพันธ์ต้องสื่อถึงว่า รูปลักษณ์ไม่สำคัญที่สำคัญจิตใจของคนเรา ถ้ามีรูปร่างหน้าตาไม่ดี แต่จิตใจดี มันก็เป็นเสน่ห์ได้



ภาพที่ 4.131 ตัวละครชายรักชายจากบังเอิญรักที่มีลักษณะแตกต่างซีรีส์วายเรื่องอื่น

แหล่งที่มา: บังเอิญรัก Love by Chance

แม้ว่าตัวละครนายเอกจะมีความเป็นหญิงสูงกว่า แต่ก็ไม่มีตัวละครตัวใดที่มีการแสดงออกเหมือนผู้หญิงอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายที่เหมือนกับวัยรุ่นชายทั่วไป ไม่ได้มีการแต่งหน้า หรือ ใส่เครื่องประดับผู้หญิง ท่าทางการแสดงออก ก็ไม่มีการแสดงถึงท่าทาง “ตึงตัง” หรือ “ออกสาว” มากนัก ตัวละครนายเอกนั้นถูกฉาบเคลือบทับเอาไว้ด้วยความเป็นชาย

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

นอกจากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้พบว่าตัวตนของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายถูกสร้างขึ้นอย่างไร ผู้วิจัยยังได้ทำการศึกษาการตีความ และความเห็นของผู้ชมซีรีส์วายที่เป็นกลุ่มชายรักชายจำนวน 15 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมีคุณสมบัติที่อาจจะมี ความแตกต่างกันออกไป ทั้งอายุ อาชีพ ประสบการณ์ชีวิต สังคม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นจริงที่ หลากหลาย (Diversity) ของตัวตนกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ที่มีมากมายจนไม่สามารถจำกัด ออกมาเป็นภาพตายตัวดังที่สังคมรับรู้และเข้าใจ โดยในการศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษร ภาษาอังกฤษมาเป็นนามแฝงในการใช้แทนชื่อของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

ตารางที่ 5.1 รายชื่อและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มชายรักชายที่อนุญาตให้สัมภาษณ์

ชื่อ (นามสมมติ)	อายุ	อาชีพ	ลักษณะภายนอก
คุณ A	25 ปี	สถาปนิก	ผิวสองสี รูปร่างสมส่วน สูง ผมสั้น ไว้หนวด
คุณ B	28 ปี	ข้าราชการครู	ผิวเหลือง ผอม ผมหยักศก
คุณ C	23 ปี	นายธนาคาร	ตัวเล็ก ลีน ผิวขาว ตัดผมสั้น
คุณ D	26 ปี	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ผิวเหลือง ใส่แว่น ผมยาว
คุณ E	23 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน	ผิวเหลือง สูง สมส่วน ผมปรกหน้า
คุณ F	29 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน	ตัวสูง ผมหยักศก ผิวสองสี
คุณ G	29 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน	รูปร่างใหญ่ ตัวสูง ผิวแทน ผมหยักศก มีขน
คุณ H	26 ปี	นักศึกษาปริญญาโท	ใส่แว่น ผิวขาว รูปร่างสมส่วน
คุณ I	26 ปี	ข้าราชการครู	รูปร่างผอม บาง ผิวเหลือง
คุณ J	26 ปี	เจ้าของธุรกิจส่วนตัว	ผิวขาว ผมยาว ลักษณะคล้ายผู้หญิง
คุณ K	26 ปี	เจ้าของธุรกิจส่วนตัว	รูปร่างสูงใหญ่ ผิวสองสี

ชื่อ (นามสมมติ)	อายุ	อาชีพ	ลักษณะภายนอก
คุณ L	27 ปี	แพทย์	ผิวขาว รูปร่างใหญ่
คุณ M	26 ปี	ผู้สื่อข่าว	ผิวสองสี ใส่แว่น รูปร่างสมส่วน
คุณ N	28 ปี	ผู้จัดการโรงแรม	ผิวขาว คิ้วเข้ม หุ่นหมี มีขน
คุณ O	30 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน	มีหนวด ใส่แว่น ผิวสองสี

จากตารางที่ 5.1 จะเห็นว่ากลุ่มชายรักชายมีลักษณะทางประชากรศาสตร์และประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริง (Reality World) กลุ่มชายรักชายนั้นมีความแตกต่างและหลากหลายกันเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจจะมีความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียง ตลอดจนมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

จากข้อมูลในตารางข้างต้น สามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างของผู้ชมชายรักชายที่ให้สัมภาษณ์ได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 26.5 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับอายุของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย มีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังพบว่ารูปร่าง หน้าตา ส่วนสูง น้ำหนัก และบุคลิกลักษณะ แต่กลุ่มตัวอย่างนี้ก็เป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งที่พบเห็นได้ในกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

ต่อมาผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์ถึงความเห็นของผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายที่มีต่อตัวละครในซีรีส์วายทั้ง 20 ตัวละคร ด้วยการแสดงความคิดเห็นพร้อมยกเหตุผลและตัวอย่างในซีรีส์วายเช่น บทพูด หรือฉากต่าง ๆ มาประกอบ โดยหัวข้อที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ชมนี้เป็นหัวข้อเดียวกับการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายรักในข้างต้น ซึ่งแยกออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ 1) ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย 2) พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร 3) คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร

5.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย คือข้อมูลเบื้องต้นที่จะทำให้ผู้ชมได้รับรู้และรู้จักว่าตัวละครชายรักชายในแต่ละตัวมีลักษณะ รูปร่าง และคุณสมบัติทางด้านประชากรศาสตร์เป็นอย่างไร และผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการตีความ ให้ความเห็นต่อภาพของตัวละครชายรักชายเหล่านี้อย่างไร โดยผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้ 1) อายุ 2) อาชีพ 3) ระดับฐานะทางสังคม 4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา 5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7) การแต่งกาย โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 อายุ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านอายุของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.2 ดังนี้

ตารางที่ 5.2 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านอายุของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	อยู่ในช่วงวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับคนแต่งนิยายและคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ B	อยู่ในวัยเรียนเป็นหลัก เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ C	เจาะจงไปที่วัยเรียน เพราะมันตรงกับกลุ่มคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ D	วัยรุ่น วัยเรียน เพราะมันตรงกับกลุ่มคนดู ทำให้คนอื่น	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ E	วัยเรียน วัยรุ่น เพราะมันใกล้เคียงกับคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ F	วัยเรียน ม.ปลาย - มหาลัย เพราะเป็นช่วงวัยกำลังค้นหาตัวตน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน
คุณ G	วัยเรียน เพราะเป็นช่วงชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง กำลังค้นหาตัวตน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน
คุณ H	วัยเรียน เพราะกลุ่มคนดูก็เป็นช่วงวัยนี้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ I	วัยเรียน เพราะเป็นวัยที่กำลังค้นหาตัวตน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน
คุณ J	วัยเรียน เป็นวัยที่กำลังค้นหาตัวตน อยากรู้ อยากลอง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน
คุณ K	วัยเรียน เพราะตรงกับกลุ่มคนแตงนิยาย และคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ L	วัยมัธยม เป็นวัยที่ทุกคนผ่านมาแล้ว	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่ทุกคนเคยมีประสบการณ์ร่วมกัน
คุณ M	วัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับกลุ่มคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับผู้แต่งนิยายและผู้ชม
คุณ N	วัยเรียน เพราะเป็นวัยที่ทุกคนมีประสบการณ์ร่วม	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่ทุกคนเคยมีประสบการณ์ร่วมกัน
คุณ O	วัยเรียน เพราะเป็นช่วงวัยเดียวกับกลุ่มคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งหมดอยู่ในวัยเรียน เพราะเป็นวัยเดียวกับกลุ่มผู้ชม

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ คือ ช่วงอายุของตัวละครชายรักชายในนั้นจะกระจุกตัวอยู่ในช่วงวัยเรียน คือ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย และ นิสิตนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย

แต่สำหรับวัตถุประสงค์ที่ต้องทำให้ตัวละครชายรักชายนั่นอยู่ในช่วงวัยเรียนนั้น ได้ให้ความเห็นที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถจำแนกออกมาได้ ดังนี้

1) เป็นวัยที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ความเห็นว่าช่วงวัยเรียน เป็นช่วงวัยเดียวกันกับกลุ่มผู้ชมและผู้แต่งนิยาย ดังนั้นการนำเสนอเรื่องราวในวัยเรียนนี้จึงเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ผู้แต่งสามารถหยิบเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตน และประสบการณ์ที่เคยเจอมาแต่งได้ง่าย ขณะเดียวกันกลุ่มผู้ชมก็สามารถเข้าใจในสิ่งที่ซีรีส์วายต้องการนำเสนอได้อย่างง่ายและรวดเร็ว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ตนเองเคยมีประสบการณ์มาก่อน โดยมีผู้ให้ความเห็นสำคัญให้ความเห็นไปในทิศทางนี้ทั้งสิ้น 9 คน

“มีแต่ช่วงวัยเรียน มัธยมบ้าง มหาลัยบ้าง ไม่มีความหลากหลาย คือในชีวิตจริงเกย์มันก็ไม่ได้กระจุกตัวอยู่แค่วัยเรียน แต่ก็เข้าใจได้ว่าอาจเป็นเพราะตั้งแต่ที่เป็นนิยายมา คนแต่งก็อยู่ในช่วงวัยนั้น มันเลย relate ได้ง่ายกว่าวัยอื่น” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่มันก็อยู่ที่วัยรุ่นใช่ไหมปะละ มันก็คือซีรีส์วัยรุ่นแหละ ถ้าไม่นับเรื่องเพศ มันก็ไม่ได้มีความพิเศษอะไร เพราะว่าอายุมันก็ relate กับกลุ่มเป้าหมายอยู่แล้ว คนมันก็เลยจะอิน แล้วก็ get ในเรื่องของรูปแบบการใช้ชีวิต วิธีการจีบนั้น โน่น นี่ มันก็คือพล็อตในนิยายแจ่มใส” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่หลากหลายจ้ะ มีแต่เด็กเอื้อะ วัยรุ่น แบบเพิ่งเคยเจอโลกใหญ่ เพิ่งหลุดมาจากรั้วมัธยม มันไม่มีวัยทำงาน แต่แบบเอาคนนึงแก่กว่า อีกคนเด็กกว่าก็ได้ก็กลุ่มลูกค้าเค้าวัยนี้ไงคะ” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

“ถ้าเอามาทางดู ช่วงอายุของตัวละครส่วนใหญ่ก็จะอยู่ในช่วงมัธยมปลาย หรือยังอยู่ในสถานศึกษา เพราะสถานศึกษามันเป็นพื้นที่ที่รวมคนเยอะ ตัวละครเลยมีโอกาสได้เผชิญความสัมพันธ์ในหลากหลายรูปแบบ แล้วสองก็คือเป็นช่วงวัยที่กำลัง curious อยากรู้ว่าความสัมพันธ์แบบนี้เป็นยังไง แล้วพร้อมที่จะ come out หรือ express something ออกมา เอาจริง ๆ

สำหรับเรา ซีรีส์วาย ณ ปัจจุบัน คนที่เป็นคนดูเค้าอยู่ในช่วงวัยเดียวกันกับตัวละครอะ รู้สึกว่ามัน relate” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

2) เป็นวัยที่กำลังค้นหาตัวตน โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นในประเด็นนี้ถึง 4 คนด้วยกัน ซึ่งมีการให้ความเห็นว่า ที่ต้องให้ตัวละครชายรักชายอยู่ในช่วงวัยเรียนเป็นเพราะว่า ช่วงวัยนี้เป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน อยากรู้ อยากลอง สามารถสร้างเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นง่าย

“ช่วงวัย ม.ปลาย - มหาวิทยาลัย ไปจนถึงวัยทำงานตอนต้น ก็ถือว่าเข้าใจได้ เพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังค้นหาตัวตน แล้วก็ป็นวัยตรงกับกลุ่มเป้าหมายพวกแฟนคลับก็ช่วงวัยนี้ เลยทำให้ต้องใช้ตัวละครที่วัยใกล้เคียงกัน” คุณ F (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่ค่อนข้างเหมาะสม เพราะส่วนมากจะดำเนินเรื่องในช่วงของ วัยเรียนอย่างช่วง มัธยม ไปจนถึงวัยทำงาน ซึ่งล้วนแล้วเป็นช่วงรอยต่อ ที่มีความเปลี่ยนแปลงสูงในชีวิต เพราะปัญหาเกี่ยวกับความไม่แน่นอนในตัวตนของตัวเอง จะทำสภาพจิตใจมีปัญหาในระยะยาวได้” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“มีความเฉพาะเจาะจง ไม่หลากหลาย คืออยู่แต่ในช่วงวัยเรียน คือวัยเรียนจริงนะ ใช้ชีวิตในโรงเรียน แต่คนอื่นในโรงเรียนก็ไม่มีบทบาทเลย หนีไปโรงเรียนกันทำไมลูก งงมาก หนูเป็นวัยค้นหาตัวตน แต่หนูก็ต้องหาความรู้ด้วยลูก” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“วัยรักวัยเรียน เป็นวัยที่กำลังอยากรู้ อยากลอง กำลังค้นหาตัวตน มันเลยสร้าง situation ได้ง่าย ที่จริงเพราะวัยเรียนก็ยังเป็นวัยที่ไม่ต้องรับผิดชอบอะไรมาก” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

3) เป็นวัยที่ทุกคนเคยมีประสบการณ์ร่วมกัน วัยเรียนเป็นวัยที่ไม่ว่าอย่างไรทุกก็ต้องเลยผ่านมาก่อน ดังนั้นจึงทำให้คนดูคล้อยตามไปด้วยได้ง่าย เนื่องจากมีประสบการณ์ร่วมกันอยู่ แต่ขณะเดียวกันหากผู้ปกครองคงไม่อยากจะบุตรหลานของตนเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะจะโดนกลั่นแกล้งรังแกด้วยเช่นกัน โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 2 คน ได้ให้ความเห็นในประเด็นนี้

“ความเด็กมัธยม ความขบเหาะ ความวัยใส วัยว้าวุ่นอะ เป็นวัยที่แบบเห็นแล้วกระชุ่มกระชวย อยากได้สักคนแม่ แล้วคือมัธยมอะ มันเป็นวัยที่ทุกคนเคยผ่านมายุอยู่แล้ว ไม่ว่าจะแกขนาดไหนก็ต้องเคยเด็กปะ หรือต่อให้เป็นเด็ก มันก็ต้องเจอวัยเรียนก่อนอยู่ดี” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

“วัยเรียน มัธยม มหาลัย มันก็เป็นช่วงวัยที่ดีเพราะ เป็นช่วงที่ทุกคนมีประสบการณ์ร่วมกัน แต่มันก็มีข้อเสียคือถ้าพวกผู้ใหญ่มาดู หรืออาจมาเห็นอะไรก็แล้วแต่ ก็คงไม่อยากจะลูกหลานตัวเองในวัยเรียนเป็นเกย์ เพราะอาจจะโดนบูลลี่ได้ในสังคม” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 คน ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าจริง ๆ แล้ว ซีรีส์วายบางเรื่อง ก็มีตัวละครชายรักชายในช่วงวัยทำงาน เช่น SOTUS S ภาคต่อของ SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง หรือ Together with Me the Next Chapter ภาคต่อของ Together with Me ออกหักมารักกับผม แต่ถ้าเป็นซีรีส์เกย์ไปเลย ตัวละครจะมักจะอยู่ในวัยทำงานและมีความหลากหลายมากกว่า เช่น GAYOK BANGKOK หรือ ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เมื่ออายุของตัวละครมากขึ้นเส้นเรื่องก็จะมีประเด็นที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งหน้าที่การงาน เรื่องของสังคม และการรักษาความสัมพันธ์ของตัวละคร

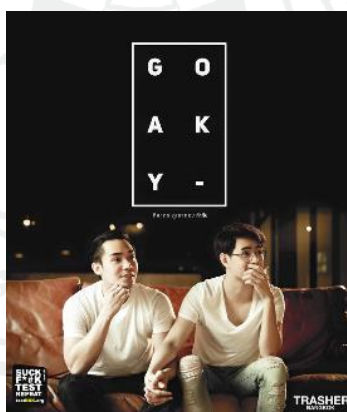
“แต่ถ้าไปดูจริง ๆ แล้วอะ ก็มีซีรีส์ในวัยอื่น อย่าง GAYOKBANGKOK มันก็อาจจะไม่วายแต่มันก็นำเสนอภาพของ LGBT ในมุมที่มันโตขึ้น หรืออย่าง SOTUS S ที่มัน graduate ไปแล้ว ทำงาน แล้วจะติดปัญหากับอีกคนที่กำลังอยู่วัยเรียนยังงั้น มันก็ cliché มั้ยไม่รู้ แต่มันก็อาจจะเกิดขึ้นได้” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“พอถ้ามั่นโตไป มันจะมีปัจจัยในแง่อื่นที่โตเกินนิยายวัยรุ่นไป มันจะมีความจริงจังมากขึ้น มีเรื่องสังคม อย่างโซเชียล ภาค 1 กับ 2 ถ้าเทียบกัน ภาค 2 มันก็มีปัจจัยมากขึ้น มันก็ดูโตขึ้นนะ นอกจากโมเมนต์ก๊ากกักของคู่มัน หรือ อย่าง waterboyy ที่คู่พ่อหวานกับรุ่นลูกอะ พาร์ทคู่นี้ก็จะมีประเด็นสังคมอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)



ภาพที่ 5.1 ซีรีส์เรื่อง ไดอารี่ ตุ๊ดซี่ส์

แหล่งที่มา: GDH 559, 2559



ภาพที่ 5.2 ซีรีส์เรื่อง GAYOKBANGKOK

แหล่งที่มา: TestBKK, 2016



ภาพที่ 5.3 คู่รักต่างวัยใน WATERBOYY the Series

แหล่งที่มา: GMMTV, 2017

แต่สัดส่วนของตัวละครในวัยทำงานเมื่อเทียบกับตัวละครทั้งหมดนั้นมีเพียงไม่กี่ตัวละคร เพราะเกือบทั้งหมดตัวละครในวัยเรียน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าไม่มีความหลากหลาย และไม่ครอบคลุมกับความเป็นจริงของกลุ่มชายรักชายที่ไม่จำกัดอยู่แค่ในช่วงวัยเรียน ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็อยากให้เรื่องราวของช่วงวัยอื่นมากขึ้นด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะเป็นวัยเรียน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็ยังสามารถรับชมซีรีส์วายต่อไปได้เช่นเดิม

“แค่แบบมีวัยอื่น สถานที่มันก็เปลี่ยน แบบการ์ตูนญี่ปุ่น “เมื่อวานเจ๊ทานอะไร” ก็ได้ อยากจะรู้ว่ามุมมองผู้ใหญ่เค้าเป็นยังไง หรือแบบเอาคนนึงแก่ว่า อีกคนเด็กกว่าก็ได้ ฟิลแต่ดี ๆ หน่อย น่าจะเร็ดอยู่” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

“แต่ถ้ามันเลยไปถึงวัย 40 - 50 ที่มัน measure ต้องการความมั่นคง ที่มันดูโตขึ้นอะ การใส่สิทธิหรือความบังเอิญเข้าไปเยอะ ๆ จนทุกคนต้องมาจิ้นกัน สมมติ พี่ต๊าก เล่นกับ อีต อัสภา มันจะจิ้นยังไฉนะ มันก็คงเงินละมั้ง แต่แบบมันเงินไม่ได้เท่ากับเด็กมัธยมปลายหรือเด็กมหาลัยจิ้นกันปะ มันต้องลดแนวอภินิหารลง” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“เอาจริงสำหรับเรา ชีวมันก็ไม่มีผล มันขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่อง ที่จะทำให้อินหรือไม่อิน ซึ่งไม่กี่ไม่ได้ติดนะว่าจะมีแต่วัยรุ่นอย่างเดียว ทำมาก็ดูได้ ก็ดูเอาบันเทิงอยู่แล้ว” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“อืมมม คือเอาจริงมีวัยเรียน แต่ก็ไม่ได้ติดอะไร ไม่มีปัญหانه ต่อให้เป็นวัยแก่กว่านี้ก็ไม่เป็นไร” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)



ภาพที่ 5.4 การ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง เมื่อวานเจ๊ทานอะไร

แหล่งที่มา: Vibulkij, 2016

5.1.2 อาชีพ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านอาชีพของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.3 ดังนี้

ตารางที่ 5.3 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านอาชีพของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	นักเรียน นักศึกษา เพราะมีความสัมพันธ์กับช่วงอายุ	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของตัวละคร
คุณ B	นักเรียน นักศึกษา เพราะปัจจัยด้านอายุทำให้เป็นอาชีพอื่นไม่ได้	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของตัวละคร
คุณ C	นักเรียน นักศึกษา เพราะอยู่ในช่วงวัยเรียน เลยไม่มีความหลากหลาย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของตัวละคร
คุณ D	นักเรียน นักศึกษา เพราะสัมพันธ์กับอายุ	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของตัวละคร
คุณ E	นักเรียน นักศึกษา เพราะเป็นไปตาม	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
	ช่วงวัย ทำให้ไม่ความหลากหลาย	นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ F	นักเรียนนักศึกษา มันส่งผลมาจากวัย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ G	นักเรียนนักศึกษา เพราะเป็น ความสัมพันธ์กับช่วงอายุ	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ H	นักเรียนนักศึกษา เพราะอายุมาแค่นี้	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ I	นักเรียนนักศึกษา เพราะมีความ เจาะจงมาจากอายุ	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ J	นักเรียนนักศึกษา เพราะช่วงวัย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ K	นักเรียนนักศึกษา เพราะทำอาชีพอื่น ไม่ได้ ผลจากช่วงวัย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ L	นักเรียนนักศึกษา เพราะส่งผลมาจาก ช่วงวัย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ M	นักเรียนนักศึกษา เพราะด้วยช่วงอายุ	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร
คุณ N	นักเรียนนักศึกษา เพราะด้วยช่วงวัย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ O	นักเรียนนักศึกษา มั่นส่งผลมาจาก ช่วงวัย	ตัวละครชายรักชายทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นผลมาจากการกำหนดช่วงอายุของ ตัวละคร

จากตารางที่ 5.3 พบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ คือ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นล้วนแต่มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา โดยให้เหตุผลว่าที่ต้องเป็นนักเรียนนักศึกษานั้น เป็นผลพวงมาจากการกำหนดอายุตัวละครชายรักชายให้อยู่ในช่วงวัยเรียน จึงทำให้ไม่สามารถไปประกอบอาชีพอื่นได้ ทำให้ไม่มีความสอดคล้องกับความเป็นจริง เพราะกลุ่มชายรักชายมีการแทรกซึมอยู่ในทุกวงการอาชีพไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ

“มันก็มีแต่นักเรียน นักศึกษา ใจ ก็ต้องบอกว่าพออายุมันก็มีความสัมพันธ์กับอาชีพอยู่ พอเป็นวัยรุ่น วัยเรียนมันก็มีอาชีพอื่นไม่ได้ ก็หลักลอย เพราะเกย์มันก็ทำได้ทุกอย่าง มองไปรอบข้างนี่คือมีเกย์ทุกอาชีพอยู่แล้ว” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“มีแต่นักเรียน นักศึกษา เพราะอายุเท่านี้มันไปทำอาชีพอื่นไม่ได้แล้ว เรื่องมันก็จะวน ๆ อยู่แต่ในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้พัฒนาไปไหนเลย” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“มีแค่ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งไม่มีความหลากหลาย แต่ทำได้อายุมันมาแค่นี้ มันก็เลยมีอาชีพแค่นี้ แต่จะให้ไปทำงานพาร์ทไทม์ก็ไม่ได้ปะ นางรวยกันอีก” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่หลากหลาย มันก็เดิม ๆ เด็กน้อย เด็กเฝ้าวัยเรียน เรื่องมันก็วนในหอพัก ในโรงเรียน แบบนี้ ถึงบอกว่าต้องเปลี่ยนช่วงวัยบ้าง อย่างถ้ามันเป็นวัยทำงาน มันก็ switch ไปเรื่องอื่นได้ไง อันนี้แบบพูดกว้าง ๆ ไม่ต้องเจาะจงอาชีพ” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

หากถ้ามองลึกลงไปแล้ว ก็จะพบว่าตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจะถูกตรึงเอาไว้ในช่วงชั้นปีการศึกษาช่วงใดช่วงหนึ่งเท่านั้น โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ความเห็นว่า ถ้าเป็นนักเรียนมัธยมก็จะเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขณะที่อยู่ในวัยนักศึกษา ก็จะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1

“ก็เป็นนักเรียน นักศึกษาไง นักเรียนก็จะอยู่ม. 5 นักศึกษาก็จะอยู่ปี 1 งงมะ นี่ว่าม. 5 มันว่างมั้ง ม.4 ยังดูเดียวสา หัวโปก ม.6 ก็คงยุ่งกับการเรียนต่อ หาที่เรียน ม. 5 มันเลยดูซึลล์ มีเวลาฟุ้งซ่านเยอะ ส่วนปี 1 ก็คือเพิ่งเปลี่ยนสังคมใหม่ ต้องปรับตัว กับที่เรียนใหม่ มีเรื่องเพื่อน เรื่องรุ่นพี่อะไรให้คิด แล้วก็มึนงงอีก มันเลยมีอะไรให้เล่นเยอะ เรียนก็ไม่ได้หนัก” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

จากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับประเด็นด้านอายุของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย พบว่ามีอีก 2 ประเด็นที่น่าสนใจคือ 1. การสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย 2. ไม่ให้ความสำคัญกับการทำงานและการเรียน

1. การสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญระบุตรงกันว่า ตัวละครชายรักชายทั้งวัยมัธยมและวัยอุดมศึกษาล้วนถูกสร้างความเป็นชายเพิ่มเข้าไป ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง โดยสำหรับนักเรียนมัธยมนั้น จะต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนชายล้วน เพราะว่า ภาพมายาคติของเด็กโรงเรียนชายล้วนจะดูดี หน้าตาดี ขณะเดียวกันก็เชื่อว่านักเรียนในโรงเรียนชายล้วนจะสามารถมีโอกาสกลายเป็นกลุ่มชายรักชายได้ง่ายกว่า

“เพราะมีโอกาสเปี่ยมเบนได้สูงแล้วด้วยความเป็นเด็กผู้ชายกางเกงน้ำเงิน มันก็น่าสนใจกว่าเด็กนักเรียนกางเกงกาเกอ ด้วยภาพที่มันโน้มน้าวจิตใจมาอะ ก็เหมารวมกันไปแล้วว่าเด็กกางเกงน้ำเงินต้องหน้าดี ฐานะดี การรวมจตุรมิตรก็ดูดีกว่าโรงเรียนเทศบาล” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

ขณะที่ตัวละครชายรักชายที่ดำรงสถานะเป็นนิสิตนักศึกษา ส่วนมากศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะตัวละครพระเอก เนื่องจากคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่คนในสังคมมีมายาคติว่ามีความเป็นชายสูง ส่วนตัวละครนายเอก หากไม่ได้ศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์แล้ว ก็จะศึกษาในคณะที่มีความเป็นหญิงสูงกว่า เช่น คณะบริหาร คณะนิเทศศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งความเป็นชายหรือเป็นหญิงของคณะต่าง ๆ นี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กล่าวว่า เป็นผลมาจากจำนวนของนักศึกษาที่แบ่งแยกตามเพศในคณะนั้น ๆ และเนื่องด้วยคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่

ความเป็นชายสูง จึงทำให้กลุ่มคนดูรู้สึกคล้อยตาม และอิมเมจไปตัวละครได้มากกว่า นอกจากนี้ยังเชื่อว่าตัวละครที่มีความเป็นชายสูงจะต้องมีการก้าวข้ามผ่าน อุปสรรคต่าง ๆ ก่อนที่จะมายอมรับความรู้สึกของตน

“ขณะที่เรียนก็จะแบบ วิสวะตลอดกาลและตลอดไป แล้วก็มินิเทค บริหาร ต้องเป็นรับ ก็ stereotype ดี ๆ นี่เอง วิสวะมันเป็นตัวแทนของความเท่ ความแมน ทำทางดูแบด ๆ หน้าตาดูเอาเรื่องเอาราว แบบผู้ชายแมน ๆ ต้องเรียนวิสวะ ไม่ต้องในชีรส์สวยก็ได้ แค่ว่าแบบพูดถึงผู้ชายแท้ ๆ ก็ต้องเรียน วิสวะ ผู้ชายเรียนนิเทศก็จะมีแต่แบบ เออ พวกสาว เกย์ โดยสัดส่วน แล้วก็ เป็นตัวแทนของผู้หญิงเรียนเยอะ มีความมีอบแมบ นุ่มนึ่ม” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่คณะที่เรียนมันก็คือวิสวะ เรว่ามันเป็นการพยายามทำลายขนม ความ masculine ภาพความเป็น masculine สำหรับเราคือ ถ้าสาว บวกสาว มันจะไม่กรีดใจ กับเปอร์เซ็นต์ความจิ้นอะ แต่ถ้าสมมติเอา masculine มาจับกับ masculine มันอาจจะทำให้คนกรีดมากกว่า เพราะว่าโดยทั่วไปแล้วคนจะมองว่า masculine อะ เปอร์เซ็นต์ไปได้น้อย พอเปอร์เซ็นต์ไปได้น้อย มันอาจจะต้อง breakthrough something ไปถึงจุดนั้น แบบ อู๊ย แค่ว่าต้องใช้อะไรบางอย่างในการ accept ตัวเอง แต่ที่นี้ไ้ด้ายแดง คือมีเศรษฐศาสตร์หนึ่ง บริหารหนึ่ง ทฤษฎีจับเธอก็มีนิเทศศาสตร์ มีความหลากหลาย มีความ various อยู่ในทุก faculty แต่ความ masculine ที่เด่นชัดที่สุดก็คือ วิศวกรรมศาสตร์ไง แต่อีกหน่อยก็อาจจะไปถึงนักเรียนนายร้อยได้ ถ้าสังคมเปิดให้ไปถึงในจุดที่แบบหลายความแข็งแกร่งของทหารได้ นั่นก็อาจจะต้องรอ นิทานพันดาว ที่กำลังจะมา” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“จะพูดยังไงดีละ คือความวิสวะ มันเป็นตัวแทนของความเป็นชายแมน ๆ ปะ แบบต้องไม่ใช่เกย์แน่ ๆ อะ แต่เอาทำไรมาตัดสินไม่รู้ ุง คงเพราะแบบ มีความเท่ ความดูดี เป็นอุดมคติเก่า ๆ ของชะนีอะมั้ง” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

2. ไม่ให้ความสำคัญกับการทำงานและการเรียน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ก็ยังคงมีความรู้สึกว่ ในซีรีส์วายไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทำงานของตัวละครมากเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นในวัยเรียน หรือว่าวัยทำงานก็ตาม มักจะให้รายละเอียดของแต่ละอาชีพหรือขณะที่เรียนอย่างผิวเผิน

“อย่างออกหักมารักกับผม มันจะเป็นผู้ใหญ่หน่อย มันก็ยังไม่ชัดเรื่องอาชีพ ก็เลยไม่ค่อยเห็นว่ามันแตกต่างกันมาก คือในเรื่องเป็นวิศวกรเครื่องยนต์ แต่ไม่เห็นทำอะไรเลย มองเผิน ๆ ก็คือพนักงานออฟฟิศทั่วไป” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“เพราะว่าขนาดอยู่ในมหาลัย เรื่องของคณะก็ไม่นำมาใช้ในการดำเนินเรื่องเท่าไร อย่างวิศวะจ้ อีพีอาทิตย (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) ลง shop ก็ครั้ง เห็นใส่แต่เสื้อ shop มันก็ไม่ได้ใช้ ขนาดนี้อ่านนิยายยังไม่มีลง shop เลยนะ มันเลยเป็นสิ่งที่ทุกมหาลัยสามารถมองเห็นได้” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ก็เป็นนักเรียน นักศึกษา ไม่มีความหลากหลาย อยู่ในวงที่แคบมาก ไม่แสดงให้เห็นถึงปัญหา หรือสะท้อนสิ่งที่นักเรียนต้องเผชิญ ไม่ได้แสดงให้เห็นอะไรเลย แม้กระทั่งเรื่องที่เรียนอะ ร่อนไปร่อนมา” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

5.1.3 ระดับฐานะทางสังคม

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านระดับฐานะทางสังคมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ดังตารางที่ 5.4 ดังนี้

ตารางที่ 5.4 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านระดับฐานะทางสังคมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ชนชั้นกลางขึ้นไป พบเห็นได้ทั่วไป และ สามารถทำอะไรก็ได้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานะปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ B	ชนชั้นกลางขึ้นไป ไม่ขัดสนเรื่องเงินทอง ทำอะไรก็ได้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ C	ปานกลางค่อนข้างดี สามารถทำอะไรก็ได้ ทำให้เรื่องเดินต่อได้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ D	ปานกลางไปถึงคนรวย เป็นการตัดปัญหา ให้ตัวละครทำอะไรก็ได้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง ซึ่งนำมาประสพการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย
คุณ E	ค่อนข้างไปทางรวย เพื่อช่วยให้แต่งเรื่องได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ F	ค่อนข้างรวย เป็นไปตามจินตนาการของผู้แต่ง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง ซึ่งนำมาประสพการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย
คุณ G	ปานกลางถึงมีระดับ ต้องการโฟกัสไปที่เรื่องของตัวตนมากกว่าเรื่องฐานะ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ H	ชนชั้นกลางและชนชั้นสูง พบเห็นได้ทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ I	ชนชั้นกลาง เข้าถึงได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ J	ชนชั้นกลางถึงสูง เพื่อให้ตัวละครทำอะไรก็ได้ เพราะมีเงิน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง ซึ่งนำมาประสพการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย
คุณ K	ชนชั้นกลาง มาจากประสบการณ์ของผู้แต่ง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง ซึ่งนำมาประสพการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	ปานกลางและรวย ตามความต้องการของผู้แต่ง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง ซึ่งนำมาประสบการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย
คุณ M	มีปานกลาง มีรวย เพื่อให้เรื่องดำเนินต่อไปได้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย
คุณ N	ระดับสูง ตามจินตนาการของผู้แต่ง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง ซึ่งนำมาประสบการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย
คุณ O	รวย จะช่วยให้แต่งเรื่องได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในระดับฐานปานกลางไปจนถึงสูง เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย

จากตารางที่ 5.4 พบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ คือ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีฐานะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลางไปจนถึงชนชั้นสูง โดยที่ไม่มีตัวละครที่อยู่ในฐานะยากจนแม้แต่ตัวละครเดียว แต่สำหรับการให้เหตุผลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการให้ตัวละครชายรักชายอยู่ในช่วงฐานะปานกลางไปจนถึงสูงนั้นมีความแตกต่างกันออกไป โดยสามารถจัดเก็บกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1) เพื่อให้ตัวละครสามารถทำอะไรก็ได้ สามารถแต่งเรื่องต่อได้ง่าย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 คน ให้ข้อมูล การที่ต้องให้ตัวละครชายรักชายมีฐานะทางสังคมอยู่ในกลุ่มชนชั้นกลางขึ้นไป เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความขัดสนเรื่องเงินทอง จึงทำให้สามารถสร้างกิจกรรมหรือสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นได้อย่างไร้ข้อจำกัด ไม่ต้องกังวลว่าจะสามารถเกิดขึ้นจริงได้หรือไม่ เช่น ขับรถยนต์ราคาแพงตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัย หรือ ใช้ชีวิตหรูหราได้ตามต้องการ ขณะเดียวกันเส้นเรื่องของซีรีส์วายก็เล่าถึงเรื่องความรักความสัมพันธ์ของตัวละครเป็นหลัก จึงไม่ได้จำเป็นต้องใส่เรื่องฐานะชนชั้น หรือความเหลื่อมล้ำทางสังคมเข้ามา

“ส่วนใหญ่ก็เป็นชนชั้นกลางขึ้นไป ไม่มีแบบพวกสู้ชีวิต ตรากตรำ หลังสู้ฟ้า หน้าสู้ดิน ส่วนหนึ่งก็คงเป็นเพราะ ชนชั้นกลางมันเห็นได้ง่าย แล้วอีกอย่างถ้าตัวละครรวยมันก็แบบ จะให้ตัวละครไปทำอะไรก็ได้อะ เพราะเงินมันก็เป็นตัวให้แบบเข้าถึงสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่ก็เป็นปานกลางค่อนข้างดี เหมือนกับว่ามันจะไม่ได้พูดถึงเรื่องรายได้ หรือว่าปัญหาการเงินอะไรแบบนี้ เพราะถ้าตัดประเด็นเรื่องฐานะไป มันเหมือนกับว่าจะใส่อะไรไปได้มากกว่า ถ้าเงินไม่ใช่ปัญหาหลัก อาจจะมีอะไรให้ทำได้มากขึ้น” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่ก็ปานกลางไปถึงคนรวย มีอยู่มีกิน ก็ไม่ได้มีใครจน เหมือนมันเป็น การตัดปัญหา โดยให้ตัวละครทำอะไรก็ได้ ไม่มีปัญหาทางการเงิน จริง ๆ มัน ก็ดูเหมือนเป็นความมั่งง่ายของคนแต่นั้นะ ที่อยากจะโฟกัสไปในเรื่อง love story เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้จำเป็นที่จะต้อง เอาเรื่องในฐานะจน หรือ ขนชั้นมาใช้ เพราะฉะนั้นตัวละครจะกินอะไรก็ได้ จะทำอะไรก็ได้ มันก็เป็นไลฟ์สไตล์ ขนชั้นกลาง ถึงรวยจะใช้ได้ แบบเอารถมาขับได้ อะไรี่ มันไร้ข้อจำกัดของการเอาความเป็นจริงมาใส่” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ชนชั้นกลางนะ มีระดับสูงบ้าง มันเลยไม่ต้องแคร์ว่าจะทำอะไรไม่ได้ ใ อยากจะเวอร์วังยังงี้ก็ได้ เป็นสาวทานตะวัน (รักดูใจ นายฉุกฉิน) สุด ดุอิ พิท (บังเอิญรัก) สี รวยสุด สวยสุด เปย์เก่งสุด” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

2) นำมาประสบการณ์ในชีวิตของผู้แต่ง และให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่าย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 คน ได้ให้ข้อมูลว่าชนชั้นกลางและกลุ่มชนชั้นสูงเป็นกลุ่มคนที่สามารถพบเห็นได้ง่ายใน สังคม อันเนื่องมาจากสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย จึงทำให้ผู้แต่งสามารถนำเอาเรื่องราวของคน กลุ่มนี้มาสร้างเป็นเรื่องได้ง่าย โดยมักจะนำเรื่องราวที่พบเห็นในชีวิตมาประกอบในการแต่งเรื่องอีก ด้วย เพราะเป็นสิ่งที่คุ้นชิน และมีความเข้าใจอยู่แล้ว

“ซีรี่ส์วายคือระดับกลางข้างขึ้นมาแล้ว เพราะ location มหาลัยมันก็เป็น มหาลัยมีชื่อเสียง ซึ่งทั้งหมดมันก็อาจจะเป็นที่คนเขียนเอามาจากรอบตัวเขา ว่าเขาแวดล้อมมาอย่างไร มันจะ relate ง่ายกว่า จินตนาการง่ายกว่า เห็น ภาพชัดกว่า” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ก็กลาง ๆ ไม่รวยไม่จน มาจากคนเขียนอีกนั่นแหละ คนชนชั้นกลางขึ้นไป มันก็มีโอกาสเข้าถึงสื่อ เป็นคนแต่งนิยายได้มากกว่าอยู่แล้ว คือนี้ออกกะว่า กลุ่มหาเช้ากินค่ำเค้าก็ไม่ได้มาสนใจจะมาแต่งนิยายอะไรแบบนี้อยู่แล้ว แคหา กินก็เหนื่อยจะตายแล้วนะ” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

“มีความเป็นชนชั้นกลางในเมือง เพราะคนส่วนใหญ่ก็คือ ชนชั้นกลาง ไพร่ฟ้า หน้าใส มันเลยเข้าถึงได้ง่ายจัง แต่ชนชั้นกลางนี่ก็คือพวกไม่มีหนี้สิน มีเงินให้ ใช้ไม่ขาดมือด้วยนะ ขนาดเจาะมาชนชั้นกลางแล้วยังไม่ครบคลุมเลย” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญบางส่วนยังให้ความเห็นอีกว่า ควรมีการกระจาย ระดับฐานะทางสังคมของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายออกไปในกลุ่มฐานะอื่นบ้าง เพื่อให้เกิดความ หลากหลาย

“พี่ว่าส่วนใหญ่มันคือ elite เลยนะ จากบ้าน จาก accessories รถยนต์ดัง ๆ เลยอยากให้ความหลากหลายมากขึ้นและมีการพูดถึงชนชั้นกลางมากขึ้น โดยไม่ glorify คนรวย” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

“ตัวละครส่วนมากมีฐานะ ไม่หลากหลาย ไม่มีคนจน สาวสู้ชีวิตในเรื่องเลย แต่แบบบางเรื่องก็ยังมีระดับฐานะที่ต่างกัน แต่มันแค่ชนชั้นกลางกับชนชั้นสูง ไง พอแบบมันแตกต่างกันแค่นี้ มันก็เอาประเด็นชนชั้นมาเล่นมากก็ไม่ได้ มัน ต้องมีคนจนบ้างอะ แต่ไม่ได้จะเอามาให้เป็นแบบรักต่างชนชั้นน้ำเน่าแบบ ดาวพระศุกร์นะ แต่เป็นแบบที่มันจับต้องได้กว่านี้ ชนชั้นกลางที่แบบมีหนี้ บัตรเครดิตเดือนชนเดือนบ้าง” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

5.1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านที่พักอาศัยและภูมิลำเนาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.5 ดังนี้

ตารางที่ 5.5 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านที่พักอาศัยและภูมิลำเนาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	อยู่ในเมือง ในกรุงเทพ เพราะโลเคชั่นหาได้ง่าย สะดวกในการถ่ายทำ	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ โดยเป็นเหตุผลในด้านการผลิตสื่อ
คุณ B	กรุงเทพเป็นหลัก สังคมเมืองมีความเปิดกว้างมากกว่า	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ C	อยู่ในเมือง อยู่ในกรุงเทพ เข้าถึงคนดูได้มากกว่า	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ D	อยู่ในเมืองหมดเลย มาจากพื้นฐานของคนแต่ง	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เป็นผลมาจากประสบการณ์ของผู้แต่ง
คุณ E	อยู่ในกรุงเทพ กรุงเทพสามารถตีความได้หลากหลาย	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ F	อยู่ในกรุงเทพ ความสอดคล้องกับระดับฐานะทางสังคมของคนแต่ง	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เป็นผลมาจากประสบการณ์ของผู้แต่ง
คุณ G	อยู่ในกรุงเทพ privilege เป็นผลมาจากระดับฐานะทางสังคม ทำให้ต้องอยู่ดีกินดี	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เป็นผลมาจากประสบการณ์ของผู้แต่ง
คุณ H	อยู่ในกรุงเทพ หรุหร่า เพราะเป็นสื่อจำเป็นต้องให้มีความสวยงาม	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ โดยเป็นเหตุผลในด้านการผลิตสื่อ
คุณ I	อยู่ในเมืองกรุง เพราะกลุ่มเป้าหมายอยู่ในกรุงเทพ	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ J	อยู่ในกรุงเทพ อยู่ดี เพราะเป็นสปอนเซอร์สถานที่	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ โดยเป็นเหตุผลในด้านการผลิตสื่อ
คุณ K	อยู่ในเมือง เพราะเข้าถึงได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ L	อยู่ในกรุงเทพ มีความสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ M	อยู่ในกรุงเทพ ทำให้เข้าถึงได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
คุณ N	อยู่ในเมือง ช่วยให้สร้างเรื่องได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ O	อยู่กรุงเทพ เพราะทุกคนเข้ามาอาศัย อยู่ในเมือง	เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย ตัวละครชายรักชายใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพ เนื่องจากต้องการให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย

จากตารางที่ 5.5 พบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ คือ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอาศัยและมีการดำเนินเรื่องอยู่พื้นที่ในเมืองใหญ่ อย่างเช่น กรุงเทพมหานคร แต่สำหรับสาเหตุว่าทำไมต้องให้ตัวละครอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่างได้ให้ความเห็นแตกต่างกันออกไป โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย เนื่องจาก กรุงเทพมหานครและในเมืองเป็นพื้นที่ที่มีความเจริญ ฐานเมืองหลวงของประเทศไทย ทำให้เป็นที่รู้จักอย่างประจักษ์และผู้ชมมีความคุ้นชินอยู่แล้ว และมีผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก รวมถึงกลุ่มเป้าหมายหลักเองส่วนมากก็อยู่ในกรุงเทพมหานครด้วยเช่นกัน อีกทั้งในกรุงเทพมหานครยังมีสถานที่ต่าง ๆ ที่คนรู้จักและสามารถนำมาดำเนินเรื่องได้มากกว่า เมื่อเทียบกับในพื้นที่ต่างจังหวัด หรือชนบท เช่น ห้างสรรพสินค้าชื่อดังต่าง ๆ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เป็นต้น จึงทำให้สามารถนำเสนอพื้นที่ต่างของกรุงเทพมหานครออกมาได้อย่างหลากหลาย และผู้ชมสามารถคล้อยตามสร้างความเข้าใจได้ง่าย อีกทั้งยังเชื่อว่าในเมืองจะมีการเปิดกว้างในเรื่องชายรักชายมากกว่าต่างจังหวัด ทำให้สามารถยอมรับกลุ่มชายรักชายได้มากกว่าอีกด้วย ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 9 คนที่ให้ความเห็นในแง่มุมนี้

“เพราะมันเข้าถึงคนดูได้ง่ายกว่า เหมือนเมืองไทยมันเป็นเมืองโตทีเดียวด้วยแหละ ก็แบบคนอยู่ในกรุงเทพซะเยอะ” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“เราเป็นคนต่างจังหวัดมาก่อน เราก็รู้ว่ามันไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นด้วยความ extreme ของชีวิตมันจะไม่เหมือนกับเด็กกรุงเทพอยู่แล้ว ด้วยซีรีส์มันต้องมีเส้นเรื่อง เลย์รูสีกว่า location เป็นตัวกำหนดเส้นเรื่องจะทิศทางไปทางไหน พอมีแต่กรุงเทพ ก็โอเคนะเพราะคุ้นชินกับสถานที่ อีกอย่างในกรุงเทพมันก็ตีความไปได้หลายแบบ” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“ก็อยู่ในเมือง เป็นสาวชาวกรุง เพราะใคร ๆ ก็เข้ามากรุงเทพ คนเลนนี่ภาพตามได้ง่าย ถ้าไปดำเนินเรื่องที่ไกล ๆ ชนบท คนมันคงงงแหละ ต้องใช้เวลาให้เข้าใจอีก เพราะอย่าลืมนะว่าทุกคนดู คนเขียนมันก็เป็นสาววาย ซึ่งสาววายก็เห็น ๆ อยู่ในเมืองทั้งนั้น” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ต้องยอมรับว่าสังคมเมืองเปิดกว้างและยอมรับมากกว่าอยู่แล้ว เพราะคนเมืองจะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายกว่า แถมมีคู่แข่งให้เห็นตามที่สาธารณะด้วย คนต่างจังหวัดยังมีส่วนน้อยที่จะเปิดรับตรงนี้ ซีรีส์วายเลยเลือกเสนอแต่ในกรุงเทพ” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

2) **พื้นฐานจากผู้แต่ง** ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คนระบุว่า สาเหตุที่เรื่องราวในซีรีส์วายเกิดขึ้นแต่ในกรุงเทพมหานครนั้น เป็นเพราะว่าผู้แต่งนิยายได้นำเอาประสบการณ์ของตนที่มี หรือจินตนาการเพิ่มเติม มาร้อยเรียงออกมาเป็นเรื่อง จึงเป็นความสอดคล้องไล่เรียงกันมาตั้งแต่ อายุ อาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับระดับฐานะทางสังคมมีความแปรผันกันมากับที่พักอาศัยและภูมิลำเนา ยิ่งฐานะดีเท่าไร ที่พักอาศัยก็จะยิ่งดีเท่านั้น

“เหตุเกิดจากในเมือง มันเป็นพื้นฐานจากคนแต่งหมดเลยนะ เราารู้สึกว่าคนแต่งไม่ได้ทำการบ้านละเอียดขนาดนั้น เพราะฉะนั้นมันก็จะเกิดจากสิ่งรอบข้าง หรือการใช้ชีวิตประจำวันของคนทั่วไป มันเลยเกิดอยู่ในรั้ว ๆ รอบ ๆ หรือคนที่เห็น” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“เหมือนฐานะทางสังคม ส่วนมากมีที่พักอาศัยดี มีพื้นที่เพมาดี ค่อนข้าง privileged แล้วพอมันเป็นแบบนั้น มันก็ต้องอาศัยอยู่ได้แต่ในกรุงเทพไง ซึ่งมันก็ดูก็ ๆ surreal นะ” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“พอมันมาเป็น elite แบบนี้ บ้านเป็นอะไรมันก็ต้องใหญ่โต ต่อให้เป็นหอพัก ไม่สิ ควรเรียกว่าคอนโดมากกว่า แล้วก็จะอยู่แต่ในกรุงเทพ ส่วนใหญ่ก็เป็นมหาลัยเอกชน ด้วยปะ มันก็เลยดูเหมาะสมกันดีแล้ว” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

3) เหตุผลในด้านการผลิตสื่อ การเลือกสถานที่ถ่ายทำให้เกิดในกรุงเทพมหานคร นั้น นอกจากจะเป็นไปตามบทประพันธ์แล้ว ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน ให้เหตุผลว่ายังเป็นการช่วยให้ง่ายต่อการถ่ายทำ เพราะการถ่ายทำในกรุงเทพฯ ย่อมเดินทางได้ง่ายและสะดวกกว่าการไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัด และยังได้รับการสนับสนุนหรือเอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำจากโครงการบ้านและคอนโดต่าง ๆ จึงทำให้ที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายในซีรีส์สวยมีความสวยงามเกินความเป็นจริง

“มันก็เป็นเพราะ location มันง่ายไง เดินทางสะดวกกว่าต้องออกไปต่างจังหวัด แล้วความกรุงเทพฯ อยากรู้แบบไหนมันก็มีหมด ทุกอย่างมันก็ดูดีง่าย ตัวอย่าง OURSKYY (อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น) มี 5 ตอน 4 ตอนเล่าเรื่องอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ใช้สถานที่ต่างกันหมดเลย มีแค่ อินซัน ที่แหวกไปเดินป่าเดินเขา แต่นั่นมันก็คือเพราะโครงเรื่องกำหนดสถานที่ แต่ที่เหลือเหมือนสถานที่กำหนดโครงเรื่องด้วยซ้ำ แบบพิทเพ็กก็จะต้องอยู่แถวบางรักก็จะต้องมีความเมืองเก่า ดีหมอกอยู่มหาชัยอย่างเดียว อาทิตย์ก้องภพก็ทำงาน อะไรอีกเรื่องนะ อ้อ ปีกโรม เออ เรื่องนั้นก็มีความลอยกระทง” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)



ภาพที่ 5.5 OURSKYY อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น

แหล่งที่มา: GMMTV, 2018

“ส่วนใหญ่อยู่กันในห้องพัก แล้วก็อยู่กันในเมือง แต่บางคนก็มีอยู่บ้านนะ แต่บ้านก็รวย เป็นบ้านเดี่ยว คือมันเป็นสื่อด้วย มันก็ต้องทำให้ดูสวยงาม มันเลยมีความเหนือจริงกว่าบ้านทั่วไป” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“อยู่หอพัก ในกรุงเทพกันหมด หอแต่ละนางก็คือรีด ๆ ทั้งนั้น ปากบอกหอ ในแต่การแต่งคือโอ้โฮ อลังสุด ส่วนนี้เพราะนางเป็นสปอนเซอร์ปะ แบบ เอื้อเพื่อสถานที่ถ่ายทำยั้ว ๆ แต่มันก็ตรงกับระดับฐานะทางสังคมดี แต่ อีดอก ไม่เป็นจริงอะ หอมีเหมือนกับห้องตัวอย่างหอ” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำและภูมิสำเนาของตัวละครให้ไปอยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัดหรือชนบท โดยมีความเห็นแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย มีทั้งการยอมรับและปฏิเสธ โดยฝ่ายที่ยอมรับนั้นเห็นว่า การย้ายเรื่องให้ไปอยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัดนั้นมีความน่าสนใจ จะทำให้ได้เห็นมุมมองชีวิตได้อีกในหลายแง่มุม แต่ก็ต้องทำออกมาให้สะท้อนกับความเป็นจริง เพราะถ้าไม่จริงมันก็ยากที่จะทำให้ผู้ชมเชื่อในสิ่งที่ซีรีส์ต้องการนำเสนอ

“ที่จริงก็อยากเห็นแบบชีวิตเก๋ตามภูมิสำเนาต่าง ๆ เหมือนกันนะ เพราะแต่ละที่มันก็น่าจะมีอุปสรรค มีเรื่องที่ต่างกันไป แบบ เกย์พัทยา เกย์เชียงใหม่ เกย์เขาใหญ่ พออยู่แต่ในเมืองมันก็เหมือนแบบ ทำอะไรเดิม ๆ มันก็ได้ผลลัพธ์แบบเดิม” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ถ้าเป็นเรื่องชนบทจะให้วัน ๆ นั่งตกปลา หาของป่า คนมันก็เข้าไม่ถึงมั้ง แต่ไม่ได้บอกว่าไม่ดี ไม่น่าสนใจนะ ถ้าทำดี ๆ มันถึงสนุก แล้วยิ่งถ้าไม่จริง และโป๊ขึ้นมา มันกลายเป็นเรื่องปลอมไปอีก” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

ขณะที่กลุ่มที่ปฏิเสธให้เหตุผลว่าพื้นที่ต่างจังหวัดไม่ได้มีความน่าสนใจ ดึงดูดคนดูได้เพียงพอ อีกทั้งยังไม่ชอบเรื่องเศร้าและรักชีวิตในเมือง

“เอาจริง ๆ นี่กลับไม่อยากดูพวกชีวิตต่างจังหวัดนะ เรามันแบบ living in material world ด้วย แถมเรารู้อยู่แล้วว่าต่างจังหวัดมันไม่ได้มีอะไรขนาดนั้น ชีวิตเรามาแล้ว เราไม่อยากรับรู้เรื่องราวบ๊อบคอบแบบนั้น อะไรที่แบบหนีพ่อแม่ไปอยู่ต่างจังหวัดแล้วไปเจอผู้ชายเป็นทหารอะไรแบบนี้ คือพักไปเลย ปิดทีวี ไม่ดู ไม่หนีไปไหนทั้งนั้น รักกรุงเทพ” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

5.1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาของตัวละครชายรักชาย ในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.6 ดังนี้

ตารางที่ 5.6 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นในประเด็นด้านลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	หน้าตาดี หุ่นดี เอาไว้ขายแฟนคลับ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ B	หน้าตาดี เพอร์เฟกต์ เพื่อแฟนคลับ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ C	หน้าดี สูง เพราะกลุ่มคนดู ชอบ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ D	หน้าตาดีทุกคน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสร้างตัวละคร ดึงดูดให้คนมาดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ E	หน้าตาดี เอาไว้ให้แฟนคลับชื่นชม	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ F	หน้าตาดี เอาไว้ขายแฟนคลับ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ G	ผอม หุ่นดี หน้าใส ดึงดูดให้คนมาดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ H	ดีเหมือนเพชรยอดมงกุฎ เอาไว้ให้แฟนคลับฟิน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ I	หน้าตาดี ตามความต้องการของตลาด	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ J	ดีตามค่านิยมของสังคมไทย เอาไว้ขายแฟนคลับ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ K	หน้าตาดี เป็นค่านิยมของสังคมไทย	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ L	หน้าตาดี สเปกของคนไทย เพื่อเป็นการดึงดูดคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ M	หน้าตาน่ารักไปหมด เอาไว้ดึงดูดคนให้มาดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ N	หน้าตาดี ตามความต้องการของคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม
คุณ O	หน้าตาดี เอาไว้หลอกล่อแฟนคลับ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตาที่ดี เพื่อเป็นจุดดึงดูดให้ผู้ชมติดตาม

จากตารางที่ 5.6 จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ คือ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นหน้าตาดี เป็นไปตามค่านิยมของสังคมไทย คือ ดี ขาว ตัวสูง โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่างให้คำนิยามตัวละครแตกต่างกันออกไปตามรสนิยมของตน โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญบางคนเรียกว่า “คนหล่อ” บางคนเรียกว่า “คนน่ารัก”

สำหรับเหตุผลที่ต้องเลือกนักแสดงหน้าตาดีมาเป็นตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน เห็นตรงกันว่าเป็นเรื่องทางการตลาด เพราะรูปร่างหน้าตาของนักแสดงเป็นสิ่งแรกที่คนดูจะได้เห็น จึงทำให้ผู้สร้างซีรีส์ต้องหานักแสดงที่มีหน้าตา รูปร่างที่ถูกต้อง เป็นไปตามค่านิยมของคนไทย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมและแฟนคลับให้มาติดตาม

“ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าหน้าตาดีทุกคน แต่มันก็เป็นพื้นฐานของการสร้างตัวละครปะ การเลือกนักแสดงในทุกเรื่อง เพราะว่าหน้าตามันก็เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้คนมาดู มันก็เลยมาคู่กัน แต่ถึงแม้ตัวละครมันจะพันเหิน จะซีเหิรแต่สุดท้ายมันกลับมาสวยอยู่ดี แบบอิวาโย (เดือนเกี้ยวเดือน) ที่เคยดูดีม ๆ เนิร์ด ๆ ใส่แว่นก็เนิร์ดแล้ว” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“หล่อ ผิดสะอาดสะอาด สูง ขนาดอิตัวรับที่บอกว่าตัวเล็ก ก็ยังสูง ก็ตามค่านิยมของสังคมไทย เอาไว้ขายแม่ ๆ ให้โดนตก (อาการที่ตกหลุมรักศิลปิน/นักแสดง จากการแสดงหรือพฤติกรรม) แบบน้องนนท์ น้องโอม น่ารักมากนะมีง ใครจะไม่รักเด็กบ้าง ก็ลองคิดดู ถ้าเอาคนลักษณะอื่นมา มันจะมีแฟนคลับแบบนี้ป่าว ก็ต้องดูไปเนาะ คือมันก็ต้องหน้าตาดี มีเสน่ห์อยู่ เรายังต้องฟังสิ่งนี้ ต้องยอมรับ ไม่ได้เหยียด” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“เรารู้สึกว่า น่ารักไปหมดเลยอะ ต้องบอกว่าซีรีส์มันมีหลายองค์ประกอบ แต่ appearance แรก มันก็สำคัญ ถ้าสมมติตัวละครมัน อู๋ย เหี้ย น่ารักจังเลย มันก็เชิญชวนให้เราไปดูงานเค้าอะ แล้วการแสดงของเขามันทำให้เราเชื่อ เราก็จะปาวรாதนเป็นแฟนคลับเขา” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ก็วงการบันเทิงอะนะ ก็ต้องหน้าตาดี กร๊อบ มีคนธรรมดาไม่ได้หรอก เอาจริงมันต้องแก๊ยงอายของความเป็นไทยก่อน แบบที่ต้องให้ความสำคัญกับเรื่องรูปร่างหน้าตา นักแสดง” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

“ก็ดีใจ ก็ต้องหน้าตาดี เอาไว้หลอกล่อสาว ๆ แพนคลับ มันต้องตอบสนองให้ถูกจุดอะ ว่าตลาดต้องการอะไร คุณหน้าตาดี เพราะชีวิตจริงมันอาจจะไม่ fantasy เพื่อนร่วมห้องอาจจะหน้าตาเหยียนทั้งห้อง ก็ต้องไปดูหนึ่ง ดูละคร เอ้ย พระเอก นายเอก หล่อจัง” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

ทั้งนี้ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายยังจำเป็นต้องมีความเป็นชายแฝงอยู่อย่างเข้มข้น เนื่องจากความเป็นชายเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่จะดึงดูดให้คนติดตามชมซีรีส์ต่อไปได้ ซึ่งความเป็นชายนี้จะอยู่กับตัวละครชายทั้งตัวพระ และตัวนาย ซึ่งจะมีมากหรือน้อยที่แตกต่างกัน แต่ก็อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้

“ยังไม้มันก็ต้องมี masculine เพราะมันชายได้ และ LGBT อย่างกูเป็นคนนึง ถ้าตัวละครมันไม่ masculine เลยมันก็ยากอะที่จะดึงดูดให้ไปต่อ ถึงแม้ว่าบทมันจะดีเลิศมาก แต่ถ้านักแสดงไม่ดี ไม่ masculine มันก็แบบ เอ้ย อะไรอะ แต่อย่างตัวละครที่เป็นรับ มันจะมีความ feminine อยู่บ้าง ซึ่งมันยอมรับได้ไง เพราะมันเป็นรับแล้วความเป็น masculine มันไม่จำเป็นต้องอยู่ในทุกตัวละคร ینگสาววายและ LGBT ทุกคนก็จะเข้าใจในส่วนนี้” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“คำว่าสาวของฉันคือ ต้องแบบไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ อีตอก ทีแหก อะไรก็อย่างเนี้ย สาว แต่ชื่อนี้ก็ไม่น่าอิน มันก็เลยกลับไปสู่เรื่องการตลาดอะ เพราะคนที่ดูมันคือผู้หญิง ผู้ก็จะแบบ “โอย อะไรเนี้ย กลัว” ไม่ใช่ผู้หญิงทุกคนที่สามารถ handle กับตุ๊ดสาวแรง ๆ ได้หรอก” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ในซีรีส์วาย ยังมีการสร้างภาพเหมารวมให้แก่ลักษณะของตัวละคร คือคนที่ตัวสูงกว่า หน้าไทยหรือดูมีความเป็นชายมากกว่าจะต้องเป็นพระเอก (ฝ่ายรุก) ขณะที่ตัวละครนายเอก (ฝ่ายรับ) จะต้องเป็นคนตัวเล็กกว่า หน้าหวานกว่า ผิวขาวกว่า หรือมีความเป็นชายน้อยกว่า ซึ่งแม้ว่าบังเอิญรักจะพยายามทำลายภาพเหมารวมนี้ด้วยการให้ตัวละครที่สูงกว่าเป็นนายเอก และตัวละครที่เตี้ยกว่าเป็นพระเอก แต่ลักษณะอื่น ๆ นอกจากความสูงยังคงรูปแบบเดิมไว้

“สูง เท่าที่เห็นก็เหมือนจะเป็นลีด ๆ เดียวกัน เหมือนชัดเจนอยู่แล้วว่าตัวพระจะต้องสูงกว่า ตัวนายก็จะตัวเล็กหน่อย เหมือนเป็น stereotype หน้าตาดีหมด แต่มันก็แล้วแต่คนชอบนะ ในความรู้สึก” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“นี่เคยดูส้ม (สัมภาษณ์) อะ รายการไหนก็ไม่รู้ เตินิว นางพูดกันว่า จริง ๆ ลักษณะนิสัยของเตเนี่ยเหมือนกับเก้มมากกว่า ส่วนนิวอะเหมือนพีท แต่คือนางต้องสลับบทกันเพราะ นินางผิวขาวกว่า เติเวลาเกรี้ยวกราด นางคูแบด (bad boy) มากกว่านิว เตก็เลยต้องมาเป็นพีท นิวต้องมาเป็นเก้ม แค่นี้เอง อยากรู้เหมือนกัน อิคานิยมรับต้องตัวเล็กต้องขาวเนียนมาจากไหน ATP (กัน อรรถพันธ์) จะเล่นเป็นรุกไม่ได้เลยหรอ งบมากแม่” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

เนื่องด้วยความจำกัดที่ต้องให้นักแสดงหน้าตาดีมารับบทในซีรีส์วาย จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเล็งเห็นว่า คนธรรมดา หรือกลุ่มคนที่มีรูปร่างหน้าตาแบบอื่นในวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายรักชาย และ เช่น กลุ่มหมี ถูกลดทอนความสำคัญลงไป กลายเป็นเพียงแค่ตัวประกอบ หรือไม่มีปรากฏในเรื่องเลย ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว กลุ่มคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คนหน้าตาดี รูปร่างดีนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมากในสังคมไทย

“ตัวละครมันจะมีความเด็กสยาม stereotype ไปสุด ส่วนมากจะ ผอม หุ่นดี หน้าใส เพื่อดึงดูดคนดู แต่ไม่ได้ represent LGBT community as a whole หรอก” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“มันเหมือนเพชรยอดมงกุฎมาเจอกัน มันแบบดีจน ซึ่งแตกต่างกันสังคมจริงที่รูปร่างหน้าตามีความหลากหลายกว่านี้ คนอ้วนไม่มีเลยนะ ถึงมีก็เป็นตัวตลก ตัวประกอบ คนหน้าตาธรรมดา หน้าตาไม่ดีไม่ต้องพูดถึง” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“น้อง ๆ หน้าตาน่ารักจิ้มลิ้ม ดูแล้วเคลิ้มไปหมด ไม่มีคนอ้วน คนธรรมดา กะเทย หรอก ถ้ามีหนูก็ต้องทำใจนะว่าจะต้องเป็นตัวตลก ขาวบ้านแปด ขาวบ้านเก้” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

นั่นจึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่างเห็นว่าซีรีส์วายควรเพิ่มและให้ความสำคัญกับตัวละครชายรักชายที่มีลักษณะเหมือนคนทั่วไปและมีความหลากหลายทางรูปร่างหน้าตามากขึ้น

“เพราะว่าหล่อกับหล่อมาเจอกันมันยากนะในโลกจริงไม่เยอะนะ แต่ความรู้สึกก็คือนอยากให้ซีรีส์แสดงความเป็นจริงบนโลกบ้าง ก็ควรให้พื้นที่พวกคนธรรมดาบ้าง พวกหมีบ้าง” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“มันก็น่าเบื่อแหละ เหมือนกันไปหมดทุกเรื่อง เอาจริงถ้าตอนนี้แหวกไปทำคนอ้วน คนหมี สายหนวด อาจจะมีคนดูแล้วก็ได้” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“แต่ถ้ามีหมี มีทวิงค์ก็ดี ก็เลยยังสมจริงเข้าไปอีก มีสาวมาก สาวน้อยหลายระดับ เพราะ shade of gay มันกว้างมาก ไม่ได้มีแต่พวกซี้เก็ก แอ๊บบอยอย่างเดียว” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังกล่าวอีกว่า นักแสดงส่วนใหญ่ที่รับบทเป็นตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นมากจะมีรูปลักษณ์ที่ไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้เขียนได้บรรยายเอาไว้ในนิยายวาย แต่นั่นไม่ใช่ปัญหา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังคงสามารถยอมรับกับนักแสดงได้เนื่องจากว่า เคมีของนักแสดงนั้นมีความเข้ากัน และทำให้คนดูสามารถคล้อยตัวให้เชื่อในตัวละครนั้นได้

“อันนี้เป็นความ match พอดีกันของตัวละครด้วยอะ ถึงแม้ว่าในนิยายมันอาจจะบรรยายมาให้รูปร่างกำยำอะไรอย่างนี้ แต่ว่าสิ่งที่ได้ออกมาในซีรีส์วายมันก็ได้เป็นแบบนั้น นี่เลยว่ามันยังมีความหลากหลายในแง่ของความเตี้ย สูง ดำ ขาว แต่มันอาจจะไม่ได้ตั้งใจให้มันหลากหลาย หรือว่าจะตั้งใจให้มัน surreal แต่มันเป็นความหา (นักแสดง) ไม่ได้มากกว่า หรือว่า มันเป็นแบบความเข้ากัน เคมีของนักแสดง” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“คนเล่นก็หน้าตาดีนะ ดาราก็ต้องหน้าตาดีสิ แต่มันก็ไม่ตรงตามนิยาย อย่าง SOTUS ก้องภพ อาทิตย์ก็ไม่ได้เป็นแบบในซีรีส์ แต่พอมาเล่นด้วยกัน มันก็น่ารักดี ซึ่งมันก็สำคัญกว่าตรงตามนิยายแต่เคมีไม่ได้” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

5.1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชาย ในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.7 ดังนี้

ตารางที่ 5.7 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	มีความตายตัว มีแค่รุกและรับ	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ B	มีแค่รุก และรับ สลับกันไม่ได้	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ C	มีรูกกับรับที่ถูกเจาะจงมาแล้ว	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ D	มีรับกับรูกที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เป็น การนำความสัมพันธ์ชายหญิงมา ครอบ	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ E	มีการกำหนดรูกกับชัดเจน	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ F	มีรูกกับรับ เป็นไปตามจินตนาการ ของผู้แต่ง	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ G	ไม่ลื่นไหล มีรูกกับรับ มีไม่ครบ	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ H	มีรูกกับรับ	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ I	มีรูกกับรับ ที่ถูกกำหนดมาอย่าง ชัดเจน	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ J	เป็นรูกกับรับ บางครั้งมีผู้ชายแท้	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ K	เป็นรูกกับเป็นรับที่กำหนดมาแล้ว	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	รุกรับถูกกำหนดมาแล้ว	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ M	มีรุกรับที่ตายตัว กำหนดไว้ชัดเจน	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ N	มีรุกรับรับ แต่ดูไม่ออก	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ O	มีการกำหนดไว้ชัดเจน รุกรับรับ	บทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไม่ตรงกับความเป็นจริง

จากตารางที่ 5.7 จะเห็นได้ว่าความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อหัวข้อบทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด คือตัวละครชายรักชายจะถูกกำหนดมาให้มีบทบาททางเพศอย่างตายตัว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ พระเอกจะต้องทำหน้าที่เป็นรุกเสมอ และนายเอกจะเป็นรับตลอด ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่บทบาททางเพศจะสามารถสลับปรับเปลี่ยนได้ โดยเรียกว่า “โบท” ที่สามารถเป็นได้ทั้งรุกและรับ เพราะในปัจจุบันมีความลื่นไหลทางเพศที่สูงมาก ไม่เหมือนกับคูรักชายหญิงที่ถูกกำหนดบทบาทไว้อย่างชัดเจน บทบาททางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจึงเป็นเหมือนกับการนำเอาความสัมพันธ์ของชายหญิงมาครอบทับไว้

“ตายตัวมาก ๆ สลับโบ (มาจาก position ในที่นี้หมายถึงบทบาททางเพศของตัวละคร) ไม่ได้เลย คำว่าโบทคือไม่มีอยู่ในสารบบ คือในความเป็นจริงมันลื่นไหล flexible สุด ๆ ไปเลย แล้วพอมันฟิกโพนแบบนี้ มันก็ส่งไปถึงรูปแบบที่ทำให้ต้องมีตัวละครที่แมนสุด สาวสุดไปเลย มันก็คล้าย ๆ กับการเอาความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบ” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“มีรุก มีรับ ไม่มีโบท สลับกันไม่ได้ มันก็ปฏิเสธไม่ได้แหละว่าในสังคมมันก็มีรุกแท้กับ รับแท้อยู่ แต่กลุ่มโบทมันก็มี ก็น่าจะให้พื้นที่โบทหน่อย เพราะโบทมันก็ไม่แน่นอนนะ ตอนนี้เราต้องรู้จักปรับตัวแล้ว ต้องพร้อมทุกสถานการณ์ ตลาดมันเปลี่ยน (หัวเราะ)” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“มันมีการฟิกซ์ (มาจากคำว่า fix position เป็นการกำหนดบทบาททางเพศให้กับตัวละครโดยสาววาย) อยู่ เพราะนิยายวายมันก็ยังฉายความรักรับก็รับ รุกก็ต้องเป็นรุกอยู่ แต่ในสังคมจริงอะ มันไม่ใช่แบบนั้นแล้ว เพราะว่าความจริงแล้วรสนิยมทางเพศมันเลื่อนไหล ดังนั้นมันอาจจะไม่แน่นอน ถ้าในอนาคตอะ เรามีผู้กำกับที่เข้าใจตรงนี้มากขึ้น ว่าความ masculine หรือ feminine นั้นมันถดถูหรือ สลับไปมาได้ มันเลื่อนไหลได้ เราอาจจะเห็นนายเอกที่เป็นรับต่อไป แต่ว่าทุกคนสลับบทบาทกันได้ “แบบวันนี้ฉันเหนื่อย ขอนอนเฉย ๆ ได้มะ” อะไรแบบนี้” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ในซีรีส์มีการกำหนด role ไว้ชัดเจนมาก ซึ่งมันก็ไม่ตรงกับชีวิตจริง เพราะนางกำหนดแบบ อะ พระนาง รับ คือ ตัวเล็ก น่ารัก หน้าหวาน พระเอกก็คือ สูง โปรง มีความดู ๆ ฮึม ๆ เนี่ยเป็นรุกแน่นอน ซึ่งความจริงมันอาจจะไม่ใช่ ความจริงอีตัวเล็กอาจจะเป็นรุก อีตัวโตอาจจะรับ ึง อะไรจ้ มัน stereotype แบบคนเป็นชายต้องเป็นอย่างนี้ คนเป็นหญิงต้องเป็นอย่างนี้” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังได้กล่าวถึงสาเหตุของการที่ต้องกำหนดบทบาททางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไว้อย่างชัดเจน อันเนื่องมาจากความคุ้นชินของกลุ่มสาววายและผู้แต่งที่มีการสร้างภาพเหมารวมถึงลักษณะของรุกและรับเอาไว้ จนกลายเป็นความเคยชินที่ตีความออกไปได้ในทันทีว่าคนที่มลักษณะนี้จะต้องเป็นแบบนี้เท่านั้น ดังนั้นซีรีส์วายต้องคงความคุ้นชินนี้ไว้เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่ามีบทบาทอะไร

“อาจจะติตภาพว่า คนน่ารักก็ต้องเป็นรับอะไรอย่างนี้ แต่ไม่เคยคิดว่ามันเป็นการเอาความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบ แบบเขาน่ารักก็เลยต้องเป็นรับ แต่ทำไมไม่รู้ทำไมถึงไม่สามารถสลับได้ แต่มันอาจจะเป็สิ่งที่เราไม่เคยรู้ตัวว่าเราคิดก็ได้ มาครอบ เป็นความเคยชินอะ เหมือนกับผู้หญิงต้องคู่กับสีชมพู ผู้ชายต้องคู่กับสีฟ้า เพราะฉะนั้นน่ารักก็ต้องเป็นรับ คำว่าผัวก็คือมึงจะน่ารักไม่ได้ มันก็อาจจะเป็นการถูกครอบโดยไม่รู้ตัวแหละ แต่มันก็เป็นความเคยชินแล้วเราสามารถตีความไปได้ในทันที เหมือนว่าแบบอันนี้ควรอยู่ชาย อันนี้ควรอยู่ขวา” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“แต่ก็เข้าใจได้ที่สาววายนางซีเรียสเรื่องการฟิกซ์ (มาจากคำว่า fix position เป็นการกำหนดบทบาททางเพศให้กับตัวละครโดยสาววาย) เพราะวานางอาจจะไม่ได้ชอบทั้งรับและรุก เขาอาจจะเมน (main นักแสดงคนที่เล่นเป็นแฟนคลับอยู่เป็นหลัก) แคร่รักตัวเดียว เขาอาจจะมีภาพในหัวว่า เขา shape ไปเลยว่า คนนี้จะต้องรัก ๆ ๆ 1 2 3 4 รัก all the times ถ้าวันหนึ่งเขาต้องไปเป็นรับมันจะเป็นการทำทนายความเชื่อ เขาแบบว่า เรากลับสู่ยุคมืด แล้วมีคนบอกว่าอันนี้คือวิทยาศาสตร์ มันทำทนายแบบ นั้น ก็เพราะว่ามันมีการเอาความสัมพันธ์ชายหญิงมาสมทပ်ด้วย คนหนึ่ง take action คนหนึ่ง passive” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“บางทีการสลับโพ (position) กันในแง่คู่จิ้น มันก็ได้เหมือนกันนะ อย่างออฟกัน จะมากันออฟ มันก็ได้ปะวะ มันก็ depend on คู่อยู่ แต่สิ่งกับคริส เนี่ยสลับกันก็ได้นะ มัน based on นักแสดงด้วย” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“คือด้วยความที่วีด้วยอะ มันต้องการที่จะสื่อสารให้เคลียร์ไม่งั้นคนดูจะไม่เข้าใจแล้วยังคนดูมันไม่ใช่เกย์อะแท้ ๆ เลยยังต้องทำให้ชัดไปเลย อ้อ อีนี หน้าหวานนะ เออ เป็นรับไป อีนีแมนเป็นรุกแน่นอนะไรแบบนี้” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังอยากจะเห็นบทบาทและรสนิยมทางเพศของตัวละครให้ตรงกับความเป็นจริงที่ไม่มีการกำหนดบทบาทมาตั้งแต่แรก หรือมีการปรับเปลี่ยนบทบาททางเพศให้แตกต่างจากไปจากความคุ้นชิน คือ ให้ตัวละครนายรับเป็นรุก แล้วตัวละครพระเอกเป็นรับ รวมถึงเพิ่มระดับความสาวให้แก่ตัวละครให้มีหลากหลายและมากขึ้นกว่าแค่การเป็นผู้ชายแมน ๆ แต่มารักกับผู้ชายด้วยกัน แต่ขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็ปฏิเสธกับตัวละครชายรักชายที่อ้างว่าตนเองเป็นชายแท้แล้วมารักกับผู้ชายด้วยกัน แต่ทำหน้าที่เป็นรับ เพราะไม่ควรมินิยามตนเองว่าเป็นชายแท้

“แต่เอาจริงถ้า plot เรื่องมัน twist ตอนหลัง มันก็จะกรี๊ดดี ชอบ สมมติสอง episode สุดท้ายพึ่งมาเฉลย ว่าจริง ๆ แล้ว หมอป่าเป็นรับ (2Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน) ชอบ หลอกสาว ๆ คนดูทั้งหลาย” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

“ซึ่งมันก็ไม่ผิดหรอกที่จะมีรักแท้ รับแท้ แต่คือพวกรับแท้ ส่วนใหญ่นางก็สาวกันหมด แต่ก็ว่าไม่ได้หลัง ๆ อีพวกแมน ๆ ก็คือยกขาสุดก็มี แต่มันก็ไม่เหมือนกันกับในซีรีส์อยู่ดี มันก็คงสนุกดีถ้าจริง ๆ อีพีท (บังเอิญรัก Love by Chance) คือสาวเสียบ อีแอ้ยกขาอย่างเดียว” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“เป็นผู้ชายแท้ที่ชอบผู้หญิงแท้ แต่รักกับผู้ชายอีกคน งงมะ ไม่ได้ตั้งแต่เรียกตัวเองว่าชายแท้แล้ว หยุดลูก หนูไม่ใช่ จะรับแท้ รักแท้ก็ได้ อย่างอิธาร อีไทป์ (TharnType) ก็คือฟินนะ แต่ไทป์ หนูต้องหยุดนะ หนูบอกหนูเกลียดเกย์ แต่หนูมาแอ่นตูดให้เกย์ไม่ได้ บได้เลย แล้วสุดท้ายกลายเป็นช้อเลนนะ ไปกันใหญ่แล้วลูก” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)



ภาพที่ 5.6 ซีรีส์ TharnType the Series เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดีๆ

แหล่งที่มา: LINE TV, 2019

5.1.7 การแต่งกาย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นด้านการแต่งกายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.8 ดังนี้

ตารางที่ 5.8 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านการแต่งกายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	เหมือนคนทั่วไป ดูไม่ออกว่าเป็นชายรักชาย	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ B	ปกติ เห็นได้ทั่วไป	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ C	ปกติ เหมือนชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชาย	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ D	ปกติ	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ E	ปกติ ทั่วไป มีความเป็นคนมากขึ้น	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ F	เหมือนผู้ชายทั่วไป	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ G	แต่งตัวดีเกินจริง	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ H	พบเห็นได้ทั่วไป	การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับ

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ I	ไม่แตกต่างจากคนทั่วไป แต่แต่งตัวดี	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ J	แต่งตัวเหมือนคนทั่วไป	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ K	เหมือนคนทั่วไป อยู่บนพื้นฐานของความจริง	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ L	แต่งตัวเหมาะสม พบเห็นได้ทั่วไป	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ M	ปกติ เหมือนคนทั่วไป	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ N	เหมือนคนปกติ ไม่ได้แต่งตัวแฟนซีตลอดเวลา	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง
คุณ O	ปกติ ไม่ได้บ่งบอกว่าเป็นเกย์	ชีวิตจริง การแต่งกายของตัวละครชายรักชายแต่งกายเหมือนกับคนทั่วไป และสอดคล้องกับชีวิตจริง

จากตารางที่ 5.8 จะเห็นได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดให้ความเห็นว่าการแต่งกายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นไม่มีความแตกต่างจากการแต่งกายของกลุ่มชายรักชายและกลุ่มชายแท้ในชีวิตจริง หากเพียงแต่ตัวละครแต่ละตัวจะมีสไตล์การแต่งตัวที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่รสนิยมของแต่ละตัวละคร แต่ด้วยฐานะทางสังคมของตัวละครจึงทำให้ตัวละครแต่งตัวดีกว่าความเป็นจริงไปบ้าง โดยเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ของตัวละครนี้จะเป็นชุดเครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา และชุดไปรเวท ซึ่งแตกต่างจากสมัยก่อนที่มักจะให้ตัวละครชายรักชาย แต่งตัว “ออกสาว” มีเครื่องประดับ และมีความเกินจริง เพื่อให้ดูตลกอยู่เสมอ

“ก็ปกตินะ สามารถมองเห็นได้ทั่วไป คือผู้ชายก็ใส่ เกย์ก็ใส่ เอาจริงเสื้อผ้าผู้ชายมันก็มีอยู่แค่นี้ เสื้อยืด กางเกงยีนส์ ชุดบอล แต่มันก็ขึ้นอยู่กับ character ด้วย แล้วก็เทรนด์ในตอนนั้นด้วยแหละ เพราะว่าถ้าสังเกต ในความทั่วไปของเสื้อผ้าตัวละครแต่ละตัวมันก็ไม่เหมือนกันนะ บางคนใส่ขาสั้น บางคนใส่ขายาวอะไรเงี้ย” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่ก็ง่ายปะ ชุตนักศึกษา ถ้าเป็นชุดธรรมดาที่ต้องแบรนด์เนม มันทำให้รู้สึกว่าการเข้ายุคสมัยมากขึ้น มันก็เชื่อมโยงกับฐานะทางสังคม มันพบเห็นได้ในสังคมไม่ได้ Haute Couture ตลอดเวลา ไม่ได้แต่งตัวเท่ากับในเรื่องจริงที่นักแสดงไปออกงานอะ อันนั้นคือเวอร์ อันนั้นคือ futuristic เป็นแบบเฉียงขึ้นมา สีขาว สีดำ อันนี้ไม่ใช่ ไม่ใช่ในชีวิตจริงแน่ ๆ” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ตามสภาพอะ คือฐานะเป็นไง เสื้อผ้าก็ติดตามไปด้วย แต่มันก็อยู่ในกรอบของความ เป็นจริง ไปกรุงเทพ เราก็ยังเจอคนแต่งตัวแบบนี้ได้ แต่ชุดพละบางโรงเรียนอาจจะพิลึกพิลั่นไปหน่อยก็เถอะ อย่าง Make It Right 2 ใจ ชุดพละเป็นเสื้อ sweater งามะ อีเวน ร้อนแทน” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

“เดิม ๆ หมายถึงเหมือนคนปกติ เพราะตอนนี้สังคมน่าจะรู้แล้วว่าเกย์ไม่ใช่ตัวตก มันไม่จำเป็นต้องแต่งแฟนตาซีแบบสมัยก่อน แต่เอาจริงซีรี่ส์วายมันก็ได้แฟนตาซี ด้วยแหละ ชุดมันก็ไม่เลวไม่ต้องแฟนตาซี” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ได้ระบุอีกว่า เครื่องแต่งกายไม่สามารถระบุได้ว่าตัวละครนี้เป็นกลุ่มชายรักชายหรือไม่ เนื่องจาก ด้วยความที่แตกต่างกายไม่แตกต่างจากเพศชายทั่วไปที่สามารถพบเห็นได้ในสังคม แต่ก็มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 คน ระบุว่า สำหรับตัวละครชายรักชาย บางตัวละครนั้น สามารถรับรู้ได้ว่าเป็นชายรักชาย เพราะมีความพิถีพิถันในการแต่งตัว รวมถึงความเนียบของเครื่องแต่งกาย ที่ดีจนเหมือนกับหลุดออกมาจากนิตยสาร

“ก็ทั่วไป ไม่ได้โดดเด่น จากคนทั่วไป แต่มันก็พอมองออกว่าเป็นกลุ่มเพศทางเลือก เพราะเสื้อผ้ามันก็ดูเนียบเกินผู้ชายหน่อย อย่าง อีพิท บังเอิญรัก หนูลูก จะใส่เสื้อสองชั้นตลอดเวลาไม่ได้ลูก บ้านนี้เมืองนี้ 40 องศาเลยนะ” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“แต่งตัวเหมือนอยู่ใน Cheeze Magazine, HAMBURGER MAGAZINE A Day, Lockers มันคือการสเตริโอไทป์ว่า LGBT ทุกคนแต่งตัวพร้อมเดินแบบ” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังสังเกตว่าสีของเครื่องแต่งกายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นถูกนำมาใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร ขณะเดียวกันทางengenักเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มักจะมีขนาดสั้นมากกว่าปกติ เพื่อเป็นการสนองความต้องการของกลุ่มผู้ชม

“แต่สีอาจจะมีการเปลี่ยนตามขึ้นมากกว่า เช่นแบบซินโรแมนติกสีก็จะอ่อน แต่มันก็ไม่ใช่ทุกเรื่อง มันก็ขึ้นอยู่กับ character ด้วย แล้วก็เทรนด์ในตอนนั้น แต่ไม่ได้สื่อความหมายเฉพาะถึง แล้วมันก็ไม่ได้แสดงออกถึงความเป็นเกย์ เพราะนางก็แต่งตัวกันปกติ แต่อย่าง Make It Right นางก็ใส่กางเกงกันสั้น ๆ แต่อาจจะจงใจเซอร์วิสแฟนด้วย แคเห็นขาอ่อนกรุป ๆ ก็ระทวยกันหมดละปะ” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“บางเรื่องก็เหมือนคัมโตนนะ อย่างพาร์ทของเตนิว (Kiss Me Again) ก็จะใส่แค่สีน้ำเงิน ดำ ให้เข้ากับชื่อหนังสือ Blue Kiss อะไรแบบนี้ หรือแบบทฤษฎีจีบเธอก็จะมีการคัมโตนสีเสื้อผ้าให้เป็นสีแบบ earth tone ไม่มีใครทะเล่อทะล่าใส่สีแดงแปร้น” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คิดว่าในความจริงแล้วองค์ประกอบบางอย่างในลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร ไม่มีผลต่อการรับชมซีรีส์วาย อันได้แก่ อายุ ระดับฐานะทางสังคม เพราะดูเพื่อความบันเทิง และสนใจในเรื่องของความสัมพันธ์และฉากโรแมนติกของตัวละครมากกว่า

“เอาจริงมันก็ไม่มีผล มันขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่อง ที่จะทำให้อินหรือไม่อิน ซึ่งไม่กี่ไม่ได้ติดนะว่าจะมีแต่วัยรุ่นอย่างเดียว ทำมาก็ดูได้ ก็ดูเอาบันเทิงอยู่แล้ว” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“แต่ก็ไม่ได้สนใจ ไปสนใจเรื่องอื่น จัน อะไรอย่างนี้ๆ กร๊าด ๆ ๆ เวลาจะโดนจับแล้ว
โพกัสเรื่องความสัมพันธ์ตัวละครว่าเออ ไปถึงไหนแล้ว มีการนอน มีการอะไรอย่างนี้
มากกว่า มากกว่าความจริงไม่จริงขององค์ประกอบ” คุณ O (สัมภาษณ์, 22
พฤศจิกายน 2562)

จากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ สามารถนำมาสรุปความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ที่มี
ต่อประเด็นลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายลงในตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.9 สรุปการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร

ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
1) อายุ	วัยนักเรียน นักศึกษา ไม่มีความหลากหลาย
2) อาชีพ	นักเรียนนักศึกษา ไม่มีความหลากหลาย
3) ระดับฐานะทางสังคมทางสังคม	ฐานะปานกลางไปถึงฐานะดี
4) ที่พักอาศัยและภูมิสำเนา	ในเมือง กรุงเทพมหานคร
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา	หน้าตาดี เพื่อเอาไว้ดึงดูดผู้ชม
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ	บทบาททางเพศมีความตายตัว มีแค่รักกับรับ
7) การแต่งกาย	แต่งกายเหมือนผู้ชายทั่วไป

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นอย่างเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของตัว
ละครชายรักชายในซีรีส์ว่า ไม่มีความหลากหลายทั้งในเรื่องของอายุ อาชีพ ระดับฐานะทางสังคม
ที่พักอาศัยและภูมิสำเนา ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ
เนื่องจากการจำกัดลักษณะดังกล่าวให้อยู่เฉพาะเพียงแค่ช่วงใดช่วงหนึ่ง ตามประสบการณ์และ
จินตนาการของผู้แต่ง ซึ่งไม่ครอบคลุมเหมือนในโลกแห่งความเป็นจริง มีเพียงแค่การแต่งกายเท่านั้นที่
ตรงกับความเป็นจริง

5.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่จะช่วยให้สามารถสะท้อนตัวตนของตัวละครแต่ละตัวได้ดียิ่งขึ้น และผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการตีความ ให้ความเห็นต่อพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วายเหล่านี้อย่างไร โดยผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะการพูด 2) การแสดงอารมณ์ 3) นิสัยส่วนตัว 4) รูปแบบการดำเนินชีวิต 5) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 ลักษณะการพูด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.10 ดังนี้

ตารางที่ 5.10 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นด้านลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ส่วนใหญ่เหมือนคนปกติ ยกเว้นตัวละครที่สาวจะดูออก	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย
คุณ B	เหมือนคนปกติ แต่พอดูออกว่าเป็นเกย์	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย
คุณ C	ปกติ มองไม่ออกว่าเป็นเกย์หรือไม่	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ โดยไม่สามารถรู้ได้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชายหรือไม่
คุณ D	เหมือนผู้ชายทั่วไป มองไม่ออกว่าเป็นเกย์	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ โดยไม่สามารถรู้ได้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชายหรือไม่
คุณ E	ไม่ตรงกับความเป็นจริง สร้างความแสบให้แก่ตัวละคร	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ F	ดูออกว่าเป็นบท ไม่มีใครพูดในชีวิตจริง	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ G	ไม่มีความเป็นธรรมชาติ	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ H	มีความเป็นนิยายมากเกินไป	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ I	ดูออกว่าเป็นเพศทางเลือก มีความพยายามแหมน	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย
คุณ J	มีความเป็นมนุษย์มากขึ้น คล้ายกับชีวิตจริง แต่ยังมี ความประดิษฐ์	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ K	มีการประดิษฐ์อยู่ ไม่ตรงกับความเป็นจริงเท่าไร	วิธีการพูดของตัวละครชายรักชายไม่ตรงกับความเป็นจริง มีความประดิษฐ์เกินกว่าจะพูดในชีวิตจริง
คุณ L	มีความพยายามให้ดูแมน แต่บางคนก็ดูออก	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย
คุณ M	สุดโต่ง สาวสุด แมนสุด	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และสามารถบ่งบอกบทบาททางเพศได้
คุณ N	มีทั้งดูออก และดูไม่ออก	ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย
คุณ O	ดูรู้ว่าเป็นบทละคร แต่ไม่ได้ดูออก สาวขนาดนั้น	วิธีการพูดของตัวละครชายรักชายไม่ตรงกับความเป็นจริง มีความประดิษฐ์เกินกว่าจะพูดในชีวิตจริง แต่ก็ยังคงมีความเป็นชายทั่วไป

จากตาราง 5.10 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายแตกต่างกันออกไปเป็น 3 ข้อคิดเห็นใหญ่ อันประกอบไปด้วย 1) ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายไม่ตรงกับความเป็นจริง 2) ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายสามารถทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย 3) ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายไม่สามารถทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยแต่ละข้อคิดเห็นมีรายละเอียดดังนี้

1) ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายไม่ตรงกับความเป็นจริง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 7 คน ให้ความเห็นว่า บทพูดของตัวละครชายรักชาวนั้นมีความประดิษฐ์เกินกว่าจะพูดในชีวิตจริง เหมือนกับภาษาในนิยายหรือบทละครมากกว่า นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้ลักษณะการพูดของตัวละครดูไม่สมจริง เนื่องมาจากการแสดงของนักแสดงที่ยังไม่เก่งมากนัก

“ส่วนมากก็มีความนิยายไป ความเป็นจริงคงหาได้น้อยมาก ๆ ที่จะมีคนมา จีบกันด้วยคำพูดแปลก ๆ และส่วนมากมันแอบดูฝัน ๆ ลึก ๆ ที่ออกมาจาก บทบาท และพูดแข็งไป ก็มักแสดงมันเป็นผู้ชายกันอะนะ แบบ “ผมจะจับพี่ ทำเมีย” ชีวิตจริงมีingkล้าพูดกับรุ่นพี่แบบนี้หรือ ฟังแล้วขนลุก” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“มันยังมีความประตึชอยู่ แต่ก็ไม่ได้เสียหายอะไร อาจจะแค่แบบ เอ๊ะ ๆ หรือวะ อย่างแบบตอนแรกอืหมอป่า เจอวาโยก็พูดกันแบบ “กู-มึง”เลยหรอ คนไม่รู้จักกันมาก่อนอะ หรืออย่างอืพิท (บังเอิญรัก) นี่สุดโต่งมากเลยนะ พูด “ครับ” กับทุกคน รู้แล้วว่าเป็นคนเรียบร้อย แต่มึงช่วยอยู่บนความจริงด้วย แต่ก็ดูเอาบันเทิงใจ มันเลยไม่ติดมาก” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

“ก็แข็งอะ ดูก็รู้ว่าเป็นบท เป็นสคริปต์ คนที่ไหนเขาจะมาพูด “นายจะไป ไหนหนะ” บ้าปาว มันไม่เรียล แต่มันก็ถูกแล้ว บางทีมันต้องเป็นบทละครอะ แต่วิธีการพูดอะไรก็ยังคงแมนนะ” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

2) ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายสามารถทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย

มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 6 คนที่ระบุว่า ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ แต่มีลักษณะ บางอย่างที่ทำให้รู้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย อย่างเช่น น้ำเสียง การดัดเสียงให้สูงขึ้น หรือคำพูดที่ใช้ ซึ่ง อาจจะกล่าวได้ว่า ลักษณะการพูดของตัวละครสามารถบ่งบอกบทบาททางเพศของตัวละครได้เลย คือ ตัวละครพระเอกที่มีความเป็นชายสูงก็จะพูดด้วยคำหยาบ แต่ถ้าเป็นตัวละครนายเอกที่มีความเป็น หญิงสูงก็จะพูดด้วยถ้อยคำที่สุภาพ เรียบร้อย โดยที่ความเป็นจริงไม่ได้เป็นแบบนั้น

“บางตัวละครที่แบบสาว แบบทำเสียงจู้จี้ ๆ กระจ่างกระดกนิด ๆ มันก็ พอดูออกนะว่าเป็นเกย์ อย่าง พิท บังเอิญรัก แต่มันก็อยู่ในเกณฑ์ของเกย์สาว ทั่วไปอะ คนที่แมนหน่อย มันก็ไม่ได้แตกต่างจากคนทั่วไป เพราะพวกเกย์ แมน ๆ มันก็ประมาณนี้คนภายนอกมันก็ดูไม่รู้” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ยังไงดีละ มันก็ดูปกตินะ ไม่ได้แปลก แต่ก็คงพอรู้แหละ ว่าไม่ใช่ผู้ชาย แต่ถามว่ามันชัดเจนเหมือนเกย์เลยป่าว ก็ไม่อยู่ดี งงมะ คือมันพอมีกลิ่นอะ แต่ก็ไม่ใช่เกย์ 100% ตัวละครมันไม่ได้พูดภาษาสุ (ภาษาที่กลุ่มชายรักชายคิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้เฉพาะกลุ่ม) หรือใช้ศัพท์กะเทยอะ แต่มันจะมีคำที่แบบผู้ชายจะไม่พูดกับผู้ชายด้วยกัน แบบจิบกันไร้” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ตามตรงนั้นเลย ถ้าใครเป็นรักก็สาวสุด สาวสะพรั่ง คือมันอาจจะสื่อนัยยะได้ว่าลักษณะการพูดมันไม่ได้แบ่งแยกแค่ว่าเป็นหรือไม่เป็น แต่มันบอกถึงบทบาททางเพศได้เลย เพราะถ้าไปดูด้ายแดง คนที่เป็นรักก็คือสาวที่สุดในโลกหล้า” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ขณะเดียวกันการพูดของตัวละครมันก็ทำให้ตัดสินใจได้นะ เพราะว่า อย่างอ๊ะอ๊ะ ฟีฟ เนี่ยชัดมากว่าเขาพยายามจะบอกว่านี่คือผู้ชายแท้ เพราะฉะนั้นต้องพูดมึงเท่านั้น อีกคนก็คือตุ๊ดแท้ จะต้องเรียบบร้อยเท่านั้น พยายามที่จะชี้ไปในทางนั้น ทั้ง ๆ ที่เราเป็นตุ๊ดเรายังพูดหยาบมาก ในขณะที่แฟนเราไม่พูดเลย ทุกอย่างแหม่งสับกันทั้งหมด บทบาททางเพศมันไม่ได้ refer ว่าเป็นแบบนี้ต้องพูดแบบนี้ มันไม่ใช่ในความรู้สึกเรา” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

3) ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายไม่สามารถทำให้รู้ว่าตัวละครเป็นกลุ่มชายรักชาย มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 คน ระบุว่า ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพูดเหมือนคนปกติ โดยไม่สามารถรู้ได้ว่าเป็นกลุ่มชายรักชายหรือไม่

“ที่จริงมันก็แล้วแต่เรื่องนะ ว่าแบบนิสัยตัวละครเป็นยังไง มันไม่ค่อยพิกด้วยว่ารับต้องพูดแบบนี้ รุกต้องพูดแบบนี้ เพราะมันไม่ได้ทำให้ชัดไปเลย มันเลยมองไม่ออก” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“มันเหมือนผู้ชายทั่วไป มันก็เป็นคำที่ปกติเหมือนแบบคนทั่วไปพูดกัน ไม่ได้ว่าฟังจากคำพูดแล้วรู้ได้ว่าเป็นเกย์ ไม่มีศัพท์กะเทยอะไรแบบนั้นด้วย นอกจาก “ผมจะจับพี่ทำเมีย” ที่จะแปลกสุดในแง่ที่ผู้ชายแท้ ๆ จะพูด ก็ไม่มี

แล้วแหละ งบประมาณ ถ้าเป็นผู้ชายแท้ ๆ มึงจะพูดมัย ฟังแล้วแบบ เดียวก่อนนะ มึงพูดทำไม” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังระบุอีกว่า สิ่งที่ทำให้บทพูดของตัวละครไม่จริงที่สุดคือการพยายามใส่ความเป็นชายจนมากเกินไป ด้วยการให้ตัวละครพูดคำหยาบจนเกินพอดี ขณะเดียวกันตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นหญิงสูงก็ไม่สามารถใช้คำพูดในลักษณะออกสาว ได้เหมือนในชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชายเพื่อให้คงความเป็นชายเอาไว้

“บังเอิญรักอย่างเนี่ย เป็นการพูดที่แบบชีวิตจริงไม่ใช่อย่างนี้ คนนึงก็หยาบมากกกกก อีกคนก็ต่อแหล่ ต่อแหล่ คือต่อให้เป็นชายแท้ละ จำเป็นต้องพูดกับเมียว่ามึงหรอ ผู้ชายนะพี่ เอาว่าร้อยทั้งร้อยอะ อันนี้พูดเลยเพราะว่าผ่านผู้ชายมาเยอะ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนกันมาก่อน หรืออะไร พอเปลี่ยน status ทุกอย่างมันก็จะเปลี่ยน ในคำว่า “มึง” อะ มันจะไม่ได้เยอะเหมือนเมื่อก่อน มันจะไม่ใช้ระดับแบบ friend zone เท่าเดิม อย่าง พี่เก่า (Kiss Me Again) มันนำไปใน way ทั้งสองคนเปลี่ยนสถานะแต่ไลฟ์สไตล์มันยังเป็นเพื่อนกัน เพื่อนกลุ่มเดียวกัน แต่เราแค่ผันตัวมามีอะไรกัน แต่เอพิทมันนำไปในแง่ เราไม่ได้เป็นอะไรกันมาก่อนเลย แล้วเรามาบังเอิญรักกัน คือสองคู่นี้มันต่างกัน มันเทียบกันไม่ได้” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“มันก็ดูออกค่อนข้างชัดเจนนะ ว่าตัวละครเหล่านี้เป็นเพศทางเลือกอะ คือมันก็จะมีเสียงเล็กเสียงน้อย บางตัวก็ดัดเสียง อย่างอิพิท (บังเอิญรัก) เสียงหลบตลอดเวลา แปร้นมาก ส่วนพวกตัวผัวนางก็พยายามจะแมนแหละ แต่เรดาร์ก็สันตึก ๆ เพราะมันดูแมนแบบไม่ธรรมชาติ หรือเป็นเพราะคนแสดงวะ คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“พยายามดูแมนนะ พยายามยัดเยียด “กูมึง” ให้ตัวละครสุดฤทธิ์ ดูเป็นชายมากกว่าในชีวิตจริง จนมันกลายเป็น over ไปเฉย แต่พวกนายเอก หลายคนก็ดูเป็นตุ๊ดเด็กแหละ แต่ก็สาวมากไม่ได้อีก มันเลยครึ่ง ๆ กลาง ๆ แน่จริงก็สาวออกไปเลย พูดคะ ขา ไปเลยลูก” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

5.2.2 การแสดงอารมณ์

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางการแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.11 ดังนี้

ตารางที่ 5.11 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	เหมือนคนปกติ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ B	มีครบทุกอารมณ์เหมือนมนุษย์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ C	มีความเกินจริงไปบ้าง	การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง
คุณ D	เกินกว่าความเป็นจริง	การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง
คุณ E	ตัวละครมีการแสดงออกที่ตายตัว	การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง
คุณ F	เหมือนคนปกติ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ G	เหมือนคนปกติ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ H	มีความเป็นมนุษย์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ I	มีหลายอารมณ์เหมือนคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ J	เหมือนคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ K	เหมือนคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	เหมือนคนปกติ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ M	เหมือนมนุษย์ปกติ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
คุณ N	มีความเกินจริงไปบ้าง	การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง
คุณ O	มีความเกินจริงไปบ้าง	การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

จากตาราง 5.11 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายแตกต่างกันออกไปเป็น 2 ข้อคิดเห็น คือ 1) ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกทางอารมณ์เหมือนกับคนทั่วไป 2) การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกทางอารมณ์เหมือนกับคนทั่วไป กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ระบุว่าตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่หลากหลาย โดยที่ไม่ได้แตกต่างจากกลุ่มคนทั่วไป หรือแตกต่างจากกลุ่มชายรักชายในชีวิตจริง อีกทั้งยังไม่มีการแสดงออกที่มากเกินไป (overacting) หรือมีการแสดงออกในเชิงลบเหมือนเช่นในละครหรือภาพยนตร์ในยุคเก่า เช่น มีแรงเหวี่ยง อาฆาต พยาบาท แต่อย่างใด

“ก็ปรกตินะ ไม่ได้ต่างจากคนทั่วไปมากมาย ก็ร้องไห้ได้ มีความสุขได้ ไม่เห็นจะมีใครแบบอาฆาตแค้นพยาบาทอะไร ซีรีส์ก็ทำให้เกย์คือคนปกติอยู่นะ ก็แบบมีสุข เศร้า เหงา ซึม ครบทุกอารมณ์ที่คนจะมี ไม่ได้รู้สึกว่าจะแสดงออกมาเกินไปนะ มันหมดยุคจะมาให้เกย์เป็นบ้า คลุ้มคลั่ง เป็นฆาตกรแล้ว” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“มีความหลากหลายตามบทบาทที่ได้นะ มีทั้งพวกชอบร้องไห้ บางคนก็ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่หัวร้อนตลอดเวลาแบบอ๊ะ (บึ้งเอี๊ยะ) ก็ไม่ไหวปะวะ นี่ไง คือความพยายามที่จะใส่ความเป็นชายเข้าใจแบบโอเวอร์มาก ๆ หนู คนเค้าดูออกกะ พักกะถู” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่ได้แสดงออกอะไรที่เกินจริง ก็เหมือนแบบ คนทั่วไป ก็ตามนิสัย แบบถ้า นิสัยเลิศจร่อน หัวร่อน ก็จะแสดงออกมาแบบโผงผาง คิดอะไรก็แสดง ออกมาแบบนั้น หรือบางคนก็ไม่แสดงออก แต่แอบไปร้องไห้คนเดียว ต่อ หน้าผิวก็ทำเข้มแข็งก็มี แต่ต้องแยกันนะ ว่าแสดงดีหรือเปล่า ซึ่งส่วนใหญ่ก็ ยังไม่แสดงดี ก็เด็กใหม่อะ” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

2) การแสดงอารมณ์ของตัวละครชายรักชายไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ 5 คน ให้ความเห็นว่า การแสดงออกทางอารมณ์ของตัวละครชายรักชายนั้นมีการถูก จำกัดด้วยบทบาททางเพศให้มีลักษณะตายตัว เหมือนเป็นการนำความสัมพันธ์ของผู้ชายและผู้หญิงมา ครอบเอาไว้ เพื่อให้คนดูสามารถมองเห็นและรับรู้ได้อย่างชัดเจน คือ ฝ่ายพระเอกก็จะแสดงออกแบบ หัวหาญ โผงผาง ขณะที่นายเอกจะเขินอาย น่าทะนุถนอม ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เพราะ ในความเป็นจริงทุกคนสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ ไม่มีการกำหนดเหมือนในซีรีส์

“ประเภทตัวรับอ่อนไหวง่าย ตัวรุกมีความเป็นชาย แมน ๆ เกี้ยวกราด โผงผาง บางครั้งมันก็ดูเกินจริงไปหน่อย อย่างตัวพระถ้าแบบมีคณาทำร้าย ตัวนายก็จะไปปกป้องตลอดเวลา ซึ่งแบบใครมันจะมาปกป้องได้ตลอดเวลา ะ” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“นี่ว่ามันจะเห็นชัดเจนตอนรักกันแล้ว ในซีรีส์กับชีวิตจริงมันต่างกันอยู่แล้ว เพราะในซีรีส์มันจะเต็มไปด้วยอุดมคติ เหมือนในนิยายชายหญิงทั่วไป ภาพ ที่เราอยากให้พระเอกนายเอกเป็น ไม่สามารถหาได้จริงบนโลกใบนี้ เพราะ ในชีวิตจริงมันมีหลายปัจจัย แล้วก็แล้วแต่ลักษณะคนที่แตกต่างกันด้วย แต่ ว่าพอเป็นซีรีส์มันก็เต็มไปด้วยพระเอกนายเอกในดวงใจ โดยที่พระเอกนาย เอกพยายามที่จะแสดงความเป็นชายด้วยการกระชอกโฮกฮาก มีการใช้ คำพูดคำจาที่รุนแรงกว่าซีรีส์ชายหญิง เพื่อแสดงถึงความตรงไปตรงมา หรือ ความรุนแรง ความเข้มแข็ง ความไม่โอนอ่อนผ่อนตาม หรือว่าเวลาทะเลาะ กัน มีการปะทะกัน ถึงไม่มีการลงไม้ลงมือ แต่มีการใช้โทนเสียงที่จริงจัง มากกว่าในบางเรื่อง อย่างอาทิตย์ก้องภพ (SOTUS) ตอนว๊าก แต่พอมันรัก กันแล้วมันก็กลับมาอยู่คู่เดิมของนิยายทั่วไปที่แบบมีความงอนง้อ ไม่ค่อย พุดจา มันก็จะเป็นอย่างอื่นหนึ่ง แต่ไม่ได้หมายถึงว่าตัวละครชายรักชายจะ แสดงออกมากกว่าคนทั่วไป แค่ในแง่ของคำพูดคำจាក่อนที่จะรักกัน ที่

พยายามแสดงให้เห็นว่านี่คือชายแท้ คือมันมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง แต่อย่างเอพิท (บังเอิญรัก) นางก็ไม่รุนแรง ปะทะกันตั้งแต่แรก เพราะโพมันชัดเจนมาตั้งแต่แรก แต่อย่างบางเรื่องที่มันมาจากชายแท้ทั้งคู่ ทั้งกรีน็อค (อกหักมารักกับผม) อาทิตย์ก้องภพ (SOTUS) หรืออย่างธารไทป์ (TharnType) ก็คือมีการรุนแรงใส่กัน ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง เพื่อแสดงออกให้เห็นว่าต่างคนต่างแมน อย่างเช่น อาจจะเกลียดกันแล้วทะเลาะกันหรืออะไรอย่างเนี่ย มันก็มีความรุนแรง หรือแม้กระทั่งกรีน็อคที่เรื่องมันเริ่มจากบนเตียงที่บวมมันร้อนแรงมาก เพราะความเป็นชายมันคือความร้อนแรง เป็นผู้นำบนเตียง ซึ่งมันก็ต้องการจะ express ให้นี่คือชายแท้ทั้งคู่ แต่หลังจากนั้นมันก็เป็นไปตามบท หรือตาม situation นั้น ๆ มากกว่า มันจะ over เกินไปทั้งหมด มันเลยไม่สามารถสรุปได้ว่าเวอร์เกินไปมัย แต่มันแสดงให้เห็นว่า position ของแต่ละคนมันเป็นยังไง อย่างเอพิทมันก็ยังชัดเจน มันก็กลับไปเรื่องการแบ่งโพ (position) นั้นแหละ พิทก็จะนุ่มนวลมาก อ่อนไหว โดนแกล้ง เพื่อให้รู้สึกว่าคนนี้จะต้องถูกปกป้อง” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“รักก็ต้องห้าวหาญ รักก็ต้องร้องไห้ ชี้แจง ในซีรีส์มันต้องทำให้คนเห็นค่อนข้างชัด เพราะไม่งั้นคนมันจะงง มันเป็นผลมาจากการผลิตสื่อ ความชัดมันต้องเยอะกว่าในชีวิตจริงอยู่แล้ว มันก็เหมือนเอาความสัมพันธ์ชายหญิงเขามาครอบ แม้กระทั่งในชีวิตจริงเอง หลายคนก็เอามาใช้ เพราะว่าในแง่ซีรีส์อะ ถ้าไม่เอาความสัมพันธ์มาครอบเลย มันจะยาก เพราะมันต้องทำให้คนดู get เลย ออมนั้นเป็นอันนี้ ออมนั้นเป็นอันนั้น แล้วอะไรที่จะทำให้หม่อมวลทั่วไปเข้าใจได้ ก็คือความสัมพันธ์ชายหญิงที่จะทำให้ชัดที่สุด แต่ในชีวิตจริงก็คือสาวเสียบยังมีเลยอะ จบ” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

5.2.3 นิสัยส่วนตัว

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.12 ดังนี้

ตารางที่ 5.12 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	มีความสุดโต่ง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ B	เหมือนคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป เหมือนคนทั่วไป
คุณ C	ไม่ตรงกับความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ D	แตกต่างจากความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ E	ไม่ตรงกับความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ F	หลากหลาย เหมือนคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป เหมือนคนทั่วไป
คุณ G	ไม่มีความซับซ้อนในความเป็นมนุษย์	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ H	มีภาพเหมารวมแฝงอยู่	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ I	มีความสุดโต่ง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ J	มีความหลากหลาย	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป เหมือนคนทั่วไป
คุณ K	เหมือนคนปกติ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป เหมือนคนทั่วไป

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	มีความสับสน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัว บางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ M	ถูกกำหนดไว้แล้ว	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัว บางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ N	ไม่ตรงกับความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัว บางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ O	อยู่บนบรรทัดฐานความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่ หลากหลายแตกต่างกันออกไป เหมือนคนทั่วไป

จากตาราง 5.12 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีการให้ความเห็นเกี่ยวกับนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชายที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถสรุปออกมาได้เป็น 2 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง 2) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป เหมือนคนทั่วไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ให้ความเห็นว่า ลักษณะนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชาย มีความแปรผัน กับบทบาททางเพศของตัวละคร คือ ถ้าเป็นตัวละครพระเอกจะมีนิสัยห้าวหาญ กล้าได้กล้าเสีย แต่ถ้าเป็นตัวละครนายเอก จะมีความเรียบร้อย ชี้แจง ชี้ชวน ชี้แจง เจ้าอารมณ์มากกว่า เหมือนกับนางเอกละคร ซึ่งก็ยังคงเป็นผลมาจากการนำความสัมพันธ์ของชายหญิงมาครอบไว้ เป็นภาพเหมารวมที่ถูกสร้างขึ้นมา โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นจริง ทำให้ตัวละครมีนิสัยที่สับสนต่าง นอกจากนี้ยังระบุอีกว่านิสัยของตัวละครยังถูกนำเสนอออกมาเพียงแค่ด้านเดียว ไม่มีความสลับซับซ้อนเหมือนกับมนุษย์ และไม่มีการนำเสนอด้านมืดของตัวละครอีกด้วย ทำให้ตัวละครไม่มีความกลมแท้อไฉน

“ถ้าเป็นรักก็จะเป็นคนน่ารักกว่า ควบคุมมากกับความเถื่อน ในขณะที่รับก็มีความหึงมากกว่า แต่ไม่ค่อยยอมรับตัวเอง ปากไม่ตรงกับใจ เพราะยังถือในศักดิ์ศรีของความเป็นลูกผู้ชาย ซึ่งมันก็ต่างจากคนทั่วไปในโลกความเป็นจริง ถ้าเป็นเกย์ก็เป็นเกย์ ดังนั้นนิสัย การแสดงออกนี้มันก็แสดงชัดเจน แต่รักก็ดูเป็นผู้ชายทั่วไปนะ ดูเป็นเกย์แมน ๆ ก็มี เพราะฉะนั้นความต่างของนิสัยตัวละครรักกับชีวิตจริงมันก็ไม่ได้ต่างขนาดนั้น แต่ฝ่ายรับในซีรีส์

การแสดงออกต่าง ๆ จริตจก้าน นางไม่ได้แสดงออกขนาดนั้น ยังถือความเป็นชายอยู่ ไม่เหมือนกับชีวิตจริง หรือถ้าออกสาวอย่างพิท นี่ก็ไม่เคยเจอแบบนุ่มนวลขนาดนั้นนะ ไม่ค่อยเจอค่อย ๆ พุด เนิบ ๆ ไม่กำกั้นไปเลย ก็โปกฮาปกติ ไม่เจอนุ่มเป็นมาร์ชแมลโลว์” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“อิตัวรับนี่คือเพ้อฝัน โลกสวย วิ่งเล่นในทุ่งลาเวนเดอร์ ชอบเล่นตัวเล็ก เวลาผัวหยอดทีก็คือเขินอายม้วน เอาผมตัดหูแบบนิโคลอัลบั้มแรก แต่อยู่ดี ๆ ก็สวมบทเป็นนางโศก นางเศร้า ส่วนรักก็ต้องแมนไว้ก่อนอะมีง บังเอิญรักนี่คือซัดมาก stereotype สุด ๆ ไปเลย มีน้อยเรื่องที่จะทำแบบบริบทจริง ๆ ในสังคม คือมันไม่ต้องไปสุดโต่งแบบนั้น เอาความเป็นคนมาใส่หน่อย” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“พระเอกก็จะอบอุ่น ใจดี ถึงจะไม่ยอมคนขนาดไหนแต่ก็คือเก่งมาจากไหน ก็แพ้วใจอย่างเธอสุด ผัวในอุดมคติมาก อิรักก็สนิมสร้อย แรดเจียบนะ อยากได้ผู้แต่ก็ทำเป็นเรียบร้อย ๆ อ่อนต่อโลก ไม่กำกั้น งานมโนเย็นหนึ่งคือมันก็เหมือนกับชีวิตจริงแค่ตรงงานมโนอะ เพราะว่า มมโน กะเทอ ตายะกะเทยที่ไม่มโนก็คือกะเทยที่ตาย ชอบคุณค่าาา” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

“แล้วแต่เรื่อง มันแล้วแต่คนด้วย เช่น ถ้าคนนี้เป็นรับ ก็ชอบซี้หึงบอย ชีวีนบอย หรือน้อยใจบอย งอนเก่ง แต่ก็แย้งได้ว่ามันไม่เกี่ยว เพราะว่าไปดูในกรีน็อค (อกหักมารักกับผม) คนที่งอนบอยก็คืออิกร ไม่ใช่ว่าอิกรไม่งอน นี้อคมันงอน แต่กรก็งอนด้วย ดังนั้นก็เห็นได้ทั้งสองแบบ แต่ตัวรับจะมีความ emotional มากกว่า เพราะคนที่เป็น masculine มันอาจจะไม่รู้ว่าจะงอนเรื่องอะไร เขาอาจคิดน้อยไป หรืออาจจะไม่ได้คิดเยอะเท่ากับตัวละครที่เป็นรับ แล้วคิดทุกอย่าง 1 2 3 อื้อ หั้ย มันไม่มากินข้าว มันมาเลท มันเป็นอะไรหรือเปล่า แต่ถ้าผู้ชายอาจจะ มันมาเลทเพราะมันไปกับเพื่อน มันไม่ได้อะไร” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

2. ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป

เหมือนคนทั่วไป ความเห็นของผู้ให้ความสำคัญจำนวน 5 คน ระบุว่า นิสัยของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของตัวละคร เฉกเช่นเดียวกับมนุษย์ปุถุชนทั่วไปที่มีนิสัยที่แตกต่างกัน โดยที่ไม่มีการกำหนดว่าลักษณะนิสัยใดนั้นเป็นนิสัยเฉพาะกลุ่มชายรักชายเท่านั้น และถูกตีความไปในทิศทางที่ผู้ชมซึ่งเป็นผู้หญิงต้องการ

“มันก็อาจจะมีในความเป็นจริง แต่มันถูกโกດไปในทางที่ต้องตอบสนองความเป็นหญิง เหมือนอ่านการ์ตูนวาย มันเป็นเหมือนจินตนาการของผู้หญิงว่าผู้ชายต้องเป็นแบบนี้ ดูแล้วต้อง กรี๊ด ๆ ๆ มันก็เหมือนเอาคู่ชายหญิงมาใส่ไว้ แต่เป็นการมองโลกของผู้หญิง ตอบสนองความต้องการของผู้หญิงมากกว่า เก้ง” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

“เหมือนคนทั่วไป ก็เกย์มันคือคนทั่วไปนะ นิสัยซี้หึง ซึ้งอน ซี้หวง ใคร ๆ มันก็มีได้แล้ว ชายจริงหญิงแท้ก็มี แล้วนิสัยแบบนี้มันก็ไม่ใช่ว่าจะมากำหนดว่าเป็นเกย์นี่” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ก็หลากหลายนะ ดูเหมือนคนทั่วไป มีหลายนิสัย แต่ตัวละครยังไม่กลมม่นะ ยังแบบมีนิสัยด้านเดียว แล้วด้วยความเป็นตัวหลักอะ มันเลยไม่ค่อยมีด้านมืด หรือนิสัยไม่ดีนัก” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

5.2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นด้านรูปแบบการดำเนินชีวิตของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.13 ดังนี้

ตารางที่ 5.13 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นรูปแบบการดำเนินชีวิตของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ดำเนินชีวิตแบบคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ B	ไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบแผน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเป็นแบบแผน
คุณ C	ดำเนินชีวิตแบบคนปกติ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ D	ใช้ชีวิตแบบคนทั่วไปเป็นพื้นฐาน	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ E	ดำเนินชีวิตแบบคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ F	รูปแบบชีวิตแบบคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ G	ทำแต่งงานอดิเรก	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเป็นแบบแผน
คุณ H	ไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเป็นแบบแผน
คุณ I	เหมือนคนปกติทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ J	เหมือนผู้ชายทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ K	รูปแบบการใช้ชีวิตแบบคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	เหมือนคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ M	ใช้ชีวิตแบบคนทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ N	มีความเป็นมนุษย์ทั่วไป	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
คุณ O	ยังไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเป็นแบบแผน

จากตาราง 5.13 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีการให้ความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของตัวละครชายรักชายที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถสรุปออกมาได้เป็น 2 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป 2) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายยังไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเป็นแบบแผน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 11 คน ระบุว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนี้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป หรือเหมือนกับผู้ชายทั่วไป ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ และสถานที่ที่ตัวละครไปนั้นไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นสถานที่ของกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ สถานบันเทิงเฉพาะกลุ่ม ชวน่า หากแต่เป็นกิจกรรมที่คนทั่วไปทำ เช่น ค้นหาข้อมูลในห้องสมุด เดินเล่นในห้างสรรพสินค้า ทำบุญ ชมภาพยนตร์ เล่นฟุตบอล เป็นต้น ซึ่งก็ไม่ได้มีความแตกต่างจากในชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชายในสังคมและผู้ให้ข้อมูลสำคัญมากนัก ขณะเดียวกันก็เป็นเพราะผู้ชมกลุ่มเป้าหมายของซีรีส์วายเป็นกลุ่มหญิงสาววัยรุ่นซึ่งอาจจะเข้าไม่ถึงในสถานที่เฉพาะของกลุ่มชายรักชาย และอาจจะก่อให้เกิดการต่อต้าน อีกทั้งยังต้องทำให้เข้าใจได้ง่าย ดังนั้นจึงต้องนำเสนอในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เห็นได้ง่าย เข้าใจได้ทันที

“ก็น่าจะแค่แบบว่า มันจะไปในกลุ่มวัยรุ่นที่มีฐานะหน่อย มันก็ไม่ได้ตรงกับคนส่วนใหญ่ น่าจะแค่เท่านั้นละ ที่เหลือก็ไม่ได้เวอร์หรืออะไร แล้วในซีรีส์อะ ไม่ได้ชัดหรือโดดเด่นไปกว่าคนปกติ ซึ่งในความเป็นจริงอะ มันจะมีบางกลุ่มที่ว่าจะใช้ชีวิตที่โดดเด่นกว่าคนปกติ เลยคิดว่ามันก็จะมีย่างไม่ต่าง

บ้างนะ แต่ในส่วนใหญ่ในละครมันจะแสดงออกแบบคนธรรมดามากกว่า”
คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ไลฟ์สไตล์ในเรื่องมันก็ได้หลากหลายเท่าไร ทุกคนในเรื่องก็ใช้ชีวิตวัยรุ่นกันหมด มันไม่ได้มีความแตกต่าง หรือว่าง ๆ แต่งหญิง ก็ไม่ หรือว่าง ๆ ขวนกันไปสืลม มันก็ได้ขนาดนั้น ไม่ได้โฟกัสไปที่เรื่องไลฟ์สไตล์ ซึ่งแบบในโลกของความเป็นจริง คนทั่วไปก็ใช้ชีวิตแบบนี้เป็นพื้นฐาน แต่ก็มีไลฟ์สไตล์ที่เฉพาะกัน อย่างไปบาร์ ไปผับเกย์ มันก็ไม่นำเสนอแบบนั้น ขณะที่นี้ไปทุกอาทิตย์ลง IG story สุดฤทธิ์ พอนิยายมันกล่าวแค่ทั่วไป ทุกคนก็เลยมีไลฟ์สไตล์อย่างนี้เหมือนกัน ไม่ได้มีความพิเศษอะไร ทุกคนกินข้าว ไม่ได้ออกกำลังกาย ไม่ฟิตเนสด้วย อย่างกร นีอค นางก็ตัวใหญ่เพื่อแทนความแมน” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ซีรีส์วายขายความน่ารัก มันเลยไม่ตรงกับไลฟ์สไตล์เกย์นะ เพราะอย่างทีบอกเค้าต้องทำให้ audience เห็นชัด เพราะฉะนั้นหลายอย่างที่มีมันเป็นความเป็นจริงมันต้องถูกลดทอน หรือถูกสละออกไป เพราะฉะนั้นเรามองว่ามันไม่ตรง เช่น อิธราไทป์มันตรงปะ ไม่ตรงเลย หรืออย่างบังเอิญรัก มันพอเข้าใจได้อยู่ประมาณนึงว่า อะ ๆ ก็เล่นฟุตบอล get ละ ส่วนอิตัวเมียก็แบบว่าดอแหลไปวัน ๆ ซอปปิงอะไรก็อย่างเซ็กซี่ อย่างตัวฉัน เราดูรู้ว่าเป็นแน่ ๆ แต่แบบมันปุมมาให้เด็กมันเป็น ไม่ได้ฟังมาเป็น คือเป็นมาแต่เกิดแต่ก็แค่เล่นบาส”
คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“หนึ่งคือไปโรงเรียน สองคือไปเรียนพิเศษ แล้วก็แบบไปทำงาน นางก็ไม่ได้มีอะไรที่แบบเป็นเกย์ขนาดนั้น คือถ้าจะไป Trasher นางก็จะต้องไปเป็นเกย์ไปเลย แบบ GAYOK ไปเลย มันไม่ได้เป็นวาย เพราะถ้าไปเป็นวายก็ต้องไปทะเล แม่น้ำ สวนสาธารณะ หรือไม่ใช่สถานที่เฉพาะเจาะจง เพราะถ้าไปในสถานที่แบบนั้นเลย มันอาจจะถูกแหวดล้อม มองยังไม่หรือเปล่า เพราะมันไม่ใช่ทุกสังคมจะ accept ความเป็นตัวยู (you) ได้ คือในการใช้ชีวิตเกย์ทั่วไปนางก็ไม่ได้มีอิทธิพลอะไร” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

2) ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายยังไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเป็นแบบแผน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 คน มีความเห็นว่า เนื่องจากตัวละครชายรักชายอยู่ในช่วงวัยเรียน ดังนั้นกิจกรรมและการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่อยู่เพียงแคในโรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัย ที่มีพื้นฐานในการดำเนินเรื่องเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครชายรักชาย ไปจนถึงการมีกิจกรรมทางเพศ มากกว่าการนำเสนอรูปแบบดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องการเรียน หรือการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียน จึงทำให้ตัวละครชายรักชายยังไม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอย่างชัดเจนและเป็นแบบแผน

“ไปเรียน มีเซ็กซ์ पार्टี นอน ก็ควาน ๆ ในวงเวียน จริง ๆ มันก็มีอะไรให้ทำ เยอะกว่านี้ บางทีอยู่ในวัยเรียน แต่ก็ไม่ค่อยมีเรื่องเรียนเลย อย่างที่บอกก็วน ๆ งง ๆ แบบนั้น” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ว่างงาน ไม่มีภาระใด ๆ เหมือนอยู่เพื่อจิบกัน เพราะมันอยู่ในวัยเรียน แล้วก็ฐานะดีด้วยไง แล้วเรื่องมันก็ไม่ได้มีเรื่องอื่นนอกจากรักกัน ทั้งที่จริงวัยเรียน มันก็มีอะไรให้ทำเยอะ” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ดูดีกว่าความเป็นจริง แบบมีรถขับ มันไม่ได้มีความลำบากอะไร เพราะหนึ่ง มันไม่ได้ต้องการสะท้อนสังคม มันแค่ต้องการนำเสนอความฟิน คนหน้าตาดี สองคนมากระจิก ๆ กัน งอนกันไปงอนกันมา นางไม่มีความแบบอึดอกรอยู่แบบที่เกย์ควรมี” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

5.2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ

คู่รักมักจะมีการแสดงออกความรักที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ บนพื้นฐานของกาลเทศะ และบริบทของสังคม โดยสังคมไทยที่เป็นสังคมไม่แสดงออกทางความรักมากนัก และยังเป็นกลุ่มชายรักชายที่สังคมยังไม่ยอมรับ จึงส่งผลให้การแสดงออกของตัวละครชายจึงยังมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่อย่างเห็นได้ชัด โดยผู้วิจัยได้แบ่งพื้นที่ที่กลุ่มชายรักชายได้แสดงออกในชีวิตประจำวันออกเป็น 3 ระดับ คือ พื้นที่ส่วนตัว พื้นที่กึ่งสาธารณะ และ พื้นที่สาธารณะ

5.2.5.1 พื้นที่ส่วนตัว

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นด้านการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนตัว ของของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.14 ดังนี้

ตารางที่ 5.14 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรัก ในพื้นที่ส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	มีเพศสัมพันธ์ แสดงความรักได้อย่างเต็มที่	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ B	มีเซ็กส์กัน ก็เหมือนในชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ C	แสดงออกอย่างชัดเจน เหมือนในชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ D	เหมือนคู่รักทั่วไป	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ E	มีเซ็กส์ จูบกัน เหมือนชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ F	แสดงออกแบบที่คนรักทำกัน	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ G	อยู่ในบรรทัดฐานของละครไทย	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ H	มีเซ็กส์กัน เหมือนในชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ I	มีทุกระดับ เหมือนในชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ J	มีถึงขั้นเพศสัมพันธ์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ K	มีเพศสัมพันธ์ มีจูบ ไม่แปลกจากเรื่องจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	มีเพศสัมพันธ์ ไม่แตกต่าง กับชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ M	จัดเต็ม เหมือนในชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ N	ถึงพริกถึงขิง เหมือนกับใน ชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
คุณ O	มันมีอะไรมากขึ้นกว่าใน พื้นที่อื่น	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง

จากตาราง 5.14 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีการให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไปในทิศทางเดียวกันหมดอย่างเป็นเอกฉันท์ โดยระบุว่ามีความสอดคล้องกับชีวิตจริงที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ มีการกอด จูบ กันได้อย่างเต็มที่ในพื้นที่ส่วนตัว ไม่ต้องสนใจว่าใครจะมองเห็นและนำเสนอออกมาในรูปแบบของละครไทยทั่วไป อีกทั้งยังตั้งข้อสังเกตว่า ในฉากการมีเพศสัมพันธ์กันมักจะมีการแสดงออกอย่างเก๋ ๆ กัง ๆ มีความเขินอาย เพราะเป็นการมีเพศสัมพันธ์กันครั้งแรก

“มีเพศสัมพันธ์กัน มีกอดมีจูบ มีความเขินอายที่จะทำอยู่ เพราะส่วนใหญ่มันก็เล่าแบบพึ่งมีครั้งแรก ๆ กันอะ คือมันอาจจะมาจากที่เรื่องเพศในสังคมมันก็ยังดูเป็นเรื่องน่าอายด้วยแหละมั้ง” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ถ้าในพื้นที่ส่วนตัว มันก็ปกติ เหมือนคู่รักทั่วไป เพราะฉะนั้นเลยรู้สึกว่ามันไม่ต่าง คนเป็นแฟนกันมันก็ต้องทำอะไรกันอยู่แล้วดิ ไม่ใช่พระอิฐพระปูนเด้อ แต่ก็ไม่ได้ให้เห็นทุกขั้นตอนขนาดนั้น ถ้าจำเป็นต้องไปดู porn ละ อันนี้มันก็ได้พอฟิน ๆ เขิน ๆ” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

“มีจูบ จับมือ นอนกอด แล้วมีเพศสัมพันธ์กันสิ จะรออะไร แต่ยังไม่มีความโรแมนติกแบบมีการซัดขึ้นนะ สมยอมกันหมด ถ้าเมาก็เมาคู่ ความร้อนแรง ยั่วเพศนี่ก็แล้วแต่เรื่องไป ดูบางเรื่องมันก็ฉะฉาน ไม่ได้เปียกแฉะหมอน” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

“ทีมงานที่ทำซีรีส์ส่วนใหญ่ยังติด บรรทัดฐานในการทำการ แสดงออกทางความรัก แบบละครไทยทั่วไป เช่น ความรุนแรง แสดงความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของ ไร้ซึ่งความโรแมนติก” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังระบุว่าในซีรีส์วายบางเรื่องมีเพศสัมพันธ์ที่ร้อนแรงจนเกินความจำเป็น เพื่อนำมาเป็นจุดขาย ซึ่งอาจจะทำให้กลุ่มที่ไม่เปิดใจรักกลุ่มชายรักชายที่ผ่านมามีการต่อต้านมากขึ้น เพราะยังเป็นการตอกย้ำในวาทกรรม กลุ่มชายรักชายมุ่งหวังแต่เรื่องเพศ ขณะเดียวกันในซีรีส์บางเรื่องก็มีการนำเสนอการล่วงละเมิดทางเพศออกมาในรูปแบบความโรแมนติก ทำให้ผู้ชมหลายคนออกมาแสดงความเห็นไปในเชิงลบกับซีรีส์วาย

“มีเซ็กส์กันบ่อยอะ บางเรื่องก็ดูเดือดเกินความจำเป็นนะ อย่างเรื่อง ออกหักมารักกับผม เพราะมันก็ยังเป็นสื่ออะ ผู้ใหญ่มาดู หรือคนที่ไม่ชอบก็คงจะยิ่งเกลียดยิ่งต่อต้าน คือคนพวกนี้ก็คงมีความคิดฝังหัวว่าเกย์เป็นพวกบ้าเซ็กส์อยู่แล้ว ยิ่งทำแบบนี้ยิ่งไม่ดีกับเกย์ สาววายอาจจะฟินแหละ แต่ก็นั่นแหละ” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่ถือว่ามีบ้างไม่มากไปน้อยไป กอด จูบ แบบที่คนรักเค้าทำกัน ยกเว้นบางเรื่องที่ค่อนข้างเน้นเรื่องเพศสัมพันธ์ อย่าง TharnType หรือ ออกหักมารักกับผม ที่ร้อนแรงเหลือเกิน” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

“อย่างธารไพบีคือมีทุกอี่พีเลย มันเลยฟิน เงินมาก แต่ถ้าพูดกันตรง ๆ ช่วงแรก ๆ ของเรื่องมันก็ดูเป็นการลวงละเมิดทางเพศ หน่อย ๆ คืออิธารไปจูบ ไปเล้าโลม อิไพบีตอนนางหลับอะ แล้วก็พรีำบอกรักโน่นนี่ เอาจริงแฟนต่างชาติเค้าก็ก่นด่ากันนะ แบบมันโรแมนติกหรวะ นี่มันลวงละเมิดแล้ว แต่ถ้าไม่คิดอะไรมันฟินจริง” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

5.2.5.2 พื้นที่กึ่งสาธารณะ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นด้านการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่กึ่งสาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.15 ดังนี้

ตารางที่ 5.15 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ไม่สามารถแสดงออกได้เท่าพื้นที่ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ B	ไม่แสดงออกมากเท่าพื้นที่ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ C	ไม่ได้แสดงออกเท่าพื้นที่ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ D	ไม่แสดงออกเท่าพื้นที่ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ E	แสดงออกไม่เท่าพื้นที่ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ F	ถูกพูดถึงน้อย	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ G	มีการแสดงออกมากเกินไปจนเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ H	มีน้อย	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ I	ไม่ถึงกับระดับการมี เพศสัมพันธ์	กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ J	ไม่ถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ K	ไม่ถึงขั้นมีเซ็กส์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ L	แสดงออกไม่ถึงการมี เพศสัมพันธ์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ M	แสดงออกไม่เท่าในพื้นที่ ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ N	มีพูดถึงบ้าง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
คุณ O	พอมีบ้าง แต่น้อย	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง

จากตาราง 5.15 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่กึ่งสาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไปในทิศทางเดียวกัน ด้วยการแสดงออกในระดับที่น้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว แต่การแสดงออกของตัวละครชายรักชายในพื้นที่นี้ถูกพิจารณาจากเงื่อนไขว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีบุคคลที่สามอยู่ในพื้นที่นั้นด้วยหรือไม่ และบุคคลนั้นรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายหรือไม่ รวมไปถึงมีท่าทีกับความสัมพันธ์ชายรักชายอย่างไร ซึ่งถ้าพื้นที่กึ่งสาธารณะดังกล่าวไม่มีบุคคลอื่นอยู่ด้วยก็จะแสดงออกได้เช่นเดียวกับพื้นที่ส่วนตัว แต่ไม่ถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การกอด การจูบ ส่วนถ้าพื้นที่ดังกล่าวมีบุคคลที่สามอยู่ด้วย โดยที่บุคคลนั้นรับรู้และยอมรับได้ ก็จะมีการแสดงออกได้อย่างเต็มที่ เช่น การจิกกัด การหยอกล้อ แต่ถ้าบุคคลเหล่านั้นไม่ได้รับรู้ในความสัมพันธ์ก็จะไม่มีการแสดงออกที่ชัดเจน อันเนื่องมาจากความกลัวว่าบุคคลเหล่านั้นจะรับไม่ได้และอาจจะถูกจับจ้องตีตราว่าผิดปกติ

“ถ้าอย่างฉากในบ้าน มันก็จะทำได้แบบอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว ถ้าไม่มีคนที่สามสื่ออยู่นะ เพราะว่าอันนั้นก็ขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องอีกว่ารู้ไม่รู้ว่าปกปิด หรือบอกไปแล้วก็จะอีกแบบนึง แต่มันก็ไม่ถึงขนาดมีเพศสัมพันธ์ แต่เรื่องจริงมันก็แล้วแต่รสนิยมปะ นอกจากเป็น exhibition ก็คือพีก่อน ค่อย ๆ จัดไว้อีก rate นึง อันนี้มันเลยกำกวม ถ้ามันมีแค่เรา มันก็คือพื้นที่ของเรา” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ดูกลัว ๆ กันอยู่ เพราะมันอาจจะมีการมาเห็นด้วย สังคมมันไม่ได้เปิดกว้าง ยิ่งงี้ก็มีคนมอง ยิ่งพื้นที่ที่สาธารณะคนที่มาเห็นได้ส่วนใหญ่มันเป็นคนในครอบครัว คนคุ้นเคยทั้งนั้น มันยังต้องแคร์ ยิ่งกลัวว่าจะมีการมาเห็น เพราะถ้ามาเห็นแล้วรับไม่ได้ มันก็เรื่องใหญ่กว่าคนข้างนอกเห็น ปลอดภัยไว้ก่อนดีกว่า แต่อาจจะมีกอดคออะไรแบบนี้บ้าง มันก็ปกติปะ” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ไม่ถึงขั้นเเย (มีเพศสัมพันธ์) กันนะ เพราะมันก็ไม่ควรแหละ ถ้าเกิดมีการมาเห็นจะทำยังไง พ่อแม่เปิดเข้ามาแล้วเห็นภาพกำลังนัวกันอยู่บนโต๊ะกินข้าว มันก็ไม่ได้มีะ มีห้วงบ้านแตก แต่ถ้าเป็นเพื่อนสนิทก็อาจจะมียกมือกันก็ได้ จีบกันอะไรจ้ะ” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ถ้ามีคนอยู่ด้วยก็มีแอบจับมือกันบ้าง มองตาหวาน ๆ แต่ถ้าไม่มีคนอยู่ก็ไปถึงจูบกันก็มี พิทแก้ว (Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง) จูบกันในสรวายน้ำ เร็วมาก เปิดมิติใหม่อีกแล้ว ชีวิตจริงก็มีแหละ ตื่นเต้นหน่อย” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังกล่าวอีกว่า พื้นที่ที่สาธารณะนี้ มักถูกกล่าวถึงในซีรีส์วายไม่มากเท่าพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความกำกวม และอาจจะไม่ได้ส่งผลกับเนื้อเรื่อง

“มีน้อยนะ คือพื้นที่ส่วนนี้มันกำกวม แบบถ้าจะไปทำอะไรกันก็เข้าห้องไปเลยมัย บางทีมันก็ไม่ได้ส่งผลกับเนื้อเรื่องด้วยหรือเปล่า หรือจริง ๆ แล้ว มันเป็นเพราะคำจำกัดความของเธอกันแน่ (ข้า) ที่ทำให้หาได้ยากอะ” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

5.2.5.3 พื้นที่สาธารณะ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นด้านการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.16 ดังนี้

ตารางที่ 5.16 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ไม่กล้าแสดงออกแบบโจ่งแจ้ง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ B	ไม่แสดงออกกันเท่าไร	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ C	เหมือนกับว่ามันไม่ใช่พื้นที่สาธารณะจริง ๆ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายสามารถแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะได้มากกว่าในชีวิตจริง
คุณ D	เกินความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายสามารถแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะได้มากกว่าในชีวิตจริง
คุณ E	ในซีรีส์ทำได้มากกว่าในชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายสามารถแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะได้มากกว่าในชีวิตจริง
คุณ F	เหมือนกับกับชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ G	ในชีวิตจริงจะแสดงออกแบบขนาดในซีรีส์ไม่ได้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายสามารถแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะได้มากกว่าในชีวิตจริง
คุณ H	ไม่ค่อยหวือหวา เหมือนชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ I	สอดคล้องกับชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ J	ไม่แปลกไปจากชีวิตจริง	พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ K	ไม่ผิดปกติ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ L	เหมือนกับชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ M	มีการแสดงออกในระดับที่น้อย สอดคล้องกับชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ N	ถูกจำกัดเหมือนชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
คุณ O	มีการแสดงออกน้อย เหมือนกับ ชีวิตจริง	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักใน พื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง

จากตาราง 5.16 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ที่มีต่อประเด็นด้านการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่สาธารณะของของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย นั้นแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ 1) ฝ่ายที่เห็นว่าตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง จำนวน 11 คน และ 2) ฝ่ายที่เห็นว่าตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายสามารถแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะได้มากกว่าในชีวิตจริง จำนวน 4 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง อันเนื่องมาจาก พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่มีคนพลุกพล่าน และมักถูกสังคมจับจ้องได้ง่าย ตัวละครชายรักชายจึงไม่มีการแสดงออกที่มากนัก โดยทำได้มากที่สุดเพียงแค่การจับมือ จึงสอดคล้องกับชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชาย และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้งนี้เป็นผลมาจาก การที่สังคมไทยเป็นสังคมแบบปิด ไม่คุ้นชินกับการแสดงออกถึงความรักมากนัก จึงทำให้พฤติกรรมเหล่านี้จึงถูกสงวนไว้ให้แสดงออกในพื้นที่ส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นคูรักร่างกาย หรือกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศก็ตาม ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดปัญหาการถูกมอง เป็นที่จับจ้อง หรืออาจจะโดนนำไปโพสต์ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตลอดจนการถูกทำร้ายร่างกาย จึงทำให้กลุ่มชายรักชายเลือกที่จะไม่แสดงความรักในพื้นที่สาธารณะ

“ไม่แสดงออกกันเท่าไรนะ มันยังเป็นเรื่องของการยอมรับของคนในสังคม จริงอยู่ที่ทุกวันนี้คนยอมรับเกย์มากขึ้นแต่ก็เชื่อว่าทุกคน การเปิดตัวมากไปอาจทำให้คนมองเกย์ด้านลบเหมือนเดิม”
คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่ค่อยหือหาว เพราะสังคมห้ามให้แสดงออกอะไรแบบนี้อยู่แล้วอะ ทั้งชายจริงหญิงแท้ก็ตาม ยิ่งพอมาเป็นเกย์สังคมก็ยิ่งมองกว่าปกติอีก คือสองเต้งเลยนะ แล้วใครมันจะอยากโดนมองอะจริงมะ” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ชัดเจนว่าประมาณ 90% ไม่มีอะไรนอกจากจับมือ แต่คือที่มักไม่ค่อยแสดงออกกันในพื้นที่สาธารณะเพราะ ถ้าไปเจอคนที่ไม่ยอมรับซึ่งยังไม่เท่าไร แต่ถ้าไปเจอคนที่ไม่ยอมรับและไม่มีความปลอดภัยกดดันด้วย อาจจะไปสู่การชูปชิตกันในโลกอินเทอร์เน็ต หนึ่ง ถ่ายภาพไปหนึ่ง ไม่เคารพ privacy หรืออาจจะโดนพูดเปรยๆ เข้ามา คือปัญหาแบบนี้มันดูจุกจิกแหละ แต่มันไม่มีใครอยากโดนหยอก เป็นขี้ปากคนอื่นอะ แต่ถ้าความสัมพันธ์เขามัน strong มาก ๆ เขาอาจจะจูบกันเลยก็ได้ ใครจะรู้ มันขึ้นอยู่กับสภาพสังคมด้วยแหละ ถ้าไปทำแบบนี้ในไต้หวัน มันก็ไม่มีใคร judge หยอก ถ้าเขาทำกันเป็น norm อยู่แล้ว” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ก็น้อย เหมือนไม่มีการเปิดเท่าไร อย่างเดือนเกี้ยวเดือนกึ่งไม่ได้อะไรมาก ก็แค่ฉากที่เหมือนคู่ตัวละครเพื่อนรู้กัน แต่ก็ไม่ได้พูด มองแล้วก็แบบ อีสองคนนั่งนอนอะไรกัน แต่ก็ไม่ได้แสดงออกมากอะไรขนาดนั้น มันก็ตรงกับชีวิตจริง” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

แต่อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มนี้จะยอมได้กับการที่ตัวละครมีการแสดงความรักด้วยวิธีการจูบในพื้นที่สาธารณะในเวลากลางคืนและไม่มีบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณนั้น โดยให้เหตุผลว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่ถือว่ามีความเป็นส่วนตัวแล้ว เนื่องจากไม่มีบุคคลอื่นคอยจับจ้องมอง ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น ขณะเดียวกันก็การแสดงความรักเหล่านั้นล้วนอยู่ในฉากโรแมนติกสำคัญ ของเรื่อง ซึ่งมีความเหนือจริงอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว แต่ก็ยอมรับว่าถ้าเป็นตนเองก็คงไม่แสดงออกเช่นนั้น

“บางซีนก็ accept ได้นะ อย่างซีนจูบก้นริมทะเลของโซตัส ไปเที่ยวทะเล ไม่มีใคร เดินสยามทำแบบนี้ไม่ได้แน่ คือบางสถานที่มันทำให้เราเข้าใจได้ ว่ามันทำได้มากกว่า แต่ในชีวิตจริงเราไม่ได้ทำกันเท่าในซีรีส์อยู่แล้วนะ เราไม่ได้กลัวคนมองนะ เพราะเราก็ดูอยู่แล้ว คือเราก็ไม่ได้เดินลับขนาดนั้น เราก็คือเป็นมนุษย์ธรรมดา เขาก็รู้อยู่แล้วว่าเราก็เป็น แต่เราไม่ได้แบบกรีดในห้าง ทาปากแดงม้ดจุก แต่จะว่าวัฒนธรรมไทยด้วยมัยก็ส่วนหนึ่ง เราว่าคนไทยไม่ได้อินขนาดนั้น ส่วนตัวเราไม่อยากให้ใครมามอง เทียบจากตัวเอง เราเห็นผู้ชายสองคนเดินจับมือกัน เรายังมองเลยอะ คืออาจจะมองว่าแบบก็น่ารักดี แต่บางคนก็คือ เอ้ออออ ขนาดนั้นเลย เราเลยรู้สึก ว่า ถ้าเราคิดได้ คนอื่นก็ต้องคิดได้เหมือนกัน เราก็คืออาจจะไม่ a ก็ b เอาจริง เดินมาสองคนก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นแฟนกันก็พอแล้ว” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“แต่อย่างพวกนั่งชายหาด ริมสะพาน แล้วมีดแล้ว มีปัจจัยแบบ การเดินผ่านของผู้คน หรืออะไรอย่างนี้ด้วย Timing ก็สำคัญ ซึ่งอย่างกรณีของก้องภพอาทิตย์ (SOTUS) ที่จูบก้นริมสะพาน ชายทะเล เพราะมันถูกสร้างขึ้นมาจากพื้นที่ที่โรแมนติกไง แล้วในแง่ที่คนอื่นอาจจะมาอยู่ แล้วฉากหลังก็คือทะเลสีดำของลูล่า แล้วคิดว่าช่วงนั้นจะมีคนมาวิ่งจ็อกกิ้งหรือ มันก็มีแต่แอคเคอร์ปะ ไม่ใช่จะมีโอแก้ว อีคามาดินผ่าน แต่เอาจริงถ้าถึงจุดนั้น ก็ไม่แคร์แล้วปะ ก็ take action ไปแล้ว หรืออย่าง เอพิท (บังเอิญรัก) ไปเล่าโลมในลิฟต์ ออกเกอร์ก็คือเค้ารู้ว่าช่วงนั้นไม่มีคน หนึ่งอาจจะไปอยู่ที่สนาม สองอยู่ในห้องเรียนกันหมด แต่อย่างพนาภิวัตน์ (เดือนเกี้ยวเดือน) คือถึงแม้นางถูกจับจ้องเวลาไปไหนด้วยกัน แต่ส่วนหนึ่งมันอาจจะ

พ่วงความ popular เข้ามาด้วย เพราะหมอปามันมีตำแหน่งเดือน พวงเข้ามา แล้วอีกคนนี้นั่นก็เป็นรอง ไม่ใช่แค่เรื่องชายชาย มันเลย ทำให้กระแสวิ่งแรง ถูกอะไรได้ง่าย คือทั้งหมดเนี่ย มันขึ้นกับ Timing มีคนพลุกพล่านมัยหนึ่ง ยิ่งคนพลุกพล่านจะเป็นที่สังเกต ได้ง่าย” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“บางเรื่องก็มีจูบกันนะ แบบโซตัสอะไรอย่างนี้ แต่ก็เหมือนเค้าทำ กันในที่ที่ไม่น่าจะมีคนเห็น และคิดว่าอยู่กันสองคน แล้วมันก็เป็น ซีนโรแมนติกอะ มันเลยพอเข้าใจได้อยู่ แต่เอาจริงชีวิตจริง เราก็ไม่ กล้าจะจูบในที่สาธารณะนะ” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“ชีวิตจริงทำไง ในซีรีส์ก็เป็นงั้น นางก็ไม่ได้หวานฉ่ำ ดูตึงกัน ใน พื้นที่สาธารณะ แต่พวกแบบไปจูบกันในสนามบอล มันเป็นเวลา กลางคืน นางคงคิดว่าไม่มีคนแล้ว แต่คือเปิดไฟสว่างโล่งเลยนะ ส่วน กินกันในห้องล็อกเกอร์ มันก็เป็นพื้นที่มิดชิดนะ ไม่มีใครเห็น นางอาจจะล็อกห้องแล้วก็ได้” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

2. ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายสามารถแสดงความรักในพื้นที่ สาธารณะได้มากกว่าในชีวิตจริง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมองว่า พื้นที่สาธารณะในซีรีส์ยายนั้นไม่มีความเป็น สาธารณะที่แท้จริง เนื่องจาก ไม่มีคนให้ความสนใจกับการกระทำของตัวละคร ซึ่งขัดกับความเป็นจริง ของสังคมไทย ที่ไม่แสดงความรักมากนัก การแสดงออกทางความรักของตัวละครจึงเป็นการท้าทาย ความเชื่อ และก่อให้เกิดการไม่ต่อต้าน และไม่ยอมรับ จนอาจเกิดความรุนแรงตามมาได้ในที่สุด

“ในซีรีส์ทำเหมือนกับว่ามันไม่ใช่พื้นที่สาธารณะจริง ๆ อะ เช่น แบบว่า ถ้ามีฉากหกล้ม ไร้ตัวพระก็จะไปจับไว้ ก็จะเป็นซีนแบบว่า ซ้ำ ๆ ซึ่งความเป็นจริงมันก็ไม่น่าจะขนาดนั้น แต่ในชีวิตมันน้อยคู่นี้ จะเปิดตัวในพื้นที่สาธารณะ มันเป็นเพราะว่าไม่อยากเป็นจุดเด่น ด้วยมั้ง ในสังคมปกติ” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ก้องภพ อาทิตย์จูบก้นแถวสะพานพระรามแปด จริง ๆ ก็คือมีรถวิ่งผ่านนะ แต่กล้องมันไม่ได้เก็บ ในความเป็นจริงมันต้องถ่ายคลิปมันต้องโดนด่า อันนั้นคือไม่มีอยู่จริง แต่ว่าด้วยความที่มันเป็นชินโรแมนติก อยากให้จูบได้แสงไฟอะไรอย่างนี้ มันก็จะเข้าไปในเรื่องของการเขียนนิยาย มันเป็นเรื่องของจินตนาการ มันไม่ได้เป็นจริงคือต่อให้มันเป็นชายหญิงไปจูบก้นตรงสะพานพระรามแปดมันก็ต้องโดนด่าอยู่ดี” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“เป็นการแสดงออกแบบ PDA (Public Display of Affection) แบบทั่วไปไม่มีอะไรพิเศษ จับมือบ้าง กอดมั่ง จูบมั่ง คือในชีวิตจริงก็อาจจะถูกมองหรือดูถูกเหยียดหยามในสังคมแล้ว มันยังเป็นการล่อตาล่อใจ ๆ นี่เอง แต่ที่อาจจะดูพิเศษเพราะในชีวิตจริงจะแสดงออกแบบขนาดในซีรีส์ไม่ได้ ก็เพราะมันเป็นซีรีส์มันถึงทำได้” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังระบุถึงสาเหตุที่ทำให้กลุ่มชายรักชายในชีวิตจริงไม่กล้าแสดงความรักในพื้นที่สาธารณะ นั่นเป็นเพราะว่าสังคมไทยไม่อนุญาตให้แสดงออกในพื้นที่สาธารณะ จึงทำให้กลุ่มชายรักชายเลือกที่จะแสดงความรักกันในพื้นที่ส่วนตัว

“เราว่าเรื่องแสดงความรักมันไปแสดงกันพื้นที่ส่วนตัวดีกว่า มันเป็นเรื่องของธรรมเนียมการแสดงออกเรื่องเพศอะไร เราถูกสอนกันมาแบบนี้ มันไม่ได้มาจากการแคร์สายตาคนอื่น อยากจ้องก็จ้องไปดิ” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“เราไม่ได้กลัวคนมองนะ เพราะเราก็ชัတ်อยู่แล้ว คือเราก็ไม่ได้เดินสับขนาดนั้น เราก็เป็นมนุษย์ธรรมดา เขาก็รู้อยู่แล้วว่าเราก็เป็น แต่เราไม่ได้แบบกรีดในห้าง ทาปากแดงม้ดจุก แต่เป็นคนไม่จับมือข้างนอก ไม่นั่งกินข้าวติดกัน เราไม่ทำอยู่แล้ว โดยส่วนตัว เพราะเรารู้สึกว่าเราไม่ชอบ เราก็ติดผัวนะ แต่เราก็ติดผัวเฉพาะในคอนโดของเราที่พอแล้ว” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

ทั้งนี้ ถ้าหากมีการแสดงความรักที่มากเกินไปจนเกินกว่าสังคมจะยอมรับได้ ก็จะมีการจ้อง เป็นที่สนใจของคนในสังคม ก็จะถูกรังมองและตีตราในที่สุด

“คือการแสดงออกในพื้นที่สาธารณะที่น้อย ๆ เนี่ยเพราะมันก็คือเรื่องปกปิดไม่ปกปิด แล้วก็ในแง่ของวัฒนธรรมไทยด้วย แล้วก็การถูกตีตรา นี่ว่าพอ ๆ กัน แม้ในปัจจุบันจะดีขึ้น แต่ไม่ใช่ทุกที่จะรับได้ เพราะฉะนั้นเซฟ ๆ ไว้ ในที่ของเราดีกว่า แล้วด้วยความที่เป็นชายชาย มันจะถูกสนใจมากกว่า ต่อให้คนมองไม่คิดอะไร แต่จะรู้สึกว่ามันถูกมอง เพราะว่า เราก็เหมือนรู้สึกไม่ปกติ หวาดระแวง” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้สามารถสรุปภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อความพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ดังนี้

ตารางที่ 5.17 สรุปการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
1) ลักษณะการพูด	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
2) การแสดงอารมณ์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
3) นิยายส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิยายส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
5.1) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ส่วนตัว	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
5.2) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความเป็นจริง
5.3) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะ	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง

จากตารางที่ 5.17 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นต่อพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ว่าทั้งยอมรับว่ามีความสอดคล้องกับชีวิตจริง และ ปฏิเสธในบางประเด็นที่ถูกสร้างขึ้นจนไม่มีความสอดคล้องกับชีวิตจริง ดังนี้

1) ประเด็นที่มีการยอมรับว่ามีความสอดคล้องกับชีวิตจริง ได้แก่ การแสดงอารมณ์ที่มีครบครอบคลุมทุกอารมณ์เหมือนกับคนทั่วไป และ มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป ซึ่งในสองประเด็นนี้ ไม่ได้ถูกนำเสนอให้ออกมาเพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวละครนั้นเป็นกลุ่มชายรักชาย หากแต่แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายก็คือคนทั่วไป เช่นเดียวกับประเด็นการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่ส่วนตัว พื้นที่สาธารณะ และพื้นที่สาธารณะ ที่มีถูกนำเสนอออกมาให้มีความสอดคล้องกับชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชาย

2) ประเด็นที่ถูกปฏิเสธ เพราะถูกสร้างขึ้นจนไม่มีความสอดคล้องกับชีวิตจริง ประกอบไปด้วยลักษณะการพูด และ นิยายส่วนตัว อันเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นว่าทั้งสองประเด็นนี้ถูกเสริมเติมแต่งภายใต้กรอบ “ความเป็นชาย” โดยลักษณะและวิธีการพูดของตัวละครชายรักชายนั้น ได้พยายามยึดเยียดให้ตัวละครพูดคำหยาบ หรือ ใช้เสียงดัง โวยวาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความความเป็นชาย ขณะที่นิยายส่วนตัวของตัวละครนั้นถูกจำกัดไว้ตามบทบาททางเพศ คือ ตัวละครพระเอกย่อมมีนิยายที่แสดงความเป็นชายสูง เช่น เลือดร้อน ไม่ยอมคน กล้าได้กล้าเสีย ในขณะที่นายเอกจะอ่อนไหวง่าย ร้องไห้เก่ง ความเป็นหญิงสูงกว่า

5.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะสามารถบ่งบอกถึงชีวิตภายในของตัวละคร ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจว่าทำไมตัวละครชายรักชายถึงมีลักษณะเช่นนี้ หรือตัดสินใจทำเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น และผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการตีความ ให้ความเห็นต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์ว่าเหล่านี้อย่างไร ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ 1) ภูมิหลังตัวละคร 2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4) การยอมรับตนเอง 5) การเปิดเผยตนเอง 6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.3.1 ภูมิหลังตัวละคร

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาภูมิหลังตัวละคร ครอบคลุมไปในประเด็น ลักษณะทางสังคม ครอบครัว ศาสนา และทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชายของตัวละคร โดยจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นด้านภูมิหลังของของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.18 ดังนี้

ตารางที่ 5.18 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นภูมิหลังตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	พูดถึงแต่เรื่องครอบครัวเป็นหลัก ไม่มีศาสนา	มีการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมให้แก่ตัวละคร
คุณ B	ไม่ให้ความสำคัญ กับ พื้นฐานครอบครัว และศาสนา	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
คุณ C	ส่วนใหญ่ มาจาก ครอบครัวที่สมบูรณ์ และศาสนาไม่ได้มีผล	มีการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมให้แก่ตัวละคร
คุณ D	ทั้งศาสนาและครอบครัวไม่ได้ถูกพูดถึงหรือส่งผลให้ตัวละครเป็นเกย์	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
คุณ E	ซีรีส์ไม่ได้พูดถึงความเชื่อและศาสนามากนัก	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
คุณ F	หลาย ๆ เรื่องไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเล่าประวัติตัวละครอย่างลึกซึ้ง	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
คุณ G	ส่วนนี้ไม่มีถูกพูดถึงในซีรีส์วาย	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
คุณ H	ส่วนมากมีแค่เรื่องครอบครัวที่เป็นประเด็นหลัก ศาสนาและความเชื่อมีน้อย	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
คุณ I	อาจจะมาจากการเลียงดู หรือพ่อแม่ไม่ยอมรับ	มีการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมให้แก่ตัวละคร
คุณ J	ไม่เห็นพูดถึงครอบครัวและศาสนา	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ K	การเลี้ยงดูของครอบครัวหล่อหลอมตัวละคร แต่ศาสนาไม่มีกล่าวถึง	มีการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมให้แก่ตัวละคร
คุณ L	ไม่ค่อยให้ความสำคัญสักเรื่องเลย ทั้งประวัติ ศาสนา การเลี้ยงดู	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชาย รักขายในชีรีส์วาย
คุณ M	ศาสนามันยังไม่ได้ทรงพลังขนาดนั้น แต่มันจะมีเรื่องของเชื้อชาติ ครอบครัวมีทุกรูปแบบ และอาจจะมีความเจ็บปวดของตัวละคร	มีการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมให้แก่ตัวละคร
คุณ N	ไม่ค่อยมีอะไรมาก แต่การเลี้ยงดูมีผลมากที่สุด ศาสนาไม่ค่อยมีผล	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชาย รักขายในชีรีส์วาย
คุณ O	เป็นภาพที่เห็นได้ทั่วไป แต่ไม่มีรายละเอียด	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชาย รักขายในชีรีส์วาย

จากตาราง 5.18 จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ทัศนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นภูมิหลังของตัวละครชายรักขายในชีรีส์วายที่มีความใกล้เคียงกัน โดยที่สามารถแยกออกมาได้เป็น 2 ฝ่าย คือ 1) กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีการสร้างภูมิหลังให้แก่ตัวละครชายรักขาย 2) กลุ่มที่เห็นว่าการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมบางอย่างให้แก่ตัวละคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักขายในชีรีส์วาย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ได้ให้ความเห็นว่า ในชีรีส์วายไม่ได้มีการสร้างภูมิหลังให้แก่ตัวละครชายรักขายในชีรีส์วาย ทั้งที่เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยหล่อหลอม และพัฒนาตัวละครไปสู่การเป็นกลุ่มชายรักขายได้ อีกทั้งยังเป็นเหตุผลว่าทำไมตัวละครถึงกระทำเช่นนั้น

“การโยงภูมิหลังบางเรื่องยังไม่ค่อยสมเหตุสมผล ไม่สิ เรียกว่าไม่มีมากกว่า และหลาย ๆ เรื่องไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเล่าประวัติตัวละครอย่างลึกซึ้ง ทั้งที่มันจะเป็นส่วนที่ทำให้รู้ได้เลยนะว่าทำไมตัวละครถึงเป็นแบบนี้” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

“ไม่ค่อยให้ความสำคัญสักเรื่องเลย ทั้งประวัติ ศาสนา การเลี้ยงดู มันก็ควรเพิ่มนะ แต่ถ้าจะให้ธรรมดา ก็ต้องมีดราม่าน้ำตาแตกด้วย จ้า” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

“ศาสนาคือตัดไปเลย ไม่กล่าวถึงเลยสักเรื่อง ไม่มีความสำคัญ แต่ความเป็นจริงมันก็มีบางศาสนาที่ยังต้องปิดไว้อยู่ ในซีรีส์มันคือนิยายรักไง เพราะฉะนั้นประเด็นที่มัน so serious เกี่ยวกับ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถูกละไว้อยู่แล้ว ส่วนภูมิหลังนี้น้อยมากเลยนะที่มีกล่าวถึง เพราะว่าแต่ละเรื่องก็ไม่ได้มีการเลี้ยงดูที่เป็นปัญหาขนาดนั้น นอกจากอิธราห์ไพบ์ที่มีภูมิหลัง แต่ก็มีแล้วก็ได้ดี ไม่สมเหตุสมผล อย่างไซตัส ตอนที่พ่อก่อภพมาช่วย แต่ก็ได้ถูกมาเอามาเป็นปมว่ายอมรับไม่ยอมรับ ฐานะก็เท่า ๆ กันหมด” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

2) มีการสร้างครอบครัว และลักษณะทางสังคมให้แก่ตัวละคร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 5 คน ระบุว่า มีการสร้างภูมิหลังให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ในแง่ของลักษณะทางสังคม และครอบครัวเป็นหลัก ซึ่งตัวละครชายรักชายจะอยู่อาศัยในครอบครัวทั้งรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นอยู่กับทั้งพ่อและแม่ หรืออยู่กับพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ตลอดจนอยู่คนเดียว ส่วนศาสนาและเชื้อสายจีนนั้นอาจจะพบได้ในบางเรื่อง และจะกลายมาเป็นอุปสรรคสำคัญในความรักของตัวละครชายรักชาย ขณะเดียวกันในบางตัวละครก็ยังมีบาดแผลในชีวิตอีกด้วย เช่น เคยถูกละเมิดทางเพศ

“มีความสมเหตุสมผลตามบทละคร พอเข้าใจได้ คือ มันมีทั้งครอบครัวที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ตามพื้นเพ สิ่งเหล่านี้มันก็หล่อหลอมตัวละครขึ้นมาอะ ไม่ได้ติดอะไร” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่ค่อยมีอะไรมาก แต่การเลี้ยงดูมีผลมากที่สุด ศาสนาไม่ค่อยมีผล เอาจริงก็ไม่ได้มีเรื่องไหนพูดถึงศาสนา แบบตีเสกหน้าได้เท่ารักแห่งสยาม เลยนะ เรื่องนั้นแม่เคร่งมาก รับไม่ได้เลย แล้วก็ issue ใหญ่ของเรื่อง จนสุดท้ายโด่ง มิวก็ก้าวข้ามผ่านมากู้กันไม่ได้” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

“คือมันมีครอบครัวทุกรูปแบบเลยวัย พ่ออยู่กับแม่ พ่อเดี่ยว แม่เดี่ยว หรือไม่ได้อยู่กับครอบครัว แต่ครอบครัวไม่ได้ตายนะ แต่แบบอยู่ต่างจังหวัดแล้วมาอยู่คนเดียว ส่วนศาสนามันยังไม่ได้ทรงพลังขนาดนั้น แต่มันจะมีเรื่องของเชื้อชาติ เช่นถ้าเป็นลูกคนจีน อาจจะ strict เพราะความคาดหวังของคนจีน แล้วยิ่งถ้าเป็นลูกคนโตด้วยแล้ว อย่างน้อยก็ต้องคาดหวังว่านามสกุลเค้าต้อง lead ไปด้วยเรื่องพวกนี้ เช่น อาตั่วของผม แล้วตัวละครถ้าตัวละครไม่มีเรื่องตัวละครก็就会有 trauma เช่น ถูกข่มขืนหนึ่ง มีความไม่ดี ถูกล่วงละเมิด หรือ harassment มาก่อน” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่ถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวที่อบอุ่น เลี้ยงดูมาดี ถึงจะเป็นครอบครัวที่มีทั้งพ่อแม่ หรือพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว ก็เลี้ยงมาดี ไม่ค่อยเห็นปมชีวิตเท่าไร อบอุ่นดี แต่สำหรับศาสนา ยังไม่เคยเห็นตัวละครไหนที่มีความแตกต่างกันระหว่างศาสนาของตัวละครทั้งสองฝ่ายนะ” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นตรงกันว่าภูมิหลังของกลุ่มชายรักชายในชีวิตจริงไม่ว่าจะเป็น ลักษณะทางสังคม ศาสนาและความเชื่อ รวมไปถึงทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชายทั้งของตนเองและบุคคลรอบข้าง ล้วนมีผลต่อการแสดงออก และหล่อหลอมในสิ่งที่กลุ่มชายรักชายเป็น โดยระบุว่า ในบางความเชื่อ บางศาสนา ที่ไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชาย หรือการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักชายของบุคคลรอบข้าง เช่น ศาสนาอิสลาม หรือความเชื่อของคนจีน ย่อมส่งผลให้กลุ่มชายรักชายไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ หรือแสดงออกไม่ได้เลย

“แต่ถ้าพูดถึงการเลี้ยงดูกับศาสนา ก็ส่งผลถึงการเป็นเกย์อยู่นะ การเลี้ยงดูมีส่วนมาก เพราะบางคนก็เติบโตมาโดยมีแต่ผู้หญิงเลี้ยง ส่วนด้านศาสนาก็สำคัญ เช่น พวกอิสลามนี่ก็แอนตี้เกย์สุด ๆ บางคนก็ต้องปิดบังไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะกลัวกฎหมายและคำสอนของศาสนา” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนในชีวิตจริง ศาสนาอาจจะไม่ค่อย แต่เราก็ไม่รู้อะ ถ้าแบบคน
หนึ่งเป็นพุทธ อีกคนเป็นมุสลิม ถ้าในกรณีที่เป็นเพศเดียวกันจะมี
ปัญหาอะไรหรือเปล่า แต่คิดว่าที่มีปัญหาก็จะเป็นเรื่องของสัญชาติ
จีน ครอบครัวจีนน่าจะรับไม่ได้” คุณ C (สัมภาษณ์, 28
พฤศจิกายน 2562)

“บทบาททางสังคมถูกครอบไว้ด้วยศาสนา เราเป็นคนพุทธแต่เรา
ไม่ได้อินกับศาสนาพุทธ แต่ในขณะเดียวกัน เราจะรู้สึกแปลกมาก
ถ้าคุณเป็นอิสลามทั้งคู่ แต่ขณะเดียวกันเราจะรู้สึก cute มากเลย
ถ้าเป็นคริสต์ทั้งคู่ แต่ในชีรีส์ไม่ค่อยชูเรื่องศาสนาเลย น่าเสียดาย
อยู่” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“มีผลอย่างยิ่งเพราะครอบครัวที่เข้มงวด หรือศาสนาที่ค่อนข้าง
เคร่งมีผลต่อการเป็นเกย์และการเปิดตัว ยิ่งหากเข้มมากเท่าไร
ยิ่งสร้างความ repressed มากขึ้นเท่านั้น” คุณ G (สัมภาษณ์, 30
พฤศจิกายน 2562)

5.3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน
พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายใน
ชีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.19 ดังนี้

ตารางที่ 5.19 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายตัว
ละครชายรักชายในชีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	มีหลากหลายสาเหตุ เหมือนกับใน ชีวิตจริง	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในชีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ B	มีหลายสาเหตุ ขึ้นอยู่กับตัวละคร เหมือนกับในชีวิตจริง	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในชีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ C	เกิดจากความหวั่นไหวเมื่อได้อยู่ใกล้ กับผู้ชายอีกคน	ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ D	มีหลากหลายสาเหตุ แล้วแต่ตัวละคร เหมือนกับชีวิตจริง	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ E	อยู่กับผู้ชายแล้วไปเฟลอมืออะไรกัน	ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน
คุณ F	มีทั้งค้นพบจากการได้มีความใกล้ชิด สนทนากับเพื่อนชาย และกลุ่มที่ born to be	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ G	เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ใกล้ชิด	ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน
คุณ H	รู้สึกดีกับผู้ชาย ไม่ก็เกิดมาเพื่อเป็น เกย์	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ I	มาจากความใกล้ชิด หรือ เป็นมา ตั้งแต่เกิด	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ J	หวั่นไหวจากการมีเกย์หนุ่มมาอยู่ใกล้	ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน
คุณ K	มีทั้งการเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม แล้ว ก็พวกใกล้ชิดผู้ชายจนหวั่นไหว	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ L	ผู้ชายที่รักผู้ชายอีกคนได้แค่คนเดียว เพราะใกล้ชิดกัน	ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน
คุณ M	มีหลากหลายสาเหตุนานาประการ	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ N	ความใกล้ชิดกับผู้ชาย สังคมหล่อ หลอม หรือ Born to Be	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
คุณ O	ลองไปมีอะไรกับผู้ชายแล้วติดใจจน เป็นเกย์	ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 6 คน จากทั้งหมด 15 คน ระบุถึงสาเหตุการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครว่ามักเกิดจากการอยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน จนเกิดเป็นความรู้สึกดี เริ่มหวั่นไหวและกลายเป็นกลุ่มชายรักชายในที่สุด ซึ่งตัวละครเหล่านี้จะถูกนิยามว่าเป็นผู้ชายแท้ และไม่สามารถรักกับผู้ชายคนอื่นได้

“ส่วนใหญ่มันจะไม่อิงว่าตัวละครเป็นเกย์ตั้งแต่ต้น ก็จะมีเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความหวั่นไหว ก็เลยแบบว่ารู้สึกว่าจะชอบอีกฝ่ายจังเลย อะไอย่างเนี่ย ทั้ง ๆ ที่เหมือนกับว่า เขาจะไม่ได้นิยามว่ามันเป็นเกย์ ก็จะเป็นผู้ชายสองคนที่รักกัน” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“อันนี้ ละครชอบแบบให้ผู้ชาย อยู่ดี ๆ มาเป็นเกย์เพราะรู้สึกดีกับผู้ชาย ซึ่งตามเป็นจริงแล้ว เพอร์เซอคนประเภทนี้น้อยมาก ๆ ไม่ค่อยเล่าถึง คนที่เป็นมาตั้งแต่เด็ก ๆ ถึงมีก็ได้ให้ประเด็นกับการเป็นเกย์อะ ตั้งมาลอย ๆ ” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“เป็นผู้ชายแท้ค่ะ ทุกเรื่อง แต่ต้องมีสถานการณ์ให้ใกล้ชิดกับผู้ชายอีกคนเฉย ๆ หรือไม่ก็แบบเจอเกย์หนุ่มที่อ่อนโยน ดูเลเอาใจใส่ แล้วก็เลยหวั่นไหวหลายเรื่องเลยที่ใช้ตรรกะนี้ อีธารไทป์ยืนหนึ่ง บังเอิญรักยืนสอง แต่อิไทป์ (TharnType) ก็คือถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็กทำให้มีปมฝังใจในการเกลียดเกย์ แต่สุดท้ายเป็นเมียเกย์ ingsไปหมดแล้วแม่ เรื่องไปสุดมากนะ” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“คือถ้าเอาตรรกะในจักรวาลวายก็คือ เค้าเป็นผู้ชายค่ะ แต่รักนายเอกได้คนเดียว ไม่ใช่เกย์จ้า มันก็คืออียังวะ คือถ้าเค้าพูดมาขนาดนี้แล้ว ก็ไม่ต้องหาสาเหตุแล้วละ” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีก 9 คนที่เหลือ โดยให้ข้อมูลว่าสาเหตุของการเป็นชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นมีด้วยกันหลายประการ ได้แก่ 1. กลุ่มที่เกิดมาเพื่อเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยกลุ่มนี้มักจะเป็นตัวละครนายเอก ซึ่งมีการยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่เริ่มเรื่อง 2. กลุ่มที่เป็นกลุ่มชายรักชายเพราะสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดูจากคนในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิง และ 3. กลุ่มที่เป็นชายรักชายเพราะอยู่ใกล้ชิดกับผู้ชาย

“เป็นเกย์เพราะว่ารักใครคนหนึ่ง มันไม่ได้มีการเล่าว่า รู้สึกว่าชอบหุ่น ชอบอะไร มีความเกิดมาก็เป็นเกย์อยู่แล้ว แต่ว่ารักใครคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเพชอะไร ถ้ารักก็คือรัก มันก็เป็นแบบนี้หมด แต่อย่างอิพิท (บังเอิญรัก) นางก็ถูกเลี้ยงมาแบบประคบประหงมด้วย นางก็เลยแบบมีความลูกคุณหนู แล้วก็

เลยกลายเป็นสาวนุ่ม แต่มันก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญที่มากล่าวถึงว่าเป็นเกย์เพราะสิ่งนี้ แต่อย่างอื่น (เขามาเซงเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ) นางก็ดูสนใจในผู้ชายมาตั้งแต่เด็กนะ คอยมาหาที่หลุม ดังนั้นการมาเจอเมฆมันเลยเหมือนเป็นตัวเร่ร่อนมากกว่าที่ทำให้รู้ว่าตัวเองเป็นเกย์” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“อันนี้คือยุคเก่านะ ก็มาจากประสบการณ์ความรักที่ผิดหวัง แต่พอเข้ามายุคใหม่แล้วมันก็มาจากการใกล้ชิดนะ มันก็พอเป็นไปได้ทั้งยุคใหม่ ยุคเก่า แต่คือต้องอย่าลืมพวกที่เป็นมาตั้งแต่เกิด ส่วนใหญ่เกย์ในชีวิตจริงก็เป็นแบบนี้แหละ อีทีเหลือคือ fantasy แต่ก็พอเป็นไปได้” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“เขาเหงา หรือ ถ้าไม่ได้อยู่กับครอบครัว แล้วอยู่กับเพื่อน แล้วยังมีประสบการณ์คบกับผู้หญิงมาแล้ว คุยกับผู้ชายแล้วมัน match กว่า มันอาจจะ lead ไปสู่ความสัมพันธ์แบบชายชายด้วยก็ได้ ถ้าสมมติผู้หญิงมันแบบเยอะวะ งี้เงาะวะ แล้วคุยกับผู้ชายมันเข้าใจมากกว่า เพราะตอนนั้นครอบครัวก็ skype อย่างเดียว ดังนั้นเพื่อนที่อยู่รอบตัว หรือรุ่นพี่ก็อาจตอบโจทย์ ซึ่งมันก็เป็นไปได้ เพราะ ฉะนั้นการที่อยู่ใกล้กันอะ มันจะยังทำให้เห็นภาพชัดขึ้น แต่เขาอาจจะเป็นอย่างนี้แล้วแต่พอไปใกล้ชิดผู้ชายคำตอบมันจะยังชัดขึ้น แต่ก็ไม่ได้แปลกว่าทุกคู่จะเป็น คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่จะค้นพบจากการได้มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนชาย ซึ่งถือว่าเข้าใจได้ มันอาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง ส่วนพาร์ทที่เป็นแบบ born to be กี้มี แต่ก็ไม่มีเรื่องราวที่มาที่ไปสักหน่อย” คุณ F (สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2562)

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังระบุอีกว่า ในความเป็นจริงแล้ว การที่จะเป็นกลุ่มชายรักชายด้วยสาเหตุจากการอยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกันนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ แต่อาจจะเกิดได้น้อยกว่าสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งคนใกล้ชิดส่วนหนึ่งของผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็มีบางส่วนที่มีจุดเริ่มต้นเป็นกลุ่มชายรักชาย

มาจากสาเหตุนี้ ขณะเดียวกันการใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน สามารถเป็นตัวกระตุ้น ให้กลุ่มที่เกิดมาเป็นกลุ่มชายรักชายอยู่แล้วรู้ตัวได้เร็วขึ้น

“ไฉ่เรื่องการใกล้ชิดกับผู้ชายอะ เราว่ามันเป็นไปได้อยู่นะอะ อย่างเพื่อนสนิทก็เป็นเกย์เพราะใกล้ชิดกับเพื่อนผู้ชาย จนแบบสุดท้ายก็มีแฟนเป็นผู้ชายเป็นเรื่องเป็นราว แต่มันก็อาจจะเป็นเกย์อยู่แล้ว แต่ไม่รู้ แล้วพอไปใกล้ชิดกับผู้ชายด้วยกัน มันเลยเป็นเหมือนตัวเร่งให้รู้ตัวอีกที” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“แต่ผมมองเรายังคิดว่าถ้าผู้ชายสองคนอยู่ด้วยกันมาก ๆ มันอาจจะเปลี่ยนได้ เพราะว่ามันอยู่ที่ความรู้สึกด้วยแหละ ถ้าเกิดคนที่มันอยู่ด้วยกันแล้วไม่ได้คิดอะไรกันจริง ๆ มันก็คงไม่เปลี่ยนแหละ แต่ว่าถ้ามันอยู่ด้วยความเข้าใจกัน มันก็อาจจะเปลี่ยนได้เหมือนกัน มันเป็นไปได้ แต่อาจจะน้อยหน่อย แต่ถ้าเกิดคนมันเป็นอยู่แล้ว แล้วมาเจอผู้ชายอีกคน มันก็อาจจะเป็นตัวเร่งให้รู้ตัวว่าเป็นเกย์ก็ได้เนะ” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนใหญ่ก็คืออยู่กับผู้ชายแล้วไปเจออะไรกัน เลยเป็นเกย์ ซึ่งเราก็มองว่ามันเป็นไปได้ เพราะเราเห็นหลายคนในชีวิตจริงก็เริ่มด้วยอะไรแบบนี้ อย่างสังคมโรงเรียนชายล้วนมันก็ไม่ได้จ่อใคร มันก็มี know how ประมาณึ่ง แต่ก็อยากลองด้วยแหละ หรืออย่างบางคน เพื่อนสนิทเราที่เคยคบเป็นแฟนมา มันก็เริ่มจากนางทะเลาะกับแฟน แล้วมาอยู่เราบ่อย ๆ เรามันก็แรดด้วยไง เราก็อ่อยสุด ๆ ไปเลย จนมันแบบ เออ ๆ ลองก็ได้ พอมันลอง มันก็คบผู้ชายตลอดเลย ซึ่งเอาจริงเดี๋ยวนี้มัน define ลำบากนะ ใครจะไปรู้วันนี้อาจจะผันตัวไปแต่งงานก็ได้ ทุกอย่างมันเป็นไปได้หมด สุดท้ายแล้วมันคือ personal preference ความชอบส่วนบุคคล มันต้องเป็นคนนี้ถึงจะได้ข้อนี้ แต่ถ้าเป็นอีกคนนึง ต่อให้เหมือนกันมันก็อาจจะไม่ได้ก็ได้ ดังนั้นประโยคสวย ๆ ที่แบบ “กูไม่ได้ชอบผู้ชาย แต่กูชอบแค่คนนี้” มันเลยอาจจะเกิดขึ้นได้ แต่มันก็ไม่บ่อย และไม่ได้เกิดกับทุกคน มันสามารถเข้าใจได้อยู่” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

แต่ขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็ปฏิเสธกับ การที่ให้ตัวละครเป็นชายแท้แต่แค่รักกับผู้ชายได้อีกแค่คนเดียว โดยให้เหตุผลว่า การที่ไปชอบผู้ชายคนอื่นก็ไม่สามารถเทียบตัวเองว่าเป็นชายแท้ได้แล้ว เพราะนิยามของชายแท้ก็ต้องชอบได้เพียงผู้หญิงเท่านั้น ดังนั้นการที่ชอบเพศอื่นนอกเหนือจากผู้หญิงควรเทียบได้ว่าเป็นกลุ่ม ไบเซ็กชวล แต่ที่ต้องนิยามคำศัพท์ใหม่มาให้ตัวละคร เพราะว่าในปัจจุบันการเป็นกลุ่มไบเซ็กชวล หรือกลุ่มชายรักชายยังไม่เป็นที่ยอมรับ จึงต้องให้คงความเป็น “ผู้ชาย” เอาไว้ นอกจากนี้เป็นเพราะผู้แต่งยังไม่มีสมาธิความเข้าใจในเรื่องความลื่นไหลทางเพศและเพศทางเลือกที่นุ่มลึกพอ

“แต่ก็องภพและพีอาทิตย์ก็เป็นแค่ผู้ชายสองคนที่รัก แต่กันนะมันอยู่ที่คนแต่งนิยาม ถ้าเค้านิยามมางี้ มันก็จะกลายเป็นคำโรแมนติก ก็แค่เราชอบใครคนหนึ่ง ทำไมต้องมานิยามด้วยว่ากูจะเป็นเพศอะไร แต่ว่าถ้าสมมติต้องแบ่งประเภทมันก็อาจไปอยู่ใน biSexual ชอบใครก็ได้ แต่บางคนก็อาจจะไม่ชอบ biSexual เพราะว่ามันก็จะถูกมองว่าเป็นพวกสับสน งง สังคมยังมองว่าพวกนี้เป็นคนพิเศษ เพศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งถ้ามันตัดการถูกตั้งคำถามความสนใจให้มองเป็นเรื่องธรรมดา การที่ถูกมองว่าเป็นไบ เป็นเกย์ มันก็ไม่เสียหาย”
คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“แต่โอพวกที่บอกว่ารักผู้ชายคนนี้ได้คนเดียว ก็คือมีเลิโกหกตัวเองเถอะตอนนี้อาจจะพูดได้ใจว่ารักแค่คนเดียว เดี่ยวพอจบไป คนที่สองก็เอ้ารู้แล้วว่ากูไม่ใช่ผู้ชาย ฟังรู้ใจตัวเอง เป็นเพราะตัวละครมันยังไม่ได้ explore ในชีวิต มันยังเป็นเด็กใจ มันยังไม่มีประสบการณ์ชีวิต มันยังไม่รู้ว่าโลกข้างนอก culture กระแสของมันเยอะมากแค่ไหน เป็นไปได้มากกว่าจินตนาการ” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

เช่นเดียวกับกลุ่มตัวละครที่เคยมีแฟนเป็นผู้หญิงมาก่อน แล้วค่อยมาคบกับผู้ชายที่หลังที่จะต้องตีความว่าเป็นกลุ่มไบเซ็กชวลไปก่อน เพราะยังไม่สามารถสรุปได้ว่าต่อไปในอนาคตจะมีรสนิยมทางเพศอย่างไร ซึ่งถ้ากลับไปชอบผู้หญิงได้ และก็ยังคบกับผู้ชายได้เช่นกัน ก็จะเป็นกลุ่มไบเซ็กชวล แต่ถ้าหากค้นพบว่าตนเองมีความรู้สึกกับเพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นก็จะกลายเป็นกลุ่มชายรักชายโดยสมบูรณ์

“ส่วนพวกที่แฟนเป็นผู้หญิงอยู่แล้วอะ เราก็ไม่รู้ว่าเป็นไง แต่อาจเพราะค่านิยมที่ต้องมีแฟนผู้หญิง เขาเลยคบผู้หญิงมาตลอด แต่จริง ๆ แล้วเขาอาจจะเป็นเกย์อยู่ แต่พอเขาเจอผู้ชายที่ทำให้ความเป็นเกย์ของเขาถูกกระตุ้นออกมาได้ มันก็ทำให้เขาเป็นเกย์ได้เหมือนกัน แต่ถ้าเขาเลิกกับผู้หญิง แล้วมาคบผู้ชายแล้ว เขาจะสามารถรู้สึกกับผู้หญิงเหมือนเดิมได้ เขาก็เป็นไบ แต่ถ้าเขาไม่ชอบผู้หญิงเลยมันก็เป็นเกย์” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“แล้วไอ้พวกที่บอกว่ารักได้แค่คนเดียวเนี่ยจะไปตีว่าเป็น panSexual ไม่ได้ คือมันไม่ได้ pan ขนาดนั้น โน้ (Love Sick) จะไปเอากะเทยไม่ได้ มันยัง scope อยู่ คือตัวละครพวกนี้เค้าไม่ได้สาว ก็เลย define ตัวเองว่าแมน แล้ว once ที่เขา has a crush on someone ที่แมนเหมือนกัน มันเลยต้อง define position ตัวเองใหม่ แล้วถ้าแมนรู้สึกกับคนนี้มัย รู้สึก แล้วแมนคนอื่นละ รู้สึกมัย ไม่รู้สึก มันก็คงอยู่ในขั้นสับสน ถ้าเลิกกับคนนี้ไปจะเป็นชื่อนี้หรือผู้ชาย ถ้าเป็นผู้ชาย มันอาจจะต้อง take time ให้เป็นผู้ชาย ๆ ๆ ไปก่อน คือมันยังเป็นไปได้ เพราะที่ผ่านมามีคือ define ว่าตัวเองเป็นผู้ชายที่รักผู้หญิงมาตลอด แล้ววันหนึ่งจะเป็นผู้ชายที่รักผู้ชายไม่ได้หรือ แต่ ณ ตอนนี้ มันยังเข้าสู่ไประยะหนึ่ง แต่การที่เรารักใครสักคนมันอาจจะบอกไม่ได้ว่าเราเป็นอะไร” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

5.3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นทางด้านความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.20 ดังนี้

ตารางที่ 5.20 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	รูกจะมีความสับสน ส่วนรับจะมีความทุกข์มากกว่า	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตนเอง ไม่แตกต่างชีวิตจริง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ B	มีทั้งความทุกข์และความสับสน ซึ่งตรงกับความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ C	ความทุกข์และความสับสนมักจะมาจากการไม่ยอมรับในตัวเอง	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ D	พวกเราก็จะสับสนในความรู้สึกตัวเอง รับก็จะสามารถยอมรับตัวเองได้ แต่ก็มีความทุกข์	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ E	มีทั้งความทุกข์และความสับสนปะปนกันไป	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ F	ทุกตัวละครมีความทุกข์หรือความสับสนเป็นของตัวเอง	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ G	มีทั้งความสับสนและความทุกข์แต่น้อยแตกต่างกันออกไป	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ H	ความสับสนมักเกิดกับพระเอก ความทุกข์จะเป็นฝั่งนายเอก	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ I	แต่ละตัวละครจะมีความสับสนและความทุกข์เป็นของตนเอง	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ J	พวกสับสนก็ยังไม่ยอมรับว่าตัวเองชอบผู้ชาย นายเอกก็จะทุกข์ใจเพราะพระเอก	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ K	ทุกคนมีความทุกข์ความสับสนที่แตกต่างกันไป	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ L	พระเอกจะสับสนในความรู้สึก นายเอกจะมีความทุกข์ที่ต่างกันไป	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ M	ตัวละครมีความสับสนและความทุกข์เป็นของตัวเอง	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ N	ความสับสนและความทุกข์ของแต่ละตัวละครแตกต่างกัน และใช้เวลาไม่เท่ากัน	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง
คุณ O	มีทั้งความทุกข์และสับสนในแต่ละตัวละคร	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตน ไม่แตกต่างชีวิตจริง

จากข้อมูลในตารางที่ 5.20 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีการให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน เกี่ยวกับประเด็นความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชายในตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย โดยระบุว่า ในซีรีส์วายแต่ละเรื่อง ตัวละครชายรักชายแต่ละตัว ล้วนจะต้องเผชิญหน้ากับความสับสนหรือความทุกข์ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะแบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้ กลุ่มที่เป็นชายแท้ ยังไม่ค้นพบตัวเอง แล้วเกิดความหวั่นไหวกับผู้ชายด้วยกัน โดยส่วนมากมักจะเป็นพระเอก หรือเคยคบกับผู้หญิงมาก่อน ก็จะเกิดความสับสนในความรู้สึกของตนเอง และไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไร เนื่องมาจากรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคม ที่บ่มเพาะจนเกิดการรับรู้ว่าคุณชายต้องคู่กับผู้หญิง

“อย่างทีบอก ในบทมันไม่ได้ปูว่าเป็นเกย์ตั้งแต่ต้น เป็นผู้ชายมาตลอด แต่พอรู้สึกชอบผู้ชายอีกคน ก็รู้สึกสับสนในตัวเอง มันก็เลยเหมือนกับว่าอยู่ในภาวะที่ตัวเองไม่ยอมรับอะไรแบบนี้ ถ้าคนปกติที่เริ่มมาสนใจผู้ชายตอนแบบม.ต้น มัธยมอะไรอย่างเนี่ย ก็น่าจะมีความขัดแย้งในตัวเอง ว่าเป็นหรือเปล่า ก็จะคล้าย ๆ กัน คือมันผิดจากค่านิยมของสังคมที่มันปูมาตั้งแต่ต้นว่าแบบเออ ผู้ชายก็ต้องคู่กับผู้หญิงนะ มันเลยทำให้เกิดความเสียดแทง”
คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

ขณะตัวละครที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายมาตั้งแต่ต้น โดยส่วนมากมักจะเป็นฝ่ายนายเอก ก็จะก้าวข้ามผ่านขั้นตอนการสับสนไปแล้ว จึงมีแต่ความทุกข์ ซึ่งก็จะมีความทุกข์ที่แตกต่างกันออกไปด้วยในแต่ละปัจเจกบุคคล โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญระบุว่า ความทุกข์ตัวละครชายรักชายนี้มักเกิดขึ้นจากการแอบรัก การโดนนอกใจ ไม่แน่ใจว่าอีกคนรู้สึกเหมือนกันหรือไม่ หรือแม้กระทั่งครอบครัวไม่ยอมรับ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตจริงของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและกลุ่มชายรักชาย

“มันจะมีตัวใดตัวหนึ่งที่สับสน อีพวกที่เป็นชายแท้มาก่อนทั้งหลาย ส่วนอีรับก็คือจะยอมรับตัวเองในทันที แต่ก็มีความทุกข์แทน เพราะไม่รู้ว่าเขาจะรักหรือไม่รักเรา มันเป็นความทุกข์ของความรักมากกว่า ขณะที่แบบว่าฝ่ายที่เป็นผู้ชายมาก่อนก็จะสับสนทั้งความรัก สังคมที่มองมา ขัดแย้งกันไปหมด สุดท้ายแล้วความรักก็จะชนะทุกอย่าง ในชีวิตจริงก็คือจะเจอกันได้ทุกคน มันก็ค่อนข้างจะ individual มาก ๆ” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ก็เห็นได้ในซีรีส์หลายเรื่องนะ แตกต่างกันไป พวกที่อ้างว่าตัวเองเป็นชายแท้ก็จะแบบงง ๆ สับสน ๆ เอ๊ะ ภูเป็นโไรนะ ส่วนตัวสาวอยู่แล้วก็ไม่ค่อยมีปะ ก็ชอบแอบชอบผู้ชาย ตามประสาสาวหัวโปก ขึ้นตอนพวกนี้ชอบอยู่ช่วงกลาง ๆ เรื่อง เหมือนเป็น pattern เดียวกัน แล้วก็ผ่านมา ฮือ ฮือ ผ่านไป” คุณ I (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“สับสนเพราะไปชอบนายเอกไฉ แต่ไม่ได้เป็นเกย์นะ เป็นผู้ชายแท้ ยืนยันอีกครั้ง นายเอกก็จะเป็นสาวดราม่า คิดว่าตัวเองไม่คู่ควรกับพระเอก เค้าหล่อขนาดนั้น ก็ควรคู่กับผู้หญิง เนี่ยดราม่าสุดของเรื่องแล้วเด้อ คือบางทีก็ยอมรับนะว่าน้ำเน่าเหลือเกิน หนูลูก หนูจะดราม่าอะไรเบอร์นั้น ร้องให้เป็นวรรคเป็นเวร หนูต้องหยุด หนูต้องพักก่อนลูก อะไรของมึง” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ตัวรูกี้คือมีความสับสนว่าตัวเองเป็นอะไร รับก็จะทุกข์จากการแอบชอบ เพราะมันเลยจุดจะมาสับสนไปแล้ว มันยอมรับตัวเองไปแล้ว แต่ถ้าในมิติของครอบครัว มันขัด อย่าง ด้ายแดง ในชาติแรก มันขัดมากเลย เพราะมันนำไปสู่ความตายเลยนะ สองบ้านเกลียดกันแล้วก็ห้ามลูกคบกันแบบโรมิโอ จูเลียตเลย กีดกันแบบหนักมาก” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

5.3.4 การยอมรับตนเอง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นการยอมรับตนเองของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.21 ดังนี้

ตารางที่ 5.21 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการยอมรับตนเองของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	จากการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายบ่อย ๆ แต่ในชีวิตจริงจะใช้เวลาค่อนข้างนาน	การยอมรับตนเองของตัวละครในซีรีส์วายไม่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ B	ชีรีสวายไม่ให้ความสำคัญ ทั้ง ๆ ที่เป็นประเด็นที่สำคัญ	ชีรีสวายไม่ให้ความสำคัญกับกระบวนการยอมรับตนเอง
คุณ C	เกิดจากตัวละครไม่สนใจคนรอบข้างแล้ว ซึ่งไม่ตรงกับชีวิตจริงที่มีปัจจัยอื่นเข้ามา	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ D	ความรักของพระเอกนายเอก ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ E	ไม่ตรงกับชีวิตจริง	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ F	ยอมรับไปเอง ไม่มีเป็นกระบวนการให้เห็น	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ G	ค่อนข้างไวเกินจริง	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ H	ยอมรับแบบ แคเฉพาะคน ๆ นั้นที่ตัวเองแอบรู้สึกถูกใจ	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ I	ยอมรับแค่รักผู้ชายอีกคน แต่ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นเกย์	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ J	ยอมรับได้อย่างรวดเร็ว และไม่ตรงกับความเป็นจริง	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ K	เหมือนข้าม ๆ เรื่องนี้ไป	ชีรีสวายไม่ให้ความสำคัญกับกระบวนการยอมรับตนเอง
คุณ L	ไม่มีการยอมรับแบบจริงจัง	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ M	ทุกตัวละครก็ยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ แต่ไม่ใช่ทุกตัวละครจะยอมรับหรือ پذیرว่าตนเองเป็นเพศอะไร	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ N	ยอมรับแบบไม่ตรงกับความเป็นจริง	การยอมรับตนเองของตัวละครในชีรีสวายไม่ตรงกับความเป็นจริง
คุณ O	ชีรีสไม่พูดถึงกระบวนการนี้	ชีรีสวายไม่ให้ความสำคัญกับกระบวนการยอมรับตนเอง

จากข้อมูลในตารางที่ 5.21 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกัน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทาง คือ 1) การยอมรับตนเองของตัวละครในซีรีส์วายไม่ตรงกับความเป็นจริง 2) ซีรีส์วายไม่ให้ความสำคัญกับกระบวนการยอมรับตนเอง ดังนี้

1) การยอมรับตนเองของตัวละครในซีรีส์วายไม่ตรงกับความเป็นจริง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 12 คน ระบุว่า ตัวละครในซีรีส์วายมีการยอมรับตนเองที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง กล่าวคือ ตัวละครชายรักชายมักจะมีการยอมรับตนเองอย่างรวดเร็ว ซึ่งในความเป็นจริงนั้น กระบวนการนี้ค่อนข้างใช้เวลานาน อาจเป็นเพราะส่วนหนึ่งซีรีส์วายมีเวลาที่จำกัด จึงทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับประเด็นนี้ได้มากนัก ขณะเดียวกันก็เป็นการยอมรับว่าตนเองนั้นกำลังคบหากับผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่ได้ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ส่วนสาเหตุที่ทำให้ตัวละครสามารถยอมรับตนเองได้นั้น มีด้วยกันหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากการมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ความรักที่มีให้กัน ซึ่งในความเป็นจริงยังมีปัจจัยอีกมากมายที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดการยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นสายตา คนรอบข้าง ครอบครัว

“ส่วนใหญ่เกิดจากการมีสัมพันธ์จากผู้ชายบ่อย ๆ ซึ่งในความเป็นจริง การยอมรับตัวเองค่อนข้างใช้เวลานาน เวลาเล่าเรื่องในซีรีส์มันเลยไม่พอ ซีรีส์ส่วนใหญ่เลยขาดส่วนนี้ไป เอาจริงขาดมาตั้งแต่ช่วงสับสนและมีความทุกข์แล้วละ ที่สำคัญกระบวนการนี้มักเกิดก่อนมีแฟน” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“มันต้องผ่านช่วงที่มีความทุกข์ก่อน แต่พอถึงจุดหนึ่งมันก็เหมือนกับว่าไม่สนใจอะไรแล้ว สนใจแต่ฝ่ายตรงข้ามอย่างเดียว ก็เลยเกิดการยอมรับได้ โดยที่ไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะมองยังไง แต่ชีวิตจริงมันจะมีปัจจัยมากกว่านั้นอีกอะ ครอบครัวเออ ครอบครัวที่ไม่ยอมรับมาก ๆ มันก็จะไม่สามารถยอมรับตัวตนของเขาเองได้ ให้คนภายนอกรับรู้ ในละครมันจะง่ายกว่าตรงที่ว่ามันสามารถเขียนอะไรลงไปก็ได้ ทำให้ไม่ต้องแคร์สายตาคนรอบข้างได้ แต่ว่าจริง ๆ มันก็อาจจะไม่ใช่ทั้งหมด อาจจะไม่ได้สามารถเปิดเผยได้ทั้งหมด” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ก็บอกแล้วความรักก็จะชนะทุกอย่าง เราไม่สามารถต้านทานความรู้สึกของตนเองได้ ขอขอบคุณค่าาา” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ท้ายที่สุดมึงกล้าที่จะบอกความรู้สึกกับคู่มึงแล้ว มันคือการยอมรับโดยปริยายแล้วนะว่ามึงมีความรู้สึกดี หรือ รสนิยมทางเพศมึงเปลี่ยนไป อย่างนี้อค (อกหักมารักกับผม) ถึงจะเคยไม่ยอมรับ แต่การที่ยอมรับกรไปแล้วก็คือยอมรับตัวเองแหละ และนี้อคพยายามจะไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอื่นด้วยซ้ำ มันอาจจะดีก็ได้แล้ว ด้วยสภาพด้วยอะไร วนี้อะมาทางนี้แล้ว ซึ่งทุกตัวละครก็ยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ แต่ไม่ใช่ทุกตัวละครจะยอมรับหรือฟันธงว่าตนเองเป็นเพศอะไร ฉันทามันเป็นเรื่องส่วนบุคคล แต่ถ้ายอมรับว่า ณ เวลานี้ฉันรู้สึกดีกับเพศนี้ อันนี้คือทุกคนยอมรับเพราะมันทำให้ความสัมพันธ์ไปต่อข้างหน้าได้ ถ้ามองว่ามันเปลี่ยนไป อย่าฟันธงเลย เพราะถ้าเอาความมั่นคงไปครอบอยู่ มันจะยิ่งลำบาก ซึ่งเอาจริง ๆ แล้วมันอาจจะสิ้นไหลก็ได้ แล้วการสิ้นไหลนั้นก็อาจจะไม่ได้ส่งผลอะไรต่อความสัมพันธ์หน้า ๆ หรือเส้นเรื่องอีกแล้ว” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

2) ซีรีส์วายไม่ให้ความสำคัญกับกระบวนการยอมรับตนเอง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 3 คน ระบุว่า ซีรีส์วายในปัจจุบันไม่ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการยอมรับตนเอง ทั้ง ๆ ที่ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญเป็นอย่างมาก ที่จะช่วยให้ได้ปลดปล่อยและสบายใจในการใช้ชีวิตต่อไปได้

“ซีรีส์วายไม่ค่อยให้ความสำคัญนะ เหมือนจะข้ามตอนไปเลย ทั้งที่การยอมรับตัวเอง รวมถึงการเปิดตัว ฟันธงว่ามันสำคัญนะ เพราะมันจะทำให้เราทำอะไรได้สบายใจขึ้น ทั้งด้านการงาน หรือการใช้ชีวิต บางคนทำอะไรไม่เต็มทีเพราะกลัวคนรังเกียจหรือไม่ยอมรับเราเพราะเป็นเกย์” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ในชีร์ลีมีด้วยหรือ เหมือนข้าม ๆ เรื่องนี้ไปปะ คือแบบในชีร์ลีนางชอบสับสน แต่อยู่ดี ๆ ก็คือตรัสรู้ได้ด้วยตัวเองเลย ยอมรับได้เออ คนนี้แหละผัวของกู ไม่ได้มี turning point อะไรมาก่อนอะ ซึ่งมันไม่ได้เหมือนในชีวิตจริง อยู่ดี ๆ ตื่นเข้ามายอมรับได้เลยหรือ บ้าปาว” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

5.3.5 การเปิดเผยตนเอง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในชีร์ลีวาย ได้ดังตารางที่ 5.22 ดังนี้

ตารางที่ 5.22 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในชีร์ลีวาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ทุกตัวละครเปิดตัว และทุกคนก็ยอมรับ ทำเป็นเรื่องปกติ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกินจริง	การเปิดตัวของตัวละครชายรักชายในชีร์ลีวาย มีความเกินจริง
คุณ B	ตัวละครมีการเปิดตัว และเป็นที่ยอมรับ	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ความเกินจริง
คุณ C	พอเปิดตัวไปทุกคนก็รับได้หมดเลย ชัด กับความเป็นจริงอีก	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ความเกินจริง
คุณ D	สุดท้ายก็เปิดตัวกันหมด ก็รับได้กันหมด ซึ่งในชีวิตจริงมันเป็นไปได้	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ความเกินจริง
คุณ E	เกิดความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ความเกินจริง
คุณ F	มีการเปิดตัว และเป็นที่ยอมรับ	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ความเกินจริง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ G	มีการเปิดตัวกับคนอื่น และเป็นที่ยอมรับ ไม่ได้อยู่บนบรรทัดฐานของความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ H	แม้ว่าในบางครั้งจะเปิดตัว แต่ไม่เป็นที่ยอมรับ แต่ตอนจบก็จะยอมรับได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ I	มีการเปิดตัวกับพ่อแม่ เพื่อน ซึ่งสามารถยอมรับได้	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ J	เปิดตัวกับคนรอบข้าง และสามารถยอมรับได้ง่าย	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ K	เปิดตัวกับครอบครัว เพื่อน โดยที่ทุกคนยอมรับได้ มันเป็นเรื่องเกินจริง	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ L	ตัวละครมีการเปิดตัว ทุกคนยอมรับได้	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ M	แฟนตาซีในแง่ที่ทุกคนยอมรับได้หมด ไม่ตรงกับความเป็นจริง	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ N	ทุกคนรู้และยอมรับกันได้หมด	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
คุณ O	ไม่ได้เปิดตัวเป็นเรื่องเป็นราวมาก แต่ทุกคนก็รับรู้และยอมรับได้หมด	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง

จากข้อมูลในตารางที่ 5.22 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นในประเด็นการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ คือ ซีรีส์วาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับซีรีส์วายในยุคหลังนั้น ให้ความสำคัญกับประเด็นการเปิดตัว อีกทั้งยังต้องการให้สังคมเกิดการยอมรับกลุ่มชายรักชาย จึงสร้างให้ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัว หรือ เพื่อนสนิท โดยบุคคลที่กลุ่มชายรักชายไปเปิดตัวด้วยนั้น สามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้หมดทุกคน แทบจะในทันที ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะในสังคมไทยนี้ ยังคงมีกลุ่มที่ไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชายอยู่ หรือไม่ก็ไม่สามารถยอมรับกลุ่มชายรักชายได้ในทันที ต้องใช้เวลาในการปรับตัวและการยอมรับ ซึ่งจะส่งผลให้กลุ่มชายรักชายในชีวิตจริงบางส่วนไม่กล้าเปิดตัว เนื่องจากกลัวการไม่ยอมรับจากบุคคลเหล่านั้น

“ถ้าในละครมันก็ ส่วนใหญ่เท่าที่เห็นมันก็จะรู้กันแค่กลุ่มเพื่อน หรือคนสนิทอะ ยังไม่เห็น หรือมีแล้ว ไม่แน่ใจ จำไม่ค่อยได้ ที่แบบเปิดเผยต่อสาธารณชน อ่อ ในโซเชียล ที่เปิดตัวในที่ทำงาน ก็น่าจะมีทั้งในชีวิตจริงด้วยที่เปิดตัว แต่ว่าเราไม่ได้เห็นบ่อยมากกว่า เพราะว่าคงไม่ได้แบบมีใครที่จะประกาศตัวตนขนาดนั้น ส่วนใหญ่ก็จะรู้แคในกลุ่มคนสนิท แล้วในซีรีส์พอเปิดตัวไปทุกคนก็รับได้หมดเลย อันนี้ก็ขัดกับความเป็นจริงอีก มันก็จะมีคนที่แบบ ไม่ยอมรับก็คือไม่ยอมรับจริง ๆ อะ อาจจะเป็นคนที่แบบหัวโบราณมาก ๆ ก็ต่าง ถึงในซีรีส์ตอนแรกจะยอมรับไม่ได้ แต่สุดท้ายก็จะเปิดใจรับ แต่ว่าในชีวิตจริงอะ คนไม่รับก็คือไม่รับ ก็เลยทำให้คนไม่กล้าจะเปิดตัวเท่าไร อยู่ที่สังคมที่เขาอยู่อะ” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ในซีรีส์ไม่เหมือนกับชีวิตจริงเท่าไร เพราะอย่างกับเพื่อน เราน้อยมากเลยนะที่เพื่อนจะไม่รู้มาก่อนว่าเพื่อนมีรสนิยมทางเพศแบบไหน แม้ว่าจะมาพลิกเอาในช่วงสุดท้ายก็ตาม มันจะมีความเือะอยู่อะ ว่ามึงใช่แน่ ๆ ยังก็ปิดไม่มิดหรอก หรือไม่ก็ไป coming out กับพ่อแม่ เราน้อยมากเลยนะที่จะเป็นเหมือนในซีรีส์ คือเซ็กซี่แบบฟิลแบบแม่รู้อยู่แล้วอะ เราถึงบอกเิงว่าเรื่องมัน lead ไปในทางนั้น ซึ่งเรว่ามันจริงที่สุดนะ เพราะว่าพ่อแม่รู้ดีที่สุดว่าเราเป็นอะไร แต่อพิท บังเอิญรัก นี่คือตูดใจ ซึ่งซีรีส์ยุคหลังใส่ใจเรื่องนี้มากขึ้น มันทำให้ดูเป็นเรื่องง่าย แต่จริง ๆ มันก็ไม่ง่าย แล้วมันก็ต้องให้เวลากับพ่อแม่ด้วย ไม่ได้จะมายอมรับอะไรง่ายขนาดนั้น” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“เพื่อผลักดันให้สังคมยอมรับ LGBT มากขึ้น ตัวละครหลาย ๆ ตัวที่อยู่รอบตัวของ ตัวละครรอบข้างมักจะยอมรับได้ง่ายและให้กำลังใจตัวละครหลัก ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่ซีรีส์สามารถช่วยผลักดันให้คนทั่วไป สามารถทำตัวแบบนี้ได้มากขึ้น แต่มันก็ไม่ได้อยู่บนบรรทัดฐานของความเป็นจริง” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“ท้ายที่สุดมันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ถ้า come out กับที่บ้านแล้ว มัน feel free เลยที่จะบอกว่าคนนี้เป็นแฟน แต่ถ้าท้ายที่สุดแล้ว ยัง struggle อยู่ ยังไม่ได้บอกว่า “ผมชอบผู้ชายนะครับ พ่อแม่” เขาก็จะไปในแค่เพื่อน มันจะชัดในคู่ พิทแก้ว (kiss me again) ในฝั่งบ้านแก้ว หรือ เอ้พิท (บั้งเอิญรัก) ในฝั่งบ้านเอ้ คือมันไม่จำเป็นต้อง define ว่าจะอะไร อาจจะไปในฐานะเพื่อนสนิทก็ได้ แต่กับเพื่อนก็ไม่ได้เปิดตัวแบบจริงจัง มันแฟนตาซีในแง่แล้วผู้ชายรอบข้างคือยอมรับได้หมด ซึ่งในความจริงแล้วมันต้องขากถูกใส่แล้ว หรืออาจจะ fade ออก แต่นี่คือแบบ “เฮ้ย กูรับได้” แต่เอาจริง ๆ การ coming out มันยังให้ผลลัพธ์ได้ทั้งสองแบบอยู่ดี มันขึ้นอยู่กับพื้นฐานครอบครัวนั้น ๆ ด้วย” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

กลุ่มให้ข้อมูลสำคัญยังกล่าวอีกว่า การที่ทำให้ตัวละครชายรักชายทุกตัวในซีรีส์วายสามารถเปิดตัว และเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมได้นั้น ก็ไม่ได้ส่งผลให้กลุ่มชายรักชายกล้าที่จะเปิดตัวต่อบุคคลรอบข้างได้ เพราะกลุ่มชายรักชายในชีวิตจริงยังต้องคำนึงและพิจารณาถึงทัศนคติ ความเชื่อ ท่าทีของบุคคลที่กลุ่มชายรักชายจะเปิดตัวด้วย ซึ่งถ้าไปในทิศทางที่เป็นบวกก็อาจจะกล้าเปิดตัวด้วย แต่ถ้าเป็นลบก็จะไม่เลือกที่จะเปิดตัวด้วย

“ไม่ใช่ว่าคุณซีรีส์วายไปแล้วจะกล้า coming out ทุกคน ถ้าฉันเป็นคนขี้อาย ฉันจะยังไม่กล้าเปิดตัว ไม่กล้าบอกใครเหมือนเดิมก็ได้ แต่อาจจะแค่ release อารมณ์บางอย่างกับซีรีส์วายแค่นั้น แต่ก็ยังไม่กล้า come out แต่ถ้าวินนิ่งมี passion จะ come out อาจจะมองว่า เออเนี่ยมันก็ยังมี platform ที่เขา come out กันนะ แต่มันก็ยัง 50:50 อยู่ดี ในแง่สายตาคนอื่น แต่มันอาจจะไม่เสียหายก็ลองดู” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ในเวลานี้ ตอนนี้ สังคมมันไม่ได้ยอมรับได้ง่ายแบบนั้น อย่างเรานับถือ อิสลาม เรื่องเพศที่สามคือเปิดไม่ได้เลย ผิดหลักศาสนา เราก็ไม่เปิดตัว แต่ก็ เป็นของเราแบบนี้แหละ ถึงเปิดไปก็ไม่มีใครยอมรับหรอก” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“มันไม่เกี่ยวกับการที่ทำให้เกย์กล้าเปิดตัวมากขึ้น มันแค่รู้สึกว่า “ดีเนาะ ถ้าเป็นแบบนี้” แต่ถ้าหันออกจากหน้าจอ แล้วมามองความจริง แต่ละคน มันก็จะรู้แล้วว่าตัวเองอยู่ในสถานะไหนตอนไหน คนรอบข้างโอเคจริงมั้ย มันไม่ได้ทำให้หึกเหิม สู้เพื่อความรัก ออกมาป่าวประกาศให้โลกรู้ว่าเรา รักกันอะ” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ชีวิตรสขุหลัง ๆ นางก็ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้แหละ เพราะสังคมก็เปิดแล้ว ไม่มีอะไรต้องปิดแล้ว แต่ถ้าถามว่าทุกคนกล้าเปิดตัวแบบในชีวิตรสมัย อยู่ ๆ จะเดินไปบอกพ่อแม่ ป้า หนูเป็นตุ๊ดนะ ก็ไม่แหละ ได้โดนเฉดหัวออกจาก บ้านสิ มันใช้ทุกคนที่จะกล้า และไม่ง่ายหรอกนะ มันต้องดูทั้งท่าทีของคน ในครอบครัวด้วย ไหนจะศาสนา หรือความเชื่อที่มันฝังรากลึกมาอีก คืออย่าง ฉันทนี่ บ้านคนจีนแบบ conservative เลย แถมเป็นตัวเฮียอีก จะให้บอก ไปเลยก็ไม่ได้ปะ ทุกวันนี้ป้าเห็นพวกตุ๊ดที่เป็นพิธีกรในทีวียังพูดอยู่เลย แบบ ไม่ชอบ ไปเอาคนพวกนี้มาเป็นพิธีกรทำไม เอาจริง ๆ ก็คือจุกนะ ทำอะไร ไม่ได้ นอกจากกำหนดแน่น ไม่ต้องคิดถึงเรื่องการเปิดตัวเลย” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

5.3.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ได้ ดังตารางที่ 5.23 ดังนี้

ตารางที่ 5.23 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ทุก เรื่อง Happy Ending เหมือนกันหมด	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ B	แอบปี๊ แต่ความจริงไม่ใช่ทุกคน ที่จะสมหวัง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ C	จบแบบสุขนาฏกรรม	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ D	รักกันดี ทุกเรื่อง ในชีวิตจริง อาจจะไม่ใช่ทั้งหมด	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ E	จบแบบละครไทย	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ F	จุดจบของตัวละครไปในทางที่ดี เพราะคนดูก็ต้องการแบบนี้	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ G	Happy Ending เยอะเกินไป ตามความต้องการของคนดู ไม่ได้ตามความจริง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ H	ส่วน มาก feel good ตาม วัฒนธรรมละครไทยและความ ต้องการของคนดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ I	แอบปี๊ทุกเรื่อง เพราะคนดูชอบ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ J	มีความสุขครองรักกันยาวนาน ตามที่คนคู่ต้องการ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนานุกรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ K	จบแบบ Happy Ending	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนานุกรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ L	ตัวละครได้คู่กัน มีความสุข เพราะเป็นสื่อเพื่อความบันเทิง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนานุกรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ M	แฮปปี้เอนด์ เพราะมันขายได้ และมันง่ายต่อการสร้างต่อ	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนานุกรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ N	Happy Ending เพรา ะ คน อยากดู	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนานุกรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร
คุณ O	ส่วนมากก็แฮปปี้ เป็นการเสพ สื่อแบบบริโภคนิยม	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบ สุขนานุกรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร

จากข้อมูลในตารางที่ 5.23 พบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ได้ให้ความเห็นในประเด็นความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกฉันท์ นั่นคือ ทุกตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทุกเรื่อง ล้วนมีชีวิตที่ดี เป็นที่ยอมรับของครอบครัวและคนรอบข้าง ได้ใช้ชีวิตตกลงคบหาใจกับคู่ครองของตน โดยเป็นจุดจบแบบสุขนานุกรม ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความจริงมากนัก ในชีวิตจริงนั้นยาวกว่าซีรีส์มาก และไม่มีใครที่จะสมหวังได้ทุกคน ในเมื่อในโลกแห่งความเป็นจริงยังมีกลุ่มคนที่ไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายอยู่ขณะเดียวกันก็ไม่มีใครที่จะสมหวังไปตลอดชีวิต แต่ซีรีส์จะเลือกจบด้วยจุดที่กำลังมีความสุข โดยที่ผู้ชมก็ไม่สามารถรู้ได้เลยว่าหลังจากตอนจบของซีรีส์นี่จะเป็นอย่างไร

“ส่วนใหญ่ก็แอบปี่นะ แต่เราก็ไม่รู้ว่แบบไอ้แอบปี่ของเรื่องอะ มันคือการคบกัน หรือว่าตกลงคบกัน แต่ว่าต่อจากนั้นมันจะเป็นยังไง ถ้าในชีวิตจริง มันก็ต้องดูต่อไปว่าการคบกันมันจะยาวนานไหน แต่ส่วนใหญ่ในละครก็ทำเหมือนว่า พอคบกันก็คือจบ คู่กันไปตลอด” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ก็รักกันดี เพราะมันมาจากนิยายรักไง ถ้าจบเศร้ามันก็เป็นนิยายดราม่าไ้ก็จะไม่ใช่ซีรีส์วายก็กกก กระช่มกระชวยหัวใจ มันก็จะเป็นแบบ The Effect ไ้ สามตอนจบ ซีรีส์วายมันคือนิยายแจ่มใส ไม่สามารถเป็นที่จะเป็นจริงได้ แค่การดำเนินเรื่องยังดูเป็นอุดมคติไปหมดเลย มันเป็นสิ่งที่เราอย่างให้เป็น ซึ่งในโลกความเป็นจริงมันเป็นไปได้ร้อยเปอร์เซ็นต์” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)



ภาพที่ 5.7 The Effect Series โลกออนร้าย

แหล่งที่มา: LINE TV, 2019

“ต่อแหละ เอาตรง ๆ ไม่จริงอะ จะมาแอบปี่กันทุกคู่ แต่ก็ไม่ได้ชอบซีรีส์ที่แบบ ไอ้โห เกะเทยตาย เกย์ต้องโดนกักขัง ก็ไม่ขนาดนั้น แต่หมายความว่า การที่รักกันจนวันสุดท้าย เราเองก็ยังไม่เคยเจออะ แต่มันก็จบแบบละครแหละ ตามบทประพันธ์ เพราะฉะนั้นนี่ก็ fine อะ แต่คือก็ไม่ได้ติดจนแบบพูดหน้าจว่า ไม่จริง โกหก อี ไม่จริงแหละ แหะ ก็รู้ว่ามันเป็นละครอะ เราเป็นคนดูมหรสพเพื่อความบันเทิงเลย เราไม่เคยเอามา compare กับชีวิตจริง แต่อย่าง ธารไทป์คือติด อันนี้คือไม่จริง ลวงหลอก โซตัสเองก็เป็นซีรีส์ต่อแหละ พูดมาแบบ “จะจับพี่ทำเมีย” ไอ้โห เรื่องจริงคือตายคาตีนพี่ไปละ” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

“Happy สุด ๆ ไปเลย เหมือนดูละครช่อง 3 ช่อง 7 แหะละ คือมันก็โอเคนะ ละครพวกนั้นมันดูมีเรื่องราว ผ่านอะไรกันมาเยอะ มีพีสุจน์ ข้ามอุปสรรคต่าง ๆ การจบแบบปี้ก็ดูเป็นการตอบแทนคนดู และเป็นสิ่งที่ตัวละครควรได้รับ แต่ซีรีส์วายคือเหมือนแค่ดูชีวิตนักศึกษา ไม่ได้มีประเด็นอะไรหนักขนาดนั้น” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ซีรีส์วายเลือกที่จะจบโดยด้วยวิธีสุขนานุกรม เนื่องจากเป็นตอนจบตามบทประพันธ์ ขณะเดียวกันก็เป็นการตอบแทน “สาววาย” ผู้เป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก ที่ติดตามซีรีส์วายและเป็นแฟนคลับของนักแสดงมาตั้งแต่ต้น ซึ่งเมื่อตัวละครและนักแสดงได้สร้างความผูกพันแก่ผู้ชม จนอยากให้ตัวละครได้สมหวัง มีความสุข ดังที่ได้ปรารถนาเอาไว้ นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังระบุอีกว่า ซีรีส์วายเป็นหนึ่งในสื่อเพื่อความบันเทิง เพื่อคลายเครียด ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจบเศร้า ประกอบกับสังคมในปัจจุบันเริ่มมีการเปิดกว้างมากขึ้น จึงไม่จำเป็นต้องจบแบบโศกนาฏกรรมเหมือนในภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ยุคเก่าอีกต่อไป

“เราว่าที่เมื่อก่อนชอบจบแบบ sad เพราะตอนนั้นสังคมมันยังไม่เปิดด้วย แหะละ ก็เลยทำให้ตอนจบมันเศร้า ไม่ได้คู่กัน เพราะว่าละครหรือภาพยนตร์มันเปิดให้คนทั่วไปดู ในสังคมสมัยก่อนมันไม่ได้ยอมรับขนาดนี้ มันเลยทำให้เห็นว่าการไม่ใช่คนที่เบี่ยงไปตามค่านิยมของสังคม มันจะเศร้านะ ทำให้เสียนะ คนก็เลยจะไม่กล้าที่จะเป็น ไม่กล้าที่จะทำอะไรเหมือนในละคร แต่ว่าพอหลัง ๆ มานี้มันเริ่มเปิดกว้างขึ้น สาววายด้วยแหละ หลัง ๆ มันจะมีกลุ่มนี้โผล่ขึ้นมาด้วย เลยทำให้กลุ่มคนดูไม่ผิดหวังที่ได้ติดตามมา เหมือนสร้างฐานกลุ่มคนดู แฟนคลับด้วย” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ลงเอยด้วยดี ส่วนมาก feel good เกิน มีผิวมีเมียกันดี ซึ่งมันก็ตามวัฒนธรรมละครไทยนะ ที่แบบจบบริบูรณ์ คนดูชอบด้วยแหละ แต่ชีวิตจริงมันไม่มีใครรู้ใจว่าสุดท้ายแล้วจะไปถึงไหน” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“เพราะมันขายได้ และมันง่ายต่อการสร้างต่อ ถ้าสมมติกุสสร้างแล้วให้ตัวละครตายตอนจบ แล้วจะต่ออย่างไร มันก็ต่อได้แหละแบบกลับชาติมาเกิด แต่เรือ (มาจากคำว่า ship โดยย่อมาจากคำว่า relationship ซึ่งในที่นี้คือ คู่

จิ้น) ก็คือแตก หมดแล้วนะ (เรือแตก คือ คู่จิ้นที่เลิกจิ้นกันแล้ว) เพราะฉะนั้น happy ending ก็คือคนดูทุกคนปรารถนา ถ้าไปดูตาม โซเชียลอะไรก็ตามที่ provide something ที่เป็นซีรีส์วายอะ คนส่วนใหญ่จะถามเลยว่า sad มั้ยคะ ตัวละครตายมั้ยคะ happy ending มั้ยคะ ถ้ามัน happy ending คนจะดู มันน้อยมาก ๆ ที่มัน sad แล้วคนจะดู มันน้อยกว่าแน่ ๆ แล้วคือทุกคู่ก็อยากมีความสุขในทุกความสัมพันธ์อยู่แล้ว แล้วคือการจบ happy เนี่ย มันก็เป็นแค่ภาพที่เราเห็น แต่จริง ๆ ตัวละครมันยังเดินต่อ เราก็ไม่รู้ว่ามันมีความสุขทุกข์หรือเปล่า แต่แค่ที่เราเห็นมันมีความสุข มันก็แค่ตรงนั้น ถ้าดูแล้วเครียด จะดูทำให้แย่โละ” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังเล็งเห็นว่า การให้ตัวละครชายรักชายมีจุดจบแบบโศกนาฏกรรมนี้ มีผลดีต่อกลุ่มชายรักชาย เพราะสามารถช่วยลบภาพจำเก่า ๆ ของคนในสังคมที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย ซึ่งมักจะถูกนำเสนอว่าทำยที่สุดแล้วก็ต้องถูกฆ่าตาย เป็นบ้า หรือล่าสอน เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ ให้เปลี่ยนมาเป็นคนธรรมดา ที่มีความรักสมหวังได้ มีความสุขและเป็นที่ยอมรับ

“แต่ก็ดี เกย์จะได้มีภาพของความแฮปปี้ ความปกติบ้าง เพราะสมัยก่อนโดนสาปแรงเหลือเกิน ไม่ตาย ก็บ้า มีแค่นี้แหละ” คุณ K (สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2562)

“เมื่อก่อนอะนะ ถ้าทีวีจะนำเสนอเรื่องเกย์นี่ก็จะต้องโดนตราหน้าละนะว่าล่าสอนมั่งละ เป็นเอดส์มั่งละ เป็นบ้าตายบ้างละ ก็อยากจะฉอดอยู่เหมือนกันว่า แหม่ straight ไม่มีเลยมั้ง แล้วก็ถือเป็นละครแบบขายขำด้วยอะ บางทีก็คือเป็นชาตกรโรคจิต แต่ตอนนี้ก็ได้ใบบุญสาววายนั่นแหละมาช่วยเปลี่ยนภาพลักษณ์ให้เล็งกุง (เกย์ ในภาษาลูก) ให้ดีขึ้นผิดหูผิดตา เป็นผู้เป็นคน คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้สามารถสรุปภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ดังนี้

ตารางที่ 5.24 สรุปการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
1) ภูมิหลังตัวละคร	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย
2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตนเอง ไม่แตกต่างชีวิตจริง
4) การยอมรับตนเอง	การยอมรับตนเองของตัวละครในซีรีส์วายไม่ตรงกับความเป็นจริง
5) การเปิดเผยตนเอง	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้างและทุกคนสามารถยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกินจริง
6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบสุขนาฏกรรม โดยอาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงเท่าที่ควร

จากตารางที่ 5.24 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้งยอมรับว่ามีความสอดคล้องกับชีวิตจริง และ ปฏิเสธในบางประเด็นที่ถูกสร้างขึ้นจนไม่มีความสอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดบางประเด็นที่ซีรีส์วายละเลยไป ดังนี้

1) ประเด็นที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญยอมรับว่าซีรีส์วายสามารถนำเสนอได้สอดคล้องกับความเป็นจริง ประกอบไปด้วย สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย อันเนื่องมาจากซีรีส์วายได้นำเสนอทั้ง 2 ประเด็นนี้ ออกมาอย่างหลากหลาย เหมือนในชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชายที่แต่ละคนนั้นมีสาเหตุ ความสับสน และความทุกข์เป

2) ประเด็นที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญมองว่าไม่ตรงกับความจริง คือ การเปิดเผยตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร เนื่องจากซีรีส์วายนำเสนอออกมาในรูปแบบที่มีความเหนือจริง ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในโลกแห่งความเป็นจริง ด้วยการให้ทุกคนสามารถยอมรับใน

ตัวตนของกลุ่มชายรักชายได้ และในตอนจบที่เป็นการจบแบบสุขนาฏกรรม แต่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็ไม่ปฏิเสธว่าเป็นจริงที่ควรจะเป็นและเป็นสิ่งที่กลุ่มชายรักชายปรารถนา

3) ประเด็นที่ถูกกลืนไปในชีวิตร้าย คือ ภูมิหลังของตัวละคร และการยอมรับตนเองของกลุ่มชายรักชายในชีวิตร้ายนั้น ในประเด็นดังกล่าวไป ทั้งที่เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เข้าใจตัวละครมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นช่วงสำคัญในการยอมรับอัตลักษณ์และก้าวไปสู่การใช้ชีวิตของกลุ่มชายรักชายอย่างเต็มภาคภูมิ

5.4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อชีวิตร้าย

นอกจากการให้ความเห็นถึงประเด็นต่าง ๆ ของตัวละครชายรักชายในชีวิตร้ายแล้ว ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ยังได้ให้ข้อคิดเห็นและ มีข้อเสนอแนะถึงการพัฒนาชีวิตร้ายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.4.1 การสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นการสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ได้ดังตารางที่ 5.25 ดังนี้

ตารางที่ 5.25 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	ไม่มาก เพราะนำเสนอแค่ความรัก	ชีวิตร้ายสามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ B	มีบ้าง สร้างมาเพื่อให้คนดูจิ้น ฟิน	ชีวิตร้ายสามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ C	ไม่ค่อย เพราะไม่ได้นำเสนอความแตกต่างของชีวิตเกย์	ชีวิตร้ายสามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ D	ไม่ได้ให้อะไรเลย มันไม่ใช่เรื่องจริง	ชีวิตร้ายไม่สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้เลย
คุณ E	น้อย เพราะ มันไม่ใช่เรื่องจริง	ชีวิตร้ายสามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ F	ไม่สะท้อน มันไม่ได้ดีแต่สังคมเกย์	ชีวิตร้ายไม่สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ G	ไม่มาก เพราะ สะท้อนวิถีชีวิตเป็นส่วนน้อย	เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้เลย ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ H	น้อย เพราะไม่มีความหลากหลาย	ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ I	ไม่ค่อยมี เพราะมันเล่าเรื่องความรักที่เป็นปกติเหมือนชายหญิงทั่วไป	ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ J	ไม่สะท้อน เพราะ ไม่ใช่ชีวิตเกย์	ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ K	ไม่มาก แต่ช่วยให้เกย์ยอมรับตัวเองได้	ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ L	ไม่ค่อยสะท้อน ส่วนใหญ่เพื่อฝัน	ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ M	มีบ้าง เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่พบเห็นได้ทั่วไป	ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย
คุณ N	ไม่ เพราะนำเสนอแต่ความรัก	ซีรี่ย์ไม่สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้เลย
คุณ O	ไม่สะท้อน มันทำให้เห็นเรื่องของยุคสมัยมากกว่า	ซีรี่ย์ไม่สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้เลย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน ให้ความเห็นว่าซีรี่ย์สื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายของกลุ่มชายรักชายออกมาได้ไม่มากนัก หรือถึงขั้นไม่สะท้อนเลย โดยมีผู้ให้ความเห็น 11 คนเห็นว่า ซีรี่ย์สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้น้อย ขณะที่อีก 4 คน เห็นว่า ซีรี่ย์ไม่สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายออกมาได้เลย เนื่องจากซีรี่ย์มักจะนำเสนอแต่เรื่องของความรักและการใช้ชีวิตวัยรุ่นของตัวละครเป็นหลัก ประกอบกับซีรี่ย์ถูกสร้างจากนิยายวายที่ผู้หญิงเป็นผู้แต่ง ที่อาจจะไม่มีความเข้าใจในวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายมากเพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายหรือสะท้อนภาพออกมาได้ แต่กลับสื่อภาพออกมาให้เห็นถึงรูปแบบการใช้ชีวิต การแต่งกาย กิจกรรม และข้อมูลพื้นฐานของวัยรุ่นในยุคสมัยปัจจุบันมากกว่า

“มันก็คงมีบ้าง เพราะมันเล่าถึงช่วงวัยเรียน ซึ่งเป็นชีวิตที่สนุก ยังมีวงจรความสัมพันธ์ที่วนเวียนไปกับเรื่องเซ็กส์ แต่หลัก ๆ ก็สร้างมาเพื่อให้คนดูจินตนาการ มันสะท้อนความเป็นคู่ชายหญิงมากกว่าคู่เกย์เสียอีก มันไม่ได้เล่าถึงความเจ็บปวด การดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้เกิดการยอมรับ การเรียกร้องอะไรเลย มันแค่เป็นเรื่องราว ๆ ใคร ๆ ในวัยเรียน” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“คิดว่า ไม่ค่อย เพราะว่ามันอย่างที่บอก มันเป็นชีวิตวัยรุ่นทั่วไป ที่แค่แบบว่าเจอคนที่ถูกใจ แล้วก็รักกัน มันเลยไม่ได้เหมือนกับว่าแสดงให้เห็นเด่นชัดว่าชีวิตเกย์ต้องแตกต่างจากคนทั่วไปอะไรอย่างนี้ มันก็เหมือนคนทั่วไป ก็เลยคิดว่าไม่ได้ทำให้ภาพขนาดนั้น” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่ได้มีเรื่องอะไรที่บอกขนาดนั้นเลย ดูเป็นเรื่องมโนขึ้น ไม่มีอะไรที่เป็นจริงเลย ไม่ได้ให้ความรู้และไม่มีทางได้ความรู้จากการดูซีรีส์วายแน่ ๆ ไม่ได้สะท้อนสิ่งที่เกย์ต้องเผชิญด้วย เพราะเน้นการขายให้กลุ่มผู้หญิงที่ชอบไอดีเดียวเรื่องการคบหาของผู้ชายสองคนมากกว่าจะตีแผ่สังคมชายรักชายจริง ๆ” คุณ F (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“น้อยมาก (ลากเสียงยาว) เพราะความไม่หลากหลายในบริบทต่าง ๆ ของสังคม เพศ บริบททางเพศสัมพันธ์ การแสดงออกในพื้นที่ต่าง ๆ ที่ต่างกัน ทั้ง ๆ ที่ซีรีส์มีจำนวนตอนเยอะนะ แต่เอาเวลาไปให้กับฉากจิ้นอะไรก็ไม่รู้ เอาง่าย ๆ แค่ว่าเรื่องรสนิยมทางเพศอะ มันไม่ได้มีแต่รักแท้รับแท้จนวันตายอะ มันเปลี่ยนไปได้หมด” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

“ไม่ ฉะนั้นมันไปสะท้อนเรื่องยุคมากกว่า ไม่ค่อยสะท้อนเรื่องเกย์เท่าไร คือมันก็มีสมจริงบ้าง ไม่สมจริงบ้าง แต่ฉันรู้สึกว่ามันสะท้อนเรื่องยุคสมัยมากกว่า แบบโอเคว่ายุคนี้เด็กมันจะแต่งตัวประมาณนี้ การใช้ชีวิตไลฟ์สไตล์จะแรงแอท์ ยังไง หรือการใช้ชีวิตประจำวัน เรื่อง culture มากกว่า มันถูกทำให้ mainstream กลมกลืน ไม่แปลกแยกจากความธรรมดา” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

5.4.2 ประโยชน์จากการนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยผ่านซีรีส์วาย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นประโยชน์จากการนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยผ่านซีรีส์วาย ได้ดังตารางที่ 5.26 ดังนี้

ตารางที่ 5.26 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นประโยชน์จากการนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยผ่านซีรีส์วาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	เป็นผลดีในแง่ที่ทำให้คนเห็นว่าเกย์ก็เป็นคนปกติ	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ B	มี เพราะ ทำให้คนดูได้เปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับเกย์	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ C	ผลดี เพราะทำให้คนตระหนักว่าเกย์มีอยู่จริงในสังคม	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ D	ไม่มีทั้งผลดี ทั้งผลเสีย เพราะคนดูก็เป็นบวกับเกย์อยู่แล้ว	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย นั้น ไม่ได้สร้างทั้งผลดีหรือผลเสียให้แก่กลุ่มชายรักชาย
คุณ E	ไม่บวไม่ลบ เพราะมันทำให้ผู้หญิงที่ยอมรับดู	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย นั้น ไม่ได้สร้างทั้งผลดีหรือผลเสียให้แก่กลุ่มชายรักชาย
คุณ F	ผลดี แต่ไม่ใช่การวาดภาพที่ถูกต้อง	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ G	เป็นผลดีในระดับหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมด	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ H	เป็นผลดี เพราะสื่อช่วยให้สังคมลดค่านิยมที่ไม่ดีต่อกลุ่มเกย์ลงไป	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ I	เป็นผลดี เพราะทำให้เห็นถึงความเป็นจริงในสังคมที่อาจถูกปิดบังไว้	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ J	ดี เนื่องจากทำให้คนยอมรับเกย์ได้มากขึ้น	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ K	มีผลดี ทำให้คนมองเกย์เป็นเรื่องปกติ	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ L	ผลดี ทำให้จิตใจกระชุ่มกระชวย มีกำลังใจในการตามหารักแท้	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ M	มีผล ทำให้สังคมได้เห็นว่ามิเกย์อยู่ในสังคม	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ N	ผลดี เพราะในซีรีส์ทำให้การยอมรับเกย์ไม่ใช่เรื่องยาก	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย
คุณ O	ก็ส่งผล แบบเบา ๆ	การนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย จัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย

ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นแตกต่างกันออกไป โดยผู้ให้ความเห็นจำนวน 13 คน เห็นว่าการนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจัดว่าเป็นผลดีกับกลุ่มชายรักชาย เพราะทำให้สังคมได้รับรู้ว่ากลุ่มชายรักชายคือคนปกติ ไม่ได้มีความแตกต่างจากชายจริงหญิงแท้ และมองเห็นว่ากลุ่มชายรักชายนั้นมีอยู่จริงในสังคม แม้ว่าภาพของตัวละครจะไม่ได้ตรงกับความเป็นจริงของกลุ่มชายรักชายทั้งหมดก็ตาม

“มี เพราะ ทำให้คนดูได้เปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับเกย์ ว่าเป็นเกย์มันก็ไม่ได้แตกต่างอะไร แล้วมันก็ไม่ใช่เรื่องแปลกในปัจจุบัน ส่วนตัวมองว่าถ้าไม่มีซีรีส์วาย คนดูอาจจะไม่มีโอกาสได้เข้าถึงเกย์เลยก็ได้ แม้ว่าบางทีมันอาจจะเลอะเทอะไปหน่อย แต่ก็ยังว่ามีผลดีมากกว่าอยู่” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“เป็นผลดีในระดับหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมด เพราะเป็นการตัดตวงและหาผลประโยชน์จากคนที่เสพสื่อด้านนี้มากกว่า หลาย ๆ ซีรียไม่ได้มุ่งเน้นไปในการช่วยเหลือกลุ่มคน LGBT หรือให้ความเข้าใจจริงจัง” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“มันช่วยนะ อย่างน้อยมันเป็น platform หนึ่งที่ทำให้สังคมเข้าใจ อย่างน้อยรู้ว่ามันยังมีคนแบบนี้อยู่ในสังคมนะ กระจายอยู่ในทุกที่ เป็นนักเรียน ทำายที่สุดก็แล้วแต่พื้นฐานของแต่ละคน แค่เคารพสิทธิกัน ไม่ละเมิดก็พอแล้วอะ ไม่จำเป็นต้อง insult ใครว่า มีมติดเทศ ถ้าปัญญาชนจะเข้าใจว่า มันปกติมาก ๆ” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ส่งนะ แบบ soft soft ไม่ได้ประกาศ agent มีจุดประสงค์ การขับเคลื่อนสังคม ไม่ได้เหมือนการประกวด Miss ต่าง ๆ มันเป็นกระแสรองเบา ๆ ไป ค่อย ๆ ส่ง แต่ถ้ามีประเด็น anti บ้าง แล้วทำให้มันเป็น big issue นะ น่าจะสร้าง impact ได้ดี” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)

ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีก 2 คน ให้ความเห็นว่าการนำเสนอเรื่องราวกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนั้น ไม่ได้สร้างทั้งผลดีหรือผลเสียให้แก่กลุ่มชายรักชาย เนื่องจากซีรีส์วายไม่ได้สร้างแรงขับเคลื่อนให้สังคมมากขนาดนั้น เพราะเป็นเพียงแค่การนำเสนอเรื่องราวความรักของตัวละครเท่านั้น

“มันไม่มีทั้งผลดี ทั้งผลเสีย เพราะกลุ่มเป้าหมายไม่ใช่กลุ่มที่กลุ่มชายรักชาย ต้องอยากให้อะไรหรือต้องการการยอมรับจากกลุ่มนี้ คือทำเพื่อสาววาย เพราะฉะนั้นคนที่ดูมันก็คือสาววาย มันก็ยอมรับอยู่แล้ว มีโลกของเขาอยู่แล้ว คนที่ไม่ชอบก็ไม่ต้องดู คนที่ไม่อินก็ไม่ต้องดู ก็จบ เพราะฉะนั้นมันก็ไม่มีทั้งผลดี ทั้งผลเสียกับกลุ่มชายรักชาย” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“เรารู้สึกว่าสุดท้ายละครมันคือละคร ทำให้แค่ target audience มองไปในอีกรูปแบบหนึ่ง แต่โดยรวมถ้าจะถามถึงความ effective เรามองว่ามันไม่มีผล” คุณ E (สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2562)

5.4.3 การยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย ได้ดังตารางที่ 5.26 ดังนี้

ตารางที่ 5.27 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	คงมีบ้าง มันขึ้นอยู่กับคนดูว่าจะสามารถยอมรับได้มากแค่ไหน	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ B	เกิด แต่เฉพาะในกลุ่มคนที่ได้ดู	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ C	ไม่ได้มากหรือน้อย เพราะถ้าคนดูคิดว่านำเสนอแต่เรื่องเซ็กส์ก็คงไม่ช่วย	ชีรีสวายไม่ได้ช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายมากขึ้น
คุณ D	ไม่ได้รู้สึกว่าการที่มีชีรีสวายเยอะ ๆ แล้วจะทำให้คนยอมรับมากขึ้น	ชีรีสวายไม่ได้ช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายมากขึ้น
คุณ E	มีผล เพราะว่าหลาย ๆ เรื่องก็ทำให้ผู้ชมมองกลุ่มเกย์เปลี่ยนไป	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ F	ไม่ เพราะ บางเรื่องนำเสนอออกมาอย่างเหมารวม และไม่เหมาะสม	ชีรีสวายไม่ได้ช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายมากขึ้น
คุณ G	ไม่ เพราะหลาย ๆ อย่างในชีรีสค่อนข้างเกิดขึ้นได้จริงยาก	ชีรีสวายไม่ได้ช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายมากขึ้น
คุณ H	เกิดการยอมรับ แต่เกิดในเฉพาะกลุ่มเกินไป	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ I	ก็มีผล เพราะทำให้ทุกคนรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ J	หากผู้รับชมเปิดใจก็สามารถสร้างทัศนคติที่ดี	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ K	เกิดการยอมรับในหมู่คนดู แต่คนดูส่วนใหญ่ก็ยอมรับอยู่แล้ว	ชีรีสวายมีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ L	เกิดการยอมรับ ทำให้คนมองว่าชายรักชายไม่ใช่เรื่องแปลก	ซีรี่ย์มีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ M	มีในแง่อาจจะทำให้คนที่ดูรู้ว่าคู่เกย์มันก็เหมือนคนปกติทั่วไป	ซีรี่ย์มีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ N	น่าจะมีการยอมรับมากขึ้น ซีรี่ย์มีส่วนทำให้คนเข้าใจได้ง่ายขึ้น	ซีรี่ย์มีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง
คุณ O	เป็น soft power ให้ดูเป็นเรื่องปกติ	ซีรี่ย์มีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 คน มีความเห็นแตกออกเป็น 2 ฝ่าย สำหรับประเด็นการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชาย โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 11 คน ให้ความเห็นว่าซีรี่ย์มีส่วนช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายได้บ้าง แต่ก็ยังขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้ชมเช่นกัน เพราะถ้าผู้ชมที่มีทัศนคติที่ไม่ดีกับกลุ่มชายรักชายมาชม ก็อาจจะยังไม่เปิดใจหรือช่วยให้เข้าใจกลุ่มชายรักชายได้มากขึ้น

“คงมีบ้าง มันขึ้นอยู่กับคนดูว่าจะสามารถยอมรับได้มากแค่ไหน ถ้าคนไม่ชอบก็คงไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่มันไม่ได้ช่วยให้คนเข้าใจเกย์มากขึ้น เพราะคนเหล่านั้นยังต้องการเหตุผลที่จะทำการยอมรับและเข้าใจอยู่ดี ซีรี่ย์ว่ามันไม่ค่อยมีเหตุผลของการกระทำมารองรับเท่าไร คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“มีผล เพราะว่าหลาย ๆ เรื่องก็ทำให้ผู้ชมมองกลุ่มเกย์เปลี่ยนไป เกิดการยอมรับได้ เช่น เคนิว (Kiss Me Again) คือเหมือนสุดท้ายพ่อของเตก็ยอมรับได้ เหมือนเขาจะ lead ไปในแง่ที่ว่า สังคมเดี๋ยวนี้นั้นเปิดกว้างขึ้นนะ เหตุผลของพ่อแม่ที่ accept เรื่องนี้ได้ จริง ๆ ก็ เพราะว่า เป็นห่วงว่ากลัวลูกจะอยู่ได้มัย แค่นั้นเอง แต่ถ้าถามในชีวิตจริง มันก็ไม่ใช่แบบนี้หรอก การไปจูบกันในสระน้ำนั่นคือหยาบที่สุด แต่ในเรื่องมันก็ต้อง lead ให้จบแบบสวย” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“เกิดการยอมรับ แต่เกิดในเฉพาะกลุ่มเกินไป เนื่องจาก กลุ่มคนที่ดูซีรี่ย์วาย ส่วนมากจะคือฐานลูกค้าเดิม ๆ แต่ค่านิยมของไทยยังมาจากรุ่นพ่อแม่ ที่ส่วนมากจะหลีกเลี่ยงการดูซีรี่ย์ประเภทนี้โดยตรง กุ้ยยังไม่กล้าดูกับที่บ้าน เลยเถอะ แต่ถ้ามีแทรกเป็นบทในเรื่องทั่วไปในละครชายหญิง หรือแบบ Club Friday จะดูมากกว่า” คุณ H (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีก 4 คน ระบุว่า ซีรี่ย์วายไม่ได้ช่วยให้เกิดการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อชายรักชายมากขึ้น เพราะ ซีรี่ย์วายไม่ได้สะท้อนให้เห็นหรือสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายให้แก่ผู้ชม หรือขูประเด็นที่สังคมตีตรากลุ่มชายรักชาย อีกทั้งการนำเสนอเรื่องเพศของตัวละครที่มากเกินไปก็สามารถสร้างทัศนคติที่เป็นลบให้แก่กลุ่มชายรักชายได้ด้วยเช่นกัน และผู้ที่รับชมซีรี่ย์วายก็เป็นกลุ่มที่ยอมรับอยู่แล้ว

“อันนี้คิดว่า กลาง ๆ อะ ไม่ได้มากหรือน้อย เพราะว่า มันก็จะมีบางคนก็จะมองว่ามันเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์มากเกินไปหรือเปล่า ถ้าเกิดเขามองในมุมนั้น มันก็น่าจะทำให้เขามีภาพลบกับเกย์มากขึ้น แต่ถ้าเขามองในมุมมองที่ว่ามันเป็นแค่คนที่ไม่จำเป็นต้องเป็นเพศอะไรกันเฉย ๆ มันก็ทำให้ทัศนคติที่มีต่อเกย์ดีขึ้น ก็เลยบอกไม่ถูกกว่ามันดีหรือไม่ดีแค่ไหน” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ไม่ได้รู้สึกว่าการที่มีซีรี่ย์วายเยอะ ๆ แล้วจะทำให้คนยอมรับมากขึ้น เพราะอย่างที่บอกกลุ่มเป้าหมายมันคนละกลุ่ม มันไม่ได้ทำมาเพื่อสะท้อนว่าจริง ๆ แล้วเกย์มีชีวิตมุนั้นนะ หรือว่าจริง ๆ เราเป็นแบบนี้ละ การที่เราคิดแบบนี้ หรือการถูกตราหน้าเปลี่ยนคุณอนบอย มันไม่ได้ถูกพูดถึงในซีรี่ย์อยู่แล้ว แล้วกลุ่มเป้าหมายก็เป็นสาววาย เค้าก็ไม่ได้สนใจเรื่องนี้ มันก็เลยไม่ได้ทำให้คนยอมรับชายรักชายมากขึ้น แต่ถ้าคนจะมองไม่ดี มันน่าจะมาจาก ที่คิดว่า ทำไมสื่อถึงนำเสนอภาพที่โจ่งครึ่มขนาดนี้ได้” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ส่วนตัวคิดว่าไม่ เพราะหลาย ๆ อย่างในซีรีส์ ค่อนข้างเกิดขึ้นได้จริงยาก อย่างที่บอกว่าค่อนข้างเพ้อฝัน และ happy ends ซึ่งชีวิตจริงไม่ใช่แบบนั้น ซึ่งคนดูเองก็น่าจะรู้ว่ามันไม่จริง แล้วมันจะเกิดการยอมรับได้ยังไง” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

5.4.4 การสร้างซีรีส์วายจำนวนมากในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน พบว่า ข้อคิดเห็นที่มีต่อประเด็นการสร้างซีรีส์วายจำนวนมากในปัจจุบัน ได้ดังตารางที่ 5.26 ดังนี้

ตารางที่ 5.28 การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นการสร้างซีรีส์วายจำนวนมากในปัจจุบัน

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ A	มันเป็นเทรนด์ มันดูขายได้	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ B	ทำกันเยอะเกิน แต่ไม่มีคุณภาพ	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ C	เป็นกระแสสังคม เพราะว่าสาววายมีเยอะขึ้น	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ D	การตลาด มีแฟนคลับที่พร้อมเปย์ มันขายได้	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ E	กลุ่มคนดูต้องการ ถ้าไม่มีคนดู ก็ไม่มีคนสร้าง	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ F	มีมากก็ไม่ใช่ไร แต่ควรทำให้มีคุณภาพ	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ G	อยากให้มีความหลากหลายมากกว่าปริมาณ	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ H	ล้นตลาดไปหมด แต่ก็เบา ๆ เหมือนกันหมด	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ I	ก็ดีทำให้คนเข้าถึง และเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกของเกย์มากขึ้น	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ J	ซีรีส์วายมีการเน้นขายฉาก 18+	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคนดู

ชื่อ	การให้ความเห็น	การให้ความหมาย
คุณ K	มากขึ้น ทำให้สร้างค่านิยมโดยรวม มีเยอะไปตามกลไกตลาด มีคนดูก็มี คนทำ	ดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคน
คุณ L	ก็ดี มีอะไรให้ดู แต่มันก็เยอะเพราะ มีคนอยากดู	ดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคน
คุณ M	ควรนำเสนออะไรที่แปลกใหม่ ไม่ใช่ มีเยอะแต่นำเสนอเหมือนเดิมหมด	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคน ดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ N	มันน่าเบื่อ มีแต่ประเด็นซ้ำซาก	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคน ดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ
คุณ O	ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ช่วยทำให้ วงการเกิดดารานำใหม่ ๆ เกิดการ จ้างงาน	ซีรีส์วายจำนวนมากเกิดจากความต้องการของคน ดู แต่ความนำเสนอให้มีความแตกต่างและไม่จำเจ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับการสร้างซีรีส์วายและตัวละครชายรักชายจำนวนมากในปัจจุบัน โดยระบุว่าเกิดจากการที่ค่ายและผู้จัดเล็งเห็นว่ามีกลุ่มคนที่ต้องการชมซีรีส์วายเป็นจำนวนมาก และสามารถต่อยอดหารายได้จากกลุ่มแฟนคลับได้ ทำให้เกิดการสร้างซีรีส์วายจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันเนื้อหาของซีรีส์วายแทบทุกเรื่องมีความใกล้เคียงกัน แทบไม่มีความแตกต่าง เปลี่ยนแค่นักแสดง ดังนั้นผู้จัดก็ควรที่จะเลือกนิยายที่นำมาทำให้มีความแตกต่างกันออกไป ควบคุมงานออกมาให้มีคุณภาพ และลดการสร้างภาพเหมารวม แต่ในขณะเดียวกันก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าซีรีส์วายได้ก่อให้เกิดการจ้างงาน และชดเชยนักแสดงหน้าใหม่เข้าสู่วงการบันเทิงไทย

“มันเป็นเทรนด์อะนะ มันดูขายได้ นี่ว่ามันเริ่มจากที่ GMMTV ทำโซดัสแล้ว มันเปรี้ยวอะ คนอื่นเลยทำตาม ๆ กันมา เห็นได้จากช่วงนี้นิยายวายคือหนุ่มวิศวะทั้งชั้น แล้วตอนนี้ก็มีหลายเรื่องถูกเอามาทำซีรีส์แล้ว” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“คิดว่ามันเป็นกระแสสังคมด้วยแหละ เพราะว่าสาววายมันเยอะขึ้น มันไม่ขายเกลียดอย่างเดียว มันมีกลุ่มผู้หญิงที่ชอบผู้ชายรักกัน ก็เลยทำให้มันขายได้พอขายได้ มันก็เลยทำให้คนคิดหรือผลิตออกมาเยอะขึ้น จนบางทีคนทั่วไป

ก็อาจจะมองว่ามันเยอะเกินไปหรือเปล่า” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

“ถ้ามองในแง่บวก มันดินะที่มีสื่อแบบนี้ออกมาเยอะ แต่สำหรับฉัน คนที่เป็นโปรดิเวเซอร์หรือนายทุนควรเลือกพล็อต ไม่ใช่เลือกเส้นเลือกเดิม แค่เปลี่ยนคนเล่น บทก็ซ้ำ ๆ ปาฏิหาริย์ก็สอหดแทรกเหมือนเดิม เหมือนฤดู Love Sick เวอร์ชันอื่น แล้วด้วยความที่กูไม่ได้ดูแลซีรีส์วายในไทยอะ แล้วกูชอบไปตามดูรีแอคของคนอื่น แล้วพบว่า target ของคนที่ดูซีรีส์วายไทยเป็นคนผิวสีเยอะมาก กูรู้สึกแบบมันเป็นช่องทางหนึ่ง เพราะคนผิวสีอยู่ในประเทศที่ LGBT ผิดกฎหมาย” คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

“ก็ดี ขับเคลื่อนเศรษฐกิจค่ะ ช่วยทำให้วงการเกิดดารานำใหม่ ๆ เกิดการจ้างงาน คือการสร้างละครหรืออะไรสักอย่าง มันเป็นงานมนุษย์ทำ hand made อะ มันต้องมีการจ้างงาน ไม่ใช่ธรรมชาติ มันช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ถึงงานมันจะดีไม่ดียังไง อย่างน้อยมันก็ยังมีคนถูกจ้างในงานนั้น ไม่ได้มองว่าเป็นงู ผู้หญิง ผู้ชาย เกย์อะไร ก็มีการจ้างงานเกิดขึ้น ลูกเด็กเล็กแดงได้มาทำงาน” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

5.4.5 ประเด็นที่ซีรีส์วายควรจะนำเสนอ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน ได้เสนอแนะประเด็นที่ซีรีส์วายควรจะนำเสนอไว้หลายหลายประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ตารางที่ 5.29 ประเด็นที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเสนอแนะให้ซีรีส์ยายนำเสนอ

ชื่อ	ประเด็นที่อยากให้นำเสนอ
คุณ A	การถูกตัดสิน การไม่ยอมรับจากคนในสังคม กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ
คุณ B	การยอมรับจากคนในครอบครัว และวัยอื่น
คุณ C	การดำเนินชีวิตของวัยทำงาน
คุณ D	ความสมเหตุสมผลของเรื่อง
คุณ E	ไม่มี เพราะดูเพื่อความบันเทิง
คุณ F	ความเป็นมนุษย์
คุณ G	ชีวิตที่ครอบครัวและสังคมไม่ยอมรับ

ชื่อ	ประเด็นที่อยากให้นำเสนอ
คุณ H	ความหลากหลายทางเพศ การเผชิญกับความไม่เท่าเทียม
คุณ I	กระบวนการยอมรับตนเองและการยอมรับจากครอบครัว
คุณ J	การยอมรับจากครอบครัว
คุณ K	การยอมรับจากคนในครอบครัวและสาธารณชน แบบที่เป็นเหตุเป็นผล
คุณ L	การป้องกันและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
คุณ M	การรับเลี้ยงลูกบุญธรรม หรือสิ่งที่เป็นโยบายช่กเกย์ เพิ่มความสมเหตุสมผล
คุณ N	การมีสิทธิมีเสียงของเกย์ในสังคม
คุณ O	เรื่องในโรงเรียน และปัญหาทางการศึกษาที่ถูกละเลย

จากตารางที่ 5.29 จะเห็นได้ว่านอกจากที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะต้องการให้ผู้สร้างซีรีส์คำนึงถึงเรื่องความสมเหตุสมผล การสร้างมิติให้ตัวละครในซีรีส์วายแล้ว ประเด็นส่วนใหญ่ที่อยากให่ถูกพูดถึงในซีรีส์วายนี้อาจเป็นเรื่องประเด็นทางสังคมที่จริงจัง และมีพื้นฐานจากสิ่งที่กลุ่มชายรักชายเผชิญอยู่ โดยสามารถจำแนกออกมาได้ดังนี้

1) การยอมรับของคนในสังคม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 5 คน ระบุว่าต้องการเห็นเรื่องของการยอมรับของคนในสังคม ซึ่งควรจะนำเสนอชีวิตทั้ง 2 ด้าน คือ การยอมรับของคนในครอบครัวอย่างมีที่มาที่ไป ให้เวลา และให้ความสำคัญ และขณะเดียวกันก็สร้างภาพของคนในสังคมที่ไม่มีการยอมรับกลุ่มชายรักชายให้ชัดเจน เพราะทุกวันนี้ทุกตัวละครในซีรีส์วายได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างทั้งสิ้น รวมไปถึงควรให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มชายรักชาย ตั้งแต่ ภาวะสับสนในตนเอง การยอมรับตนเอง และการเปิดเผยตนเอง ให้มีความชัดเจนมากขึ้น

“อยากเห็นเรื่อง Social Judgement อะ มีแบบคนไม่ยอมรับ ไม่สนับสนุน เกย์บ้าง แล้วก็อยากให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ ภาวะสับสน การยอมรับ มากกว่านี้” คุณ A (สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2562)

“อยากเห็นประเด็นการยอมรับจากครอบครัวทั้งสองฝ่าย ที่มันตรงกับความ เป็นจริง คือตอนนี้ หลายเรื่องมีปมขัดแย้งเรื่องพ่อแม่ไม่ยอมรับก็จริง แต่มัน

ไม่ละเอียด บางเรื่องคือเหมือนยัดมาใส่เฉย ๆ ไม่ได้ใส่ใจ แล้วตอนจบก็ไปยอมรับกันแบบงง ๆ” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“การถูกรอครัวหรือเพื่อฝูง rejected และการต้องรักและพุงตัวเองให้เดินต่อไป เพราะนั่นคือความจริงที่หลายคนพบเจอ ไม่ใช่เหมือนในละคร” คุณ G (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“เพิ่มการยอมรับจากครอบครัวน้อย ส่วนใหญ่มั่นใจอยู่แคว່เพื่อน ขยายไปเล่นเรื่องของครอบครัวน้อย แต่เหมือนเซ็งมั่งจะมีปะ เออ ก็ดี แต่มีเยอะ ๆ educate คนที่ดี” คุณ J (สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2562)

2) ความเป็นจริงของชีวิตและช่วงวัยทำงาน ซีรีส์วายในปัจจุบันล้วนนำเสนอแต่ภาพจินตนาการ ชีวิตในอุดมคติของวัยเรียน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจึงอยากที่จะเห็นความเป็นมนุษย์ที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตจริง ความสมจริง ความสมเหตุสมผล การสร้างมิติตัวละครและที่มาที่ไปของตัวละครให้มากกว่านี้ ขณะเดียวกันก็อยากให้นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มคนวัยทำงาน เนื่องจากลักษณะช่วงวัยที่เปลี่ยนไป ก็ทำให้การดำเนินเรื่องแตกต่างออกไปเช่นกัน นอกจากนี้วัยทำงานยังเป็นวัยที่เผชิญโลกกว้าง มีปัญหาเข้ามาในชีวิตทั้งเรื่องงาน ความรัก หรือการสร้างอนาคต จึงสามารถนำมาสร้างเรื่องได้หลายหลาก หรือในขณะเดียวกันถ้ายังต้องการนำเสนอเรื่องราวของวัยเรียน ก็ควรจะต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นรั้วโรงเรียน ภาวะเครียดของนักเรียน ปัญหาของระบบการศึกษาไทย ก็จะทำให้ซีรีส์วายมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

“คาดหวังให้ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ให้มันมีความสมเหตุสมผลกว่านี้ เพราะว่าตัวละครมันดูจับต้องไม่ได้ มีความกลมกว่านี้ หรือว่าแม้กระทั่งในเรื่องความรักก็ตาม ทุกวันนี้คือชายพิน มีฉากจูบกัน กอดกัน ก็พอ ก็ขายได้แล้ว มาทำเป็นซีรีส์ได้แล้ว เพราะพระนายมีเคมี มันอาจจะเป็นซีรีส์ที่เพื่อนอยู่ก็ได้ แต่ขอแค่แบบมีมิติของตัวละครมากกว่านี้ หรือมีความหลากหลาย มีเหตุผล หรือมีที่มาที่ไปหน่อย ไม่ใช่ว่าแบบ อยู่ ๆ จะมาให้อยู่วิเศษ ฉนั้นจะให้แบบนั้นแบบนี้ แล้วเหตุผลของการเป็นอยู่ หรือแสดงให้เห็นวิถีชีวิตหน่อย” คุณ D (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“ความเป็นมนุษย์ที่ไม่แตกต่างกับคนที่มีรสนิยมแบบอื่น ๆ ทุกวันนี้มันดูเลื่อนลอยมาจากจินตนาการของผู้แต่ง” คุณ F (สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2562)

“อยากให้มีเรื่องของวัยอื่นบ้าง เพราะถ้าวัยเปลี่ยน ทุกอย่างมันจะเปลี่ยนตามได้หมดเลย แล้วมันจะมีปัญหาอื่น ๆ อุปสรรคอื่น ๆ ที่จะตามมา เช่น เรื่องของเวลา ระยะเวลา ความเครียดจากงาน อาจจะส่งผลถึงความรักได้บ้าง” คุณ B (สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2562)

“อยากเห็นกลุ่มเกย์ที่เป็นวัยทำงานมากกว่านี้ เพราะมันก็มีแต่วัยรุ่นเรียน อยากรู้ว่าคนวัยทำงาน พอเขาเป็นเพศที่สาม เขาจะมีเวลาไปหาแฟนยังไหม เพราะลักษณะชีวิตมันจะต่างจากตอนเป็นนักเรียน มีความรู้สึกวุ่นวายในมหาวิทยาลัยมัธยม ปัจจุบันเรื่องเวลามันยังมีมากอยู่ไหม มันก็เลยเหมือนกับว่าสร้างเป็นฉากทำโน่นนี่นั่นได้มากกว่า แต่ถ้าเกิดเป็นวัยทำงานที่มีปัจจัยเป็นสังคม เค้าวินิจฉัยทัศนคติ 2 ก็ยังไม่ค่อยชัดเจนขนาดนั้น อยากให้มันมีการทำงานกับสังคมที่มันกว้างขึ้นมากกว่านี้” คุณ C (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562)

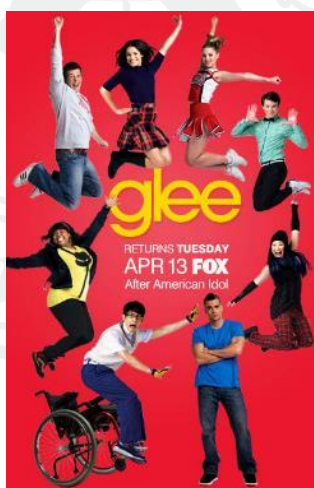
“ประเด็นเรื่องโรงเรียน มันมีปัญหาก็ถูกมองข้ามไปจริง ๆ ถ้าอยากจะเล่นแต่เด็กวัยเรียน ก็เล่นประเด็นเล็ก ๆ ไปเลย ทำการบ้านมาดี ๆ เรื่องครู เรื่องอาจารย์ หรือเรื่องการเข้าไม่ถึงต่าง ๆ เพราะสังคมมันก็มีแต่เมืองใหญ่ อย่างเด็กสลกนคร ไม่เห็นมีใครเอามาทำเลย เขาอาจจะแซ่บกว่าที่เด็กกรุงเทพเป็นด้วยซ้ำ อาจจะมันกว่าด้วย ให้มันหลากหลาย” คุณ O (สัมภาษณ์, 22 พฤศจิกายน 2562)

3) ปัญหาทางสังคมของกลุ่มชายรักชาย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญระบุว่าซีรีส์วายสามารถเป็นกระบอกเสียงหนึ่งให้แก่กลุ่มชายรักชายได้ด้วยการนำเสนอสิ่งที่กลุ่มชายรักชายพยายามเรียกร้อง ขับเคลื่อน รณรงค์และให้ความรู้แก่ทั้งกลุ่มชายรักชายเองและผู้ชมทั่วไปให้ได้รับทราบถึงปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ การมีสิทธิมีเสียงของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย การรับเลี้ยงบุญธรรม ตลอดจนการป้องกันและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

“ชีรีย้วยมันอยู่ในพื้นที่ที่แฟนตาซีมาก ๆ อยากให้เพิ่มความเป็นจริง ลอง adopt เด็กมัย ไม่ต้องถึงขนาด fathers ก็ได้ หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ LGBT จริง ๆ แล้วเอาไปใช้ประโยชน์ อยากให้มันดัง ๆ ลงมาหน่อย แล้วเกี่ยวกับคนอะ ตอนนี้นั้นลอย ๆ ดูเสรีจู๊ป โอเคจบ แล้วมันได้อะไรอะ ”
คุณ M (สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2562)

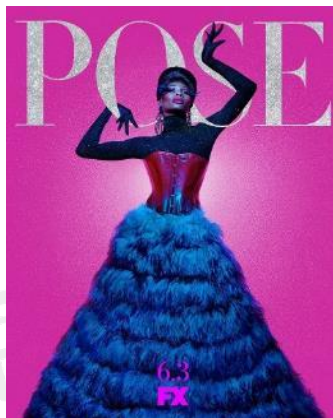
“ประเด็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อยากให้ผู้จัดช่วยเป็นกระบอกเสียงในส่วนนี้นิดนึง อย่างบังเอิญรักก็ให้ข้อมูลผิดอยู่ ให้เอาโลชั่นไปใช้แทนเจล ก็งงไปหมด” คุณ L (สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2562)

“เกย์ไทยเองก็ดูไม่ค่อย proud กับความเป็นเกย์เท่าไร ไม่เหมือนกับฝรั่งที่เค้าต้องต่อสู้อะไรมาเยอะ เพื่อให้ตัวเองได้สิทธิเหมือนกับคนทั่วไป จนเราเองไม่รู้สึกรู้ว่าเราขาดอะไร ทั้ง ๆ ที่จริงแล้ว การมีสิทธิมีเสียงของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยมันก็น้อยมากนะ อย่าง พ.ร.บ. คู่ชีวิต การแต่งงาน หรือแม้แต่คำนำหน้าชื่อ เพราะฉะนั้นชีรีย้วยมันก็สามารถนำเรื่องพวกนี้มาพูดควบคู่กันไปกับความจิ้น ความฟิน อะไรยังได้อยู่ ดูอย่าง POSE Glee อะไรพวกนั้น” คุณ N (สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2562)



ภาพที่ 5.8 ชีรีย้วย Glee

แหล่งที่มา: Glee, 2010



ภาพที่ 5.9 ซีรีส์ POSE

แหล่งที่มา: POSE, 2018

5.5 การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลจากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายและการให้ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

เมื่อนำเอาข้อมูลจากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายมาเปรียบเทียบกับการให้ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ทั้งลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย และคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย พบว่ามีทั้งส่วนที่เห็นไปในทิศทางเดียวกัน และ มีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

5.5.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

จากความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและข้อมูลจากการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 7 ประเด็น อันประกอบด้วย 1) อายุ 2) อาชีพ 3) ระดับฐานะทางสังคมทางสังคม 4) ที่พักอาศัยและภูมิภาคนา 5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7) การแต่งกาย โดยสามารถนำมาเปรียบลงในตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.30 เปรียบเทียบการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล
ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

ลักษณะส่วนบุคคล ของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ
1) อายุ	อายุ 16 – 24 ปี	วัยนักเรียน นักศึกษา
2) อาชีพ	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย นักศึกษา	นักเรียนนักศึกษา
3) ระดับฐานะทางสังคมทางสังคม	ระดับปานกลางจนถึงระดับสูง	ฐานะปานกลางไปถึงฐานะดี
4) ที่พักอาศัยและภูมิลาเนา	กรุงเทพมหานคร	ในเมือง กรุงเทพมหานคร
5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่าง หน้าตา	รูปร่างหน้าตาอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ ระดับความสูงและสีผิวมีความ แตกต่างกันออกไป	หน้าตาดี
6) บทบาททางเพศและรสนิยมทาง เพศ	ถูกกำหนดมาอย่างตายตัวให้ เป็นรุกและรับ ขึ้นอยู่กับ ลักษณะตายตัวตามรูปร่าง ลักษณะนิสัยตัวละคร	บทบาททางเพศมีความ ตายตัว มีแค่รุกกับรับ
7) การแต่งกาย	แต่งกายเหมือนวัยรุ่นทั่ว ๆ ไป แต่มีความหลากหลายตาม รสนิยมของตัวละคร และ บุคลิกภาพ	แต่งกายเหมือนผู้ชายทั่วไป

จากตารางจะเห็นว่า ทั้งการวิเคราะห์ตัวละครและความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
สำคัญ เห็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด 7 ประเด็น อันประกอบไปด้วย 1) อายุ 2) อาชีพ 3) ระดับ
ฐานะทางสังคม 4) ที่พักอาศัยและภูมิลาเนา 5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6) บทบาททาง
เพศและรสนิยมทางเพศ และ 7) การแต่งกาย

5.5.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

จากความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและข้อมูลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 5 ประเด็น อันประกอบด้วย 1) ลักษณะการพูด 2) การแสดงอารมณ์ 3) นิสัยส่วนตัว 4) รูปแบบการดำเนินชีวิต 5) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ต่าง ๆ โดยสามารถนำมาเปรียบลงในตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.31 เปรียบเทียบการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่และการวิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
1) ลักษณะการพูด	โดยรวมมีการใช้คำหยาบกับคนใกล้ชิด ขณะเดียวกันก็มีความสุภาพ รู้กาลเทศะ แต่สำหรับในตัวละครนายเอกบางตัวมีการใช้คำศัพท์เฉพาะ และมีลักษณะการพูดที่แตกต่างออกไป	มีการสร้างความเป็นชายให้ตัวละครชายรักชาย ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริง
2) การแสดงอารมณ์	มีทั้งแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน และเก็บความรู้สึก ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ครบทุกอารมณ์เหมือนคนทั่วไป
3) นิสัยส่วนตัว	มีนิสัยที่หลากหลายทั้งด้านดีและด้านไม่ดี	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีนิสัยส่วนตัวบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง
4) รูปแบบการดำเนินชีวิต	มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยและรูปร่าง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป
5.1) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนตัว	มีการแสดงออกอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การกอด จูบ เล้าโลม และมีเพศสัมพันธ์	ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่ส่วนตัวอย่างเต็มรูปแบบไม่แตกต่างจากในชีวิตจริง
5.2) การแสดงออกในฐานะคน	มีการแสดงออกในระดับที่น้อย	ตัวละครชายรักชายมีการ

พฤติกรรมการแสดงออกของ ตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ
รักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่กึ่ง สาธารณะ	กว่าในพื้นที่สาธารณะ คือไม่มีการ มีเพศสัมพันธ์	แสดงออกถึงความรักในพื้นที่ กึ่งสาธารณะน้อยกว่าพื้นที่ ส่วนตัว ซึ่งตรงกับความจริง
5.3) การแสดงออกในฐานะคน รักในพื้นที่ต่าง ๆ ในพื้นที่ สาธารณะ	มีการแสดงออกในระดับปกติ แต่ สำหรับในพื้นที่สาธารณะที่ตัว ละครชายรักชายคิดว่ามีความ ปลอดภัย และพ้นจากสายตา บุคคลอื่น จะมีการแสดงออก เช่นเดียวกับพื้นที่กึ่งสาธารณะ	ตัวละครชายรักชายมีการ แสดงออกถึงความรักในพื้นที่ สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรง กับความเป็นจริง

จากข้อมูลในตารางสามารถได้ข้อสรุปการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ให้ข้อมูล
สำคัญและการวิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ว่า ทั้งในส่วนที่มี
ความสอดคล้องกัน และไม่สอดคล้องกันไดดังนี้

**1. ประเด็นที่ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้องกับการ
วิเคราะห์ตัวละครชายรักชาย** มี 4 ประเด็น ประกอบไปด้วยการแสดงออกทางอารมณ์ รูปแบบการ
ดำเนินชีวิต การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่ส่วนตัว พื้นที่กึ่งสาธารณะ และพื้นที่
สาธารณะ เนื่องจากซีรีส์ว่าได้นำเสนอในประเด็นเหล่านี้ออกมาได้เหมือนกับในชีวิตจริงของกลุ่มชาย
รักชาย อีกทั้งเป็นการแสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายก็ไม่ได้มีความแตกต่างจากคนทั่วไป

**2. ประเด็นที่ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้องกับการ
วิเคราะห์ตัวละครชายรักชาย** มีด้วยกัน 2 ประเด็น คือ ลักษณะการพูด และนิสัยส่วนตัว โดยผลการ
วิเคราะห์พบว่า ทั้ง 2 ประเด็นไม่ได้นำเสนอออกมาในลักษณะเหนือจริง ยังอยู่ในเกณฑ์ของคนปกติ
ทั่วไป แต่การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญมองว่าซีรีส์ว่านำเสนอทั้ง 2 ประเด็นนี้ นำเอาลักษณะ
ความเป็นชายมาครอบเอาไว้ ด้วยการให้ตัวละครพูดด้วยคำหยาบคาย หรือมีนิสัยที่มีความเป็นชายสูง
ให้แก่พระเอก และผลักนิสัยอ่อนโยน เรียบร้อยให้นายเอก จนทำให้บางส่วนไม่ตรงกับความเป็นจริง

5.5.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร

จากความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและข้อมูลจากการวิเคราะห์คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 6 ประเด็น อันประกอบด้วย 1) ภูมิหลังตัวละคร 2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4) การยอมรับตนเอง 5) การเปิดเผยตนเอง 6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร โดยสามารถนำมาเปรียบลงในตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.32 เปรียบเทียบการให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่และการวิเคราะห์คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
1) ภูมิหลังตัวละคร	ครอบครัว ความเชื่อและศาสนาล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับและทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชายของตัวละครชายรักชาย	ไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครให้แก่ตัวละครชายรักชาย
2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย	มีด้วยกันหลากหลายสาเหตุ ทั้งจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การอยู่ใกล้ชิดกับเพศเดียวกัน และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	สาเหตุการเป็นเกย์ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีด้วยกันหลายสาเหตุ เหมือนกับชีวิตจริง
3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย	ความสับสนมักเกิดขึ้นจากการที่ไม่มั่นใจในความรู้สึกของตนที่มีต่อผู้ชายอีกคน ส่วนความทุกข์นั้นมีความหลากหลายรูปแบบ	ตัวละครชายรักชายเผชิญกับความสับสนและความทุกข์เป็นของตนเอง ไม่แตกต่างชีวิตจริง
4) การยอมรับตนเอง	ขั้นตอนการยอมรับตนเองจะเกิดขึ้นเฉพาะกับตัวละครที่มีความสับสนเท่านั้น ส่วนตัวละครที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่ต้นจะ	การยอมรับตนเองของตัวละครในซีรีส์วายไม่ตรงกับความเป็นจริง

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของ ตัวละคร	ภาพรวมของตัวละคร	การให้ความเห็นของผู้ให้ข้อมูล สำคัญ
	ถูกข้ามในขั้นตอนนี้	
5) การเปิดเผยตนเอง	ตัวละครสามารถเปิดเผย ตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และทุกคนที่เปิดตัวด้วย สามารถยอมรับได้	ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัว กับคนรอบข้างและทุกคนสามารถ ยอมรับได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเกิน จริง
6) ความคาดหวังในชีวิตและจุด จบของตัวละคร	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วามีจุดจบแบบสุหนาฏกรรม ทุกเรื่องสุขสมหวัง	ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วามี จุดจบแบบสุหนาฏกรรม โดย อาจจะไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง เท่าที่ควร

จากข้อมูลในตารางสามารถได้ข้อสรุปการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ให้ข้อมูล
สำคัญและการวิเคราะห์คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วามี ทั้งในส่วนที่มี
ความสอดคล้องกัน และไม่สอดคล้องกัน ได้ดังนี้

**1. ประเด็นที่ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญสอดคล้องกับการ
วิเคราะห์ตัวละครชายรักชาย** ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น คือ สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย
ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย การเปิดเผยตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและ
จุดจบของตัวละคร

สำหรับสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย ความสับสนและความทุกข์จาก
การเป็นกลุ่มชายรักชายนั้นมีความสอดคล้องกัน ในแง่ที่สามารถเกิดขึ้นได้จากหลากหลายปัจจัย โดย
ที่แต่ละตัวละครจะเผชิญกับปัญหาที่แตกต่างกัน

ขณะที่การเปิดเผยตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละครนั้น
ผลการวิเคราะห์และข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญระบุไปในทิศทางเดียวกันว่าสามารถเปิดตัวได้กับทุก
คน และไม่มีการต่อต้าน เป็นที่ยอมรับในหมู่คนรอบข้าง ซึ่งนำไปสู่ตอนจบที่เป็นสุหนาฏกรรม

**2. ประเด็นที่ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่สอดคล้องกับการ
วิเคราะห์ตัวละครชายรักชาย** มีด้วยกัน 2 ประเด็น ประกอบไปด้วยภูมิหลังตัวละคร และ การ
ยอมรับตนเอง โดยความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้นระบุว่า ซีรีส์วามีไม่มีการสร้างภูมิหลังตัวละครที่มี
ความแข็งแรงพอที่จะเป็นข้อมูลให้เข้าใจการกระทำของตัวละคร และให้ความสำคัญกับการยอมรับ
ตนเองที่น้อยจนเกินไป ส่วนผลการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วามียังพบมีการพบการสร้าง
ภูมิหลังตัวละคร และการยอมรับตนเองอยู่บ้าง

บทที่ 6

สรุปผล และการอภิปราย

การศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาการประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย 2) เพื่อศึกษาคูณลักษณะของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย 3) เพื่อศึกษาถึงความเห็นของผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายที่มีต่อตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วาย

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการศึกษา โดยจำแนกการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์จากตัวบทและตัวละครของซีรีส์วาย เพื่อค้นหาว่าตัวตนของตัวละครชายรักชายถูกประกอบสร้างมาในลักษณะใด จากซีรีส์วายที่ออกอากาศในระหว่างปี พ.ศ. 2557 – 2562 จำนวน 10 เรื่อง และอีกส่วน เป็นการศึกษาถึงความเห็นจากผู้ชมกลุ่มชายรักชายทั้งสิ้น 23 คน ที่มีต่อตัวตนของตัวละครชายรักชายจากซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่อง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ภายใต้ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทาง

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวบทและตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย และความเห็นจากผู้ชมกลุ่มชายรักชายว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร พร้อมทั้งเสนอการอภิปรายผล ข้อจำกัดในการศึกษา และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.1 ผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาออกมาได้เป็น 2 ส่วน คือ ตัวตนของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย และการให้ความเห็นของผู้ชมชายรักชาย โดยผลการศึกษาออกมามีดังนี้

6.1.1 การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากซีรีส์วายทั้งสิ้น 10 เรื่อง อันประกอบไปด้วย 1) Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ (2557 – 2558) 2) SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง และ SOTUS S the Series (2559 - 2561) 3) Make It Right the Series รักออกเดิน (2559 - 2561) 4) Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง 5) Together with Me ออกหักมารักกับผม และ Together with Me the Next Chapter (2560 – 2561) 6) อาตี๋ของผม (2560) 7) บังเอิญรัก Love by Chance (2561) 8) เขามาแข่งเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ (2562) 9) ทฤษฎีจีบเธอ (2562) 10) 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2 (2562)

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยบท (Textual Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการประกอบสร้างความจริงทางสังคม แนวคิดเรื่องเพศ การวิเคราะห์ตัวละคร เพื่อแสดงให้เห็นถึงสาเหตุของการประกอบสร้างคามหมายเหล่านั้น ซึ่งได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1. ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย 2. พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย และ 3. คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย โดยแต่ละส่วนสามารถสรุปได้ดังนี้

6.1.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

องค์ประกอบนี้เป็นสิ่งที่ปรากฏเบื้องต้นที่ทำให้ผู้ชมได้รู้จักกับตัวละครเหล่านั้นว่าตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะ รูปร่าง และคุณสมบัติพื้นฐานตามลักษณะทางประชากรศาสตร์อย่างไร โดยในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของตัวละครชายรักชายออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้ 1) อายุ 2) อาชีพ 3) ระดับฐานะทางสังคม 4) ที่พักอาศัยและภูมิลาเนา 5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7) การแต่งกาย สามารถสรุปได้ดังนี้

1) อายุ ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอยู่ในช่วงวัยเรียน มีทั้งในระดับมัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา ตั้งแต่ 16 - 24 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เข้าสู่ช่วงเริ่มมีความรักและรู้จักความสัมพันธ์ทางเพศ และเป็นช่วงวัยเดียวกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

2) อาชีพ เนื่องด้วยช่วงวัยเป็นวัยเรียนจึงทำให้เกือบทั้งหมดเป็นนักเรียน นักศึกษา ยกเว้นซีรีส์บางเรื่องที่มีการทำภาคต่อ ที่ตัวละครมีพัฒนาการเข้าสู่ในช่วงวัยทำงาน

3) ระดับฐานะทางสังคม ตัวละครชายรักชายมีฐานะปานกลางไปจนถึงระดับสูง โดยครอบครัวไม่มีความลำบากในเรื่องการเงิน เป็นชีวิตในอุดมคติ สามารถทำอะไรได้ตามที่ต้องการ โดยผู้ปกครองมักมีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ

4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเอกชน ตามที่สังคมมองว่ากลุ่มชายรักชายมักจะเปิดเผยตัวตนในตามเมืองใหญ่ อย่างไรก็ตามส่วนมากมักพักอาศัยอยู่คนเดียว เนื่องจากต้องมาเรียนมหาวิทยาลัย แต่ก็มีอีกกลุ่มที่อาศัยอยู่กับครอบครัวในบ้าน

5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา รูปร่างหน้าตาอยู่ในเกณฑ์ดีตามค่านิยมของสังคม แต่ระดับความสูงและสีผิวมีความแตกต่างกันออกไป

6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ ถูกกำหนดมาอย่างตายตัวให้เป็นรุกและรับ ขึ้นอยู่กับลักษณะตายตัวตามรูปร่าง ลักษณะนิสัยตัวละคร โดยพระเอกจะมีความเป็นชายที่ชัดเจน ไม่ต่างจากชายรักต่างเพศ แต่นายเอกจะมีความเป็นหญิงมากกว่า

7) การแต่งกาย ตัวละครชายรักชายมีการแต่งกายเหมือนวัยรุ่นทั่วไป แต่มีความหลากหลายตามรสนิยมของตัวละคร และบุคลิกภาพ

6.1.1.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่จะช่วยให้สามารถสะท้อนตัวตนของตัวละครแต่ละตัวได้ดียิ่งขึ้น และผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วายเหล่านี้อย่างไร โดยผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะการพูด 2) การแสดงอารมณ์ 3) นิสัยส่วนตัว 4) รูปแบบการดำเนินชีวิต 5) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ โดยในแต่ละประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ลักษณะการพูด ตัวละครชายรักชายมีลักษณะการพูดไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ กล่าวคือมีการใช้ระดับภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามระดับความสนิทสนม ในขณะเดียวกันก็ยังมีการใช้ศัพท์เฉพาะ และลักษณะการทอดเสียง หรือการใส่อารมณ์ในประโยคสำหรับกลุ่มตัวละครนายเอก

2) การแสดงอารมณ์ ตัวละครชายรักชายมีการแสดงอารมณ์ ไม่ต่างจากชายจริงหญิงแท้ และไม่ได้มีการแสดงทางอารมณ์มากกว่าปกติ ดังที่สังคมได้ประทับตราไว้ โดยในตัวละครแต่ละตัวจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย

3) นิสัยส่วนตัว ลักษณะนิสัยส่วนตัวของกลุ่มชายรักชายมีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดู เหมือนกับกลุ่มรักชายต่างประเทศ ดังนั้นจึงไม่สามารถนำเรื่องนิสัยส่วนตัวมาใช้แบ่งแยกกลุ่มชายรักชายและชายแท้ได้

4) รูปแบบการดำเนินชีวิต มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยและรูปร่าง แต่ก็ยังเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนกับบุคคลทั่วไป ไม่ได้มีการเจาะจงแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมเฉพาะของกลุ่มชายรักชาย

5) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ระดับดังนี้ 1. พื้นที่ส่วนตัว มีการแสดงออกอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การกอด จูบ เล้าโลม และมีเพศสัมพันธ์ โดยการเล้าโลมและการมีเพศสัมพันธ์จะสามารถแสดงออกได้ในพื้นที่นี้เท่านั้น 2. พื้นที่กึ่งสาธารณะ เป็นพื้นที่ที่มีความมิดชิด แต่บุคคลที่สามารถเข้าถึงได้ จึงทำให้ตัวละครชายรักชายแสดงออกด้วยการจูบ การกอดและคำพูด แต่ก็ยังต้องให้เกียรติหรือระวังบุคคลที่สาม 3. พื้นที่สาธารณะ มักจะมีการแสดงออกในระดับปกติ แต่สำหรับในพื้นที่สาธารณะที่ตัวละครชายรักชายคิดว่ามีความปลอดภัย และพ้นจากสายตาบุคคลอื่น จะมีการแสดงออกเช่นเดียวกับพื้นที่กึ่งสาธารณะ

6.1.1.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะสามารถบ่งบอกถึงชีวิตภายในของตัวละคร ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจว่าทำไมตัวละครชายรักชายถึงมีลักษณะเช่นนี้ หรือตัดสินใจทำเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ 1) ภูมิหลังตัวละคร 2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4) การยอมรับตนเอง 5) การเปิดเผยตนเอง 6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร โดยสรุปได้ดังนี้

1) ภูมิหลังตัวละคร ครอบครัว ความเชื่อและศาสนาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการยอมรับและทัศนคติต่อกลุ่มชายรักชาย

2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย มีด้วยกันหลากหลายสาเหตุ ทั้งจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การอยู่ใกล้ชิดกับเพศเดียวกัน และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย ความสับสนของตัวละครมักเกิดขึ้นจากการที่ไม่มั่นใจในความรู้สึกของตนที่มีต่อผู้ชายอีกคน ส่วนความทุกข์นั้นมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ โดยแต่ละตัวละครจะต้องเผชิญสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4) การยอมรับตนเอง สำหรับในซีรีส์วายขั้นตอนการยอมรับตนเองจะเกิดขึ้นเฉพาะกับตัวละครที่มีความสับสนเท่านั้น ส่วนตัวละครที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่ต้นจะถูกข้ามในขั้นตอนนี้

5) การเปิดเผยตนเอง ตัวละครสามารถเปิดเผยตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายและทุกคนที่เปิดตัวด้วยสามารถยอมรับได้

6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีจุดจบแบบสุขนาฏกรรม ทุกเรื่องสุขสมหวัง

6.1.2 การให้ความเห็นของผู้ชมชายรักชาย

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และเคยดูซีรีส์วายเรื่องที่ได้กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 5 เรื่อง และพร้อมยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการทำการสัมภาษณ์จำนวนทั้งสิ้น 15 คน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่าง จะต้องมีคุณลักษณะที่หลายหลากตามที่คุณวิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์เบื้องต้นไว้แล้ว นั่นคือ มีช่วงอายุในช่วง 22 – 30 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายหลักของซีรีส์วาย อีกทั้งยังเป็นช่วงที่เพิ่งผ่านประสบการณ์ในช่วงเดียวกันกับตัวละคร หรือมีประสบการณ์ที่คล้ายกับตัวละครในซีรีส์วาย โดยอายุกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยของการวิจัยในครั้งนี้ อยู่ที่ 26.5 ปี

สำหรับหัวข้อที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ชมนี้เป็นหัวข้อเดียวกับการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายรักในข้างต้น ซึ่งแยกออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ 1) ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย 2) พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร 3) คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละคร โดยในแต่ละหัวข้อนี้มีข้อสรุปดังนี้

6.1.2.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการให้ความเห็นต่อภาพของตัวละครชายรักชายเหล่านี้อย่างไร โดยผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้ 1) อายุ 2) อาชีพ 3) ระดับฐานะทางสังคม 4) ที่พักอาศัยและภูมิสำเนา 5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7) การแต่งกาย โดยในแต่ละประเด็นมีข้อสรุปดังนี้

1) อายุ ช่วงอายุของตัวละครชายรักชายในนั้นจะกระจุกตัวอยู่ในช่วงวัยเรียน คือ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย และ นิสิตนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย เพราะเป็นวัยที่ใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

2) อาชีพ เป็นนักเรียนนักศึกษา โดยให้เหตุผลว่าที่ต้องเป็นนักเรียนนักศึกษานั้น เป็นผลพวงมาจากการกำหนดอายุตัวละครชายรักชายให้อยู่ในช่วงวัยเรียน จึงทำให้ไม่สามารถไปประกอบอาชีพอื่นได้ ทำให้ไม่มีความสอดคล้องกับความเป็นจริง เพราะกลุ่มชายรักชายมีการแทรกซึมอยู่ในทุกวงการอาชีพไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ

3) ระดับฐานะทางสังคม เพื่อที่จะทำให้สามารถสร้างเรื่องต่อไปได้ และไม่ต้องคำนึงว่าตัวละครจะทำอะไรได้หรือไม่ได้ จึงกำหนดให้ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมี ฐานะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ไปจนถึงชนชั้นสูง โดยที่ไม่มีตัวละครที่อยู่ในฐานะยากจนเลย

4) ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายอาศัย และมีการดำเนินเรื่องอยู่พื้นที่ในเมืองใหญ่ นั่นก็คือ กรุงเทพมหานคร เพราะเป็นพื้นที่ที่ทุกคนสามารถ เข้าถึงได้ง่าย

5) ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา ตัวละครชายรักชายในซีรีส์ วายนั้นหน้าตาดี เป็นไปตามค่านิยมของสังคมไทย คือ ตี๋ ขาว ตัวสูง ซึ่งเป็นเรื่องทางการตลาด เพราะ รูปร่างหน้าตาของนักแสดงเป็นสิ่งแรกที่คนดูจะได้เห็น จึงทำให้ผู้สร้างซีรีส์ต้องหานักแสดงที่มีหน้าตา รูปร่างที่ถูกต้อง เป็นไปตามค่านิยมของคนไทย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมและแฟนคลับให้มาติดตาม

6) บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ ตัวละครชายรักชายจะถูก กำหนดมาให้มีบทบาททางเพศอย่างตายตัว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ พระเอกจะต้องทำหน้าที่เป็น รุกเสมอ และนายเอกจะเป็นรับตลอด ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่บทบาททางเพศจะสามารถ สลับปรับเปลี่ยนได้ โดยเรียกว่า “โบท” ที่สามารถเป็นได้ทั้งรุกและรับ เพราะในปัจจุบันมีความสับสน หล淆ทางเพศที่สูงมาก ไม่เหมือนกับคู่รักชายหญิงที่ถูกกำหนดบทบาทไว้อย่างชัดเจน บทบาททางเพศ ของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจึงเป็นเหมือนกับการนำเอาความสัมพันธ์ของชายหญิงมาครอบทับ ไว้

7) การแต่งกาย มีความแตกต่างจากการแต่งกายของกลุ่มชายรัก ชายและกลุ่มชายแท้ในชีวิตจริง หากเพียงแต่ตัวละครแต่ละตัวจะมีสไตล์การแต่งตัวที่แตกต่างกัน ออกไป ตามแต่รสนิยมของแต่ละตัวละคร

6.1.2.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการตีความ ให้ความเห็นต่อพฤติกรรมการ แสดงออกของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วายเหล่านี้้อย่างไร โดยผู้วิจัยได้จำแนก องค์ประกอบของพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะ การพูด 2) การแสดงอารมณ์ 3) นิัยส่วนตัว 4) รูปแบบการดำเนินชีวิต 5) การแสดงออกในฐานะคน รักในพื้นที่ต่าง ๆ โดยในแต่ละประเด็นสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ลักษณะการพูด ลักษณะการพูดของตัวละครชายรักชายไม่ตรง กับความเป็นจริง เพราะบทพูดของตัวละครชายรักชายนั้นมีความประดิษฐ์เกินกว่าจะพูดในชีวิตจริง เหมือนกับภาษาในนิยายหรือบทละครมากกว่า

2) การแสดงอารมณ์ ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่หลากหลาย โดยที่ไม่ได้แตกต่างจากกลุ่มคนทั่วไป หรือแตกต่างจากกลุ่มชายรักชายในชีวิตจริง อีกทั้งยังไม่มีแสดงออกที่มากเกินไป (overacting) หรือมีการแสดงออกในเชิงลบเหมือนเช่นในละครหรือภาพยนตร์ในยุคเก่า เช่น มีแรงเหวี่ยง อาฆาต พยาบาท แต่อย่างไร

3) นิยายส่วนตัว ลักษณะนิยายส่วนตัวของตัวละครชายรักชาย มีความแปรผัน กับบทบาททางเพศของตัวละคร คือ ถ้าเป็นตัวละครพระเอกจะมีนิสัยห้าวหาญ กล้าได้กล้าเสีย แต่ถ้าเป็นตัวละครนายเอก จะมีความเรียบร้อย ขี้แฉะ ขี้แง ขี้หึง เจ้าอารมณ์มากกว่า เหมือนกับนางเอกละคร ซึ่งก็ยังคงเป็นผลมาจากการนำความสัมพันธ์ของชายหญิงมาครอบไว้ เป็นภาพเหมารวมที่ถูกสร้างขึ้นมา โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นจริง

4) รูปแบบการดำเนินชีวิต ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนี้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป หรือเหมือนกับผู้ชายทั่วไป ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ และสถานที่ที่ตัวละครไปนั้นไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นสถานที่ของกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ สถานบันเทิงเฉพาะกลุ่ม ชวนา หากแต่เป็นกิจกรรมที่คนทั่วไปทำ

5) การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ระดับดังนี้ 1. พื้นที่ส่วนตัว มีความสอดคล้องกับชีวิตจริงที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ มีการกอด จูบ กันได้อย่างเต็มที่ในพื้นที่ส่วนตัว ไม่ต้องสนใจว่าใครจะมองเห็น 2. พื้นที่กึ่งสาธารณะ การแสดงออกในระดับที่น้อยกว่าพื้นที่ส่วนตัว แต่การแสดงออกของตัวละครชายรักชายในพื้นที่นี้จะถูกพิจารณาจากเงื่อนไขว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีบุคคลที่สามอยู่ในพื้นที่นั้นด้วยหรือไม่ และบุคคลนั้นรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายหรือไม่ รวมไปถึงมีท่าทีกับความสัมพันธ์ชายรักชายอย่างไร 3. พื้นที่สาธารณะ ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกถึงความรักในพื้นที่สาธารณะน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับความเป็นจริง อันเนื่องมาจาก พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่มีคนพลุกพล่าน และมักถูกสังคมจับจ้องได้ง่าย ตัวละครชายรักชายจึงไม่มีการแสดงออกที่มากนัก โดยทำได้มากที่สุดเพียงแค่การจับมือ จึงสอดคล้องกับชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชาย

6.1.2.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

ผู้ชมที่เป็นกลุ่มชายรักชายมีการตีความ ให้ความเห็นต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์วายเหล่านี้อย่างไร ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของคุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ 1) ภูมิหลังตัวละคร 2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4) การยอมรับตนเอง 5) การเปิดเผยตนเอง 6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ภูมิหลังตัวละคร ในซีรีส์วายไม่ได้มีการสร้างภูมิหลังให้แก่ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ทั้งที่เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยหล่อหลอม และพัฒนาตัวละครไปสู่การเป็นกลุ่มชายรักชายได้ อีกทั้งยังเป็นเหตุผลว่าทำไมตัวละครถึงกระทำเช่นนั้น

2) สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย สาเหตุของการเป็นชายรักชายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นมีด้วยกันหลายประการ ได้แก่ 1. กลุ่มที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยกลุ่มนี้มักจะเป็นตัวละครนายเอก ซึ่งมีการยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่เริ่มเรื่อง 2. กลุ่มที่เป็นกลุ่มชายรักชายเพราะสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดูจากคนในครอบครัวที่มีแต่ผู้หญิง และ 3. กลุ่มที่เป็นชายรักชายเพราะอยู่ใกล้ชิดกับผู้ชาย

3) ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย ในซีรีส์วายแต่ละเรื่อง ตัวละครชายรักชายแต่ละตัว ล้วนจะต้องเผชิญหน้ากับความสับสนหรือความทุกข์ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

4) การยอมรับตนเอง ตัวละครในซีรีส์วายมีการยอมรับตนเองที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง กล่าวคือ ตัวละครชายรักชายมักจะมีการยอมรับตนเองอย่างรวดเร็ว ซึ่งในความเป็นจริงนั้น กระบวนการนี้ค่อนข้างใช้เวลานาน อาจเป็นเพราะส่วนหนึ่งซีรีส์วายมีเวลาที่จำกัด จึงทำให้ไม่สามารถให้ความสำคัญกับประเด็นนี้ได้มากนัก

5) การเปิดเผยตนเอง ซีรีส์วาย ให้ความสำคัญกับประเด็นการเปิดตัว อีกทั้งยังต้องการให้สังคมเกิดการยอมรับกลุ่มชายรักชาย จึงสร้างให้ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัว หรือ เพื่อนสนิท โดยบุคคลที่กลุ่มชายรักชายไปเปิดตัวด้วยนั้น สามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้หมดทุกคน แทบจะในทันที ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

6) ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร ทุกตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทุกเรื่อง ล้วนมีชีวิตที่ดี เป็นที่ยอมรับของครอบครัวและคนรอบข้าง ได้ใช้ชีวิตตกลงคบหาอยู่กับคู่ครองของตน โดยเป็นจุดจบแบบสุขนาฏกรรม ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความจริงมากนัก ในชีวิตจริงนั้นยาวกว่าซีรีส์มาก และไม่มีใครที่จะสมหวังได้ทุกคน

6.2 การอภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวตนชายรักชายที่ปรากฏอยู่ในซีรีส์วาย โดยใช้แนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการประกอบสร้างตัวตนชายรักชาย ที่เชื่อว่าภาพตัวแทนที่ถูกสร้างขึ้นไม่ใช่การสะท้อนเลียนแบบ หรือค้นพบ แต่เป็นการประกอบสร้างส่วนเสี้ยวหนึ่งของโลกความเป็นจริงอันเป็นที่มาของแนวคิดดังกล่าว

ละครโทรทัศน์และซีรีส์เป็นจุดเหมาะสมที่สุดในการวิเคราะห์อุดมการณ์ของสังคมไทย อันเนื่องมาจากละครโทรทัศน์เป็นผลผลิตจากบริบทของสังคมไทยเองตั้งแต่แก่นเรื่อง บุคลิกของตัวละคร บทสนทนา ฉาก และองค์ประกอบอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นสื่อมวลชนที่มีความสัมพันธ์กับสังคมอย่างเหนียวแน่นในด้านการสะท้อนสังคมที่เป็นอยู่ เพราะละครเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเลียนแบบการกระทำของมนุษย์ จึงทำให้มนุษย์มองเห็นชีวิตของตนเองและคนรอบข้างผ่านตัวละครต่าง ๆ จึงทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวการกระทำของตัวละครได้ง่าย (กาญจนา แก้วเทพ, 2539; ชยพล สุทธิโยธิน และสันติ เกษมสิริทัศน์, 2548)

แม้ว่าคนในสังคมจะไม่ได้รับรู้ความจริงทั้งหมดจากโทรทัศน์ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการรับรู้ส่วนหนึ่งของคนในสังคมก็มาจากภาพสะท้อนจากโทรทัศน์ (รุจิเรข คชรัตน์, 2542) ดังนั้น ทั้งละครโทรทัศน์และซีรีส์จึงไม่ได้ทำหน้าที่เพียงแค่การให้ความบันเทิงรื่นรมย์แก่คนในสังคมเท่านั้น หากแต่ยังเป็นช่องทางของการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม (Cultural Reproduction) อีกด้วย รวมไปถึงการประกอบสร้างทางความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จิตสำนึก ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ตลอดจนวิถีชีวิตของคนในสังคม

จากเหตุผลดังกล่าวซีรีส์จึงกลายเป็นช่องทางสำคัญในการสร้างและถ่ายทอดความหมายไปยังผู้ชมทางสังคม โดยนอกจากความสามารถในการผลิตซ้ำเพื่อให้ความหมายแก่สรรพสิ่งต่าง ๆ แล้ว ซีรีส์ยังเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการสร้างอุดมการณ์หรือกรอบทางความคิดโดยที่ผู้ชมไม่อาจรับรู้เนื่องจากลักษณะพิเศษของซีรีส์ที่สร้างให้ผู้ชมต้องใช้เวลารับชมซีรีส์ตั้งแต่ต้นจนจบประมาณ 8 – 13 สัปดาห์ หากรับชมตามตารางออกอากาศทางโทรทัศน์ หรือใช้เวลาอย่างน้อยที่สุดประมาณ 8 – 13 ชั่วโมง ในกรณีที่รับชมย้อนหลังอย่างต่อเนื่อง ด้วยจำนวนระยะเวลาที่ออกอากาศและจำนวนตอนที่มีมากเช่นนี้ จึงทำให้ผู้ชมทางสังคมได้ใช้เวลาอยู่กับซีรีส์นานพอสมควร จึงทำให้ผู้ชมทางสังคมมีเวลาซึมซับกับสิ่งที่ซีรีส์ได้ประกอบสร้างขึ้นมา

เมื่อซีรีส์ได้ประกอบสร้างความหมายให้แก่ตัวตนของกลุ่มชายรักชาย นั่นคือซีรีส์ได้เลือกนำเสนอลักษณะบางประการที่เป็นลักษณะความเป็นจริงที่สามารถพบได้ในโลกทางกายภาพ (physical world) มาประกอบสร้างในซีรีส์และสร้างความหมายให้แก่ตัวตนของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งนอกจากซีรีส์

จะทำหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชนแล้ว ยังมีสถาบันสังคมอื่น ๆ ทางสังคม เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการประกอบสร้างความหมายให้กับตัวละครชายรักชาย ได้แก่ ครอบครัว สถาบันศึกษา ศาสนา หน่วยงาน และกลุ่มทางสังคมทั่วไป ที่สามารถสังเกตได้จากเนื้อเรื่องของซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่อง โดยเมื่อผู้ชมทางสังคมได้รับความจริงเพียงบางส่วนจากโลกทางกายภาพแล้ว ก็จะนำสิ่งเหล่านั้นมาสร้างเป็น “คลังแห่งความรู้ (Stock of Knowledge)” ของสังคมนั้น ๆ และเมื่อใดก็ตามที่ผู้ชมทางสังคมได้รับความจริงทางสังคมชุดใหม่เข้ามา ก็จะใช้คลังแห่งความรู้นี้ทำความเข้าใจในความหมายของความเป็นจริงชุดใหม่ ซึ่งความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสมองหรือการรับรู้ของมนุษย์นั้นก็คือความเป็นจริงทางสังคม (Social Reality) นั่นเอง

ขณะเดียวกันเมื่อมีชุดค่านิยมหรือความหมายที่กลุ่มหรือสังคมนั้นร่วมกันประกอบสร้างให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้กระบวนการปฏิรังสรรค์ ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า “ภาวะอัตวิสัยร่วม” (Intersubjectivity) ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้สมาชิกในสังคมในการทำความเข้าใจต่อ “วัตถุ” (Object) หรือ “สิ่ง” (Thing) ไปในทิศทางเดียวกัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว กลุ่มทางสังคมและความเป็นจริงในโลกทางกายภาพนั้นมีอย่างหลากหลาย ซึ่งหากกลุ่มทางสังคมใดก็ตามที่สามารถสร้างภาวะอัตวิสัยร่วมในหมู่สมาชิกโดยส่วนใหญ่ได้ ก็จะกลายเป็นกลุ่มทางสังคมที่สามารถครอบครองการให้ความหมายต่อสิ่งนั้น ๆ จนสามารถควบคุมและกำกับวิธีการมอง ทำความเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ รวมไปถึงตัวตนของกลุ่มชายรักชายที่คนในสังคมยังให้ความหมายว่าเป็น กลุ่มคนที่หมกมุ่นในเรื่องเพศ (จเรสิงห์โกวิท, 2560; นฤพนธ์ คังวิเศษ, 2560; ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2555) ซึ่งไม่เหมือนกับการให้ความหมายเก่า ๆ ที่เชื่อว่ากลุ่มชายรักชายเป็นความผิดปกติ ความวิปริตผิดเพี้ยน ในช่วงที่กลุ่มชายรักชายยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้เปราะบางและเป็นโรค (เทอดศักดิ์ รมจำปา, 2545; ชานันท์ ยอดหงษ์, 2561; นฤพนธ์ คังวิเศษ, 2556b) ซึ่งการให้ความหมายดังกล่าวยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง ทำให้เกิดการต่อต้านและไม่ยอมรับในหมู่ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ จึงเห็นได้ว่าการให้ความหมายของกลุ่มชายรักชายของคนในสังคมเองก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย นั่นคือความเป็นจริงทางสังคมนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตามแต่การให้ความหมายของสังคมในแต่ละยุคสมัย

จากข้อค้นพบในการศึกษาครั้งนี้พบว่าตัวตนของกลุ่มชายรักชาวนั้นได้มีความเปลี่ยนแปลงจากในอดีตอย่างเห็นได้ชัด จากการศึกษาของ พัฒนพล วงษ์ม่วง และ มยุรี ศรีกุลวงศ์ (2556) พบว่าในช่วงก่อนปี 2540 ตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์นั้นถูกสร้างออกมาให้รับบทตัวร้าย โรคจิต และให้เป็นผู้แพร่โรคเอดส์ ซึ่งสร้างภาพลบและก่อให้เกิดอคติแก่ชายรักชาย จนถึงกับมีนโยบายห้ามไม่ให้ตัวละครชายรักชายปรากฏตัวบนหน้าจอโทรทัศน์ แต่พอเข้าสู่ช่วงปี 2540 ที่ความคิดด้านจิตเวชศาสตร์ของตะวันตกที่ช่วยอธิบายการยอมรับชายรักชายว่าเป็นความปกติ ส่งผลให้การนำเสนอเรื่องราวของชายรักชายเพิ่มมากขึ้น ทำให้ในปี พ.ศ. 2541 ละครโทรทัศน์เริ่มได้รับความนิยมในการใช้ เป็นสื่อเสนอเรื่องราวของชายรักชายมากขึ้น แต่ภาพลักษณ์ของตัวละครชายรักชายในช่วงนี้มักจะมา

ในรูปแบบของตัวตลก และมักจะมีความรักที่ไม่สมหวัง (จเร สิงห์โกวินท์, 2556; รักใจ จินตวิโรจน์, 2541) ต่อมาเมื่อมีการเข้ามาของวัฒนธรรมวาย ส่งผลให้มีการสร้างซีรีส์วายตามมาเป็นจำนวนมาก ในช่วงนี้เองที่ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายได้เปลี่ยนไปอีกครั้ง กลายเป็นกลุ่มที่มีความเป็นมนุษย์มากขึ้น มีรักที่สมหวัง ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับความเป็นชาย จนแทบไม่มีอะไรแตกต่างออกไปจากตัวละครชายรักชายรักต่างเพศ (จเร สิงห์โกวินท์, 2560; นุชณาภรณ์ สมญาติ, 2561; สหธร เพชรวิโรจน์ชัย, 2562)

การสร้างความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่า โลกทางกายภาพมีส่วนสำคัญและมีอิทธิพลในการกำหนดการสร้างภาพของตัวละครชายรักชายในสื่อโทรทัศน์ และย่อมมีผลทำให้ผลการศึกษาค้นคว้าของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายในครั้งนี้แตกต่างออกไปจากการศึกษาครั้งก่อน ๆ ที่ผ่านมา โดยมีข้อค้นพบในการศึกษาดังนี้

6.2.1 ลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชาย

จากผลการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) พบว่า ตัวละครชายรักชายจากซีรีส์วายแต่ละตัวละครอาจมีความเหมือนหรือแตกต่างกันออกไปตามลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายทั้ง 7 ประการ อันได้ประกอบไปด้วย 1. อายุ 2. อาชีพ 3. ระดับฐานะทางสังคม 4. ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา 5. ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา 6. บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ 7. การแต่งกาย โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

6.2.1.1 อายุ

ตัวละครชายรักชายในซีรีส์ทั้ง 20 ตัวละคร มีช่วงอายุระหว่าง 16 – 24 ปี แบ่งออกเป็น 3 ช่วงอายุ คือ 1) ช่วงวัยนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย อายุ 16 – 18 ปี 2) ช่วงวัยนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อายุตั้งแต่ 17 – 22 ปี 3) ช่วงวัยทำงาน อายุ 22 – 24 ปี ซึ่งจะอยู่ในช่วงวัยเดียวกับกลุ่มผู้แตงนวยายวายและกลุ่มเป้าหมายหลัก นั่นคือกลุ่มนักเรียน นักศึกษาหญิง ที่มักจะสนใจในเรื่องราวที่ใกล้ชิด สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ช่วงวัยดังกล่าวยังเป็นช่วงวัยที่เริ่มเรียนรู้และรู้จักเรื่องความรัก ความสัมพันธ์ในรูปแบบคู่รัก และเป็นช่วงวัยที่สังคมอนุญาตให้มีความสัมพันธ์ทางเพศได้อย่างชอบธรรม ยกเว้นในช่วงวัยมัธยมที่ในบางสังคมยังมองว่าไม่ถึงเวลาของการมีเพศสัมพันธ์

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่าตัวละครชายรักชายช่วงอายุของตัวละครชายรักชายในนั้นจะกระจุกตัวอยู่ในช่วงวัยเรียน คือ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย และ นิสิตนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย เพราะช่วงวัยเรียนดังกล่าว เป็นช่วงวัยเดียวกันกับกลุ่มผู้ชมและผู้แตงนวยาย ดังนั้นการนำเสนอเรื่องราวในวัยเรียนนี้จึงเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ผู้แตงสามารถหยิบเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตน และประสบการณ์ที่เคยเจอมาแต่งได้ง่าย ขณะเดียวกันกลุ่ม

ผู้ชมก็สามารถเข้าใจในสิ่งที่ซีรีส์วายต้องการนำเสนอได้อย่างง่ายและรวดเร็ว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ตนเองเคยมีประสบการณ์มาก่อน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุรินทร์ นาคสิงห์ (2555) ที่ระบุว่า การสร้างตัวตนของชายรักชายให้อยู่ในช่วงอายุวัยรุ่น เพราะเป็นช่วงวัยที่สังคมอนุญาตให้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางเพศได้อย่างชอบธรรม เนื่องจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ที่รองรับความสัมพันธ์ดังกล่าว ทั้งจากความพร้อมทางกายภาพที่มีการพัฒนามาจากวัยเด็ก และความพร้อมทางสถานภาพทางสังคมก็ทำให้ในช่วงอายุดังกล่าวมีความชอบธรรมที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศมากยิ่งขึ้น

6.2.1.2 อาชีพ

เนื่องจากตัวละครเกือบทั้งหมดอยู่ในช่วงวัยมัธยมปลาย และ วัยนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ตัวละครเหล่านั้นมีอาชีพเป็นนักเรียน นักศึกษา แบ่งออกเป็นนักเรียนระดับมัธยมปลายจำนวน 6 ตัวละคร โดยทั้งหมดนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนชายล้วน ส่วนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งสิ้น 14 ตัวละคร เมื่อมองไปถึงขณะที่ตัวละครเรียน พบว่า อันดับ 1 คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวนถึง 7 ตัวละคร

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่าตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้นล้วนแต่มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา โดยผลเกี่ยวเนื่องมาจากการกำหนดอายุตัวละครชายรักชายให้อยู่ในช่วงวัยเรียน จึงทำให้ไม่สามารถไปประกอบอาชีพอื่นได้

สำหรับสาเหตุที่ส่วนใหญ่ตัวละครนั้นเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์นั้นเป็นเพราะคณะดังกล่าวเป็นคณะที่มีความชายสูง และเป็นการเหมารวมบทบาททางเพศ (Gender Stereotype) อย่างชัดเจนว่าเป็นกลุ่มคณะสำหรับผู้ชาย ซึ่งก็มาจากแนวคิดปิตาธิปไตย (Patriarchy) ด้วยความเข้มแข็งและสถานะความเป็นผู้นำของฝ่ายชาย จึงทำให้ฝ่ายชายได้รับความไว้วางใจมากกว่าฝ่ายหญิงในงานที่ต้องใช้เหตุผลและการตัดสินใจที่เด็ดขาด (พลอยกมล สุวรรณทวีทย์, 2561)

ดังนั้นการที่ให้ตัวละครชายรักชายวัยอุดมศึกษาเลือกศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ หรือแม้กระทั่งให้นักเรียนมัธยมเรียนอยู่ในโรงเรียนชายล้วน จึงเป็นการช่วงชิงพื้นที่และท้าทายอำนาจปิตาธิปไตย หรือ แนวคิดชายเป็นใหญ่ ดังงานวิจัยของ ธงชัย แซ่เจี๋ย (2561); ศุภวรรธ คงสุวรรณ (2561); อนุชา พิมพ์ศักดิ์ และโสภี อุณหะยา (2560); อรวรรณ วิษณุวรรณกุล (2559) ที่กล่าวว่า ซีรีส์วายเป็นพื้นที่ในจินตนาการ ที่สะท้อนการท้าทายอำนาจในสังคมไทย ทั้งอำนาจปิตาธิปไตยและอำนาจในระบบอาวุโส ด้วยกรอบของโรมานซ์ (Romance) การท้าทายอำนาจดังกล่าวจึงกลายเป็นการผลิตซ้ำอำนาจมากกว่าและในฐานะนักเขียนสตรี ผู้เขียนก็ยังคงมองความสัมพันธ์ชายรักชายผ่านกรอบของปิตาธิปไตย รวมถึงประกอบสร้างอัตลักษณ์ควีร์แช่แข็งตาม

สูตร ทั้งรูปลักษณะแสดงเพศสถานะ และพฤติกรรมแสดงเพศสถานะ เพื่อตอบสนองรสนิยมการอ่านของกลุ่มสาววาย

6.2.1.3 ระดับฐานะทางสังคม

ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 20 ตัวละคร นั้นอยู่ในระดับฐานะปานกลาง และ ระดับสูง นั่นคือตัวละครทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านการเงิน มีเครื่องแต่งกายและข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่สามารถใช้บ่งบอกระดับฐานะทางสังคมได้ นอกจากนี้ระดับฐานะทางสังคมยังสามารถส่งผลต่อรูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) และโอกาสในชีวิตต่าง ๆ (Life Chance) ของตัวละครอีกด้วย ซึ่งก่อให้เกิดการเดินเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามมา สามารถทำอะไรได้ตามต้องการ เนื่องจากไม่ได้มีข้อจำกัดทางการเงิน หรือต้องพึ่งพาอาศัยบุคคลอื่น ๆ

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายมีฐานะทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ไปจนถึงชนชั้นสูง โดยที่ไม่มีตัวละครที่อยู่ในฐานะยากจน เพราะจะทำให้สามารถสร้างกิจกรรม หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ตัวละครได้อย่างไร้ขีดจำกัด ไม่ต้องกังวลว่าจะสามารถเกิดขึ้นจริงได้หรือไม่ เช่น ขัรบรถยนต์ราคาแพงตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัย หรือใช้ชีวิตหรูหราได้ตามต้องการ

เป็นไปในทิศทางเดียวกันงานวิจัยของ Hakuho Institute of Life and Living ASEAN (2559) ที่พบว่า สัดส่วนชนชั้นกลางในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 46 เป็น ร้อยละ 72 ซึ่งไม่ใช่แค่ประเทศไทยเท่านั้น แต่สัดส่วนชนชั้นกลางอาเซียนเองเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง และคาดว่าจะมีกว่า 300 ล้านคนในปี 2563 (กัมปนาท กาญจนาคาร, 2558)

ขณะเดียวกันการนำเสนอวิถีชีวิตของกลุ่มชนชั้นกลางค่อนข้างไปทางสูงนี้ก็เป็นกลุ่มที่ผู้ชมทางสังคมส่วนใหญ่มีประสบการณ์ร่วม และเข้าใจในรูปแบบการดำเนินชีวิตหรือมีภาวะอัตวิสัยร่วม (Intersubjectivity) (ปฐิรินทร์ นาคสิงห์, 2555) เนื่องจากกลุ่มชนชั้นกลางในสังคมมีขอบเขตที่กว้างขวางและสามารถนำมาเสนอได้อย่างหลากหลาย เช่นเดียวกับกลุ่มที่เป็นชนชั้นสูงที่มักเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ผู้ชมทางสังคมต่างรู้จักรูปแบบการใช้ชีวิตจากสื่อต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้และเข้าใจการในการกระทำและการดำเนินชีวิตของตัวละครได้ง่าย

6.2.1.4 ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา

จากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายทั้ง 20 ตัวละคร พบว่า ตัวละครชายรักชายจำนวน 18 ตัวละคร มีภูมิลำเนาเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ขณะการดำเนินเรื่องในซีรีส์ยายนั้นมีเนื้อเรื่องเกิดในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ปริมณฑล ส่วนหนึ่งเกิดจากความสะดวกสบาย

ในการหาสถานที่ถ่ายทำ และพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่กลุ่มชายรักชายสามารถแสดงตัวตนได้อย่างเต็มที่

ส่วนที่พักอาศัยของตัวละครชายรักชายนั้นมีด้วยกันหลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับระดับฐานะทางสังคม ทั้งบ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์ และอาคารพาณิชย์ แต่สำหรับตัวละครที่ต้องไปเรียนในมหาวิทยาลัยที่อยู่ไกลจากที่พักอาศัย ก็จะมีการย้ายไปอยู่คอนโดมิเนียม และหอพักนักศึกษา

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึกที่กล่าวว่า กรุงเทพมหานครและในเมืองเป็นพื้นที่ที่มีความเจริญ เป็นที่รู้จักอย่างประจักษ์และผู้ชมมีความคุ้นชินอยู่แล้ว รวมถึงกลุ่มเป้าหมายหลักเองส่วนมากก็อยู่ในกรุงเทพมหานครด้วยเช่นกัน อีกทั้งในกรุงเทพมหานครยังมีสถานที่ต่าง ๆ ที่คนรู้จักและสามารถนำมาดำเนินเรื่องได้มากกว่า เมื่อเทียบกับในพื้นที่อื่น ๆ จึงทำให้สามารถนำเสนอพื้นที่ต่างของกรุงเทพมหานครออกมาได้อย่างหลากหลาย และผู้ชมสามารถคล้อยตามสร้างความเข้าใจได้ง่าย อีกทั้งยังเชื่อว่าในเมืองจะมีการเปิดกว้างในเรื่องชายรักชายมากกว่าต่างจังหวัด ทำให้สามารถยอมรับกลุ่มชายรักชายได้มากกว่าอีกด้วย

ขณะที่งานวิจัยของ Annes & Redlin (2012) ได้ให้ความหมายว่า เมือง (Urban) นั้น เป็น “สวรรค์ของกลุ่มรักร่วมเพศ” (Homosexual Paradise) เนื่องจากความเป็นเมืองนี้มีส่วนสำคัญในการช่วยสร้างการเดินทางของชีวิต ในฐานะ “ประสบการณ์ที่ต้องมี” โดยจะช่วยให้รู้ตัวตน พัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มรักร่วมเพศ และเติมเต็มความเป็นชายรักชาย ขณะที่ ชนบท (Rural) ที่ถูกนิยามว่าเป็น “เครื่องดูดกลุ่มรักร่วมเพศ” (Homosexual Vacuum) ซึ่งการสร้างตัวตนนั้นถูกจำกัด หรือมีการตอบสนองการแสดงออกทางเพศที่แตกต่างออกไปจากในเมือง

6.2.1.5 ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา

จากการศึกษาตัวบท และ ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยพบว่า ตัวละครทั้ง 20 ตัวละคร มีรูปร่างหน้าตาที่อยู่ในเกณฑ์ดี มีกล้ามเนื้อ สมส่วน ไม่ผอมหรืออ้วนจนเกินไป แต่มีความสูงและสีผิวที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของนักแสดง สอดคล้องกับการให้ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่ระบุว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนั้น หน้าตาดี เป็นไปตามค่านิยมของสังคมไทย คือ ดี ขาว ตัวสูง เพราะเรื่องทางการตลาด เพราะรูปร่างหน้าตาของนักแสดงเป็นสิ่งแรกที่คนดูจะได้เห็น จึงทำให้ผู้สร้างซีรีส์ต้องหานักแสดงที่มีหน้าตา รูปร่างที่ถูกริต เป็นไปตามค่านิยมของคนไทย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมและแฟนคลับให้มาติดตาม

การเลือกนักแสดงที่มีรูปลักษณ์ตรงตาม “พิมพ์นิยม” เป็นการสะท้อนเจตจำนงของผู้สร้างซีรีส์วาย ที่ต้องการเรียกความนิยมจากกลุ่มผู้ชม ขณะเดียวกันก็เป็นการเดินตามขนบธรรมเนียมของละครโทรทัศน์ไทยกระแสหลักที่นำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครหลักที่สมบูรณ์แบบ

แบบเพียบพร้อมไปทุกด้าน (จเร สิงห์โกวินท์, 2560) เพราะในปัจจุบันกลุ่มนักแสดงไม่ได้มีหน้าที่แค่ทำการแสดงในซีรีส์เท่านั้น แต่ยังมีการออกงาน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ กับแฟนคลับที่ถูกจัดขึ้นหลังจากที่ซีรีส์ได้ออกอากาศแล้ว ดังนั้นการใช้กลุ่มนักแสดงที่มีหน้าตาดี หุ่นดี จึงเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางตลาดในระยะยาวอีกด้วย

ดังนั้นนอกจากหน้าตาของนักแสดงชายจะดีแล้ว รูปร่างของนักแสดงซีรีส์ชายก็ต้องดีตามไปด้วย เนื่องจากในซีรีส์ชายทุกเรื่องก็มีการถอดเสื้อให้นักแสดงได้โชว์เรือนร่าง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นว่าตัวละครชายรักชายที่มีหุ่นหมี หรือกลุ่มที่มีขนเยอะเลย ทั้ง ๆ ที่สัดส่วนของคนกลุ่มนี้ในสังคมก็ไม่ได้น้อยไปกว่ากลุ่มอื่น

สอดคล้องงานวิจัยของ นุชนาภรณ์ สมญาติ (2561) คุณสมบัติของรูปร่างหน้าตาของนักแสดงนั้นเป็นหนึ่งในสิ่งที่ดึงดูดให้มีผู้ชมรับชม จึงเห็นได้ว่าซีรีส์ชายส่วนมากนั้นมักสร้างให้พระเอกนายเอกมีลักษณะของผู้ชายในอุดมคติของผู้หญิง ไม่ต่างกับละครชายหญิงตามสังคมกระแสหลักที่พระเอกจะต้องสมบูรณ์แบบ หากเพียงแต่พระเอกในซีรีส์ชายนั้นจะชอบผู้ชายด้วยกัน

แต่ในขณะเดียวกัน การที่นำเสนอตัวละครชายรักชายที่มีแต่รูปร่างและหน้าตาดีนี้ ก็เป็นการตอกย้ำว่ากลุ่มชายรักชายมีความสนใจและให้ความสำคัญกับเรือนร่างและหน้าตาเสมอ สอดคล้องกับ การศึกษาของ YMCA Club (2012) ที่พบว่า กลุ่มชายรักชายกว่า 48 เปอร์เซ็นต์ยอมตายเร็วขึ้น 1 ปีหรือมากกว่านั้น เพื่อแลกกับการมีรูปร่าง ดีแบบนายแบบ และอีก 10 เปอร์เซ็นต์ระบุนายอมแลกชีวิต 11 ปี กับ การมีรูปร่างดีแบบทันทีทันใด นอกจากนี้ยังได้ข้อสรุปว่า กลุ่มชายรักชายกว่า 92 เปอร์เซ็นต์หลงกับรูปลักษณ์และเรือนร่างของตน และอีก 59 เปอร์เซ็นต์มักเปรียบเทียบรูปร่างหน้าตาของตนเองกับคนที่ดูดีกว่าเสมอ ขณะที่ 35 เปอร์เซ็นต์ ยอมรับว่ากังวลว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับรูปร่างของตน โดย 91.2 เปอร์เซ็นต์ ระบุน่าหลงใหลในความคิดของกลุ่มชายรักชาย คือ หุ่นตามมาตรฐานตะวันตก สูง ผอม รูปร่างสมส่วน ปราศจากไขมัน มีกล้ามเนื้อ ผิวใส และหัวไม่ล้าน (Gray, 2012)

6.2.1.6 บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ

ตัวละครชายรักชายในซีรีส์ชายทั้ง 20 ตัวมีการระบุสถานะบทบาททางเพศไว้อย่างชัดเจน ตายตัว และไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยแบ่งออกเป็นตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุก หรือ พระเอก 10 ตัวละคร และตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรับ หรือ นายเอก 10 ตัวละคร ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่าตัวละครชายรักชายจะถูกกำหนดมาให้มีบทบาททางเพศอย่างตายตัว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ พระเอกจะต้องทำหน้าที่เป็นรุกเสมอ และนายเอกจะเป็นรับตลอด ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่บทบาททางเพศจะสามารถสลับปรับเปลี่ยนได้ โดยเรียกว่า “โบท” ที่สามารถเป็นได้ทั้งรุกและรับ เพราะในปัจจุบันมีความสับสนไหลทางเพศที่สูงมาก ไม่

เหมือนกับคู่รักชายหญิงที่ถูกกำหนดบทบาทไว้อย่างชัดเจน บทบาททางเพศของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจึงเป็นเหมือนกับการนำเอาความสัมพันธ์ของชายหญิงมาครอบทับไว้

จากการรายงานของแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายยอดนิยม อย่าง Grindr ได้ระบุว่า ผู้ใช้งานในแอปพลิเคชันได้ใส่สถานะของตนว่าเป็น โบท (Versatile) สอดคล้องกับ Scruff แอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายมีชน ที่พบว่าผู้ใช้งานระบุว่าตนเองเป็น โบท ถึง 35 เปอร์เซ็นต์ มากกว่าสถานะอื่น โดยฝ่ายรุกอยู่ที่ 21 เปอร์เซ็นต์ ส่วนรับนั้นมีเพียง 19 เปอร์เซ็นต์ (Moylan, 2016)

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Michelides (2009) ที่พบว่า มีสัดส่วนของนักแสดงในอุตสาหกรรมหนังโป๊ชายรักชายที่เป็นโบท คือ สามารถเล่นได้ทั้งบทรุกและรับ กว่า 82.4 เปอร์เซ็นต์ ขณะที่นักแสดงที่รับบทรุกอย่างเดียวมีอยู่ 10.8 เปอร์เซ็นต์ และ บทรับอย่างเดียวมีอยู่เพียง 6.8 เปอร์เซ็นต์ จากการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่านักแสดงที่รับบทรุกอย่างเดียวนั้นจะมีอวัยวะเพศที่มีขนาดใหญ่

นอกจากนี้จากการศึกษาของ Moskowitz & Hart (2011); Moskowitz & Roloff (2016); Swift-Gallant, Coome, Monks, & VanderLaan (2016) พบว่าการกำหนดบทบาททางเพศของกลุ่มชายรักชายว่าจะเป็นรุกหรือรับนั้น ขึ้นอยู่กับขนาดของอวัยวะเพศ และ ลักษณะบุคลิกภาพความเป็นชาย โดยไม่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอื่น ๆ เช่น ความสูง น้ำหนัก ซึ่งกลุ่มที่มีความเป็นชายสูงหรือมีอวัยวะเพศขนาดใหญ่ก็จะเป็นรุก ส่วนกลุ่มที่มีความเป็นหญิงมากกว่าและมีอวัยวะเพศขนาดเล็กก็จะทำหน้าที่รับ เนื่องจากกลุ่มชายรักชายมีการให้ความสำคัญกับ 2 สิ่งนี้ โดยการมีอวัยวะเพศขนาดใหญ่นี้เป็นตัวแทนของความสุขสมอารมณ์หมายในการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนความเป็นชายนี้เป็นที่ยอมรับและต้องการของกลุ่มชายรักชาย แต่ถึงกระนั้นก็ได้หมายความว่าในโลกความเป็นจริงจะไม่มีกลุ่มที่มีความเป็นชายสูงจะเป็นรับ และกลุ่มที่มีความเป็นหญิงสูงจะเป็นรุกไม่ได้เช่นกัน

6.2.1.7 การแต่งกาย

เครื่องแต่งกายทั้งหมดของตัวละครชายรักชายสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีลักษณะแตกต่างจากผู้ชายทั่วไป ไม่ได้แต่งตัวเหมือนผู้หญิง หรือ กลุ่มเกย์ออกสาว ไม่มีเครื่องประดับหรือสิ่งของใดที่แสดงออกให้เห็นว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ระบุว่า การแต่งกายของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ยายนั้นไม่มีความแตกต่างจากการแต่งกายของกลุ่มชายรักชายและกลุ่มชายแท้ในชีวิตจริง หากเพียงแต่ตัวละครแต่ละตัวจะมีสไตล์การแต่งตัวที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่รสนิยมของแต่ละตัวละคร

การแต่งกายของกลุ่มชายรักชายในซีรีส์วาย ที่มีการแต่งกายเหมือนกับวัยรุ่นชายทั่วไป จึงไม่สอดคล้องมายาคติทางสังคมที่ว่า กลุ่มชายรักชายนี้เป็นพวกชอบแต่งกาย พิถีพิถันในการเลือกเครื่องแต่งกาย และมักสวมใส่เสื้อผ้าที่มีความประณีต หลูหรา มีความรักสวยรักงาม บำรุงผิวพรรณ แต่งหน้าด้วยเครื่องสำอาง (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2551) ขณะเดียวกันกลุ่มชายรักชายก็มีภาพลักษณ์นำแฟชั่น เห็นได้จาก “The Clone Look” แฟชั่นการแต่งกายของกลุ่มชายรักชายในยุค 80 ที่กลายมาเป็นแฟชั่นของกลุ่มชายแท้ในยุคถัดมา ตัวอย่างเช่น เสื้อยืดที่เข้ากับรูป พอดีตัวกับผู้สวมใส่, กางเกงยีนส์รัดรูป (Skinny Jeans), แจ็กเก็ตหนังสีดำ, เสื้อแจ็กเก็ตยีนส์, เสื้อฮาวาย (Aloha Shirt) รวมทั้งการจัดทรงหนวดเครา (Guy, 2019)



ภาพที่ 6.1 The Clone Fashion ในยุค 80 จากวง Village People
แหล่งที่มา: Rex Features, 1979

จากลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครข้างต้น จะเห็นได้ว่าตัวละครหลักในซีรีส์วาย เน้นนำเสนอภาพลักษณ์ของความเป็นชาย (Masculine) เป็นหลัก ไม่มีตัวละครใดที่มีลักษณะ “ออกสาว” หรือแสดงพฤติกรรมที่แสดงความเป็นหญิงมากนัก ขณะเดียวกันก็มีการกำหนดลักษณะบทบาททางเพศให้แก่ตัวละครด้วยการทำให้ตัวละครหนึ่งที่มีความเป็นชายสูงกว่าเป็นฝ่ายรุก ขณะที่ตัวละครที่มีความเป็นชายน้อยกว่ากลายเป็นตัวละครฝ่ายรับ

ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ กลุ่มผู้ชมซีรีส์วายที่ต้องการเสพความสัมพันธ์ของ “ผู้ชายสองคนที่รักกัน” ไม่ใช่ความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชาย แต่ก็ต้องให้สามารถแยกออกด้วยว่าตัวละครใดทำหน้าที่เป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ ซึ่งกลายเป็นการจำลองภาพคู่รักต่างเพศ (Heterosexual) ครอบบนความสัมพันธ์ของผู้ชายสองคน (ณัฐชนันท์ กล้าหาญ, 2562) ด้วยการพยายามโยงว่า พระเอกที่ถูกโยงกับคำว่า รุก จะต้องแสดงออกถึงความเป็นชาย นายเอกที่ถูกโยงกับคำว่า รับ และจะต้องแสดงออกถึงความเป็นหญิง ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง อาจจะมาในรูปแบบของลักษณะภายนอกหรือลักษณะนิสัย ซึ่งการนำเสนอภาพแทนเหล่านี้ในความสัมพันธ์ชายรักชาย จึงเป็นการพยายามที่จะ

บังคับให้คนกลุ่มนี้ต้องเลือกให้ตัวเองอยู่ในกล่องเพศกล่องใดกล่องหนึ่งของสังคม ทั้ง ๆ ที่อัตลักษณ์ของชายรักชายในความเป็นจริงมันไม่ได้อยู่ในกล่องใดกล่องหนึ่งเสมอไป (ประเมศวร์ ตั้งสถาพร, 2563)

แต่อีกส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะกลุ่มชายรักชายเองก็ให้ความสำคัญกับความเป็นชายด้วยเช่นกัน เห็นได้จากสื่อกระแสหลักของไทยที่ประกอบสร้างภาพลบให้แก่กลุ่มชายรักชาย ด้วยการนำเสนอภาพพฤติกรรมออกสาว (Effeminacy) ของกลุ่มชายรักชายออกมาในแง่ของความตลก ความประหลาด เอาไว้เรียกเสียงหัวเราะ หรือแสดงออกถึงอาการ “บ้าผู้ชาย” อีกทั้งยังมีความรักที่ผิดหวังด้วยการโดนหลอก โดนทิ้ง ทำให้กลุ่มชายรักชายเลือกที่จะซ่อนหรือจัดความสาวของตน และเป็นการพิสูจน์ว่าการรักเพศเดียวกันไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตแบบ “ผู้ชาย” ตามที่สังคมคาดหวังไว้ และสามารถเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของคนหมู่มากได้ ซึ่งค่านิยมนี้นำไปสู่ การเกิดความกลัวที่ไร้เหตุผลต่อการแสดงออกความสาว (Effeminophobia) กลายเป็นการเหยียด ดูถูก กีดกัน และรังเกียจพฤติกรรมความไม่แมนในหมู่ชายรักชาย (นรุทธิ์ ศุภวรรณะกุล, 2559) สอดคล้องกับการศึกษาของ Johnson (2008) ที่พบว่า ถึงแม้ว่ากลุ่มชายรักชายกระแสหลักนิยมที่แสดงความเป็นหญิง จนกลายเป็นภาพเหมารวม แต่ก็ยังมีกลุ่มชายรักชายอีกกลุ่มที่เป็น “แอ็บแมน” (Heteronormative Gay Masculine) ปะปนอยู่ ซึ่งทั้งเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มชายรักชายและต่อต้านความเป็นหญิงออกสาว

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของ ปุรินทร์ นาคสิงห์ (2560) พบว่า การโฆษณาและการจัดกิจกรรมของแอปพลิเคชันหาคู่ของกลุ่มชายรักชายก็ยังนิยมใช้ลักษณะ “ความเป็นชาย” “ความแมน” “ความเป็นวัยรุ่น” ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศของชายรักชายเป็นแบบเดียวกันทั่วโลก คือ เน้นเรือนร่างแบบชาย และทำให้ความเป็นชายกลายเป็นวัตถุทางเพศไปในที่สุด ดังนั้นเพศชายในทุกวันนี้จึงต้องมัดกล้ามเนื้อจึงจะถือว่าแมน เป็นการสร้างภาพลักษณ์ความเป็นชาย (Masculinity) แบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม และด้วยความที่แอปพลิเคชันนี้เต็มไปด้วยผลประโยชน์ทางธุรกิจและเรื่องเพศ จึงทำให้ผู้ใช้กลายเป็นสินค้าชั้นดีของแอปพลิเคชัน และส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยน “ร่าง” ให้อยู่ในแบบที่สังคมต้องการ คือเป็นการผลิตซ้ำและให้คุณค่ากับ “ความเป็นชาย”

การให้ค่าของเรือนร่างความเป็นชายของกลุ่มชายรักชายนี้ มีมานานแล้ว เห็นได้จากการศึกษาของ นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ (2551) ที่พบว่า กลุ่มชายรักชายที่โพสต์รูปในเว็บไซต์เกย์ที่มีหน้าตาดี รูปร่างดี มีกล้ามเนื้อนักกีฬา และแสดงตัวว่ามีบทบาททางเพศแบบชาย ที่เรียกตัวเองว่าเป็น “ไบรูก” และ “เกย์รูก” จะได้รับความนิยมและเป็นที่สนใจอย่างมาก ตรงข้ามกับกลุ่มที่เป็น “เกย์รับ” แม้จะมีจำนวนมาก แต่ก็ไม่ได้ได้รับความนิยม

6.2.2 พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชาย

จากผลการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครชายรักชายจากซีรีส์วาย ทั้ง 5 ประการ อันประกอบไปด้วย 1. ลักษณะการพูด 2. การแสดงอารมณ์ 3. นิยายส่วนตัว 4. รูปแบบการดำเนินชีวิต 5. การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ในแต่ละตัวละครอาจมีความเหมือนหรือแตกต่างกันออกไป โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

6.2.2.1 ลักษณะการพูด

กลุ่มชายรักชายมีลักษณะการพูดไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ กล่าวคือมีการใช้ระดับภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามระดับความสนิทสนม มีการใช้คำหยาบกับคนใกล้ชิด ขณะเดียวกันก็มีความสุภาพ รู้กาลเทศะ แต่สำหรับในตัวละครนายเอกบางตัวมีการใช้คำศัพท์เฉพาะและมีลักษณะการพูดที่แตกต่างออกไป

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Saisuwan (2016); ยุทธนา นันทิวิธวิภา (2547); วริษา โอสถานนท์ (2561) ที่ระบุว่า กลุ่มเกย์ไทยมีการใช้เสียงที่มีความโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม ที่แตกต่างจากชายทั่วไป จนสามารถสังเกตและแยกออกคนอื่นได้ด้วยการฟังเสียง ซึ่งจะมีการใช้เสียงเพื่อสื่ออารมณ์ ด้วยการทอดเสียงท้ายพยางค์ และการลากเสียงในบางพยางค์ตลอดจนใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงหรือเสียงต่ำกว่าพยางค์ปกติ เพื่อแผ่อารมณ์และความรู้สึกต่าง เช่น ตื่นเต้น ขวยเขิน แสดงความมั่นใจ รวมถึงยังมีการใช้วิธีเพิ่มเสียง ตัดเสียง ใส่จริต เปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงของสระหรือพยัญชนะเพื่อการสร้างศัพท์ใหม่ และสร้างสรรค์คำสแลงและสำนวนเพื่อใช้ในกลุ่มอีกด้วย แต่การใช้ภาษาในลักษณะนี้ไม่ได้ใช้เพื่อเป็นแสดงออกและบ่งบอกถึงการเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่กลับเชื่อมโยงกับภาพจำของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ที่มีความมั่นใจสูง รั่วเร้ง ตลก และมีการแสดงออกมากกว่าคนปกติ

ขณะที่ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ระบุว่า บทพูดของตัวละครชายรักชายนั้นมีความประดิษฐ์เกินกว่าจะพูดในชีวิตจริง เหมือนกับภาษาในนิยายหรือบทละครมากกว่า นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้ลักษณะการพูดของตัวละครดูไม่สมจริง เนื่องมาจากการแสดงของนักแสดงที่ยังไม่เก่งมากนัก นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังระบุอีกว่า สิ่งที่ทำให้บทพูดของตัวละครไม่จริงที่สุดคือการพยายามใส่ความเป็นชายจนมากเกินไป ด้วยการให้ตัวละครพูดคำหยาบจนเกินพอดี ขณะเดียวกันตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นหญิงสูงก็ไม่สามารถใช้คำพูดในลักษณะออกสาว ได้เหมือนในชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชายเพื่อให้คงความเป็นชายเอาไว้

6.2.2.2 การแสดงอารมณ์

มีทั้งแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน และเก็บความรู้สึก ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย ไม่ต่างจากชายจริงหญิงแท้ และไม่ได้มีการแสดงทางอารมณ์มากกว่าปกติ ดังที่สังคมได้ประทับตราไว้ เช่นเดียวกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่า ตัวละครชายรักชายมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่หลากหลาย โดยที่ไม่ได้แตกต่างจากกลุ่มคนทั่วไป หรือแตกต่างจากกลุ่มชายรักชายในชีวิตจริง อีกทั้งยังไม่มีมีการแสดงออกที่มากเกินไป (Overacting) หรือมีการแสดงออกในเชิงลบเหมือนเช่นในละครหรือภาพยนตร์ในยุคเก่า เช่น มีแรงเหวี่ยง อาฆาต พยาบาท แต่อย่างใด

ดังนั้นจึงไม่สอดคล้องกับการประทับตราของสังคมที่เชื่อว่ากลุ่มชายรักชายมีอารมณ์แปรปรวนมากกว่าคนปกติและมีอารมณ์รุนแรงมากกว่าปกติ (ปนธ ธรรมสัจย์, พิเชฐพงศ์ โสตะวงศ์, และสมจิตร พิมพ์ศรี, 2554; รวมพล สายอรุณ, 2541) เพราะตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายได้ถูกสร้างให้มีการแสดงออกทางอารมณ์ทั้งสุข เศร้า เหงา โกรธ และสามารถแสดงอารมณ์เหล่านั้นออกมาผ่านกิริยาต่าง ๆ ทั้ง ยิ้ม หัวเราะ ร้องไห้ ทะเลาะ ไม่แตกต่างจากคนปกติทั่วไป

6.2.2.3 นิสัยส่วนตัว

ลักษณะนิสัยส่วนตัวของกลุ่มชายรักชายมีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดู เหมือนกับกลุ่มรักชายต่างประเทศ ดังนั้นจึงไม่สามารถนำเรื่องนิสัยส่วนตัวมาใช้แบ่งแยกกลุ่มชายรักชายและชายแท้ได้ แต่ในขณะเดียวกันนิสัยตัวละครชายรักชายก็สามารถนำมาใช้แบ่งแยกบทบาททางเพศได้

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่า ลักษณะนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชาย มีความแปรผัน กับบทบาททางเพศของตัวละคร คือ ถ้าเป็นตัวละครพระเอกจะมีนิสัยห้าวหาญ กล้าได้กล้าเสีย แต่ถ้าเป็นตัวละครนายเอก จะมีความเรียบร้อย ซื่อๆ ขี้เหงา ขี้หึง เจ้าอารมณ์มากกว่า เหมือนกับนางเอกละคร ซึ่งก็ยังคงเป็นผลมาจากการนำความสัมพันธ์ของชายหญิงมาครอบไว้ เป็นภาพเหมารวมที่ถูกสร้างขึ้นมา โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นจริง ทำให้ตัวละครมีนิสัยที่สุดโต่ง

การสร้างให้ตัวละครชายมีนิสัยที่อิงกับความเป็นชายหญิง ก็ย่อมทำให้พระเอกมีการแสดงอำนาจที่เหนือกว่าตัวนายเอก และทำให้ตัวนายเอกตกอยู่ภายใต้อำนาจของพระเอกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในฐานะที่พระเอกคือผู้กระทำ และนายเอกคือผู้ถูกกระทำ อันเป็นความคิดคู่ตรงข้ามชายหญิงที่ซีรีส์วายไปอิงมาจากละครชายหญิงกระแสหลักที่เข้มข้นไปด้วยบรรทัดฐานรักต่างเพศนั่นเอง (ปรเมศวร์ ตั้งสถาพร, 2563) ตัวละครนายเอกจึงเป็นเสมือน “ร่างสมมติ” หรือ “ร่างที่ว่างเปล่า” ที่ขับเคลื่อนอยู่ในโลกแห่งจินตนาการ (ศรัณย์ สิงห์ทน, 2550) โดยที่ไม่ได้อิงหรือสามารถเกิดขึ้นได้ในโลกแห่งความเป็นจริง

สอดคล้องกับการศึกษาของ จตุพร บุญ-หลง (2548); นพฤทธิ์ ด้วงแก้ว (2553); ปุรินทร์ นาคสิงห์ (2555) ที่พบว่า ถึงแม้ว่าการประกอบสร้างตัวตนเกย์ในภาพยนตร์จะให้คุณค่ากับความเป็นชาย แต่ภาพที่ปรากฏในซีรีส์วายยังคงสร้างให้ตัวละครเกย์มีลักษณะสอดคล้องกับการแบ่งแยกชั่วโดยอิงกับความสัมพันธ์แบบชายและหญิง การสร้างให้ตัวละครมีลักษณะดังกล่าวเป็นกลวิธีของภาพยนตร์เพื่อให้ผู้ชมทางสังคมรับรู้ในความแตกต่างและไม่เกิดความสับสนระหว่างตัวละครเกย์และตัวละครอื่น ดังนั้นตัวละครที่มีลักษณะเป็นคู่เกย์ จึงมีหนึ่งตัวละครที่มีลักษณะความเป็นชายอย่างชัดเจน ขณะที่ตัวละครอีกตัวจะมีพฤติกรรมการแสดงออกที่นุ่มนวลอ่อนหวานกว่าตัวละครที่เป็นคู่กัน ถึงแม้ในความเป็นจริงความสัมพันธ์ทางเพศจะลื่นไหล (Fluidity) และเปลี่ยนแปลงไปได้ก็ตาม

6.2.2.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต

จากการวิเคราะห์ตัวละครพบว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 20 ตัวละคร มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป โดยรูปแบบที่พบมากที่สุดคือ กลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตตามบรรทัดฐานสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งเข้าวัดทำบุญ เล่นกีฬา ออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน เช่น ไปห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ ตลอดจนพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูง

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ระบุว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายนี้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือนคนปกติทั่วไป หรือเหมือนกับผู้ชายทั่วไป ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ และสถานที่ที่ตัวละครไปนั้นไม่ได้ถูกระบุว่าเป็นสถานที่ของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งก็ไม่ได้มีความแตกต่างจากในชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชายในสังคมและผู้ให้ข้อมูลสำคัญมากนัก ขณะเดียวกันก็เป็นเพราะผู้ชมกลุ่มเป้าหมายของซีรีส์วายเป็นกลุ่มหญิงสาววัยรุ่นซึ่งอาจจะเข้าไม่ถึงในสถานที่เฉพาะของกลุ่มชายรักชาย และอาจจะก่อให้เกิดการต่อต้าน อีกทั้งยังต้องทำให้เข้าใจได้ง่าย ดังนั้นจึงต้องนำเสนอในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เห็นได้ง่าย เข้าใจได้ทันที

รูปแบบการดำเนินชีวิตของตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายจึงไม่สอดคล้องกับภาพที่สังคมส่วนใหญ่มองว่ากลุ่มชายรักชายมีลักษณะที่เป็นพวกที่ชอบนินทา ชอบเที่ยวกลางคืน และออกกระตุงกระต้าง (Jackson, 1995 อ้างถึงใน กิ่งรัก อิงคะวัต, 2542) ซึ่งมักจะออกมาในรูปแบบของกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตวันไนท์สแตนด (One Night Stand Gay Lifestyle) ที่สามารถมองเห็นได้ง่ายผ่านรูปลักษณ์ภายนอกที่สามารถสังเกตได้โดยง่าย ซึ่งมักสะท้อนภาพลักษณ์ทางลบออกมาได้อย่างชัดเจน จึงเป็นเสมือนภาพตัวแทนของรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ทั้งที่กลุ่มชายรักชายมีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

แต่ขณะเดียวกันซีรีส์วายก็ไม่ได้นำเสนอรูปแบบการดำเนินชีวิตของตัวละครชายรักชาย และ “วัฒนธรรมชายรักชาย” (นิพนธ์ย ประสานนาม, 2562) ไม่ว่าจะเป็นการวิพากษ์การหา

นอน (Cruising) ไม่ปรากฏกลุ่มหรือองค์กรณรงค์เพื่อความหลากหลายทางเพศ การขับเคลื่อนและการต่อสู้เพื่อสิทธิของกลุ่มชายรักชาย สุขอนามัยทางเพศและการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

6.2.2.5 การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์หัวข้อ และการให้ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย มีการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป โดยในพื้นที่ส่วนตัวจะมีการแสดงออกมากที่สุด จนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ แต่ซีรีส์วายไม่ได้แสดงออกให้เห็นโดยชัดเจนถึงขั้นตอนการร่วมเพศ เป็นเพียงการละเว้นไว้ในฐานที่เข้าใจ

การละเว้นซึ่งการกิจกรรมทางเพศนี้ มิได้ถูกจำกัดอยู่แค่เพียงในซีรีส์วายและกลุ่มชายรักชายเท่านั้น แต่กลุ่มละครรักต่างเพศก็มีการสวณฉากประเภทนี้ไว้เช่นกัน จนเกิดวลี “ตัดภาพไปที่โคมไฟ” ซึ่งใช้แทนคำพูดอันเป็นที่รู้กันว่าตัวละครกำลังมีความสัมพันธ์ทางเพศกันอยู่ โดยเกิดมาจากการที่ตัวละครพระนางกำลังจูบหรือบอกรักหรือลั้มนวลลงนอน แล้วกล้องก็เปลี่ยนจุดโฟกัสไปที่โคมไฟแทน อันเนื่องมาจากเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ต้องปิดซ่อนไว้ ไม่ใช่เรื่องที่จะเปิดเผยให้สาธารณะรับทราบ ดังนั้นในซีรีส์วายหรือสื่อชนิดอื่น ๆ ที่เป็นสื่อเป็นสื่อสาธารณะจึงต้องมีการใช้สัญลักษณ์แทน เช่น การตัดภาพไปที่โคมไฟ หรือแสดงการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจว่าตัวละครกำลังทำอะไร หรือมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น เช่น ให้ตัวละครจูบกันแล้วลั้มนวลลงเตียง ถอดเสื้อผ้า หรือตื่นมาตอนเช้าด้วยร่างกายที่เปลือยเปล่านอนอยู่บนเตียงด้วยกัน เพื่อไม่ให้กระเทย และเป็นการทำลายศีลธรรมอันดีของสังคม

แต่สิ่งถูกซ่อนเอาไว้ภายใต้ฉากเข้าพระเข้านาย (Love Scene) คือการนำเสนอสิ่งที่กลุ่มผู้ชมต้องการเห็น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความรักกันของตัวละคร หรือการโชว์เรือนร่างของนักแสดง ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสร้างทั้งกระแสความนิยมและกระแสเงินทุน ที่อาจช่วยส่งเสริมความเป็นชายแบบดั้งเดิม เรือนร่างที่ถูกจ้องมองของนักแสดง ซีรีส์วายกลับช่วยเปิดพื้นที่ให้ผู้หญิง ซึ่งเป็นแฟนคลับส่วนใหญ่ของสารแบบนี้มีอิสระจากกรอบศีลธรรมทางเพศ สามารถจับจ้องเรือนร่างผู้ชายได้โดยเสรีในฐานะที่เป็นสื่อบันเทิง (จเร สิงโกลวินท์, 2560)

สถานที่ส่วนตัวนี้เป็นเพียงสถานที่เดียวที่ตัวละครชายรักชายสามารถแสดงความรักกันอย่างเต็มที่ เนื่องจากสถานที่นี้เป็นสถานที่มืดซิด หลุดพ้นจากสายตาจ้องจ้อง (Gaze) และการมอง (Look) จากคนในสังคม เพราะสังคมมองว่าความสัมพันธ์ทางเพศถือเป็นเรื่องต้องห้ามและไม่สมควรที่แสดงออกในพื้นที่สาธารณะ

ขณะที่พื้นที่ที่ถึงสาธารณะนั้นเป็นพื้นที่ที่ตัวละครชายรักชายแสดงออกแสดงออกในฐานะคนรักพอประมาณ ไม่มีความรุนแรงถึงขั้นมีสัมพันธ์ทางเพศ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ถึงมืดซิด ทำให้บุคคลที่สามยังสามารถเข้าถึงได้ โดยตัวละครชายรักชายจะพิจารณาจากเงื่อนไขว่าใน

พื้นที่ดังกล่าวมีบุคคลที่สามอยู่ในพื้นที่นั้นด้วยหรือไม่ และบุคคลนั้นรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายหรือไม่ รวมไปถึงมีท่าทีกับความสัมพันธ์ชายรักชายอย่างไร จึงทำให้ตัวละครชายรักชายแสดงออกได้มากที่สุดเพียงแค่ระดับการจูบ การกอด และแสดงออกผ่านคำพูด

ส่วนในพื้นที่สาธารณะ อันเป็นพื้นที่ที่มีผู้คนพลุกพล่าน เป็นที่มีการจับจ้องจากสังคม เพื่อเป็นการตัดปัญหาการถูกมอง เป็นที่จับจ้อง ซึ่งอาจจะโดนนำไปโพสต์ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตลอดจนการถูกทำร้ายร่างกาย ขณะเดียวกันก็อาจไม่สามารถแสดงให้สังคมรับรู้ได้ว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย จึงทำให้กลุ่มชายรักชายต้องป้องกันตนเอง ด้วยการไม่แสดงความรักในพื้นที่สาธารณะ แต่สำหรับในพื้นที่สาธารณะที่ตัวละครชายรักชายคิดว่ามีความปลอดภัย และพ้นจากสายตาบุคคลอื่น จะมีการแสดงออกเช่นเดียวกับพื้นที่กึ่งสาธารณะ สอดคล้องกับการศึกษาของ de Oliveira, Costa, & Nogueira (2013) ที่พบว่า กลุ่ม LGBT ไม่กล้าแสดงความรักในที่สาธารณะ เนื่องจากการป้องกันตนเองจากการถูกจัดว่าเป็นพวกไม่ปกติ

แต่ถ้าหากในพื้นที่สาธารณะนั้น ไม่มีการจับจ้องจากสายตาของบุคคลอื่นในสังคม ซึ่งเป็นเพราะบริเวณนั้นเป็นพื้นที่ลับสายตา หรือเป็นเวลากลางคืนที่ไม่มีคนพลุกพล่าน ตัวละครชายรักชายมักจะมีการแสดงออกที่เทียบเท่ากับพื้นที่กึ่งสาธารณะคือ การจูบ การบอกรัก หรือการกอด ดังที่ ดีและหมอกหอมหน้าผากและบอกรักกันบนสะพานกรุงธนในเวลาเที่ยงคืน (อาตี๋ของผม) หรือ ก้องภพและอาทิตย์ที่จูบกันบริเวณสวนสาธารณะใกล้ ๆ กับสะพานพระราม 8 (SOTUS the Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง)

นอกจากนี้การแสดงออกในพื้นที่สาธารณะนั้น ตัวละครชายรักชายยังมีคำนิยามว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่ตนเองคุ้นชินหรือเป็นสังคมใหม่ เห็นได้จากตัวละครที่เข้าไปสู่พื้นที่ใหม่ สังคมใหม่ อย่างที่ทำงาน ได้แก่ ก้องภพ อาทิตย์ (SOTUS S the Series) กร และ นีอค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ก็จะมีการระวังตัวในการแสดงออก มากกว่าสมัยมหาวิทยาลัยที่ตนมีความคุ้นชินมากกว่า

รวมไปถึงบนสื่อสังคมออนไลน์ ที่ตัวละครจากซีรีส์หลายเรื่องมักใช้เป็นพื้นที่ในการแสดงออกถึงความรัก อันเนื่องมาจากตัวละครเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่มีความปลอดภัยเพียงพอ ผู้ติดตามย่อมยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเป็นได้อยู่แล้ว จึงสามารถทำอะไรได้ตามใจ

การแสดงออกในฐานะคู่รักของตัวละครชายรักชายมีความสัมพันธ์กับระดับของพื้นที่อย่างมีนัยยะสำคัญ คือยิ่งพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากเท่าไร ก็ยังสามารถแสดงออกถึงความสัมพันธ์ได้มากเท่านั้น ดังที่เห็นได้จากในพื้นที่ส่วนตัว ตัวละครชายรักชายสามารถแสดงออกถึงความรักได้ถึงขั้นสูงสุด คือการมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ในพื้นที่กึ่งสาธารณะและพื้นที่สาธารณะตัวละครเหล่านี้ไม่สามารถแสดงการกระทำดังกล่าวได้ เพราะสำหรับสังคมไทยแล้ว ไม่ใช่เพียงแค่การไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชาย แต่ยังไม่ยอมรับในการแสดงความรักที่มากจนเกินไปในพื้นที่สาธารณะอีก

ด้วย การจับกันในพื้นที่สาธารณะก็ขัดกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทยที่มักไม่แสดงความรักมากนัก และมองว่าการจับกันในพื้นที่สาธารณะเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ

ดังนั้นการให้ตัวละครชายรักชายปรากฏตัวและแสดงความสัมพันธ์ในพื้นที่ที่สาธารณะและสาธารณะจะช่วยให้เกิดการยอมรับกลุ่มชายรักชายได้มากขึ้นและเสนอว่ากลุ่มชายรักชายก็มีอยู่ทั่วไปในสังคม ขณะเดียวกันการแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่สาธารณะด้วยการจับ ก็เป็นการต่อต้านจารีต ประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมไทย ดังนั้นในซีรีส์บางเรื่องก็แสดงให้เห็นว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้เกิดการลงโทษจากสังคมอย่างไร อย่างเช่นใน หมอกที่เกือบโดนไล่ออกจากโรงเรียนเพราะไปจับกับตีในเมืองหิมะ (อาตี๋ของผม) หรืออาทิตย์และก้องภพที่ถูกคนในที่ทำงานนินทาจากที่มีรูปก้องภพและอาทิตย์ไปจับกันที่บริเวณชายหาด (SOTUS S the Series)

จะเห็นได้ว่าลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร ในส่วนของลักษณะการพูด การแสดงออกทางอารมณ์ และนิสัยส่วนตัวของตัวละครชายรักชายในซีรีส์ล้วนมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับคนทั่วไปในสังคม ทำให้ไม่สามารถใช้อิงประกอบทั้ง 3 ส่วนของลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกมาใช้เพื่อเป็นตัววัดแยกความแตกต่างระหว่างกลุ่มชายรักชายและชายรักต่างเพศได้ ยกเว้นตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นหญิงสูง หรือกลุ่มนายเอกที่มีลักษณะและแสดงออกถึงความเป็นหญิง (Effeminate) ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าการสร้างให้ตัวละครนายเอกลักษณะดังกล่าวก็เป็นผลพวงมาจากบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศ (Hetero Normative) ที่ทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้ได้เลยว่าตัวละครใดทำหน้าที่อะไร แม้ในปัจจุบันซีรีส์วายบางส่วนได้พยายามนำปัจเจกที่โอบกอดความเป็นชายให้แก่กลุ่มนายเอก ด้วยลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา (ประเมศวร์ ตั้งสถาพร, 2563) พฤติกรรมของตัวละครก็ยังถูกเคลือบไว้ด้วยความเป็นหญิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นอกจากนี้ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร เป็นการต่อต้านการประทับตราของสังคมดั้งเดิมที่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกที่มีอารมณ์แปรปรวนและรุนแรง หมกมุ่นแต่เรื่องเพศ ขณะเดียวกันก็สร้างกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มความเป็นมนุษย์ และนำเสนอรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชายให้มีความหลากหลาย ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เรื่องเพศและการใช้ชีวิตกลางคืน อย่างที่เคยเป็นภาพจำของสังคมในอดีตอีกด้วย

6.2.3 คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชาย

จากผลการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) พบว่า คุณลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครชายรักชายจากซีรีส์วาย ทั้ง 6 ประการ อันประกอบไปด้วย 1. ภูมิหลังตัวละคร 2. สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย 3. ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย 4. การยอมรับตนเอง 5. การเปิดเผยตนเอง 6. ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร ในแต่ละตัวละครอาจมีความเหมือนหรือแตกต่างกันออกไป โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

6.2.3.1 ภูมิหลังตัวละคร

จากศึกษาด้วยการวิเคราะห์ตัวบทของซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่อง พบว่า ตัวละครชายรักชายมาจากครอบครัวที่มีพื้นฐานแตกต่างกันออกไป มีทั้งมาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว และครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และพบว่าส่วนมากนับถือศาสนาพุทธและเป็นคนไทยเชื้อสายจีน นอกจากนี้ยังพบว่าตัวละครชายรักชายจะมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย แต่บุคคลในครอบครัวกลับไม่ยอมรับและมีทัศนคติเป็นลบในกลุ่มชายรักชาย

การที่คนคนในครอบครัวมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มชายรักชาย อันเนื่องมาจากเหตุผลด้านความเชื่อและศาสนา โดยในศาสนาพุทธเชื่อว่าการที่เกิดมาเป็นกลุ่มชายรักชายนี้เป็นผลพวงมาจากในชาติที่แล้วได้ทำการละเมิดศีลข้อที่ 3 ประพฤติผิดในกาม อันเป็นเรื่องของกฏแห่งกรรม ส่วนคนไทยเชื้อสายจีนก็ไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากลูกชายจะต้องทำหน้าที่สืบสกุล รวมถึงความเชื่อจากลัทธิขงจื้อที่ว่า การมีลูกชายเป็นสิ่งสูงสุดแทรกซึมเข้ามา อีกทั้งการแต่งงานเข้าบ้านยังเป็นการช่วยไม่ให้ทรัพย์สินไหลออกไปจากตระกูลอีกด้วย จึงทำให้พ่อแม่ย่อมตั้งความหวังไว้กับลูกชาย เห็นได้จาก เหมย (อาต๋องผม) ที่โทษว่าการที่ตัวเองเป็นกลุ่มชายรักชายนั้นมาจากเวรกรรมเก่าที่ทำมาในชาติที่แล้ว และต้องการให้ตัวเองแต่งงานมีครอบครัว มีลูกเหมือนคนทั่วไป

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ พงษ์พานิช (2556) ที่กล่าวว่า ความเชื่อเรื่องกฏแห่งกรรม อาจจะถูกนำมาใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการควบคุมเชิงอำนาจระหว่างคนรักต่างเพศกับชนกลุ่มน้อยทางเพศ เมื่อคนที่เกิดมาพร้อมกับความเป็นเพศทางเลือกก็ถูกตีตราเสียแล้วว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางศีลธรรม และสมควรแล้วที่จะต้องชดใช้ผลจากการกระทำไม่ดีนั้นด้วยการเกิดมาเป็นชนกลุ่มน้อยทางเพศ ความเชื่อที่ดูเหมือนจะสร้างความเมตตา สงสาร และความเห็นใจ ที่อาจจะมาพร้อมกับความรู้สึกละเมียดกลายเป็นเครื่องกดทับและการประคับประคองให้กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศกลายเป็นบุคคลที่ไม่มีความสมบูรณ์ทางด้านศีลธรรม และไม่สมควรที่จะได้รับสิทธิหรือการปฏิบัติเฉกเช่นพลเมืองรักต่างเพศ ดังที่เห็นได้จากงานวิจัยของ พระมหาอดุลย์ ยโสธโร (2549) ที่มีการโยงแนวคิดเรื่อง “การเบี่ยงเบนทางเพศ” และ “การวิถิตาร” เข้ากับแนวคิดเรื่อง

อำนาจอุทิศกรรมและวิบากกรรมในอดีต ทำให้ “บัณฑิต” (ผู้มีพฤติกรรมและอัตลักษณ์ทางเพศแบบปรักกร่วมเพศ) กลายเป็นที่น่ารังเกียจในสังคม และไม่สามารถบวชเรียนเพื่อบรรลุนิพพานได้

ประกอบกับภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยก็ไม่ได้ดีมากนัก แม้ว่าสังคมจะมีการเปิดกว้างมากขึ้นแต่ยังไม่ได้เต็มที่ ยังคงมีการกลั่นแกล้งรังแก หยอกล้อเรื่องรสนิยมทางเพศและเพศวิถีกันอยู่ โดยในหมู่ผู้ใหญ่ส่วนมากจะมีความสงสัยและไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายได้ เพราะคนวัยนี้เติบโตมากับระบบเพศธรรมชาติที่มีแค่ชายและหญิงเท่านั้น (นฤพนธ์ ดัวงวิเศษ, 2556) รวมไปถึงยังยึดติดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นพวกวิปริต ขณะเดียวกันหลายคนก็เลือกที่จะยอมรับกลุ่มชายรักชายได้ แต่ก็ไม่อยากให้คนในครอบครัวเป็น อันเนื่องมาจากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น หรือเป็นการยอมรับอย่างมีเงื่อนไข ที่กลุ่มชายรักชายจะต้องทำอะไรให้ดีกว่าคนอื่น เช่น เรียนดี ประสบความสำเร็จในชีวิต หรือสร้างเสียงหัวเราะให้ได้ก่อน จึงจะได้รับการยอมรับ

ขณะที่ความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นว่า ในชีวิตรักไม่ได้มีการสร้างภูมิหลังให้แก่ตัวละครชายรักชายในชีวิตรัก ทั้งที่เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยหล่อหลอม และพัฒนาตัวละครไปสู่การเป็นกลุ่มชายรักชายได้ อีกทั้งยังเป็นเหตุผลว่าทำไมตัวละครถึงกระทำเช่นนั้น

6.2.3.2 สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย

จากการศึกษาวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในชีวิตรักและการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครนั้นมีด้วยกันหลากหลายสาเหตุ ทั้งจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การอยู่ใกล้ชิดกับเพศเดียวกัน และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งในแต่ละตัวละครล้วนมีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป บางตัวละครนั้นมีหลายปัจจัย แต่บางตัวละครก็มีเพียงปัจจัยเดียว จึงทำให้ไม่สามารถระบุได้ว่าสาเหตุใดกันแน่ที่เป็นสาเหตุหลัก

มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553); ปาณิสรา มงคลวาทิ (2552) ที่พบว่ายังไม่สามารถระบุข้อสรุปที่แท้จริงได้ (Unknown) ว่าปัจจัยใดทำให้ผู้ชายสามารถกลายเป็นกลุ่มชายรักชาย มีเพียงแต่การคาดเดาสาเหตุของการรักเพศเดียวกันนั้นอาจเกิดได้จากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นด้านจิตวิทยา สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู หรือสังคม

จากงานวิจัยของ Ganna, Verweij, Nivard, Maier, & et al. (2019) พบว่า ในร่างกายมนุษย์นั้นไม่มียีนหรือหน่วยพันธุกรรมจำเพาะอันใดอันหนึ่งที่เป็นตัวกำหนด หรือส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน หรือที่เรียกว่า “ยีนเกย์” (Gay Gene) ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้จีโนมในการทำนายพฤติกรรมทางเพศของบุคคลได้ แต่ก็ยังไม่สามารถสรุปถึงต้นตอของพฤติกรรมรักเพศเดียวกันได้ หากแต่สภาวะทางสังคม วัฒนธรรม ครอบครัว และปัจจัยทางชีววิทยาอื่น ๆ ต่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันได้

หากจะพิจารณาในแต่ละสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชายของตัวละครแต่ละตัวนั้น ก็จะพบว่า สาเหตุที่พบมากที่สุดคือ เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ การเป็นคนรักเพศเดียวกันมันอยู่ในตัวคนนั้นอยู่แล้ว ไม่ได้มาจากการเลียนแบบ เพียงแต่เขาจะมีโอกาสได้แสดงออกมาหรือเปล่า (Jackson, 2017) โดยตัวละครเหล่านี้มีทั้งพระเอกนายเอก แต่สัดส่วนของนายเอกจะมีมากกว่า และสามารถยอมรับตัวตนว่าเป็นกลุ่มชายรักชายได้ตั้งแต่อ่อนจุดเริ่มเรื่อง และจะไม่มีขั้นตอนการสับสน แต่ยังคงมีความทุกข์จากการสังเวยภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ernulf, Innala, & Whitam (1989); Whitley (1990) ที่พบว่า กลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่มีความเชื่อว่า “เราเกิดมาเพื่อเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ” (Homosexuals are born that way) ย่อมมีทัศนคติที่ดีกว่าต่อแนวคิดรักร่วมเพศ ได้ดีกว่า คนที่เชื่อว่า “เราเลือกที่จะเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ” (Homosexuals choose to be that way) หรือ “เราเรียนรู้ที่จะเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ” (Learn to be that way)

ส่วนการมีประสบการณ์กับเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นจะเป็น มีความสัมพันธ์กับเพศชายด้วยกัน การใช้เวลาอยู่ใกล้ชิดกัน จนพัฒนากลายเป็นความรักและความสัมพันธ์แบบคู่รัก ซี ในระยะแรกนั้นตัวละครอาจจะมีพฤติกรรมแบบกลุ่มรักร่วมเพศ (Homosexual Behavior) แต่ยังไม่ได้ออมรับอัตลักษณ์ชายรักชาย (Homosexual/Gay Identity) จนกว่าจะยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายด้วยกันอย่างสม่ำเสมอจนเป็นปกติ (บงกษมาศ เอกเอี่ยม, 2532; ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2555) ซึ่งจะเห็นได้จากตัวละครชายรักชายหลายตัวที่เริ่มต้นจากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายด้วยกัน อาทิ พิวส์ ที่มีเพศสัมพันธ์กับ ธีร์ ที่เป็นกลุ่มชายรักชาย (Make It Right the Series รักออกเดิน) น็อค มีเพศสัมพันธ์กับ กร ที่เป็นกลุ่มชายรักชาย (Together with Me ออกหักมารักกับผม) โดยในตอนแรกทั้งพิวส์และน็อคต่างก็เป็นชายแท้เพราะยังมีคนรักเป็นผู้หญิงด้วยกันทั้งคู่ แต่ด้วยความใกล้ชิดและการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายของทั้ง 2 ตัวละคร ก็ทำให้ในที่สุดแล้ว ทั้งพิวส์และน็อคเลือกที่มาคบกับธีร์และกร

กลุ่มที่มีปัญหาในครอบครัวหรือได้รับการเลี้ยงดูจากแม่ตามลำพัง โดยที่พ่อไม่ได้เข้ามามีบทบาท มีด้วยกัน 2 ตัวละครคือ พิท (บังเอิญรัก Love by Chance) และ ตี๋ (อาตี๋ของผม) โดยแม่ของพิทเลี้ยงพิทมาอย่างประคบประหงมยิ่งกว่าไขในหิน มีการเอาใจใส่มากจนเกินไป ทำให้พิทซึมซับลักษณะความเป็นหญิงของแม่เข้ามาเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง ขณะที่ตี๋ถูกเลี้ยงมาในบ้านที่มีแม่เป็นใหญ่ มีอำนาจที่สุดในบ้าน สิ่งอะไรต้องทำตาม จนตี๋ต่อต้านและพยายามทำทุกอย่างที่แม่ไม่ต้องการ ซึ่งหนึ่งในสิ่งที่แม่ของตี๋ต้องการก็คือ การมีแต่งงานมีครอบครัวที่สมบูรณ์ ทำให้ทั้งตี๋และพิทห่างเหินกับพ่อและมีบทบาทในชีวิตน้อยเกินไป จนขาดแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตแบบผู้ชายทั่วไป จนเป็นหนึ่งในสาเหตุให้ตัวละครทั้งสองกลายเป็นกลุ่มชายรักชายในที่สุด

6.2.3.3 ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายมีความสับสนและความทุกข์เนื่องจาก รู้ตัวว่าตนเองกำลังจะละเมิดบรรทัดฐานของสังคมด้วยการไปชอบผู้ชายด้วยกันเอง และคาดได้ว่าอาจจะเกิดสิ่งที่ไม่ดีกับตนเอง ซึ่งความทุกข์ที่เกิดขึ้นก็มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป ทั้งจากความรู้สึกของตนเอง หรือสังคมไม่ยอมรับ

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ระบุว่า ในซีรีส์วายแต่ละเรื่อง ตัวละครชายรักชายแต่ละตัว ล้วนจะต้องเผชิญหน้ากับความสับสนหรือความทุกข์ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะแบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้ กลุ่มที่เป็นชายแท้ ยังไม่ค้นพบตัวเอง แล้วเกิดความหวั่นไหวกับผู้ชายด้วยกัน โดยส่วนมากมักจะเป็นพระเอก หรือเคยคบกับผู้หญิงมาก่อน ก็จะเกิดความสับสนในความรู้สึกของตนเอง และไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไร เนื่องมาจากรู้สึกว่าตนเองแปลกแยกไปจากค่านิยมของสังคม ที่บ่มเพาะจนเกิดการรับรู้ว่าคุณชายต้องคู่กับผู้หญิง

ปรกติแล้วการเกิดความสับสนนี้จะต้องเกิดกับกลุ่มชายรักชายทุกคน ก่อนที่จะไปสู่ขั้นตอนของการยอมรับตนเอง แต่สำหรับในซีรีส์ยายนั้น ความสับสนนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะตัวละครชายรักชายที่ยังไม่รู้หรือยังไม่ยอมรับว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย และมักจะถูกระบุว่าเป็นชายแท้ โดยตัวละครจะเริ่มตั้งข้อสงสัย ไม่มั่นใจในตนเองว่าเป็นคนรักเพศเดียวกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งในจิตใจขึ้น ส่งผลให้เกิดความสับสน (Confusion) ความอึดอัดใจ กดดันภายในจิตใจ และเมื่อบุคคลนั้นเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน ตลอดจนความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันในตนเองแล้ว แต่ยังไม่สามารถยอมรับได้ เนื่องจากการเป็นกลุ่มชายรักชาวยังเป็นการประทุษร้ายต่อมโนทัศน์ของสังคม (บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532; ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2547) ในขั้นต่อไปตัวละครเหล่านี้จะพยายามทดลองและพิสูจน์เพื่อให้รู้ว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายหรือไม่

ขณะที่ความทุกข์ของตัวละครชายรักชาวยังมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ ทั้งความทุกข์ที่เกิดจากปัญหาด้านความรัก และ ความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากการไม่ยอมรับของคนในครอบครัว ซึ่งส่งผลให้เกิดการถูกกลั่นแกล้งตามมา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ แพรขาว และ ศิริพร จิรวัดณ์กุล (2551) ที่พบว่าความทุกข์กลุ่มชายรักชาวยังเกิดขึ้นมาจากความรู้สึกไม่เหมือนกับคนอื่น ทำให้ถูกเลือกปฏิบัติ คนในสังคมและครอบครัวไม่ยอมรับ เพราะมีเพศวิถีที่แตกต่างจากกรอบที่สังคมยึดถือให้ค่าว่าเป็นความปกติ ดังนั้นสังคมจึงสร้างความเป็น “คนอื่น” ให้กลุ่มชายรักชาย ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว และซึมเศร้าจากการขาดรัก และรักนอกกรอบที่เป็นการแสดงออกถึงการไม่เป็นที่ยอมรับ และความต้องการความเข้าใจ ความเอาใจใส่ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน

ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้การดำรงชีวิตของกลุ่มชายรักชายอาจถูกผลกระทบจากสังคมจนส่งผลต่อสุขภาพจิตที่เชื่อมโยงกับความผาสุกด้านความรู้สึกและอารมณ์ และการถูก

ปฏิเสธการยอมรับจากครอบครัวกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของการฆ่าตัวตายในวัยรุ่นชายรักชาย นอกจากนี้การที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนและแสดงออกทางเพศกับกลุ่มเพื่อนหรือคนในครอบครัว จึงทำให้เก็บตัวและเกิดภาวะซึมเศร้า จนนำไปสู่การคิดฆ่าตัวในที่สุด (พรเทพ แพรขาว, 2556)

6.2.3.4 การยอมรับตนเอง

จากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วายทั้ง 20 ตัวละคร พบว่า ขั้นตอนการยอมรับตนเองจะเกิดขึ้นเฉพาะกับตัวละครที่มีความสับสนเท่านั้น ส่วนตัวละครที่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชายตั้งแต่ต้นจะถูกข้ามในขั้นตอนนี้ โดยกระบวนการยอมรับตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชาวนั้นจะต้องทำให้ตนเองนั้นเกิดความชัดเจนว่าตนเองมีความรู้สึกเป็นสุข รู้สึกดีกับความรู้สึกชอบผู้ชาย และยอมรับเอาความรู้สึกชอบเพศเดียวกันเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในประสบการณ์ของตนเอง (ภาควิภาณ คณะมนุษยศาสตร์, 2555) และกระบวนการนี้จะช่วยสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ซึ่งมักจะให้ความหมายทางบวกแก่อัตลักษณ์ทางเพศของตนเองด้วย ซึ่งจะส่งผลต่อไปยังขั้นต่อไป ทำให้ตัวละครมีความกล้าที่จะเปิดเผยตัวตน แต่ขณะเดียวกันก็สามารถมีความรู้สึกทางลบกับตนเอง ในกรณีที่สังคมยังไม่ให้การยอมรับจะกีดกันว่าเป็น “คนผิดปกติ” ก็จะไม่กล้าที่จะเปิดตัวและหยุดกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศไว้เพียงเท่านี้

แต่ก็ยังมีตัวละครชายรักชาย 2 ตัวละครที่ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย โดยให้นิยามตนเองว่าเป็นผู้ชายที่รักผู้ชายคนนี้ได้เพียงคนเดียว หรือ ผู้ชายที่รักเกย์ นั่นคือ ก้องภพ (SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง) และ นีอค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ซึ่งลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจากการให้ค่าความเป็นชายของตัวละคร ที่ยังไม่ต้องการให้คนในสังคมมองว่าตนเองแปลกแยกไปคนทั่วไป ขณะเดียวกันผู้แต่งนิยายและผู้เขียนบทก็อาจมีนัยยะเพื่อแสดงให้เห็นว่า ความรักไม่ต้องการเพศ ใครก็สามารถรักกันได้ โดยตัวละครเพศชายมีความสัมพันธ์กับตัวละครชายด้วยกัน แต่อีกนัยหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้หญิงหวงผู้ชายหล่อ ๆ หรือ ศิลปินชายที่ถูกนำมาเป็นต้นแบบในแต่งนิยาย และไม่ต้องการให้ไปรักกับผู้หญิงอื่น จึงแต่งให้ผู้ชายคู่กับผู้ชายด้วยกันแทน ซึ่งเป็นการสนองจินตนาการทางเพศของหญิงสาวอีกด้วย (พีรภัทร เกื้อวงศ์, 2560)

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญระบุว่า แม้ว่าตัวละครชายรักชายจะยอมรับว่าตนเองนั้นกำลังคบหากับผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่ได้ยอมรับว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ส่วนสาเหตุที่ทำให้ตัวละครสามารถยอมรับตนเองได้นั้น มีด้วยกันหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากการมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ความรักที่มีให้กัน ซึ่งในความเป็นจริงยังมีปัจจัยอีกมากมายที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดการยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นสายตาคบรอบข้าง ครอบครัว

อนึ่งตัวละครชายรักชายก็ยังใช้ชีวิตแบบผู้ชายทั่วไปในสังคม มีการยอมรับว่าตนเองชอบผู้ชาย แต่ไม่ได้มีการแสดงออกเหมือนผู้หญิง เพราะมีการให้ค่าความเป็นชายมากกว่าความเป็นหญิง ทั้งจากลักษณะภายนอก การแต่งกาย คำพูด ซึ่งการให้ตัวละครชายรักชายส่วนใหญ่กล้าที่จะยอมรับตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ (บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532) ที่พบว่า กลุ่มชายรักชายมีกลยุทธ์ในการนำเสนอตนเองในพื้นที่สาธารณะเพื่อหลีกเลี่ยงจากการถูกลงโทษจากหน่วยหรือสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม ก็คือการแสดงออกซึ่งความเป็นชาย (Pass as Straight) และ ลดความเป็นหญิง (Defeminization) ลง แม้ว่าจะมีอีก 2 ตัวละครจะให้คำนิยามตนเองว่าเป็นชายแท้ แต่ก็ทำทุกอย่างเหมือนกลุ่มชายรักชาย นั้นเป็นการตอบโต้ความเชื่อและบรรทัดฐานของสังคม เพราะกลุ่มชายรักชายก็คือคนปกติ ไม่ได้แตกต่างจากผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ซีรีส์วายจึงอาจเป็นการชี้้นำให้กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยกล้าที่จะยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็น

6.2.3.5 การเปิดเผยตนเอง

จากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย ทั้ง 20 ตัวละคร พบว่า ตัวละครสามารถเปิดเผยตนเองว่าเป็นกลุ่มชายรักชายและทุกคนที่เปิดตัวด้วยสามารถยอมรับได้ โดยเปิดตัวกับกลุ่มคนที่มีความสนิทชิดเชื้อ ได้แก่ คนในครอบครัว เพื่อนสนิท และที่ทำงาน สอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่ระบุว่า ซีรีส์วายเริ่มให้ความสำคัญกับประเด็นการเปิดตัว อีกทั้งยังต้องการให้สังคมเกิดการยอมรับกลุ่มชายรักชาย จึงสร้างให้ตัวละครชายรักชายมีการเปิดตัวกับคนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัว หรือ เพื่อนสนิท

แต่ซีรีส์วายก็สร้างความเหนือจริง ด้วยการให้บุคคลที่กลุ่มชายรักชายไปเปิดตัวด้วย สามารถยอมรับความเป็นชายรักชายได้หมดทุกคน แทบจะในทันที ทั้งที่ในสังคมไทยนี้ยังคงมีกลุ่มที่ไม่ยอมรับในกลุ่มชายรักชายอยู่ หรือไม่ก็ไม่สามารถยอมรับกลุ่มชายรักชายได้ในทันที ต้องใช้เวลาในการปรับตัวและการยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนรุ่นเก่าที่มีแนวคิดว่าการเป็นกลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องผิด อันเนื่องมาจากนำเสนอข่าวในสื่อกระแสหลัก ทำให้สังคมไทยมีความหวาดกลัวพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งที่เลวร้ายและจะทำลายระบบศีลธรรมอันดีงามของสังคม ความหวาดกลัวนี้เป็นจินตนาการที่ถูกสื่อกระแสหลักนำไปเผยแพร่ และนำวาทกรรมเรื่อง “เปี่ยงเบน” และ “ผิดธรรมชาติ” ของจิตแพทย์ในช่วงปีพ.ศ. 2500 – 2530 ทำให้กลุ่มคนสูงอายุซึ่งรับเอาวาทกรรมดังกล่าวมาใช้จะไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย และกลุ่มรักร่วมเพศทั้งหมด (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2556) ซึ่งจะส่งผลให้กลุ่มชายรักชายในชีวิตจริงบางส่วนไม่กล้าเปิดตัว เนื่องจากกลัวการไม่ยอมรับจากบุคคลเหล่านั้น

การศึกษาของ Kaufman (2008) ระบุว่า กลุ่มชายรักชายที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเปิดตัว จะมีความกังวลใจและทุกข์ใจในการเปิดตัว เนื่องจากพวกเขาไม่แน่ใจใน

ปฏิกิริยาของผู้ปกครองหลังจากที่พวกเขาเปิดตัวไปแล้ว จึงทำให้ไม่กล้าเปิดตัว แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่สบายใจที่จะต้องปกปิดผู้ปกครองเกี่ยวกับสถานะภาพของตน กลุ่มชายรักชายจึงต้องสังเกตถึงทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย และการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มชายรักชายของผู้ปกครองเสียก่อน นอกจากนี้ในกลุ่มชายรักชายบางส่วนยังเลือกเปิดตัวกับพี่น้อง ลูกพี่ลูกน้อง หรือเพื่อนก่อน เนื่องจากมีความใกล้ชิดและอยู่ในช่วงวัยที่ใกล้เคียงกันมากกว่า ในท้ายที่สุดเมื่อจะเปิดตัวกับผู้ปกครอง ก็จะเลือกเปิดเผยบุคคลที่คิดว่าจะยอมรับได้ก่อน ซึ่งอาจจะเป็นพ่อหรือแม่ก็ได้

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของบังอร เทพเทียน (2556) ที่พบว่า อิทธิพลของครอบครัวนั้นกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันของชาวไทยเป็นอย่างมาก ด้วยค่านิยมของครอบครัวไทยส่วนใหญ่ในสังคมที่ว่า “ไม่มีพ่อแม่คนไหนดีใจที่มีลูกผิดเพศ” ซึ่งยังเป็นทัศนคติทางลบที่ซึมซับอยู่ในสังคม โดยบุคคลนั้นอาจรู้สึกที่ตัวตนของตนเองนั้นอาจทำให้คนในครอบครัวรู้สึกอับอายในการเป็นตัวของตัวเอง (Sense of Shame)

นอกจากวาทกรรมเรื่องการเปี่ยงเบนและความผิดปกติที่กลุ่มชายรักชายต้องเผชิญจนกลุ่มชายรักชายไม่กล้าเปิดตัวแล้ว ยังมีเรื่องของการที่สังคมไทยเป็นสังคมแบบชายเป็นใหญ่ ทำให้อัตลักษณ์ของเพศอื่นที่ไม่ใช่ผู้ชายถูกกดให้ต่ำกว่าเพศชายเสมอ (กานดา นาคน้อย, 2560) ทำให้กลุ่มชายรักชายบางส่วนเลือกที่จะให้คุณค่ากับความเป็นชาย ด้วยการพยายามทำตัวให้เหมือนกับผู้ชายเพื่อไม่ให้คนในครอบครัวรับรู้ว่าเป็นชายรักชาย

การเปิดเผยตนเองเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญมากของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถเปิดเผยกับบุคคลรอบข้างได้ ต้องขึ้นอยู่กับความไว้วางใจ ความสบายใจ และทัศนคติที่มีต่อกลุ่มชายรักชายของคนที่จะเปิดตัวด้วย จึงแตกต่างจากในซีรีส์วายที่ทุกคนสามารถเปิดเผยตนเองได้ สอดคล้องกับการรวบรวมข้อมูลของ กมลเศรษฐ์ เก่งการเรือ (2554, อ้างถึงใน กฤษเตชะประเสริฐ, 2556) ที่พบว่า ในสังคมไทยมีกลุ่มชายรักชายแอบแฝงสูงถึงร้อยละ 60 และเปิดตัวไม่ถึงร้อยละ 40 โดยกลุ่มชายรักชายจะเปิดตัวก็ต่อเมื่อมีความพร้อม มีหน้าที่การงานที่ประสบความสำเร็จแล้ว มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในการทำงาน เช่น เป็นศิลปินดั่ง นักวิชาการที่ประสบความสำเร็จ และหากกลุ่มชายรักชายเปิดตัวแล้ว ได้รับปฏิกิริยาที่เป็นลบ เช่น การปฏิเสธกลับมา จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตได้

ดังนั้นการสร้างให้ตัวละครรอบข้างสามารถยอมรับสภาพความเป็นชายรักชายได้ จึงเป็นการสร้างโลกในอุดมคติขึ้นมาใหม่ โดยใช้เศษเสี้ยวหนึ่งของความเป็นจริงทางมาประกอบสร้างใหม่ ขณะเดียวกันก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นการชี้นำสังคมให้คล้อยตามและยอมรับกลุ่มชายรักชาย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ากลุ่มชายรักชายจะกล้าเปิดตัวมากขึ้นหลังจากที่ได้รับชมซีรีส์วาย ดังเช่นคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

6.2.3.6 ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร

ชีรีส์วายทุกเรื่องได้เลือกที่จะนำเสนอจุดจบของตัวละครในเชิงที่จบแบบสุกนาฏกรรม (Happy Ending) โดยส่วนมากความสุขนี้มักจะเริ่มมาตั้งแต่การกล้ายอมรับในตัวเอง การเปิดตัวกับคนในครอบครัวและคนรอบข้าง ตลอดจนได้เป็นคู่รักกับตัวละครอื่น ตามที่คาดหวังของตัวละคร ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่าตัวละครชายรักชายไม่ได้มีความแตกต่างจากตัวละครอื่น หรือ คนรักต่างเพศแต่อย่างใด ที่เพียงต้องการแค่การเป็นที่ยอมรับ ต้องการความรักตามสมควร

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนาภรณ์ สมญาติ (2561) และ ปุรินทร์ นาคสิงห์ (2555) ที่พบว่าชีรีส์วายไทยมักมีเนื้อหาเรื่องราวของความรักที่ค่อนข้างเป็นการชวนฝัน เป็นความรักที่สวยงาม มีตอนจบที่บริบูรณ์ แสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายในชีวิตที่ต้องการอยู่ร่วมกับคนรักซึ่งไม่แตกต่างจากคู่รักต่างเพศที่ต้องการสร้างครอบครัวให้อบอุ่น บอกกับสังคมว่าเกย์ไม่ได้แตกต่างจากคนโดยทั่วไปที่ต้องการมีชีวิตคู่ รักเดียวใจเดียว และปรารถนาที่จะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

อีกทั้งการจบในแบบสุกนาฏกรรม (Happy Ending) ยังเป็นการตอบโต้การตีตราของสังคมไทยที่มีต่อกลุ่มชายรักชายว่าเป็นพวกล่าสอนทางเพศ เปลี่ยนคุณงามไปเรื่อย จนนำไปสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างโรคเอดส์ จนไปถึงการเกิดโศกนาฏกรรมความรัก (Jackson & Cook, 1998) อันเนื่องมาจากการนำเสนอข่าวและภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสื่อกระแสหลักในอดีต จนเป็นที่มาของวาทกรรม “ไม่มีรักแท้ในหมู่ชายรักชาย” เพราะในความเป็นจริงแล้ว ชายรักชายก็ต้องการความรักและมีคู่ครองไม่ต่างจากคนอื่น

เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ระบุว่าทุกตัวละครชายรักชายในชีรีส์วายทุกเรื่อง ล้วนมีชีวิตที่ดี เป็นที่ยอมรับของครอบครัวและคนรอบข้าง ได้ใช้ชีวิตตกลงคบหาคู่ใจกับคู่ครองของตน โดยเป็นจุดจบแบบสุกนาฏกรรม (Happy Ending) ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความจริงมากนัก ในชีวิตจริงนั้นยาวกว่าชีรีส์มาก และไม่มีใครที่จะสมหวังได้ทุกคน การที่ชีรีส์เลือกจะนำเสนอให้ตอนจบ

6.2.4 การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในชีรีส์วาย

ตัวละครชายรักชายในชีรีส์ยายนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในละครหลังข่าวหรือในภาพยนตร์ยุคก่อน ที่มีความเป็นหญิงสูง ไม่สมหวังในความรัก นิยมแต่งหน้าทาปาก รักสวยรักงาม รับบทเป็นตัวตลก บ้าผู้ชาย ไม่มีความสำคัญกับเนื้อเรื่อง หรือ เป็นตัวร้าย ที่มีความอาฆาต พยาบาทแรงกล้า (ธานี ชื่นคำ, 2555; ปุรินทร์ นาคสิงห์, 2555; พัฒนพล วงษ์ม่วง และมยุรี ศรีกุลวงศ์, 2559)

จะเห็นได้ว่าลักษณะการประกอบสร้างตัวละครชายรักทั้ง 20 ตัวละคร ผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ อายุ อาชีพ ฐานะทางสังคม ที่พักอาศัยและภูมิลำเนา ลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา บทบาททางเพศและรสนิยมทางเพศ การแต่งกาย ลักษณะการพูด การแสดงอารมณ์ นิสัยส่วนตัว รูปแบบการดำเนินชีวิต การแสดงออกในฐานะคนรักในพื้นที่ต่าง ๆ ภูมิหลังตัวละคร สาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย ความสับสนและความทุกข์จากการเป็นกลุ่มชายรักชาย การยอมรับตนเอง การเปิดเผยตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและจุดจบของตัวละคร ล้วนเป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของความเป็นจริงในโลกแห่งความเป็นจริง (Reality World) เท่านั้น อีกทั้งยังถูกยึดโยงไว้ด้วยโลกในอุดมคติตามจินตนาการของผู้แต่ง ความสัมพันธ์ของคนรักต่างเพศ (Heterosexual) และความเป็นชาย (Masculine) ซึ่งตัวละครชายรักชายทั้ง 20 ตัวละคร มีลักษณะร่วมกันดังนี้

6.2.4.1 การให้คุณค่ากับความเป็นชายในลักษณะอุดมคติ

ตัวละครชายรักชายทั้งหมด ถูกสร้างให้มีความเป็นชายอย่างชัดเจน ด้วยการมีรูปร่างสมส่วน มีกล้ามเนื้อ ดูสุขภาพดี หน้าตาพิ่มพินิยม สะอาดสะอ้าน ไร้หนวด ไร้เครา มีการเปิดเผยเรือนร่างในซีรีส์สวยทุกเรื่อง ไม่เว้นแม้แต่ตัวละครนายเอก สวมใส่เสื้อผ้าแบบผู้ชาย ไม่มีการแสดงออกสาว และถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่ของ “เกย์แมน” ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับผู้ชายมากที่สุด ไม่ใช่ “เกย์สาว” หรือ “กะเทย” ดังที่ Bronski (1998) กล่าวว่า ภาพลักษณ์การแสดงออกของเกย์ต่อสาธารณะนั้นต้องทำให้เกย์มีความใกล้เคียงกับผู้ชาย โดยต้องทำให้ร่างกายดูแข็งแรง มีกล้ามเนื้อเปิดเผยเรือนร่าง ดังนั้นเกย์จึงต้องแสดงลักษณะความเป็นชายให้ปรากฏและลดทอนความเป็นหญิงลง (Defeminization)

รวมไปถึงการเลือกให้ตัวละครชายรักชายศึกษาอยู่ในคณะเรียนที่มีความเป็นชายสูง เช่น วิศวกรรมศาสตร์ หรือเรียนในโรงเรียนชายล้วนด้วยเช่นกัน ลักษณะอุดมคตินี้ยังควรรวมไปถึงฐานะทางสังคม ที่ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับปานกลางจนถึงระดับสูง มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง และอาศัยอยู่ในเมืองหลวง ซึ่งผู้ปกครองของตัวละครเกือบทั้งหมดประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ

ลักษณะของความเป็นชายในอุดมคตินี้จะสามารถพบได้ในตัวละครพระเอกมากกว่านายเอก อันเนื่องมาจากการนำความสัมพันธ์ของคนรักต่างเพศมาครอบไว้ทำให้ นายเอกต้องรับบท เป็นนางเอก โดยลักษณะนิสัยของพระเอกที่มีความเป็นอุดมคตินี้ ประกอบไปด้วย รักเดียวใจเดียว คนอบอุ่น เป็นที่พึ่งของคนอื่นได้ มีความเป็นผู้นำ สามารถปกป้องคนรักได้

สอดคล้องกับการศึกษาของ นลินทิพย์ เนตรวงศ์ (2559) ที่พบว่านิสัยของตัวละคร “ชายในฝัน” ในละครโทรทัศน์ จะต้องมีหน้าที่หล่อเหลา รูปร่างดี ดูสุขภาพดี มีนิสัยไม่เจ้าชู้ รักเดียวใจเดียว และทำตัวเป็นเด็กในบางครั้ง ต้องมีคุณสมบัติความเป็นชายไม่ว่าจะเป็น ดูแล

ปกป้อง (Protectiveness) แข็งแรง (Strength) กล้าหาญ (Bravery) เป็นตัวของตัวเอง (Independence) และมีเสน่ห์ดึงดูด (Attractiveness)

ขณะเดียวกันด้วยการนำเสนอลักษณะชายในอุดมคตินี้ทำให้กลุ่มหมี (Bear) กลุ่มขน (Hairy) กลุ่มชายรักชายในพื้นที่ชนบทและช่วงวัยอื่น ๆ ไม่มีที่ยืนในซีรีส์วายที่กำลังต่อสู้กับชะตากรรม ไม่ได้ได้รับการศึกษา หน้าตาไม่ดี หรือมีอายุมาก ถูกละเลยและหายไปจากสื่อกระแสหลัก และอาจจะก่อให้เกิดปัญหาการบดบังความหลากหลาย และสร้างปัญหาเรื่องการยอมรับตัวตนทางเพศให้แก่คนเหล่านั้น (เจนวิทย์ เชื้อสาระถิ, 2557; วิทยา แสงอรุณ, 2561)

นอกจากนี้ ด้วยการให้คุณค่ากับความเป็นชายในลักษณะอุดมคติจึงทำให้ตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นหญิงสูง มีอาการ “ออกสาว” ที่มักถูกเรียกว่า “ตุ๊ด” ยังถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบเดิม คือ เป็นตัวละครตลก (Comic Character) มีหน้าที่เป็นเพื่อนที่ดีของตัวละครหลัก ที่ไม่ได้มีเส้นเรื่องเป็นของตนเอง หรือมีความสำคัญต่อเนื้อเรื่อง และยังคงรูปแบบของความรักสวยรักงาม มีการแต่งหน้า ดูแลผิวพรรณ บำรุงชาย แสดงกิริยาเกินจริง ไม่แตกต่างจากตัวละครชายรักชายในละครหลังข่าวหรือภาพยนตร์ในยุคก่อน



ภาพที่ 6.2 ตัวละครชายรักชายที่มีลักษณะ “ออกสาว”

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก SOTUS S the Series ; ภาพขวาบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

6.2.4.2 การนำความสัมพันธ์ชายหญิงมาครอบทับความสัมพันธ์ชายรักชาย

แม้ว่าตัวละครชายรักชายจะมีลักษณะส่วนบุคคล หรือการใช้ชีวิตที่ไม่แตกต่างจากชายรักต่างเพศ และในบางครั้งถูกยึดเยียดความเป็นชายให้ก็ตาม แต่เมื่อตัวละครเข้าสู่ในช่วงความสัมพันธ์ ลักษณะความสัมพันธ์นั้นกลับนำระบบความคิดคู่ตรงข้ามของความเป็นชายและความเป็นหญิง (Binary Opposition of Male and Female) มาใช้ ซึ่งเริ่มมาจากบทบาททางเพศของตัวละครที่ถูกกำหนดมาตั้งแต่แรก โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงว่าพระเอก จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ ซึ่งก็คือฝ่ายรุก ขณะที่นายเอกก็ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำ หรือ ฝ่ายรับ โดยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง หรือสลับบทบาทนี้ได้

จึงทำให้ตัวละครนายเอกถูกผลักดันให้มีความเป็นหญิงสูงกว่าตัวละครพระเอกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ตั้งแต่ลักษณะทางกายภาพ ที่จะต้องให้นายเอกตัวเล็กกว่า ผิวขาวกว่าพระเอก หรือจะต้องมีลักษณะความเป็นหญิงเช่น ปากแดง แก้มแดง หน้าตาจิ้มลิ้ม พร้อมกับนิสัยที่มีความเป็นหญิง เช่น ร้องไห้ง่าย ชอบคิดไปเอง ช่างเพ้อฝัน อารมณ์อ่อนไหวง่าย อ่อนต่อโลก ซื่อาย อ่อนแอต้องคอยให้พระเอกมาช่วยเสมอ หรือชอบตีมนมเย้น ที่มีสีชมพู ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหญิง หรือในบางตัวละครถูกแสดงให้เห็นถึงความเป็นหญิงด้วยการให้ตัวละครชายหลายตัวมารุมชอบ รุมจีบนายเอก แต่ทั้งหมดนี้ นายเอกก็ต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นชายอยู่ ด้วยการมีรูปร่างที่ดี และการโชว์เรือนร่าง หรือแสดงท่าทาง “ออกสาว” ได้เลย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชา พิมพ์ศักดิ์ และโสภี อุ่นทะยา (2560) ที่พบว่า แม้ว่าจะพยายามอธิบายตัวละครผ่านกรอบแนวคิดที่เหนือไปจากเพศทางวิทยาศาสตร์ แต่ท้ายที่สุดแล้วก็ยังคงอยู่ใต้อิทธิพลของอุดมการณ์รักต่างเพศที่ยังคงให้บทบาทเพศชายเป็นผู้ปกป้องเพศหญิง มีอำนาจเหนือเพศหญิง ความเป็นชายแสดงออกถึงความเข้มแข็ง ความเป็นหญิงแสดงออกถึงความอ่อนแอ อ่อนโยน ลึกกลับซับซ้อน เข้าใจยาก เพียงแค่ปรับจากตัวละครเพศหญิงมาเป็นตัวละครเพศชายที่เรียกว่า “นายเอก” เท่านั้น

ซึ่งในความเป็นจริงแล้วบทบาททางเพศนั้น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา มีความสลับซับซ้อน ผู้ที่มีความเป็นชายสูงสามารถเป็นรับได้ ขณะเดียวกันผู้ที่มีความเป็นหญิงสูงก็สามารถเป็นรุกได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่เรียกว่า “โบท” ที่สามารถเป็นได้ทั้งรุกและรับอีกด้วย แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าในสังคมของกลุ่มชายรักชาย ความเป็นชายนั้นก็ยังมีสำคัญ เป็นสิ่งที่ชายรักชายต่างให้คุณค่าและได้รับการเทิดทูนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะมาจากรูปร่างหน้าตา หรือขนาดอวัยวะเพศ ส่วนความเป็นหญิงก็ถูกลดค่าลงไป ทำให้กลุ่มชายรักชายหลายคนต้อง “แอบแมน” เอาไว้ นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ความเป็นหญิงก็เป็นสิ่งที่น่าละอายในสังคมชายรักชายด้วยกันเอง

6.2.4.3 การสร้างโลกอุดมคติของการยอมรับกลุ่มชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายจากตัวละครชายรักชายจากซีรีส์วายทั้ง 10 เรื่องต่างมีกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศเป็นของตนเอง ซึ่งแต่ละตัวละครนั้นมีสาเหตุของการเป็นกลุ่มชายรักชาย ความสับสน ความทุกข์ และวิธีการยอมรับตนเองที่แตกต่างกันออกไป แต่สิ่งที่ทุกตัวละครมีเหมือนกันหมด คือ เมื่อตัวละครชายรักชายได้ทำการเปิดตัวกับบุคคลรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็น คนในครอบครัว เพื่อนสนิท หรือที่ทำงาน ทุกคนสามารถยอมรับและปฏิบัติตนกับกลุ่มชายรักชายได้เหมือนปกติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงในสังคม เนื่องจากการเป็นกลุ่มชายรักชายได้ถูกกำหนดว่าเป็นบุคคลที่มีความเปราะบางทางเพศ จากกลุ่มคนที่ได้รับการสถาปนาว่าเป็นผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่ได้สร้าง “ความจริง” ชูขึ้นขึ้นมา อย่างสอดคล้องและลงตัวกันในทุกสาขา ทุกศาสตร์ เพื่อเป็นการกำกับควบคุม ทำให้บุคคลต่าง ๆ ในสังคมรับเอาชุดความจริงนี้มาเป็นกฎเกณฑ์ และกีดกันกลุ่มชายรักชายจนกลายเป็น “เป็นอื่น” ในสังคม (ทศพร มณีศรีขำ, 2545) ดังนั้นจึงเป็นไม่ได้เลยที่ในชีวิตจริงที่ทุกคนจะยอมรับกลุ่มชายรักชาย และสามารถทำทุกอย่างได้อย่างเป็นปกติ ไร้ซึ่งการล้อเลียนเหยียดเพศ หากแต่เป็นเพียงการหยอกล้อ แชวกันเท่านั้น โดยเฉพาะในสังคมที่มีผู้ชายที่อยู่เป็นจำนวนมาก อย่างเช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ หรือโรงเรียนชายล้วน

การที่ทำให้ทุกคนสามารถยอมรับในกลุ่มชายรักชายจึงเป็นการสร้างโลกในอุดมคติ (Utopia) ขึ้นมาตามแบบฉบับของละครโรแมนซ์ ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการหลีกเลี่ยงจากความเป็นจริงในสังคม ความเปราะบาง หรือความจำใจในชีวิตประจำวัน (นัทธนี ประสานนาม, 2562)

ในขณะเดียวกันการนำเสนอฉากการเปิดเผยตนเองและการสร้างให้ทุกคนยอมรับตัวละครชายรักชาย อาจเป็นเพราะผู้กำกับต้องการสื่อสารกับสังคมในประเด็นเพศวิถีของผู้ชายที่รักกัน จึงได้สอดแทรกฉากเหล่านี้เข้ามา (สทธร เพชรวิโรจน์ชัย, 2562)

6.2.4.4 รักเดียวใจเดียว

การให้ตัวละครชายรักชายมีความสัมพันธ์แบบรักเดียวใจเดียว (Monogamy) นี้ ถือว่าเป็นการมอบรางวัลให้แก่ตัวละครชายรักชายที่ต้องฝ่าฝืนอุปสรรคกันมาทั้งเรื่อง ด้วยการได้รับความรักที่ดีบริสุทธิ์ผุดผ่อง ซึ่งเป็นการสร้างความชอบธรรมให้กับความรัก ความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้ ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ได้รับการยอมรับในสังคม เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่นำมาสู่ความสงบสุขของคนในสังคม (ปรเมศวร์ ตั้งสถาพร, 2563) ขณะเดียวกันก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายในชีวิตของกลุ่มชายรักชายที่ต้องการใช้ชีวิตร่วมกับคนรักของตน ไม่แตกต่างจากคนทั่วไปที่ต้องการมีชีวิตคู่ และปรารถนาที่จะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข (ปฐิรินทร์ นาคสิงห์, 2555)

นอกจากจะเป็นรางวัลให้แก่ตัวละครแล้ว ก็ถือว่าเป็นการมอบรางวัลให้แก่ผู้ชมที่อดทนรอคอยรับชมมาโดยตลอด และพื้นฐานของซีรีส์ว่ายนั่นก็คือละครโรแมนติกที่อัดแน่นด้วยอุดมการณ์ของความรักที่ในที่สุดท้ายแล้วย่อมลงเอยด้วยความสุขสมหวังช่วงวันจันทร์ โดยมีผู้ชมเป็นผู้หญิง (นลินทิพย์ เนตรวงศ์, 2559) จึงทำให้ผู้ชมคาดหวังและต้องการเห็นตัวละครประสบความสำเร็จในชีวิตรักในโลกอุดมคติ ดังนั้นซีรีส์ว่ายนจึงเลือกตอบสนองความต้องการของผู้ชมด้วยการนำเสนอตอนจบในแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending)

เมื่อต้องอยู่ในแนวคิดรักเดียวใจเดียว ทำให้ตัวละครชายรักชายที่กำลังคบหาอยู่กับผู้หญิงอยู่แล้ว ต้องมีเหตุให้เลิกกับผู้หญิงคนนั้นด้วยการให้แฟนผู้หญิงของตัวละครชายรักชายนอกใจไปมีคนอื่น ทั้งแฟนของปณณ (Love Sick The Series รักวุ่น วัยรุ่นแสบ) พีวส์ (Make It Right the Series รักออกเดิน) นอกจากนี้ยังมีการผลักให้ตัวละครหญิงกลายเป็นตัวร้าย ด้วยการให้วางแผน หรือหาเรื่องกลั่นแกล้ง ตัวละครชายรักชายอีกตัวที่มากลืนชิดกับคนรักของตน เห็นได้ชัดกับพริ้ง (2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2) ที่นำรูปวาโยไปปล่อยในเพจและกล่าวหาว่าวาโยขายตัว จนสร้างความอับอายให้แก่วาโยเป็นอย่างมาก แต่สำหรับ เฟลิมเพลง แฟนของน็อค (Together with Me ออกหักมารักกับผม) ร้ายยิ่งกว่านั้น ด้วยการวางแผนทำร้ายร่างกายกร แฉว่ากรกับน็อคเป็นกลุ่มชายรักชาย รวมถึงยังมีเรื่องการจำหน่ายสินค้าไม่ได้คุณภาพอีกด้วย ตัวละครหญิงเหล่านี้จึงถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นอุปสรรคในความรักของตัวละครชายรักชาย

ทั้งหมดนี้เป็นการหาเหตุผลมารองรับให้ตัวละครชายรักชายนั้นมีความชอบธรรมในการเลือกตัวละครชายอีกตัวแทนที่จะคบกับแฟนของตน อีกทั้งเป็นการสร้างภาพให้ตัวละครชายรักชายยังดูดีอยู่ในสายตาผู้ชม ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว ตัวละครชายรักชายเองก็นอกใจคนรักของตนเช่นกัน พฤติกรรมของตัวละครชายรักชายที่มีแฟนอยู่แล้วนี้ แท้จริงแล้วเป็นความทำทายเป็นและเมิดบรรทัดฐานของสังคมและความเชื่อทางศาสนาในประเด็นเรื่อง การรักเดียวใจเดียว ด้วยการคบซ้อนทั้งผู้ชายและผู้หญิงในเวลาเดียวกัน แต่สุดท้ายแล้วซีรีส์ว่ายนก็จบด้วยการกลับมาอยู่ในแนวคิดรักเดียวใจเดียวในที่สุด



ภาพที่ 6.3 ตัวละครหญิงที่ถูกทำให้กลายเป็นตัวร้าย

แหล่งที่มา: ภาพซ้ายบน จาก Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ ; ภาพขวาบน จาก Make It Right the Series รักออกเดิน ; ภาพซ้ายกลาง จาก Together with Me ออกหักมารักกับผม ; ภาพขวากลาง จาก Kiss Me Again the Series จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง ; ภาพล่าง จาก 2 Moons the Series เดือนเกี้ยวเดือน 2

จากลักษณะการประกอบสร้างของตัวละครชายรักชายข้างต้น ล้วนมีส่วนที่ตรงกับความเป็นจริงของกลุ่มชายรักชาย และไม่ตรงกับความเป็นจริงในรายละเอียด แสดงให้เห็นว่าสื่อก็ได้ทำหน้าที่สะท้อนภาพความเป็นจริง (Reflect) บางส่วน และขณะเดียวกันก็มีการนำเสนอภาพเกินจริงที่ผิดไปจากความเป็นจริง (Distortion)

นอกจากนี้ซีรีส์วายยังช่วยทำให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายไม่ได้มีความแตกต่างจากกลุ่มคนทั่วไป ด้วยการสร้างพฤติกรรมการแสดงของตัวละครทั้งลักษณะการพูด การแสดงอารมณ์นิสัยส่วนตัว รูปแบบการดำเนินชีวิต ที่เหมือนกับคนทั่วไป ขณะเดียวกันก็เลือกนำเสนอภาพความรักแบบรักเดียวใจเดียว ซึ่งช่วยลดวาทกรรมไม่มีรักแท้ในหมู่ชายรักชายออกไปได้ รวมถึงการสร้างการ

ยอมรับกลุ่มชายรักชายในโลกอุดมคติ พร้อมทั้งช่วยสร้างแบบอย่างและทำให้สังคมเกิดการยอมรับในกลุ่มชายรักชายได้มากขึ้นเช่นกัน

ขณะส่วนที่ยังเป็นภาพเกินจริงก็คือ การที่นำเสนอตัวละครชายรักชายมีแต่ความเป็นชายในอุดมคติ นอกจากนี้ยังนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายด้วยรูปแบบของชายหญิงมาสมทบ ทำให้ตัวละครนายเอก มีความเป็นหญิงสูงกว่าตัวละครพระเอก และมีการกำหนดบทบาททางเพศอย่างตายตัว โดยไม่มีความลื่นไหลทางเพศ

6.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ผู้วิจัยได้ค้นพบข้อจำกัดในการศึกษาดังนี้

1) การศึกษาในครั้งนี้ ทำการศึกษาจากซีรีส์วายจำนวน 10 เรื่อง ซึ่งเลือกมาจากซีรีส์วายที่ได้รับความนิยมสูง จึงทำให้อาจจะพลาดซีรีส์วายที่ไม่ดังและมีความแตกต่างออกไป ขณะเดียวกันด้วยการศึกษาในครั้งนี้ต้องใช้หน่วยวิเคราะห์เป็นซีรีส์วายมีมากถึง 10 เรื่อง และแต่ละเรื่องมีตั้งแต่ 8 ตอนขึ้นไป จึงทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญบางส่วนไม่สะดวกให้สัมภาษณ์ เพราะจำเนื้อเรื่องทั้งหมดไม่ได้ และไม่รู้จักซีรีส์วายครบทั้ง 10 เรื่อง

2) เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งจะได้ข้อมูลตามที่ผู้วิจัยต้องการ แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญล้วนเป็นบุคคลที่ผู้วิจัยรู้จัก ทำให้ข้อมูลพื้นฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์ วิธีการคิด การตีความของผู้ให้ข้อมูลสำคัญอาจจะไม่มีความหลากหลายเท่าที่ควร

6.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะจากงานวิจัย และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

6.4.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง “การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย” สามารถนำมาเป็นคำแนะนำให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.4.1.1 การกำหนดนโยบายนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชาย

เนื่องด้วยในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีนโยบายในด้านการนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในสื่อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะต่อ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง

กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการนำเสนอ ภาพกลุ่มชายรักชายในสื่อ ที่มีความสอดคล้องกับความเป็นจริง ลดการตีตราของสังคม และเพิ่มมิติ ความหลากหลายทางเพศ โดยแบ่งเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) ไม่ควรกำหนดบทบาททางเพศของตัวละครชายรักชายอย่างตายตัว ด้วยการให้ตัวละครชายรักชายอยู่ภายใต้กรอบความสัมพันธ์ของชายหญิง ที่ทำให้พระเอกมีความเป็นชายสูง และนายเอกมีความเป็นหญิง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายมากยิ่งขึ้น

2) เพื่อให้ซีรีส์วายมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ไทยที่ซีรีส์วายมักจะได้รับว่าเป็นรายการที่ผู้ใหญ่ควรให้คำแนะนำแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี อีกทั้งยังเป็นการยกระดับวงการซีรีส์วายไทย และจัดการตีตราของสังคมที่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นผู้หมกมุ่นในเรื่องเพศ ผู้ผลิตซีรีส์วายควรพิจารณาสัดส่วนของฉากเข้าพระเข้านาย (Love Scene) ที่แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์ และ ฉากโชว์เรือนร่างตัวละคร ให้มีความเหมาะสม

3) จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญระบุว่า หากต้องมีการนำเสนอฉากการมีเพศสัมพันธ์ ก็ควรสร้างความเข้าใจและจิตสำนึกที่ดีในการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย โดยควรให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การใช้ถุงยางอนามัย สารหล่อลื่น ตลอดจนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ เชื้อ HIV

4) เพื่อเพิ่มมิติความหลากหลายทางเพศ นอกจากตัวละครชายรักชายที่มีความเป็นชายสูงแล้ว ควรมีการนำเสนอตัวละครชายรักชายที่มีลักษณะออกสาว หรือตัวละครในเพศวิถีอื่น ๆ เช่น กลุ่มคนข้ามเพศ กะเทย หรือตุ๊ด ที่มีบทบาทต่อเนื้อเรื่อง ไม่ใช่เพียงตัวละครประกอบที่สร้างสีสันเท่านั้น

6.4.1.2 การพัฒนาและแนวทางการผลิตซีรีส์วายแก่ผู้ผลิตซีรีส์วาย

ในปัจจุบันซีรีส์วายของไทยนั้นเป็นที่ยอมรับและประสบความสำเร็จในวงกว้างทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ยังมี การนำเสนอออกมาในรูปแบบที่คล้าย ๆ เดิม ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาซีรีส์วายให้ดีขึ้นและอยู่บนความเป็นจริงยิ่งขึ้นไป โดยแบ่งออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1) เพื่อเป็นการพัฒนาและเป็นการสร้างความแปลกใหม่ให้แก่วงการซีรีส์วายของไทย ผู้ผลิตซีรีส์วายควรเลือกนำเสนอตัวละครชายรักชายซีรีส์วายที่มีลักษณะส่วนบุคคลของตัวละครชายรักชายที่มีความแตกต่างออกไปจากเดิม ทั้ง อายุ อาชีพ ฐานะทางสังคม ตลอดจนลักษณะทางกายภาพ รูปร่างหน้าตา ให้ครอบคลุมมากขึ้น ลดความเป็นชายในอุดมคติลง อยู่

ในโลกความเป็นจริงยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลไปถึงการเลือกโครงเรื่องและประเภทของนิยายที่จะมาทำซีรีส์วาย ก็จะต้องมีความหลากหลายมากขึ้นตามไปด้วย

2) จากการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย และความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่าในซีรีส์วายไม่ค่อยมีการกล่าวถึงการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ ดังนั้นผู้ผลิตซีรีส์วายควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของตัวละครให้มากกว่านี้ ตั้งแต่การเกิดความสับสน ความทุกข์ การยอมรับตนเอง และการเปิดเผยตนเอง เนื่องจากกระบวนการเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชาย เพื่อให้สังคมได้รับรู้และเข้าใจในตัวตนของกลุ่มชายรักชายได้มากยิ่งขึ้น

3) ผู้ผลิตซีรีส์วายควรให้ความสำคัญกับบทละครให้มีความเป็นธรรมชาติ การสร้างภูมิหลังตัวละคร และปรับโครงเรื่องให้มีความหนักแน่น แข็งแรง อาจจะมีการเสริมโครงเรื่องย่อย (Subplot) ที่เป็นประเด็นทางสังคม โดยที่ไม่ทำให้โครงเรื่องเสียและยังอยู่ภายใต้กรอบของความโรแมนติก

4) ไม่สร้างความเข้าใจผิดและความสับสนให้แก่ผู้ชมและสังคม ด้วยการสร้างวาทกรรมที่ระบุว่า “ตัวละครชายรักชายไม่ได้เป็นชายรักชาย เป็นผู้ชายแท้ แต่สามารถรักผู้ชายคนนี้ได้คนเดียว” เนื่องจากไม่ตรงกับนิยามของ “เพศชาย” ที่สังคมเข้าใจ ลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับกลุ่มชายรักชายหรือผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศมากกว่า

5) นำเสนอวัฒนธรรมชายรักชาย รูปแบบการดำเนินชีวิต หรือสิ่งที่กลุ่มชายรักชายต้องต่อสู้และเผชิญในซีรีส์วาย เพื่อให้ผู้ชมและสังคมได้ตระหนักและเข้าใจในตัวตนของกลุ่มชายรักชายมากยิ่งขึ้น

6.4.1.3 กลุ่มผู้ชมและสังคม

จากผลของการวิจัยพบว่าตัวละครชายรักชายถูกประกอบสร้างมาจากความเป็นจริงเพียงเศษเสี้ยวของความเป็นจริง จึงอาจทำให้ผู้ชมและสังคมสร้างภาพเหมารวมของกลุ่มชายรักชายตามที่ปรากฏในซีรีส์ ดังนั้นเพื่อสร้างความเข้าใจในตัวตนของกลุ่มชายรักชายให้มากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีคำแนะนำแก่ผู้ชมและสังคม ดังต่อไปนี้

1) เนื่องจากซีรีส์วายสร้างตัวละครออกมาภายใต้กรอบความสัมพันธ์ของชายหญิง จึงทำให้เข้าใจว่าบทบาททางเพศของชายรักชายนั้นมีเพียงแค่ “รุก” และ “รับ” ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริงในสังคมที่ยังมีกลุ่ม “โบท” ดังนั้นผู้ชมควรทำความเข้าใจว่าภาพตัวตนของกลุ่มชายรักชายที่ปรากฏในซีรีส์ยายนั้นไม่สามารถนำมาเป็นการเหมารวมตัวตนของกลุ่มชายรักชายในสังคมได้ทั้งหมด เพราะเพศสภาพและเพศวิถีนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่มีตายตัว และไม่สามารถตัดสินได้จากลักษณะภายนอก

2) นอกจากกลุ่มชายรักชายในสังคมจะมีความสิ้นไหลทางเพศที่มากกว่าการปรากฏในซีรีส์แล้ว ลักษณะทางกายภาพตั้งแต่อายุ รูปร่าง หน้าตา สีผิว อาชีพ ระดับความเป็นชาย ก็ย่อมมีความแตกต่างกันออกไปเช่นกัน ดังนั้นผู้ชมและสังคมควรให้เกียรติ และสนับสนุนกลุ่มชายรักชายในสังคมอย่างเท่าเทียม ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มชายรักชายที่มีหน้าตาดี มีความเป็นชายสูง ดังที่ปรากฏในซีรีส์วายเท่านั้น

3) จากผลการศึกษาพบว่า ซีรีส์วายสร้างความท้าทายความเชื่อทางสังคมด้วยการให้ทุกคนในซีรีส์วายสามารถยอมรับตัวละครชายรักชายได้ในแทบจะทันที และแสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายก็เป็นมนุษย์ที่ไม่แตกต่างจากคนทั่วไป ซึ่งคงจะเป็นการดีไม่น้อยหากผู้ชมและคนในสังคมสามารถยอมรับและเห็นว่ากลุ่มชายรักชายก็คือคนทั่วไป ไร้ซึ่งการเหยียดและการกลั่นแกล้งเหมือนกับในซีรีส์วาย

6.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

จากกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงการต่อยอดในการวิจัย ที่สามารถนำไปใช้ในการทำวิจัยครั้งต่อไปได้ดังนี้

1) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับกลุ่มสาววายว่ามีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับตัวตนของตัวละครชายรักชาย เพื่อให้ทราบถึงความเห็นของกลุ่มเป้าหมายในการทำซีรีส์วายว่ามีความเห็นต่อกลุ่มชายรักชายอย่างไร

2) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกับซีรีส์เกย์ที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายโดยตรง เพื่อให้ทราบว่าระหว่างซีรีส์เกย์กับซีรีส์ยายนั้นมีการนำเสนอตัวตนของตัวละครชายรักชายเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกับซีรีส์วายต่างประเทศ เช่น ไต้หวัน เพื่อให้ทราบว่าระหว่างซีรีส์วายของไทยและต่างประเทศนั้นมีการนำเสนอตัวตนของตัวละครชายรักชายเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. (2521). *เรื่องกฎหมายตราสามดวง*. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.
- กรุณพร เชษฐพยัคฆ์. (2561). *สังคมไทยยอมรับ LGBT แบบมีเงื่อนไข กำแพงปิดกั้นความหลากหลายทางเพศ ในมุมมองของครูเคท*. สืบค้นจาก <https://thematter.co/pulse/lgbt-inequality-with-krukath/48901>
- กฤช เตชะประเสริฐ. (2556). *พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มชายรักชาย (เกย์) ที่อาศัยในเขตจังหวัดขอนแก่น* (รายงานการศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีกำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. *วารสารประชากรและสังคม*, 15(1), 43-65.
- กั้วหา พองแก้ว และคณะ. (2560). *สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถีอัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออกและลักษณะทางเพศในประเทศไทย*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กัมปนาท กาญจนาคาร. (2558). *มองชนชั้นกลางแห่งอาเซียนในแง่มุมใหม่ที่นักการตลาดควรรู้*. สืบค้นจาก <https://forbesthailand.com/news/other/มองชนชั้นกลางแห่งอาเซียน.html>
- กาญจนา แก้วเทพ. (2539). *สื่อสองวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิภูมิปัญญา.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2543). *สื่อมวลชน : ทฤษฎีแนวทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพมหานคร: แบรนต์เอจ.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). *การคิดวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *แนวพินิจใหม่ในสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- กานดา นาคน้อย. (2560). *ชายเป็นใหญ่แล้วไงล่ะ !?!*. สืบค้นจาก มติชนออนไลน์ https://www.matichon.co.th/columnists/news_440948
- กั๊กรัก อิงคะวัต. (2542). *รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของ*

- กลุ่มชายรักชาย (เกย์) ในกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่ ไม่ได้ตีพิมพ์).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- กิตติศักดิ์ ปรกติ. (2527). ตำนานรักร่วมเพศ. *วารสารนิติศาสตร์*, 13(2), 85-95.
- กิริติ สุวรรณศรี. (2549). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติของครูต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- คมฉัตร วุฒิโรจน์. (2534). *ฝ่าโลกเกย์*. กรุงเทพฯ: บริษัทกรุงสยาม.
- คุณากร. (2562). *Riot on the Rainbow Street: จุดพล้งไพรด์เชียงใหม่ในรอบ 10 ปี เพื่อ สิทธิศักดิ์ศรี และเท่าเทียม*. สืบค้นจาก <https://themomentum.co/chiangmai-pride-2019/>
- จเร สิงห์โกวินท์. (2556). สื่อติตรา: การผลิตข้ามายาคติ เกย์ ในสังคมไทย. *วารสารนิดาภาษาและการสื่อสาร*, 18(20), 64-76.
- จเร สิงห์โกวินท์. (2560). *ถอดผ้าชายร่างในละครสาววาย*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- จตุพร บุญ-หลง. (2548). *ชีวิตติดเบอร์ : ตัวตนและเพศวิถีของเกย์ "ควิง" ในเซานา M* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร สาขาวิชาสตรีศึกษา.
- จิตติมา ภาณุเดชะ, ณัฐยา บุญภักดี, และธัญญา ใจดี. (2550). *การฉายภาพความรุนแรงต่อผู้หญิง: วิเคราะห์ตามมุมมองของสื่อไทย*. กรุงเทพมหานคร: ชัมมิตคอมพิวเตอร์.
- เจนวิทย์ เชื้อสาระดี. (2557). *สื่อไทยละทิ้งชีวิต เกย์ชายขอบ*. สืบค้นจาก <https://www.voicetv.co.th/read/146352>
- เจริญวิทย์ ฐิตีวรารักษ์. (2544). *การสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายในเว็บไซต์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ชยพล สุทธิโยธิน, และสันติ เกษมสิริทัศน์. (2548). *การสร้างสรรครายการโทรทัศน์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2550). *การลัษณะเรื่องเพศวิถีและการปรับใช้ในงานส่งเสริมสุขภาพทางเพศ*.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). *ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี : ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ/เรื่องเพศในประวัติศาสตร์ไทย*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.).
- ชัยพร ตั้งพลสินธนา. (2545). *การสร้างมาตรฐานของสถานีโทรทัศน์และรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ชานันท์ ยอดหงษ์. (2559). *LGBT เพศวิถีในอาเซียน แลตามองเพศวิถีในอัตลักษณ์ไทย*. สืบค้นจาก https://www.matichonweekly.com/scoop/article_15949
- ชานันท์ ยอดหงษ์. (2561). *LGBT Tourism: Thailand as a vagaytion*. *TAT REVIEW MAGAZINE*,

4, 14-19.

- ชีษณุพงศ์ นิธิวนา. (2561). สังคมเปิดแต่ LGBT ยังถูก ‘เหยียด-ล้อเลียน’ หรือใครๆ ก็ทำกัน? สืบค้นจาก <https://www.tcijthai.com/news/2018/7/scoop/8144>
- ชุติมา มณีวัฒนา. (2558). *หลักการวิเคราะห์และตีความบทละคร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง. (2553). *เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ญาณธร เจียรรัตนกุล. (2560). YAOI: วัฒนธรรมและการเมืองเรื่องเพศ. เอกสารนำเสนอใน *เวทีวิชาการสตรีนิยม ครั้งที่ 3 Summer School in Women, Gender and Sexuality Studies*, วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฐิติกร เตรยาภรณ์. (2543). *ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวันไทยช่วงปี พ.ศ. 2508-2543* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ฐิตวัฒน์ สมิตินันท์. (2553). *การสร้างตัวละครเพศที่สามในภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ณัชชา วงศ์ใหญ่. (2559, ธันวาคม). บันทึกหน้าใหม่ของตัวละครเพศทางเลือก. *นิสิตนักศึกษา*, น. 14.
- ณัฐชานันท์ กล้าหาญ. (2562). *ละครไทยไปได้ดีไหมในสากล?คุยกับ ผศ.ดร. อัมพร จิรัฐติกร ผู้ศึกษาละครไทยในตลาดต่างประเทศ*. สืบค้นจาก <https://themomentum.co/amporn-jirattikorn-interview/>
- ณัชชารีย์ เลิศวิญญโรจน์. (2560). *หัวใจวาย*. กรุงเทพมหานคร: Bunbooks.
- ศุริยงค์ คมขำ. (2553). *การผลิต การเผยแพร่ และการบริโภคละครซีรีส์เกาหลี กรณีศึกษา: เรื่องแดจังกึมและเจ้าหญิงวุ่นวายกับเจ้าชายเย็นชา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ณัดกิจ จันกิเสน. (2563). *ถอดบทเรียน LINE TV กับการดัน ‘ซีรีส์วาย’ ที่เมสแล้วจริงหรือ?*. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/line-tv-y-series/>
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2541). *นวนิยายและเรื่องสั้น การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์*. สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทศพร มณีศรีขำ. (2545). *การสร้างความเป็นอื่นให้กับเกย์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ทักษ์ดนัย วัจวล, และศิริรณภา ชูรัมย์. (2556). *ผลของการใช้สื่อในการเปลี่ยนเจตคติต่อชายรักชาย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- ทิมข่าวในประเทศโพสต์ทูเดย์. (2558). *เสียงจากกลุ่มหลากหลายเพศ "เมื่อสื่อเป็นผู้ตีตรา-สร้างอคติ"*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/politic/report/402619>
- เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2545). *วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์” ในสังคมไทย พ.ศ. ๒๕๐๘ - ๒๕๔๒* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2561). *มีคู่ไหนให้ได้มากกว่านี้ คริส-สิงโต บุกลี สิงคโปร์, ฮ่องกง, เกาหลี*. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/entertain/news/1281421>
- ธงชัย แซ่เจี่ย. (2561). *การดัดแปลงนิยายวายเรื่อง SOTUS S กับการนำเสนอภาพความน่ายวนใจของระบบ SOTUS ในละครชุด SOTUS S THE SERIES*. เอกสารนำเสนอใน การประชุมวิชาการระดับชาติทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ครั้งที่ 7, คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ธานี ชื่นคำ. (2555). *ศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- นคร โพธิ์โพธิ์. (2561). *(ไทยทัศน์) ซีรีส์กับละครต่างกันยังไง ...แนวนี้นะชวนทำความเข้าใจอีกรอบนะคะ*. สืบค้นจาก <https://movie.mthai.com/uncategorized/240616.html>
- นที ธีระโรจน์พงษ์. (2548). *แกะกล่องเกย์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พลอยสีรุ้ง.
- นพณ์ ชัยวิมล. (2560). *มองเกย์ให้เป็นมนุษย์ ถอดบทเรียนจากข่าว "ฮือฮาตำรวจแต่งงานกับหนุ่ม"*. สืบค้นจาก <https://www.workpointtv.com/news/31393>
- นพมาส แววหงส์. (2562). *ปริทัศน์ศิลปการละคร (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพฤทธิ์ ตัวแก้ว. (2553). *ขบวนการเคลื่อนไหวของเกย์ในสังคมไทยภาคปฏิบัติการและกระบวนการทัศน์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
- นราพร สังข์ชัย. (2552). *บทละครโทรทัศน์ไทย: กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิค*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 29(3), 139-158.
- นรุตม์ ศุภวรรธนะกุล. (2559). *‘แมนๆ คุยกันครับ’ ความเป็นชายและความสัมพันธ์ในกลุ่มชายรักชาย*. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal/2016/03/64945>
- นฤพนธ์ ตัววิเศษ. (2551). *ไบ แมน รุก “ความเป็นชาย” กับปัญหาตัวตนเกย์ไทย ในไซเบอร์สเปซ* เอกสารนำเสนอใน งานสัมมนาสื่อของเกย์และกะเทยในสังคมไทย, โรงแรมเอเชีย
- นฤพนธ์ ตัววิเศษ. (2555). *การศึกษาชายรักชายในสังคมไทย: 5 ทศวรรษของการสร้างความรู้*. *วารสารเพศวิถีศึกษา*, 2(2), 141-180.
- นฤพนธ์ ตัววิเศษ. (2556ก). *เพศหลากหลายเฉดสี*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร

(องค์การมหาชน).

นฤพนธ์ ตัวงวิเศษ. (2556ข). วัฒนธรรมอคติทางเพศในสังคมไทย ทศวรรษ 2480 ถึงทศวรรษ 2550.

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

นฤพนธ์ ตัวงวิเศษ. (2560). ชายหนุ่มเป็นวัตถุทางเพศและการปรับขบวนเพศวิถีในละครชายรักชาย.

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

นลินทิพย์ เนตรวงศ์. (2559). ภาพตัวแทน "ผู้ชายในฝัน" ในละครโทรทัศน์แนวโรมานซ์ (วิทยานิพนธ์

มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

นวลจันทร์ สุริยะพิทักษ์กุล. (2552). การยอมรับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชายในกลุ่มผู้

ทำงานในบริษัทสายการบิน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

กรุงเทพมหานคร.

นัจนันท์ เกตุสุวรรณ. (2560). ยอดดูซีรีส์วายพุ่งเกิน 600 ล. คอซีรีส์-นิยายวายทั่วไต้หวันได้ แต่สังคม

ยังไม่ยอมรับ. สืบค้นจาก <https://nisitjournal.press/2017/12/07/series-y-2017/>

นัทธนัย ประสานนาม. (2562). นวนิยายโอเอซิสของไทย : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. วารสารวิชาการ

หอสมุดแห่งชาติ, 7(2), 16-34.

นิธิวัฒน์ เตมะวัชานนท์. (2557). การสร้างความฉลาดรู้ของอาจารย์ชายรักชายในสถาบันอุดมศึกษา

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์. (2555). การตีตราชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในกระบวนการดำเนินงาน

แก้ปัญหาเอดส์. เอกสารนำเสนอใน ประชากรชายขอบและความเป็นธรรมในสังคมไทย. การ

ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 “ประชากรและสังคม 2555”, ห้องกรุงธนบอลรูม ชั้น 3

โรงแรมเดอะรอยัลริเวอร์.

นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. (2551). คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตะวันออก.

นุชเนตร กาฬสมุทร, และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2560). กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มชายรัก

ชาย : กรณีศึกษานักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 9(1), 56-

67.

นุชณาภรณ์ สมญาติ. (2561). ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย.

เอกสารนำเสนอใน การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของ

นักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561, คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

บงกช เสวตามร์. (2533). การสร้างความเป็นจริงทางสังคมของภาพยนตร์ไทย กรณีตัวละครหญิงที่มี

ลักษณะเบี่ยงเบนในปี พ.ศ. 2528 - 2530 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2532). *เกย์: กระบวนการพัฒนาและอ้าวงเอกลักษณ์รกร่วมเพศ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- บงอร เทพเทียน. (2556). วิถีของคนรักเพศเดียวกัน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 32(2), 65 - 78.
- ปนธ ธรรมสัจย์, พิเชฐพงศ์ โสตะวงศ์, และสมจิตร พิมพ์ศรี. (2554). ภาพลักษณ์เกย์ในสายตาของนักศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชธานี. เอกสารนำเสนอในงานประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ครั้งที่ 1 ประจำปี 2554, หนองคาย.
- ปนัดดา ธนสถิตย์. (2531). *ละครโทรทัศน์ไทย*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัสสรา ศิวะพิรุฬห์เทพ. (2548). การถอดรหัสมายาคติของ "การข่มขืน": ศึกษาเปรียบเทียบผู้รับสารที่มีประสบการณ์ตรงกับผู้รับสารที่มีประสบการณ์ผ่านสื่อ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปรเมศวร์ ตั้งสถาพร. (2563). *กดซ้ำ กดซ้อน: บรรทัดฐานความรักเพศเดียวกัน กับซีรีส์วาย*. สืบค้นจาก <https://spectrumth.com/2020/02/04/กดซ้ำ-กดซ้อน-บรรทัดฐานค>
- ปรทัต จุตระกุล. (2559). รูปแบบการดำเนินชีวิต การเปิดเผยตนเองในเฟซบุ๊ก และพฤติกรรมการซื้อสินค้าและบริการทางออนไลน์ของกลุ่มชายรักชาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ประกอบ ศรีวิจนะ, และดวงพร คำณูวัฒน์. (2539). *ผู้ชายชายตัว*. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.
- ปรีดา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล และคณะ. (2546). *ชีวิตชายขอบ ตัวตนความหมาย*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ปานิสรา มงคลวาทิ. (2552). *การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปฐนทร์ นาคสิงห์. (2547). *เกย์: กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปฐนทร์ นาคสิงห์. (2555). *การประกอบสร้างตัวตนเกย์ในภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปฐนทร์ นาคสิงห์. (2560). *บลูดี : อำนาจพรากับการผลิตซ้ำร่างเกย์*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- พรเทพ เสง. (2561). *นวนิยาย'วาย' ตลาดคนอ่านไม่เคยวาย*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/social/general/571051>

- พรเทพ แพรขาว. (2556). ความเครียดและภาวะซึมเศร้าของเกย์ กะเทยไทย. *วารสารพยาบาลศาสตร์ และสุขภาพ*, 36(2), 95-104.
- พรเทพ แพรขาว, และศิริพร จิรวัดน์กุล. (2551). สุข ทุกข์ และภาวะสุขภาพจิตของชายรักเพศเดียวกัน ในชุมชนอีสาน. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 53(4), 377-391.
- พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช. (2546). *แรงจูงใจกับโฆษณา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- พรพรรณ สมบูรณ์บัติ. (2549). *หญิงชรา : ภาพตัวแทนในรายการสารคดีโทรทัศน์ "คนค้นคน"* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- พระมหาอดุลย์ ยโสธโร. (2549). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องบัณฑิตและการบรรลุนิยาม (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พริศรา แซ่ก้วย. (2547). *เกี่ยวกับเพศวิถีในมุมมองสตรีนิยม*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สตรีศึกษา คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พลอยกมล สุวรรณทิพย์. (2561). “ชายข้ามเพศเลือกหญิงข้ามสาร” แนวคิดปิตาธิปไตยในแบบเรียนไทย. สืบค้นจาก <https://thematter.co/thinkers/patriarchy-in-thai-lesson/54111>
- พัฒนาพล วงษ์ม่วง, และมยุรี ศรีกุลวงศ์. (2559). ตัวละครเกย์ในละครโทรทัศน์ไทยยุคใหม่. *วารสารการ สื่อสารและการจัดการนิคม*, 2(2), 96-109.
- พิฑูร มะลิวัลย์, และไสว มาลาทอง. (2535). *ความรู้เรื่องพระไตรปิฎก*. กรุงเทพมหานคร: การศาสนา กรมการศาสนา.
- พิมพ์มาดา จิระเศตกุล. (2553). *พฤติกรรมและการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อละครชีวิตคอม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ฟิลิปดา. (2549). 100 คำถาม สร้างนักเขียนนวนิยาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กรีนมายด์.
- ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์. (2555). *การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย : การ วิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรวิทย์ พันธุ์จันทร์. (2548). *กลยุทธ์การสื่อสารเรื่องชายรักชายของสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ.
- มติชนออนไลน์. (2561). ความฟินของสาย “ยาโออี” ลินค้าในวัฒนธรรมมวอลชน และความป๊อปที่พุ่ง ข้ามสื่อ. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/entertainment/news_1137831
- มนทกานต์ เชื้อมณี. (2547). รูปแบบและคำศัพท์ในการนำเสนอข่าวประเด็น “ร่างกายนักร้อง ความงาม

คนรักเพศเดียวกัน การเลือกปฏิบัติ. เอกสารนำเสนอใน การประชุมครั้งที่ 7 คณะทำงานพัฒนา
แนวทางการนำเสนองานประเด็นผู้หญิง, ห้องประชุมสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
ไทย.

มหาวิทยาลัยมหิดล, องค์การแพลนอินเตอร์เนชันแนลประเทศไทย, และองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ. (2557). รายงาน การวิจัยเรื่อง การรังแกต่อกลุ่มนักเรียนที่
เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคนข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกันในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา:
รูปแบบ ความชุก ผลกระทบ แรงจูงใจ และมาตรการการป้องกันใน 5 จังหวัดของประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร: องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ.

ยุทธนา นันทิวิธวิภา. (2547). ภาษาเกย์: การศึกษาวิเคราะห์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์. (2543). พฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูนประเภทชายรักชาย และความพึง
พอใจของวัยรุ่นหญิง (15-25 ปี) ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ไม่ได้ตีพิมพ์).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

รวมพล สายอรุณ. (2541). ภาพลักษณ์เกย์ในสายตานักศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

รักใจ จินตวิโรจน์. (2541). การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2548ก). บันเทิงสะกดหนัง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อาทิตย์สนธิจันทร์.

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2558ข). การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตน์ แซ่เตีย. (2550). ความคิดเห็นของผู้ชม ที่มีต่อตัวละครรักร่วมเพศ ในละครโทรทัศน์ไทย.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

ราชกิจจานุเบกษา. (2551). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 (ล.
125). กรุงเทพมหานคร.

รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). อ่านวรรณกรรม Gen Z. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.

รุจิเรข คชรัตน์. (2542). ภาพและกระบวนการสร้างภาพชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์ไทยกับการรับรู้
ภาพแบบฉบับของผู้ชม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,

เรณพัส ภาสกรณ์. (2554). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภค และการเปิดรับสื่อของชาย
รักชายในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- ลลิตา ศุภนิมิตวงศ์. (2550). พฤติกรรมการเปิดรับหนังสือการ์ตูน ประเภทชายรักชาย และความพึงพอใจของวัยรุ่นหญิง [15-25] ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วรารณา สุขมั่ง. (2560). ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ ศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- วริษา โอสมานนท์. (2561). ทศนคติของคนวัยหนุ่มสาวที่มีต่อเสียงพูดของเกย์ไทย: การศึกษาการรับรู้เชิงวิทยาศาสตร์สังคม. วารสารศิลปศาสตร์, 18(2), 103-133.
- วันดี สันติวุฒิเมธี. (2560). เกิดมาเพื่อเป็นเกย์ : สำรวจงานวิจัยชายรักชายในอุษาคเนย์. สืบค้นจาก <https://www.the101.world/research-on-gender-and-sexual-identity-in-sea/>
- วิทยา แสงอรุณ. (2561). ตลาดหมี มีดีตรงไหน? สืบค้นจาก <https://story.pptvhd36.com/@LGBTChronicle/5aa7936bc2fb1>
- วิรดา แซ่ลิ้ม. (2561). ค่ายกับ ต้น ศิริศักดิ์ ไชยเทศ ในวันที่สิทธิของคนที่มีความหลากหลายทางเพศในไทยยังมีความหวัง. สืบค้นจาก <https://www.amnesty.or.th/latest/blog/60/>
- วิลาสินี พิพิธกุล. (2547). วากรรมเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์. เอกสารนำเสนอใน การประชุมคณะผู้เชี่ยวชาญและคณะทำงานเพื่อบัญญัติศัพท์การนำเสนอข่าวผู้หญิงในสื่อมวลชน, สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย.
- วิลาสินี พิพิธกุล, และกิตติ กันภัย. (2546). เพศและการสื่อสารในสังคมไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ศรัณย์ สิงห์หน. (2550). การ์ตูนบอยเลิฟ (Boylife) : โลกอิสระของผู้หญิง. วารสารร่วมพฤษ, 25(3), 230 - 248.
- ศิวกรณ์ หอมสุวรรณ. (2535). วรรณกรรมปัจจุบัน. เชียงใหม่: ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- ศุภาวรรณ คงสุวรรณ. (2561). นิยายวาย : กระแสนิยม และกระแสสะท้อนสังคมที่ 'ไร้เดียงสาทางเพศ'. สืบค้นจาก <https://www.the101.world/what-yaoi-tell-us/>
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล”. (2560). สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3. สืบค้นจาก <http://nidapoll.nida.ac.th/index.php?op=polls-detail&id=317>
- สร้อยพันธุ์ สุภาวรรณ. (2557). การประกอบสร้างภาพลักษณ์ของผู้สูงอายุ. วารสารสังคมศาสตร์, 10(1), 93-136.
- สมสุข หินวิมาน. (2561). คน...ระคน...ละคร รวมบทวิจารณ์ว่าด้วยคน ความคิด และวัฒนธรรมในละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- สหพร เพชรวิโรจน์ชัย. (2562). WHY “Y” ทำความเข้าใจวัฒนธรรมวายกับ รศ.ดร.นันทนัย ประสาน

- นาม. สืบค้นจาก <https://thepeople.co/why-y-natthanaiprasannam-yaoi/>
- สันธิตา นุชพิทักษ์. (2552). *ความร้ายกาจของตัวละครในโทรทัศน์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2547). *เพศภาวะ: การท้าทายร่างกายการค้นหาค้นหาตัวตน*. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. (2548). *อำนาจและการกดขี่ : ชายรักชายในสังคมที่ความลัทธิต่างเพศเป็นใหญ่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, และพจนา รูปแก้ว. (2549). *การสื่อสารเพื่อการจัดการองค์การเกย์ในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุวีร์ ศิระแพทย์. (2549). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร. (2538). *พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๓ ของ เจ้าพระยาทิพากรวงศ์มหาโกษาธิบดี*. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.
- องอาจ สิงห์ลำพอง. (2557). *กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์*. กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- อนันต์ นาวิไล. (2537). *กระบวนการการกลายมาเป็นผู้ชายชายตัว ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ชายชายตัวให้เกย์ในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- อนุชา พิมพ์ศักดิ์, และโสภี อุณหะยา. (2560). SOTUS พี่วักตว์รักกับนายปีหนึ่ง: การประกอบสร้างอัตลักษณ์เพศนอกกรอบในนวนิยายรักวัยรุ่นแนววาย. *วารสารการบริหารปกครอง*, 6(2), 174 - 193.
- อรรถภูมิ อองกุลนะ. (2559). *เรื่องนี้สร้าง เวลาทองของ LGBT ในซีรีส์ ?*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/716785>
- อรรธรณ วิชญวรรณกุล. (2559). *ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, วารสารศาสตร์และสื่อมวลชน.
- อรุณี ชัยทองศรี. (2560). Boys Love Manga and Beyond: History, Culture, and Community in Japan. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 24(2), 354 - 359.
- อลงกรณ์ ปริวุฒิพงศ์ (2553). *ติตรวติตรวนตัวตนเกย์: การสร้างภาพเพศวิถีชายรักชายในสื่อไทย*. เอกสารนำเสนอใน *ติตรา ติตรวนตัวตนเกย์: การสร้างภาพเพศวิถีชายรักชายในสื่อไทย ปี 2552-2553*, ห้องประชุม ดร. เทียม โชควัฒนา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวิรุทธิ์ ศิริโสภณา. (2560). *การประกอบสร้างความหมายของผู้หญิงที่ถ่ายทอดผ่านตัวละครหญิงใน*

- ละครโทรทัศน์ไทยยอดนิยมที่ถูกผลิตซ้ำระหว่างปี พ.ศ. 2530 - 2560 (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- อัศวิน ชาบารา. (2551). ภาพความเป็นชายจากการสร้างตัวละครหลักในภาพยนตร์ของมาร์ติน สกอร์เซ
ซี (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- อาทิตย์ พงษ์พานิช. (2556). ไม่ได้ขอให้มารัก: กะเทยกับความเชื่อพุทธเถรวาทในภาพยนตร์ไทย.
วารสารมนุษยศาสตร์, 20(2), 111-142.
- เอกนุช เขยสูงเนิน. (2557). กำเนิดสาว Y สาวช่างเงินหญิงช่างฝัน. สืบค้นจาก
<https://www.dailynews.co.th/article/273710>
- เอกพล นันทโอสถ. (2542). การนำเสนอสารคดีเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีส่วน
Outlook หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- เอกรงค์ ภาณุพงศ์. (2546). เช็กส์ในประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพมหานคร: สยามอินเตอร์บุคส์.
Dodeden. (2560, 10 สิงหาคม). ออกหักมารักกับผม ฟินแน่ ! แคปสเตอร์ “ตุลย์-ภากร – แม็กซ์ ญัฐ
พล” ก็ฮือฮาแล้ว ดูหน้าดิ โกรธหรือเงิน ? [รูปภาพ]. สืบค้นจาก <https://dodeden.com/ออกหักมารักกับผม-ฟินแน่>
- Fayossy. (2560). เผยพฤติกรรม “สาววาย” สายเปย์ตัวจริง นักการตลาดต้องรู้! ! สืบค้นจาก
<https://www.marketingoops.com/reports/research/consumer-insight-yaoi-thai/>
- GDH. (2559, 14 มกราคม). ฝากติดตามผลงานแรกของเรากันด้วยจ้า "ไดอารี่ ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์"
[Facebook]. สืบค้นจาก
<https://www.facebook.com/gdh559/photos/a.534276966731482/537398506419328>
- GMMTV. (2560, 13 มิถุนายน). WATERBOYY the Series [YouTube]. สืบค้นจาก
<https://youtu.be/CbSs16ZjBeY>
- GMMTV. (2560, 26 กันยายน). OUR SKYY อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น [Facebook]. สืบค้น
จาก <https://www.facebook.com/gmmtvofficial/photos/10156449518991224>
- LINE TV. (2563). ‘เจ็อ’ ขอส่ง: 10 เรื่องยอดเยี่ยมที่คว่ายอดวิวกว่า 100,000,000 วิวบน LINE TV.
สืบค้นจาก <https://today.line.me/th/pc/article/wMrPmR>
- LINE TV. (ม.ป.ป.). เขามาเซ็งเม้งข้างๆหลุมผมครับ [LINE TV]. สืบค้นจาก
<https://tv.line.me/chengmeng>
- LINE TV. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีจีบเธอ [LINE TV]. สืบค้นจาก <https://tv.line.me/theoryoflove>
- LINE TV. (ม.ป.ป.). บังเอิญรัก Love By Chance Series [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/lovebychanceseries>

LINE TV. (ม.ป.ป.). อาตื๋ของผม [LINE TV]. สืบค้นจาก <https://tv.line.me/causeyouaremyboy>

LINE TV. (ม.ป.ป.). Kiss Me Again จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/kissmeagain>

LINE TV. (ม.ป.ป.). MAKE IT RIGHT SEASON 2 รักออกเดิน ซีซั่น 2 [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/makeitright2>

LINE TV. (ม.ป.ป.). SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/sotustheseries>

LINE TV. (ม.ป.ป.). TharnType the Series เกลียตนักมาเป็นทีรักกันชะดิๆ [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/tharntypetheseries>

LINE TV. (ม.ป.ป.). The Effect โลกออนร้าย | The beginning of the effect [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/v/5751032>

LINE TV. (ม.ป.ป.). Together With Me the Next Chapter [LINE TV]. สืบค้นจาก

<https://tv.line.me/togetherwithme>

Motive Village. (2562, 17 มิถุนายน). 2MOONS2 [Facebook]. สืบค้นจาก

<https://www.facebook.com/MotiveVillage/photos/a.1748866415334598/2487199204834645>

Nainapat, P. (2016). การ์ตูน Y ‘Yaoi’ จากพื้นที่แสดงพลังของผู้หญิงสู่การเป็นสื่อบันเทิงที่เปิดกว้าง.

สืบค้นจาก <https://thematter.co/rave/yaoi-from-then-to-now/8753>

Nainapat, P. (2018). คุณเป็นสายหมีไหน? ที่มาที่ไปของกลุ่มคนที่ถูกเรียกว่าเกย์หมี. ! สืบค้นจาก

<https://thematter.co/rave/lets-talk-about-gay-bears/50150>

Srowch. (2562). เห็นในกระทู้พันทิปมีคนขอเรตติ้ง #SotusTheSeries. สืบค้นจาก

<https://twitter.com/Srowch/status/1094285068724404225>

Test BKK. (2559, 1 มีนาคม). อีกนึ่งคู้จิ้นของเกย์โอเค #ทีมอัท(อาร์ม+นัท) [Facebook]. สืบค้นจาก

<https://www.facebook.com/TestBKK/photos/a.606053019469613/980213252053586>

The101.world. (ผู้ผลิต). (2562). *Threesome : อ่านจนแตก ซีรีส์ ‘ Y So Serious ? ’ ตอนที่ 1*

“นิยายวาย ไม่ได้มีแต่เรื่องอย่างว่า” (พอดแคสต์). บรรยายโดย กองบรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: บริษัท ดี วันโอวัน เพอร์เซ็นต์ จำกัด.

Vibulkij. (2559, 13 พฤศจิกายน). News Update : "เมื่อวานเจ้ทานอะไร" กำลังจะกลับมาะครับ!!

[Facebook]. สืบค้นจาก

<https://www.facebook.com/vibulkij.fanclub/photos/a.181130078581246/1442873969073511>

- Alvarez, E. (2008). *Muscle boys: Gay gym culture*. NY: Haworth Press.
- Annes, A., & Redlin, M. (2012). Coming out and coming back: Rural gay migration and the city. *Journal of Rural Studies*, 28(1), 56-68.
- Berger, P. L. & Luckmann, T. (1966). *The Social construction of reality*. New York: Doubleday.
- Bronski, M. (1998). *The Pleasure Principle: Sex, backlash, and the struggle for gay freedom*. New York: St. Martin's.
- Cantor, M. G., & Pingree, S. (1983). *The Soap opera*. New York: SAGE Publications.
- Clarke, V., Ellis, S. J., Peel, E., & Riggs, D. W. (2010). *Lesbian, gay, bisexual, trans and queer psychology: An Introduction*. New York: Cambridge University Press.
- de Oliveira, J. M., Costa, C. G., & Nogueira, C. (2013). The Workings of Homonormativity: Lesbian, gay, bisexual, and queer discourses on discrimination and public displays of affections in Portugal. *Journal of Homosexuality*, 60(20), 1475–1493.
- Defluer, M. L. (2010). *Mass communication theories: Explaining origins, processes, and effects*. MA: Pearson Education.
- DramaWiki. (2016, 15 May). MAKE IT RIGHT: THE SERIES (THAILAND) 2016 [Photo]. Retrieve from <https://www.drama-wiki.com/make-it-right-the-series>
- Edwards, Tim. 1994. *Erotics & Politics: Gay male sexuality, masculinity, and feminism*. London, Routledge.
- Ernulf, K. E., Innala, S. M., & Whitam, F. L. (1989). Biological explanation, psychological explanation, and tolerance of homosexuals: A Cross-National analysis of beliefs and attitudes. *Psychological Reports*, 65(3), 1003-1010.
- Foucault, M.. (1978). *The History of Sexuality: An Introduction*. NY: Pantheon Books.
- Ganna, A., Verweij, K. J. H., Nivard, M. G., Maier, R., & et al. (2019). Large-scale GWAS reveals insights into the genetic architecture of same-sex sexual behavior. *Science*, 365(6456), 1-8.
- Glee. (2010, 13 March). Glee [Facebook]. Retrieve from <https://www.facebook.com/Glee/photos/a.451783192043/365900262043>
- Gray, S. (2012). *Half of gay men “would die a year early” for the perfect body*.

- Retrieved from <https://www.pinknews.co.uk/2012/01/06/half-of-gay-men-would-die-a-year-early-for-the-perfect-body/>
- Gremore, G.. (2015). *Dad bods, otters, and bears! Oh my! The 10 most common male body types*. Retrieved from <https://www.queerty.com/dad-bods-otters-and-bears-oh-my-the-10-most-common-male-body-types-20150607>
- Guy, D. (2019). *Straight copying: how gay fashion goes mainstream*. Retrieved from <https://putthison.com/straight-copying-how-gay-fashion-goes-mainstream/>
- Hessa. (2016, 10 September). Love Sick [Photo]. Retrieve from <https://mydramalist.com/photos/7rnXe>
- Hollywood, J. (2019). *Gay men: Are you a jock, otter, bear or wolf?* Retrieved from <https://pairedlife.com/dating/Gay-Men-Are-you-a-Jock-Otter-Bear-or-Wolf>
- Jackson, P. (2000). An Explosion of Thai identities: Global queering and re-imaging queer theory. *Culture, Health & Sexuality*, 2(4), 405-424.
- Jackson, P. A., & Cook, N. M. (1998). *Gender and Sexuality*. Bangkok: O.S. Printing House.
- Johnson, C. W. (2008). "Don't call him a cowboy": Masculinity, cowboy drag, and a costume change. *Journal of Leisure Research*, 40(3), 385-403.
- Kaplan, H. I., & Sadock, B. J. (1981). *Psychosexual disorders in modern synopsis of comprehensivetextbook of psychiatry*. Maryland: The Williams and Wilins.
- Kaufman, M. (2008). Adolescent sexual orientation. *Paediatrics & Child Health*, 13(7), 619-623.
- Kinsey, A. C. (1948). *Sexual behavior in the human male*. Philadelphia: Saunders.
- Lorber, J., & Farrell, S. A. (1991). *The social construction of gender*. CA: Sage Publications, Inc.
- Lusher, T. (2010). *Stonewall study attacks TV portrayal of gay people*. Retrieved from <https://www.theguardian.com/media/2010/jul/22/gay-people-stonewall-study-tv>
- Maki, J. L. (2017). Gay subculture identification: Training counselors to work with gay men. *Ideas and Research You Can Use: VISTAS 2017*, 1-12.
- Masters, W. H., & Johnson, V. E. (1979). *Homosexuality in perspective*. New York: Little Brown & Co.
- Merton, R. K. (1968). *Social theory and social structure*. New York: Macmillan USA.

- Michelides, C. (2009). *Männlichkeitskonstruktionen der pornografie zur jahrtausendwende*. Vienna.
- Moskowitz, D.A., & Hart, T.A. (2011). The influence of physical body traits and masculinity on anal sex roles in gay and bisexual men. *Archives of Sexual Behavior*, 40(4), 835-841.
- Moskowitz, D.A., & Roloff, M.E. (2016). Recognition and construction of top, bottom, and versatile orientations in gay/bisexual men. *Archives of Sexual Behavior*, 46(1), 273–285.
- Moylan, B. (2010). *A handy guide to all gay men*. Retrieved from <https://gawker.com/5472263/a-handy-guide-to-all-gay-men>
- Moylan, B. (2016). *Why are gay guys convinced the world is full of bottoms?* Retrieved from https://www.vice.com/en_us/article/jmkjx4/why-are-gay-guys-convinced-the-world-is-full-of-bottoms
- Plummer, K. (1981). *The making of the modern homosexual*. London: Hutchinson & Co. (Publishers).
- Pose FX. (2018, 27 April). Own everything. #PoseFX [Facebook]. Retrieve from <https://www.facebook.com/PoseOnFX/photos/a.2060309394009023/2103162009723761>
- PRIDE Editor. (2016). Popular gay slang inspired by the animal kingdom. ! Retrieved from <https://www.pride.com/gay/2016/4/05/popular-gay-slang-inspired-animal-kingdom#media-gallery-media-2>
- Reiher, A. (2014). *what is the difference between a miniseries, limited series and event series?* Retrieved from <http://screenertv.com/news-features/what-is-the-difference-between-a-miniseries-limited-series-and-event-series/>
- Rex Features. (2017, 27 June). YMCA asks Boy George to re-record Village People's anthem [Website]. Retrieve from <https://www.thetimes.co.uk/article/ymca-asks-boy-george-to-re-record-village-peoples-song-w6vwc93lm>
- Rose, L., & Goldberg, L. (2014). *Executive quiz: What's the difference between a 'miniseries,' 'limited' or 'event' series?* Retrieved from <https://www.hollywoodreporter.com/news/heroes-24-whats-difference-between-683563>

- Saisuwan, P. (2016). *Male femininity in Thai among men who identify with non-normative male roles* (Doctor of Philosophy). Queen Mary University of London, London.
- Savin-Williams, R. C., & Ream, G. L. (2003). Sex variations in the disclosure to parents of same-sex attractions. *Journal of Family Psychology*, 17(3), 429-438.
- Spitzer, R. I. (1981). The diagnostic status of homosexuality in DSM.-III : A Reformulation of the issue. *American Journal of Psychology*, 138(2), 210 - 215.
- Swift-Gallant, A., Coome, L.A., Monks, D.A., & VanderLaan, D.P. (2016). Handedness is a biomarker of variation in anal sex role behavior and Recalled Childhood Gender Nonconformity among gay men. *PLoS ONE*, 12(2).
- Troiden, R. R. (1979). Becoming homosexual: A model of gay identity acquisition. *Psychiatry: Journal for the Study of Interpersonal Processes*, 42(4), 362-373.
- Turner, S. (2016). Making friends the Japanese way: Exploring yaoi manga fans' online practices. *Mutual Images Journal*, 1(1), 47-70.
- White, J. W., Bondurant, B., & Travis, C. B. (2000). *Social constructions of sexuality: Unpacking hidden meanings*. Washington, DC, US: American Psychological Association.
- Whitley, B. E. (1990). The Relationship of heterosexuals' attributions for the causes of homosexuality to attitudes toward lesbians and gay men. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 16(2), 369-377.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล กฤตพล สุธีภัทรกุล
ประวัติการศึกษา นิเทศศาสตร์บัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเนชั่น
ปีที่สำเร็จการศึกษา 2559
ประสบการณ์การทำงาน -

